31

ANALELE
ACADEMIEI ROMÂNE

SERIA II. — TOMUL XXXIII.

1910 — 1911.

PARTEA ADMINISTRATIVĂ ŞI DESBATERILE

BUCUREŞTI
LIBRĂRIILE SOCEC & Comp., C. SFETEA şi LIBRĂRIA NAŢIONALĂ

LEIPZIG
OTTO HARRASSOWITZ.

VIENA
GEROLD & COMP.

1911.

BUCUREŞTI
Inst. de Arte Grafice CAROL GÖBL S-sor I. St. Rasidescu
16, Strada Doamnei, 16
1911

PARTEA I.

ȘEDINȚELE ORDINARE

DELA 28 MAIU 1910 PÂNĂ LA 29 APRILIE 1911

ȘEDINȚA DELA 28 MAIU 1910

Președința d-lui *I. C. Negruzzi*.

D-l *N. Iorga* atrage atențiunea Academiei asupra modului cum a fost tradus de către d-nii Litzica și Murnu textul grecesc din tom. XIII al Documentelor istorice Hurmuzaki — traducere care formează tom. XIV al acestei publicațiuni. D-sa a examinat numai trei pagine din această traducere și a găsit o mulțime de greșeli, din cari enumără o bună parte. D-l Iorga propune ca vreo 100 pagine din traducere să se înlocuească cu alta, iar pentru cealaltă parte să se facă errata și indicele numelor să se tipărească din nou.

D-l *N. Quintescu* zice că bine a făcut d-l Iorga relevând aceste erori nepermise, cari sunt în stare să compromită bunul nume al Academiei și se unește cu propunerea d-lui Iorga.

D-l *A. D. Xenopol* sprijină deasemenea propunerea d-lui Iorga și observă că Secțiunea istorică n'are nici o răspundere în această împrejurare, deoarece traducerea n'a fost adusă la cunoștința ei, înainte de a se da la tipar.

D-l *I. Bogdan* zice că chestiunea pusă în discuție și vina traducătorilor nu sunt așà de grave, după cum s'ar păreà. Greșelile de traducere se explică prin aceea că însuș originalul grecesc are expresiuni greșite, pe cari d-nii Litzica și Murnu le-au tradus, așà cum le-au găsit. Ei nu erau obligați să îndrepteze originalul, ci numai să-l traducă.

D-l *Dr. C. I. Istrati* zice că greșeala a fost că au fost însărcinați doi oameni de litere, d-nii Litzica și Murnu, iar nu istorici.

D-l Președinte *I. C. Negruzzi* zice că discuțiunea care se face nu poate aveà nici un rezultat, deoarece chestiunea trebue adusă în sânul Secțiunii istorice, care să facă plenului propunerile sale.

— Se decide ca chestiunea ridicată de d-l Iorga să fie trimisă în studiul Secțiunii istorice.

D-l *N. Iorga* prezentă din partea Ligei culturale întâia *Carte moldovenească,* publicată la Chișinău cu litere cirilice de d-l C. V. Popescu.

ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 4 IUNIE 1910

Președința d-lui *I. C Negruzzi.*

D-l *N. Iorga* cetește comunicarea sa despre: *Francisc Rákoczy al II-lea, învietorul conștiinței naționale unguresti, și Românii.*

Ședința publică se ridică și Academia își continuă lucrările în ședință intimă.

D-l *T. V. Stefanelli* mulțumește telegrafic pentru alegerea sa de membru activ.

Dela d-nii Șt. Longinescu, A. Lăpĕdatu și I. Ursu se primesc scrisori de mulțumire pentru alegerea d-lor ca membri corespondenți.

D-l V. Pârvan mulțumește prin scrisoare că i s'a acordat o parte din premiul Adamachi pentru scrierea sa: *M. Aurelius Verus și L. Aurelius Commodus.*

Se cetește procesul verbal al Secțiunii științifice pentru ședința dela 28 Maiu, prin care se arată că Secțiunea a decis să propună a se tipări în *Publicațiunile Fondului Adamachi* scrierea d-lui I. A. Scriban: *Nouă contribuțiuni la anatomia și histologia Hirudineelor*

— Propunerea Secțiunii se aprobă.

Se cetește procesul verbal al Secțiunii istorice pentru ședința dela 28 Maiu, prin care se arată că Secțiunea a luat următoarele deciziuni:

a) Să nu se publice acte istorice, fără să treacă prin Secțiune, având să decidă ea cine este însărcinat să facă traducerea și corectura;

b) traducerea textului grecesc din vol. XIII al Documentelor istorice Hurmuzaki, făcută de d-nii Murnu și Litzica și tipărită în vol. XIV, să fie revizuită de d-l N. Iorga, înlocuindu-se foile greșite și adăogându-se pentru rest errata;

c) ca documentele interne românești să fie publicate cu cheltueala Academiei de către d-l A. Lăpedatu sub supravegherea d-lui *D. Onciul.*

— Deciziunile Secțiunii se ieau spre cunoștință și se aprobă.

D-l *I. Kalinderu* aduce la cunoștință că până la 18 Iunie curent se țin la Institutul Otteteleșanu examenele trimestriale, și că după o pauză de câtevà zile, urmează să se facă examenele generale de finele anului. D-sa roagă să se fixeze zilele de examene, să se numească o delegație mai numeroasă a Academiei, în care ar dorì să fie și unul din colegii cari au arătat neîncredere în noua organizare, cum este d-l Dr. Istrati, și să se ceară Ministerului să trimită delegații săi.

— Se decide ca zilele de examene să fie 22 și 23 Iunie, iar delegații Academiei d-nii *Dr. C. I. Istrati* și *D. Onciul,* afară de membrii Comisiunii și de alți membri, cari ar dorì să iea parte. Se decide asemenea să fie rugat Ministerul Instrucțiunii să trimită la examene delegații săi.

ȘEDINȚA DELA 11 IUNIE 1910.

Președința d-lui *I. Bogdan,* Vicepreședinte.

Dela Ministerul Afacerilor străine se primesc pentru colecțiunile Academiei còpiile rapoartelor Consulilor austriaci din București și Iași din anii 1838—1840.

Dela d-l Dr. C. Levaditi se primește scrisoare de mulțumire pentru alegerea sa de membru corespondent.

D-l Căpitan Constantin Păun mulțumește prin telegramă, pentrucă i s'a acordat o parte din premiul Adamachi pentru scrierea sa: *Misiunea marinei noastre.*

D-l *N. Iorga* atrage atențiunea asupra multelor greșeli tipografice, cari se găsesc în publicațiunile Academiei, și aceasta din cauză că tipograful întrebuințează în acelaș text mai multe feluri de litere și se fac cu ușurință și nepricepere corecturile la tipografie. Biuroul corecturilor dela Academie schimbă apoi de multe ori cuvintele puse de autori și se dau astfel alte înțelesuri. D-sa roagă ca tipografia să fie invitată a lucrà cu un singur fel de literă, a culege și a face cu atențiune corecturile, iar corectorii Academiei să facă, după autori, numai îndreptări ortografice, fără să schimbe cuvintele și textul.

D-l Vicepreședinte *I. Bogdan* observă că cele spuse de d-l Iorga, cu privire la tipografie, sunt adevărate; nu mai puțin adevărat este însă că ti-

pografiile noastre suferă de aceeaş lipsă, pentrucă nu dispun de buni lucrători. Un mare neajuns se adaoge la aceste lipsuri, acela că mulţi autori dau manuscrise aşà de nedescifrabile, încât chiar un bun culegător tipograf se găseşte în neputinţă să le cetească. Se va atrage atenţiunea tipografiei în sensul vederilor d-lui Iorga. Ar fi de dorit ca şi autorii să prezente manucrisele cetețe şi curate.

In acelaş sens vorbesc apoi d-nii: *Dr. Istrati*, *N. Quintescu*, *Duiliu Zamfirescu* şi *Gr. Ştefănescu*, care nu înţelege de ce se strecoară atât de multe greşeli, cum spune d-l Iorga, când autorilor se dau două şi chiar trei corecturi. Dacă rămân greşeli, vina este a autorilor, că nu le corectează cum se cade.

D-l *N. Iorga* întreabă dacă membrii Academiei au dreptul să vadă toate documentele din colecţiunile ei, chiar şi pe cele necatalogate. Citează colecţiunea de documente cumpărate în anii trecuţi la Constantinopole, care nu este pusă la dispoziţie în sala de lucru.

D-l *I. Bianu* răspunde că, fără îndoeală, membrii Academiei şi chiar alţi învăţaţi au dreptul să vadă toate documentele din colecţiunile Academiei, chiar şi pe cele necatalogate. Unele din acestea se ţin sub cheie, până li se face inventarul, dar la cerere s'au pus totdeauna şi se pun la dispoziţia cui vrea să le studieze.

D-l *N. Iorga* întreabă dacă se pun la dispoziţie şi documentele privitoare la domnia lui Cuza Vodă, cari se hotărîse în anii trecuţi să se publice de Academie.

D-l *I. Bianu* repetă că toate documentele, cari aparţin colecţiunilor Academiei, sunt la dispoziţia persoanelor doritoare de a le studià, şi cari, fireşte, prezentă garanţiile morale pentru aceasta. Relativ la domnia lui Cuza Vodă, se află în colecţia Academiei corespondenţa lui Iancu Alecsandri, care de mai mulţi ani este aşezată în depozitul manuscriselor, dar, pe cât ştie d-l Bianu, n'a fost încă studiată până acum. In anul trecut Ministerul de Finanţe a trimis Academiei un număr de dosare făcute din hârtiile, cari par a fi fost luate la 11 Fevruarie 1866 dela Liebrecht. Aceste dosare, a căror trimitere a fost anunţată în *Anale*, sunt la dispoziţie.

D-l *Duiliu Zamfirescu* găseşte că explicările date de d-l Bianu nu sunt mulţumitoare asupra unui punct. D-sa întreabă dacă toate documentele din colecţiunea Academiei sunt publice, căci s'ar puteà să fie documente a căror publicitate să nu fie admisibilă. Aşà ar fi hârtiile Liebrecht. D-sa crede că documentele necatalogate nu pot fi publice şi că pot fi şi alte documente, cari să fie ţinute secrete. Asemenea colecţiuni se găsesc şi în alte ţeri, unde se deosebesc cu minuţiozitate actele publice de cele secrete.

D-l *I. Bianu* zice că în Regulamentul Bibliotecii nu este nimic prevăzut în sensul celor spuse de d-l Zamfirescu. Intâia oară se ridică această chestiune a ţinerii sub cheie a unor documente, cari prin natura lor ar trebuì ţinute secrete.

— In urma discuţiunii ce mai urmează, se decide ca să se continue, în privinţa documentelor, practica de până acum, iar Secţiunea istorică să se ocupe de această chestiune.

D-l *Dr. V. Babeş* aminteşte că în sesiunea generală a anului trecut s'a decis să se publice un buletin în limbi străine, cuprinzând rezumatele comunicărilor făcute în Academie. Până acum nu s'a publicat nici un rezumat şi deci hotărîrea a rămas iluzorie. Cauza o găseşte d-l Dr. Babeş şi în faptul că membrii Academiei sunt prea ocupaţi şi n'au timpul necesar să facă traducerea rezumatelor. De aceea d-sa propune: Intâiu, ca traducerea să poată fi făcută nu numai de autor, ci şi de o persoană străină, sub controlul autorului, şi al doilea, ca formatul buletinului să nu fie ca al Analelor, ci in-8°. Intinderea rezumatului va fi aceea hotărîtă anul trecut, adică de maximum opt pagine. Pentru traducere şi corectură se va plăti remunerarea conform art. 61 din Regulament, ori autorului dacă le face el, ori traducătorului. D-l Dr. Babeş crede că Academia, în şedinţă ordinară, poate să iea aceste deciziuni.

D-l *Gr. Ştefănescu* observă că în Academie, fiind reprezentate atâtea specialităţi, un străin n'ar puteà face o bună traducere, ci numai autorul. De aceea d-sa e în contra propunerii d-lui Dr. Babeş, care e şi prea complicată.

D-l *I. Bianu* zice că deciziunea luată de plen în şedinţa dela 15 Maiu 1909 este precisă, căci ea zice să se publice «un buletin, în care să se tipărească într'una din limbile franceză, germană, italiană, engleză sau latină rezumatul comunicărilor cetite în şedinţe sau publicate în *Anale*. Rezumatele se vor face de autor şi vor fi aprobate de Secţiunea respectivă. Rezumatul nu va trece peste opt pagine de tipar». Aşà dar autorul este dator să facă rezumatul şi traducerea; noi acum în şedinţă ordinară nu putem hotărî altfel. Cât priveşte formatul buletinului, aceasta e chestie de administraţie şi Delegaţiunea ar puteà s'o rezolve în sensul vederilor d-lui Dr. Babeş.

— In urma discuţiei ce mai urmează şi la care ieau parte d-nii *Dr. Babeş*, *Dr. Marinescu*, *Duiliu Zamfirescu*, *Iorga*, *Dr. Istrati*, se decide:

a) să se pună în aplicare deciziunea dela 15 Maiu 1909, adică să se înceapă tipărirea buletinului în limbi străine;

b) să se recomande Delegaţiunii chestiunea formatului, precum şi alte chestiuni de amănunt, cum este aceea a tipăririi separate pentru autor, etc.

ŞEDINŢA DELA 18 IUNIE 1910.

Preşedinţa d-lui *I. Bogdan,* Vicepreşedinte.

Se ceteşte procesul verbal al Secţiunii ştiinţifice pentru şedinţa dela 18 Iunie, prin care se arată că Secţiunea a decis să propună a se tipări în *Anale* lucrarea d-lor Doctori A. Theohari şi A. Babeş: ***Acţiunea apei de Slănic (Moldova) asupra secreţiei stomacale*** şi a d-lui Doctor Th. Mironescu: ***Asupra desvoltării insulelor lui Langerhans la embrionul de om.***

— Propunerile Secţiunii se aprobă.

D-l *N. Iorga* prezentă în dar din partea d-lui Ioan Ioanichiu Olariu din Deva trei scrisori ale răposatului A. Papiu Ilarian din 1867.

ŞEDINŢA DELA 25 IUNIE 1910.

Preşedinţa d-lui *I. Bogdan,* Vicepreşedinte.

Dela d-l *I. Kalinderu* se primeşte darul arătat în următoarea scrisoare:

«Am onoare a vă remite suma de lei şase sute şi a vă rugă să binevoiţi a o pune la dispoziţia Direcţiunii Institutului Otteteleşanu, pentru a cumpără câte o mică amintire din parte-mi celor 28 eleve cari sfârşesc în acest an cursurile.»

D-l Vicepreşedinte *I. Bogdan* mulţumeşte d-lui Kalinderu în numele Academiei pentru această nouă dovadă de dragoste ce poartă Institutului.

Dela Secţiunea istorică se primesc următoarele propuneri:

a) a se publică în *Anale* memoriul d-lui I. Puşcariu: ***Două documente privitoare la revolta boierilor din Ţara Făgăraşului în favoarea lui Mihnea Vodă numit cel Rău, 1507—1510***, începându-se tipărirea cu lista de privilegii şi făcându-se corectura tipografică de către d-l N. Iorga;

b) de a se tipări în *Anale* memoriul d-lui N. Iorga: ***Un călător italian în Turcia şi Moldova în timpul răsboiului cu Polonia: Cornelio Magni (1622—3);***

c) ca d-l Nerva Hodoş să fie însărcinat a tipări în Documentele istorice Hurmuzaki, după planul ce a prezentat, rapoartele consulilor francezi din Bucureşti (1795—1851) şi Iaşi (1802—1848), precum şi ale celor referitoare la ţerile noastre din rapoartele consulare din Austria (1683—1791), Turcia (1710—1848), Rusia (1711—1848) şi Polonia (1671—1696), după còpiile scoase din arhivele Ministerului de Externe al Franţei.

— Propunerile Secţiunii se ieau spre cunoştinţă şi se aprobă.

Se ceteşte procesul verbal al Secţiunii istorice pentru şedinţa dela 18 Iunie, prin care se arată că Secţiunea a decis să propună Academiei a tipări o nouă ediţie, revăzută după manuscris, a Cronicei lui Constantin Vătaful despre cucerirea Moreei dela Veneţieni, care s'a publicat de M. Kogălniceanu în tom. II din *Arhiva Românească*, sub titlul: *Istoria oştirii ce s'a făcut asupra Moreei la anul 7223 (1715).* Ediţia să fie întovărăşită de o traducere franceză şi adnotată. Revizia să se facă de d-l R. Caracaş, traducerea de d-l Nerva Hodoş, funcţionari ai Academiei, iar coordonarea, corectura şi adnotarea de d-l N. Iorga.

— Propunerea Secţiunii se aprobă.

D-l *I. Kalinderu* zice că în zilele de 22 şi 23 Iunie curent s'au ţinut la Institutul Otteteleşanu examenele generale de finele anului, la cari au asistat din partea Academiei d-nii Dr. Istrati şi Onciul, din partea Ministerului d-na Inspectoare Evolceanu şi d-na Elena Demetrescu, Directoarea Şcoalei de menaj din Capitală, precum şi d-l Secretar general al Ministerului Instrucţiunii publice, însărcinat personal de colegul nostru d-l Haret. Examinarea s'a făcut cu toată amănunţimea, iar impresia ce a lăsat asupra examinatorilor a fost din cele mai bune. D-l Kalinderu a asistat la examene în amândouă zilele şi a rămas mulţumit de răspunsurile date de eleve şi de progresele făcute în acest prim an, în care s'a pus în aplicare noul program. Atât corpul didactic, cât şi elevele, merită încurajare din partea Academiei pentru silinţele ce şi-au dat. La serbarea pentru închiderea anului, d-sa a rostit o cuvântare, al cărei text îl depune la biurou.

D-l Vicepreşedinte *I. Bogdan* propune ca această cuvântare să se publice ca anexă la procesul verbal al şedinţei de astăzi.

— Propunerea se aprobă.

D-l *Dr. C. I. Istrati* zice că d-sa n'a mai asistat de câţivà ani la examenele dela Măgurele, deoarece a avut convingerea că, aşà cum este îndrumat Institutul, nu corespunde scopului şi dorinţei lui Otteteleşanu. Anul acesta, în urma insistenţelor puse de Academie, a primit onoarea de a merge la examene şi şi-a întărit convingerea şi mai mult. In timp de trei ore, cât a asistat la examene, a constatat marea sârguinţă ce s'a pus de corpul didactic şi de eleve ca să lupte cu potopul de cunoştinţe cerute de program, care e peste măsură de încărcat. In afară de acestea, programul este în multe părţi prea încâlcit şi se dau elevelor noţiuni de lucruri şi fapte, de cari nu vor aveà de loc trebuinţă în vieaţa lor de familie. D-l Dr. Istrati demonstrează cele spuse cu exemple şi cu citaţii, mai ales din partea privitoare la ştiinţele naturale, şi conchide că este imperioasă necesitate să se schimbe

cu totul programul, căci cel actual nu face decât să extenueze pe eleve. Asupra acestui program, d-sa va prezentà Academiei un raport scris.

D-l *D. Onciul* a fost și d-sa delegat din partea Academiei și, examinând pe eleve la istorie, pedagogie, religie și altele, a ajuns la aceeaș convingere ca d-l Dr. Istrati. D-sa citește părți din programul acestor materii și zice că el e o primejdie pentru învățământul nostru în general, iar în special la Măgurele încurcă mintea profesoarelor și a elevelor. Dacă s'au obținut rezultate atât de mulțumitoare ca cele constatate la examene, aceasta se datorește faptului că profesoarele nu s'au ținut strict de programe. Ca concluziune, propune și d-sa să se desființeze cu totul programul, iar o comisie din sânul Academiei să pregătească altul cu totul nou și potrivit trebuințelor Institutului.

D-l *N. Quintescu* crede că nici unul din membrii Academiei n'a luat cunoștință de acest program atât de criticabil, căci de sigur s'ar fi opus la punerea lui în aplicare la Măgurele. Să facă Academia alt program, pe care să-l supuie apoi Ministerului spre aprobare.

D-l *Dr. V. Babeș* zice că anul trecut a fost vorba să se întocmească un nou program al Institutului, care, aplicat în cursul anului, să se vadă ce rezultate va da, cu alte cuvinte un program de experiență. In timpul verii, d-sa a lipsit din țară, iar d-nii Kalinderu și Tocilescu au făcut programul, pe care Delegațiunea l-a supus aprobării Ministerului. Acesta l-a admis și totodată a asimilat Institutul cu școalele de acelaș fel ale Statului. Intorcându-se în țară, serviciul Cancelariei i-a prezentat lucrările Comisiunii, pe cari d-sa nu le-a subscris, găsind programele imposibile. D-l Dr. Babeș susține punctul d-sale de vedere, că Institutul Otteteleșanu trebue îndrumat pe calea indicată de testament, ca adică să se dea elevelor o educație și o instrucție, cari să le formeze bune mame de familie fără pretenție și fără lux. Ca urmare trebue să li se dea și zestrea prevăzută în testament. Să evităm perfecționarea științifică a elevelor, căci prin aceasta ne depărtăm de voința testatorului, care a dorit să iasă din Institut nu postulante de funcțiuni, ci întemeietoare de căminuri, cari să servească de model centrelor în cari se vor așezà. Se impune deci ca Acadmia să aleagă o Comisiune, care să remanieze cu totul programele.

— In urma discuțiunii ce a mai urmat și la care au luat parte d-nii: *N. Quintescu, St. C. Hepites, Gr. Ștefănescu, Dr. C. I. Istrati* și *I. Kalinderu*, se alege o Comisiune compusă din d-nii: *Dr. V. Babeș, Dr. C. I. Istrati, D. Onciul* și *N. Iorga*, care să facă propuneri pentru schimbarea actualei programe.

Cuvântare ținută de d-l I. Kalinderu la serbarea de închiderea anului școlar 1909—10 la Institutul Otteteleșanu.

Iubite copile,

Imi pare bine că v'am găsit sănătoase și că ați continuat și anul acesta cu râvnă studiile voastre.

Mă bucur asemenea auzind dela voi că sunteți mulțumite de noua îndrumare ce s'a dat organizațiunii Institutului. Urmați dar a învăță și de aci înainte cu toată tragerea de inimă, căci singura noastră dorință e de a vă da o creștere temeinică și corespunzătoare cerințelor vieții ce v'așteaptă.

Cunoșteam greutățile ce întâmpinau absolventele de până acum în câștigarea traiului, și atât Academia, cât și Comisiunea Institutului, au fost preocupate de mai mult timp de modul cum s'ar puteà înlăturà. Despre această grijă v'am vorbit și la examenele generale din anul trecut, când v'am arătat totdeodată că scopul Comisiunii nu este — cum nu va puteà fi, de altfel, nici al oricărei modificări viitoare — de a schimbà rostul știut al Institutului.

Prin noua îndrumare am voit numai să vă pregătim mai bine pentru a puteà fi primite ca conducătoare ale gospodăriilor familiilor, cari vor aveà trebuință. Iar prin echivalarea diplomelor Institutului cu cele eliberate de școalele similare ale Statului, prin care vi se dă putința de a fi numite ca maestre în școalele de menaj, ca maestre de lucru manual și de menaj la școalele rurale sau conducătoare ori ajutoare la grădinile de copii, n'am avut nici decât intenția de a vă face funcționare, după cum s'a crezut de unii, ci vi s'a creat un nou mijloc de traiu, după ieșirea din Institut.

E posibil ca unele să rămână mai departe ca maestre la școale sau la grădinile de copii, dar repet, aceasta nu știrbește scopul Institutului și nu poate strică menirii voastre! Dimpotrivă, absolventele din această categorie, cari vor fi desigur puține, vor aduce în familie nu numai un mic venit, ci și o pregătire mai îndelungată pentru gospodărie.

Viitorul vostru, scumpe copile, nu ne-a fost și nu ne poate fi nici când indiferent. Personal am ajutat, și după căsătorie, pe multe din absolventele seriilor trecute, și cât bunul Dumnezeu îmi va da zile, voiu căută să vă fiu totdeauna de folos, căci dela traiul vostru atârnă împlinirea scopului Institutului.

Idealul generosului Ion Otteteleșanu, când și-a exprimat dorința de a vi se da *„o creștere casnică și o instrucțiune sericasă“*, n'a fost să vă educăm numai pentru a deveni, cum se zice în testament, *„bune mame de familie, fără pretențiuni sau lux“*, ci și propovăduitoare neobosite ale binelui și fru-

mosului. La ridicarea neamului nostru s'a gândit în veci neuitatul răposat, căci femeia țese viitorul unei națiuni. Și acest ideal se va puteà ajunge, natural, cu atât mai curând și mai din plin, cu cât numărul absolventelor va fi mai mare, iar munca voastră, în această direcțiune, mai încordată și mai rodnică.

Am cunoscut de aproape pe Otteteleșanu. Erà boier mare, în înțelesul frumos al cuvântului, și știu bine că, lăsându-mi averea pentru un institut de fete și instituindu-mă legatar universal, a avut în vedere familiile mijlocii și chiar boierești, însă scăpătate, căci de acestea erà mai aproape prin situațiunea sa. Academia însă, luând în considerație scopul final, adică dorința răposatului de a contribui în acest chip la progresul neamului nostru, a admis ca să fie primite și fete din popor, din familii sărmane.

Pășiți deci în vieața de toate zilele cu energie și însuflețite de dorul de a fi folositoare țerii și de a plăti astfel tributul de recunoștință, ce datorați către acela care v'a înlesnit luminarea minții și cultivarea inimii. Fiți apoi sigure de grija Academiei, despre care îmi face plăcere să vă aduc o nouă dovadă, încunoștințându-vă că a hotărît să dea absolventelor, începând cu cele din anul acesta, 500 în loc de 300 lei ca ajutor la căsătorie. Suma aceasta va crește pe viitor și mai mult, în raport cu veniturile fondului Instituțiunii, deși fericirea unei căsnicii nu stă numai în zestrea materială, ci și în cea morală și intelectuală.

Țiu să vă mai comunic că Comisiunea Academiei pentru Institut a urmărit de aproape noua îndrumare.

In special programul a format obiectul de căpetenie al atențiunii noastre, căci oricât de cu grije ar fi fost întocmit, practica găsește mai totdeauna cevà de îndreptat. Astfel, până acum, adică într'un an de aplicare, personal am putut observà că programul e prea încărcat. Sunt apoi și unele materii cari cer o revizuire, chiar radicală, a împărțirii și modului lor de predare, pentru a fi înțelese cu folos de către eleve, cum și unele cari trebuesc desvoltate și adaptate cerințelor Institutului.

Mai sunt și alte lipsuri.

Desigur însă că neajunsurile citate au fost constatate și de doamnele delegate ale Ministerului și de d-nii delegați ai Academiei, cari vor referì Delegațiunii Academiei, spre a se aduce cuvenita îndreptare.

Eu nu pot desvoltà mai mult partea aceasta a programului, căci nu pot prejudecà aceea ce va crede Academia că e de trebuință.

Academia se va interesà și mai departe de mersul învățământului, pentrucă un program nu se poate statornici numai după experiența dintr'un singur an, și, îndeobște, nici rezultatele unei organizațiuni nu se pot aprecià

într'un timp atât de scurt. La Institutul nostru, dat fiind scopul lui, trebuesc urmărite apoi şi rezultatele sale practice şi aceasta în cât mai mulţi ani.

In sfârşit, deşi programul a fost încărcat, şi cu toate că au fost şi alte greutăţi cu trecerea dela programul cel vechiu şi numirea personalului, rezultatele examenelor au fost, cred, foarte îmbucurătoare, mulţumită sârguinţei corpului didactic.

Felicit călduros pe d-ra Subdirectoare Staicovici, pe d-rele profesoare, pedagoage şi maestre pentru silinţele ce şi-au dat.

Astăzi Institutul e recunoscut de Stat, iar prin asimilarea diplomelor cu cele ale şcoalelor de acelaş fel ale Statului, Ministerul Instrucţiunii publice şi al Cultelor a dobândit dreptul de a supraveghià mersul lui. Mai mult, nu se va puteà face nici o schimbare esenţială, fără aprobarea Ministerului.

Sunt numeroase institutele cari râvnesc la încrederea ce ni s'a arătat nouă, şi de aceea trebue să fiţi mândre şi să vă siliţi din toate puterile la învăţătură, pentru a face cinste Institutului, nu numai cât veţi fi în şcoală, ci şi mai târziu.

Din parte-mi doresc ca supravegherea Statului să se execute cât de riguros şi des, căci numai aşà se poate îndrumà învăţământul pe o bază trainică, numai astfel va sporì vaza Institutului şi a voastră în ochii lumii.

Vedeţi dar, că s'a ţinut seamă de tot ce vă poate fi folositor. Spunându-vă acestea, nu pot să nu-mi aduc însă aminte de bunavoinţa şi concursul d-lui Ministru Haret, căruia i se cuvine o bună parte din recunoştinţa voastră pentru tot ce s'a făcut în timpul din urmă.

De mult ajutor ne-a fost şi d-l Teodoru, Secretarul general al Ministerului Instrucţiunii publice şi al Cultelor, căruia îi exprim şi cu această ocazie gratitudinea noastră. Mulţumesc asemenea d-nei Inspectoare Evolceanu şi d-nei Elena M. Demetrescu, Directoarea şcoalei externe de menaj, cari au binevoit a primì delegaţia să asiste la examene şi să se intereseze de învăţământ cu cunoscuta d-lor competinţă.

«Altădată se aflà apoi în fruntea noastră, la examene, d-l Sturdza. Nădăjduiam să ne bucurăm şi anul acesta de prezenţa d-sale acì, dar cu toate că e sănătos, a fost silit de alte împrejurări să mai amâne un timp oarecare întoarcerea în ţară. Sunteţi desigur cu toate la un gând, acela de a-i urà şi cu acest prilej sănătate şi vieaţă lungă, deoarece d-sa a avut totdeauna inima cea mai caldă pentru Institut şi pentru viitorul vostru. Cu plăcere exprim vii mulţumiri şi d-lui Dr. Botescu, care binevoeşte a ne face cinstea să asiste la această festivitate. D-sa, pe care îl cunosc de când erà student, se interesează de tot ce priveşte cultura femeii şi mai cu seamă de progresul şcoalelor de menaj.

Ca încheiere doresc să vă mai spun câtevà cuvinte, în deosebi vouă,

scumpe absolvente, cari, terminând cursurile, vă întoarceţi în sânul familiei.

Aţi intrat în Institut, copile, lipsite de experienţă, iar acum ieşiţi pregătite pentru a înfruntà greutăţile ce veţi întâmpinà. Afară de întru fericire răposatului Otteteleşanu, mai datoraţi aceasta d-rei Subdirectoare Staicovici, d-relor profesoare şi maestrelor, cari n'au încetat a vă arătà calea cea bună, a vă luminà şi a vă povăţui pentru lupta vieţii. O datoraţi cu un cuvânt educaţiunii ce aţi primit acì, timp de 5—6 ani, şi care sper că e destul de adânc înrădăcinată în inima şi mintea voastră, pentru a nu vă abate dela datorii. Intre acestea pun în prima linie recunoştinţa şi dorinţa arzătoare de a o mărturisì prin fapte, nu prin vorbe. Un proverb indian zice că «binefacerile se scriu pe nisip, iar injuriile pe marmură». Nu! In inima voastră trebue să rămână deapururea sădită iubirea recunoscătoare şi sinceră, atât pentru părinţi, cât şi pentru cei cari n'au avut alte griji decât grijile voastre, cari n'au avut alt scop decât de a vă creşte pentru a devenì femei pricepute, cinstite şi cu dor de înălţarea patriei şi a neamului românesc, aşà cum şi-a închipuit-o generosul fundator şi cum s'aşteaptă toţi.

Departe dar de voi orice sentiment de ingratitudine, căci numai sufletelor vulgare le este teamă de a aveà recunoştinţă!

Vă atrag asemenea atenţiunea, că pentru a ieşi victorioase din hărţuelile şi luptele vieţii, atât cu oamenii, cât şi cu împrejurările, silinţele voastre, oricât ar fi de mari, nu vor izbutì totdeauna. Trebue să chemaţi în ajutor şi religia, pentru a vă susţineà curajul şi a vă conduce mai sigur la biruinţă.

Religia e chipul de a iubì pe Dumnezeu şi de a-l servì cu credinţă; fără religie nu poate fi morală şi nici virtute printre oameni.

In toate timpurile popoarele au recunoscut existenţa unei Fiinţe Atotputernice, pe care o adorau sub diferite feţe şi numiri, până ce creştinismul aduse lumină deplină, statornicind regule de morală şi de iubire frăţească între toţi.

Păstraţi deci cu sfinţenie în sufletele voastre principiile de religie şi virtute, cari au fost sădite de părinţii şi conducătorii voştri; păstraţi-le astfel ca, dacă vreodată împrejurările vieţii vă vor silì a trăi într'un mediu de necredincioşi, înrâurirea acestora nu numai să n'aibă nici un efect asupra voastră, dar prin tăria credinţei voastre să-i îndreptaţi şi să-i aduceţi şi pe ei pe calea cea bună.

Nu uitaţi, când grijile zilei şi trebuinţele fizice vor fi satisfăcute, să mulţumiţi lui Dumnezeu şi să-l lăudaţi, aducându-i prinosul vostru de credinţă şi de recunoştinţă! Dumnezeu ne vede şi ne aude totdeauna şi în tot locul, căci «Universul este un templu, al cărui altar e pământul, iar cerul acoperişul».

Obişnuiţi-vă apoi de a nu face nici un fel de transacţiune cu conştiinţa

voastră; obişnuiţi-vă de tinere a iubì binele şi frumosul şi ajutaţi totdeauna pe nenorociţi, oricât de modestă ar fi situaţiunea voastră. Nu faceţi nimic care să nu fie în armonie cu conştiinţa şi raţiunea, căci Dumnezeu vrea ca toţi oamenii să-şi facă datoria, deoarece fiecare trebue să fie în stare a se conduce pe sine.

Ştiţi că obiceiurile luate din tinereţe se înrădăcinează uşor în suflet, şi, dacă nu avem energie să ne opunem cu înverşunare la căpătarea celor rele, anevoie ne vom puteà îndreptà mai târziu.

Un filozof din antichitate dă în această privinţă o scurtă, dar luminoasă pildă.

Intr'o zi acest filozof conduse pe discipulii săi într'un loc sădit cu chiparoşi—un simbol bine ales, fiindcă apucăturile rele au tristeţa chiparoşilor—şi arătând unuia din învăţăcei un chiparos tânăr, îi spuse să-l scoată. Discipulul îndeplinì cu uşurinţă această însărcinare. La alt chiparos, puţin mai mare, i-a trebuit mai multă osteneală, iar, pentru a desrădăcinà unul şi mai gros, a trebuit să recurgă la ajutorul camarazilor. In sfârşit filozoful îi arătă al patrulea chiparos, un arbore în toată puterea, dar la acesta silinţele tuturor fură zadarnice. Atunci filozoful spuse discipulilor ceeace vă repet eu acum: Acesta este simbolul apucăturilor rele, pe cari le lăsaţi să se înrădăcineze mai mult sau mai puţin; inima în tinereţe e un loc plantat cu chiparoşi».

Următoarea pildă, mai recentă, poate arătà asemenea cât de greu e să scapi de obiceiurile căpătate.

La curtea Impăratului Petru cel Mare al Rusiei trăià un caraghios. Intr'o zi Ţarul se bucurà de idea, ce avusese, de a trimite în ţerile civilizate mai mulţi tineri boieri şi erà încredinţat de izbânda călătoriei lor şi de studiile ce vor face. Caraghiosul, care ascultà, ştiţi ce făcù? Se mulţumì a luà o foaie de hârtie, o îndoì tare şi sfidă apoi pe Ţar de a puteà şterge cu desăvârşire îndoitura.

Aceasta este o figură simplă, dar ingenioasă a puterii ce au asupra noastră obiceiurile contractate.

Nu mă îndoesc însă, că mai cu seamă după poveţele bune şi instrucţiunea ce aţi primit în acest Institut, veţi fi în măsură a vă conduce bine şi a vă ferì de orice deprinderi rele, iar din parte-mi mă voiu simţì fericit, când voiu aflà numai bine despre voi.

Nu uitaţi în sfârşit nici odată instituţiunea, în care v'aţi format, şi, care fiind pusă sub Inalta ocrotire a M. S. Regelui, aveţi îndoită datorie de a fi totdeauna demne de ea. Călăuziţi-vă de pilda M. S. Reginei şi a Augustului nostru Suveran, cari timp de 44 ani au muncit zi cu zi la înălţarea ţerii şi au izbutit în nobilele Lor năzuinţe, graţie perseverenţei şi distinselor Lor sentimente.

In rugăciunile voastre pomeniţi dar cu evlavie pe M.M. L.L. Regele şi Regına şi Familia Regală.

Rugaţi-vă lui Dumnezeu, cu toată căldura sufletului vostru, şi pentru patrie şi neam!

Să trăiţi, scumpe copile!

Vouă, absolventelor, vă doresc din inimă un viitor frumos, iar ca semn al afecţiunii mele vă ofer cu toată plăcerea câte o mică amintire.

ŞEDINŢA DELA 3 SEPTEMVRIE 1910.

Preşedinţa d-lui *I. Bogdan,* Vicepreşedinte.

D-l *N. Iorga* prezentă scrierea sa: *Cenni sulle relazioni tra l'Abissinia e l'Europa cattolica nei secoli XIV-XV con un itinerario del secolo XV,* extras din publicaţia făcută cu ocaziunea centenarului dela naşterea orientalistului italian Mıhail Amari.

D-l *C. Erbiceanu* dărueşte cartea: *Chronicon Saracenicum et Turcicum* de Wolfgang Drechsler, Lipsca 1689.

Dela Secţiunea istorică se primeşte procesul verbal al şedinţei dela 3 Septemvrie 1910, prın care se arată că Secţıunea a hotărît să propună ca d-l N. Iorga să fie însărcinat a publıcă în Documente istorıce Hurmuzaki documentele adunate în còpii din arhivele săseşti ale Ardealului.

— Propunerea Secţiunii se aprobă.

D-l Vıcepreşedinte *I. Bogdan* aduce la cunoştınţă că în cursul acestei luni se vor ţineà concursuri pentru acordarea dın Fondul Adamachi a următoarelor burse:

a) una pentru studiul Fizicei la Paris unui licenţiat al Facultăţıi de ştiinţe din Iaşi;

b) una pentru perfecţionarea în ateliere de constrncţiuni de maşini din străinătate unui absolvent de şcoală superioară de meserıi;

c) două pentru studiul edilităţii publice la Berlin şi în alte ţeri europene la ingıneri cu diplomă din Şcoala de poduri şi şosele.

Pentru examinarea candidaţilor urmează să se numească comisiunile, cari, potrivit Regulamentului, au să fie prezidate de câte un membru al Academiei.

— Se decide ca, pentru întâia bursă, Comisiunea să fie compusă din d-nıi profesori Dr. Hurmuzescu şi D. Pompei, sub preşedinţa d-lui P. Poni; pentru

a doua, din d-nii Chiriac Corban, Directorul şcoalei de meserii din Iaşi şi d-l Ing. Eug. Botez, profesor la acea şcoală, tot sub preşedinţa d-lui P. Poni; pentru bursele de ingineri, din d-nii C. M. Mironescu şi Th. Dragu, sub preşedinţa d-lui A. Saligny.

D-l *I. Bianu* observă că însărcinarea dată Comisiunii alese în ultima şedinţă din Iunie nu poate fi adusă la îndeplinire in cursul anului, pentrucă şedinţa ordinară nu are competenţe administrative şi de organizare, asupra cărora poate hotărî în numele Academiei numai sesiunea generală. In sesiunea trecută s'a discutat chestiunea funcţionării Institutului Otteteleşanu şi s'a prezentat o propunere tocmai în scopul de a se alege o Comisiune, care să studieze reorganizarea Institutului spre a o pune de acord cu spiritul testamentului, dela care este depărtată organizarea actuală. Se propuneà în Maiu trecut ca lucrarea Comisiunii să fie supusă la aprobarea viitoarei sesiuni generale. Academia, în sesiunea trecută, a respins acea propunere. Dacă deci adunarea competentă a Academiei a înlăturat în Maiu trecut propunerea modificării programei Institutului, este evident că şedinţa ordinară ţinută cu o lună în urmă, cu câţi membri au fost de. faţă, nu aveà competenţa de a trece peste hotărîrea competentă a sesiunii generale. Comisiunea aleasă ar puteà totuş face o lucrare utilă, dacă în cursul anului ar pregăti proiectul pentru noua programă a Institutului, care s'ar puteà tipări şi împărţi membrilor din timp, spre a fi discutat în viitoarea sesiune generală.

D-l *Dr. C. I. Istrati* zice că d-l Bianu are dorinţa legitimă ca Statutele şi Regulamentele noastre să se aplice în litera şi spiritul lor, dar d-sa confundă două lucruri: organizarea Institutului cu remanierea programei actuale, care s'a dovedit la examenele trecute, că în organizarea de acum este peste măsură de încărcată. Această din urmă lucrare o poate face Comisiunea aleasă în Iunie şi o poate aprobà Academia în şedinţă ordinară, căci este o lucrare curentă. D-l Dr Istrati a făcut revizuirea părţii din programă care i s'a atribuit de Comisiune.

D-l *N. Iorga* observă că s'a făcut şi se face prea multă discuţiune în sânul Academiei şi se pierde prea multă vreme cu acest Institut, care pe d-sa îl interesează foarte puţin, şi care pentru Academie este mai mult un balast. Când a fost ales la Iunie în Comisiune, d-l Iorga nu a înţeles să facă programe analitice pentru Institutul Otteteleşanu, ci a crezut că chestia Institutului este pentru Academie numai un prilej de a arătà Ministerului Instrucţiunii publice monstruozităţile din programele şcoalelor de fete, cari se aplică şi la Măgurele. In acest sens d-sa a şi pregătit un raport asupra programei de istorie, raport pe care-l va prezentà în şedinţa viitoare.

D-l *N. Quintescu* zice că anul trecut Ministerul a aprobat ca bună pro-

grama ce i s'a înaintat de Academie și nu înțelege cum acelaș Minister ar puteà să dezaprobe acum ca rea acea lucrare?

— Discuțiunea se închide și se decide a se continuà în ședința viitoare.

ȘEDINȚA DELA 10 SEPTEMVRIE 1910.

Președința d-lui *I. Bogdan,* Vicepreședinte.

D-l Vicepreședinte *I. Bogdan* aduce aminte că pentru ședința de astăzi se amânase discuțiunea cu privire la programa Institutului Otteteleșanu. D-sa propune să se amâne acea discuție, până când Comisiunea va prezentà lucrările sale.

— Se aprobă.

ȘEDINȚA DELA 17 SEPTEMVRIE 1910

Președința d-lui *I. Bogdan,* Vicepreședinte.

D-l *P. Poni,* ca Președinte al Comisiunilor instituite la Iași pentru acordarea a două burse în străinătate, una pentru studiul fizicei și alta pentru perfecționare în ateliere de construcțiuni de mașini, prezentă lucrările Comisiunilor, cari propun să se acorde întâia bursă d-lui C. Bedreag și a doua d-lui I. Bonifaciu.

— Propunerile se aprobă.

D-l *N. Iorga* zice că d-l G. Oprescu, profesor la Severin, vizitând în timpul din urmă galeria de pictură Lichtenstein din Viena, a descoperit un nou tablou, în care se figurează portretul lui Mihaiu Viteazul, într'o altă înfățișare și într'un alt mediu, decât acela descoperit de d-l D. Sturdza în 1892. D-l Oprescu n'a putut să iea o fotografie a acestui tablou și roagă pe Academie să facă acest lucru.

Mai departe d-l N. Iorga zice că d-l Berechet a găsit în biblioteca din Chiev un manuscris împodobit cu vreo 300 chipuri zugrăvite de Antim Ivireanul, și că ar fi bine să avem o bună reproducere de pe ele. S'ar puteà da însărcinare unui pictor religios dela Chiev să facă reproducerile și aceasta, crede d-l Iorga, cu o cheltueală foarte mică.

D-l Vicepreședinte *I. Bogdan* zice că luarea unei fotografii de pe tabloul din Viena este lucru ușor și Delegațiunea va îngriji pentru obținerea ei.

Nu tot astfel este însă cu reproducerea chipurilor din manuscrisul dela Chiev. Această lucrare este costisitoare și va trebuì, înainte de a se luà vreo hotărîre, să știm dela un cunoscător dacă toate chipurile merită să fie reproduse și câtă cheltueală va trebuì să facem.

D-l *T. Maiorescu* zice că chestiunile ridicate de d-l Iorga nu pot lăsà indiferentă Academia și de aceea, spre a ajunge la un rezultat practic, e bine ca d-l Iorga să scrie la Chiev vreunui cunoscut, cu rugarea să vadă dacă e acolo cinevà, care s'ar puteà însărcinà cu reproducerile și să arate și costul lucrării, aceasta însă fără nici o obligațiune pentru Academie.

— Propunerea d-lui Maiorescu se aprobă.

ȘEDINȚA DELA 24 SEPTEMVRIE 1910.

Președința d-lui *I. Bogdan*, Vicepreședinte.

D-l *D. Sturdza* ocupă scaunul de Secretar general.

D-l Vicepreședinte *I. Bogdan*, adresându-se d-lui D. Sturdza, zice:

«*Prea stimate Domnule Sturdza,*

«Dați-mi voie să exprim, în numele colegilor noștri, bucuria ce o simțim cu toții văzându-vă astăzi, după o absență de aproape doi ani de zile, iarăș între noi, la locul unde eram obișnuiți să vă vedem în fiecare Vineri, la fiecare ședință a noastră. Bucuria noastră e cu atât mai mare, cu cât vă vedem în deplină sănătate și dispus să aduceți mai departe Academiei noastre serviciile Dv. La o vârstă când oamenii se gândesc de obiceiu la odihnă și liniște, D-v. vă pregătiți de muncă. Ați rămas astfel și astăzi, în pragul a optzeci de ani, cum erați acum patruzeci, când ați intrat în Academie.

«In lunga și bogata D-v. vieață ați consacrat, Domnule Sturdza, o bună parte din activitatea D-v. Academiei Române. Dacă Academia are astăzi atâtea averi, cari au servit și vor servì de acì înainte încă mai mult culturii românești; dacă ea posedă colecții așà de bogate privitoare la trecutul nostru — cele mai bogate ce există în toată Românimea; dacă ea a desvoltat o activitate științifică destul de remarcabilă în domeniul mai ales al științelor istorice și filologice, pentru cultivarea cărora a fost înființată; — dacă Academia a împlinit astfel un rol însemnat în vieața noastră culturală modernă,—

știm cu toții că în mare parte meritul pentru aceste rezultate se cuvine D-v. Mai mult decât toți ceilalți membri ai Academiei, D-v. ați contribuit la mărirea averilor ei, D-v. ați înmulțit colecțiile ei științifice, D-v. ați dat impulsul și ați colaborat la o sumă din lucrările ei cele mari. Numele D-v. e legat astfel pentru totdeauna cu glorie de al Instituției noastre.

«Vă puteți dar închipuì cât de mare e bucuria noastră, când vă vedem acum, gata să continuați această operă cu aceeaș dragoste ca în vremea tinereței. Noi rugăm pe bunul Dumnezeu să Vă ție încă multe zile în deplină sănătate și voioșie, spre fala Academiei și a țerii.»

D-l *D. Sturdza* zice:

«*Domnule Bogdan și Domnilor Colegi,*

«Vă mulțumesc în modul cel mai călduros pentru simțimintele de prietenie ce-mi arătați astăzi, când mă întorc în mijlocul Domnilor-Voastre spre a-mi reluà însărcinarea cu care sunt onorat de Academie de un număr însemnat de ani. Bunăvoința ce mi-o arătați mă atinge cu atât mai mult, cu cât mă întorc după o îndelungată absență, necesitată de îngrijirea sănătății mele. In Academie am căutat să-mi fac datoria, așà precum am învățat dela tatăl meu, adunând documente, manuscripte și alt material istoric, menit a luminà trecutul țerii și al neamului. In această direcțiune am lucrat totdeauna în Academie. N'am făcut pe acest teren cât aș fi dorit, pentrucă Dumnezeu a voit să mă pună și în alte servicii ale țerii, unde am fost atras în tinerețe de conducătorii bătrâni ai patriei, cari au apreciat cu bunăvoință ajutorul pe care îl puteam și eu da în serviciul Statului. Eu voiu continuà și mai departe a lucrà cu aceeaș râvnă pentru creșterea Academiei și mă rog să dați și Domnile-Voastre cu toții ajutorul cel mai statornic, pentru ca colecțiunile acestea prețioase să crească înainte și să le vedem cât mai curând așezate într'un local nou, unde să fie păstrate cu siguranță și folosite cu înlesnire. Academia a avut pentru mine multă bunăvoință, pentru care eu îi sunt foarte recunoscător. Exprim cu deosebire cele mai călduroase mulțumiri frățești colegilor Saligny și Ștefănescu, cari, în timpul lungii mele absențe, au îngrijit și s'au ostenit pentru ca Instituțiunea noastră iubită să nu sufere în mersul ei, din cauză că eu eram departe de serviciul pe care mi l-ați încredințat.»

D-l *D. Onciul* zice:

«*Domnilor Colegi,*

«Astă vară a răposat la Praga, în vârstă de 59 de ani, Dr. Julius Jung, profesor de istoria antică la universitatea de acolo şi membru corespondent al Academiei noastre încă din anul 1877.

«Defunctul a adus servicii foarte însemnate istoriografiei şi în deosebi cu privire la istoria noastră veche. El erà apărătorul cel mai cu autoritate al continuităţii Românilor în Dacia Traiană, pe care a susţinut-o, cu toată convingerea sa de istoric şi cu cel mai bogat aparat ştiinţific, contra faimoasei teorii Sulzer-Roesleriane, după care Dacia ar fi fost părăsită cu desăvârşire de Romani sub împăratul Aurelian şi populată apoi de Români emigraţi din peninsula Balcanică abià în secol. XII şi XIII

«Contra acestei teorii, care înfăţişà pe Români ca poporul cel mai nou venit în vechia sa patrie, imigrat pe nesimţite, după ce şi Ungurii, şi Saşii şi Rutenii se aşezase acì, Jung a ridicat glasul său de istoric nepărtinitor şi convins, mai întâiu în scrierea sa: ***Die Anfange der Rumänen***, apărută la Viena în 1876, ca răspuns la scrierea lui Roesler: ***Romänische Studien*** (Leipzig 1871).

«Studiile începute cu această scriere, el le-a continuat şi desvoltat în publicaţiunile sale ulterioare: ***Römer und Romanen in den Donauländern*** (Innsbruck 1877, ed. II-a, 1887), ***Die romanischen Landschaften des römischen Reiches*** (Innsbruck 1881), ***Zur Geschichte der Pässe Siebenbürgens*** (Innsbruck 1892), ***Fasten der Provinz Dacien*** (Innsbruck 1894), ***Siebenbürgische Inschriften*** (Archaologisch-epigraphische Mitteilungen aus Oesterreich-Ungarn, XIV), pe lângă alte studii şi cercetări privitoare la istoria română.

«Drept recunoştinţă pentru însemnatele servicii ce dânsul a adus cunoştinţei istoriei noastre vechi, Societatea Academică Română, din care s'a desvoltat Academia noastră, l-a ales în 1877 membru corespondent.

«Scrierile lui Julius Jung au fost lovitura cea mai puternică ce s'a adus teoriei lui Roesler, aşà încât aceasta a pierdut pe urmă tot mai mult teren, ajungând a fi susţinută astăzi numai de puţini învăţaţi, mai ales din punct de vedere linguistic, dar în măsură foarte redusă, abstracţie făcând de scriitori conduşi de alte motive decât cele ale ştiinţei. Istoricii cei mai autorizaţi, între cari un Theodor Mommsen, un Leopold von Ranke, ş. a., cum şi etnografi şi chiar

lingvişti, s'au pronunţat de atunci încoace contra ei, admiţând mai mult sau mai puţin modul de a vedeà al lui Jung

«Prin studiile şi cercetările sale asupra dominaţiunii romane în Dacia şi în celelalte ţeri dunărene, defunctul nostru coleg a consolidat şi întărit temelia pentru punctul de plecare al istoriei noastre, care punct de plecare nu poate fi decât cucerirea romană a pământului devenit românesc. Pentru acest serviciu, istoriografia română îi rămâne deapururea recunoscătoare.

«Recunoştinţă muncii lui cinstite! Onoare memoriei lui!»

D-l *A. Saligny* prezentă lucrările Comisiunii instituite sub preşedinţa d-sale la Şcoala de poduri şi şosele pentru acordarea la ingineri a două burse pentru studiul edilităţii publice în străinătate. Comisiunea propune a se acordà bursele d-lor Ingineri Cincinat Sfinţescu şi Nicolae Muşat.

— Propunerea Comisiunii se aprobă.

D-l *Dr. V. Babeş* prezentă lucrările Comisiunii alese la 25 Iunie trecut pentru a face propuneri cu privire la modificarea programelor Institutului Otteteleşanu.

— Se recomandă Comisiunii speciale a Fondului Otteteleşanu.

Direcţiunea generală a teatrelor înştiinţează că în cursul acestei stagiuni va pune la dispoziţiunea Academiei unul sau mai multe locuri în Teatrul Naţional, la toate reprezentaţiile Societăţii dramatice, afară de sărbători şi de primele reprezentaţii ale pieselor.

— Se iea spre cunoştinţă.

ŞEDINŢA PUBLICĂ DELA 1 OCTOMVRIE 1910.

Preşedinţa d-lui *I. Bogdan*, Vicepreşedinte.

D-l *I. Bogdan* anunţă că d-l General Gr. Crăiniceanu, membru corespondent al Academiei, şi familia d-sale, în urma unui accident de automobil, au fost grav răniţi. In numele Academiei d-l Bogdan exprimă părerea de rău pentru această nenorocită întâmplare şi doreşte d-lui General şi familiei d-sale grabnică însănătoşire.

D-l *N. Iorga* ceteşte comunicarea sa despre: *Carol al XII-lea, Petru cel Mare şi Românii.*

ŞEDINŢA EXTRAORDINARĂ DELA 2 OCTOMVRIE 1910

Preşedinţa d-lui *St. C. Hepites*, Vicepreşedinte.

D-l Vicepreşedinte *St. C. Hepites*, cu adâncă durere, aduce la cunoştinţă că azi dimineaţă, la ora 6, a încetat din vieaţă d-l *Dr. D. Grecescu* şi roagă să se hotărască modul de participare a Academiei la ceremonia înmormântării, care se va face mâine Duminică la ora 2.

— Se decide ca toţi membrii să participe in corpore la înmormântare şi d-l *St. C. Hepites* să ţină o cuvântare în numele Academiei.

ŞEDINŢA DELA 8 OCTOMVRIE 1910

Preşedinţa d-lui *I. C. Negruzzi*.

D-l Preşedinte *I. C. Negruzzi* zice că numai ieri s'a întors în Capitală şi a aflat despre încetarea din vieaţă a colegului *Dr. D. Grecescu*. Academia a luat la timp măsurile obişnuite pentru a onorà dureroasa despărţire de un coleg atât de stimat pentru meritele sale ştiinţifice şi pentru caracterul său întreg.

D-l *St. C. Hepites* prezentă spre a fi publicată în *Anale* următoarea cuvântare rostită de d-sa la trista ceremonie a înmormântării colegului Grecescu:

«*Intristată Adunare*,

«In mai puţin de cincisprezece zile, casa, în care ne-a întrunit o pioasă datorie, a fost de două ori cernită: acum pentru Doctorul Dimitrie Grecescu, botanistul învăţat, al cărui nume este bine cunoscut departe de fruntariile ţărişoarei noastre, şi acum două săptămâni, pentru soţia-i iubită, pe care o boală neîndurată o ţintuise în patu-i de durere mai bine de doi ani.

«Prin chiar ştiinţa sa medicală, scumpul prieten, în jurul căruia ne-am adunat, ştià bine desnodământul fatal al boalei soţiei sale, şi cu toate acestea trebuià să-şi înnăbuşe necontenit plânsul şi durerea, spre a o mângâià şi a-i da speranţe pentru a-i susţineà puterile.

«Această grozavă luptă l-a doborît, acum patru săptămâni, spre a nu se mai ridicà.

«Colegul nostru din Academia Română — în numele căreia am trista însărcinare de a arătà adânca-i părere de rău pentru pierderea acestui stimat și învățat membru al ei — erà un om întreg în adevăratul sens al cuvântului.

«Zic om întreg, pentrucă doctorul Grecescu a fost om bun, blând, modest, cu judecată sănătoasă și dreaptă, muncitor, cinstit, sincer și învățat.

«Cel mai mare merit al său îl găsesc în faptul că, ieșit dintr'un mediu umil și necunoscut, a ajuns prin sine însuș și numai prin calitățile sale evidente—voesc să zic neîmpins și nesusținut de nimeni, decât de acei cari într'adevăr îi cunoșteau valoarea, — prin inteligența, cinstea în toate, prin știință și puterea sa de muncă, a ajuns, zic, acolo unde râvnește tot omul de studii la noi în țară: la Universitate, la Academia Română.

«Născut în Cerneți, în Mehedinți, la 15 Iunie 1841, din părinți săraci din clasa muncitorilor, colegul nostru nu a cunoscut pe tatăl său Nicolae Grecu, iar pe mamă-sa, Păuna, a pierdut-o foarte de timpuriu, mai înainte chiar de a o puteà cunoaște pe deplin.

«In 1856, neuitatul Davila, spre a-l aduce la Școala de Medicină ce înființà în Bucureşti, îl iea dintr'o mică prăvălie din Severin, unde viitorul nostru coleg, distins dejà prin talentul său la desemn, intrase ca ucenic spre a-și câștigà vieața, zugrăvind firme și icoane, după ce terminase, cu splendid succes, cele patru clase primare la școala dela locu-i de naștere, la învățătorul bun și iscusit, Rupureanu, de care cu drag își aduceà aminte chiar acum la bătrânețe.

«Mai mulți din primii licențiați ai Școalei noastre de medicină, printre cari te-ai prenumărat și tu, scumpe prietene, ajunși medici desăvârșiți în Universitățile străine, unde erau trimiși — căci noi nu aveam pe atunci asemenea instituțiuni superioare de cultură — spre completarea studiilor lor, au ilustrat catedrele Facultății de Medicină și Farmacie, creată în urmă în locul Școalei naționale de medicină.

«Nici unul dintr'înșii însă nu s'a distins în știința Botanicei, pentru care tu, fire de artist, ai avut o deosebită predilecțiune încă de pe băncile școalei, mai nainte chiar de a obțineà, în 1863 la București, titlul de licențiat în medicină și în 1868 diploma de doctor în medicină la Universitatea din Paris.

«Dacă cel dintâiu Român care a dat o deosebită atențiune acestei frumoase științe este neuitatul Membru al Academiei Române, Doctorul Anastase Fătu, care a înființat în 1856 la Iași, cu averea sa

proprie, cea dintâi grădină botanică a României de astăzi — «cu scopul, după cum zice dânsul, mai întâiu de a îmbunătăţi salubritatea Iașilor, și al doilea pentru a îndemnà junimea studioasă la învăţarea Botanicei, procurând și iubitorilor de științe naturale ocaziunea de a contemplà natura în momentele lor de repaos», — mult regretații noștri colegi, Doctorul Brândză și Doctorul Grecescu, sunt adevărații noștri primi botaniști.

«Științei și perseverenței lor datorim starea îmbucurătoare în care Botanica este astăzi reprezentată în România. Munca pricepută și fără de preget, pusă de acești doi învățați pentru studiul florei atât de bogate a României, prin colectarea plantelor din diferitele regiuni ale țerii și prin formarea erbariilor, a grădinilor și laboratoriilor botanice și în fine a elevilor, este numai spre lauda lor.

«Indată după întoarcerea sa în țară, Doctorul Grecescu, pe lângă serviciul de medic militar pe care-l îndeplinià, fu numit profesor de Botanică la Școala națională de medicină și farmacie și Director al Grădinei botanice, înființată de Hoffmann la Cotroceni, unde colegul nostru regretat a înmulțit considerabil numărul speciilor cultivate.

«Numit în 1880 profesor de Botanică la Facultatea de Medicină și Farmacie din București, după ce — întors din răsboiul independenței, la care luase parte, ca maior medic, cu tot avântul conscient al omului trecut de 30 ani — demisionase din armată spre a intrà în serviciul medical al Eforiei Spitalelor civile, Doctorul Grecescu, la adăpost oarecum de sbuciumul vieții, se putù dedà cu tot sufletul Botanicei, știința sa preferată.

«Rezultatul fu o serie de lucrări, cari-l puseră în rândul fruntașilor botaniști din lume.

«Scrierea sa de căpetenie este cuprinsă în volumul apărut în 1898 sub titlul: *Conspectul Florei României*, scriere premiată de Academia Română, care recunoscându-i știința și meritele, îl chemă în 1902 în sânul ei ca Membru corespondent în Secțiunea științifică și apoi ca Membru activ în 1907, în locul bătrânului nostru botanist din Transilvania, Florian Porcius.

«Pe scaunul său academic, colegul nostru mult iubit continuă a lucrà cu aceeaș ardoare pe care o aveà în tinerețe.

«In anul trecut dete la lumină alt volum: *Suplement la Conspectul Florei României*. Boala și apoi moartea-l surprinse, după ce terminase de copiat pe jumătate, cu frumoasa-i caligrafie, altă lucrare — *Plantele vasculare din Buceci cunoscute până acum* —

pe care însă nu o va mai puteà prezentà Academiei, după cum îi erà gândul, dar pe care colegii săi nu o vor lăsà să se piarză.

«Artist din fire, scumpe şi regretate coleg şi amic, ai iubit în totdeauna frumosul reprezentat fie prin colori, fie prin acorduri. «Dacă nu făceai botanică, desigur că ţara noastră aveà un pictor de seamă mai mult», ziceà cu drept colegul nostru Istrati şi al tău şcolar, în cuvântarea cu care ţi-a întâmpinat în numele Academiei Române intrarea în templul ştiinţei.

«Erà natural să fie astfel, căci dela neuitatul Grigorescu ai învăţat frumosul şi cu nenorocitul chimist Dr. Bernath ai învăţat să munceşti şi să cercetezi secretele naturii, pe care o admiraţi, voi câte trei, în orele voastre libere.

«Insă, afară de frumos, ţie îţi plăceà dreptatea, îţi plăceà munca, îţi plăceà ştiinţa, îţi plăceà cinstea şi sinceritatea, modestia şi bunacuviinţă. Cu aceste podoabe şi cu inteligenţa ta cea vie, ai fi reuşit negreşit la tot ce ai fi întreprins afară de politică, în care nu te-ai băgat niciodată, deşi aveai ideile celei mai largi libertăţi, cu restricţiunea îndeplinirii datoriilor, şi tu ţi le-ai îndeplinit cu prisosinţă.

«Proverbul *stilul e omul* se aplică de minune colegului nostru mult regretat.

«Niciodată ordine şi metodă n'au reieşit mai bine decât din scrierile sale, totdeauna foarte îngrijite din punctul de vedere al fondului şi al formei.

«Cunoscător profund al limbii româneşti, adevărat româneşti, din Cerneţii de acum 60 de ani, Doctorul Grecescu a fost în totdeauna duşmanul neîmpăcat al slavismelor, pe cari unii din scriitorii noştri s'au încercat şi se încearcă încă să le desgroape din negrul întunerec în care le-a svârlit uitarea.

«Nu-i plăceà muzica wagneriană, pe care o numià artificială, dar se înnebunià după dulcea muzică italiană, pe care o cunoşteà foarte bine.

«Nu-i plăceau slavismele, dar povestià cu drag în limba noastră dulce.

«Toate sentimentele nobile şi delicate îşi găsise locul în sufletul copilului sărman din Cerneţi.

«Acesta a fost, întristată adunare, Doctorul Grecescu, învăţatul şi nobilul Grecescu, fiul lui Nicolae şi al Păunei Grecu.

«Cinste lui!

«Lipsit de familie — căci nimeni nu-ţi rămâne în urmă, care să moştenească şi calităţile tale nobile şi numele tău cinstit, — fii încredinţat, scumpe prietene, că numele tău va continuà totuş a fi

pomenit cu respect de toți cei ce se vor interesà de bogata floră a României, la al cărui studiu ți-ai consacrat întreaga ta gândire, precum și de aceia cari își pleacă capul dinaintea oamenilor de bine.

«Depunând pe sicriu-ți podoaba de flori a Academiei Romîne în semn de regrete eterne din parte-i, îți exprim din fundul sufletului adânca mea durere de coleg și de prieten.

«Nici copii, nici rude nu ai lăsat în urmă-ți, uită-te însă în juru-ți și vezi câți prieteni și admiratori ai lăsat, cari cu toții au știut să aprecieze cele ce prețuesc știința ta, calitățile tale sufletești și cetățenești și mai presus de toate integritatea caracterului tău.

«Aceasta este răsplata celor vrednici, și tu, scumpe prietene, ai fost dintre cei mai vrednici.

«Dumnezeu să te odihnească în pace!»

Cu această ocaziune d-l *St. Hepites* zice că dela răposatul Grecescu a rămas și prezentă manuscrisul unei lucrări intitulate: *Plantele vasculare din Buceci până acum cunoscute.* Lucrarea este gata și răposatul, prevăzând apropiatul său sfârșit, a exprimat dorința, către câțivà membri cari l-au văzut, ca să fie publicată de Academie, iar colegul corespondent d-l Profesor Em. C. Teodorescu să supravegheze tipărirea.

— Se recomandă Secțiunii științifice.

Se cetește procesul verbal al Secțiunii istorice. pentru ședința dela 24 Septemvrie, prin care se arată că Secțiunea a hotărît să propună ca:

a) d-l *N. Iorga* să fie însărcinat a face însemnarea tuturor greșelilor de traducere și de tipar, ce s'au strecurat în tomul XIV al colecțiunii de Documente istorice Hurmuzaki, care cuprinde în românește textele grecești tipărite de d-l A. Papadopol-Kerameus în tom. XIII, precum și un nou indice alfabetic pentru cuprinsul acestui volum. Acestea să se tipărească la sfârșitul volumului, iar indicele care este tipărit să se distrugă;

b) a se publicà în *Anale* două memorii ale d-lui N. Iorga intitulate: *Legendă, tradiție, istorie despre întemeierea Principatelor* și *Alte lămuriri despre veacul al XVIII-lea după corespondența olandeză. Luarea Basarabiei și Moruzeștii.*

— Propunerile Secțiunii se aprobă.

D-l *N. Quintescu* face rezerve asupra întâiei hotărîri a Secțiunii privitoare la volumul format din traducerea documentelor grecești, pentrucă, după arătările d-lui Iorga făcute într'o ședință trecută, acel volum este plin de atât de multe și de rele greșeli, încât el trebue să fie distrus, căci nu se poate îndreptà numai prin errata. Dacă s'ar da în public un volum plin de asemenea greșeli, s'ar face o gravă atingere prestigiului Academiei.

D-l *I. Bianu* crede că propunerea Secțiunii dă o soluțiune mulțumitoare chestiunii. Este regretabil, desigur, că în traducerea acestor documente grecești s'au strecurat așà de multe greșeli, cari ușor s'ar fi putut evità, dacă traducătorii și-ar fi făcut preparația necesară pentru cunoașterea terminologiei și nomenclaturii turcești. Traducerea s'a făcut numai pentru a înlesnì istoricilor și cetitorilor români, cari nu știu grecește, cunoașterea acelor documente atât de importante pentru istoria culturală și politică a țerilor noastre și a orientului european în secolii XVII și XVIII. Aceștì cetitori vor puteà folosì volumul cu ajutorul îndreptărilor și al indicelui pe cari le va întocmì d-l Iorga.

D-l Președinte *I. C. Negruzzi* observă că această discuțiune nu mai are obiect, după ce Academia a aprobat soluțiunea dată de Secțiunea istorică.

D-l *I. Bianu* prezentă în dar din partea d-lui N. Firu, învățător din Oradea-Mare, o serie de còpii de documente extrase din arhiva Comitatului Bihor, privitoare la revoluția lui Horia din anii 1784—1785; altă serie de documente copiate din aceeaș arhivă referitoare la trecutul bisericii ortodoxe române din Bihor; câtevà foi volante din secolii XVIII și XIX, culese în acelaș comitat, și un manuscript de însemnări în limba greacă din anii 1774—1795.

— D-l Președinte *I. C. Negruzzi* zice că fapta d-lui Firu este laudabilă și i se vor exprimà pentru aceasta mulțumirile Academiei.

D-l *N. Iorga*, în legătură cu comunicarea făcută în ședința trecută, exprimă dorința ca Academia să intervină pe lângă Ministerul de Răsboiu, ca să se facă săpături la Stănilești sub conducerea unui tânăr ofițer, care se ocupă cu istoria armatei. In acea localitate se vor găsì, crede d-sa, rămășițe dela lupta dată în acea localitate la 1711.

— Propunerea se aprobă, rămânând ca d-l Iorga să dea indicațiuni precise asupra lucrărilor cari trebuesc făcute.

Dela Secțiunea literară se primește propunerea de a se tipărì în *Anale* lucrarea lui G. Pascu despre *Cimilituri*, partea II.

— Propunerea Secțiunii se aprobă.

ȘEDINȚA DELA 15 OCTOMVRIE 1910

Președința d-lui *I. C. Negruzzi*.

— Se aprobă propunerea Secțiunii istorice de a nu se publicà lucrarea d-lui T. Filipescu despre *Românii din Serbia*, dar a se păstrà manuscrisul

în colecţiunile Academiei ca material de informaţiuni, fiind această lucrare făcută în urma subvenţiunii primite dela Academie.

D-l *St. C. Hepites* zice că în ziua de 10 Octomvrie curent s'a făcut în satul Roşiori de pe moşia Academiei cu acelaş nume în judeţul Suceava deschiderea şi inaugurarea localului de şcoală construit de Academie din Fondul Adamachi. D-sa, ca membru al Delegaţiunii, a luat parte la această festivitate, la care a asistat din partea Ministerului Instrucţiunii d-l S. Haliţa, Inspector general şcolar, şi d-l Revizor al judeţului, iar din partea administraţiei d-l Prefect al judeţului. D-l Hepites, reprezentanţii Ministerului şi d-l Prefect au ţinut câte o cuvântare ocazională. D-l Haliţa a arătat că nici unul din localurile construite sub îngrijirea Casei Şcoalelor nu este atât de frumos şi solid ca cel făcut de Academie la Roşiori.

D-l Preşedinte *I. C. Negruzzi* mulţumeşte d-lui Hepites pentru bunăvoinţa ce a avut de a reprezentà Academia la această serbare culturală.

ŞEDINŢA PUBLICĂ DELA 22 OCTOMVRIE 1910

Preşedinţa d-lui *I. C. Negruzzi*.

D-l *Dr. G. Marinescu* cetește comunicarea sa despre: ***Chimioterapia și tratamentul lui Ehrlich aplicat la boalele sistemului nervos.***

I. Terapeutica, ca și oricare altă știință de observațiune, a trecut prin cele trei faze, pe cari le admite Auguste Comte în evoluțiunea oricărei cugetări omenești. Intr'adevăr terapeutica, sau știința vindecării boalelor, a avut o fază teologică, alta metafizică și cea mai recentă — pozitivă, adică inspirându-se numai dela observațiune și experiență. Aceeaș cale a urmat-o și vindecarea boalelor sifilitice; chiar numele de sifilis derivă dela numele unui păstor Syphil, păstor în serviciul regelui Alcithus. Acest păstor, profanând sfintele altare, a fost lovit drept pedeapsă de un fel de lepră grozavă, ce acoperià tot trupul lui și îi da mari dureri. Conform acestei idei, sifilisul, cunoscut în Europa din 1493, a fost tratat cu scoarță de gaiac, arbore divin, și cu tot felul de purgative.

In faza de empirism, la care s'a adaos un spirit de observație mai mult sau mai puțin drept, se aplică mercurul, un adevărat specific al accidentelor sifilitice Numărul cunoștințelor asupra acestei boale teribile se înmulțește, și prin oarecari tentative de experiență chiar la om se diferențiază sifilisul de alte boale contagioase ge-

nitale; dar cauza intimă și natura sifilisului nu ne este cunoscută decât dela cercetările lui Metchnicoff și Roux, cercetări experimentale, și dela găsirea spirochetei palide de către Schaudinn, precum și a reacțiunii lui Wassermann. De curând Ehrlich a descoperit un medicament cunoscut sub numele de 606 și care a făcut o adevărată sensație nu numai în cercurile medicale, dar mai ales în publicul cel mare. Numele lui Ehrlich a ajuns să fie cunoscut de toată lumea. Să nu se crează însă că această descoperire este datorită întâmplării sau că ea este rezultatul unei munci de dată recentă. Nu, din contră, descoperirea dioxidiamidoarsenobenzolului nu este decât încoronarea unei opere, la care Ehrlich a consacrat mai mult de 25 ani. Inspirat de cercetările lui Claude Bernard, ale lui Pfluger și ale altora, în ceeace privește proprietățile fundamentale ale substanței vii, Ehrlich, cu geniul său intuitiv și posedând cunoștințe chimice foarte solide, a ajuns la teoria lui, cunoscută sub numele de «Ipoteza catenelor laterale», care l-a condus direct la descoperirea lui 606. Iată în rezumat în ce consistă această teorie.

Ehrlich admite că molecula materiei organizate posedă un nucleu central, care este sediul caracterelor specifice ale acestei materii, și numeroase catene laterale sau receptorii de importanță mai mică în comparație cu nucleul central. Aceste lanțuri sau catene sunt destinate a interveni în mod activ în procesele generale ale vieții, precum oxidația, asimilația, etc. (receptori nutritivi).

Rolul lor în actul nutriției în general este important, pentrucă acești receptori, grație afinității lor chimice particulare, atrag și fixează pe molecula protoplasmatică principii asimilabile, cari servesc la reconstrucțiunea acestei molecule. Aceste catene laterale, sau mai bine zis grupuri funcționale, ieau parte de asemenea la fenomenele de distrucțiune intramoleculară, cari sunt izvorul energiei degajate de substanța vie. Intr'adevăr distrucțiunea nu interesează nucleul central, ci grupele funcționale pe cari le posedă acest nucleu. Unele din aceste grupe, în virtutea afinității lor pronunțate față de oxigen, pe care îl poartă hemoglobina, fixează acest oxigen și-l acumulează în molecula de materie organizată sub formă de oxigen intramolecular. Ele îl cedează în urmă la alte lanțuri laterale mai avide de oxigen. Aceste din urmă catene sunt la rândul lor destinate a fi consumate mai mult sau mai puțin complet, după trebuințele activității celulare, precum și după cantitatea de energie degajată la un moment dat de protoplasma vie. Cu toate acestea combustiunea acestor grupuri funcționale nu este completă în general; ele nu

se distrug decât parțial, iar resturile receptorilor cari persistă servesc la reconstrucțiunea materiei organizate.

De curând chiar Ehrlich distingeà în protoplasmă o serie de funcțiuni, cari sub formă de chemoceptori sunt risipite între nutriceptori. Și această grupă principală de receptori se află după opinia lui Ehrlich în relațiune strânsă, încât schimbările unuia răsună asupra celuilalt.

Ehrlich crede că ar fi posibile și funcțiuni parțiale ale protoplasmei vii, precum sunt anticorpurile, cari n'ar fi altcevà decât fixațiunea de substanțe nutritive complicate, de aceea le și numește nutriceptori; ei se desfac de celula vie și cu ei atrag și alte porțiuni ale celulei și ajung în serum.

Actualmente Ehrlich admite 3 feluri de receptori. 1) aceia cari se produc în exces și circulă în sânge în urma pătrunderii în organism a unei cauze morbide (antigen); 2) chemoceptorii destinați a fixà substanțe nutritive mai simple și 3) chemoceptorii cari în loc de a reacționà prin ipertrofie, se atrofiază din contră, așà cum rezultă din cercetările lui Ehrlich asupra tripanosomelor.

Din aceste considerațiuni rezultă că rostul chimioterapiei, așà cum o înțelege Ehrlich, este de a găsì astfel de substanțe chimice, cari să aibă mult mai multă afinitate chimică pentru receptorii paraziților, în cazul de față pentru spirochete ce produc sifilisul, decât pentru celulele organismului. Cu alte cuvinte trebue ca aceste substanțe să fie spirilotrope, iar nu organotrope. Intr'adevăr substanțe antiseptice sau sterilizatoare se cunosc de mult timp, și printre acestea sublimatul și acidul fenic joacă un rol foarte însemnat, dar acești agenți antiseptici sunt periculoși pentru organism, dând naștere la tot felul de intoxicațiuni — cine n'a auzit de acțiunea otrăvitoare a sublimatului coroziv sau a acidului fenic! Chiar mercurul — acest medicament specific în contra sifilisului, — dat în doză mare, e otrăvitor și poate produce chiar moartea; de aceea în terapeutică se recurge la doze mici și repetate. Tot pentru acest motiv tratamentul trebue repetat în curs de mai mulți ani, pe când din contră Ehrlich în aceea ce a numit el «Magna therapia sterilisans» urmărește scopul de a distruge dela început toți paraziții sifilisului, pentrucă altminterea aceia cari au rezistat sau s'au immunizat fie în contra mercurului, fie în contra preparațiunilor arsenicale, se vor immulți din nou și vor produce recidive. Vom vedeà că dacă scopul acesta nu este încă atins până astăzi, totuș 606 constitue un progres considerabil în direcția cea nouă a chimioterapiei. E bine înțeles că toate

aceste cercetări de chimioterapie au bază experimentală, şi înainte de a fi aplicate la om, se aplică pe animale, de aceea cercetările acestea cer timp enorm, mijloace băneşti însemnate şi o abilitate experimentală unită cu o conştiinţiozitate foarte riguroasă. Numai preparaţiunile arsenicale încercate de Ehrlich până acum se ridică la 606, de aceea şi acest nume nu însemnează cevà enigmatic, ci este ultimul termin de cercetări făcute până astăzi, numărul de substanţe încercate. Cu toate acestea sunt şi alte materii, cari pot fi întrebuinţate ca agenţi de chimioterapie; astfel sunt oarecari substanţe colorante: tripanrot, tripanblau şi tripanviolet, şi anumite substanţe bazice colorante: triphenilmenthan, parafucsină, violet de metil, pyronin, etc.

II. După această introducţiune, ce ne permite să înţelegem care a fost firul conducător al cercetărilor lui Ehrlich, trecem la cercetările experimentale pe animale, întreprinse de Hata sub direcţiunea lui Ehrlich, în scopul de a verificà vederile teoretice asupra chimioterapiei. Hata a produs în mod experimental la iepuri şi la maimuţă fie keratite sifilitice, fie sifilisul scrotului. Cele mai multe din substanţele arsenicale întrebuinţate s'au dovedit toxice pentru animal. Aşà la un iepure o doză de 0 5 gr. de atoxil acid de mercur face să dispară în 4 zile spirocheţii, dar s'a prăpădit apoi şi animalul din cauza intoxicării. Din contră la iepuri, la cari a produs o keratită sifilitică, a obţinut vindecarea cu 0,006 gr. de arsenobenzol pe kilogram de animal; în ceeace priveşte sifilisul scrotal alege numai acele animale, la cari se desvoltă un şancru sifilitic cu numeroşi spirocheţi.

Hata constată că dacă se injectează o doză suficientă de 606, o singură doză e suficientă ca să ucidă toţi spirocheţii. Arsenophenylglycina e mult mai slabă ca 606, pe când amidophenolarsenoxyd e foarte activ, dar şi foarte toxic.

Rezultă dar că din punctul de vedere experimental posedăm în 606 un mijloc eficace, care atacă cei doi receptori existenţi în spirocheţi şi paraziţii în corpul animal pot fi distruşi uşor fără vreun pericol pentru organismul animal. Aceste cercetări de laborator au dat indicaţiuni importante pentru calea ce este de urmat la om în tratamentul diferitelor manifestaţiuni sifilitice. Şi numai după ce Ehrlich s'a asigurat de inocuitatea lui 606 asupra organismului animalelor şi în special asupra sistemului nervos, el a încredinţat medicamentul acesta diferiţilor clinicianì.

După cum rezultă, din punct de vedere chimic, 606 diferă mult de atoxilul, cu care n'are decât legături îndepărtate. De altfel ceeace dovedește că are funcțiuni diferite, este că amauroza nu apare în urma tratamentului cu 606.

Primul autor care a făcut cercetări la om asupra tratamentului accidentelor sifilitice cu 606 a fost Alt, care dejà aplicase arsenophenilglycina, alt preparat al lui Ehrlich, în tratamentul paraliziei generale.

Dejà cu arsenophenilglycina constatase oarecare ameliorare în paralizia generală și mai cu seamă notase disparițiunea completă a reacției lui Wassermann. Autorul acesta a obținut rezultate satisfăcătoare nu numai în paralizia generală, ci și în epilepsia postsifilitică, iar la tabetici n'a constatat niciodată turburări vizuale. In unele forme de paralizie generală, în cari există turburări motorii, medicamentul este contraindicat. Ar trebui să spunem în treacăt că paralizia generală, ca și tabesul, sunt afecțiuni în legătură strânsă cu sifilisul, deși nu s'a descoperit până acuma în centrii nervoși ai acestor bolnavi spirocheta palidă. Totuș reacția lui Wassermann, constantă în sângele bolnavilor atinși de paralizie generală, documentează până la evidență legătura strânsă dintre sifilis, paralizie generală și tabes. Afară de aceasta statisticile, înmulțirea considerabilă a cazurilor de paralizie generală, cu răspândirea sifilisului, probase dejà relația dintre sifilis și aceste boale.

O probă indirectă găsim de asemenea în frecvența paraliziei generale la oameni mari din secolii XIX și XX și absența ei la oamenii de geniu din secolul XVIII. Astfel găsim în secolul XIX paralizie generală la Junot, Lenau, Schumann, Donizetti, Rethel, Mackart, Nietzsche, Maupassant și la neîntrecutul nostru poet Eminescu. Și astăzi paralizia generală e atât de frecventă în azilele de alienați, încât la Berlin și la Munchen 36—45 % din alienați sunt reprezentați prin paralitici generali. In orașele mari, unde prostituțiunea clandestină e relativ mare, în centrele industriale, unde sifilisul e răspândit, paralizia generală de asemenea e mai frecventă. Este tipică în această privință cugetarea lui Kraft-Ebbing, exprimată la congresul dela Moscova: «*La civilisation c'est la syphilisation*». Ei bine, în contra paraliziei generale nu avem nici un medicament specific, iar rezultatele pe cari le-am obținut eu însumi altădată cu radioterapia nu sunt durabile, ci numai excepționale. S'a sperat un moment că tratamentul lui Ehrlich va fi salvarea acestor nenorociți, cari cad pradă boalei celei mai teribile, atunci când omul este în plina lui desvol-

tare intelectuală. Speranțele însă au fost deșearte. Ameliorările nu se produc de loc sau numai uneori.

Să trecem însă la celelalte boale nervoase, unde rezultatele sunt mai încurajătoare.

Wechselmann și Lange au tratat 5 cazuri de sifilis manifest cu reacția Wassermann negativă, care devine pozitivă după câtevà zile dela injecție și mai târziu redevine negativă A tratat asemenea cazuri de sifilis al sistemului nervos: 3 cazuri de apoplexie sifilitică cari s'au ameliorat în mod notabil. El a văzut ameliorându-se un caz de rigiditate pupilară și pareza motorului ocular extern. Unele simptome ale tabesului s'au ameliorat, precum: semnul lui Argyl Robertson, sensația de constricție, cefalalgia, nevralgiile intercostale, etc.

R. Pick din Viena a injectat în 27 cazuri de sifilis cerebral (în cea mai mare parte paralizie generală și tabes). Intr'un caz de sifilis cerebral propriu zis a avut ameliorare. In tabes a constatat uneori ameliorări trecătoare ale durerilor lancinante.

Frankel și Grousen au tratat 19 bolnavi din clinica psihiatrică cu reacția Wassermann pozitivă.

Doze destul de considerabile n'au avut influență asupra simptomelor cerebrale; numai într'un oarecare număr de cazuri reacția lui Wassermann a devenit negativă sau a diminuat considerabil. Intr'un caz de surditate dublă labirintică de origine sifilitică, auzul s'a ameliorat într'un mod considerabil, 13 zile după injecție.

Michaelis a tratat 3 cazuri de sifilis grav al creierului cu stază papilară. Trei zile după injecție au dispărut unele simptome, precum cefalalgiile și vărsăturile.

După 3 săptămâni mersul erà normal și după o lună s'a constatat retrocedarea stazei papilare.

Michaelis a tratat apoi 13 cazuri de tabes și 8 paralizii generale. In cazurile înaintate n'a avut nici cea mai mică ameliorare; în mai multe cazuri de tabes a avut o exagerare a durerilor lancinante, ceeace s'ar puteà explicà prin fenomene de reacție. Uneori ataxia s'a ameliorat într'un mod remarcabil. Herxheimer și Schonnefeld au constatat că un bolnav atins de nevrită optică specifică, cu turberculoză pulmonară, a suportat bine medicamentul Ei mai vorbesc de un bolnav infectat la vârsta de 15 ani care, deși a urmat diferite tratamente mercuriale, în Ianuarie 1908 e atins subit de paralizia membrelor, cu turburări în vorbire. Paraliziile au dispărut în parte după 8 injecții de calomel, dar a persistat încetinirea vorbirii, mersul nesigur, slăbirea memoriei și diminuarea reflexelor. Injecția cu 0.50

arsenobenzol a provocat dispariţia aproape a tuturor acestor turburări, bolnavul s'a simţit ca transformat.

Neisser se exprimă de asemenea foarte favorabil asupra acţiunii lui 606 în sifilisul cerebral După el diferitele paralizii şi dureri, cari apar în cursul sifilisului cerebral, suferă amelioraţiuni izbitoare, nu numai după câtevà zile, dar chiar după câtevà ore. Acelaş autor atribue reacţiei lui Jarisch-Herxheimer mărirea pasageră a cefaleei în sifilisul cerebral şi fenomenele de excitaţie la tabetici trataţi prin 606. Pentru toate aceste consideraţiuni Neisser admite că tratamentul cu 606 poate fi aplicat în toate cazurile de tabes şi paralizie generală datând de puţină vreme. Numai unde există atrofia nervului optic se poate face oarecare rezervă

Millian, care e un partizan declarat al tratamentului cu 606, povesteşte istoria clinică a unui student, care contractase sifilisul în Iunie 1909. Examinat 10 zile după aceea de Millian, primi maximum de tratament cu injecţii de oleu gris, calomel, pilule, fricţiuni, benzoat, arsacetil, hectină. El n'a încetat un moment de a se îngriji. A avut în mai multe rânduri stomatită şi accidente grave de colici mercuriale. Cu tot tratamentul permanent, bolnavul a prezentat o mulţime de accidente din cele mai penibile: plăci mucoase şi vegetaţii ale amigdalelor, căderea părului, ganglioni măriţi submaxilari, dureri de cap intense, dureri fulgurante ale membrelor, palpitaţiuni cu greutate precordială, scăderea memoriei, midriază stângă şi intermitenţe ale pulsului. La 30 Iulie reflexul rotulian stâng şi mai târziu cel drept dispărură La 8 Octomvrie i se injectează 0.6 din 606. După 4, gura s'a curăţit, pupilele au devenit egale, reflexul rotulian drept reapare. La 18 Octomvrie durerile fulgurante, palpitaţiile dispar şi ele; inima începe a bate regulat, părul îşi reieà soliditatea, cefalea dispare, ganglionii gâtului regresează. In fine reflexul rotulian drept redevine normal, cel stâng reapare. E o adevărată reînviere.

De mai multe luni de zile am aplicat arseno-benzolul în tratamentul boalelor nervoase şi rezultatul a fost în general din cele mai satisfăcătoare. Din acest punct de vedere trebue să considerăm afecţiunile sifilitice propriu zise datorite arterelor, meningitelor sau gomelor şi în al 2-lea rând afecţiunile parasifilitice. Ca exemple de prima clasă voiu cità un caz de paralizie facială la o femeie cu rozeola sifilitică floridă .şi la care o injecţie de 0 4 a făcut să dispară paralizia în mod complet după 6 zile Voiu cità în urmă 3 cazuri de hemiplegie sifilitică, datorite unei arterite în domeniul arterei len-

ticulare şi unde în 2 cazuri s'a obţinut o ameliorare atât de însemnată, echivalând cu vindecarea, în al 3-lea caz numai o ameliorare mai puţin însemnată. Voiu aminti de asemenea un caz de gomă sifilitică în domeniul lobului parietal la o femeie tânără cu reacţia Wassermann pozitivă, reacţia globulinelor şi emposіtoză intensă. Fenomenele de iritaţie, cefalalgia, greaţa, vărsăturile, ameţeala au dispărut completamente, pe câtă vreme fenomenele de deficit n'au fost influenţate decât puţin. Tot aici voiu aminti încă un caz de oftalmoplegie incompletă cu turburări însemnate de motilitate din partea membrelor inferioare, cu dizartrie şi plâns spasmodic. In urmă bolnavul prezentà o albuminurie destul de însemnată. La el s'au amendat turburările de mers, turburările de articulaţiune, iar albuminuria a dispărut.

In 3 cazuri de tabes am obţinut rezultate într'adevăr frumoase nu numai din punctul de vedere al turburărilor subiective, dar şi obiective: bolnavii s'au îngrăşat, la 2 din ei reacţia lui Wassermann a dispărut Intr'un caz de paraplegie tip Erb n'am observat nici o schimbare, iar în 5 cazuri de paralizie generală rezultatele au fost variabile: La 2 boala a progresat, nu s'a observat nici o schimbare în reacţia Wassermann. La alţi 2 medicamentul nu pare să fi avut nici un rezultat, iar în al 5-lea caz s'a observat o ameliorare notabilă a stării mintale. Delirul şi agitaţiunea au dispărut, memoria s'a ameliorat în parte. Această schimbare favorabilă n'a apărut însă decât cu încetul. De curând Prof. C. Marie arătà la Societatea spitalelor din Paris un caz de paralizie a pleoapelor vindecat. Autorii francezi privesc acuma cu mai multă încredere medicamentul lui Ehrlich; n'am decât să citez cuvintele unuia dintre ei. Iată cum se exprimà de curând un medic al spitalelor din Paris, d-l Millian:

«E permis, îmi pare, a sperà o sterilizaţiune definitivă a sifilisului cu această terapeutică extraordinar de treponemicidă; dar viitorul singur ne va spune dacă ea se poate obţineà şi prin ce utilizare a metodei. Pentru moment ceeace se poate spune, este că o singură injecţie de arsenobenzol face să dispară într'un timp variind dela 20 până la 80 zile reacţia lui Wassermann.

«Nu cred că terapeutica funcţională, deşi foarte ingenioasă şi de o observaţie atât de delicată, a d-lui Jaquet, ar puteà ajunge la acest rezultat.

«Cred că toate aceste fapte sunt suficiente pentru a întrece convingerea celui mai sceptic; ele legitimează entuziasmul pe care medicaţia lui Ehrlich l-a stârnit în Germania şi ne impun s'o primim

în Franța cu bunăvoință, înlăturând din judecata noastră orice nu e considerație științifică.»

Aș puteà zice că medicamentul lui Ehrlich a deschis căi nouă chimiei pure, căci învățatul dela Francfort a realizat o asociațiune de funcțiuni chimice din cele mai interesante; a deschis orizonturi nouă chimiei biologice și în special imunochimiei, căci ne lasă să întrevedem, cum o probează cercetările mele și ale lui Schlotz, posibilitatea unei seroterapii sifilitice; în sfârșit a înzestrat terapeutica cu un medicament din cele mai eficace, după cum rezultă din vindecările obținute până acum.

Ședința publică se ridică și Academia își continuă lucrările în ședință intimă.

Dela d-l General *A. Budișteanu* se primesc în dar șase documente istorice românești din anii 1531—1820.

Dela Secțiunea științifică se comunică deciziunea de a se tipări în *Anale* lucrarea rămasă dela răposatul *Dr D. Grecescu* despre: *Plantele vasculare din Buceci până acum cunoscute*, tipărirea având să se facă sub îngrijirea d-lui Em. Teodorescu, membru corespondent.

— Propunerea Secțiunii se aprobă.

D-l Președinte *I. C. Negruzzi* aduce la cunoștință că în ziua de 25 Octomvrie curent se va face la Școala de poduri și șosele alegerea a opt elevi, cărora să se acorde bursele Adamachi destinate de Academie pentru acea școală. Deasemenea la 1 Noemvrie viitor se va ținea la Universitatea din Iași concurs pentru acordarea a trei burse vacante. D-l Președinte propune ca juriile examinatoare să fie compuse pentru Școala de poduri din d-nii C. Mironescu și Th. Dragu, sub președința d-lui *A. Saligny:* iar pentru Universitatea din Iași din d-nii P. Bujor și Dr. G. Socor, sub președința d-lui *St. C. Hepites*

— Propunerea se aprobă.

ȘEDINȚA DELA 29 OCTOMVRIE 1910.

Președința d-lui *I. C. Negruzzi.*

D-l *I. Bianu* prezentă în dar Academiei manuscriptul cunoscut, în care se cuprinde traducerea românească a *Alexandriei* dela 1620, precum și a altor cărți poporane românești, scrise în acelaș timp de Popa Ion din Sânpietru.

Acest manuscript a fost dăruit d-lui Bianu de răposatul profesor dela Bârlad Ştefan Neagoe, şi mai mulţi ani a fost pus la dispoziţia cercetătorilor în cabinetul manuscriptelor Academiei; iar acum d-sa îl dărueşte spre a fi incorporat definitiv în acea colecţiune.

— D-l Preşedinte *I. C. Negruzzi* mulţumeşte d-lui I. Bianu pentru acest dar atât de preţios.

D-l *I. Bianu* aduce la cunoştinţa Academiei că, primind ştirea că în Biblioteca Universităţii din Upsala se află legat într'un manuscript slavon un exemplar complet din *Liturghia* Mitropolitului Dosofteiu, tipărită în Iaşi la 1679, a cerut şi a primit spre vedere acel volum, în care în adevăr se găseşte un exemplar foarte bine conservat din numita Liturghie, lipsindu-i numai titlul şi cele două prefeţe. Interesant este că acest exemplar a aparţinut Spătarului Nicolae Milescu, care l-a dăruit la Moscova învăţatului suedez J. de Sparwenfeldt, carele a scris în josul paginei întâia, spre amintire, această notă: *Valacchicus hic liber lithurg. factus est meus ex dono nob. Nic. Spatharij Molda-Valaccho Sac: Tsar. Mayti a secretis, olim in Chinas ablegati. Moscwae, d. 30 Jan. 1685,—J. a Sparvenfeld.*

D-l I. Bianu aminteşte apoi că, în anul trecut, Ministerul Instrucţiunii a cumpărat biblioteca rămasă dela răposatul Papazoglu şi o parte din ea a dăruit-o Academiei. Cele dăruite au fost incorporate la colecţiunile respective. D-l Bianu atrage atenţiunea Academiei asupra a două manuscrise greceşti provenite din acea bibliotecă, cari cuprind cunoscuta descriere şi istorie a Ţerii-Româneşti, tipărită de fraţii Tunusli în Viena la 1806. Unul din aceste două manuscripte are un lung titlu, în care se afirmă că scrierea este făcută de Mihail Cantacuzino la 1776 şi astfel se confirmă ipoteza făcută asupra acestor puncte. Acest titlu a fost tipărit în *Bibliografia românească veche* (II, 489) la descrierea cărţii fraţilor Tunusli. Volumul acesta are însă şi alt interes, acela că nu se potriveşte în împărţire cu cel tipărit de fraţii Tunusli, şi din această cauză colaţionarea lui cu ediţia tipărită ar prezentà un însemnat interes.

D-l *N. Iorga* zice că d-sa cunoşteà cartea din Upsala, care i-a fost semnalată de d-l Teodor Westrin. După rugămintea sa, d-l D. Ciotori, student în Stockholm, a descris-o. D-sa se bucură că s'a fotografiat pagina cu nota lui Sparwenfeldt, care constitue un nou document pentru vieaţa Spătarului Milescu. In ce priveşte scrierea lui Mihail Cantacuzino, d-sa însuş a făcut ipoteza atribuţiei către acest scriitor, care se confirmă acum prin manuscrisul din biblioteca Papazoglu, ce se adaoge la colecţiunea Academiei. Un asemenea

manuscript se mai găsià în biblioteca răposatului Grigore Manu. Un al treilea fusese oferit acum câțivà ani Academiei de un vânzător grec din Trapezunt. D-sa își propune a face colaționarea manuscrisului dela Academie cu ediția tipărită

D-l *St. C. Hepites*, care a prezidat, în lipsa d-lui Saligny, Comisiunea instituită la Școala de poduri și șosele pentru alegerea celor opt elevi cărora să se acorde bursele Adamachi, prezentă lucrările Comisiunii și arată că aceasta propune să se acorde bursele următorilor elevi: Manoilescu Mihaiu, Protopopescu Ion și Vasilescu Ion din anul preparator, Constantinescu Dumitru și Bujoreanu Nicolae din anul al II-lea, Stoica Dumitru, Haret Enache și Cotârță Ion din anul al III-lea.

— Propunerea Comisiunii se aprobă.

ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 5 NOEMVRIE 1910

Președința d-lui *N. Quintescu*, Vicepreședinte.

D-l *N. Iorga* expune comunicarea sa despre: ***Răscoala Seimenilor împotriva lui Mateiu Basarab.***

Ședința publică se ridică și Academia își continuă lucrările în ședință intimă.

D-l *St. C. Hepites*, ca președinte al Comisiunii instituite la Universitatea din Iași pentru acordarea burselor Adamachi, vacante la Facultățile de științe și medicină, prezentă lucrările Comisiunii, care propune să se acorde bursele studenților Victor Popescu, Amalia Misihănescu, Dumitru Holban și Gheorghe Năstase.

— Propunerea Comisiunii se aprobă

ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 12 NOEMVRIE 1910

Președința d-lui *I. C. Negruzzi.*

D-l *A. D. Xenopol* cetește comunicarea sa despre: ***Partidele politice în vremile Divanurilor ad-hoc.***

ȘEDINȚA DELA 19 NOEMVRIE 1910.

Preşedința d-lui *I. C. Negruzzi.*

Dela Comitetul serbării comemorative pentru Robert Koch, care se va face la Berlin în 11 Decemvrie st. n., se primeşte invitare de a luà şi Academia parte.

— Academia neputând fi reprezentată prin nici un membru al ei la acea serbare, se decide a se adresà Comitetului o scrisoare de asociare la cinstirea memoriei marelui învățat.

Dela Secțiunea ştiințifică se primeşte propunerea de a se tipări în publicațiunile Fondului Adamachi scrierea d-lui Dr. I. Simionescu: *Studii geologice şi paleontologice în Dobrgea. V. Fauna triasică inferioară din Dobrogea.*

— Propunerea Secțiunii se aprobă.

ȘEDINȚA DELA 26 NOEMVRIE 1910.

Preşedința d-lui *I. Bogdan,* Vicepreşedinte.

Dela Preşedința Adunării Deputaților se primesc 26 exemplare din *Analele parlamentare ale României,* tom. XVI, partea II, spre a se împărți membrilor Academiei.

Dela Secțiunea literară se primesc propuneri spre a se tipări în *Anale* memoriul d-lui Sextil Puşcariu: *Contribuții la gramatica istorică a limbii române. I. Contribuții la studiul derivațiunii;* în publicațiunea *Din vieața poporului român* scrierile d-lui Tudor Pamfile: *Sărbătorile la Români. - Sărbătorile de vară,* şi *Cântece de țară culese din Țepu, județul Tecuciu, şi alte părți.*

— Propunerile Secțiunii se aprobă.

D-l *Duiliu Zamfirescu* aminteşte că în sesiunea generală trecută a fost ales de Academie împreună cu d-nii Kalinderu şi Negruzzi într'o Comisiune care să se ocupe cu chestiunea portretelor membrilor răposați. D-sa nu mai locueşte în Capitală; prin urmare nu poate luà parte regulat la şedințe şi deci nu-şi poate îndeplinì datoria nici față de această însărcinare, dată de Academie. Nu aceasta ar fi însă motivul hotăritor, pentru care cere să fie dispensat de însărcinare, dar motivul principal este că hotărîrea Academiei nu poate fi adusă la îndeplinire, pentrucă sunt peste 20 de portrete de făcut, cari nu se pot face de pe fotografii decât rău şi prin urmare s'ar

face o cheltueală însemnată fără folos. D-sa se roagă ca să nu se execute hotărîrea luată în sesiunea generală trecută, ci să se revină asupra ei în viitoarea sesiune.

D-l *D. Onciul* observă că însărcinarea de care vorbeşte d-l Zamfirescu, fiindu-i dată în sesiunea generală, ea nu poate fi retrasă într'o şedinţă ordinară. Trebue deci să se aştepte viitoarea sesiune generală, căreia d-l Zamfirescu să-i prezente observaţiunile sale.

D-l *Duiliu Zamfirescu* zice că ocupându-se cu un studiu asupra activităţii literare a lui Ollănescu a găsit o scrisoare a lui către d-l I. C. Negruzzi, publicată în *Convorbiri Literare* din 1892 (pag. 836), în care se vorbeşte de nişte scrisori dela Domnitorii şi Doamnele române către Patriarhul Hrisant al Ierusalimului din 1684—1730; ele erau aproape 200 la număr şi Ollănescu îşi propuneà să facă o dare de seamă mai amănunţită asupra lor în Academie şi totodată spune că trimite 14 din ele d-lui Negruzzi. D-l Zamfirescu întreabă dacă la Academie se cunosc acele documente şi dacă Ollănescu a dat urmare intenţiunii sale, sau dacă s'au procurat còpii de pe acele preţioase scrisori.

D-l *I. Bianu* răspunde că comunicarea lui Ollănescu nu s'a făcut în Academie şi nici còpiile acelor scrisori n'au fost aduse în colecţiunile ei.

ŞEDINŢA PUBLICĂ DELA 3 DECEMVRIE 1910.

Preşedinţa d-lui *N. Quintescu*, Vicepreşedinte.

D-l *Dr. V. Babeş* ceteşte comunicarea sa: *Cercetări nouă despre Pelagră.*

ŞEDINŢA DELA 10 DECEMVRIE 1910.

Preşedinţa d-lui *I. C. Negruzzi.*

Dela Ministerul Afacerilor străine se primesc còpii de pe rapoartele Consulilor Austriaci din Iaşi din 1840 şi 1841 şi din Bucureşti din 1842.

D-l *I. Bianu* prezentă în dar din partea d-lui deputat Lascar Borş nouă monede imperiale romane dimpreună cu o notiţă, în care d-l Borş arată că· «S'a găsit în luna August anul 1910 de către un băiat mic o oală cu gâtul rupt, în formă de amforă, conţinând peste 200 bucăţi monede din timpul Ro-

manilor cu efigia diverşilor împăraţi: Traian, Vespasian, Antoninus, Commodus, Sabina, Faustina, Crispina. Oala se află în posesiunea d-lui Ion I. C. Brătianu, şi un număr de 9 bucăţi din asemenea monede le-am dat d-lui I. Bianu pentru Academia Română. Locul unde s'au găsit aceste monede se numeşte dealul Gruiu, de pe moşia Budeşti din comuna Plopana, plasa Plopana, judeţul Tutova, proprietate a moştenitorilor I. Borş.»

— Se mulţumeşte d-lui Borş.

D-l *I. Bianu* aduce la cunoştinţă că d-l Ministru de Finanţe E. Costinescu, în urma cererii Academiei de a scutì de taxa de succesiune Fondul Otteteleşanu, a prezentat Camerei un proiect de lege, prin care nu numai se scuteşte Academia de acea taxă, dar, printr'o modificare adusă legii taxelor de timbru şi înregistrare, Academia Română va fi scutită în perpetuu de taxe pentru toate liberalităţile cari i s'ar face în viitor. In expunerea de motive d-l Ministru Costinescu spune următoarele despre Academie şi despre Institutul Otteteleşanu:

«La elaborarea legii timbrului s'a scăpat din vedere o instituţiune care merită la cel mai înalt grad sprijinul Statului, pentru serviciile ce le aduce cu cea mai mare dezinteresare intereselor culturale ale naţiunii române. Academia Română este un puternic auxiliar al Statului în lucrarea de desvoltare a culturii româneşti, şi de aceea se cuvine ca Statul să-i înlesnească prin toate mijloacele acţiunea sa folositoare neamului. Una din înlesnirile ce Statul poate să-i facă este şi scutirea de taxele de înregistrare pentru liberalităţile ce patriotismul şi simţul naţional le atrage către dânsa. Spre a completa lacuna ce se află în această privire în legea timbrului, am elaborat un proiect de lege prin care, modificând art. 48, § 8, alin. II, introducem între instituţiunile scutite de taxe şi Academia Română.

«Dar prin modificarea ce propunem, se scuteşte Academia nu numai pentru liberalităţile ce i se vor face, ci se scuteşte şi de taxele ce datorează Statului pentru liberalităţile ce i s'au făcut în trecut.

«Răposatul I. Otteteleşanu a legat, prin testamentul său olograf din Martie 1876, uzufructul averii sale imobile soţiei sale, iar nuda proprietate d-lui I. Kalinderu, cu rugăciune să creeze un institut de instrucţiune şi educaţiune pentru fetele române. Averea imobilă testată s'a evaluat la suma de lei 1.523.900.

«In 1888 încetând din vieaţă uzufructuara, d-na Otteteleşanu, d-l I. Kalinderu intră în stăpânirea averii lăsate de defunctul Otteteleşanu, şi cu actul de donaţie din 19 Aprilie 1893 o donează Academiei, cu îndatorire de a îndeplinì dorinţa testatorului, înfiinţând institutul de fete. Odată cu transmiterea averii a transmis, fireşte, şi sarcinile ce grevau succesiunea.

«Academia a fost pusă atunci în urmărire pentru împlinirea sumei datorite ca taxă de succesiune Dar Ministerul a primit din parte-i interveniri, prin cari i se arătă că împlinirea sumei datorite nu poate să cadă în sarcina Academiei, şi dacă s'ar luà din succesiune ar îngreuià situaţiunea Fundaţiunii I. Otteteleşanu. Din această cauză chestiunea a rămas nerezolvată dela 1888 până astăzi.

«Ţinând în seamă aceste interveniri şi având în vedere sentimentele patriotice şi generoase, cari au animat pe răposatul Otteteleşanu, când a destinat averea sa pentru înfiinţarea unui institut public de binefacere, cum şi silinţele ce legatarul său universal şi-a dat spre a reuşi să-i îndeplinească dorinţa, şi că Statul este dator să înlesnească propăşirea folositoarelor instituţiuni ce depind de Academia Română, am alcătuit alăturatul proiect de lege, prin care se scuteşte Academia Română şi de taxele de timbru şi înregistrare ce datorează fiscului la liberalităţile ce i s'au făcut în trecut.»

— D-l Preşedinte *I. C. Negruzzi* aduce cele mai călduroase mulţumiri în numele Academiei d-lui E. Costinescu, Ministru de Finanţe, pentru înalta bunăvoinţă ce arată acestei Instituţiuni.

ŞEDINŢA DELA 17 DECEMVRIE 1910.

Preşedinţa d-lui *I. C. Negruzzi*

Dela d-l *I. Kalinderu* se primeşte darul arătat în alăturata scrisoare:

«Totdeauna am ţinut a da elevelor Institutului *„Ion Otteteleşanu“* câte o mică amintire de sf. sărbători.

«Imi fac dar şi acum plăcerea de a remite odată cu aceasta suma de lei şase sute, cu rugăciunea să binevoiţi a o pune la dispoziţiunea Direcţiunii Institutului pentru a cumpărà fiecărei copile câte un modest dar, după cum va chibzuì mai bine.»

— D-l Preşedinte *I. C. Negruzzi* exprimă d-lui Kalinderu în numele Academiei cele mai călduroase mulţumiri pentru stăruitoarea şi constanta iubire părintească pe care o poartă elevelor Institutului Otteteleşanu.

D-l *St. C. Hepites* prezentă lucrarea d-lui I. St. Murat: *Raport asupra activităţii serviciului măsurilor şi greutăţilor în 1909—10.*

D-l Dr. *C. I. Istrati* zice: Aduc la cunoştinţa Academiei, pentru a luà notă, că în urma cercetărilor făcute asupra petrolului român,

am observat, încă dela 9 ale curentei luni, mai multe fapte importante relative la sărurile de cupru, ale acizilor naftenici, precum şi la un corp cristalin ce se obţine cu petrolul brut sau fracţiunile distilaţiunii sale cu fenil-hidrazina.

ŞEDINŢA DELA 24 DECEMVRIE 1910.

Preşedinţa d-lui *I. C. Negruzzi.*

I. P. S. Sa Mitropolitul Primat Atanasie trimite spre a se incorpora în colecţiunile Academiei 75 volume condici manuscripte dintre anii 1798—1865.
— Se decide a se exprimà călduroase mulţumiri I. P. S. Sale.

Dela d-l *P. Poni*, ca preşedinte al Consiliului superior de agricultură, se primesc exemplare din *Darea de seamă asupra aplicării legii pentru învoielile agricole în anii 1908, 1909 şi 1910.*

D-l *I. Bianu* zice că Casa Bisericii a cumpărat dela familia decedatului Mitropolit al Moldovei Partenie Clinceni biblioteca acestuia şi a împărţit-o între diferite Instituţiuni religioase de instrucţiune, iar o parte, în număr de 2.814 publicaţiuni, a fost dăruită Bibliotecii Academiei prin îngrijirea d-lui P. Gârboviceanu, Administratorul Casei Bisericii. D-l Bianu se foloseşte de această ocaziune spre a reamintì Academiei, că actualul Administrator al Casei Bisericii d-l P. Gârboviceanu, în tot timpul de când conduce această instituţiune, a arătat un viu şi statornic interes pentru toate rămăşiţele vechei noastre vieţi culturale. In toate ocaziunile d-sa a adunat cărţi vechi, manuscripte şi documente, cu cari a îmbogăţit biblioteca Academiei. Se cuvine deci ca să se exprime d-lui Gârboviceanu mulţumirile Academiei.
— Propunerea d-lui Bianu se aprobă.

D-l *Duiliu Zamfirescu* întreabă dacă cele 2.814 publicaţiuni, dăruite de Casa Bisericii, au fost primite după o alegere şi dacă ele merită să fie incorporate în colecţiunile Academiei, al căror spaţiu este atât de restrâns.

D-l *I. Bianu* răspunde că publicaţiunile dăruite n'au fost controlate încă cu cataloagele bibliotecii. Ele vor fi căutate în cataloage şi acelea pe cari biblioteca le posedă vor fi trecute la dublete, iar celelalte vor fi catalogate şi incorporate în bibliotecă.

D-l *Dr. C. Istrati* vede cu bucurie orice dar de cărţi se face Academiei Dubletele ar putea fi folosite spre a se dărui, după împrejurări, altor biblioteci de cari este multă trebuinţă în toate centrele culturale româneşti.

Dela d-l An. Simu se primește ca omagiu Catalogul Muzeului întemeiat de d-sa și deschis în toamna anului trecut în Capitală.

— Se decide a se exprimă mulțumiri d-lui Simu.

D-l Președinte *I. C. Negruzzi* zice:

«*Domnilor Colegi,*

«In 28 ale lunii acesteia, peste patru zile, iubitul nostru confrate și fost prezident d-l Ioan Kalinderu împlinește 70 ani de vieață. Această vârstă, relativ înaintată, n'a slăbit întru nimic puterea sa de muncă, precum cu plăcere constatăm cu toții; n'a micșorat întru nimic rodnica sa activitate și a mărit încă prea cunoscuta și laudabila sa dărnicie.

«Cred că vorbesc în sensul Dv. al tuturor, urând în numele Academiei stimatului nostru coleg I. Kalinderu sănătate deplină și vieață îndelungată, rugându-l să asiste cât mai des la ședințele noastre și rugându-l încă să urmeze cu aceeaș râvnă a-și consacră prețioasa sa activitate binelui patriei și prosperării Academiei Române.»

Membrii prezenți se asociază la urările d-lui Președinte.

Dela d-l Al. Lăpĕdatu, membru corespondent, se primește în dar un dosar de acte oficiale privitoare la întreținerea prizonierilor turci în mânăstirea Bistrița la 1878.

Dela Secțiunea științifică se primește propunerea de a se publică în *Anale* scrierea d-lui Dr. Th. Mironescu: *Contribuțiuni la desvoltarea prostatei la om înainte de naștere.*

— Propunerea se aprobă.

D-l Președinte *I. C. Negruzzi* zice că astăzi este ultima ședință înainte de vacanța Nașterii Domnului și urează tuturor colegilor sărbători fericite.

ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 14 IANUARIE 1911

Președința d-lui *I. C. Negruzzi.*

D-l *N. Iorga* zice:

«Părintele sachelar Teodor Zotu atrage atențiunea, în broșura sa: *Istoricul bisericii Precista din orașul Bacău* (Bacău 1911), asupra

a două inscripții slavone ce se află subt scândurile acelei biserici, «în partea sudică, subt fereastra dela ușă» (p. 18). Ele au fost publicate după cetirea episcopului Melchisedec în revista «Biserica Ortodoxă Română», No. 2, cu însemnate lipsuri și greșeli.

«Una pomenește pe Maria, soția lui «Mihaiu Ciuteacă» Postelnic, moartă la Maiu 7144 (1636). Cealaltă, a cărei dată e însemnată în chip greșit: 7130, are acest cuprins, în traducere românească: «Io «Alexandru Voevod, fiul lui Ștefan Voevod, Domn al Țerii Moldovei, «a împodobit acest mormânt . . ., și s'a mutat la veșnicele lăcașuri, «în anul . . .». E vorba, evident, de ctitorul bisericii, Alexandru, fiul lui Ștefan cel Mare. Alexandru va fi pus piatra pe mormântul soției ori al unei fiice. Dat fiind numărul restrâns de inscripții din acest timp, ar fi de cel mai mare interes să se cunoască adevărata și întreaga cetire a inscripției. O intervenție din partea Academiei pe lângă Ministerul de Culte și Instrucțiune publică e indicată.»

D-l *N. Iorga* expune apoi comunicarea d-sale despre: *Ocupațiunea austriacă în anii 1790 și 1791.*

Ședința publică se ridică și se continuă ședința intimă.

D-l *St. C. Hepites* prezentă din partea d-lui Maior farmacist D. Bartolomeu darul arătat în următoarea scrisoare, adresată d-lui Președinte al Academiei:

«Încă dela începutul boalei sale, scumpul meu naș, profesorul Dr. D. Grecescu, mi-a recomandat ca portretul său cel mare în uleiu, lucrat de nemuritorul Grigorescu, să-l predau Academiei Române, împreună cu toate actele sale personale.

«Indeplinind această pioasă însărcinare, am onoare a vă rugà să binevoiți a le primì în amintirea aceluia, ce atât de mult a iubit înalta instituțiune de cultură națională ce conduceți și al cărei membru activ a fost.»

— Se decide a se exprimà mulțumiri d-lui Bartolomeu.

D-l Președinte *I. C. Negruzzi* prezentă următoarea listă a cărților intrate la concursul premiilor ce sunt a se acordà în viitoarea sesiune generală.

1 La premiul Năsturel de 4.000 lei.

(Prin Comisiune specială)

Bianu (Doctorul Vasile), Doctorul de casă sau Dicționarul sănătății. Buzău 1910.

Buzila (Ștefan), Monografia comunei Sâniosif, comitatul Bistrița-Năsăud. Sâniosif 1910.

Craioveanul (Arhiereul Sofronie), Noul Testament Partea întâia. Evangheliile. Ediția a II-a. București 1910.

Dimitrescu (Marin), Școalele secundare din Frankfort a/Main. Bucureștı 1910.
Dragomirescu (T.), Stăpâni și slugi. Studiu comparativ între stăpânii și slugile din străinătate și cei dela noi. Bucureștı 1910.
Ionescu (D. Gh.), Nopți învinse. Constanța 1911.
Leonte (Angelina) și Maior S. *Leonte*, Calendarul cultural al României. 1911. București.
Popescu (Diaconul Ștefan S.), Câtevà observațiuni referitoare la decadența catolicismului și la uneltirile lui în România. Craiova 1910.
Rosetti (Radu D.), La capătul pământului. Note din călătorie. București 1910.

2 La premiul Asociațiunii Craiovene pentru desvoltarea învățământului public de 1.500 lei.

(Prin aceeaș Comisiune specială)

Boieriu (Gheorghe B.) și Gheorghe *Codrea*, Metodul fonomimic aplicat la învățarea cetitului și scrisului românesc. Făgăraș 1908.
» Abecedar întocmit pe baza metodului fonomimic. Făgăraș 1910
Densusianu, *Candrea*, *Caracostea*, Curs de limba română. Bucăți de lectură și Gramatică pentru clasa I secundară. București 1910.
» Curs de limba română. Bucăți de lectură și Gramatică pentru clasa a II-a secundară București 1910.
» Curs de limba română. Bucăți de lectură și Gramatică pentru clasa a III-a secundară. Bucureștı 1910.
Dimitrescu (Vasile T.), Istoria popoarelor vechi pentru clasa I secundară. București 1910.
Dragu (Căpit. Constantin), Educațiunea morală în armată. Noțiuni de pedagogie. Bucureștı 1910.
Ionescu (D.), Conducător pentru predarea gimnasticei în școalele secundare de băieți și de fete. Bucureștı 1909.
» Conducător pentru predarea gimnasticei în școalele primare și normale de băieți și de fete. București 1910.
Kirițescu (Const.) și A. *Popovici-Bâznoșanu*, Zoologie pentru clasa I-a secundară. Ediția a II-a. București 1910.
» Botanică pentru clasa a II-a secundară. București 1910.
» Anatomia și Fiziologia omului cu aplicare la Higienă pentru clasa IV-a secundară. Bucureștı 1909.
Léautey (C. A), La langue française en I-ère année (garçons). Bucureștı 1910.
» La langue française en 1-ère année (filles). București 1910.
» La langue française en 2-ème année (garçons). Bucureștı 1910.
» La langue française en 2-ème année (filles) Bucureștı 1910.

Léautey (C. A.), La langue française en 3-ème année. Bucureşti 1910.
» Les écrivains français du XVII-e siècle. Classe VI. Bucureşti 1906.
Pacu (Moise N.), Manual de explicarea Evangheliilor conform programei în vigoare pentru clasa a II-a liceală şi gimnazială. Ediţia a II-a. Galaţi 1910.
» Elemente de Morala creştină alcătuite după programa în vigoare pentru cursul şcoalelor secundare. Ediţia a IV-a. Galaţi 1910.
Popa-Burcă (I.), Carte elementară de Geologie pentru clasa a IV-a secundară. Bucureşti 1910.
Popa Lisseanu (G.), Cultura romană în lectură ilustrată. Manual pentru studiul limbii latine. Clasa a IV-a gimnazială. Bucureşti 1910.
Simionescu (Dr. Ioan), Noţiuni de Geologie pentru şcoalele secundare inferioare cât şi pentru cei ce vor să înveţe fără profesor. Ediţia a IV-a. Bucureşti 1910.
» Elemente de Geologie. Ediţia I. Bucureşti 1908.
Stăncescu (Elena I.), Istoria popoarelor vechi pentru clasa I-a a şcoalelor secundare de fete, alcătuită după programa cea nouă. Ediţia I-a. Craiova 1910.
Suchianu (I.) şi M. *Stroescu,* Carte de citire şi Gramatică pentru clasa întâia secundară. Bucureşti 1909.
» Carte de citire şi Gramatică pentru clasa a II-a secundară. Bucureşti 1909.
» Citire şi Gramatică pentru clasa a III secundară. Bucureşti 1910.
Şpan (Dr. Petru), Lecţii de pedagogie. Sibiiu 1908.
» Lecţii de psichologie. Sibiiu 1906.
» Lecţii de didactică. Sibiiu 1906.
» Noul Abecedar. Ediţia a doua. Sibiiu 1906.
» Carte de cetire a II-a. Ediţia a doua. Sibiiu 1907.
Tănăsoiu (Victor), Aritmetică practică pentru meseriaşi. Ediţiunea I. Bucureşti 1910—1911.
Teodoru (D. A.) şi I. A. *Candrea,* Cours de langue française. Deuxième livre. Bucureşti 1910.
» Cours de langue française. Quatrième livre. Bucureşti 1910.

3. La premiul Eliade-Rădulescu de 5.000 lei.

(Prin Secţiunea Literară).

Agârbiceanu (I.), In Intuneric. Bucureşti 1910.
Niculiţă Voronca Elena), Studii în folclor. Volumul I. Bucureşti 1908.

4. La premiul Adamachi de 5.000 lei (divizibil),

(Prin Secţiunea Ştiinţifică).

Angelescu (Maiorul Paul), Tehnica şi efectele armelor de foc în general. Curs profesat la Şcoala superioară de răsboiu. Vol. I. Bucureşti 1909. — Vol. II. Bucureşti 1910.

Babeş (A.) şi P. *Oceanu*, Capra (Vaca săracului). Bucureşti 1910.

Burileanu (Căpitanul St. N.), Teoria generală a calculului probabilităţilor şi aplicaţiunile ei la studiul şi practica tragerilor de infanterie şi de artilerie. Bucureşti 1910.

Gold (Mihai), In munţii Sinaei, Rucărului şi Branului. Călăuză practică şi descriptivă a munţilor şi localităţilor coprinse între ei. Bucureşti 1910.

Hainrich (Amedeu), Calendarul maritim. 1911. Bucureşti.

Knechtel (W.) şi W. C. *Knechtel*, Insectele vătămătoare din România şi mijloacele de combaterea lor. Bucureşti 1909.

Leon (Prof. Dr. N.), Studii asupra Culicidelor din România. Bucureşti 1910.

Mazere (Nicolae), Harta etnografică a Transilvaniei. Iaşi 1909.

» Supliment la Harta etnografică a Transilvaniei. Iaşi 1909.

Panaitescu (Colonel Sc.), Curs de Topografie. Partea: Cetirea hărţilor. Bucureşti 1909.

» şi Locotenent Const. *Fometescu*, Cursul de fortificaţie al Şcoalei militare de infanterie. Partea: Comunicaţiuni. Ediţia a 2-a. Bucureşti 1910.

Pastia (Dr. Constantin), Opsoninele şi metoda obsonică în febra tifoidă. Influenţa câtorva substanţe medicamentoase asupra puterii opsonice. (Cercetări clinice şi experimentale). Bucureşti 1910.

Petrescu (Dr. G. Z.), Studiu stupra cauzelor lăţirii şi stării actuale a sifilisului în România. Sifilisul la ţară. Bucureşti 1910.

Todică (Gavr.), Studii ştiinţifice. Fasc. I, II (III—IV). Orăştie 1910.

D-l Preşedinte zice apoi:

Pentru lucrări cu subiecte date sunt publicate a se decerne în viitoarea sesiune generală următoarele premii:

1. Prin Secţiunea literară:

a) Premiul Alexandru Ioan Cuza de 6.000 lei, pentru *Istoria şcoalei la Românii de pretutindeni până la anul 1866.*

2. Prin Secţiunea istorică:

a) Premiul Alexandru Ioan Cuza de 20.000 lei, pentru *Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor.*

b) Premiul Adamachi de 5.000 lei divizibil, pentru *Desvoltarea boierilor în Principatele române.*

c) Premiul Neuschotz de 2.000 lei, pentru *Modificarea traiului și moravurilor noastre în secolul al XIX-lea.*

3. Prin Secțiunea științifică:

a) Premiul Lazăr de 5.000 lei, pentru *Animalele domestice din România.*

b) Premiul Năsturel de 5.000 lei, pentru *Studiul culcușurilor de petrol din Moldova.*

c) Premiul Anastasie Fătu de 3.000 lei, pentru *Harta geologică amănunțită a unuia din județele Suceava, Tulcea sau Mehedinți.*

Până la terminul regulamentar de 31 Decemvrie 1910, s'au prezentat lucrări numai la următoarele două premii:

1. La premiul Lazăr două manuscrise, unul cu deviza: «Hrană, hrană și hrană, iată întreaga știință a creșterii și îmbunătățirii animalelor» și al doilea cu deviza: «Sever».

2. La premiul Anastasie Fătu o singură lucrare: *Harta geologică a județului Mehedinți* cu deviza: «Dunărea albastră».

Dela Secțiunea științifică se primește propunerea ca, în fruntea lucrării postume a D-rului D. Grecescu: *Plantele vasculare din Buceci până acum cunoscute* să se tipărească schița biografică a răposatului, redactată de d-l Em. Teodorescu, membru corespondent, și să se pună și portretul Doctorului Grecescu.

— Propunerea Secțiunii se aprobă.

ȘEDINȚA DELA 21 IANUARIE 1911.

Președința d-lui *St. C. Hepites,* Vicepreședinte.

D-l *St. C. Hepites* prezentă cinci cartoane cu hârtii privitoare la diferite chestiuni didactice rămase dela răposatul Dr. D. Grecescu și trimise de d-l D. Bartolomeu spre a se adaoge la cele prezentate în ședința trecută.

ȘEDINȚA DELA 28 IANUARIE 1911.

Președința d-lui *I. C. Negruzzi.*

Dela E. Sa d-l E. di Beccaria, Ministrul plenipotențiar al Italiei în România, se primește tomul I al publicațiunii: *Corpus nummorum Italicorum,* trimis pentru Academie din ordinul M. S. Regelui Italiei. Totodată se în-

știnţează că se vor trimite Academiei și volumele următoare ale acelei publicaţiuni.

Dela Secţiunea Ştiinţifică se primește propunerea de a se publică în *Anale* lucrarea d-lui Dr. N. Leon: *Studii asupra Cestoizilor din România.*
— Propunerea se aprobă.

ȘEDINȚA DELA 4 FEVRUARIE 1911.

Președiința d-lui *I. C. Negruzzi.*

Dela I. P. S. Sa Mitropolitul Primat se primesc în dar 10 condici vechi de ale Mitropoliei spre a fi incorporate la colecţiunea manuscriselor Academiei.

D-l Karl A. Romstorfer, răspunzând propunerii Academiei, trimite manuscrisul monografiei întocmite de d-sa despre: *Cetatea Domnească Suceava,* arătând condiţiunile publicării acestei lucrări.
— Se recomandă Secţiunii istorice.

ȘEDINȚA DELA 11 FEVRUARIE 1911.

Președiința d-lui *I. C. Negruzzi.*

Dela Universitatea din Geneva se primește publicaţiunea cuprinzând actele serbării din 1909 a jubileului ei de 350 ani, serbare la care Academia a fost reprezentată prin d-l membru L. Mrazec.

D-l *C. Erbiceanu* dăruește pentru colecţiunea de documente a Academiei scrisoarea Patriarhului de Constantinopole dela 6 Fevruarie 1891 către Mitropolitul Primat al României Iosif Gheorghian.

D-l Președinte *I. C. Negruzzi* cetește scrisoarea, pe lângă care d-na Olga A. Stolojianu înaintează Academiei următorul

Act de donaţiune:

Subsemnaţii, Olga A. Stolojianu, soţie, domiciliată în București, strada Cosma No. 7, personal și ca tutoare a fiului meu minor Radu A. Stolojianu, Dinu A. Stolojianu fiu, domiciliat strada Cosma No. 7, Lia V. Brătianu fiică, cu

autorizațiunea și consimțimântul soțului său V. Brătianu, domiciliați în București strada Sălciilor No. 6, și Olga R. Florescu fiică cu autorizațiunea și consimțimântul soțului său R. Florescu, domiciliați în București strada Dorobanților No. 40, toți proprietari, de a noastră bună voie și spre amintirea soțului și tatălui nostru mult iubit Anastasie Stolojianu, dăruim irevocabil Academiei Române din București suma de (72.000) șaptezeci și două mii lei, în 40 bucăți și anume: 9 bucăți a 5.000 lei, 23 bucăți a 1.000 lei și 8 bucăți a 500 lei bonuri ale Casei Rurale cu 5% dobândă și cu cuponul de 1 Iulie 1911, purtând numerele 9 a 5.000 lei No. 884, 1.219, 2.890, 2.894, 2 977, 4.911/14; 23 a 1.000 lei No. 584, 585, 1.489, 1.492, 1.495, 1.969, 2.169, 3.192, 3.076/85, 3.167/71; 8 a 500 lei No. 543, 799, 800, 870, 889, 1.567, 1.572, 1.573 în următoarele condițiuni:

1. Capitalul de lei 72.000 în efectele sus menționate, ce dăruim Academiei Române din București, se va depune la Banca Națională unde va rămâneà, pentru totdeauna, fără a se puteà ridicà vreodată de cinevà, fie în total, fie în parte, constituind un fond inalienabil, care va purtà numele de «Fondul Anastasie Stolojianu».

2. Venitul «Fondului Anastasie Stolojianu», calculat în cicluri de câte 6 (șase) ani, cu începere dela 1 Iulie 1911 și actualmente în sumă de 21.600 (douăzeci și una de mii șase sute) lei pe fiecare ciclu, se va întrebuințà în modul următor:

a) Din venitul primului an din fiecare ciclu actualmente în sumă de (3.600) trei mii șase sute lei, se vor cumpărà efecte de Stat sau garantate de Stat cu dobândă de 5%, cari se vor adaoge la «Fondul Anastasie Stolojianu», fiind destinate a sporì acest fond pentru a prevenì scăderea venitului în viitor prin conversiuni sau alte împrejurări; sumele fracționare mai mici, cari eventual nu au putut servì la cumpărare de efecte, se vor capitalizà provizoriu la Cassa de Depuneri și Consemnațiuni, urmând a aveà aceeaș destinațiune.

b) Din venitul celorlalți cinci ani din fiecare ciclu actualmente în sumă de (18.000) optsprezece mii lei se va reţineà cei 16% ce se prelevează de Academia Română din veniturile fondurilor ce administrează și anume 1% pentru pensiuni și 15% pentru administrare, actualmente în sumă de (3.456) trei mii patru sute cincizeci și șase lei.

c) Din restul venitului celorlalți cinci ani din fiecare ciclu, actualmente în sumă de (14.544) patrusprezece mii cinci sute patruzeci și patru lei, se va înființà o bursă pentru studiul Științelor Sociale, Economice și Financiare, la Facultățile cu renume din străinătate, care se va numì «Bursa Anastasie Stolojianu». Această bursă va durà 3 ani, în care timp se va da bursierului câte (3.600) trei mii șase sute lei pe fiecare an pentru întreținere, în total (10.800) zece mii opt sute lei; (600) șase sute lei pentru cele două voiajuri

de ducere și întoarcere și (1.600) una mie șase sute lei pentru taxele de echivalență a diplomei, taxele de frecventare sau înscrieri și taxele de examene, adică în total (13.000) treisprezece mii lei; modalitatea de plată a bursei în rate lunare, trimestriale sau semestriale, precum și a celorlalte sume pentru voiaj, taxe, etc. se va fixà de Academia Română, după cum se va găsì mai nemerit.

3. Bursa «Anastasie Stolojianu» se va acordà prin concurs ținut înaintea unei comisiuni, instituită în acest scop de Academia Română, celui mai meritos dintre concurenți, cari vor trebuì să îndeplinească următoarele condițiuni:

a) Să fie Român din părinți de origine română, fiind excluși cei naturalizați sau născuți din părinți naturalizați;

b) Să posedă diploma de licențiat sau doctorat dela una din Facultățile din țară;

c) Să nu aibă etate mai mare de 28 ani;

d) Să nu fi trecut mai mult de trei ani dela obținerea diplomei și până la prezentarea la concurs;

e) Să fie sărac, adică să nu aibă mijloace proprii pentru a puteà merge în străinătate și să nu mai beneficieze de vreun alt ajutor dela Stat, județe sau comune, sau dela alte instituțiuni de binefacere publice ori particulare;

f) Bursierul va trebuì să justifice Academiei Române, la fiecare sfârșit de an, că este înscris la Școala sau Universitatea pentru care i s'a acordat bursa, că urmează cursurile și depune la timp examenele. Când Academia Română va aveà dovadă că bursierul nu se ocupă de studii sau că prin alte fapte s'a făcut nedemn de a mai beneficià de bursă, i-o va puteà retrage.

4. In cazurile când, prin încetare din vieață a bursierului, prin retragerea bursei, prin neprezentarea de candidați întrunind condițiunile cerute, fără a mai fi timp pentru nouă publicațiuni și ținerea unui nou concurs în acel an, sau prin orice alte cazuri neprevăzute, s'ar realizà vreo economie din venitul «Fondului Anastasie Stolojianu» destinat bursei, precum și în cazul când prin sporirea fondului se va sporì și venitul peste suma de (18.000) optsprezece mii lei pe 5 ani și prin urmare peste suma necesară bursei; toate aceste economii și excedente se vor capitalizà separat și adaoge la restul din venitul fiecărui ciclu actualmente în sumă de (1.544) una mie cinci sute patruzeci și patru lei asemenea capitalizat; îndată ce aceste capitalizări vor atinge suma de (3.000) trei mii lei, vor formà un premiu numit «Premiul Anastasie Stolojianu».

«Premiul Anastasie Stolojianu» va fi decernat de Academia Română, fie celei mai bune lucrări publicate dejà asupra unui subiect ales de dânsa din domeniul științelor în genere, fie ca recompensă sau încurajare pentru o descoperire sau invențiune de un vădit interes general, efectuată sau în curs

de efectuare, cu singura condițiune ca premiatul ca și bursierul să fie Român de origine, fiind excluși cei naturalizați sau din părinți naturalizați.

5. Acum la început donațiunea efectuându-se la 2 Fevruarie 1911, iar calculul ciclurilor neîncepând decât la 1 Iulie 1911, venitul acestor prime șase luni se va adaoge la «Premiul Anastasie Stolojianu», care prin urmare va puteà fi decernat în primul ciclu de șase ani.

6. După trecerea unei perioade de cincizeci de ani, când condițiunile culturale și sociale poate se vor fi modificat, așà încât restricțiunile impuse, de loc, durată, și chiar de materia bursei să nu mai corespunză scopului general propus, se lasă Academiei Române latitudinea ca să le modifice în total sau în parte adaptându-le nouălor cerințe culturale și sociale ale țerii.

(Semnați): Olga A. Stolojianu, personal și ca tutoare; Lia V. Brătianu, cu consimțimântul meu soț Vintilă Brătianu; Olga R. Florescu, cu autorizarea și consimțimântul meu de soț Radu Florescu; Dinu A. Stolojianu.

D-l Președinte *I. C. Negruzzi* zice că în fața acestui act de pietate către memoria răposatului soț și părinte al donatorilor și de liberalitate către instituțiunea noastră, urmează ca Delegațiunea, conform art. 85 din Regulamentul general, să decidă asupra acceptării. După obiceiul stabilit însă, Delegațiunea cere părerea membrilor prezenți asupra acceptării.

— Membrii prezenți, în unanimitate, se declară pentru acceptarea donațiunii.

D-l Președinte zice că Delegațiunea va face demersurile necesare spre a se obțineà fără întârziere cuvenita autorizațiune regală de acceptare, după care se va face actul de acceptare și se va luà în primire valoarea fondului, exprimându-se mulțumiri d-nei Stolojianu și familiei d-sale pentru frumoasa donațiune făcută Academiei. D-l Președinte adaogă că d-sa a exprimat în mod particular mulțumiri d-nei Stolojianu.

ȘEDINȚA EXTRAORDINARĂ DELA 21 FEVRUARIE 1911.

Președința d-lui *I. C. Negruzzi*.

D-l Președinte *I. C. Negruzzi* aduce la cunoștință trista veste că astă noapte a încetat din vieață colegul *Grigorie Ștefănescu*. In fața acestei dureroase pierderi, nu rămâne decât să ne resemnăm și să ne împlinim ultima datorie către scumpul decedat, conducându-l cu

toții la locașul de veci și depunând o coroană pe sicriu în numele Academiei. Unul din colegi să țină o cuvântare.

Se decide ca d-l *Dr. C. I. Istrati* să țină cuvântarea în numele Academiei și membrii să asiste in corpore la trista ceremonie.

ȘEDINȚA DELA 25 FEVRUARIE 1911

Președința d-lui *I. C. Negruzzi*.

D-l Președinte *I. C. Negruzzi* zice:

Am avut, sunt câtevà zile, trista datorie de a vă rugà să vă întruniți într'o ședință extraordinară, în care aveam să vă aduc la cunoștință încetarea din vieață, pe cát de neașteptată, pe atât de jalnică, a iubitului nostru confrate Grigorie Ștefănescu.

Immormântarea regretatului secretar al Secțiunii științifice s'a făcut alaltăieri Miercuri și o mare parte a membrilor Academiei l-am însoțit la ultimul locaș.

Nu voiu spune nimic astăzi despre marile merite ale regretatului nostru confrate; colegii noștri d-nii Istrati și Mrazec precum și membrul corespondent al Academiei d-l profesor Sabba Ștefănescu, în cuvântările adânc simțite și totodată înălțătoare ce au ținut la mormântul defunctului nostru confrate, au arătat meritele acestuia pentru lumină și știință și au pus în evidență sufletul său nobil și dezinteresat. Pierderea pentru Academia Română este mare ca și pentru patria noastră. Memoria iubitului confrate ne va rămâneà vie și scumpă. Vă rog, Domnilor Colegi, să vă sculați cu toții pentru a zice un ultim rămas bun acelui care a fost Grigorie Ștefănescu.

D-l *Dr. C. I. Istrati* prezentă următoarea cuvântare, ținută la trista ceremonie a îmmormântării răposatului Grigorie Ștefănescu:

„Intristată Adunare,

«Dintre puținii oameni, cari din fericire se mai află în vieață, printre acei cu cari s'a început mișcarea noastră culturală, pe terenul științelor, se duse și Grigorie Ștefănescu.

«El fu dintre acei fruntași cari, cu deosebire, cu începutul ultimului

pătrar al veacului trecut, împlântară și la noi, în mod hotărît, cultul științelor.

«El fu dintre puținii destoinici, ai acestei pleiade, cărora țara trebue să le fie vecinic recunoscătoare, cari dela început au avut un ideal, au muncit pentru desgroparea adevărului pe câmpul științelor și au făcut ca acestea să rodească și la noi, ca în alte părți, înălțând cugetarea, întărind caracterele, redeșteptând astfel și conștiința națională, și contribuind la ridicarea morală și economică a societății.

«Științele sunt la baza fericirii omenirii.

«Binecuvântați fie aceia cari au căutat a le împlântà, desvoltà, și face a fi cunoscute și iubite și la noi.

«Grigorie Ștefănescu a fost dintre aceștia.

«Dela sosirea sa în țară, în 1864, în vârstă de 26 ani numai și până în prezent, aproape o jumătate de secol, el a muncit necontenit, cu aceeaș putere de om tot tânăr, cu aceeaș încredere de om convins și pot să adaog cu aceeaș izbândă.

«Iată de ce prin moartea lui, Academia Română, în sânul căreia se aflà dela 12 Septemvrie 1876, iată de ce Secțiunea științifică a acestei Academii, în care se aflà ca secretar dela 1879, se resimt adânc de această mare pierdere, căci numeroase sunt lucrările și descoperirile pe cari Grigorie Ștefănescu le-a înscris în analele acestei instituții.

«Aceeaș mare pierdere o simțește Universitatea și mai ales Facultatea de științe din București, căci răposatul fu numit profesor la 18 Noemvrie 1864, adică aproape odată cu înjghebarea acesteia.

«Este încă în amintirea tuturor acea admirabilă serbare, dela 18 Noemvrie 1904, în care Facultatea de științe și numeroșii săi amici și elevi, printre cari am fericirea a mă numărà și eu, l-au sărbătorit în Palatul Universității, într'un mod cu totul deosebit, cu ocaziunea împlinirii sale a 40 ani de profesorat.

«Nu mai puțin aceeaș mare pierdere întâmpină pirn moartea sa Societatea Română de Științe din București, al căreia membru fondator a fost la 1890, precum și Asociațiunea Română pentru înaintarea și răspândirea științelor, al cărei președinte fiind erà destinat să-i conducă lucrările, cu ocaziunea congresului ce va aveà loc anul acesta la Târgoviște.

«Aduc deci aici adâncul nostru sentiment de respect și cinstire memoriei ilustrului dispărut, în numele Academiei Române, la a cărei înălțare a contribuit, în numele Universității și al Facultății de științe din București, în care a lucrat o vieață întreagă, și în numele Societății de Științe și al Asociațiunii, recunoscătoare aceluia ce a muncit

la noi pe terenul științific, în mod neobosit, pentru a răspândì științele în năuntru și pentru a face cunoscută țara în străinătate, din punctul de vedere geologic și paleontologic.

«Căci Grigorie Ștefănescu, încă din tinerețe, a căutat să răspândească cât mai mult științele în țara noastră, creând acea admirabilă *Revistă științifică*, care nu are astăzi echivalentul ei, și care va fi una din faptele cele mai de laudă ale celui ce nu mai este.

«Alături cu mult regretatul Grigorie Cobălcescu, Ștefănescu a întreprins studiul geologic al țerii, și muncii lui neobosite, tenacității lui îndârjite, se datorește realizarea primei hărți geologice a României, odată cu înființarea Biuroului Geologic.

«In paleontologie, cu deosebire, el avù fericirea să descrie în studiile sale mai multe animale, din cari unul extraordinar prin dimensiunile sale, Dinoterium Gigantissimum, și să iea parte astfel la foarte multe congrese, mai în toate țerile Europei și chiar în Statele Unite.

«Prin legăturile sale cu lumea științifică străină, prin schimbul ce făceà cu aceștia, prin descoperirile personale și ale specialiștilor cu cari se înconjurase, el a contribuit astfel a face cunoscută străinătății țara noastră în mod favorabil.

«Elevii săi nu vor uità niciodată pe verdele și neobositul lor profesor, care erà totdeauna în fruntea celor cu cari călătorià, în numeroasele sale excursiuni geologice.

«Acei ce urmăresc desvoltarea noastră culturală cată să nu uite numeroasele studii ce a publicat el, încă înainte de 1870, relativ la organizarea diferitelor trepte ale învățământului nostru public, precum și importanta sa lucrare pentru uzul liceelor, care a fost prima carte didactică serioasă de geologie.

«Ceeace caracterizează întreaga vieață a lui Ștefănescu, a fost pasiunea pentru muncă și iubirea pentru știință.

«Ce poate însă înălțà mai mult vieața unui om! — căci acestea duc la aflarea adevărului; toate acestea te fac mai util societății în care trăești, mai util țerii, căci înzestrat cu aceste calități poți, cu deosebire pe terenul cultural, să vezi mai departe, să fii mai patriot, și să inspiri semenilor tăi mai multă încredere în destoinicia și în trăinicia neamului din care faci parte.

«Moartea este totdeauna dureroasă: dureroasă prin însăș problema necunoscutului în care intrăm pe rând; dureroasă prin deslipirea neașteptată și pentru totdeauna; dureroasă adesea și prin aceea că mulți trec acest ultim prag, fără să fi dat, în mod deplin, tot rodul muncii de care erau capabili.

«Când însă cel ce trece în nesfârșitul în care vom intrà pe rând cu toții și-a îndeplinit în mare parte misiunea sa pe pământ; când acel ce se duce pe vecie lasă între noi podoaba unei vieți de muncă și pricepere, amintirea unei năzuințe curate, servicii reale aduse semenilor săi și cinstirea neamului din care a făcut parte, atunci durerea familiei, a familiei cu deosebire, durerea prietenilor și societății cată și trebue să fie, pe cât se poate, îndulcită prin cinstea și respectul ce se pun de cei mulți pe cosciugul celui ce nu mai este, ca un balsam binefăcător și înălțător suferinței celor puțini cari rămân după el.»

Dela Casa Maiestății Sale Regelui se primește pentru colecțiunile Academiei o fotografie de pe actul comemorativ al jubileului de 40 ani de domnie a Maiestății Sale.

ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 4 MARTIE 1911.

Președința d-lui *I. C. Negruzzi.*

D-l *D. Sturdza* cetește partea întâia a comunicării d-sale despre: *Insemnătatea Divanurilor ad-hoc din Iași și București în Istoria Renașterii României;*—terminând, d-sa anunță cetirea părții a doua în ședința viitoare.

ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 11 MARTIE 1911.

Președința d-lui *I. C. Negruzzi.*

D-l *D. Sturdza* cetește partea a doua a comunicării d-sale despre: *Insemnătatea Divanurilor ad-hoc din Iași și București în Istoria Renașterii României;*—terminând, d-sa anunță cetirea părții a treia în ședința viitoare.

ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 18 MARTIE 1911.

Președința d-lui *I. C. Negruzzi.*

D-l Președinte *I. C. Negruzzi* zice: Inainte de a procede la lucrările noastre, dați-mi voie, Domnilor și stimați Colegi, să aduc

aminte și în Academia Română de cincuantenarul Unității Italiei care, cu mare entuziasm, se serbează în zilele acestea în cetatea Eternă și în întreaga Italie.

Regele României, Prezidentul de onoare și Protectorul Academiei, a trimis o misiune specială, cea întâi din toate care a sosit la Roma, pentru a felicità pe M. S. Victor Emanuel III, reprezentantul Unității celui mai vechiu din popoarele latine. Corpurile noastre legiuitoare s'au asociat la această mișcare și acum la rândul ei, Academia Română vine să aducă omagiile sale Regelui Italiei și Poporului Italian.

Ne aducem aminte cu recunoștință că bunicul actualului Rege al Italiei, gloriosul Victor Emanuel II, a fost unul din sprijinitorii cei mai stăruitori ai Unirii Țerilor noastre; că ministrul său, nemuritorul Cavour, a susținut cu toate puterile sale în Congresul dela Paris Unirea Moldovei și a Țerii-Românești, stăruință despre care ilustrul nostru Secretar general ne-a dat temeinice dovezi, cetind în penultima noastră ședință un lung șir de scrisori ale Marelui bărbat de Stat italian.

Cei mai vechi membri dintre noi ne aducem aminte de vizita pe care M. S. Regele Victor Emanuel III, atunci principe de Neapole, a făcut-o Regelui și Națiunii Române în anul 1890, când în ziua de 17 Martie — ieri s'au împlinit exact 21 de ani — a onorat Academia noastră cu prezența sa și a asistat la una din ședințele ei.

Insuflețirea noastră a fost mare atunci: Noi am proclamat membru de onoare al Academiei Române pe Victor Emanuel III, care, după Marele Traian, a fost întâiul Suveran al Italiei ce a călcat pe pământul românesc.

Incă odată: Noi trimitem salutările și felicitările noastre Regelui Italiei; bărbaților de stat, cari, cu pricepere, conduc destinele acelei țeri; învățaților și talentaților reprezentanți ai literelor, științelor și artelor italiene, precum și întregului popor italian, fratele nostru mai mare.

Trăească Italia!

Trăească Regele Victor Emanuel III!

Membrii Academiei se asociază prin unanime manifestațiuni la urările d-lui Președinte.

D-l *D. Sturdza* cetește a treia parte a comunicării d-sale despre: *Insemnătatea Divanurilor ad-hoc din Iași și București în Istoria Renașterii României;* — terminând, d-sa anunță cetirea părții a patra în ședința viitoare.

ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 25 MARTIE 1911.

Preșidința d-lui *I. C. Negruzzi.*

D-l Președinte *I. C. Negruzzi* zice că, precum erà de datoria d-sale, a comunicat Marchizului Beccaria Incisa, Ministrul Italiei în București, cuvintele pe cari le-a rostit Vinerea trecută în sânul Academiei.

D-l Ministru al Italiei s'a grăbit a răspunde prin următoarea scrisoare:

„Domnule Președinte,

«Am avut onoarea să primesc scrisoarea din 31 Martie trecut st. n., prin care ați avut amabilitatea de a-mi trimite o còpie a cuvântării ce ați binevoit a pronunțà la deschiderea ultimei ședințe a Academiei Române cu ocaziunea cincuantenarului proclamării Regatului Italiei, și am fost adânc mișcat de simțemintele de simpatie atât de călduroasă, pe cari le-ați exprimat față de M. S. Regele Victor Emanuel, față de Italia și de întreg poporul italian.

«Asigurându-vă că voiu aduce la cunoștința Augustului meu Suveran și a guvernului Său, actul de omagiu al Academiei Române, care va fi de sigur tot atât de mult aprețiat ca și de mine, vă rog, Domnule Președinte, să vă faceți interpretul meu pe lângă învățata Adunare și să primiți Domnia Voastră personal cele mai bune și mai sincere mulțumiri dimpreună cu asigurarea celei mai distinse considerațiuni.»

D-l Președinte *I. C. Negruzzi* zice apoi că tot Vinerea trecută a trimis M. S. Regelui Italiei în numele Academiei următoarea telegramă:

«Academia Română, mândră și fericită de a numărà pe Maiestatea Voastră în fruntea Membrilor săi de onoare, aducându-și aminte cu recunoștință cât de mult Augustul Vostru Bunic și Ministrul Său, marele bărbat de Stat Cavour, au susținut Unirea Principatelor și prin urmare regenerarea patriei și națiunii noastre, — roagă respectuos pe Maiestatea voastră să binevoească a primì expresiunea simțemintelor de entuziasm, cu cari ea se unește la sărbătorile națiunii italiene, sora noastră mai mare și mult iubită, și face cele mai călduroase urări pentru fericirea Italiei și a Augustei sale Dinastii.»

La această telegramă **M. S. Regele Italiei** a binevoit să dea următorul răspuns:

«Mulţumesc călduros Academiei Române pentru amabilele felicitări pe cari mi le exprimaţi în numele ei cu ocaziunea cincuantenarului unităţii italiene. Simţimintele de simpatie, cari le însoţesc, găsesc ecou în simţimintele mele şi în urările ce fac din toată inima pentru pregresul României şi pentru prosperitatea însemnatului Institut din care sunt fericit că fac parte.»

D-l Preşedinte I. C. Negruzzi mai aduce la cunoştinţă că ieri A. S. R. Principele Carol a onorat cu vizita Sa biblioteca Academiei, interesându-se de aproape de cărţile vechi, documente, manuscripte şi de alte bogăţii pe cari le avem adunate aici. A. S. R. a fost primit de d-l Preşedinte, de d-l Secretar General D. Sturdza şi de d-l Bibliotecar, I. Bianu, cari I-au dat explicaţiuni asupra cărţilor, manuscriptelor documentelor şi monedelor vechi româneşti, pe cari A. S. R. le-a examinat cu viu interes.

D-l *D. Sturdza* ceteşte a patra parte a comunicării d-sale despre: ***Insemnătatea Divanurilor ad-hoc din Iaşi şi Bucureşti în Istoria Renaşterii României***

ŞEDINŢA DELA 1 APRILIE 1911.

Preşedinţa d-lui *I. C. Negruzzi.*

D-l Preşedinte *I. C. Negruzzi* zice: Dela ultima noastră întrunire, Academia Română a avut durerea să piardă pe unul din cei mai valoroşi membri corespondenţi ai ei, pe regretatul Nicolae Densuşianu.

Născut în anul 1846 în Densuş, în Transilvania, el şi-a făcut studiile secundare şi superioare în ţara sa natală. In 1877 el a emigrat în România, ca mulţi alţi meritoşi conaţionali de ai noştri. Aşezat în Bucureşti, Densuşianu s'a consacrat cu totul studiilor istorice. Din însărcinarea ce Academia i-a dat în anul 1878, el a studiat timp de 15 luni arhivele şi bibliotecile din Ungaria şi Transilvania pentru a extrage din ele toate actele privitoare la Istoria Românilor în secolii 17 şi 18. In urma acestor studii, Nicolae Densuşianu a publicat scrierea sa, intitulată: «Revoluţiunea lui Horia, 1784—85», pe care Academia a distins-o cu un premiu al ei.

Mai târziu, fostul nostru coleg a întreprins un şir de călătorii în Istria, Dalmaţia şi Italia, culegând documente preţioase ce i-au

servit la scrierea unui șir de opere istorice de valoare. Iar în anii din urmă lucrà la o scriere întinsă: «Istoria pământului românesc până la întemeierea Principatelor». Pe cât aflu această lucrare erà sub presă și nu-i lipsià decât prefața și câtevà coale dela urmă pentru a fi dusă la bun sfârșit. Nu i-a fost dat însă să vadă cu totul isprăvită această mare a sa operă.

Academia Română, care îl alesese membu corespondent și unde — sunt aproape treizeci de ani — înlocuise ca bibliotecar un timp destul de lung pe colegul nostru d-l Bianu, nu-l vedeà de atunci decât foarte rar la întrunirile sale.

Din anul 1885, numit șeful bibliotecii Statului major al Armatei, Densușianu, consacrându-se excluziv însărcinării și studiilor sale, nu mai aveà aproape de loc raporturi sociale cu colegii săi și poate nici cu puținele rude ce-i rămăsese, ci trăià cu totul retras, pot chiar zice: într'o desăvârșită izolare.

Scrierile rămase după regretatul nostru coleg vor perpetuà memoria acestui învățat distins și nu-mi rămâne decât să vă rog a vă sculà pentru a luà dela el un ultim rămas bun.

D-l *Dr. C. I. Istrati* se asociază la cuvintele rostite de d-l Președinte pentru memoria răposatului coleg corespondent Nicolae Densușianu și atrage atențiunea Academiei asupra marei lucrări istorice, din care au rămas tipărite 70 de coale și ultimele foi în corectură sau în manuscris. Ar fi bine ca Academia să însărcineze o persoană competentă, care să îngrijească, dimpreună cu d-l Ovid Densușianu, nepotul răposatului și membru corespondent al Academiei, ca lucrarea să fie întregită și publicată.

D-l Președinte zice că realizarea propunerii d-lui Dr. Istrati este de competința Secțiunii istorice.

Dela d-l *I Kalinderu* se primește următoarea scrisoare:

«Monseniorul G. Biasiotti, din Roma, mi-a trimis o publicație pentru Biblioteca Academiei.

«Am dar onoarea a v'o înaintà acì alăturat, comunicându-vă totdeodată că Monseniorul Biasiotti, pe care am plăcerea a-l cunoaște, e Camerier intim al S. Sale Papei și se bucură de înaltă și întinsă considerațiune printre slujitorii Bisericii Catolice.

«Iar pentrucă broșura se ocupă de un însemnat monument pe care l-am vizitat în ultima mea călătorie la Roma în 1873, mi-am făcut o plăcere să ieau cunoștință de cuprinsul ei și să-mi rememorez impresiunile ce mi-a lăsat atunci. Acest monument este biserica *Santa Maria Maggiore*, care prin

măreţia ei, prin columnele sale de Cipollino, prin mozaicurile de pe pereţi, ale arcurilor, absidei, etc., e cea mai frumoasă din vechile basilici.

«Biserica *Santa Maria Maggiore* — aşezată deasupra văii, care se întinde între munţii Esquilino şi Viminale, tocmai lângă vechiul «macellum» al Liviei — a fost întemeiată de Papa Liberiu (352—366) şi îmbogăţită de Sixt al III-lea cu mozaicuri strălucite, înfăţişând episoade din istoria Sf. Fecioare şi a prunciei lui Isus.

«Aceste mozaicuri se deosebesc prin graţioasa lor naivitate, pe când pe arcul triumfal se văd încă urmele altor mozaicuri, din vremuri posterioare, cari se resimt de bogăţia proprie artei bizantine.

«Monseniorul Biasiotti descrie toate aceste mozaicuri, cari formează obiectul de admiraţie şi de cercetări ale lui Grisar, De Rossi, Muntz, Gregorovius, Armellini, şi se ocupă apoi pe scurt de partea epigrafică, deducând din documente inscripţiile şterse de timp.

«Papa Sixt al III-lea, după ce a restaurat biserica, dacă aproape n'a refăcut-o, vroi s'o împodobească cu tot felul de odoare scumpe.

«Papa Teodor (642—649), de fel din Palestina, a adus din Răsărit, împreună cu alte moaşte, rămăşiţele Leagănului Sfânt al lui Isus Hristos, cari au fost expuse în biserica Santa Maria Maggiore, care pe vremea aceea şi-a luat numirea de Sancta Maria ad Praesepe. Papa se duceà în ajunul Crăciunului la această biserică «pro cantanda missa et in sero pro celebrandis vesperis et remanet ibi nocte ipsa et celebrat vigilias, celebrat ibi missam ad Praesepe», după cum zice Ordus Romanus.

«Papa Gregoriu al II-lea (715—731) a adaos la biserică o mânăstire.

«Ziua de Paşti din anul 776 e o dată neuitată în istoria bisericii. In această zi Papa Adrian a oficiat adică, în Basilica Liberiană, faţă fiind Carol cel Mare, o solemnă slujbă de mulţumire către Maica Domnului pentru trimiterea acestui liberator.

«Papii următori încă au înzestrat biserica cu odoare şi comori preţioase: lucrări de artă, icoane, cruci de aur bătute cu mărgăritare şi pietre nestimate.

«Pascal I (817—824) a prefăcut arhitectura.

«Dar tezaurele îngrămădite de Papi în veacul al X-lea n'au rămas multă vreme în biserică, fiind luate de Anti-Papa Anaclet al II-lea şi în cea mai mare parte vândute, pentru a puteà duce răsboiul împotriva lui Inocenţiu al III-lea.

«Dela Sixt al III-lea până la Papa Eugen al III-lea, biserica a suferit puţine schimbări. Acesta din urmă a restaurat vechiul portal, iar Inocenţiu al III-lea şi Onoriu al III-lea au reclădit paraclisul «del Praesepe», mărit de renumitul Fontana, în 1586, sub Sixt al V-lea.

«Incepând dela Nicolae al IV-lea (1288—1299) s'a schimbat forma primi-

tivă a bisericii. Astfel: a fost refăcută absida pe dea întregul; s'a dărâmat «Schola Cantorum» și s'a reînnoit tot ce mai rămăsese din epoca Carolingiană; se înălțară capele în mai toate colțurile bisericii, dintre cari cea mai bogată a fost cea ridicată de Paul al V-lea, care a restaurat și clopotnița reclădită pe vremuri de Gregoriu al XI-lea (1376). Clement al X-lea a completat apoi fațada din dos.

«In sfârșit Benedict al XIV-lea a restaurat din temelie acest monument.

«După înfățișarea istoriei bisericii în trăsăturile sale de căpetenie, Monseniorul Biasiotti descrie «Palatium apud S. Mariam majorem», înființat de Clement al III-lea și dăruit protopopilor bisericii, împreună cu alte ecarete. Acest palat, prin așezarea sa lângă marea biserică concatedrală din Roma, făcù să se nască la unii Papi dorința de a-l transformà în reședință. Restaurat a fost sub Nicolae al V-lea (1447—1455), după cum se crede, chiar de fruntașul arhitect Leon Battista Alberti.

«După ce a fost locuință a Pontificilor, ca și cele dela Quirinal și dela Laterano, palatul se găsește azi în stăpânirea Eminenței Sale Cardinalul Cassetta, căruia Monseniorul Biasiotti îi închină erudita sa lucrare.»

Dela d-l Dr. Iosif Popovici se primește cererea de a i se da un ajutor de 1.000 lei pentru publicarea lucrării sale despre: *Dialectele române din Istria*, partea I.

— Se recomandă Secțiunii literare.

Dela Secțiunea literară se primește propunerea de a se publicà traducerea cărților XXXVIII—XL din Titus Livius, făcută de d-l I. S. Petrescu.

— Propunerea Secțiunii se aprobă.

Dela Secțiunea istorică se primește propunerea de a se da d-lui R. Caracaș însărcinarea să revizuească documentele românești din arhiva Bistriței din Transilvania, publicate de d-l *N. Iorga*, în vederea unei retipăriri a lor în colecția de documente Hurmuzaki, tom. XV.

D-l *D. Sturdza* este în contra acestei propuneri, zicând că o asemenea revizuire ar trebuì s'o facă d-l Iorga însuș, care cunoaște documentele, le-a studiat și pe multe din ele le-a și publicat. D-sa este contra propunerii de a se da această însărcinare unei persoane, care nu prezintă îndestule garanții științifice.

D-l *N. Iorga* explică, că d-sa n'a publicat toate documentele românești din acea arhivă și pe mai multe le-a publicat numai în extracte. Acuma tipărind tomul XV din Documentele Hurmuzaki, format anume din documentele relative la relațiile române cu orașele săsești ale Transilvaniei, este locul potrivit ca documentele românești să se tipărească din nou toate și spre acest scop ele trebuesc copiate și controlate. D-l Caracaș este funcționar chiar

în serviciul Bibliotecii Academiei la manuscrise şi documente şi are destulă pregătire spre a face bine această lucrare.

— Propunerea Secţiunii se aprobă.

D-l *D. Sturdza* îşi rezervă dreptul de a-şi arătă în scris motivele părerii d-sale.

Dela Secţiunea ştiinţifică se primeşte propunerea de a se publică în *Anale* scrierea d-lui Zach. C. Panţu: *Contribuţiuni nouă la Flora Ceahlăului.*

— Propunerea Secţiunii se aprobă.

ŞEDINŢA DELA 22 APRILIE 1911.

Preşedinţa d-lui *N. Quintescu,* Vicepreşedinte.

D-l membru onorar al Academiei Ioan Capellini, ilustrul naturalist şi geolog, profesor la Universitatea din Bolonia, împlinind 50 de ani de profesorat, s'a format un comitet spre a sărbători cu această ocaziune activitatea bogată a distinsului bărbat. Comitetul invită şi Academia la această sărbătorire, care se va face la 12 Iunie la Bolonia.

— Se decide a se trimite o scrisoare de felicitare.

Se comunică înştiinţarea despre a XVI sesiune a Congresului Orientaliştilor, care se va ţineà la Atena în primăvara anului 1912.

D-l Vicepreşedinte *N Quintescu* aduce aminte că, potrivit Regulamentului, va aveà să se ţină în cursul lunii Aprilie sau începutul lunii Maiu concurs între elevii Şcoalei de arte frumoase din Iaşi pentru acordarea premiului I. Lecomte du Nouy şi că deci urmează să se aleagă juriul examinator, care trebue să fie compus din doi profesori ai şcoalei, sub preşedinţa unui membru al Academiei.

— Se decide ca juriul să fie compus din d-nii profesori C. Artachino şi Gh. Popovici sub preşedinţa d-lui *N. Gane.*

ŞEDINŢA DELA 29 APRILIE 1911.

Preşedinţa d-lui *I. C Negruzzi.*

D-l *N. Iorga* prezentă două publicaţiuni ale sale: 1) Tomul IV din *Geschichte des Osmanischen Reiches*, 2) *Breve storia dei Rumeni con speciale consi-*

derazione delle relazioni coll'Italia, publicată de Liga culturală, cu ocaziunea serbărilor de 50 ani dela realizarea unității Italiei.

D-l Președinte *I C. Negruzzi* cetește o scrisoare adresată Academiei de d-l Dr. Carol Mirbt, profesor de istoria bisericească la Universitatea din Marburg, care a vizitat în luna trecută Academia. Scrisoarea are următorul cuprins:

„Prea stimate Domnule Președinte,

«Cu prilejul unei călătorii mai mari, întreprinse în scopuri științifice, care în cursul acestei luni m'a adus și la București, am avut ocazie să cunosc Academia Română. Plin de admirare pentru grandioasa energie și activitate desvoltată după planuri bine stabilite, cu care această fundație a Maiestății Sale Regelui se silește a-și îndeplini sublima misiune de a creà, pentru poporul român, pornit spre uriaș progres, un centru cultural și a înlesni cercetările științifice ale istoriei țerii, mi-am luat libertatea să trimit onor. Academii câtevà scrieri, cu rugarea să binevoiți a le incorporà în biblioteca sa.»

Cărțile anunțate în această scrisoare sunt 6 opere ale d-lui Mirbt despre istoria bisericească.

— Se decide a se exprimà d-lui Mirbt mulțumirile Academiei pentru simțimintele arătate în scrisoarea sa față de țara noastră și față de Academie.

Dela Secțiunea istorică se primesc propunerile: de a se publicà în volum deosebit scrierea rămasă neterminată dela răposatul membru al Academiei Augustin Bunea, cuprinzând istoria Românilor dela origine până la anul *1382;* și lucrarea d-lui arhitect C. Romstorfer despre *Cetatea domnească dela Suceava*, afară de partea privitoare la istoria Sucevei.

— Propunerile Secțiunii se aprobă.

SECŢIUNEA LITERARA.

Raportul d-lui Al. Philippide despre: «Cimilituri, Partea II», de G. Pascu, — aprobat de Secţiune la 8 Octomvrie 1910.

Lucrarea d-lui G. Pascu: «Despre cimilituri, partea II» cuprinde un studiu folcloric asupra cimiliturilor româneşti, în care acestea sunt cercetate din următoarele puncte de vedere: clasificarea, originea, subiectele, forma, extensiunea — circulaţia — dispariţia, transformarea, compararea cu celelalte genuri folclorice, valoarea etnologică. La acestea se adaug bibliografia materiei, o anexă cu cimilituri comunicate de corespondenţi, tabla analitică de materii şi indicele de exemple.

Asupra acestei importante lucrări nu pot face altcevà decât să repet ceeace am spus în raportul meu către d-l decan al Facultăţii de litere din Iaşi: «Am constatat că este o lucrare de mare valoare, care cuprinde pe baza colecţiilor de cilimituri tipărite şi pe aceea a unui bogat matérial inedit, adunat dela corespondenţi, un studiu atât de complet şi de original asupra cimiliturilor româneşti, precum, după ştirea mea, un altul nu există asupra aceluiaş subiect în nici o literatură. Cetirea cu amănunţime pe care am făcut-o m'a convins deplin pe de o parte de bogata cultură filologică şi de rara putere de muncă a autorului, iar pe de alta de însemnata valoare ştiinţifică a operei». Din cauza lipsei de mijloace a autorului, numai partea întâia a lucrării sale a putut fi publicată ca teză de doctorat («Despre cimilituri. Studiu filologic şi folcloric, partea I, Iaşi 1909», un volum in-8⁰ de 276 pagine). Ar fi foarte folositor şi bine dacă partea a doua a operei d-lui G. Pascu s'ar publicà în *Analele* Academiei Române.

Raportul d-lui Andreiu Bârseanu despre: «Sărbătorile la Români — sărbătorile de vară», de Tudor Pamfile, — aprobat de Secţiune la 26 Noemvrie 1910.

Cercetând din nou lucrarea d-lui Tudor Pamfile: *„Sărbătorile la Români (Sărbătorile de vară)“*, am aflat că dânsul a făcut îndreptările indicate în raportul meu din 28 Decemvrie v. 1909, ale cărui concluzii au fost aprobate de Secţiunea literară în şedinţa sa din 26 Fevruarie a. c.

Propun deci ca numita lucrare să se publice în colecţia «Din vieaţa poporului român», având autorul a face în decursul tipăririi glosarul pus în vedere în tabla de materii.

ŞEDINŢA DELA 21 IANUARIE 1911.

Membrii prezenţi ieau cunoştinţă că la concursul premiului Eliade-Rădulescu, ce este a se decerne în viitoarea sesiune generală prin Secţiunea literară, s'au prezentat numai următoarele două cărţi:

Agârbiceanu (I.), In întuneric, Buc. 1910.

Nicoliţă-Voronca (Elena), Studii în folclor. Vol. I. Buc. 1908.

— Se decide ca asupra celei dintâi cărţi să facă raport special d-l *A. Naum* şi asupra celei de a doua d-l *A. Bârseanu.*

SECŢIUNEA ISTORICĂ.

ŞEDINŢA DELA 4 IUNIE 1910.

Preşedinţa d-lui *D. Onciul,* Vicepreşedinte.

Secţiunea istorică a luat hotărîrile:

1. Să nu se publice acte istorice, fără să treacă prin Secţie, care va decide cine este îndatorit a face traducerea şi corectarea; iar revizuirea traducerii făcute de d-nii Murnu şi Litzica la volumul publicat de d-l Kerameus să fie încredinţată d-lui Iorga şi să se înlocuească coalele greşite, adăogându-se pentru rest o errata.

2. Ca documentele româneşti să fie publicate de către d-l Lăpĕdatu şi sub supravegherea d-lui D. Onciul.

ŞEDINŢA DELA 18 IUNIE 1910.

Preşedinţa d-lui *D. Onciul,* Vicepreşedinte.

Cronica lui Constantin Diichiti, care cuprinde cucerirea Moreei dela Veneţia în 1715, fiind un izvor de căpetenie pentru cunoaşterea legăturilor dintre Apus şi Răsărit, şi el fiind indispensabil învăţaţilor occidentali, cari au neapărată nevoie de cunoaşterea lui, şi pe lângă aceasta întrebuinţarea acestei cronice după ediţia lui Kogălniceanu («Arhiva Românească») fiind foarte grea, Secţia propune a se da o nouă ediţie, revăzută după manuscrise, întovărăşită de o traducere franceză şi adnotată. Revizia s'ar face de d-l R. Caracaş, funcţionar al Academiei, traducerea de d-l Nerva Hodoş, coordonarea, corectura şi adnotarea de d-l N. Iorga.

ŞEDINŢA DELA 3 SEPTEMVRIE 1910

Preşedinţa d-lui *D. Onciul,* Vicepreşedinte.

Secţiunea istorică a luat deciziunea, după propunerea d-lui N. Iorga, să se publice de către d-sa toate documentele istorice din arhivele săseşti, adunate de Academia Română în curs de mai mulţi ani, în colecţia Hurmuzaki. Vor intrà acì şi documentele publicate în alte colecţii, referitoare la istoria română.

ŞEDINŢA DELA 24 SEPTEMVRIE 1910.

Preşedinţa d-lui *D. Onciul,* Vicepreşedinte.

Secţiunea istorică, văzând traducerea textului grecesc al volumului XIII, colecţiunea Hurmuzaki, făcută de d-nii Murnu şi Litzica, şi în urma cercetărilor d-lui N. Iorga, a hotărît următoarele: 1. Să se corecteze erorile strecurate din întreg volumul, şi apoi să se formeze o fasciculă aparte, care să fie anexată la finele volumului românesc. 2. Să se întocmească un nou indice de numele proprii dela sfârşitul volumului, nu după numele persoanelor, ci după al familiei lor, iar acel indice să se întocmească nu după numele listei existente în volumul grecesc, ci după documentele în cari sunt citate acele persoane. Cu această lucrare se însărcinează d-l N. Iorga. Volumul în româneşte, cum este în prezent, nu se va distribuì până la facerea erratei, având însemnate erori de text, numiri de localităţi şi de persoane, etc., etc.

Se decide a se publicà în *Anale* memoriul d-lui N. Iorga, tratând despre întemeiarea Principatelor şi luarea Basarabiei.

ŞEDINŢA DELA 22 APRILIE 1911.

Preşedinţa d-lui *D. Onciul,* Vicepreşedinte.

In urma referatului alăturat al d-lui N. Iorga, Secţiunea admite concluziunile ca lucrarea să fie tipărită în româneşte, cu excluderea părţii istorice.

Referatul d-lui N. Iorga.

Prin silinţele desinteresate şi pornite dintr'un călduros interes pentru trecut ale arhitectului Carol Romstorfer avem astăzi, curăţite de grosul strat de

pământ ce le acoperià, ruinele cetății Sucevei. Astfel d-sa, cu mijloace particulare în parte, a izbutit să facă acolo față de o cetate românească, ceeace toți arhitecții români din România, cari puteau aveà sprijinul, în atâtea privințe așà de darnic, al Statului nostru, n'au fost în stare să facă aici în România, unde zeci de asemenea cetăți, nu numai că zac subt țărână, dar se sfarmă și se pradă în fiecare zi mai mult.

Nimeni nu puteà fi mai chemat decât d-l Romstorfer a descrie această operă a sa. Partea tehnică din lucrarea ce înfățișează astăzi Academiei nu poate fi supusă criticei nici de o persoană mai competentă decât mine. Această parte e întovărășită însă de una istorică,—pe care trebue s'o declar rău informată, plină de confuzii sau chiar cu totul greșită, cum erà și firesc de altminterea, pentru cinevà care-și caută știrile nu în rezultatele cercetărilor istoriografiei românești, ci în ipotezele și construcțiile fantastice ale diletanților străini din Bucovina.

Astfel ceeace spune autorul despre valul lui Traian nu se poate publicà. Tot așà considerațiile sale despre alte cetăți pe cari nu le știe bine nici din nume, căci le numește: pentru Neamț și «Cetatea cea Mare», «Cetatea Săsească», pentru Cetatea-Albă: «Bialograd, Belograd», pentru Tighinea: Tighenea, și așà mai departe cu «Tirgoviște, Hirsova, Talașu (Teleajin), Lothóvar, Georgie (Giurgiu), Ciscò (Csicsö, Ciceiul).» La p. 16 se atribue Teținei cernăuțene o origine teutonică sau chiar ioanită. La p. 21 se admite palatul dela Zamca al lui Iancul Sasul. La p. 28 se atribue o construcție de cetate lui Dragoș legendarul. La p. 32 Iuga ajunge fiul lui Roman I-iu. La p. 33 banii genovezi din Crimea sunt încă ruble. Știrile istorice dela p. 22—4 sunt cu totul încurcate. La p. 40 se admite că Doamna lui Mihaiu Viteazul ar fi fost asediată de Poloni la Suceava, însă se iea fără critică, pentru asediul Sucevei de Gheorghe Ștefan, povestirea care trebuià lămurită mai serios prin cronica lui Miron Costin, a lui Kraus, analistul sas. E greu și fără folos a scrie toate erorile din partea special istorică de pe p. 158 și urm. Ea e, de astfel, superfluă (1).

Sacrificarea tuturor acestor pagine se impune. Dacă Academia dorește ca trecutul cetății să fie lămurit în această lucrare de explicare a rostului ei arhitectonic, ea poate da această sarcină vreunuia din membrii ei activi sau corespondenți; d-l Al. Lăpĕdatu lucrează tocmai la un studiu istoric despre cetățile noastre. Cu mult cea mai mare parte a manuscriptului d-lui Romstorfer ar rămâneà, spre cel mai mare folos al cercetătorilor vechei arte de construcție a Românilor și ai vechiului nostru sistem militar.

Traducerea românească trebue făcută de un arhitect. Ea singură se poate

(1) Ca și capitolul ultim despre cheltueli cu săpăturile și despre vizitatorii din Romania.

publică sub numele Academiei, deşi ea admite excepţional în *Analele* sale contribuţii în altă limbă. Cred însă că după dorinţa autorului s'ar puteà face o ediţie germană, fie şi integrală, dar nu în numele instituţiei noastre.

Tipărirea trebue să se facă sub îngrijirea unui comisar responsabil — el va aveà să explice multe lucruri cari nu privesc pe arhitect — şi cu cunoştinţe speciale (astfel şi inscripţiile de pe p. 119; la explicarea «şalăilor» lui Dabija Vodă, p. 149, trebue adausă ştirea din *Analele* noastre, XXVIII, p. 507—8).

Raportul d-lui D. Onciul despre manuscrisul rămas dela A. Bunea şi caprinzând istoria Românilor până la 1382—aprobat de Secţiune la 29 Aprilie 1911.

Domnilor Colegi,

Potrivit însărcinării ce mi-aţi dat, am cercetat manuscrisul alăturat al răposatului nostru coleg Augustin Bunea. E o încercare de istorie a Românilor, care ajunge până la anul 1382, tratând mai ales despre istoria bisericească şi atingând istoria politică şi etnografia mai mult cu privire la cea dintâi. Lucrarea nu e sfârşită, şi autorul nu i-a dat încă forma definitivă. Ea se împarte în următoarele capitole:

I. *Epoca latină.*

1. Originea poporului român.
2. Increştinarea Românilor.
3. Ierarhia Românilor în epoca latină.
4. Patriarhia Romei şi ierarhia României orientale.
5. Limba liturgică şi ritul în epoca latină.

II. *Epoca barbară* (f. 35).

1. Barbarizarea Românilor.
2. Ierarhia Românilor sub barbari.

Capitolele următoare nu sunt numerotate şi nu sunt precedate de un titlu general ca până aci. Ele sunt:

Reorganizarea Românilor în stat şi biserică (f. 46).

Organizarea statelor române în vechea Dacie Traiană (f. 56).

Ierarhia Românilor dela 1000 până la 1365 (f. 89^{3}).

Românii din ţara Oltului (f. 105^{3}).

Autorul a adunat cu sârguinţă datele şi informaţiunile de prin diferitele publicaţiuni ce privesc sau ating chestiunea, fără să dea însă oarecari rezultate nouă. Unele din părerile susţinute cu privire la începuturile poporului român şi la organizarea politică şi bisericească, cum şi unele etimologii de numiri geografice şi personale sunt discutabile.

Cu toate neajunsurile lucrării, ca una ce nu a fost terminată şi revăzută, ea merita să fie publicată ca fragmente, atât spre a face cunoscute rezultatele muncii autorului, ale cărui lucrări istorice au o netăgăduită valoare, cât şi spre a aduce un omagiu memoriei lui.

SECŢIUNEA ŞTIINŢIFICĂ.

ŞEDINŢA DELA 15 OCTOMVRIE 1910.

Preşedinţa d-lui *V. Babeş,* Vicepreşedinte.

Dela regretatul nostru coleg Dr. D. Grecescu a rămas o lucrare intitulată: *Plantele vasculare din Buceci până acum cunoscute*, care Secţiunea este de părere să se publice de Academie, şi să fie rugat colegul nostru membru corespondent Teodorescu a-i face corecturile.

ŞEDINŢA DELA 19 NOEMVRIE 1910

Preşedinţa d-lui *V. Babeş,* Vicepreşedinte.

Lucrarea d-lui Simionescu asupra faunei triasice, fiind o continuare a lucrărilor d-sale publicate de Academie, Secţiunea este de părere că se poate publică în *Publicaţiunile Adamachi.*

Raportul d-lui Dr. Babeş despre: *«Contribuţiuni la desvoltarea prostatei la om înainte de naştere»,* *de Dr. Th. Mironescu, — aprobat de Secţiune* *la 24 Decemvrie 1910.*

Din cercetarea lucrării *„Contribuţiuni la desvoltarea prostatei la om înainte de naştere“*, prezentată de d-l Dr. Th. Mironescu, docent universitar, rezultă că d-sa a studiat pe un număr mare de embrioni de om desvoltarea

zisului organ, căutând să deslege unele chestiuni ce sunt în desbatere, relativ la desvoltarea lobilor laterali şi celui anterior al prostatei, cum şi acea relativă la apariţia ţesutului muscular şi elastic în prostată.

Cred că lucrarea, fiind conştiinţioasă şi importantă din punct de vedere embriologic, merită să fie publicată în *Analele* Academiei.

ŞEDINŢA DELA 14 IANUARIE 1911

Preşedinţa d-lui *V. Babeş,* Vicepreşedinte.

Secţiunea ştiinţifică hotăreşte ca în fruntea lucrării postume a D-rului Grecescu, care se publică în *Analele* Academiei de către d-l membru corespondent Teodorescu, să se tipărească schiţa biografică, redactată de acesta, şi să se pună şi fotografia autorului, răposatul Dr. Grecescu.

ŞEDINŢA DELA 14 IANUARIE 1911.

Preşedinţa d-lui *Dr. V. Babeş,* Vicepreşedinte.

Membrii prezenţi ieau cunoştinţă de cărţile prezentate la concursul premiului Adamachi, ce este a se decerne în viitoarea sesiune generală prin Secţiunea ştiinţifică.

In urmă se procede la împărţirea cărţilor între membri, pentru facerea rapoartelor speciale, precum urmează:

Angelescu (Maiorul Paul), Technica şi efectele armelor de foc în general. Curs profesat la şcoala superioară de răsboiu. Vol. I. Bucureşti 1909. Vol. II. Bucureşti 1910. . . . . d-lui *St. C. Hepites*

Babeş (A.) şi P. *Oceanu,* Capra (vaca săracului). Bucureşti 1910 . . . . » *Dr. G. Marinescu*

Burileanu (Căpitanul St. N.), Teoria generală a calculului probabilităţilor şi aplicaţiunile ei la studiul şi practica tragerilor de infanterie şi de artilerie. Bucureşti 1910 . . . . » *Sp. Haret*

Gold (Mihai), In munţii Sinaei, Rucărului şi Branului. Călăuză practică şi descriptivă a munţilor şi localităţilor coprinse între ei. Bucureşti 1910 . . » *L. Mrazec*

Hainrich (Amadeu), Calendarul Maritim. 1911, Bucureşti. . . . . d-lui *A. Saligny*
Knechtel (W.) şi W. C. *Knechtel*, Insectele vătămătoare din România şi mijloacele de combaterea lor. Bucureşti 1909 . . . . » *Gr. Antipa*
Leon (Prof. Dr. N.), Studii asupra Culicidelor din România. Bucureşti 1910 . . . . » *Dr. V. Babeş*
Mazere (Nicolae), Harta etnografică a Transilvaniei, cu Supliment. Iaşi 1909. . . . . » *P. Poni*
Pastia (Dr. Constantin), Opsoninele şi metoda opsonică în febra tifoidă. Influenţa câtorvà substanţe medicamentoase asupra puterii opsonice. (Cercetări clinice şi experimentale). Bucureşti 1910. . » *Dr. V. Babeş*
Petrescu (Dr. G. Z.), Studii asupra cauzelor lăţirii şi stării actuale a sifilisului în România. Sifilisul la ţară. Bucureşti 1910. . . . . » *Dr. G. Marinescu*
Todică (Gavr.), Studii ştiinţifice. Fasc. I, II (III, IV). Orăştie 1910 . . . . » *Dr. C. Istrati*

Secţiunea decide să fie rugat d-l General Gr. Crăiniceanu a face rapoarte asupra următoarelor două cărţi:

Panaitescu (Colonel Sc.), Curs de Topografie. Partea: Cetirea hărţilor. Bucureşti 1909.
» şi Locotenent Const. *Fometescu*, Cursul de fortificaţie al Şcoalei militare de infanterie. Partea: Comunicaţiuni. Ediţia 2-a. Bucureşti 1910.

Raportul d-lui Dr. Antipa despre: «Studii asupra Cestoizilor din România», de Dr. N. Leon, — aprobat de Secţiune la 28 Ianuarie 1911.

D-l Dr. N. Leon, profesor de Istorie naturală medicală la Universitatea din Iaşi, ne trimite spre publicare o lucrare intitulată: *„Studii asupra Cestoizilor din România“*.

Autorul a avut ocaziunea într'un timp de peste 20 ani să colecteze şi să studieze un foarte mare număr de parazite atât dela om, cât şi dela diferite animale. Asupra Cestoizilor studiile sale nu s'au întins numai asupra constatării speciilor şi răspândirii lor, ci d-sa a descoperit mai multe specii nouă şi chiar un gen cu totul nou: *Braunia*, pe care l-a descris şi publicat

în diferite reviste ştiinţifice, ca «Zoologischer Anzeiger», «Centrablatt für Bakteriologie und Parasitenkunde», etc.

In lucrarea de faţă autorul descrie cu deamăruntul şi figurează toate speciile de Taenia şi Botriocephal, constatate până azi în România şi descrie anatomia lor, unde de asemenea a făcut multe descoperiri importante, ca d. e. asupra fenestraţiunii Botriocephalidelor, etc. Deasemenea dă o descriere a vieţii acestor parazite, arătând ciclul lor de desvoltare, agenţii lor principali de infecţiune din România, etc.

Figurile ce însoţesc această lucrare sunt sau fotografii sau desenuri după preparate originale.

In totul este o lucrare ştiinţifică frumoasă, care merită a fi publicată de Academie.

Raportul d-lui C. Teodorescu despre: «Contribuţiuni nouă la Flora Ceahlăului», de Zach. C. Panţu,— aprobat de Secţiune la 28 Ianuarie 1911.

Luând în cercetare manuscrisul d-lui Zach. C. Panţu: *Contribuţiuni nouă la Flora Ceahlăului*, trimis mie spre a mă pronunţà asupra valorii lucrării, am onoarea a vă aduce la cunoştinţă că din punctul de vedere *al fondului ştiinţific*, scrierea aceasta îmbogăţeşte întru câtvà cunoştinţele noastre asupra Florei Ceahlăului, şi de aceea sunt de părere că poate fi inserată în *Analele* Academiei.

ŞEDINŢA DELA 22 APRILIE 1911

Preşedinţa d-lui *Dr. V. Babeş*, Vicepreşedinte.

Delegaţiunea Academiei, prin procesul verbal înregistrat la No. 698 dela 21 Aprilie curent, înaintează Secţiunii, spre a fi luată în cercetare, dimpreună cu celelalte publicaţiuni prezentate la concursul premiului Adamachi din 1911, scrierea d-lui Dimitrie Negru: *Cum ne naştem? Cum trăim? Cum murim? Ştiinţă popularizată*, Bucureşti 1910. Această scriere, precum arată Delegaţiunea, a fost înscrisă mai întâiu în Decemvrie 1909 pentru premiul Lazăr din 1910; însă autorul, după câtevà zile, în Ianuarie 1910, a cerut mutarea ei la premiul Adamachi din 1911. Fiind înscrisă cu mult înainte

de terminul în care de obiceiu se fac înscrierile, printr'un concurs de împrejurări, lucrarea n'a fost trecută pe lista care s'a încheiat la 31 Decemvrie 1910, şi astfel, la împărţirea cărţilor între membrii Secţiunii pentru facerea rapoartelor speciale, ea n'a fost atribuită pentru cercetare.

Secţiunea decide să fie rugat d-l Dr. G. Marinescu a examinà şi a face raport special asupra lucrării d-lui Dimitrie Negru, prezentată la concursul premiului Adamachi, care se va decerne anul acesta prin Secţiunea ştiinţifică.

PARTEA II.

SESIUNEA GENERALĂ DIN ANUL 1911

ȘEDINȚA DELA 1 MAIU 1911

Președința d-lui *I. C. Negruzzi.*

D-l Președinte *I. C. Negruzzi,* deschizând ședința, zice:

Domnilor Colegi,

Am onoarea de a salutà pe toți membrii Academiei Române, atât pe cei ce trăesc în Capitală, cât și pe cei veniți mai de departe, din România ori din țerile vecine. In raportul ce ne va prezentà Secretarul general conform regulamentului, se va arătà cu deamănuntul toată activitatea desfășurată de Academie și de Delegațiune în cursul anului ce a trecut. Mă mărginesc astăzi să amintesc durerea ce am simțit cu toții în urma pierderii a doi colegi din Secțiunea științifică, regretații D. Grecescu și Grig. Ștefănescu, cel dintâiu mai nou intrat în sânul nostru, al doilea din membrii cei mai vechi ai Academiei Române, amândoi considerați și iubiți, bărbați de cea mai mare valoare și plini de devotament pentru instituțiunea noastră. Secțiunea științifică ne va propune înlocuirea lor, nu ne îndoim, cu învățați ce se deosebesc prin cunoștințele și talentul lor.

Am avut fericirea de a revedeà în mijlocul nostru după o îndelungată absență pe ilustrul nostru Secretar general. D-l Dimitrie Sturdza ne-a făcut cu erudițiunea și agerimea de minte ce-i cunoaștem, în patru ședințe consecutive, comunicarea unui șir de studii istorice de cea mai mare importanță, relative la o epocă foarte însemnată din

istoria contemporană a Românilor.—Pe lângă dânsul alţi stimaţi colegi ne-au luminat în cursul anului cu lecturi, pline de interes şi de eruditiune. Alte comunicări ni se vor face în sesiunea aceasta, printre cari vom ascultà trei discursuri de recepţiune ale unor colegi, intraţi mai de curând în mijlocul nostru.

Acum dau cuvântul d-lui Secretar general pentru cetirea raportului său şi mă mărginesc a vă urà la toţi bună venire în Academia Română.

Sesiunea generală este deschisă.

D-l Preşedinte prezentă apoi următoarea Programă a lucrărilor sesiunii generale:

1. Raportul Secretarului general despre activitatea Academiei în 1910—11.
2. Raportul Comisiunii financiare asupra exerciţiului bugetar 1909—10.
3. Alegerea Comisiunii pentru examinarea lucrărilor făcute în 1910—11
4. Alegerea a ***doi*** membri în locurile vacante în Secţiunea ştiinţifică, în locul răposaţilor *D. Grecescu* (+ 2 Octomvrie 1910) şi *Gr. Ştefănescu* (+ 20 Fevruarie 1911). (Art. 22—24 Stat. 62 Reg.).
5. Raportul Comisiunii permanente a Bibliotecii pentru 1910.
6. Raportul Comisiunii Fundaţiunii Adamachi pentru 1910—11 şi alegerea a doi membri cari, împreună cu Secretarul general, să formeze comisiunea pentru 1911—12. (Art. 16 Reg. Adamachi).
7. Raportul Comisiunii Fundaţiunii Otteteleşanu pentru 1910—11 şi alegerea Comisiuniii pentru 1911—12.
8. Raportul Comisiunii pentru împărţirea cărţilor didactice şi religioase din Fondurile Ioan Fătu şi Ioan Scorţeanu în 1910 şi alegerea Comisiunii pentru 1911.
9. Raportul Comisiunii Dicţionarului limbii române asupra lucrărilor din 1910—11 şi alegerea Comisiunii pentru 1911—12.
10. Raportul Comisiunii Fundaţiunii Ioan Agarici pentru 1910—11 şi alegerea Comisiunii pentru 1911—12.
11. Raportul Comisiunii Fundaţiunii Tache P. Anastassiu pentru 1910—11 şi alegerea Comisiunii pentru 1911—12.
12. Discursurile de recepţiune ale d-lor *T. V. Ştefanelli*, *N. Iorga* şi *M. Sutzu.*
13. Deciziune asupra alineatului propus la 7 Maiu 1910 a se adaoge la Art. 15 Reg. premiilor. *(Deciz. 14 Maiu 1910).*
14. Deciziune pentru modul acordării premiului «Demostene Constantinide». *(Deciz. 12 Maiu 1910).*
15. Chestiunea monumentului lui V. Alecsandri. *(Disc. 26 Maiu 1910).*
16. Raportul Comisiunii însărcinate cu examinarea lucrărilor făcute în 1910-11.

17. Deciziunea Comisiunii speciale pentru acordarea premiilor *Năsturel* de 4.000 lei și al *Asociațiunii Craiovene* de 1.500 lei. (Art. 8, 9, 13, 16 Reg. Prem.).
18. Deciziunea *Secțiunii literare* pentru acordarea premiului *Eliade-Rădulescu* de 5.000 lei. (Art. 14, 15 Reg. Prem.).
19. Deciziunea *Secțiunii științifice* pentru acordarea premiului *Adamachi* de 5.000 lei. (Art. 14, 15 Reg. Prem.).
20. Deciziunea *Secțiunii științifice* asupra lucrărilor prezentate la premiul *Lazăr* de 5.000 lei despre: *Animalele domestice în România*. (Art. 19, 20 Reg. Prem.).
21. Deciziunea *Secțiunii științifice* asupra lucrării prezentate la premiul *Anastasie Fătu* de 3.000 lei despre: *Harta geologică a județului Mehedinți*. (Art. 19, 20 Reg. Prem.).
22. Ședința publică solemnă pentru proclamarea premiilor acordate. (Art. 17 Reg. Prem.).
23. Subiect ales de *Secțiunea literară* pentru premiul *Adamachi* de 5.000 lei, din 1916.
24. Subiecte alese de *Secțiunea istorică* pentru premiile *Năsturel* și *Eliade-Rădulescu*, de câte 5.000 lei, din 1916.
25. Subiect ales de *Secțiunea istorică* pentru premiul *Alexandru Bodescu*, de 1.500 lei, din 1914.
26. Subiect ales de *Secțiunea istorică* pentru premiul *Cuza* de 6.000 lei, din 1916.
27. Alegerea Comisiunii financiare pentru cercetarea conturilor din 1910—11.
28. Alegerea Comisiunii de 12 membri pentru premiul *Năsturel* de 4.000 lei, din 1912. (Art. 13 Reg. Prem.).
29. Comisiunea de trei membri aleasă de *Secțiunea literară* pentru cercetarea lucrărilor cari se vor prezentà la premiul *Năsturel* de 5.000 lei, din 1912, despre: *Inrâurirea curentelor străine în evoluțiunea limbii și literaturii române în secolul XIX.*
30. Comisiunile de câte trei membri aleasă de *Secțiunea istorică* pentru cercetarea lucrărilor cari se vor prezentà la premiile din 1912. (Art. 20 Reg. Prem.):
    — *Alexandru Ioan Cuza*, de 20.000 lei despre *Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor.*
    — *Eliade-Rădulescu*, de 5.000 lei, despre *starea Principatelor române înainte de Domnii fanarioți.*
31. Comisiunea de trei membri aleasă de *Secțiunea științifică* pentru cercetarea lucrărilor cari se vor prezentà la premiul *Adamachi* de 5.000 lei (divizibil) din 1912: *Cercetări originale asupra pelagrei.* (Art. 20 Reg. Prem.).

32. Alegerea a *trei* membri corespondenţi români la Secţiunea istorică.
33. Alegeri de membri onorari şi de membri corespondenţi străini.
34. Formarea bugetului pentru anul 1911—12.
35. Alegerea Secretarilor Secţiunilor literară şi ştiinţifică pe 7 ani (1911—1918). (Art. 16 Stat.).
36. Alegerea Preşedinţilor şi Vicepreşedinţilor Secţiunilor pentru 1911—12. (Art. 15 Stat.).
37. Alegerea Preşedintelui şi Vicepreşedinţilor Academiei pentru 1911—12. (Art. 15 Stat.).
38. Raportul Secretarului general asupra lucrărilor sesiunii generale din 1911.

D-l Secretar General *D. Sturdza* citește următorul Raport asupra lucrărilor făcute în 1910—11:

Domnilor Colegi,

Două sesiuni pe rând am fost ținut departe de lucrările Academiei noastre. Ingrijirea sănătății mele nu m'a îngăduit să-mi îndeplinesc în cei doi ani din urmă datoriile serviciului de Secretar general, cu care m'a onorat încrederea D-Voastre fără întrerupere dela 1884 până acuma. A voit Dumnezeu să ajute să mi se restabilească sănătatea, să mă văd iar întors între D-Voastre și să-mi reieau activitatea în mijlocul acestei înalte Instituțiuni culturale, atât de scumpă nouă tuturora și încunjurată de atâta iubire de întregul nostru neam.

Mă folosesc de această ocaziune, stimați Colegi, mai întâiu spre a vă exprimà adânca mea recunoștință pentru prieteneștile aduceri aminte și pentru simțimintele de bunăvoință și de colegială afecțiune pe cari mi le-ați arătat de repețite ori, atât în timpul absenței mele îndelungate, cât și la întoarcerea mea în mijlocul D-Voastre. Aceste mulțumiri le adresez în deosebi d-lui coleg A. Saligny, care fiind Președinte în acest timp, a luat în deaproape îngrijire organizarea și funcționarea serviciilor permanente ale Instituțiunii noastre; am însă durerea de a nu mai puteà adresà personal aceleași mulțumiri colegului Gr. Ștefănescu, plecat pentru totdeauna dintre noi, pentru bunăvoința și osteneala cu care a condus serviciul Secretariatului general în tot timpul absenței mele.

Inalta bunăvoință, pe care **M. S. Regele, Augustul Președinte de onoare și Protector al Academiei,** a arătat-o fără încetare Instituțiunii noastre chiar dela începutul lungei și fericitei Sale Domnii,

a stabilit legături intime între Dinastia Regală și Academia Română, legături cari au contribuit atât de mult la creșterea prestigiului moral și a mijloacelor materiale de activitate ale Instituției noastre.

Pe aceeaș statornică și tare temelie întemeiem speranțele noastre că bogatele comori de cultură națională, adunate în biblioteca Academiei, vor fi în curând așezate într'un local nou, potrivit cu trebuințele lor de bună organizare, de sigură păstrare și de înlesnitoare folosire.

Pentru ajungerea acestui scop, Delegațiunea, întrunindu-se în mai multe ședințe, după propunerea d-lui Preșdinte I. C. Negruzzi, a întocmit, la 18 Fevruarie trecut, următorul memoriu, care a fost subscris de toți membrii Delegațiunii și prezentat M. S. Regelui, d-lui P. P. Carp, Președintele Consiliului, și tuturor celorlalți d-ni Miniștri:

«Una din piedicile mari cari stânjinesc în țara noastră desvoltarea studiilor științifice și răspândirea cunoștințelor în toate direcțiunile este lipsa de biblioteci. In anii din urmă institutele științifice de pe lângă Universități au început a fi înzestrate cu aparate și cu materiale necesare pentru îndeplinirea menirii lor. Pe lângă ele au început a se formà și biblioteci speciale, de cari se pot folosì cei ce fac cercetări în specialitățile respective. Studenții Universității din Capitală mai găsesc un mare ajutor în biblioteca pe care le-a dăruit-o M. S. Regele, când a înființat pentru acea tinerime Fundațiunea Universitară Carol I.

«Biblioteca Academiei înlesnește tuturor studiile și cercetările în măsura ce-i îngăduesc puținătatea mijloacelor, strâmtorarea și nepotrivirea localului

«Lipsește însă până acuma o Bibliotecă a Regatului României, în care să fie adunate principalele publicațiuni din toate științele și care să fie așezată într'un local destul de cuprinzător pentru o largă desvoltare în viitor, destul de sigur spre a păstrà colecțiunile dintr'însul ferite de orice primejdie din afară și din lăuntru, destul de practic instalat spre a se puteà pune cu înlesnire acele colecțiuni la îndemâna învățaților.

«Pentru a se desvoltà în țară o adevărată activitate științifică, fără de care progres real în cultură nici nu se poate închipuì, este de absolută necesitate a se întemeià cât mai în grabă o mare bibliotecă.

«O asemenea bibliotecă este de o necesitate cu totul imperioasă pentru studiile de caracter național: istoria, literatura, limba, arta națională cu un cuvânt toate manifestările trecute și actuale ale vieții politice, economice și culturale ale neamului nostru. Aceste studii sunt de o însemnătate capitală pentru noi și ele nu se pot face în centre științifice străine, ci numai în colecțiunile adunate și organizate în țară.

«Academia Română, dela începutul activității ei, a simțit această lipsă și și-a dat toate silințele să o înlăture — în marginile modestelor ei mijloace. Mai mult, prin donațiuni și prin schimb de publicațiuni, ea făcuse în întâii ei ani de activitate un bun început de bibliotecă cu cărți prețioase pentru istoria națională, un început de colecțiuni de manuscripte și de documente vechi românești, de colecțiuni de monete, de stampe, de portrete istorice și de hărți geografice vechi privitoare la Români. Acest început a fost în pericol de a fi nimicit la 1884, când a izbucnit focul într'o aripă a Universității, în care Academia ocupà trei săli. Colecțiile adunate până atunci au trebuit să fie scoase în fugă de soldați — spre a fi ferite de foc — și aruncate în dosul monumentului Mihaiu Viteazul, iar după câtevà ore duse repede înlăuntru spre a fi ferite de ploaie. Cu această mutare s'au făcut pagube serioase, cari numai pe încetul și în parte au putut fi reparate.

«De atunci încoace Academia, prin silințe înzecite și printr'o lucrare stăruitoare, a adunat o bibliotecă însemnată care crește an cu an. Pe lângă publicațiunile numeroase pe cari le primește în schimb dela Academii, instituțiuni științifice și învățați din străinătate—s'au procurat și se procură și publicațiuni din deosebitele științe. S'au adunat și se adună cărți vechi și nouă, cari privesc pământul și neamul românesc, țerile și popoarele vecine, precum și rămășițele scrise scăpate de vitregia timpurilor trecute, cari privesc vieața religioasă, economică, culturală, juridică și politică a Românilor din toate timpurile și din toate locurile.

«S'a adunat astfel o colecție de manuscripte slavone, românești, grecești, scrise sau folosite în țerile noastre, cum nu s'a mai strâns niciodată; s'au adunat documente, acte și scrisori în limbile slavă, română, grecească, etc., privitoare la toate manifestările vieții românești în trecut; hărți geografice, stampe, portrete vechi și o bogată colecție de fotografii.

«S'a adunat neprețuita colecțiune de cărți vechi românești sau în limbile slavă, grecească și altele, tipărite în țara noastră începând dela 1508, unele exemplare unice, altele de cea mai mare raritate, cari au fost descrise în *Bibliografia românească veche.*

«Biblioteci întregi adunate cu mari sacrificii, cu mult zel și cu mare pricepere, au fost introduse în biblioteca Academiei, cum a fost a răposatului istoric A. Papiu Ilarian, a d-lui Dimitrie C. Sturdza-Scheianu, a Episcopului Dionisie al Buzăului, a Mitropolitului Iosif Naniescu al Moldovei, a Colonelului Papazoglu și altele.

«Statul improvizase, după întemeierea Universității, din cărțile găsite la colegiul S-tului Sava, o mică bibliotecă, căreia îi dăduse numele de «Biblioteca Centrală» și pe care o instalase în câtevà odăi din Universitate; a lăsat-o însă fără local potrivit și îndestulător, fără personal statornic și

priceput şi fără o dotaţiune care să-i permită o desvoltare serioasă. Când trebuinţele Universităţii au reclamat, biblioteca a fost mutată de două ori în case închiriate — fireşte nepotrivite din toate punctele de vedere. La 1901 ea a fost cedată — prin lege specială — Academiei spre a fi folosită împreună cu colecţiunile mult mai însemnate ale acestei instituţiuni.

«Biblioteca Academiei, luând după 1884 o desvoltare repede, deşi dispuneà de foarte modeste mijloace băneşti, în curând nu i-au mai fost îndestulătoare cele trei încăperi pe cari Academia le ocupă în Universitate.

«Ministrul Instrucţiunii publice dela 1890, d-l Teodor Rosetti, apreciind marea însemnătate culturală a activităţii Academiei, care la 1879 a fost înălţată prin lege specială la situaţia de «Institut Naţional», şi a colecţiunilor ei ştiinţifice, a cumpărat casa Ceziano (Calea Victoriei 135) şi i-a pus-o la dispoziţie, dimpreună cu sumele necesare pentru reparaţie şi instalare. Tot atunci s'a cumpărat terenul vecin (Casa Bellu, Calea Victoriei No. 133), precum şi grădina Cezianu din fund ; iar mai târziu, în 1896, d-l Ministru al Instrucţiunii publice P. Poni a cumpărat casa Zaleschi (Calea Victoriei No. 137).

«Pentru cumpărarea acestor terenuri şi a clădirilor de pe ele şi pentru reparaţiunile şi instalarea Academiei într'însele Statul a cheltuit următoarele sume:

Casa Cezianu	Lei 310.000,—		
» Bellu	» 290 000,—		
Grădina Cezianu	» 100.000,—		
Reparaţia casei Cezianu şi instalaţie	» 50.000,—	Lei	750.000,—
Casa Zaleschi	Lei 280.000,—		
Sala de şedinţe şi aripa nouă	» 200.000,—	»	480 000,—
Total		Lei	1.230.000,—

«Astfel s'a format locul mare şi frumos, care, prin legea specială din 7 Maiu 1896, a fost dăruit Academiei şi care are o faţadă de 132 metri spre Calea Victoriei, cu o adâncime cam de 150 metri. Acest loc va primi acuma o a treia faţadă spre noul Bulevard, care va trece peste Calèa Victoriei spre Calea Griviţei în lungul terenului Cantacuzino-Moruzi (Calea Victoriei 131). Pentru a se căpătà această a treia faţadă, este necesar să se cumpere dela Primărie făşia (1.530 m. p.) ce rămâne din terenul Cantacuzino-Moruzi şi pentru care se cere suma de lei 123.520.

«Biblioteca Academiei cuprinde aproximativ următoarele materiale:

94.011 publicaţiuni în peste 150.000 volume,

2.678 publicaţiuni periodice române şi străine,

6.684 manuscripte (4.694 româneşti, 909 greceşti, 633 slave, 63 latine, 159 romanice, 58 germane, 168 orientale),

37.577 documente istorice,

299 obiecte de muzeu,

«Colecțiunea de monete și medalii românești vechi și moderne, adunate și dăruite în 1876 de d-l D. A. Sturdza, și desvoltată apoi prin donațiuni ulterioare și prin cumpărături; precum și colecțiunea de monete antice grece și romane a răposatului general Mavros, îmbogățită prin donațiunile d-lui M. C. Sutzu, cuprinzând mai ales monete din orașele Pontice și dela Istru.

«Afară de acestea s'au mai primit, în timpii din urmă, biblioteci întregi, cari n'au putut fi catalogate, cum este biblioteca răposatului profesor C. Georgian; mai sunt și arhive de mii de acte necatalogate, cum este arhiva comercială a casei Hagi Constantin Pop dela Sibiu, de pe la 1780—1830.

«Acest material care crește în fiecare zi și la a cărui catalogare se lucrează fără încetare în toate ramurile: cărți tipărite, manuscripte, documente, stampe, — este ținut la dispoziția studioșilor în toate zilele de lucru zece ore pe zi, iar pentru creșterile cari se adaog, se publică buletine sistematice trimestriale spre înlesnirea cercetărilor. In 1910 colecțiunile au sporit cu 7.014 volume și broșuri tipărite, 5.046 numere de reviste române și străine, 246 volume manuscripte, 2.790 documente istorice, 147 stampe și portrete, 44 atlase și hărți geografice, 495 fotografii, 17 183 foi volante, etc.; în acelaș an s'au comunicat la 12.643 cetitori 32.044 volume și la 141 învățați s'au împrumutat acasă 575 volume; 4.119 volume manuscripte au fost consultate de 1.689 persoane și 39.708 documente de 416 persoane.

«Localul în care se află acuma instalată Academia și colecțiunile ei—cea mai mare comoară de material științific, mai ales pentru istoria națională, care s'a adunat vreodată—este înjghebat din împreunarea a două case particulare (casele Cezianu și Zaleschi), la cari s'au adaus sala de ședințe și câtevà încăperi construite din nou.

«Acest local este cu totul neîndestulător și nepotrivit pentru colecțiunile științifice cari formează Biblioteca Academiei.

«1. **Localul actual este neîndestulător,** pentrucă toate încăperile lui sunt pline cu rafturi de cărți, îndesate atât de mult unele lângă altele, încât nu este cu putință a mai așezà altele, iar aceste rafturi sunt atât de pline de cărți, încât în multe locuri volumele adaose ca continuare stau așezate grămezi, fără sa poată fi puse la locul cuvenit. Toate dubletele de cărți sunt păstrate în două încăperi din fosta Monetărie a Statului, unde cu greutate și cu mare pierdere de timp trebuesc căutate, când este trebuință de ele.

«In aceeaș stare este și depozitul de manuscripte și de documente.

«Pentru folosirea acestor două mari clase de material de studiu s'au organizat două săli de lucru. In sala cărților tipărite sunt numai 32 locuri, cari foarte des sunt ocupate, și atunci este necesar a se da scaune suplementare, ceeace strâmtorează și împiedecă pe cercetători în lucrarea lor. In sala de

lucru a manuscriptelor sunt 14 locuri şi adeseori sunt neîndestulătoare. Nici un local potrivit pentru studiul stampelor, al hărţilor geografice şi al portretelor; nici o instalaţie potrivită pentru cercetarea publicaţiilor de format mare; nici o instalaţie pentru păstrarea monetelor şi studierea colecţiunilor numismatice.

«2. **Localul actual este nepotrivit,** pentrucă, fiind înjghebat din două case private, el nu întruneşte nici una din condiţiile indispensabile pentru un local de bibliotecă. Depozitele de cărţi nu sunt aşezate în jurul sau lângă sala de lucru, ci unele sunt depărtate de această sală, astfel că personalul de serviciu pierde mult timp spre a aduce cărţile în sala de lucru şi spre a le duce înapoi la locul lor.

«Apoi localul nefiind încălzit prin calorifer, se produce iarna o foarte mare diferinţă de temperatură între încăperile de lucru, coridoare şi depozite, ceeace este dăunător atât pentru cărţi, cât şi pentru sănătatea personalului.

«3. **Acest local este nesigur,** pentrucă nu întruneşte nici una din condiţiile indispensabile unui local destinat a păstrà în siguranţă depozite de bibliotecă:

«Coperişul la amândouă casele împreunate este întreg de lemn acoperit cu tablă de fier; tavanurile sunt toate de lemn şi de trestie; casele sunt despărţite numai cu lărgimea stradei de casa Pascal (Calea Victoriei 196), ocupată acum de Administraţia Financiară de Ilfov, aşà că în caz de foc la acea casă, localul Academiei ar fi în primejdie de a fi nimicit împreună cu colecţiile dintr'însul.

«Neputându-se instalà calorifer, localul actual se încălzeşte — cât este absolut necesar — cu focuri în 26 sobe. Se înţelege cât de mare este primejdia zilnică, cu toate îngrijirile şi supravegherea.

«Starea de lucruri de acuma nu poate şi nu trebue să mai dureze.

«Colecţiunile strânse în Biblioteca Academiei sunt un tezaur naţional mai presus de orice preţuire bănească. Cele mai scumpe comori rămase din vieaţa trecută a neamului sunt adunate şi se adună aci. Ele trebuesc să fie în cea mai mare grabă puse la adăpost de orice pericol. In actuala instalare întreagă această comoară poate fi nimicită întrun ceas rău; ea nu s'ar mai puteà reface niciodată şi cu nici un sacrificiu bănesc.

«Academia Română este cea mai înaltă instituţie culturală a neamului. M. S. Regele a numit-o la 1881 «*focarul ştiinţelor, care va străluci departe peste hotarele noastre*;» la 1904 o numeşte «*Templu care adăposteşte sufletul neamului românesc*», iar la 1906, «*aşezământ în care se întrupează cultura noastră naţională*». Legea dela 1879 a declarat-o «Institut Naţional». Este necesar deci ca această instituţiune să fie instalată cât mai curând într'un local vrednic de înalta ei menire.

«Statul, care este întruparea tuturor puterilor şi tuturor năzuinţelor naţiunii, are îndatorirea de a ridicà şi acest aşezământ al culturii naţionale. El este dator să procure mijloace pentru clădirea localului Academiei, cum au făcut şi fac toate Statele cari năzuesc la înălţarea culturii naţionale.

«Localul pentru Biblioteca Academiei va trebui să cuprindă următoarele încăperi :

I. Un depozit de cărţi pentru 1.000.000 de volume ;

Sală de lucru cu 100 locuri de studiu ;

Sală specială pentru consultarea revistelor în curs de apariţiune ;

Incăperi pentru administraţie, pentru facerea cataloagelor şi pentru primirea nouălor publicaţiuni.

II. Local special pentru depozitul manuscriptelor, documentelor şi stampelor;

Sală de lucru deosebită pentru manuscripte, documente, stampe, cam pentru 30 lucrători.

III. Local special pentru cabinetul numismatic, cu depozitul şi biblioteca sa specială.

«Pentru facerea acestui local şi a tuturor instalaţiunilor interioare în depozite, în sălile de lucru şi în diferitele biurouri şi ateliere, este necesară suma de 3.000.000 (trei milioane) lei. Această sumă nu este mare faţă de trebuinţele moderne ale clădirilor şi instalaţiunilor de acest fel. Fără a ne asemănà cu ţerile mari şi a spune că noul local al Bibliotecii Regale din Berlin, care se va inaugurà în curând, costă peste 25 000.000 lei, vom aminti numai că Guvernul Ungariei a clădit un nou local pentru Biblioteca Universităţii din Cluj, care a fost inaugurat în 1909 şi pentru care s'au cheltuit 2.000.000 de coroane — şi este vorba numai de biblioteca unei universităţi dintr'un oraş din provincie.

«Aceste sacrificii se fac peste tot locul şi de toate statele, pentrucă bibliotecile sunt instrumentele de progres ştiinţific şi cultural de întâia însemnătate. Avântul uimitor al Statelor-Unite Americane este în mare parte datorit mulţimii bibliotecilor, cari acolo au ajuns la o perfecţiune de instalare şi la o bogăţie de înzestrare necunoscute în vechiul continent.

«România nu mai poate lăsà în părăsire acest puternic mijloc de progres ştiinţific şi cultural, fără a se expune la primejdia de a rămâneà tot în urma nu numai a popoarelor de veche cultură, dar chiar şi a celor venite mai târziu decât noi la o cultură proprie.

«Biblioteca Academiei trebue deci să fie grabnic şi bine instalată, pentru ca în ea să se păstreze în siguranţă şi să se folosească cu uşurinţă materialele adunate şi cari se vor adunà de aci înainte ; să fie bine înzestrată, spre a puteà procurà cărţile şi materialele necesare cu deosebire studiilor istorice, literare, etnografice, economice. In serviciul acestei biblioteci se va

puteà pregătì apoi personalul care să conducă celelalte biblioteci din țară.

«Academia Română prezentă cele mai mari garanții de competință și de stabilitate, condițiuni indispensabile pentru buna desvoltare a bibliotecii.

«Suma de 3.000.000 lei pentru localul bibliotecii Academiei s'ar puteà da în 5 rate anuale de câte 600.000 lei, plătibile la 31 Martie 1911, 1912, 1913, 1914 și 1915, luându-se din venitul net ce se varsă integral în Tezaurul Public ca venit al Statului de Cassa de Depuneri, Consemnațiuni și Economii, conform art. 23 alin. final al Legii din 3 August 1876. Beneficiul net al numitei Casse a variat în ultimii zece ani între lei 1.387.267 și lei 3.296.218, având o medie de lei 2.326.812.

«Această dispozițiune s'ar puteà luà printr'o lege cu următorul cuprins:

Art. 1. — Se destină de Stat suma de 3 000 000 lei pentru clădirea și instalațiunea Bibliotecii Academiei Române, dimpreună cu colecțiunile ce ea conține în cărți, documente, manuscripte, monete și medalii, portrete și hărți geografice.

Art 2.—Această sumă de 3 000.000 lei se va numărà Academiei Române în 5 rate anuale de câte 600 000 lei, plătibile la 31 Martie 1911, 1912, 1913, 1914 și 1915 din venitul net, ce se varsă integral în Tezaurul Public ca venit al Statului de Cassa de Depuneri, Consemnațiuni și Economii, conform articolului 25 al. final al Legii din 3 August 1876, cu modificările ei din 1881, 1895, 1900 și 29 Martie 1901.

Art. 3. — Suma de 123.520 lei, necesară Academiei Române pentru a plăti Primăriei Capitalei locul ce această primărie vinde din noul Bulevard pentru alinierea acestuia, se va luà din prima rată de 600.000 lei plătibilă la 31 Martie 1911.

«Luându-se această dispozițiune, îndată după vărsarea primei rate, Academia va îngrijì să se facă planurile și devizele localului, astfel ca lucrările să poată începe cu anul 1912, pentru a fi terminate în 1915.

«Academia Română, conștientă de marea însemnătate pentru cultura națională a unei asemenea Instituțiuni, roagă cu cea mai mare stăruință pe Guvernul M. S. Regelui, Augustul ei Protector și Președinte de onoare, să aducă la îndeplinire cât mai în grabă satisfacerea acestei mari și grabnice necesități culturale a țerii și a neamului nostru.

«*București, 18 Fevruarie 1911.*»

Dorința exprimată de Academie în acest memoriu nu s'a putut îndeplinì în acest an; credem însă că va fi îndeplinită în curând, căci marea însemnătate a colecțiunilor Academiei pentru activitatea științifică a țerii este recunoscută de toți bărbații cari cultivă studiile științifice.

In Martie trecut A. S. Regală Principele Carol a vizitat colecțiunile Academiei spre a-și completă cunoștințele despre istoria culturală a neamului. Tânărul Principe a fost primit de d-l Președinte și de Secretarul D-Voastre general, iar d-l Bibliotecar I-a arătat o serie de monumente literare vechi și nouă, autografe și documente istorice.

In ședința publică dela 18 Martie, d-l Președinte I. C. Negruzzi a ținut o cuvântare, în care a adus aminte strânsele legături dintre lucrarea pentru Unirea Principatelor române și acea pentru Unitatea Italiei, pentru a cărei realizare se serbează în acest an o jumătate de secol, și a amintit legătura existentă între M. S. Regele Italiei Victor Emanuel III și Academia Română, care are onoarea a numără dela 1890 pe Suveranul Italiei în fruntea Membrilor Onorari. Cu ocaziunea marilor serbări, prin cari Italia slăvește realizarea idealului secular al Unității ei, d-l Președinte a prezentat telegrafic omagiile Academiei M. S. Regelui Italiei și națiunii surori, luminătoarea lumii moderne. Un grațios răspuns telegrafic al M. Sale a fost primit de Academia noastră.

I. *Membrii.*

Intrând în expunerea activității Academiei în anul trecut dela sesiunea din urmă până acum, sunt obligat a începe prin reamintirea tristă, că în cursul anului Academia a avut durerea să piardă pe colegii: Dr. D. Grecescu și Gr. Ștefănescu, amândoi din Secțiunea științifică; pe Nic. Densușianu și Dr. Julius Jung, membri corespondenți în Secțiunea istorică.

Dr. D. Grecescu a încetat din vieață în dimineața zilei de 2 Octomvrie, în vârstă de 70 de ani. Pe lângă studiile de medicină, s'a dedicat încă din tinerețe studiului naturii și a ajuns după o muncă fără preget unul dintre cei mai însemnați botaniști ai noștri și cu renume european, căci răposatul coleg erà, alăturea de neobositul și neuitatul nostru coleg D-rul D. Brândză, unul din cei mai autorizați cunoscători ai florei țerii noastre și cel mai bun determinator de plante.

După trecerea licenței în medicină la București în 1863, Dr. Grecescu a plecat la Paris pentru completarea studiilor și în 1868 a trecut acolo doctoratul cu teza din botanica medicală: *De l'achorion Schoenleinii ou du champignon de la teigne faveuse.*

Intorcându-se în țară, a continuat studiile pe cari le începuse cu atâta dragoste, întreprinzând cercetări serioase și amănunțite asupra florei României, strângând plante din diferite ținuturi ale țerii și întemeind herbare, grădină și laborator botanic. Cu începere din 1880, a ocupat catedra de botanică la Facultatea de medicină și la Școala superioară de farmacie.

Dr. D. Grecescu a lăsat numeroase scrieri din specialitatea sa, precum: *Catalogul plantelor cultivate în Grădina Botanică din București în cursul anilor 1871 până la 1875*, Buc. 1876; *Conspectul Florei României: Plantele vasculare indigene și cele naturalizate ce se găsesc pe teritoriul României, considerate sub punctul de vedere sistematic și geografic*, 1898, scrierea sa de căpetenie, premiată de Academie; *Note adiționale la Conspectul Florei României*, 1898; *Supliment la Conspectul Florei României*, 1909; din lucrările *Laboratorului de Botanică medicală* notăm: *Plantele indigene din România, alese din herbarele elevilor în farmacie spre a fi intercalate în colecția Laboratorului în anul 1898, Octomvrie*, Buc. 1899; *Plantele indigene din România culese în excursiile făcute cu studenții în medicină și cu cei în farmacie în vara anului 1899, cum și cele ce au fost alese din herbarele elevilor în farmacie în anul 1899, Octomvrie*, Buc. 1900; *Plantes de la Macédoine appartenant au vilayet de Monastir, recueillies par Michel Dimonié.*

Dintre memoriile, comunicate de regretatul nostru coleg în ședințele publice ale Academiei, amintim: discursul său de recepțiune despre: *O schițare a istoriei Botanicei: începutul, mersul și progresele sale în general și la noi în parte; Plante macedonice din vilaieturile Monastir și Salonic*, 1907; *Plantele vasculare ale Ceahlăului, expuse sub raportul geografic și sistematic*, 1906.

Pentru această bogată și solidă activitate științifică, Instituția noastră a ales pe D. Grecescu membru al ei în Secțiunea științifică la 17 Aprilie 1907, după ce-l onorase în 1902 cu titlul de membru corespondent.

Iubirea plantelor țerii l-a stăpânit toată vieața. Boala, care i-a tăiat firul vieții, l-a găsit lucrând la o scriere despre *Plantele vasculare din Buceci până acum cunoscute*, lucrare care a rămas terminată și cea mai mare parte chiar scrisă pe curat. In Academie găsise răposatul coleg un adăpost liniștit și colegi iubiți și stimați. De aceea, când și-a simțit sfârșitul apropiat, și-a exprimat dorința ca ultima lui scriere să fie publicată în *Anale*, ceeace s'a și făcut sub

îngrijirea d-lui Em. C. Teodorescu, membru corespondent; ca portretul lui făcut în tinereţe de pictorul N. Grigorescu, prietenul întregei sale vieţi, şi actele privitoare la cariera vieţii sale să fie păstrate de Academie.

Academia a participat in corpore la îmmormântare, iar d-l coleg St. C. Hepites a ţinut o cuvântare.

Grigorie Ştefănescu, unul din vechii şi cei mai activi membri ai Instituţiei noastre, s'a stins în noaptea de 20 Fevruarie. Ales în Academie la 12 Septemvrie 1876, a ocupat sarcina de Secretar al Secţiunii ştiinţifice timp de 32 de ani, luând o mare parte la toate lucrările nu numai ale acelei Secţiuni, dar şi ale întregei Academii.

Regretatul nostru coleg a contribuit mult, prin graiu şi prin scris, la răspândirea culturii ştiinţifice în ţară. Profesor la Facultatea de ştiinţe încă dela întemeierea ei în 1864, dânsul a avut meritul de a fi contribuit la formarea celor mai mulţi din oamenii noştri de ştiinţă; iar prin conferinţele şi comunicările sale la Ateneu, la Societăţile Geografică, de Ştiinţe şi la Asociaţia pentru înaintarea ştiinţelor, cari se mândriau a-l număra printre membrii lor cei mai de frunte, îşi da necontenit laudabila silinţă de a răspândi în public cunoştinţele ştiinţifice.

Dintre lucrările sale de acest fel cităm: *Elemente de Zoologie,* Buc. 1865; *Animalele antediluviane,* 1867; *Locul omului în natură,* 1876; *Inălţimea diferitelor localităţi,* 1880; *Curs elementar de geologie,* 1890; *Elemente de geologie,* 1892; *Manitou şi Pike's Peak,* 1895; *Patru zile în castelul dela Rushmor,* 1894; *Fenomenele geologice din parcul naţional Yellowstone,* 1898; *Când a apărut omul pe pământ şi când trebue să înceapă istoria artelor,* 1903. Din această categorie de lucrări face parte şi *Revista Ştiinţifică,* întemeiată de dânsul împreună cu răposatul nostru coleg P. S. Aurelian în 1871, şi care a apărut 9 ani. Să mai adaogem la acestea o mulţime de alte cercetări şi studii proprii, precum: *Notă asupra basinului terţiar şi lignitul dela Bahna,* Buc. 1876, Paris 1877; *Congresul geologic internaţional ţinut la Paris în 1878,* Buc. 1879; *Sur l'uniformité de la nomenclature géologique dans tous les pays en ce qui regarde les terrains et les étages,* Paris 1880; *Progresele studiilor geologice în România,* Buc 1887; *On the existence of the Dinotherium in Roumania,* 1891; *Opiniune relativă la alimentarea Capitalei cu apă,* 1893; *Alimentarea Capitalei cu apă bună,* 1901; *Memoriu relativ la a V-a sesiune a Congresului geologic internaţional ţinut la Washington în anul*

1891 şi la excursiunea în Munţii Stâncoşi, 1894; *Cămila fosilă din România*, 1896; *Dinotherium gigantissimum*, 1896.

In *Analele* Academiei a publicat numeroase memorii, iar în şedinţele ei a făcut interesante comunicări, mai toate din specialitatea sa de geologie şi paleontologie. Asfel sunt: *Descoperirea unei fălci de cămilă fosilă lângă Slatina*, 1878; *Descoperirea unei măsele de Dinotheriu în România*, 1878; *Elefantul fosil dela Vadul Soreştilor*, 1879; *Deciziunile Congresului geologic internaţional ţinut la Bolonia în 1881*, Buc. 1882; *Consideraţiuni geologice asupra albiei Dâmboviţei şi meteoritul dela Moci în Transilvania*, 1883; *Entomologia română. Coleopterele de pe domeniul Broşteni*, 1885; *A treia sesiune a Congresului geologic internaţional ţinut la Berlin în 1885*, Buc. 1887; *Observări geologice în România în secolul trecut*, 1891; *Congresul geologic universal ce se va ţineà în 1893, cu ocaziunea Expoziţiunii Universale dela Chicago*; *O nouă regiune a Dinotheriului*, 1894; *Originea oxigenului atmosferic*, 1894; *Notă despre premiile puse la concurs de Institutul Smithsonian din Washington pentru o serie de lucrări asupra unor subiecte de mare însemnătate ştiinţifică*, 1894; *Scufundarea dealului din Ulubeni*, 1894; *Prima cămilă fosilă găsită în România şi unica până astăzi în Europa*, 1895; *Flora fosilă din România*, 1899; *Al VII-lea Congres geologic internaţional. I. Excursiune în Urali şi în Siberia. II. Congresul propriu zis*, 1900, 1902; *A 58-a sesiune a Asociaţiunii Britanice pentru înaintarea ştiinţelor*, 1889; *Niagara*, 1892; *Cutremurele de pământ în România în timp de 1391 ani*, 1901; *Existenţa uliei în România*, 1897; *Geologia şi legenda*, 1900; *Rămăşiţe de Dinotherium în România, găsite încă de pe la începutul secolului trecut*, 1905; *Cămila fosilă din România este strămoaşa cămilelor dromadera şi sălbatică din Africa*, 1908.

Răposatului Grigorie Ştefănescu se datoreşte înfiinţarea Biuroului şi a Muzeului de geologie şi paleontologie, precum şi a Anuarului acestora, care a început a se publicà la 1882. De o însemnătate deosebită dintre lucrările organizate şi conduse de răposatul nostru coleg este alcătuirea *Hărţii geologice a României*.

Colegii noştri aflători în Capitală au asistat in corpore la îmmormântare. D-l Dr. C. I. Istrati a ţinut o cuvântare în numele Academiei, iar d-nii L. Mrazec şi Sabba Ştefănescu au adus omagii de recunoaştere pentru munca lui bogată în numele Institutului geologic şi al Facultăţii de Ştiinţe.

La 25 Martie a încetat din vieață *Nic. Densușianu*, membru corespondent al Secțiunii istorice, ales la 12 Aprilie 1880. Răposatul își câștigase de timpuriu un frumos nume ca istoric, mai ales prin scrierea sa despre: *Revoluțiunea lui Horia în Transilvania și Ungaria. 1784—1785*, publicată la 1884 și premiată de Academie. Inainte de publicarea acestei scrieri, Academia dăduse autorului ajutor spre a face studii și cercetări în bibliotecile și arhivele Ungariei. Bogata recoltă de documente și de informațiuni istorice și literare adunată de dânsul a fost arătată în două rapoarte publicate în *Analele* noastre la 1880. Cele 6 volume, formate din documente istorice din anii 1199—1575, adunate mai ales din colecțiuni unguresti și publicate în 1887—1897, spre completarea colecției de *Documente Hurmuzaki* (I-1, I-2, II-2, II-3, II-4, II-5), sunt dovadă de stăruința acestui zelos muncitor pe terenul istoriei naționale.

Nic. Densușianu a mai publicat: *Les Roumains du Sud: Macédoine, Thessalie, Epire, Thrace, Albanie*, 1877; *Monumente istorice pentru istoria Țerii Făgărașului*, 1885; *Note critice asupra scrierii d-lui A. D. Xenopol: Teoria lui Rosler*, 1885; *Cestionar despre tradițiunile istorice și anticitățile țerilor locuite de Romàni*, I—II: *Epoca până la a 600 d. Hr.* 1893, 1895; *Independența bisericească a Mitropoliei Române de Alba-Iulia*, Brașov 1893; *Tabula Traiană și cele două sisteme ale drumului strategic roman din clisura Dunărei*, 1903.

Preocuparea statornică și ținta de căpetenie a muncii lui N. Densușianu erà de a pune într'o lumină nouă și biruitoare marea chestiune a formării neamului românesc și a traiului lui în aceste țeri în evul mediu între epoca romană și domniile românești. Lucrări istorice, prin care aveà să se atingă această țintă, a consacrat Densușianu toate puterile vieții lui. Rezultatele cercetărilor sale se află consemnate într'o scriere nepublicată, care este însă aproape întreagă tipărită în peste 70 de coale de tipar.

Astăvară a decedat la Praga Dr. *Julius Jung*, membru corespondent al Secțiunii istorice, ales încă din anul 1877. Prin moartea acestui bărbat, Românii pierd un prieten sincer, iar istoriografia românească un învățat, care i-a adus multe și reale servicii. Dânsul, printre cei dintâi, și-a ridicat glasul autorizat în contra teoriei lui Rösler, prin cunoscuta scriere: *Die Anfänge der Rumänen*, Viena 1876. De însemnătate deosebită sunt eruditele sale studii asupra epocei romane în Dacia, precum: *Römer und Romanen in den Donau-*

landern, Innsbruck 1877; *Die romanischen Landschaften des römischen Reiches*, 1881; *Zur Geschichte der Pässe Siebenbürgens*, 1892, tradusă și în românește de răposatul F. Robin; *Fasten der Provinz Dacien*, 1894; *Siebenbürgische Inschriften: Mittheilungen aus Apulum*, Praga 1900; *Inschrift aus Apulum*, 1909; în sfârșit marea lucrare asupra epocei imperiale romane: *Leben und Sitten der Romer in der Kaiserzeit*, Praga-Lipsca 1883—4, în 2 volume, și *Grundriss der Geographie von Italien und dem Orbis romanus*, München 1897.

Colegul nostru d-l *D. Onciul*, ca un omagiu pentru învățatul istoric, a făcut, în ședința dela 24 Septemvrie, o dare de seamă asupra activității și meritelor sale pentru Români.

După atâtea amintiri triste pentru Academie, avem de însemnat o zi veselă, cea din 24 Decemvrie, când d-l Președinte *I. C. Negruzzi*, în numele Academiei, a adus colegului nostru *I. Kalinderu* urări pentru împlinirea a 70 ani de vârstă, la cari D-sa a ajuns încă în deplină sănătate și putere de muncă.

Cu această ocaziune vă aduc la cunoștință, Domnilor Colegi, că la 4 Ianuarie din acest an a ajuns la acelaș însemnat punct al vieții, etatea de 70 ani, colegul nostru iubit și stimat *P. Poni*. D-l Poni a fost și este unul din colegii cei mai activi pentru înălțarea morală și materială a Academiei; atât ca Președinte, cât și ca membru în deosebite Comisiuni și cu deosebire în Comisiunea Fundațiunii Adamachi, d-l Poni a dat și dă Academiei cel mai devotat și mai luminat ajutor, pentru ca Instituțiunea noastră să-și desvolte activitatea ei în așà fel, încât să servească de pildă în toate privințele. Mă folosesc de această ocaziune, cu deplină încredere că sunt în simțemintele D-voastre ale tuturor, făcând d-lui Poni cele mai călduroase urări de vieață lungă în deplinătatea puterilor, spre a puteà încă mulți ani să servească țara și Academia cu acelaș devotament ca și până acum.

II. *Ședințele de peste an.*

In cursul anului trecut, Academia a ținut 27 ședințe ordinare, 2 extraordinare și 9 publice. Pe lângă chestiunile de administrație generală, s'au discutat și altele de ordin științific și s'au făcut mai multe lecturi și comunicări:

D-l *N. Iorga* a expus la 4 Iunie memoriul despre: *Francisc*

Rákóczy al II-lea, învietorul conştiinţei naţionale ungureşti, şi Românii; la 1 Octomvrie a dat lectură memoriului despre: *Carol XII, Petru cel Mare şi Românii;* la 5 Noemvrie despre: *Răscoala Seimenilor în potriva lui Mateiu Basarab;* iar la 14 Ianuarie a cetit memoriul despre: *Ocupaţiunea austriacă în anii 1790 şi 1791.*

In şedinţa dela 12 Noemvrie, d-l *A. D. Xenopol* a cetit un capitol dintr'o lucrare a sa despre: *Partidele politice în vremile Divanurilor ad-hoc.*

La 3 Decemvrie aţi ascultat comunicarea d-lui coleg *Dr. V. Babeş: Cercetări nouă despre pelagră.*

In şedinţa dela 22 Octomvrie d-l *Dr. G. Marinescu* a cetit comunicarea despre: *Chimioterapia şi tratamentul lui Ehrlich aplicat la boalele nervoase.*

Eu însumi, în patru şedinţe publice consecutive, la 4, 11, 18 şi 25 Martie, am expus după documentele contemporane întâiele patru părţi ale lucrării mele despre: *Insemnătatea Divanurilor ad-hoc din Iaşi şi Bucureşti în istoria Renaşterii României.*

Pe lângă lecturile făcute în şedinţe publice, amintesc câtevà comunicări ştiinţifice de natură informativă: la 17 Septemvrie d-l *N. Iorga* a atras atenţiunea asupra unui manuscript cu chipuri zugrăvite de Antim Ivireanul, care se află într'o bibliotecă din Chiev; iar la 14 Ianuarie despre inscripţiunile în limba slavă cari se găsesc în biserica Precista din Bacău. Intr'o altă şedinţă d-nii *I. Bianu* şi *N. Iorga* au vorbit despre liturghia Mitropolitului Dosofteiu, Iaşi 1679, aflătoare în Biblioteca Universităţii din Upsala şi despre două manuscripte ale Istoriei Ţerii-Româneşti, scrisă greceşte de Mihail Cantacuzino la 1776 şi tipărită de Fraţii Tunusli la 1806; d-l *Dr. C. I. Istrati* despre cercetările făcute de d-sa asupra petrolului român.

Instituţia noastră a fost invitată a luà parte la serbarea comemorativă pentru Robert Koch, care s'a făcut la Berlin în 11 Decemvrie st. n. Aţi decis a se adresà Comitetului o scrisoare de asociare pentru cinstirea memoriei marelui învăţat.

III. *Publicaţiunile Academiei.*

In cursul anului au apărut sau se află încă sub presă următoarele publicaţiuni:

1. Din *Anale:*

a) Tomul *XXXII—Partea administrativă şi Desbaterile anului*

1909—1910 s'a terminat, imprimându-se și partea II, cu lucrările sesiunii generale din 1910.

b) Tomul *XXXII — Memoriile Secțiunii literare* s'a sfârșit de tipărit și cuprinde:

I. C. Negruzzi, Inceputurile literare ale lui Constantin Negruzzi.

Duiliu Zamfirescu, Miriță, poem eroic.

I. C. Negruzzi, Cântecul sau «Stihuirea» lui Grigorie Ghica Vodă.

T. T. Burada, Scrierile muzicale ale lui Dimitrie Cantemir, Domnitorul Moldovei.

c) Tomul *XXXII — Memoriile Secțiunii istorice* s'a încheiat de asemenea și conține următoarele lucrări:

N. Iorga, Știri despre veacul al VIII-lea în țerile noastre după corespondențe diplomatice străine. I, 1700—1750, și II, 1750—1812.

Radu Rosetti, Arhiva senatorilor din Chișinău și ocupația rusească dela 1806—1812. III. Amănunte asupra Moldovei dela 1808 la 1812. IV. Amănunte asupra Țerii-Românești dela 1808 la 1812.

N. Docan, Despre elementele cronologice în documente românești.

A. D. Xenopol, Partidele politice în Revoluția din 1848 în Principatele Române.

N. Docan, Studii privitoare la numismatica Țerii-Românești. I. Bibliografie și documente.

Radu Rosetti, Conflictul dintre guvernul Moldovei și mânăstirea Neamțului. I. Inainte de 1 Iunie 1859 și II. După 1 Iunie 1859.

I. Tanoviceanu, Marele spătar Ilie Țifescu și omorîrea lui Miron și Velișco Costin.

General P. V. Năsturel, Luptele dela Ogretin și Teișani din zilele de 13 și 14 Septemvrie 1602 (7111).

A. D. Xenopol, Din amintirile unui boier moldovean din jumătatea întâi a veacului XIX. Dimitrie Ghițescu, 1814—1878.

N. Iorga, «Doamna lui Ieremia Vodă».

A. D. Xenopol, Sociologia și socialismul.

A. D. Xenopol, Despre metoda în științe și în istorie.

Dr. At. M. Marienescu, Țara Severinului sau Oltenia.

d) Tomul *XXXII — Memoriile Secțiunii științifice* s'a sfârșit de tipărit și cuprinde următoarele:

Zach. C. Panțu, Contribuțiuni la Flora Bucureștilor și a împrejurimilor, părțile II și III.

Dr. V. Babeș, Observațiuni critice asupra fagocitozei.

Dr V Babeș, A doua conferință internațională pentru studiul și combaterea leprei, ținută la Bergen (Norvegia) în 16—19 August 1909, și participarea României la această conferință

e) Din Tomul *XXXIII — Partea administrativă și Desbaterile anului 1910—1911* s'a imprimat partea I, conținând ședințele ordinare și ale Secțiunilor până la sesiunea generală

f) Tomul *XXXIII — Memoriile Secțiunii literare* se află sub presă și cuprinde, până acum, următoarele

Dr G Pascu, Despre cimilituri — studiu filologic și folkloric

Sextil Puscariu, Contribuții la gramatica istorică a limbii române Memoriul I Contribuții la studiul derivațiunii

g) Din Tomul *XXXIII — Memoriile Secțiunii istorice* s'au tipărit până acum

N Iorga, Francisc Rakóczy al II-lea, învietorul conștiinței naționale ungurești, și Românii

N Iorga, Un călător italian în Turcia și Moldova în timpul răsboiului cu Polonia

I Pușcariu, Două documente privitoare la revolta boierilor din Țara Făgărașului în favoarea lui Mihnea Vodă numit cel Rău, 1508—1510

N Iorga, Carol al XII-lea, Petru cel Mare și țerile noastre (1709—1714)

N Iorga, Câtevà note despre cronicele și tradiția noastră istorică

N Iorga, Alte lămuriri despre veacul al XVIII-lea după izvoare apusene Luarea Basarabiei și Moruzeștii

N Iorga, Răscoala Seimenilor în potriva lui Mateiu Basarab

N Iorga, Cevà despre ocupațiunea Austriacă în anii 1789—1791

D A Sturdza, Insemnătatea Divanurilor ad-hoc din Iași și București în istoria renașterii României I Tratatul de Paris din 30 Martie 1856, II, Anul 1856, III Anul 1857

h) Tomul *XXXIII — Memòriile Secțiunii științifice* este iarăș în curs de tipărire și cuprinde până acum

Prof Dr A Theohari și *Dr A Babeș*, Acțiunea apei de Slănic (Moldova) asupra secreției stomacale

Dr Th Mironescu, Asupra desvoltării insulelor lui Langerhans la embrionul de om.

Dr D Grecescu, Plantele vasculare din Buceci până acum cunoscute; Scriere postumă publicată sub îngrijirea d-lui *Em C Teodorescu*

Dr. Th. Mironescu, Contribuțiuni la desvoltarea prostatei la om înainte de naștere.

Prof. Dr. V. Babeș, Studii asupra pelagrei.

Dr. Gh. Marinescu, Despre chimioterapie și tratamentul lui Ehrlich aplicat la boalele sistemului nervos.

Prof. Dr. N. Leon, Studii asupra Cestoizilor din România.

Zach. C. Panțu, Contribuțiuni nouă la Flora Ceahlăului.

2. Conform deciziunii din 1905, s'au publicat în traducere franceză rapoartele Secretarului general despre lucrările din cursul anului și din timpul sesiunii generale trecute, precum și cuvântarea d-lui Vicepreședinte la deschiderea sesiunii anului 1910. S'au mai adaos raportul Comisiunii permanente a Bibliotecii, personalul Academiei cu oficiile pe 1910—11, regulamentul premiilor și lista publicațiunilor. Broșura are titlul: *L'Académie Roumaine en 1909—1910. Discours et rapports officiels.*

3. Din discursurile de recepțiune s'a tipărit XXXIV: *Stăpânii Țerii Oltului* de răposatul Canonic *Dr. Augustin Bunea.*

4. Din *Istoria romană de Titus Livius*, în traducerea premiată a d-lor profesori Nd. Locusteanu și I. S. Petrescu, se află sub presă fascicula II (cărțile XXXVI-XL) a tomului IV.

5. Din *Istoriile lui Erodot*, în traducerea premiată a d-lui D. I. Ghica, s'au tipărit 5 coale (21—25) din cartea II (Euterpe), cuprinzând capitolele 122—148.

6. S'a publicat, în volum separat, *Studiu asupra intervențiunii Statului între capital și muncă*, de *N. Petrescu-Comnen*, lucrare premiată de Academie cu premiul G. San-Marin din 1910, — formând un volum de 280 pagine.

7. Publicațiunile cari se fac de serviciul bibliotecii Academiei se află în următoarea stare:

Din *Bibliografia românească veche*, 1508—1830, s'a încheiat tomul II cuprinzând descrierea cărților tipărite în anii 1716—1808.

Acum a început a se tipări tomul III și cel din urmă care va cuprinde descrierea cărților tipărite între 1809—1830, urmată de adaose la volumele apărute și de indice.

Din *Catalogul manuscriptelor românești* se pregătesc și se tipăresc indicele cronologic al documentelor din manuscripte și indicele alfabetice ale numelor și lucrurilor, cu cari se încheie tomul II.

Publicația *Creșterea colecțiunilor* Bibliotecii, prevăzută în art. 28 din Regulamentul Bibliotecii, a apărut în fascicule trimestriale.

Din *Bibliografia publicațiunilor periodice românești*, întocmită în nouă ediție, s'au tipărit 42 coale, până la publicațiunile începătoare cu *St.*

8. Din *Publicațiile Fondului Adamachi* s'a încheiat și împărțit Tomul IV care se sfârșește cu memoriul:

Dr. I. Simionescu, Studii geologice și paleontologice din Dobrogea. IV. Fauna triasică din Insula Popina.

Tomul V se află sub presă și conține până acum următoarele:

Ioan A. Scriban, Citologia celulei adipoase a Hirudineelor.

Dr. I. Simionescu, Studii geologice și paleontologice din Dobrogea. V. Fauna triasică inferioară din Dobrogea.

9. *Dicționarul limbii române* s'a continuat sub îngrijirea și supravegherea Comisiunii alese de D-Voastre, pe baza nouăi organizări și împărțiri a lucrării, arătată în sesiunea trecută.

Comisiunea s'a preocupat fără încetare să găsească putința ca lucrarea să înainteze cu iuțeală cât mai mare. A discutat această chestiune în mai multe ședințe și — ca întâiul mijloc de grăbire — a făcut însemnate scurtări în redactarea articolelor, constând mai ales în împuținarea exemplelor. Spre a se luà o înțelegere lămurită asupra noului mod de redactare, Comisiunea a chemat la ședința ei dela 29 Decemvrie și pe d-nii S. Pușcariu, I. Rădulescu-Pogoneanu și D. Evolceanu, principalii conlucrători la redactarea și la tipărirea Dicționarului.

Dela deschiderea sesiunii trecute până astăzi s'au tipărit coalele 29—34 din tomul I mergând până la cuvântul *Berc* și coalele 5—9 din tomul II începător cu litera F, cuprinzând cuvintele până la *Fluerar*.

Pentru întâmpinarea cheltuelilor crescute prin această nouă organizare, M. S. Regele, în înalta Sa solicitudine pentru această mare lucrare, a binevoit a sporì subvențiunea acordată, dela 14.000 lei la 22.000 lei anual; de asemenea d-l Ministru al Instrucțiunii C. Arion, primind cu bunăvoință rugarea adresată de Delegațiune, a acordat pentru acest an o subvențiune de 30.000 lei, iar Delegațiunea Academiei a decis a supune aprobării D-Voastre ca Instituțiunea noastră să înscrie în bugetul ei suma de 5.000 lei pe an.

10. Din publicațiunea: *Din vieața poporului român, Culegeri și studii*, care apare conform deciziunii dela 28 Martie 1908, au mai apărut următoarele volume:

IX. *S. Fl. Marian*, Hore şi chiuituri din Bucovina — culegere publicată sub îngrijirea d-lui Liviu Fl. Marian, fiul răposatului nostru coleg.

X. Legende, tradiţii şi amintiri istorice, adunate din Oltenia şi din Muscel, de *C. Rădulescu-Codin*.

XI. Sărbătorile poporului. Sărbătorile de vară, de *Tudor Pamfile*, este sub presă.

11. Din *Documente istorice Hurmuzaki* se află sub tipar două serii de materiale: 1) Documentele latine adunate de Academie în còpii din arhivele săseşti ale Ardealului, destinate a formà volumul XV al publicaţiunii; 2) Rapoartele consulilor francezi din Bucureşti (1795—1851) şi Iaşi (1802—1848), precum şi cele referitoare la ţerile noastre ale consulilor din Austria (1683—1791), Turcia (1710—1848), Rusia (1711—1848) şi Polonia (1671—1696), cari vor alcătuì volumul XVI.

Tipărirea primei serii se face sub îngrijirea d-lui coleg N. Iorga şi s'au tipărit până acum 80 coale, cuprinzând 1.180 documente din anii 1358—1570.

Seria a doua se tipăreşte sub îngrijirea d-lui Nerva Hodoş, ajutor de bibliotecar al Academiei, şi s'au tipărit până acum 70 coale, cuprinzând 1.287 documente din anii 1603—1774.

12. Pe lângă instituţiile culturale şi revistele cărora se trimit publicaţiile Academiei, s'au adaus următoarele:

Biblioteca Casei şcoalelor în Capitală.

Biblioteca tractului protopresbiterial al Vascăului (Comitatul Bihor).

Biblioteca ziarului «Tribuna» din Arad.

Biblioteca «Uniunii Societăţilor române de ajutor din Statele Unite» (Cleveland).

Redacţiilor: «Revue de Roumanie» şi «Noua Revistă Română» din Capitală.

IV. *Biblioteca.*

In anul acesta avem de făcut aceleaşi constatări îmbucurătoare, ca şi în trecut, despre sporirea colecţiunilor ştiinţifice ale Academiei şi despre folosirea lor.

Comisiunea permanentă a Bibliotecii vă va arătà cu deamăruntul creşterea şi funcţionarea colecţiunilor în anul trecut.

Mă voiu mărginì, cu această ocazie, să vă prezint numai datele mai însemnate din serviciul Bibliotecii, cari se găsesc în buletinele lunare, ce se publică regulat.

După regulele stabilite de mai mulți ani, sala de lucru a cărților tipărite a fost deschisă 10 ore pe zi (8—6), a manuscriptelor câte 9 ore (8—12, 1—6); în lunile de vară, Iulie și August, funcționarea a fost redusă la 4 ore (8—12).

Numărul cetitorilor în sala de lectură a cărților tipărite a fost de 12.643, cari au consultat 32.044 volume. Numărul cărților împrumutate acasă a fost de 575 volume la 141 persoane. Sala de lectură a manuscriptelor și documentelor a fost frecventată de 1.689 de cetitori cari au studiat 4.119 manuscrise, de alți 414 cari au cercetat 39.708 documente și de alți 369, cari au consultat cărți vechi românești dintre 1508—1830.

Următorul tablou arată creșterea totală a colecțiilor Academiei în anul 1910:

	Volume și broșuri	Numere de Reviste		Atlase și hărți	Stampe și portrete	Volume mscr	Documente	Fotografii	Albumuri	Foi volante	Note de muzică	Obiecte de muzeu
		române	străine									
Conform legii dela 23 Martie 1904	3 186	2.173	—	35	16	—	—	187	—	17.169	—	—
In dar sau în schimb	2 867	242	1 139	2	8	192	1 253	97	—	14	4	10
Cumpărate. . . .	961	89	1.403	7	123	56	1.538	211	4	—	—	7
Total .	7.014	2 504	2.542	44	147	248	2 790	495	4	17.183	4	17

Iată cele mai însemnate daruri cu cari au crescut colecțiile în cursul anului trecut:

Dela Casa M. S. Regelui s'a primit fotografia actului comemorativ al jubileului de 40 ani de domnie.

M. S. Regele Italiei a binevoit a trimite tomul I din: *Corpus nummorum italicorum*, mare publicațiune numismatică, ce se face după îndemnul și sub auspiciile M. Sale, a cărui predilecțiune pentru această știință este de mult cunoscută. Acest întâiu tom cuprinde descrierea monetelor Casei de Savoia din evul mediu până în zilele noastre.

I. P. S. S. Mitropolitul Primat a trimis spre incorporare la colecțiile Academiei 85 volume condici vechi de ale Mitropoliei Ungro-Vlahiei.

Ministerul Afacerilor străine ne-a trimis copiile rapoartelor Consulilor austriaci din București și Iași din anii 1836—1842.

Casa Bisericii a dăruit 2.814 volume și broșuri din biblioteca decedatului Mitropolit al Moldovei Partenie Clinceni.

Universitatea din Geneva a trimis publicația cu actele jubileului de 350 ani, la a cărui serbare Academia a fost reprezentată prin d-l L. Mrazec.

D-l C. Erbiceanu a dăruit o carte veche și o scrisoare a Patriarhului din Constantinopole din 1891.

D-l I. Bianu a prezentat în dar manuscriptul românesc al *Alexandriei* și al altor cărți poporane scrise de Popa Ion din Sânpietru la 1620.

D-l General A. Budișteanu a dăruit 6 documente istorice românești dintre 1531 și 1820.

D-l Lascăr Borș a oferit în dar 9 monede romane din timpul Imperiului.

D-l Ioachim Olariu din Deva a trimis în dar 3 scrisori de ale răposatului A. Papiu Ilarian din 1867.

D-l N. Firu, învățător în Oradea-Mare, a dăruit còpii de documente privitoare la revoluțiunea lui Horia din 1784—5 și acte relative la istoria bisericii române ortodoxe din Bihor, câtevà foi volante din secolii XVIII și XIX, precum și un manuscript cu însemnări în limba greacă dintre 1774 și 1775.

V. *Fonduri, donațiuni și legate.*

Comisiunea financiară și Comisiunile speciale ale Fundațiunilor vă vor expune în amănunte activitatea lor în cursul anului trecut și vor prezentà propuneri pentru anul viitor.

Acì vă voiu aduce la cunoștință faptul îmbucurător că după propunerea fostului Ministru de Finanțe, d-lui Emil Costinescu, s'a votat de Corpurile Legiuitoare și s'a sancționat o lege modificatoare a legii taxelor de timbru și înregistrare, prin care vor fi scutite de acele taxe donațiunile, legatele și orice liberalități făcute în viitor Academiei, care a fost asemenea scutită și de taxele datorite pentru averea Otteteleșanu.

Iacă datele mai însemnate cu privire la principalele fundațiuni:

1. *Fundațiunea Vasile Adamachi* a avut trecută în buget suma de lei 82.094,19 pentru burse și cheltueli de studii.

Bursele au fost în număr de 34 și anume:

a) 25 burse de câte 100 lei pe lună, dintre cari:
- 8 la Facultatea de științe din Iași.
- 8 la Facultatea de medicină din Iași.
- 9 la Școala de poduri și șosele din București.

b) 3 burse de câte 300 lei pe lună pentru licențiați.

c) 3 burse pentru absolvenți de licee sau de școale speciale (200, 200 și 300 lei pe lună).

d) 3 burse pentru ingineri (300, 300 și 400 lei pe lună).

S'au acordat și anul acesta 10 burse de câte 360 lei anual la 10 elevi din Școala practică de agricultură «Ioan Costache Agarici» dela Moara-Grecilor.

In anul 1910 au expirat bursele d-lor G. Macovei, care a făcut lucrări practice de geologie la Paris și în Elveția; Marin Canelia, care a studiat construcțiunile de mașini și electricitate la Berlin, și Inginer C. Budeanu, care a studiat electrotehnica la Berlin.

La 10 Octomvrie s'a făcut la satul Roșiori din județul Suceava, pe moșia cu acelaș nume a acestui fond, inagurarea noului local de școală zidită de Academie, din Fondul Adamachi, pentru acel sat. Au luat parte la această festivitate d-nii St. C. Hepites și Prefectul județului, precum și d-l Inspector general școlar S. Haliță.

2. *Fundațiunea Otteteleșanu* se îngrijește, ca și în ceilalți ani, de întreținerea Institutului de fete dela Măgurele, acum în al 17-lea an de funcționare, sub conducerea colegului nostru d-l I. Kalinderu și a Comisiunii speciale.

In zilele de 22 și 23 Iunie s'au ținut la Institut examenele generale de sfârșit de an. Pe lângă membrii Comisiunii, au asistat, ca delegați din partea Academiei, d-nii Dr. C. Istrati și D. Onciul, iar din partea Ministerului Instrucțiunii d-na Constanța Evolceanu, inspectoare secundară, d-na Elena Demetrescu, directoarea Școalei de menaj din Capitală, și răposatul Secretar general al Ministerului D. Teodoru.

La începutul anului școlar trecut (1909-10), punându-se în aplicare noul program, întocmit de Comisiune și aprobat de Ministerul instrucțiunii, cu un număr de cinci clase, în loc de șase ca înainte, au terminat cursurile la finele anului două serii de eleve, cele din anii V și VI.

In urma discuțiunii care s'a făcut în ședința ordinară dela 25 Iunie asupra constatărilor făcute de colegii cari au asistat la examenele de fine de an și asupra programului de studii pus în aplicare, s'a ales o Comisiune, compusă din d-nii: *Dr. V. Babeș, Dr. C. Istrati, D. Onciul* și *N. Iorga*, care să studieze revizuirea acelui program. Lucrările prezentate de numiții colegi au fost trimise spre cercetare Comisiunii speciale a Institutului.

Ca și în anii trecuți, d-l *I. Kalinderu* a dăruit în Iunie trecut 600 lei pentru a se oferì câte un dar celor 29 eleve, cari au ab-

solvit cursurile; o altă sumă de aceeaș valoare a fost oferită de d-sa spre a se cumpără elevelor câte un dar de sfintele sărbători ale Nașterii Domnului.

3. *Școala de agricultură «Ioan Costache Agarici»* dela Moara-Grecilor (Vasluiu) și-a continuat și anul acesta mersul ei regulat. Pentru a se da acestei școale localul necesar, după ce în 1909 s'a făcut o parte din reparațiuni la casele mari pentru direcție și s'a construit o magazie de bucate, în anul trecut s'a ridicat clădirea pentru clasele și dormitoarele elevilor, lucrare ce urmează a fi terminată în vara aceasta, dimpreună cu clădirea localului pentru grajd și ateliere și cu reparația caselor pentru locuința directorului. Dispoziția din testamentul fericitului Ioan Agarici, de a se aduce în ograda școalei izvoarele din valea viei, a fost îndeplinită în anul trecut, și astăzi Școala Agarici și satul Moara-Grecilor dispun de apă bună.

4. *Fundațiunea Tache P. Anastassiu.* In anul trecut s'a adus la îndeplinire și ultima dorință din testamentul generosului fundator, înființându-se școala de agricultură dela Țigănești după modelul școalelor inferioare de agricultură ale Statului. Reparațiunea radicală a caselor celor mari de acolo, în cari este instalată școala, a fost terminată, și au rămas să se mai facă în vara aceasta unele reparațiuni la casele pentru locuința personalului didactic și de serviciu. Școala, pe lângă cei trei ani de studiu și anul de practică din școalele Statului, va aveà la început un an preparator; ea a început a funcționà în Octomvrie trecut cu 20 elevi și se va continuà cu primirea aceluiaș număr până la completarea tuturor anilor.

S'a dat și în cursul anului acestuia subvențiunea de 10.000 lei pentru școala profesională de fete din Tecuciu, trecută dela 1 Aprilie 1908 sub administrația Ministerului Instrucțiunii.

Școala primară «Tache Anastassiu» dela Călmățuiu a continuat, ca și în anii trecuți, mersul ei regulat în mod mulțumitor. Câtevà mici adăogiri la localul acestei școale se vor face chiar în acest an, spre a-l face să corespundă pe deplin tuturor condițiunilor igienice.

5. *Fundațiunea «Maria General Carp»* a executat și anul acesta dispozițiunile testamentului, împărțind cărți elevilor din școala dela Olteni și îmbrăcăminte elevilor săraci din școalele primare din București și Giurgiu. In capitală distribuția hainelor s'a făcut prin Societatea pentru ajutorul elevilor săraci; iar la Giurgiu prin bine-

voitorul ajutor al d-lor : Mina Vidrașcu, directorul Agenției Băncii Naționale, C. Săvescu, directorul Școalei Comerciale, și N. Bădulescu, din familia testatoarei.

6. *Fondul «Anastasie Stolojian»*. Fondurile Academiei înființate prin donațiuni aduse de încrederea pe care această Instituție o insuflă în publicul românesc cult, s'au îmmulțit cu unul. Doamna Olga Stolojian, văduva cunoscutului și regretatului bărbat politic Anastasie Stolojian, dimpreună cu fiii săi, au dăruit Academiei un fond de 72.000 lei, care va purtà numele soțului și părintelui lor, și al cărui venit este destinat a servì la darea unei burse pentru studiul în străinătate al științelor sociale, economice și financiare și unui premiu pentru lucrări sau descoperiri științifice, atât bursa cât și premiul având să poarte acelaș nume scump donatorilor.

Delegațiunea, în înțelegere cu membrii prezenți în ședința dela 11 Fevruarie trecut, a primit donațiunea pornită din delicate simțiminte de pietate și menită a contribuì la înălțarea culturală și economică a țerii.

7. Căutarea moșiilor Academiei după sistemul inaugurat de dânsa: al închirierii pământului în loturi deadreptul și individual la săteni, pe plată în bani, continuă a da cele mai bune rezultate, atât pentru fondurile Academiei, cât și pentru țărani, cari sunt tratați de administrația moșiilor noastre cu deplină dreptate și sunt ajutați prin sfaturi și prin conducere spre a-și îmbunătățì cultivarea pământului și a-și mărì din ce în ce mai mult foloasele scoase dintr'însul.

Spre a arătà printr'un exemplu concret buna influență ce se exercită de administrația moșiilor Academiei asupra sătenilor, cred folositor a reproduce următoarele din raportul primit la 26 Aprilie dela administratorul moșiei Olteni din Teleorman:

«Locuitorii învoiți pe moșie sunt din comunele Olteni și Orbeasca-desus, jud. Teleorman, Gălăteni și Frăsinet, jud. Vlașca. După tabloul anexat acì, locuitorii din com. Olteni, în număr de 190, muncesc 638 hectare teren (285 h. cu grâu, 278 cu porumb, 74 $^1/_2$ cu nutrețuri) față de 555 hectare de anul trecut, adică un spor de 83 hectare. Ceeace e îmbucurător e că sporul e la nutrețuri, cari anul trecut îmbrăcau 32 $^1/_2$ hectare, față de 74 $^1/_2$ din anul acesta. Peste 150 învoitori din Olteni au anul acesta nutrețuri semănate, câte un pogon și din acesta 500 m. p. cânepă, 1.000 m. p. fasole și 500 m. p. pepeni. De unde anul trecut mulți nu voiau să pue nutrețuri, anul acesta preocuparea de căpetenie a fost nutrețurile și iar nutrețurile. Media pe cap

la Olteni vine 3 ha și 35 față de 2 ha și 9 pe anul trecut. Tot ce s'a luat dela celelalte comune s'a dat la Olteni.

Comuna	Orbeasca	31	ha	față	de	71	ha	de	anul	trecut.
»	Gălăteni	136	»	»	»	153	»	»	»	»
»	Frăsinet	45	»	»	»	72	»	»	»	»

«Suprafața ocupată de grâu anul acesta pe moșie este de 395 hectare, porumbul ocupă 379 hectare.

«Grădini de zarzavat sunt 6 ha 5.000 m. p., față de 9 ha de anul trecut.

«Ca și până acum terenul s'a împărțit potrivit pe calități la toate comunele.

«Venitul total pentru anul acesta este de lei 35.088,73 bani, fără veniturile extraordinare din lacuri arendate și coasa luțernierelor.

«Suprafața utilizată din lacuri este 6 ha = 120 lei.

«Din coasa luțernierelor poate să iasă între 150—250 lei.

«Semănăturile, ca și în anii precedenți, sunt așezate pe grupe, păioasele la un loc, prășitoarele în câmp deosebit, putându-se astfel ca câmpurile să se ferească de stricăciuni, să se lucreze și curățe de buruieni, prin lucrări de întreținere și observarea rotațiunii, precum și pentru utilizarea miriștilor ca pășune.

«Sunt bucuros, Domnule Președinte, să constat și să împărtășesc și Domniei-Voastre această plăcută constatare, că sătenii s'au deprins deabinele cu lucrările de cultură cerute de Onor. Academie, că le-au priceput rostul, că le-au simțit folosul cântărindu-l în bani, măsurându-l cu banița, și că de unde până acum moșia Olteni erà învăscută de pir și porumbari (mărăcini), cari formau leși de nepătruns, astăzi se găsește curată, bine desfundată, cu holde frumoase, fără pălămidă, cât nici n'au ce pălămizì.

«A ajuns Olteanca a mai numită», spun sătenii și, spre cinstea lor, aceasta se datorește ascultării și muncii chibzuite, ce au dat fiecărei culturi. Mărturisesc că nici n'am simțit că am pus porumb anul acesta, și, în timp de 8 zile, tot porumbul a fost pus.

«Peste tot întâlnim încredere și ascultare, executare dreaptă a măsurilor luate și o deosebită grijă de a îndeplinì dispozițiunile contractului.

«Nici stricăciuni nu se mai fac și afară de rare excepțiunii, apucăturile rele și neomenoase, în raporturile zilnice dintre săteni, au pierit.»

Sistemul Academiei este acum recunoscut ca cel mai bun pentru căutarea moșiilor instituțiunilor, cari nu pot face agricultură in regie.

Pentru a se pune în deplină lumină foloasele acestui sistem, am rugat pe d-l D. Busuiocescu, doctor în științele economice și inspector al Consiliului Agricol Superior, să facă o lucrare asupra

întregei experiențe câștigate la Academie cu acest sistem, dela 1906, de când s'a început punerea lui în aplicare de până acum, când se aplică la șapte moșii. Delegațiunea a admis ca această lucrare, făcută cu deplină competență, să fie publicată, pentru ca și în acest mod să contribue Academia la buna și sănătoasa deslegare a uneia din cele mai grele chestiuni ale vieții de acum și viitoare a Statului nostru.

Acest sistem se aplică începând cu anul acesta și moșiei Fundu-Chiseletu a Fondului Ottelelеșanu, în Ilfov, închiriindu-se 2.090 hectare în loturi la 453 plugari.

Situația celor șapte moșii puse acum în acest sistem de exploatare se arată în următorul tabel:

MOȘIA	HECTARE				Țărani chiriași	Arenda pe ha	
	Arătură	Fâneață	Islaz	TOTAL		Minimă	Maximă
Măgurele (Ilfov).	356	4	50	410	206	50	120
Roșiori (Suceava). . . .	366	70	58	494	222	20	84
Moara-Grecilor (Vasluiu)	1.064	64	258	1.386	585	30	80
Olteni (Teleorman) . . .	856	46	—	902	287	20	100
Țigănești (Tecuciu) . . .	2.330	—	258	2.588	621	30	45
Călmățuiu (Tecuciu) . .	1.419	68	67	1.554	639	30	60
Fundu-Chiselet (Ilfov) . .	1.837	3	250	2 090	453	30	120
Total . . .	8.228	255	941	9.424	3 013		

In prevederea anilor răi, când țăranii nu ar puteà plătì toate sumele datorite pentru pământul închiriat, Delegațiunea a luat hotărîrea ca 10% din incassările dela aceste moșii să se capitalizeze și să formeze un fond de rezistență, din care să se completeze lipsurile bugetare în anii răi spre a puteà astfel așteptà plata țăranilor, fără ca prin aceasta să se strâmtoreze bugetele anuale ale Academiei.

8. Procesul dintre moștenitorii de sânge ai răposatului Ștefan Urlățeanu și legatara universală, în care a făcut intervenție și Academia pentru legatul ei de 60.000 lei, s'a judecat de Curtea de Apel din București la 25 Noemvrie anul trecut și apelul moștenitorilor de sânge a fost respins. Se așteaptă hotărîrea recursului la Inalta Curte de Casație.

9. Procesul cu moștenitorii de sânge ai răposatei Elena Dr. Turnescu pentru obținerea legatului făcut Academiei și constătător din a patra parte a averii disponibile a răposatei, este pendinte la Tri-

bunalul Ilfov, Secția II. El erà fixat la 23 Fevruarie, dar s'a suspendat, până când experții numiți de Tribunal vor depune raportul asupra împărțirii averii.

10. Fondul pentru monumentul poetului Vasile Alecsandri, adunat de Academie prin subscriere publică, se află în următoarea situație:

Listele împărțite au fost în număr de 8.743
din cari s'au înapoiat 7.217
rămânând neînapoiate 1.526
Cu listele înapoiate s'au incassat . . . . Lei 63.966,28
Incassări extraordinare au fost de . . . . » 1.237,60
Din preschimbări de efecte au rezultat . . . . » 997,65
Din incassarea cupoanelor . . . . » 21.708,52
Total . . . Lei 87.910,05

Acest fond se află depus:
In efecte de Stat de nominal . . . . Lei 96.900,—
cari au costat . . . . Lei 86.945,10
Cheltueli cu tipărituri, etc. . . . . » 961,75
In numerar . . . . » 3,20
Total ca sus . . Lei 87.910,05

VI. *Concursurile Premiilor*.

In sesiunea aceasta sunt de acordat 4 premii pentru scrieri publicate și 8 premii pentru lucrări cu subiecte date.

1. La premiul *Năsturel* de 4.000 lei, ce este a se da, prin Comisiune specială, unei cărți scrise în limba română, cu conținut de orice natură, care se va găsì mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1910 până la 31 Decemvrie acelaș an, s'au prezentat următoarele scrieri:

Bianu (Doctorul Vasile), Doctorul de casă sau Dicționarul sănătății. Buzău 1910.
Buzila (Ștefan), Monografia comunei Sâniosif, comitatul Bistrița-Năsăud. Sâniosif 1910.
Craioveanul (Arhiereul Sofronie), Noul Testament. Partea întâia. Evangheliile. Ediția a II-a. Buc. 1910.
Dimitrescu (Marin), Școalele secundare din Frankfort a/Main. Buc. 1910.
Dragomirescu (T.), Stăpâni și slugi. Studiu comparativ între stăpânii și slugile din străinătate și cei dela noi. Buc. 1910.
Ionescu (D. Gh.), Nopți învinse. Constanța 1911.

Leonte (Angelina) şi Maior S. *Leonte*, Calendarul cultural al României. 1911. Buc.
Popescu (Diaconul Ştefan S.), Câtevà observaţiuni referitoare la decadenţa catolicismului şi la uneltirile lui în România. Craiova 1910.
Rosetti (Radu D.), La capătul pământului. Note din călătorie. Buc. 1910.

2. La *Premiul Asociaţiunii Craiovene pentru desvoltarea învăţământului public*, de 1.500 lei, care este a se decerne prin aceeaş Comisiune specială celei mai bune cărţi didactice în limba română dintre cele tipărite dela 1 Noemvrie 1906 până la 31 Decemvrie 1910, au intrat următoarele cărţi:

Boieriu (Gheorghe B.) şi Gheorghe *Codrea*, Metodul fonomimic aplicat la învăţarea cetitului şi scrisului românesc. Făgăraş 1908, şi Abecedar întocmit pe baza metodului fonomimic. Făgăraş 1910.
Densuşianu, *Candrea*, *Caracostea*, Curs de limba română. Bucăţi de lectură şi Gramatică pentru clasa I-iu secundară. Buc. 1910.
» Curs de limba română. Bucăţi de lectură şi Gramatică pentru clasa a II-a secundară. Buc. 1910.
» Curs de limba română. Bucăţi de lectură şi Gramatică pentru clasa a III-a secundară. Buc. 1910.
Dimitrescu (Vasile T.), Istoria popoarelor vechi pentru clasa I secundară. Buc. 1910.
Dragu (Căpit. Constantin), Educaţiunea morală în armată. Noţiuni de pedagogie. Buc. 1910.
Ionescu (D.), Conducător pentru predarea gimnasticei în şcoalele secundare de băeţi şi de fete. Buc. 1909.
» Conducător pentru predarea gimnasticei în şcoalele primare şi normale de băeţi şi de fete. Buc. 1910.
Kiriţescu (Const.) şi A. *Popovici-Bâznoşanu*, Zoologie pentru clasa I-a secundară. Ediţia II-a. Buc. 1910.
» Botanică pentru clasa II-a secundară. Buc. 1910.
» Anatomia şi Fiziologia omului cu aplicare la Higienă pentru clasa IV-a secundară. Buc. 1909.
Léautey (C. A.), La langue française en I-ère année (garçons). Buc. 1910.
» La langue française en I-ère année (filles). 1910.
» La langue française en 2-ème année (garçons). 1910.
» La langue française en 2-ème année (filles). 1910.
» La langue française en 3-ème année. 1910.
» Les écrivains français du XVII-e siècle. Classe VI. 1906.
Pacu (Moise N.), Manual de explicarea Evangheliilor conform programei în vigoare pentru clasa II-a liceală şi gimnazială. Ediţia a II. Galaţi 1910.

Pacu (Moise N), Elemente de Morala creştină alcătuită după programa în vigoare pentru cursul şcoalelor secundare Ediţia IV-a Galaţi 1910
Popa-Burcă (I), Carte elementară de Geologie pentru clasa a IV-a secundară Buc 1910
Popa Lisseanu (G), Cultura romană în lectură ilustrată Manual pentru studiul limbei latine Clasa IV-a gimnazială Buc 1910
Simionescu (Dr Ioan), Noţiuni de Geologie pentru şcoalele secundare inferioare cât şi pentru cei ce vor să înveţe fără profesor Ediţia IV-a Buc 1910
» Elemente de Geologie Ediţia I Buc 1908
Stăncescu (Elena I) Istoria popoarelor vechi pentru clasa I-a a şcoalelor secundare de fete alcătuită după programa cea nouă Ediţia I a Craiova 1910
Suchianu (I) şi M *Stroescu*, Carte de citire şi Gramatică pentru clasa întâia secundară Buc 1909
» Carte de citire şi Gramatică pentru clasa II-a secundară Buc 1909
» Citire şi Gramatică pentru clasa III secundară Buc 1910
Şpan (Dr Petru), Lecţii de pedagogie Sibiu 1908
» Lecţii de psichologie Sibiu 1906
» Lecţii de didactică Sibiu 1906
» Noul Abecedar Ediţia a doua Sibiu 1906
» Carte de cetire a II-a Ediţia a doua Sibiu 1907
Tănăsoiu (Victor), Aritmetică practică pentru meseriaşi Ediţiunea I. Buc 1910—1911
Teodoru (D A) şi I A *Candrea*, Cours de Langue française. Deuxième livre Buc 1910
» Cours de langue française Quatrième livre Buc 1910

3 La premiul *Eliade-Rădulescu* de 5 000 lei, care este a se acorda prin Secţiunea literară unei scrieri de literatură sau de filologie, considerată cea mai bună printre cele publicate dela 1 Noemvrie 1906 până la 31 Decemvrie 1910, s'au primit numai următoarele două lucrări

Agârbiceanu (I), In întuneric Bucureşti 1910
Niculiţă-Voronca (Elena), Studii în folclor Volumul I Bucureşti 1908

4 La premiul *Adamachi* de 5 000 lei (divizibil), ce este a se da prin Secţiunea ştiinţifică unei scrieri cu conţinut ştiinţific în înţelesul ştiinţelor exacte (matematică, fizică, chimie, istorie naturală, geografie, medicină, inginerie, industrie şi ştiinţele aplicate în general),

care se va judecà mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1908 până la 31 Decemvrie 1910, s'au prezentat scrierile următoare:

Angelescu (Maiorul Paul), Technica și efectele armelor de foc în general. Curs profesat la Școala superioară de răsboiu. I, II. Buc. 1910.

Babeș (A.) și P. *Oceanu*, Capra (Vaca săracului). Buc. 1910.

Burileanu (Căpitanul St. N.), Teoria generală a calculului probabilităților și aplicațiunile ei la studiul și practica tragerilor de infanterie și de artilerie. Buc. 1910.

Gold (Mihai), In munții Sinaei, Rucărului și Branului. Călăuză practică și descriptivă a munților și localităților coprinse între ei. Buc. 1910.

Hainrich (Amedeu), Calendarul maritim. 1911. Buc.

Knechtel (W.) și W. C. *Knechtel*, Insectele vătămătoare din România și mijloacele de combaterea lor. Buc. 1909.

Leon (Prof. Dr. N.), Studii asupra Culicidelor din România. Buc. 1910.

Mazere (Nicolae), Harta etnografică a Transilvaniei. Iași 1909.

» Supliment la Harta etnografică a Transilvaniei. Iași 1909.

Negru (Dimitrie), Cum ne naștem? Cum trăim? Cum murim? Știință popularizată. Buc. 1910.

Panaitescu (Colonel Sc.), Curs de Topografie. Partea: Cetirea hărților. Buc. 1909.

Panaitescu (Colonel Scarlat) și Locotenent Const. *Fometescu*, Cursul de fortificație al Școalei militare de infanterie. Partea: Comunicațiuni. Ediția 2-a. Buc. 1910.

Pastia (Dr. Constantin), Opsoninele și metoda opsonică în febra tifoidă. Influența câtorvà substanțe medicamentoase asupra puterei opsonice. (Cercetări clinice și experimentale). Buc. 1910.

Petrescu (Dr. G. Z.), Studiu asupra cauzelor lățirii și stării actuale a sifilisului în România. Sifilisul la țară. Buc. 1910.

Todică (Gavr.), Studii științifice. Fasc. I, II (III—IV). Orăștie 1910.

5. La premiul *Alexandru Ioan Cuza* de 6.000 lei, pus la concurs de Secțiunea literară, pentru o lucrare scrisă în limba română despre: *Istoria școalei la Românii de pretutindeni până la anul 1866*, nu s'a prezentat nici un manuscris.

6. La premiul *Alexandru Ioan Cuza* de 20.000 lei, destinat a se da prin Secțiunea istorică, pentru o lucrare în limba română despre: *Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor*, nu s'a prezentat asemenea nici un manuscris.

7. La premiul *Adamachi* de 5.000 lei, divizibil, pus la concurs

tot prin Secțiunea istorică, pentru o lucrare scrisă în limba română despre: *Desvoltarea boieriilor în Principatele Române*, nu s'a prezentat nici un manuscris.

8. La premiul *Neuschotz* de 2.000 lei, pus la concurs iarăș de Secțiunea istorică pentru o lucrare scrisă în limba română despre: *Modificarea traiului și moravurilor noastre în secolul XIX*, nu s'a prezentat asemenea nici un manuscris.

9. La premiul *Lazăr* de 5.000 lei, pus la concurs de Secțiunea științifică, pentru o lucrare scrisă în limba română despre: *Animalele domestice în România*, s'au prezentat două manuscrise, unul cu deviza: *Hrană, hrană și iar hrană, iată întreaga știință a creșterii și îmbunătățirii animalelor*, și celălalt cu deviza: *Sever.*

10. La premiul *Năsturel* de 5.000 lei, pus la concurs asemenea de Secțiunea științifică, pentru o lucrare asupra subiectului: *Studiul culcușurilor de petrol din Moldova*, nu s'a prezentat nici un manuscris.

11. La premiul *Anastasie Fătu* de 3.000 lei, pus la concurs de Secțiunea științifică, pentru: *Harta geologică amănunțită a unuia din județele Suceava, Tulcea sau Mehedinți*, s'a prezentat o singură lucrare: *Harta geologică a județului Mehedinți*, cu deviza: *Dunărea albastră.*

12. Premiul *I. Lecomte du Nouy* de lei 479,65 se va acordà în cursul sesiunii, după propunerea juriului ales de D-voastre, elevilor dela Școala de arte frumoase din Iași.

Incheind această scurtă expunere a activității Academiei noastre dela sesiunea anului 1910 până acum, termin făcând cele mai călduroase urări ca activitatea sesiunii anului 1911, pe care am deschis-o astăzi, să contribue, prin hotărîrile ei bine cumpănite, la ridicarea tot mai sus a prestigiului înaltei Instituțiuni, din care avem onoarea și marea răspundere de a face parte.

Se procede la alegerea Comisiunii pentru examinarea lucrărilor făcute în 1910—11.

Sunt aleși d-nii *Gr. Antipa*, *T. V. Stefanelli* și *Duiliu Zamfirescu.*

D-nii *Al. Philippide* și *I. G. Sbiera* anunță prin scrisori că nu pot luà parte la lucrările sesiunii generale.

ȘEDINȚA DELA 2 MAIU 1911

Președința d-lui *I. C. Negruzzi.*

D-l Președinte *I. C. Negruzzi* aduce la cunoștință că d-l *T. Maiorescu* l-a înștiințat că nu va puteà luà parte la lucrările sesiunii generale, având să plece afară din țară.

Dela Părintele I. Antonovici, profesor la Bârlad, se primește în dar o poruncă de hotărnicie dela Constantin Brâncoveanu, cu data 27 Iunie 1706 (7214.)

D-l *D. Onciul* cetește următorul raport al Comisiunii Fondurilor Ioan Fătu și Ioan Scorțeanu asupra lucrărilor din 1910:

«*Domnilor Colegi,*

«În ședința sesiunii generale din anul trecut dela 3 Maiu, ne-ați dat însărcinarea să supraveghem punerea în aplicare a dispozițiunilor cuprinse în testamentele generoșilor Ioan Fătu și Maria Schiopescu, cari au lăsat Academiei câte o parte din avutul lor, pentru ca din venit să fie ajutați elevii săraci și silitori cu cărți didactice și religioase.

«Avem onoare a vă arătà aci modul cum s'a întrebuințat în 1910 venitul acestor două fundațiuni.

«In buget s'a înscris ca venit al Fondului Fătu suma de lei 10.076,05, iar ca venit al Fondului Scorțeanu suma de lei 799,45.

«La 8 Iunie, Comisiunea a decis ca din venitul Fondului Fătu să se trimită și s'au trimis d-lui I. M. Moldovanu lei 2 000 și d-lui T. V. Stefanelli lei 700, spre a procurà și împărțì cărți didactice școlarilor săraci din afară de Regat; iar din venitul Fondului Scorțeanu s'au trimis d-lui Moldovanu lei 200 și d-lui Stefanelli lei 100 spre a procurà cărți religioase în acelaș scop.

«Cu sumele rămase disponibile dela cele două fonduri s'au procurat manuale didactice și religioase, cari s'au împărțit prin mijlocirea revizorilor școlari și a învățătorilor la elevii săraci ai școalelor din județele Muscel și Bacău și la acei din școalele de pe moșiile Academiei. Manualele au fost acelea pe cari le-au indicat revizorii școlari respectivi și învățătorii dela moșiile Academiei.

«Astfel s'au distribuit:

a) Pentru divizia I:	1.535	abecedare.
b) Pentru divizia II:	1.425	cărți de cetire,
	1.435	aritmetici,
	1.340	geografii,
	84	gramatici.

c) Pentru divizia III: 590 cărţi de cetire,
1.300 aritmetici,
1.020 geografii,
1.125 gramatici.
d) Imnuri religioase: 333 exemplare.

«Anul 1910 a fost al douăzeci şi doilea de când se execută dispoziţiunile din testamentul răposatului Ioan Fătu şi al patrusprezecelea de când se execută acelea din testamentul Mariei Schiopescu.

«Până acum s'a dăruit din veniturile acestor fonduri un număr de 235.286 manuale pentru suma de lei 137.794,54, dându-se totdeodată pentru procurare de cărţi elevilor din afară de Regat suma de lei 47.475.

«Incheind acest raport, aducem un salut de pietate memoriei celor doi generoşi donatori Ioan Fătu şi Maria Schiopescu, precum şi a colegului din Comisiune Dr. D. Grecescu, care ne-a părăsit aşà de timpuriu.

«Membrii Comisiunii· *I. C. Negruzzi, D Onciul* »

— Raportul se iea spre cunoştinţă şi se aprobă.

Se procede la alegerea Comisiunii Fondurilor Fătu şi Scorţeanu pentru 1911—12.

— Sunt aleşi d-nii: *Sp. Haret*, *I. C. Negruzzi* şi *D. Onciul*.

D-l Vicepreşedinte *N. Quintescu* ocupă fotoliul prezidenţial.

D-l *St. C. Hepites* ceteşte următorul raport asupra conturilor anului bugetar 1909—10:

«*Domnilor Colegi,*

«Subscrişii membri ai Comisiunii financiare, aleasă de D-voastră în sesiunea generală trecută, procedând la verificarea cassei Academiei pe 1909—10 şi a Fundaţiunilor: Adamachi, Otteteleşanu şi Tache P. Anastassiu, am primit dela d-l Contabil rapoartele aferente, situaţiunile de cassă şi de excedente pe numitul an bugetar.

«Am controlat registrele şi actele justificative, precum şi recepisele de efectele depuse la Banca Naţională, pe cari le-am găsit în perfectă ordine, şi consemnăm în cele ce urmează rezultatul cercetărilor noastre:

« *Venituri:*

«Din totalul prevederilor bugetare la venituri de Lei 905.734,46
s'au incassat . . . . L. 859.301,77
s'au mai incassat peste prevederi din restanţele anului trecut, cu efecte ieşite la sorţi, spor din cupoane şi altele. . . » 236.693,56
«Totalul incassărilor . . . L. 1.095.995,33

Transport . . .	L. 1.095.995,33
lângă care se adaoge și numerarul cassei la 31 Maiu 1909 .	» 247.395,86
«Total general . . .	L. 1.343.391,19

«*Cheltueli.*

«Din totalul prevederilor bugetare la cheltueli de Lei 897.040,09

s'au cheltuit	L. 753.264,28
se adaog cheltuelile făcute peste prevederi: salduri din anul trecut, efecte cumpărate spre înlocuirea altora ieșite la sorți, etc	» 328.586,56
«Totalul cheltuelilor . . .	L. 1 081 850,84
«Dacă scădem din totalul incassărilor de	L. 1.343 391,19
«Totalul cheltuelilor de . . .	» 1.081 850 84
«Rezultă sald în numerar la 31 Maiu 1910	L. 261 540,35

«*Efecte:*

«Din cercetarea tuturor operațiunilor Academiei am constatat că efectele ce posedă la încheierea anului trecut 1908—9

	Nominal	Peste nominal	Total
erau de	L. 4 525.000,—	L. 624 496,40	L. 5.149.496,40
se adaog capitalizările făcute la diferite fonduri în cursul anului	» 175 000,—		» 175 000,—
Totalul efectelor la 31 Maiu 1910.	L. 4 700.000,—	L. 624.496,40	L. 5.324.496,40

«Dacă adaogem, conform deciziunii dela 6 Martie 1904, sporul peste costul acțiunilor de Banca Națională după cursul dela 31 Maiu 1910 de L. 4 580,— de	» 1 603,183,60
«Averea Academiei în efecte la 31 Maiu 1910 a fost de .	L. 6.927,680,—

«*Excedent:*

Contul excedent în anul 1909—10 a fost următorul:

1. La fondurile Academiei	L.	14.715,29
2. » Fundațiunea Adamachi	»	52.172,16
3. » » Ottetelеșanu	»	23 246,36
4 » » Tache P. Anastasiu	»	23.634,77
«In total . . .	L.	113 768,58

care s'a trecut pe anul 1910—11.

«Din împrumuturile făcute dela Fondul Adamachi în anii precedenți Fondului Donici și cari se redusese în anul trecut la suma de Lei 104.000,—

s'a mai amortizat în anul curent suma de Lei 23.296,40, rămânând un rest de Lei 80.703,60, care se va amortiză în viitor.

«In luna Iunie 1910 a venit la Academie un nou fond dela Societatea «Dacia-România» în două Scrisuri funciare Urbane 5% de nominal L. 10.000,— din venitul căruia se vor da premii.

«La Fondul Adamachi a crescut capitalul în efecte cu L. 50.000,— prin capitalizarea sumelor prevăzute în bugetul 1909—10 pentru capitalizări, precum şi cu premiul nedat în acest an şi cu sumele ce s'au incassat din împrumutul Donici.

«La Fondul Tache P. Anastassiu, capitalul în efecte a crescut cu L. 20.000,— prin capitalizarea ratelor pentru vite, maşini, etc. de pe moşiile Ţigăneşti şi Călmăţuiu şi cu saldul în numerar din 1908—9.

«La Fondul Otteteleşanu capitalul în efecte a crescut cu Lei 50.000,— prin capitalizarea saldului în numerar din 1908—9 şi a sumei disponibile din excedentul aceluiaş an.

«Acesta fiind rezultatul cercetărilor noastre, avem onoare a-l aduce la cunoştinţa D-voastre, şi vă rugăm a da descărcarea cuvenită pentru gestiunea anului bugetar 1909—10.

«Cu această ocaziune avem trista datorie de a vă aduce la cunoştinţă că cele din urmă lucrări de verificare le-am făcut numai noi doi membri ai Comisiunii, colegul nostru Gr. Ştefănescu fiind surprins de moarte, după ce verificase cea mai mare parte a conturilor Fondului Otteteleşanu. Răposatul coleg a făcut parte din Comisiune 12 ani neîntrerupţi şi în lucrarea sa în Comisiune a pus toată dragostea pe care o purtă înfloririi acestei Instituţiuni.

«Aducem salutul nostru memoriei scumpului prieten dispărut.

«Membrii Comisiunii: *St. C. Hepites, D. Onciul*»

— Necerând nimeni cuvântul, se pun la vot şi se aprobă concluziunile raportului.

Se procede la alegerea Comisiunii financiare pentru examinarea conturilor anului bugetar 1910 11.

— Sunt aleşi d-nii: *Sp. Haret, Dr. C. I. Istrati, D. Onciul.*

ŞEDINŢA DELA 3 MAIU 1911.

Preşedinţa d-lui *I. C. Negruzzi.*

Rectorul Universităţii din Cristiania invită Academia să trimită delegat la serbarea unui secol dela înfiinţarea ei, serbare care se va face în zilele de 5 şi 6 Septemvrie viitor.

— Se decide a se trimite o scrisoare de felicitare.

D-l *Andreiu Bârseanu* anunță prin scrisoare că nu poate luà parte la lucrările sesiunii generale din cauza ocupațiunilor sale școlare.

D-l *Sp. Haret* prezentă din partea autorului, d-l Ernest Lebon, două note matematice extrase din *Bulletin dela Société philomathique* și *Bulletin de Sciences mathématiques* din Paris.

D-l *Dr. C. I. Istrati* prezentă scrierea sa: *Cum și cu ce trebuește să ne hrănim.*

ȘEDINȚA DELA 4 MAIU 1911

Președința d-lui *I. C. Negruzzi.*

D-nii *I. M. Moldovanu* și *V. Mangra* înștiințează prin scrisori, că nu pot luà parte la lucrările sesiunii generale.

Se cetește procesul verbal al Secțiunii științifice pentru ședința dela 3 Maiu, prin care se arată că Secțiunea a ales Secretar pe 7 ani (1911—1918) pe d-l *St. C. Hepites.*

— Se iea spre cunoștință.

ȘEDINȚA DELA 5 MAIU 1911.

Președința d-lui *I. C. Negruzzi.*

D-l Președinte *I. C. Negruzzi* amintește că în programa lucrărilor sesiunii generale este și regulamentarea acordării premiului «Demostene Constantinide», care, după testament, are a se da pe fiecare an pentru o lucrare științifică sau literară sau socială sau de artă, adică din domeniul tuturor celor trei Secțiuni. D-sa propune să se aleagă o comisiune de trei membri, câte unul din fiecare Secțiune, care să pregătească un proiect de regulament.

Propunerea d-lui Președinte se aprobă și se aleg în Comisiune d-nii: *I. Kalinderu, I. C. Negruzzi, P. Poni.*

ŞEDINŢA PUBLICĂ DELA 6 MAIU 1911.

Preşedinţa d-lui *I. C. Negruzzi.*

D-l *I. Puşcariu* ceteşte comunicarea sa despre: *Munţii Tămaş şi Tămaşel.*

D-l *At. M. Marienescu* ceteşte comunicarea sa: *Dinastia lui Radu Vodă Negru în Ungrovlahia (între Olt şi Siret) şi Dinastia Basarabilor (începând în Oltenia).*

ŞEDINŢA DELA 9 MAIU 1911.

Preşedinţa d-lui *I. C. Negruzzi.*

D-l *N. Teclu* mulţumeşte în numele membrilor Academiei d-lui Preşedinte *I. C. Negruzzi* pentru frumoasa excursiune ce a organizat la Curtea de Argeş în ziua de 7 Maiu şi care a lăsat excursioniştilor cea mai plăcută şi mai vie impresiune.

D-l *At. Marienescu* se foloseşte de această ocaziune spre a arătà că, pe când excursioniştii au mers în sus pe albia Argeşului la Cetatea lui Ţepeş Vodă, d-sa a rămas să se odihnească în gară, unde a vorbit cu mai mulţi ţărani din satele învecinate, cari purtau costumul din Ardeal şi pe cari d-l Marienescu îi credeà a fi Ardeleni. Din convorbirea ce a avut cu ei, d-sa s'a convins că sătenii dimprejurul Curţii de Argeş păstrează încă amintirea că ei sunt descendenţii coloniilor lui Radu Negru.

D-l *D. Sturdza* ceteşte următoarele:

«In 8 Maiu 1866, Principele Carol de Hohenzollern trimiteà din Turnu-Severin la Bucureşti următoarea telegramă membrilor Locotenenţei Domneşti: Nicolae Golescu, Nicolae Haralambie şi Lascar Catargiu :

«Punând piciorul pe pământul României, noua Mea patrie, Mă grăbesc a exprimà membrilor Locotenenţei Domneşti simţimintele cele mai sincere. Fericit că Mă aflu în mijlocul naţiunii, care M'a onorat cu încrederea sa, adresez, mai înainte de toate, rugăciunile mele Cerului, pentru ca să-Mi ajute a împlinì cu demnitate marea şi frumoasa misiune ce Providenţa Mi-a impus.»

«In 9 Maiu 1866, Principele Carol adresează din Slatına o telegramă părıntelui său Princıpelui Carol Anton de Hohenzollern:

«Cu inıma mișcată, dar veselă, trimit prea iubiţılor Mei părinți, scumpilor Meı frați şı surorı, primele și inimoasele Mele salutări, din noua Mea patrie. Ii voıu aparțineà din tot sufletul Meu, dar păstrând în totdeauna pentru țara în care M'am născut cele mai scumpe amintıri și simțimintele cele mai recunoscătoare».

«In 10 Maiu, Inălțımea Sa Prıncipele Carol I a depus în Adunarea Deputaților jurământul:

«Jur a fi credincios legilor țerii, a păzì religiunea României, precum şı integritatea teritoriului ei, și a domnì ca Domn Constituțional».

«Imedıat Inălțimea Sa rostì următoarea declarațiune solemnă în Adunarea Deputaților:

«Ales de către națiune, cu spontaneitate, Domn al Românılor, Mi-am părăsit, fără a sta la îndoeală, și țară și famılıe, spre a răspunde la chemarea acestui popor, care Mı-a încredınțat destinatele sale.

«Punând piciorul pe acest pământ sacru, am și devenıt Român. Primirea plebiscitului Imi impune, o știu, mari datorii; sper că Imi va fi dat a le îndeplinì. Eu vă aduc o ınımă leală, cugetări drepte, o voință tare de a face bınele, un devotament fără margini către noua Mea patrıe și acel neînvins respect către lege, pe care l-am cules din exemplul alor Mei.

«Cetățean astăzi, mâine, de va fi nevoie, soldat, Eu voiu împărtășì cu Domniile-Voastre soarta cea bună ca și pe cea rea. Dın acest moment, totul este comun între noi: credeți în Mıne, precum Eu în Domniile-Voastre!

«Provedința, care a condus pe Alesul Domnıilor-Voastre până aci și care a înlăturat toate pıedicile din calea Mea, nu va lăsà neîndeplinită opera sa.

«Trăească România!»

«Pentru întâiaș dată se auzià în România o declarațiune simplă, energıcă, călduroasă și inimoasă, cuprinzând în puține cuvinte un întreg program, care încheià cu accente de entuziasm înalt pentru viitor.

«In 10 Maiu 1877, Corpurile Legiuitoare au proclamat Independența României. Senatul și Adunarea Deputaților au prezentat la Palat felicıtările lor.

«Senatului Carol I a rostit mulțumirıle Sale prin următoarea cuvântare:

«Când parcurgem paginele istoriei noastre, noi vedem în mod constant,

că Românii datoresc conservarea lor mai ales unei virtuţi caracteristice a lor, aceea de a fi strâns uniţi în ora pericolului, aceea de a nu aveà decât un cuget, decât o inimă, decât o voinţă, când se atinge de binele comun, de interesele Patriei.

«Unanimitatea cu care Senatul a proclamat ruperea unor legături cari de mult îşi făcuse timpul, cari nu făceau decât a împiedicà România în calea sa de pace şi de civilizaţiune, făcând-o solidară cu greşeli străine şi atrăgând asupra pământului nostru rele şi calamităţi neprovocate de noi; această unanimitate este o puternică dovadă că viu este între Domniile-Voastre spiritul bătrânilor noştri, spiritul acelor mari strămoşi, cari în timpurile cele mai grele n'au disperat niciodată de soarta României.

«Urmeze a trăì între noi acest spirit matur şi mântuitor, urmeze a se întemeià din mult în mai mult concordia între toţi fiii aceleiaş ţeri: şi am ferma convicţiune, că cu toate greutăţile, ce încă ne aşteaptă, vom ajunge la limanul dorit de toţi.

«Şi dar, în prevederea acestei zile mult aşteptate, acestor zile frumoase, să zicem cu toţii:

«Să trăească România!

«Să trăească Senatul României!»

«Adunării Deputaţilor Carol I a răspuns prin următoarea cuvântare, care conţine o ochire istorică asupra trecutului mai apropiat şi mai depărtat, precum şi programul viitorului:

«Imi readuc aminte cuvintele ce, sunt acum unsprezece ani, le-am rostit atunci, când pentru prima oară am pus piciorul în Palatul Naţiunii. Aceste cuvinte sunt scumpe inimii Mele; ele au fost povaţa Domniei Mele în tot şirul de ani ce am parcurs împreună.

«Şi astăzi, ca şi la 10 Maiu 1866, nu Mă căesc nici că Mi-am lăsat familia, nici că M'am depărtat de ţara naşterii Mele. Nu! Nu mă căesc că Mi-am făcut din România ţara Mea, că Mi-am făcut din naţiunea română însăş familia Mea.

«Dimprotivă, astăzi, când cunosc mai bine frumuseţile acestei ţeri şi destinatele la cari ea are drept de a aspirà; astăzi când am putut aprecià mai de aproape marile calităţi ce disting poporul român; — cu bucurie Imi readuc aminte de ziua alegerii Mele de Domn, de ziua în care am venit în mijlocul Românilor, de ziua când M'aţi pus pe un Tron, ilustrat de atâţia mari şi glorioşi Domni, apărători ai Independenţei naţionale şi ai creştinătăţii în faţa semilunii.

«O singură umbră acoperià anii acum trecuţi, o singură umilire există pentru România şi pentru Domnul ei; voesc a vorbì de acele legăminte rău

definite și fără temeiu, cari se numiau în Constantinopole suzeranitate și pentru București vasalitate.

«Pentru înlăturarea acestor legăminte, nepotrivite nici cu pozițiunea, nici cu interesele, nici cu drepturile, nici chiar cu drepturile noastre ab antiquo;' pentru înlocuirea lor cu legămintele secolului al nouăsprezecelea, acelea pe cari State și Popoare libere le încheie cu State și Popoare libere, au lucrat două generațiuni de Români, și mai cu deosebire dela 1857 încoace.

«Și sunt în drept de a susținea că alegerea Mea, că chemarea Mea la gurile Dunărei dela sorgintele marelui fluviu, că însăș misiunea Domniei Mele n'a însemnat decât emanciparea României de aceste legăminte.

«In mijlocul evenimentelor nedorite, neprovocate de noi, Inalta Poartă a rupt singură aceste legăminte. Nu noi le vom restatornici! Au nu Domniile-Voastre, au nu Corpurile Statului, au nu națiunea întreagă au proclamat, au declarat, că prin ruperea acestor legăminte, România reintră în vechea sa independență, ca națiune liberă, ca Stat de sine stătător, ca membru util, pacinic, civilizator, în marea familie a Statelor Europene?

«Aparține acum energiei și devotamentului tuturor fiilor acestei țeri, aparține prudenței politice a Corpurilor Statului, aparține acum și Mie, iertați-Mi această afirmațiune, aparține râvnei, activității și neobositelor Mele stăruințe, de a mijloci, de a ajunge, ca noua stare politică a României să primească o consacrațiune europeană.

«Când ne uităm la bunăvoința, la înalta solicitudine cu care Marile Puteri, cu care Augustii Monarhi au înconjurat toate sforțările Noastre de renaștere, toate actele Noastre naționale, fie-ne permis a sperà, ba să avem ferma credință, că puternicul lor concurs nu va lipsi României nici în aceste momente supreme, când ea nu reclamă decât ceeace-i revine ca popor demn de a fi liber, ca țară care n'a demeritat dela așteptările Europei, ca Stat care are forța și inteligența de a îndeplini misiunea ce-i este trasă prin pozițiunea sa geografică.

«Aceasta să o sperăm, să o credem, să o voim, și Independența României, departe de a fi o jignire pentru pacea Europei, pentru liniștea Statelor vecine, am ferma convicțiune că ea va fi nu numai o satisfacțiune dată trebuințelor noastre naționale, dar va îndestulà totdeodată un mare interes european.

«Incă odată vă mulțumesc de bunele cuvinte ce-Mi adresați în această zi memorabilă; și Doamna, asociindu-Se la aceste mulțumiri, împreună vă urăm: — Să trăească Deputații României! — Și mai presus de noi toți — Să trăească România!»

«La felicitările Clerului, Carol I a răspuns că Biserica și Poporul uniți au fost și uniți rămân:

«In zilele mari ale României, clerul a fost pururea alături cu națiunea, sau mai bine zicând, a fost însăș națiunea.

«Nu puteà să fie altfel și astăzi, când națiunea română proclamă hotărîrea sa de a trăì cu propria sa vieață, de a fi stăpână destinatelor sale, de a fi de sine stătătoare.

«La voturile Corpurilor legiuitoare, Biserica aduce binecuvântările sale. Cum să nu credem în succesul cauzei noastre, cum să ne îndoim că glasul poporului nu va fi și glasul lui Dumnezeu?

«In numele națiunii primesc binecuvântările Clerului și cu toții strigăm: — Să trăească România! Să trăească Biserica ei!»

«La armată Carol I a adresat în 10 Maiu următorul Ordin de zi:

«In momentele grave prin cari trece țara noastră, România întreagă are ochii țintiți asupra voastră; ea pune în voi toate speranțele sale.

«In ora luptei aveți înaintea voastră faptele bătrânilor osteni români; aduceți-vă aminte că sunteți urmașii eroilor dela Racova și dela Călugăreni.

«Drapelul sub care luptați este în mijlocul vostru însăș imaginea patriei. Urmați-l dar vitejește și când odată laurii păcii vor reînverzì pe munții și câmpiile României, Patria cu recunoștință va înscrie numele bravilor ei apărători pe frontispiciul edificiului independenței române.

«Domnul vostru vă urmărește cu mândrie. El în curând va fi în mijlocul vostru, în fruntea voastră. Cauza ce vă este încredințată este o sfântă cauză. Cu noi dar va fi Dumnezeu, cu noi va fi victoria!»

«La felicitările Ministrilor adresate Inălțimii Sale Principelui, cu ocaziunea declarării Independenței României, Carol I a răspuns:

«Vă mulțumesc pentru îndemânarea cu care ați urmat impulsiunii simțimântului național în îndeplinirea dorinței celei mai scumpe a țerii întregi. Sper că cu concursul și cu sprijinul națiunii, acest mare fapt va rămâneà neșters în istoria noastră. Europa și Marile Puteri, cari au arătat în totdeauna bunăvoință și solicitudine acestei țeri, vor recunoaște, sunt sigur, în îndeplinirea dorințelor noastre, manifestate încă de Divanul adhoc din 1857, un pas mai mult făcut spre a asigurà în mod statornic liniștea și pacea pe țărmurile Dunărei».

«La 10 Maiu 1881, Corpurile Legiuitoare au proclamat România de Regat și pe Carol I Rege al României.

«Cu această ocaziune Maiestatea Sa Regele a făcut în cuvântările de mulțumire istoricul Domniei Sale de cincisprezece ani, precum și semnificarea proclamării Regatului pentru națiune și pentru Domnul ei.

«Răspunsul dat Corpurilor Legiuitoare:

«Mare și solemn este momentul, în care reprezentanții națiunii au venit în jurul Meu spre a-Mi supune hotărîrea unanimă a Corpurilor Legiuitoare.

«El începe o foaie nouă în Cartea în care stă scrisă vieața poporului român și încheie o perioadă plină de lupte și de greutăți, dar și bogată în bărbătești silințe, în eroice fapte.

«In acest moment voiu repetà ceeace am spus totdeauna, că voința națiunii a fost pururea călăuza Domniei Mele.

«De cincisprezece ani sunt Domnul înconjurat cu dragostea și cu încrederea națiunii; aceste sentimente, zilele bune le-au înveselit, zilele grele le-au întărit între noi.

«Mândru dar am fost ca Domn, scump Mi-e acest nume, pe care s'au revărsat în trecut raze de glorie și de mărire; pentru viitor însă România a crezut, că este necesar și conform cu întinderea, cu însemnătatea și cu puterea dobândită și manifestată prin acte neîndoelnice și cari au înălțat numele ei, de a se proclamà în Regat.

«Nu dar pentru Mine personal, ci pentru mărirea țerii Mele primesc titlul, care exprimă dorința cea mai vie, care arde de atâta timp în pieptul fiecărui Român, dar care nu schimbă întru nimic legăturile strâns stabilite între națiune și Mine, și cari au dovedit cât sunt de tari evenimentele ce le-am petrecut împreună.

«Fie ca primul Rege al României să se bucure de aceeaș iubire ca acel care până astăzi a fost și rămâne Domnul ei; — căci pentru Mine dragostea acestui nobil și viteaz popor, căruia i-am dat inima și sufletul Meu, este mai scumpă și mai prețioasă decât toate măririle cari înconjură Coroana.»

«Cuvântarea rostită la Incoronare:

«Serbarea de astăzi consacră o epocă de cincisprezece ani, plini de lupte grele, de fapte mari.

«Sub puternicul scut al Constituțiunii, România a crescut, s'a desvoltat, s'a întărit. Stăruința națiunii, vitejia armatei și credința care am avut-o în bărbăția poporului au împlinit dorințele noastre cele mai arzânde prin proclamarea Regatului, care este garanția cea mai sigură pentru viitor.

«Primesc dar cu mândrie, ca simbol al independenței și al tăriei României, această coroană, tăiată dintr'un tun stropit cu sângele vitejilor noștri, sfințită de biserică. Ea va fi păstrată ca o comoară prețioasă, amintind momentele grele și timpurile glorioase ce am străbătut împreună. Ea va arătà generațiunilor viitoare voinicia Românilor din acest timp și unirea care a domnit între țară și Domn.

«Pentru Regina și Mine însă, coroana cea mai frumoasă este și rămâne

dragostea şi încrederea poporului, pentru care n'avem decât un gând — mărirea şi fericirea lui.

«Să ne unim dar în faţa acestor steaguri, cari au strălucit pe câmpul de onoare; în faţa acestei coroane, emblemă a Regatului, împrejurul căreia naţiunea strângă-se, ca oştenii împrejurul drapelului; în faţa acestei măreţe manifestaţii, pentru care ţara întreagă a alergat în Capitală spre a fi martoră acestei zile fericite: să ne unim în strigarea scumpă inimilor noastre, şi care va găsì un răsunet puternic în acest loc sfinţit prin proclamarea celor mai însemnate acte: — Să trăească iubita noastră Românie, astăzi încoronată prin virtuţile sale civice şi militare!»

«Răspunsul Regelui Carol la felicitările Inaltului Cler:

«Clerul român a ştiut a atrage dragoste şi respect, fiindcă la toate actele mari naţionale a fost alăturea cu ţara.

«Acelaş exemplu l-au dat şi de astădată înalţii prelaţi cari şed în Senat şi întregul Cler a împărtăşit bucuria naţiunii de a vedeà încoronat edificiul politic al României.

«In vremile grele din trecut el a contribuit la păstrarea naţionalităţii, fiindcă a ştiut să insufle Românilor iubirea de patrie odată cu iubirea de Dumnezeu.

«Nu Mă îndoesc că, şi în viitor, Clerul român va şti a ferì naţiunea de orice simţiminte disolvante, cari ar pune în primejdie existenţa ei.

«Vă mulţumesc pentru felicitările ce-Mi exprimaţi şi sunt convins că Atotputernicul va ascultà rugăciunile Bisericii şi va răspândì binecuvântările sale asupra Regatului României.»

«Ministrului de Răsboiu Regele Carol I a adresat următoarele cuvinte:

«Armata cunoaşte dragostea ce am pentru dânsa şi cât sunt în totdeauna fericit, când Mă aflu în mijlocul ei; astăzi însă simt o deosebită mulţumire de a vă vedeà strânşi în jurul Meu.

«Marele act pe care l-a proclamat naţiunea, virtutea şi devotamentul oştirii l-au pregătit şi l-au înlesnit, şi din generosul sânge, cu care dânsa a stropit edificiul politic al României, a încolţit sămânţa măririi noastre, a răsărit neatârnarea, a înflorit Regatul României.

«Dea Dumnezeu ca pretutindeni, şi mai ales acì la noi, să domnească îndelungi ani de linişte şi de pace, de cari ţara are trebuinţă pentru propăşirea şi desvoltarea ei; dacă însă vreodată mama noastră comună ar aveà iar trebuinţă de braţul, de sângele, de vieaţa noastră, sunt sigur că veţi urmà pe Regele României cu aceeaş încredere, cu aceeaş abnegaţiune, cu care aţi

urmat în trecut pe Domnul și Căpitanul vostru, care nu s'a îndoit niciodată de devotamentul vostru, de strămoșeasca voastră vitejie.

«Ceeace vă zic astăzi vouă dela înălțimea Tronului și în fața acestor steaguri, simboale ale patriei încununate cu glorie, o zic prin voi tuturor camarazilor voștri, o zic armatei întregi, care se va uni pururea cu Mine în puternicul strigăt: Trăească Regatul României !»

«Președintelui Consiliului de Miniștri Regele Carol I a adresat următoarea scrisoare:

«Cu ocaziunea serbării încoronării Ni s'a mărturisit, Reginei și Mie, simțimintele cele mai sincere, cele mai nobile și mai duioase ale iubitului Nostru popor.

«Pe lângă delegațiunile venite din toată țara în Capitală spre a ne exprimà urările lor în ziua de 10 Maiu, am mai primit prin telegrame și prin adrese, prin dedicări literare și muzicale, numeroase felicitări din fiecare oraș, din fiecare sat. Aceasta este o dovadă vie, cât România întreagă a împărtășit cu Capitala noastră simțimintele de mulțumire și de patriotică mândrie, cari făceau în acea zi a săltà pieptul fiecărui Român, văzând că Atotputernicul ne-a ajutat nouă, cești de astăzi, a încoronà visul cel mai scump al națiunii.

«Am fost cu deosebire fericit, că iubitul Meu Frate și tinerii Mei Nepoți, și dânșii strâns legați cu tot ce simte și mișcă această țară, s'au aflat printre noi în aceste solemne zile și au avut privelіștea încrederii și afecțiunii cu care România, fără deosebire, înconjură Coroana Noastră, câștigată cu muncă și sacrificii bărbătești.

«Am dorì să Ne exprimăm mulțumirea direct și fiecăruia în parte; regretăm că aceasta Ne este peste putință în fața nesfârșitelor manifestațiuni ce Ni s'au adus. Te rugăm dar pe Domnia Ta să fii interpretul Nostru către toate corpurile și autoritățile Statului, către persoanele de toate stările, atât pământeni, cât și străini, cari au unit bucuria lor cu bucuria generală a țerii, și să le arăți la toți, că amintirea acestor serbări naționale și a dovezilor de dragoste către Noi, cari le-au însoțit, va rămâneà etern vie în inimile Noastre recunoscătoare.»

«La felicitările Academiei Române Maiestatea Sa Regele Carol a răspuns:

«Primesc cu o vie mulțumire și un sentiment de mândrie adresa Academiei Române, ce este chemată a scrie istoria țerii.

«Cu litere de aur va fi înscris într'însa, că visul de aur al României s'a împlinit, că România s'a ridicat prin forțele sale proprii, prin virtuțile sale

politice şi militare, prin încrederea în sine, pe înalta treaptă pe care aveà dreptul a se aşezà.

«Acum trebue să ne distingem şi pe câmpul larg literar. Academia are această frumoasă misiune. Ea este şi va fi, sunt convins, focarul ştiinţelor, care va străluci departe peste hotarele noastre.

«Regina şi Eu vă mulţumim pentru frumoasele sentimente şi bunele urări ce ne exprimaţi din partea Academiei.»

«Astfel ziua de 10 Maiu dela 1881 încoace cuprinde în sine o întreită sărbătoare pentru România — Proclamarea Domniei ereditare a Principelui Carol I, conform dorinţei manifestate de Divanurile ad-hoc din 1857, — Proclamarea României de Stat independent de sine stătător, — Proclamarea României de Regat.

«In 10 Maiu 1911, Maiestatea Sa Regele Carol încheie 45 de ani de Domnie, în cari numără 34 de ani de întreagă Suveranitate, şi 30 de ani de Regalitate.

«Ca semn văzut al adâncei recunoştinţe şi a sincerei admiraţiuni datorite de fiecare Român Maiestăţii Sale Regelui Carol I pentru statornicia, cu care a urmărit visul de Aur al României, de a se ridicà prin propriile sale forţe, prin virtuţile sale politice şi militare, prin încrederea în sine, la situaţiunea Regatului de astăzi, de a fi un factor real al păcii şi progresului între Statele civilizate ale lumii; am onoarea a propune Academiei Române, chemată a scrie istoria ţerii: să publice Cuvântările adresate Academiei Române de Maiestatea Sa Regele Carol, Augustul Protector al acestui Institut Naţional şi Preşedintele lui de Onoare, dimpreună cu Cuvântările Sale, cari au dat naştere întreitei sărbători naţionale de 10 Maiu.

— Membrii Academiei admit cu unanimitate propunerea d-lui D. Sturdza.

D-l *D. Sturdza* face, cu ocaziunea zilei de 10 Maiu, următoarele daruri:

1. O mare fotografie reprezentând Catedrala dela Quendlinburg şi placheta de bronz, făcute amândouă cu ocaziunea serbării de 200 ani a Academiei de ştiinţe din Berlin.

2. Atlasul cel mare al Comitelui Uwarow despre antichităţile Bosforului Cimerian.

3. Scrisori originale dimpreună cu copiile lor cuprinse în Colecţiunea de acte istorice din anii 1850, 1851 şi 1852, intitulată: Notes historiques de Mr. Ge..., Ancien chef de Cabinet de Mr. Guizot.

4. O colecţiune de 495 publicaţiuni, 2 manuscripte şi 21 fotografii şi stampe litografice.

— D-l Președinte *I. C. Negruzzi* mulțumește în numele Academiei d-lui *D. Sturdza* pentru prețioasele daruri făcute colecțiunilor ei.

D-l Președinte *I. C. Negruzzi* zice că d-l *Gr. Antipa* i-a adus la cunoștință că astăzi va plecà din țară și că se roagă a fi ales, în locul său, alt membru în Comisiunea pentru examinarea lucrărilòr din cursul anului.

— In locul d-lui *Gr. Antipa* se alege d-l *Dr C. I. Istrati.*

D-l *Dr. C. I. Istrati* amintește că în sesiunea generală trecută Academia, în urma unui raport foarte conștiințios al d-lui P. Poni, a premiat lucrarea d-lui Dr. Al. Zaharia despre *Grâul românesc.* Asupra acestei scrieri, care a fost bine primită de presa străină, s'a pronunțat defavorabil d-l Prof. Dr. Th. Kosutány din Budapesta, acuzând pe d-l Dr. Zaharia că a făcut o lucrare tendențioasă, cu scopul de a ridicà calitatea grâului românesc față de cel unguresc. Contra celor afirmate de d-l Kosutány, d-l Zaharia a publicat de curând scrierea: *Răspuns d-lui Prof. Dr. Th. Kosutány urmat de o Anexă cuprinzând Studiul recoltelor din anii 1900—1908,* pe care d-l Dr. Istrati o prezentă pentru membrii și biblioteca Academiei.

ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 11 MAIU 1911.

Președința d-lui *I. C. Negruzzi.*

D-l *Sp. Haret* expune comunicarea sa despre: *Mecanica socială.*

Ședința publică se ridică și Academia își urmează lucrările în ședința intimă.

D-l *I. Kalinderu* cetește următorul raport al Comisiunii Fondului Otteteleșanu pentru lucrările făcute în 1910—11:

«*Domnilor Colegi,*

«Anul școlar trecut a fost cel dintâiu în care s'a aplicat noul program.

«Din această cauză în 1910 au absolvit cursurile Institutului «Ion Ottetelleșanu» două serii deodată, și anume clasa VI-a cu 13 și clasa V-a cu 16, sau în total 29 de eleve.

«Prin schimbarea planului de învățământ nu s'a știrbit cu nimic mersul institutului, deoarece studiile s'au urmat paralel cu practica, iar aplicarea noului program a dat rezultate satisfăcătoare, după cum s'a văzut la examen, care s'a ținut în zilele de 22 și 23 Iunie.

«Pentru a învederà constatarea ce facem aci, ne raportăm la impresia fa-

vorabilă ce au lăsat răspunsurile elevelor la toate chestiunile asupra delegatelor Onor. Minister al Instrucțiunii publice și Cultelor: Doamna Inspectoare Evolceanu și Doamna Elena Demetrescu, Directoarea școalei de menaj externe din capitală, cum și asupra mult regretatului D. A. Teodoru, pe care colegul nostru d-l Sp. Haret, ca ministru, l-a însărcinat personal să asiste la examene.

«In ședința Academiei dela 25 Iunie, d-nii colegi C. I. Istrati și D. Onciul încă s'au arătat mulțumiți de progresul făcut de eleve la studii și practică. Au mai accentuat însă cu deosebire că noul program e prea încărcat, lucru pe care l-a relevat și colegul nostru d-l Kalinderu în cuvântarea ce a rostit la serbarea de închidere a anului școlar 1909—1910. In acel discurs, după ce a constatat marea sârguință depusă, atât de profesoare, cât și de eleve, d-sa a zis:

«In special programul a format obiectul de căpetenie al atențiunii Comi«siunii, căci oricât de grijnic ar fi fost întocmit, practica găsește mai tot«deauna cevà de îndreptat. Astfel până acum, adică într'un an de aplicare, «am putut observà că programul e prea încărcat. Sunt apoi și unele materii «cari cer o revizuire, chiar radicală, a împărțirii și modului lor de predare, «pentru a fi înțelese de eleve, cum și unele cari trebuesc desvoltate și «adaptate cerințelor Institutului».

«A adăos asemenea că:

«Mai sunt și alte lipsuri și că Academia se va interesà și mai departe «de mersul învățământului în institut, căci un program nu se poate sta«tornicì numai după experiența dintr'un singur an și cu atât mai puțin la «Institutul Otteteleșanu, la care, dat fiind scopul lui, trebuesc urmărite și «rezultatele practice în cât mai mulți ani».

«Drept aceea, și în urma discuțiunilor urmate în sus pomenita ședință, Academia a ales o Comisiune, compusă din d-nii: Dr. V. Babeș, Dr. C. I. Istrati, D. Onciul și N. Iorga, cari să facă propuneri pentru îndreptarea lipsurilor programului de învățământ.

«Această Comisiune s'a întrunit de două ori, fiind față și d-șoara subdirectoare Lucreția Staicovici, care luând notă de îndrumările d-lor colegi Babeș, Istrati, Onciul și Iorga și aplicându-le, sperăm că rezultatele din anul școlar curent vor fi și mai mulțumitoare, spre binele țerii, care are trebuință de cât mai multe femei conștii de înalta lor menire în vieața națională, mai ales a populațiunii rurale.

«In interesul Institutului ar fi de dorit ca această Comisiune să binevoească a desăvârși lucrarea, luând în considerație și experiența din anul curent, pentru ca anul școlar 1911—12 să poată începe cu programul definitiv stabilit și aprobat și de Academie și de Ministerul Instrucțiunii publice.

«Revenind la absolventele din anul trecut, avem plăcerea a vă aduce la cunoştinţă că:

12 dintr'însele, având părinţi mai cu dare de mână, stau la căminurile acestora;

2 sunt bibliotecare într'o mare librărie;

3 vor da examene ca maestre la grădinile de copii şi

12, în adăstare de a se căsătorì, au intrat în învăţământ, fiind mai toate podoaba satelor, ale căror vlăstare instruesc, după cum e informată Direcţia Institutului.

«Numărul mare de absolvente intrate în învăţământ nu poate decât să bucure, căci în putinţa ce li s'a dat de a-şi câştigà existenţa printr'o muncă proprie şi dintru început folositoare neamului, ele nu vor puteà decât să se pregătească şi să se întărească mai bine pentru chemarea lor ca femei demne şi vrednice ţesătoare ale viitorului naţiunii noastre.

«Direcţia Institutului are tot ştiri bune şi despre celelalte absolvente.

«Mulţumită recunoaşterii Institutului de către Minister şi creării prin aceasta a unui nou mijloc de traiu absolventelor, am putut observà şi la elevele de acum o dorinţă mai vie de a se instruì, de a devenì mai bune şi de a se face cât mai folositoare.

«In ce priveşte vieaţa în Institut — afară de 3 — 4 cazuri de boală trecătoare, — aceasta s'a scurs în pace şi voie bună, elevele desvoltându-se şi trupeşte şi sufleteşte.

«Personalul didactic a fost tot cel dinainte, cu adaogerea d-rei Amelia Drăghiceanu, licenţiată a Facultăţii de litere din Bucureşti, numită în Septemvrie ca profesoare de limba română şi istorie, în locul d-rei Sinceleanu care s'a căsătorit, şi de d-rele Corina Bibiri şi Maria Niculescu, numite tot în Septemvrie ca maestre de croitorie şi rufărie.

«D-şoara Bibiri însă, neavând destulă practică, s'a retras acum de curând.

«In sfârşit vă comunicăm, că examenul de admitere pentru 1910 — 1911 s'a ţinut în ziua de 13 Septemvrie: s'au înscris 61 de copile din ţară şi 15 de peste hotare; s'au prezentat la concurs 55 şi au fost admise 14 de acì şi 2 de peste hotare, conform regulamentului».

«Membrii Comisiunii: *St. C. Hepites, I. Kalinderu, I. C. Negruzzi*».

— Neluând nimeni cuvântul, raportul se iea spre cunoştinţă şi se aprobă.

Se procede la alegerea Comisiunii Fondului Otteteleşanu pentru 1911—12. — Sunt realeşi d-nii: *St. C. Hepites*, *I. Kalinderu*, *I. C. Negruzzi*.

D-l Vicepreşedinte *N. Quintescu* ocupă fotoliul prezidenţial.

D-l *St. C. Hepites* ceteşte următorul raport al Comisiunii Fondului Tache Anastassiu despre lucrările din 1910—11:

«*Domnilor Colegi*,

«In raportul din anul trecut, Comisiunea vă arătà că cea din urmă din dispoziţiunile testamentului Tache Anastassiu, anume înfiinţarea şcoalei de agricultură dela Ţigăneşti, va puteà fi adusă la îndeplinire cu începutul anului şcolar curent, prin măsurile ce se luase de a se reparà castelul şi dependinţele de acolo şi a se adaptà pentru trebuinţele şcoalei. Avem acum mulţumirea a vă aduce la cunoştinţă, că şi această îndatorire pusă de testament a fost înfăptuită, şi că prin urmare sufletul generosului şi marelui binefăcător Tache Anastassiu se poate bucurà de opera întreagă pe care a fundat-o.

«După ce în vara trecută s'au făcut reparaţiunile şi transformările clădirilor, rămânând pentru anul acesta numai unele mici întregiri, în toamnă s'au numit pe lângă Director, care fusese numit în Iulie, un şef de culturi, un grădinar-pomolog, un maiestru lemnar, unul fierar şi personalul de serviciu trebuitor, iar în luna Octomvrie s'a ţinut în prezenţa Colegului din Comisiune d-l St. C. Hepites şi a Directorului examenul de admitere în anul pregătitor a întâiei serii de elevi. Au fost primiţi în şcoală 20 elevi interni, având toată întreţinerea, îmbrăcămintea, cărţile, materialele didactice dela şcoală. In cursul anului, şcoala a fost vizitată şi inspectată de d-l Hepites, care a dat sfaturile şi îndrumările, necesare totdeauna la începutul oricărei lucrări.

«In toamna viitoare se va primì a doua serie de 20 elevi, şi astfel se va urmà până la completarea numărului de 80 elevi, atâţi câţi vor formà populaţiunea şcoalei.

«Şcoala primară dela Călmăţuiu, care este acum în al nouălea an de funcţionare, a dat la finele anului trecut a cincea serie de absolvenţi în număr de 15, dintre cari 12 băieţi şi 3 fete. La începutul anului şcolar curent, au fost înscrişi 80 elevi (50 băieţi, 30 fete), din cari 45 (18 băieţi, 27 fete din Călmăţuiu şi 35 (32 băieţi, 3 fete) din Griviţa. Cei 32 băieţi din Griviţa sunt toţi interni. Elevii au urmat şcoala cu toată regularitatea şi fac, pe lângă cursurile teoretice, şi practică de atelier, grădinărie, pomicultură, albinărit, etc. Ca rezultat pipăit al lucrărilor de grădinărie este faptul că absolut toate legumele şi zarzavaturile necesare cantinei şi gospodăriei s'au procurat din grădina şcoalei.

«La începutul anului, toţi elevii au primit dela Academie cărţile şi materialele de şcoală necesare, iar la începutul iernii s'au împărţit îmbrăcăminte şi încălţăminte elevilor săraci pentru suma de lei 1.483,30.

«D-l St. C. Hepites a inspectat şcoala în ziua de 21 Noemvrie şi d-sa a rămas, ca şi la inspecţia din anul precedent, foarte mulţumit de felul cum e condusă şcoala de cei doi institutori I. Popa şi I. Beldie. D-sa a expri-

mat dorința să se instaleze la școală băi pentru elevi și să se facă unele lucrări în legătură cu starea sanitară a localului și curții. Lucrările, ale căror planuri și devize s'au întocmit, se vor executà în vara aceasta.

«Pentru școala profesională de fete din Tecuciu, care a fost primită în administrația Ministerului Instrucțiunii și al Cultelor, după cum v'am arătat în trecut, s'a dat acestuia subvențiunea anuală de lei 10.000.

«Renta de 2.000 lei pe lună a d-nei Elena Tache Anastassiu și aceea de 1.000 lei pe lună a d-lui Iancu P. Anastassiu s'au servit regulat.

«După ce în anul trecut s'a construit o casă proprie pentru preotul bisericii particulare din Călmățuiu, s'a numit un preot permanent care face slujba religioasă regulat în toate sărbătorile.

«La cavoul răposatului Tache Anastassiu s'au făcut reparațiunile, despre cari vă arătam anul trecut că se simțià trebuință.

«Membrii Comisiunii: *St. C. Hepites, I Kalinderu, P. Poni*».

Raportul se iea spre cunoștință și se aprobă.

Se procede la alegerea Comisiunii Fondului Tache Anastassiu pentru 1911-12. — Sunt realeși d-nii: *St. C. Hepites*, *I. Kalinderu*, *P. Poni.*

D-l *P. Poni* cetește următorul raport al Comisiunii Fondului Adamachi asupra lucrărilor din 1910—11:

«*Domnilor Colegi*,

«Subscrișii membri ai Comisiunii Fondului Adamachi avem onoare a vă arătà în cele ce urmează modul cum s'au executat în anul trecut dispozițiunile din testamentul fericitului Vasile Adamachi.

«I. *Burse.* — In bugetul pe 1910—11 s'a prevăzut pentru burse, cheltueli de studiu și masa de lucru din Stațiunea zoologică dela Neapole, suma de lei 85.894,19 și s'au acordat următoarele burse:

a) 16 burse de câte 100 lei pe lună la studenți ai Universității din Iași și anume:

8 la Facultatea de științe d-lor: Victor Popescu și Amalia Misihănescu din anul I, Gheorghe Florea din anul II, Petre Popescu din anul III, Ruxanda Leu, Elena Malaxa, Margareta Coșula și Ilie Lepădatu din anul IV.

8 la Facultatea de medicină d-lor: Dimitrie Holban și Gheorghe Năstase din anul II, Grigore Bazgan și Ioan Teodorescu din anul V, Vasile Rășcan din anul VI, Mihail C. Buzenchi, Nicolae Rășcan și Ion Moțoc din anul VII.

b) 9 burse de câte 1.200 lei pe an la Școala de poduri și șosele elevilor: Mihail Manoilescu, Ion Protopopescu și Ion Vasilescu din anul preparator, Ion Apostolescu din anul I, Constantin Constantinescu și Nicolae Bujoreanu din anul II, Dumitru Stoica, Enache Haret și Ioan Cotârță din anul III.

c) 9 burse în străinătate pentru studii speciale și anume:

3 la licențiați în științe câte 300 lei pe lună d-lor: Gheorghe Bratu pentru lucrări practice de astronomie la Paris, Ion Petrovici pentru lucrări de chimie analitică la Aachen în anul II, și C. Bedreag pentru studiul fizicei la Paris în anul I;

3 la absolvenți de liceu și de școale speciale d-lor: Cristea Nicolescu cu 300 lei pe lună pentru studiul chimiei industriale la Berlin în anul V, Spiridon Popovici și Ion Bonifaciu cu câte 200 lei pe lună pentru perfecționare în ateliere de construcțiuni de mașini, cel dintâiu la Berlin în anul II, iar cel de al doilea la Braunschweig și Winterthur în anul I.

3 la ingineri d-lor: Ion S. Gheorghiu cu 400 lei pe lună pentru studiul electrotehnicei la Berlin în anul II, Nicolae Mușat și Cincinat Sfințescu pentru studiul edilității publice la Berlin, amândoi în anul I, cu câte 300 lei pe lună.

«II. — La finele anului școlar trecut 1909—10 au terminat studiile ca bursieri ai Fondului Adamachi d-nii: Gheorghe Lucescu și Elena Gavrilescu, obținând doctoratul în medicină dela Facultatea din Iași, Alina Cantacuzino, obținând licența în științe dela Facultatea de științe din Iași, Marin Canelia, care a făcut lucrări practice în ateliere de construcțiuni de mașini la Berlin, Gheorghe Macovei, lucrări de geologie la Paris și în Elveția, și Inginer Constantin Budeanu, electrotehnica la Berlin.

«III. — La masa abonată din Fondul Adamachi, în Stațiunea zoologică dela Neapole a lucrat în timpul sesiunii generale trecute colegul nostru d-l Gr. Antipa; de atunci ea a rămas neocupată, nefiind cerută de nici unul din specialiștii noștri.

«IV. — In *Publicațiunile Fondului Adamachi* au apărut în cursul anului următoarele patru lucrări: *Studii geologice și paleontologice din Dobrogea. III. — Fauna triasică dela Deșli-Caïra; IV. — Fauna triasică din insula Popina; V. — Fauna triasică inferioară din Dobrogea* de colegul nostru corespondent d-l I. Simionescu și *Citologia celulelor adipoase a Hirudineelor* de d-l I. Scriban, fost bursier al Fondului Adamachi, ca și d-l I. Simionescu.

«Pentru tipărirea «Revistei științifice V. Adamachi» a Asociațiunii foștilor bursieri s'a dat anul trecut, ca și în cel precedent, suma de 1.000 lei.

«In toamna trecută s'au împărțit pentru 1.500 lei cărți și îmbrăcăminte la elevii săraci ai școalei primare din Iași, care poartă numele lui Adamachi și s'a împărțit altă sumă de 1.500 lei, ca mile la săraci pentru pomenirea sufletului marelui binefăcător.

«In vara trecută s'a construit la moșia Roșiori a Fondului Adamachi un frumos local de școală cu o sală de clasă și cu locuință pentru diriginte, înzestrându-se cu tot mobilierul necesar și plătindu-se suma totală de lei 13.912,23. La inaugurarea școalei, care s'a făcut la 10 Octomvrie, a luat parte colegul nostru d-l St. C. Hepites, ca membru al Delegațiunii.

«*Propuneri pentru 1911—12.*

«La 1 Octomvrie viitor rămân vacante două burse pentru absolvenţi de liceu şi şcoale speciale, una pentru licenţiaţi în ştiinţe şi una pentru ingineri. Avem onoare a propune ca cele din categoria întâia să se acorde, una pentru *Studiul Botanicei cu speciala aplicare la agricultură*, în timp de doi ani; a doua pentru perfecţionarea în ateliere de construcţiuni de maşini; cea din categoria a doua să se acorde pentru *Studiul Geologiei* la Paris, în timp de doi ani; bursa pentru ingineri să se acorde pentru studiul edilităţii publice.

«Incheind acest raport, ne îndreptăm ca totdeauna gândul nostru recunoscător către memoria lui Vasile Adamachi.

«Membrii Comisiunii: *Sp Haret, P. Poni, D. A Sturdza*»

— Raportul se iea spre cunoştinţă şi se aprobă propunerile făcute prin el.

Se procede la alegerea a doi membri, cari împreună cu d-l Secretar general, conform Regulamentului, să formeze Comisiunea Fondului Adamachi pe 1911—12.

— Sunt realeşi d-nii: *Sp. Haret, P. Poni.*

ŞEDINŢA PUBLICĂ DELA 12 MAIU 1911.

Preşedinţa d-lui *I. C. Negruzzi.*

D-l *Dr. C. I. Istrati* ceteşte comunicarea sa: *Călătorie la Românii din Macedonia.*

ŞEDINŢA PUBLICĂ DELA 13 MAIU 1911

Preşedinţa d-lui *I. C. Negruzzi.*

D-l *Duiliu Zamfirescu* ceteşte comunicarea d-sale despre: *Metafizica cuvintelor şi Estetica literară.*

Şedinţa publică se ridică şi Academia îşi urmează lucrările în şedinţă intimă.

D-l *Dr. G. Marinescu* prezentă ca omagiu din partea d-lui C. Levaditi, membru corespondent, mai multe scrieri ale sale şi atrage atenţiunea Academiei asupra importanţei lor.

— D-l Preşedinte exprimă autorului mulţumirile Academiei.

Se ceteşte procesul verbal al Secţiunii ştiinţifice pentru şedinţa dela 12 Maiu, prin care se arată că Secţiunea a hotărît a propune să se aleagă membri activi d-l I. Simionescu în locul d-lui Gr. Ştefănescu şi d-l General Gr. Crăinicianu în locul d-lui Dr. D. Grecescu.

D-l Preşedinte zice că, potrivit art. 24 din Statute, votul asupra alegerii candidaţilor propuşi urmează să se facă după trei zile libere, adică Marţi 17 Maiu.

— Se decide a se pune la ordinea zilei în şedinţa de Miercuri 18 Maiu.

Comisiunea aleasă pentru a propune regulamentarea premiilor «Demostene Constantinide» prezentă următorul proiect:

«Răposatul Demostene Constantinide a legat Academiei, prin intermediul d-lui Coleg I. Kalinderu, suma de lei 100.000 în efecte, cu scopul — spune textual testamentul — «ca din venitul ei pe fiecare an să se premieze o «lucrare ştiinţifică sau literară sau socială sau de artă».

«Fondul s'a primit dela executorii testamentari în suma de lei 98.000 în efecte, — 2.000 lei fiind daţi ca taxă de timbru şi înregistrare.

«Prin capitalizarea cupoanelor în acest an şi în cel viitor, Fondul va fi nominal de lei 104.900 cu venit anual de lei 5.176. Scăzându-se 5%, impozitul Statului pe efecte, 1% pentru fondul pensiilor şi 15% pentru Academie, venitul anual disponibil rămâne de lei 4.149,45.

«Litera şi spiritul dispoziţiunii testamentare indică precis următoarea regulă de urmat:

1. Premiul «Demostene Constantinide» este anual de 4.000 lei nedivizibil.
2. El se va da pe rând de Secţiunile Academiei — ştiinţifică, literară, istorică — pentru o operă publicată din domeniul activităţii lor în cei din urmă trei ani.
3. Procedura de urmat va fi cea arătată în Regulamentul Premiilor.

«Membrii Comisiunii: *I. C. Negruzzi, P. Poni*».

— Propunerile Comisiunii se pun la vot şi se aprobă cu unanimitate.

Se cetesc procesele verbale ale Secţiunii literare pentru şedinţele dela 3, 4, 5 şi 9 Maiu, prin cari se arată că Secţiunea face următoarele propuneri:

1) a se publică în *Anale* scrierea d-lui Iosif Popovici despre: *Palia dela Orăştie, 1582* şi scrierea d-lui Dimitrie Dan, membru corespondent, despre *Arhimandritul Vartolomeiu Măzăreanul*;

2) a se publică colecţia de arii româneşti adunate de d-l Profesor Bartók dela Budapesta, după propunerea d-lui D. G. Kiriac, profesor la Conservator;

3) a se mănţineă pentru anul viitor suma de 1.000 lei, prevăzută în sesiunea trecută, la dispoziţia d-lui Kiriac pentru culegerea de arii populare din ţară;

4) a se alege membri corespondenţi străini d-nii Mateiu Friedwagner şi Kr. Sandfeld-Jensen.

— Propunerile Secţiunii se aprobă şi se decide a se pune la ordinea zilei alegerea membrilor corespondenţi în şedinţa de Miercuri 18 Maiu.

Secţiunea literară comunică apoi următoarele deciziuni:

1) a se capitaliză premiul Eliade-Rădulescu, de 5.000 lei, care nu a fost acordat nici unuia dintre concurenţi;

2) a se pune la concursul premiului Adamachi din 1916 subiectul: *Studiu asupra formaţiunii numelor de familie la Români.*

— Deciziunile Secţiunii se ieau spre cunoştinţă.

D-l *I. Bianu* prezentă ca omagiu făcut Academiei de d-l G. Gazier, Conservatorul bibliotecii din Besançon, volumul publicat de acesta, cuprinzând toate scrisorile inedite ale poetului nostru Alecsandri către Edouard Grenier. Se ştie că acest Grenier, dela începutul anului 1855, câtvă timp a fost Secretarul privat al lui Grigorie Vodă Ghica, Domnul Moldovei, şi că a rămas bun prieten al lui Alecsandri. El a murit în anii trecuţi, lăsând un foarte preţios volum de memorii, tipărit numai în vreo 10 exemplare şi prin urmare cu neputinţă de avut. D-l Vladimir Ghica, nepotul nobilului Domnitor, a văzut un exemplar chiar la răposatul Grenier şi a făcut extracte, din cari unele au fost publicate în Convorbiri literare. Grenier a lăsat cărţile şi hârtiile sale bibliotecii oraşului său natal, Besançon. Intre aceste hârtii se află şi 32 scrisori dela Alecsandri dela 1855—1885. D-l Gazier a publicat mai întâiu câtevă din aceste scrisori într'o revistă de provincie, şi după cererile mai multor Români, le-a publicat acum pe toate într'acest mic volum, foarte preţios pentru cunoaşterea ideilor şi simţimintelor poetului nostru.

— Se vor exprimă mulţumiri d-lui Gazier pentru atenţiunea arătată Academiei.

ŞEDINŢA DELA 14 MAIU 1911.

Preşedinţa d-lui *I. C. Negruzzi.*

D-l *I. Bianu* citeşte următorul raport al Comisiunii Bibliotecii pentru lucrările din 1910:

«*Domnilor Colegi*,

«Toate secţiunile Bibliotecii au continuat şi în anul trecut creşterea şi organizarea lor, iar serviciile şi-au urmat activitatea lor regulată. Informaţiunile şi datele statistice asupra mişcării Bibliotecii în cursul anului trecut

arată cu date precise atât îmbogăţirea colecţiilor şi lucrarea pentru catalogarea lor, cât şi gradul lor de folosire de către studioşii cari le-au cercetat.

«Iată oglinda credincioasă a întregei activităţi şi străduinţe din ultimul an şi a variatelor operaţiuni, săvârşite în ramurile diverse ale acestei Biblioteci.

«A. Secţiunea cărţilor tipărite.

«Sala de lucru a funcţionat şi în acest an cu toată regularitatea 10 ore în fiecare zi, cu excepţia lunilor Iulie şi August, când ea este deschisă numai în orele 8—12, şi afară de întreruperile naturale ale sărbătorilor, fixate de Delegaţiune.

«Activitatea de catalogare şi de înregistrare a nouălor publicaţiuni s'a săvârşit în mod regulat. Exemplarele prime s'au trecut în bibliotecă, iară dubletele s'au aşezat în depozitul dela fosta Monetărie a Statului. Toate cărţile, primite şi cumpărate, s'au trecut în publicaţiunea care cuprinde *Creşterea colecţiunilor*. Acest buletin trimestrial s'a publicat şi în acest an în mod regulat, şi dintr'însul se poate uşor cunoaşte nu numai creşterea colecţiunilor Bibliotecii noastre, dar şi mişcarea literară şi ştiinţifică din ţară.

«In ceeace priveşte îndatoririle tipografilor şi editorilor impuse prin prescripţiile legii pentru tipărituri, aceeaş greutate s'a întâmpinat, ca şi în anii trecuţi. A fost şi în acest an trebuinţă de a se face numeroase somaţiuni şi urmăriri pe calea justiţiei în contra lipsei de simţământ de respect pentru lege. S'au făcut în total 54 somaţiuni pentru 144 de cărţi şi 1.351 de reclamaţiuni pentru diverse publicaţiuni periodice. S'au dat în judecată 60 de tipografi şi 23 editori pentru neîndeplinirea obligaţiilor impuse de lege. Rezultatele obţinute sunt foarte nemulţumitoare, căci organele justiţiei arată rareori bunăvoinţa necesară pentru aplicarea acestei legi.

«Colecţia noastră de reviste străine, abonate sau primite în schimb, este foarte bogată faţă de proporţiile Bibliotecii şi de mijloacele băneşti, aşà încât cu ajutorul ei este cu putinţă a se ţineà bine în curent cu mişcarea ştiinţifică din străinătate în principalele ramuri de ştiinţă.

«Ţinem să vă aducem la cunoştinţă faptul, că anul trecut Biblioteca noastră a fost împărtăşită de o deosebită atenţie din partea străinătăţii. Universităţile din Berlin şi Cluj ni s'au adresat în diferite rânduri pentru împrumuturi de cărţi. Câţivà profesori maghiari şi bulgari au făcut studii mai îndelungate în salele noastre de cetire, cu scopul de a cunoaşte istoria şi cultura noastră naţională. Iar profesorul teolog şi orientalist Dr. C. Mirbt dela Universitatea din Marburg a zăbovit cu mult interes la noi, şi ne-a admirat colecţia de manuscripte şi cărţi vechi româneşti din domeniul literaturii bisericii orientale.

«In cele următoare dăm cuvenitele amănunte, culese din secţiunile speciale,

«I. *Sporul.*

«1. In anul 1910 ***s'au cumpărat*** 961 volume și broșuri, 89 numere de reviste române, 1.403 numere de reviste străine și 7 atlase și hărți.

«2. S'au primit ***în dar și în schimb*** dela autori sau dela instituțiuni culturale din străinătate 2.867 cărți, 242 numere de reviste române, 1.139 numere de reviste străine, 2 atlase și hărți, 14 foi volante și 4 caiete cu note muzicale. Universitățile din Halle, Giessen, Geneva, etc., precum și guvernul Statelor Unite au dat și în anul acesta o contribuție bogată de cărți dăruite.

«3. După obligațiunea *legii* din 1904, dela tipografiile din țară s'au primit 3.186 volume și broșuri, 536 publicațiuni periodice în 2.173 numere; 185 ziare politice, dintre cari 171 române, 4 franceze, 2 francezo-române, 2 germane, 4 evreești și 2 maghiare; apoi 35 atlase și hărți; 16 stampe și portrete; 187 fotografii; 17.169 foi volante.

«4. In colecția de ***tăieturi de ziare*** s'au clasificat și lipit 663 caiete, de 3.315 coale, cu 13.260 pagine.

«Sporirea întreagă a acestei secțiuni în cei din urmă zece ani se cuprinde în *Tabela I.*

Tabela I

ANII	Volume și broșuri	Ziare și reviste române	Ziare și reviste străine	Atlase și hărți	Foi volante	Note muzicale
1901	51.022	352	—	254	156	144
1902	7.326	291	169	77	42	4
1903	4 193	372	190	166	1 349	—
1904	5.463	454	370	58	82	4
1905	5.150	422	420	369	4 091	66
1906	5.317	518	236	63	2.040	7
1907	4.934	592	246	37	6 088	355
1908	4.835	611	252	35	10 456	49
1909	5.751	599	260	3	10 276	8
1910	7 014	721	285	44	17 183	4
Totalul creșterii 1901—1910. .	101.005	4.932	2 428	1.106	51.763	641

«II. *Lucrări de catalogare.*

«1. *Catalogul cel nou.* — In inventar au fost trecute 4.900 opere în 5.431 volume, dela No. 16.100 — 21.000. S'au catalogat deplin 4.400 opere în 4.927 volume, dela No. 13.601—20.000. Pentru această lucrare s'au scris 9.734

de fişe, din cari 5.299 pentru catalogul alfabetic al autorilor şi 4.435 pentru cel metodic, pe materii.

«In total, până la 31 Decemvrie 1910, catalogul cel nou cuprinde: *a)* trecute în inventar 21.000 opere în 25.659 volume; *b)* catalogate, clasificate şi aşezate definitiv în rafturi 20.000 opere în 24.578 volume; *c)* s'au lucrat pentru cărţile catalogate cu totul 44.785 fişe, dintre cari 24.560 alfabetice şi 20.225 metodice.

«Catalogul cel nou continuă să fie ţinut la curent cu toate publicaţiunile ce intră în bibliotecă pe orice cale: prin obligaţiunea legală, prin cumpărare sau primite în dar şi în schimb. Afară de aceasta, se continuă cu incorporarea fostei Biblioteci Centrale a Statului, din care s'a catalogat secţia XXI (filozofia). Sunt descorporate definitiv până acum secţiile I—IX şi XXI din cele 31 secţii în cari erà împărţită Biblioteca Centrală.

«2. *Secţia periodicelor.*—La secţia publicaţiunilor periodice s'au înscris în inventar 177 publicaţiuni, dela No. 2.510—2.686. Revizuindu-se colecţiunile, s'au constatat lipsurile la ultimele 78 de ziare, astfel că în anul acesta revizuirea s'a încheiat, rămânând ca în viitor să se ţină la zi. Lucrarea destinată să constitue un Catalog pentru public a ajuns de 3.872 fişe. Pentru Catalogul pe materii s'au făcut 3.205 fişe, din cari în anul trecut 791.

«Importanta lucrare *„Bibliografia publicaţiunilor periodice până la 1906“* s'a continuat, tipărindu-se până acum 45 coale, cari cuprind descrierea periodicelor, ale căror nume încep cu literele A—T şi se va terminà în timpul cel mai apropiat. Partea a doua a lucrării va cuprinde periodicele aşezate în ordine cronologică, în ordine topografică, pe limbi străine şi pe materii şi va aveà un indice de nume proprii.

«Incorporarea, începută în anul trecut, a periodicelor străine, la secţiunea aceasta urmează regulat.

«Secţiunea întreagă cuprinde în anul acesta 839 periodice în 8.726 volume.

«3. S'au *legat* cu totul 839 volume din secţia periodicelor şi 802 volume din secţia cărţilor. Va trebuì însă să se lege în viitor mult mai multe volume.

«III. *Consultarea.*

«Numărul vizitatorilor salei noastre de lectură sporeşte mereu faţă de anii anteriori şi numărul cărţilor consultate a crescut şi el considerabil. Am avut cu totul 12.649 de cetitori, cari au consultat 32.044 de volume de cărţi şi reviste, afară de cărţile şi periodicele aflătoare în permanenţă în salele de lectură la dispoziţie.

«Bilete de intrare s'au acordat 179, dintre cari 64 pentru Sala manuscriselor.

«Acasă, la membrii Academiei şi la Profesorii universitari, au fost împrumutate la 141 de persoane 571 de volume.

«Consultarea pe cei 5 ani din urmă se arată în *Tabela II.*

Tabela II.

ANII	Cetitori	Cărţi	Imprumutători	Cărţi
1906	9 351	33.209	110	539
1907	9 705	27 834	90	416
1908	8 894	27.372	115	495
1909	10 458	29 215	125	582
1910	12.643	32.044	141	575

«B. Secţiunea Manuscriptelor, Documentelor şi Stampelor.

«I. *Sporul.*

«S'au *cumpărat* 56 volume manuscripte, 1.538 documente şi 7 obiecte de Muzeu. S'au *primit în dar* 192 volume manuscripte, 1.252 documente şi 10 obiecte de Muzeu. Creşterile complete pentru cei din urmă 10 ani sunt arătate în tabela III, care urmează:

Tabela III.

ANII	Volume manuscrise	Documente	Stampe şi portrete	Fotografii	Albumuri	Medalii şi monete	Peceţi	Desemnuri, clişee, etc
1901	623	18 096	1.368	—	11	434	—	—
1902	576	7 792	3	35	2	—	—	5
1903	1 071	1 886	42	38	1	—	39	604
1904	414	3 657	72	226	1	4	2	—
1905	169	1 294	137	45	1	—	8	351
1906	90	6 337	132	242	1	—	62	2
1907	204	4 334	—	365	—	91	6	31
1908	758	1 600	81	111	1	54	1	2
1909	246	2 981	—	—	1	11	—	—
1910	248	2.790	147	495	4	17	—	—
Totalul creşterii 1901—1910 . .	4.399	50 767	1.982	1 557	23	611	118	995

«II. *Lucrări de catalogare.*

«In cursul anului trecut s'au făcut următoarele lucrări:

«*a)* S'au așezat în pachete 1.775 documente. S'au făcut fișele pentru catalogul cronologic la 1.290 de documente. S'a făcut rezumatul la 1.839 de documente pentru «Creșterea colecțiunilor» pe Ianuarie—Sept. 1910. S'a început facerea inventarului documentelor din colecția Aristarchi și s'au lucrat până acum 1.738 documente.

«*b)* S'au trecut în inventarul *manuscriselor* românești 194 volume; s'a întocmit și s'a tipărit indicele cronologic al documentelor aflătoare în manuscriptele românești 301—728, descrise în tomul II din *Catalogul manuscriptelor românești.*

«*c)* S'a început stampilarea cu pecete specială a documentelor și manuscriptelor din colecțiunea noastră. Inceputul s'a făcut cu documentele, cari au fost toate stampilate; s'a trecut apoi la manuscriptele românești, din cari s'a stampilat fiecare foaie din 1.377 volume. Lucrarea se va continuà câțivà ani, până ce va fi trecut peste toate manuscriptele. Ea este de cea mai mare necesitate pentru buna pază a colecțiilor.

«*d)* S'au *legat* 23 volume manuscripte.

«*e)* In *secțiunea stampelor* s'a continuat catalogarea și s'au făcut bilete pentru atlasuri și hărți până la No. 769. Inregistrarea portretelor a ajuns la 2.622. Celelalte stampe, reprezentând gravuri istorice, costume, planuri de lupte, au fost trecute în fișe dela No. 1.543 până la 2.581.

«III. *Consultarea.*

«Sala de lucru a manuscriptelor a fost frecventată de 2.474 cetitori, cari au consultat 4.119 manuscripte, 39.708 documente și 1.170 cărți vechi românești (1508—1830). Mișcarea generală din cei cinci ani din urmă se arată în tabela IV:

Tabela IV.

ANII	Cetitori	Volume manuscrise	Documente	Cărți vechi românești
1906	1 219	2.998	51 965	2 208
1907	1.636	3 025	16 033	1 396
1908	1.596	2 601	34 410	850
1909	1.428	2.435	25.231	593
1910	2 474	4 119	39.708	1.170

«In urma acestor amănunte întreaga mișcare a colecțiunilor noastre din 1910 se rezumă în tabloul V:

«I. Consultare.

Tabela V.

A. *Cărți tipărite.*	Cetitori	Volume
Cerute cu buletine	12.643	32.044
Imprumutate acasă	141	575
Total . . .	12 784	32 619
Aflătoare în sala de lucru· Cărți		1.812
Reviste străine		169
B *Manuscripte și documente*		
Manuscripte	1 689	4.119
Documente	416	39 708
Cărți vechi românești (1508—1830)	369	1.170

«II. Sporul.

Primite:	Volume și broșuri	Numere de reviste române	Numere de reviste străine	Atlase și hărți	Stampe și portrete	Volume manuscrise	Documente	Fotografii	Albumuri	Foi volante	Note muzicale	Obiecte de muzeu
Conform legii dela 23 Martie 1904	3 186	2 173	—	35	16	—	—	187	—	17.169	—	—
In dar sau în schimb.	2 867	242	1.139	2	8	192	1 252	97	—	14	4	10
Cumpărate.	961	89	1.403	7	123	56	1 538	211	4	—	—	7
Total . . .	7.014	2.504	2.542	44	147	248	2.790	495	4	17.183	4	17

«Adăogând toate acestea la suma totală din anul trecut, obținem, ca stare generală a colecțiunilor noastre, cu aproximație următoarele cifre:

94.112 opere înscrise în inventariile Bibliotecii.
3.516 publicații periodice.
6.372 stampe.
242 fotografii de documente.
4.694 volume manuscrise românești.
809 » » grecești.
633 » » slave.
63 » » latine.

159 volume manuscrise romanice.
58 » » germane.
168 » » orientale.
36.577 documente.
307 obiecte de muzeu.

«Conducerea, supravegherea și lucrările multiple, ce se depun pentru desvoltarea Bibliotecii noastre, sunt stăruitoare, regulate și temeinice și atârnă numai de marea chestiune a localului, ca mișcarea întreagă din această însemnată parte a activității Instituțiunii noastre să iea un avânt mult mai puternic.

«Membrii Comisiunii: *N. Quintescu, C. Erbiceanu*».

— Raportul se iea spre cunoștință și se aprobă.

Se cetește procesul verbal al Secțiunii istorice pentru ședința dela 13 Maiu, prin care se arată că Secțiunea a hotărit a propune să se aleagă membri corespondenți în locurile vacante d-nii V. Pârvan, I. Nistor și N. Dobrescu.

— Se decide a se pune la ordinea zilei în ședința de Miercuri 18 Maiu.

D-l *N. Iorga* aduce aminte că a anunțat pentru această sesiune lectura unei comunicări despre: *Catastiful breslei blănarilor din Botoșani.* D-sa roagă ca în locul acesteia, care să se amâne pentru ședințele din cursul anului, să cetească în cursul săptămânii, după cea viitoare, o comunicare despre: *Partea Românilor din Ardeal și Ungaria în cultura noastră modernă.*

— Se aprobă.

ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 16 MAIU 1911.

Președința d-lui *I. C. Negruzzi.*

D-l *D. Sturdza* cetește comunicarea d-sale despre *Căimăcămia din Moldova a Domnilor Ștefan Catargiu, Vasile Sturdza, Anastasie Panu.*

Ședința publică se ridică și Academia își urmează lucrările în ședință intimă.

Se cetește procesul verbal al Secțiunii literare pentru ședința dela 14 Maiu, prin care se arată că Secțiunea a luat deciziunea de a se da premiul Princesa Alina Știrbei d-șoarei Margareta Miller-Verghy pentru *Cartea de lectură pentru școalele secundare*, intitulată: *Copiii lui Răsvan.*

— Deciziunea se iea spre cunoștință.

Secțiunea face apoi următoarele propuneri:

a) a se tipări în *Anale* scrierea d-lui G. Pascu: *Cimilituri române*, anexă la lucrarea sa: *Despre Cimilituri;*

b) a se tipări în publicațiunea *Din vieața poporului român* lucrarea d-lui Tudor Pamfile despre: *Boale și leacuri, după datinele și credințele poporului român, la oameni, vite și paseri, adunate din comuna Țepu, județul Tecuciu.*

— Propunerile Secțiunii se aprobă.

D-l Președinte *I. C. Negruzzi* amintește că în sesiunea generală viitoare este a se da premiul «Dacia-România» pentru o lucrare pusă la concurs despre asigurări și, conform art. 4 din Regulamentul special al acestui premiu, urmează să se aleagă o Comisiune, care să judece lucrările ce se vor prezentà la concurs.

— Sunt aleși d-nii: *St. C. Hepites, I. C. Negruzzi, A. D Xenopol.*

ȘEDINȚA SOLEMNĂ DELA 17 MAIU 1911.

Președința d-lui *I. C. Negruzzi.*

D-l *N. Iorga* cetește discursul său de recepțiune despre: *Două concepțiuni istorice.*

Terminând, d-l Iorga zice că, urmând unor vechi și bune obiceiuri din Academie, dăruește cu ocazia acestei zile de mare sărbătoare pentru d-sa un exemplar din cartea Triod-Penticostar, tipărită pe la 1550, probabil în Țara-Românească. Din această carte Academia mai are două exemplare foarte necomplete. Exemplarul pe care d-sa îl dăruește, deși necomplet și el, este cu mult mai întreg decât al Academiei.

— D-l Președinte exprimă mulțumiri d-lui Iorga pentru acest dar.

D-l *A. D. Xenopol* cetește *Răspunsul* la discursul d-lui N. Iorga.

ȘEDINȚA DELA 18 MAIU 1911.

Președința d-lui *I. C. Negruzzi.*

La ordinea zilei sunt alegerile de membri activi și corespondenți propuse de Secțiuni.

Se procede la alegerea d-lui I. Simionescu ca membru activ în Secțiunea științifică în locul răposatului Gr. Ștefănescu.

D-l *L. Mrazec* ceteşte următoarea expunere:

«D-l Dr. Ioan Simionescu, profesor de geologie şi paleontologie la Universitatea din Iaşi, a fost ales membru corespondent al Academiei în 1907.

«In activitatea sa ştiinţifică neîntreruptă a cuprins probleme din cele mai interesante şi variate din ale stratigrafiei şi paleontologiei României.

«Din numeroasele sale lucrări, o mare parte a apărut în *Publicaţiunile Fondului Vasile Adamachi*, iar restul în *Anuarul Institutului Geologic*, în *Annales Scientifiques de l'Université de Iassy*, *Jahrbuch für Mineralogie, Paläontol.*, etc., *Verhandl. der K. K. Geol. Reichsanst.*

«Privind lucrările ştiinţifice ale d-lui Prof. Simionescu în totalitatea lor, constatăm că primele sale lucrări se referă la stratigrafia şi paleontologia depozitelor jurasice şi cretacice, cari ieau parte la constituirea Carpaţilor meridionali şi în special a pânzei transilvănene.

«Mai târziu începe studiul amănunţit al podişului Moldovei, semnalează întâiu prezenţa Cretacicului superior şi a recifelor mediterane-sarmatice (Toltry) în Nordul Moldovei, pe malurile Prutului, apoi în «Contribuţiuni la geologia Moldovei între Siret şi Prut» stabileşte între altele, în urma unor cercetări amănunţite, şi că Sarmaticul Moldovei corespunde orizontului său cel mai inferior.

«Cercetările d-lui Simionescu s'au îndreptat în ultimii ani asupra Dobrogei. De pe urma minuţioaselor sale studii asupra Jurasicului dintre Hârşova şi Boasgic au apărut două frumoase monografii de paleontologie asupra faunei respective, în cari găsim descrise şi în parte figurate peste 250 de specii aproape din toate grupele de nevertebrate, unele chiar forme nouă.

«Prin alte articole asupra stratigrafiei regiunilor citate, arată că Jurasicul aparţine Malmului şi că acesta este reprezentat prin toate etajele sale.

«De o însemnătate foarte mare pentru geologia Dobrogei şi în general pentru aceea a platformei prebalcanice, este determinarea Devonului în judeţul Tulcea.

«In ultimul timp d-l Simionescu a început studiul Triasicului din Dobrogea. Studiile nu sunt terminate. Lucrările publicate ne arată însă o sumă de rezultate din cele mai interesante.

«Astfel s'a descoperit Werfenianul la Tulcea, a cărui faună se apropie de aceea a stratelor de Campil din Alpi. Apoi se arată că Triasul dobrogean pare a formà o trăsătură de unire între Triasul din Alpi şi cel din Himalaia.

«In afară de cele peste 30 de lucrări ştiinţifice originale, d-l Simionescu are şi câtevà scrieri didactice.

«Toate lucrările, din cari unele sunt clasice pentru Geologia României, ne înfăţişează pe d-l Profesor Ioan Simionescu ca pe un cercetător erudit, unul din aceia cărora ştiinţa din România îi datorează un progres real.

«Aceste considerațiuni au determinat încă în 1907 alegerea d-sale ca membru corespondent al Academiei Române.

«Munca sa neobosită, prin care pe de o parte cunoașterea geologiei țerii a înaintat foarte mult, și care pe de altă parte a contribuit la ridicarea renumelui cercetărilor științifice române în străinătate, au hotărît ca Secțiunea Științifică să propue pe d-l Profesor Dr. Ioan Simionescu ca membru al Academiei Române, ca să ocupe locul de onoare ce a rămas gol după moartea așà de mult regretatului Gr. Ștefănescu».

Se procede la vot, al cărui rezultat este: votanți 26; voturi pentru 22, contra 4.

— D-l Președinte arată că propunerea a întrunit două treimi și proclamă pe d-l *I. Simionescu* membru al Academiei în Secțiunea științifică.

Se procede la alegerea d-lui General Gr. Crăiniceanu, propus de Secțiunea științifică în locul răposatului Dr. D. Grecescu.

D-l *St. C. Hepites* citește următoarea expunere:

«*Domnilor Colegi,*

«In sesiunea generală din anul trecut, Secțiunea științifică a propus sufragiilor D-voastre ca membru corespondent pe d-l General Gr. Crăinicianu, și cetitorul, prin raportul său publicat în *Analele Academiei*, XXXII, pag. 176 și următoarele, fusese însărcinat a vă expune motivele pe cari s'a bazat dânsa spre a vă propune această alegere pe care ați binevoit a o consfinți.

«Astăzi aceeaș Secțiune are onoarea de a propune alegerii D-voastre pe Generalul Crăinicianu în calitate de membru activ al Academiei Române și mi-a dat sarcina, pe care o îndeplinesc cu plăcere, de a vă expune meritele sale.

«Amănunțitul meu raport din anul trecut, în care sunt citate și apreciate cele mai multe din lucrările sale, mă dispensează de a repetà d-voastre și de rândul acesta numeroasele lucrări ale acestui distins ofițer general al armatei noastre.

«Mă voiu mărgini numai de a reamintì că activitatea literară a Generalului Crăinicianu a început imediat după gloriosul nostru răsboiu, la care a luat parte în gradul de locotenent de geniu, prin publicarea în 1879 a unei lucrări cu titlul: *O primă lecție a răsboiului nostru*, în care tânărul ofițer, care făcuse studii strălucite într'o școală de aplicațiune specială din străinătate, are curajul de a «da semnalul nevoilor simțite în armata română, în «ceeace cade în atribuțiunile geniului, ilustrând ideile sale cu exemple tipice «din răsboiu.»

«Această activitate a continuat fără întrerupere în mai bine de 30 de ani ce au trecut dela această epocă. Dintr'însa rezultă că trei sunt mai cu seamă

problemele cari l-au preocupat. Mai întâiu organizarea defensivă a țerii, ceeace a făcut ca, în temeiul numeroaselor sale studii de fortificațiune, Generalul Crăinicianu — care este un inovator în această artă — să fie considerat în toată lumea militară ca un eminent inginer militar. In al doilea rând instrucțiunea ofițerilor a preocupat mult pe recomandatul nostru, prin străduința căruia s'a pus la îndemâna oficerilor o întreagă bibliotecă asupra cunoștințelor militare. In fine a treia mare preocupare a Generalului Crăinicianu a fost instrucțiunea soldatului și îmbunătățirea traiului său, la care a contribuit în diferite chipuri.

«Dar activitatea Generalului Crăinicianu s'a manifestat în mod strălucit și pe terenul didactic, căci în curs de 20 ani a profesat, aproape fără întrerupere, cursul de fortificațiune, fie la Școala de infanterie și cavalerie, fie la Școala de artilerie și geniu, fie în fine la Școala superioară de răsboiu.

«Aceste cursuri, precum și numeroasele sale scrieri referitoare la arta fortificațiunii, au avut, în mod incontestabil, o înrâurire capitală asupra învățământului nostru militar în această specialitate atât de necesară oficerului, căci Generalul Crăinicianu este într'adevăr întemeietorul științei de fortificațiuni la noi.

«In materie de fortificațiune, ideile originale ale Generalului Crăinicianu au făcut înconjurul lumii. Tratatele moderne de fortificațiune se pronunță favorabil ideilor formulate de compatriotul nostru și puse în practică de el însuș pentru a asigurà — prin așà numitele raveline caponiere — apărarea curtinelor sau liniilor de șanțuri între punctele de sprijin ale unei pozițiuni fortificate.

«Scriitor de frunte și totdeauna în fruntea mișcării științifice militare la noi, acesta este Generalul Crăinicianu, pe care Secțiunea științifică vă roagă, Domnilor Colegi, a-l primì în rândurile Domniilor voastre.»

Se procede la vot, al cărui rezultat este: votanți 26; voturi pentru 20, contra 6.

— D-l Președinte anunță că propunerea a întrunit două treimi și proclamă pe d-l *General Gr. Crăiniceanu* membru al Academiei în Secțiunea științifică.

Se procede la alegerea d-lui V. Pârvan, propus membru corespondent de Secțiunea istorică.

D-l *I. Bogdan* cetește următoarele:

«*Domnilor Colegi*,

«D-l Vasile Pârvan, pe care îl propun să fie ales membru corespondent al Academiei Române în Secțiunea istorică, e născut la 28 Septemvrie 1882. După ce a luat licența în istorie la universitatea din București, d-sa și-a con-

tinuat studiile la universitățile germane și a luat doctoratul în filozofie la Breslau, cu una din cele mai apreciate teze în Germania. Acum doi ani a fost numit agregat definitiv de istorie antică și epigrafie la Universitatea din București și acum un an director al muzeului național de antichități. D-sa are deci o specialitate a studiilor istorice, care astăzi nu este reprezentată în Academia Română.

«Activitatea literară și științifică și-a început-o d-l Pârvan la 1902 în «Convorbiri Literare», în cari a publicat mai multe cercetări de istorie română și antică. A colaborat apoi la mai multe reviste, cum e «Semănătorul», «Luceafărul», «Neamul Românesc», «Junimea Literară»; a colaborat și la «Prinosul», adus la 1903 de mai mulți istorici români venerabilului nostru Secretar general, d-l D. Sturdza; ca funcționar al Academiei Române a lucrat la «Catalogul manuscriptelor românești», pentru care a făcut un indice foarte amănunțit al primului volum.

«Iată câtevà din studiile și publicațiunile d-sale:

1. Câtevà date nouă cu privire la familia Cuza («Convorbiri Literare» din 1904).

2. Alexăndrel Vodă și Bogdan Vodă. Șapte ani din istoria Moldovei, 1449 până la 1455. București 1904.

3. Un vechiu monument de limbă literară românească, 1639—1668 («Conv. Lit.», 1904).

4. Relațiile lui Ștefan cel Mare cu Ungaria («Conv. Lit.», 1905).

5. Mai multe articole despre istoria română publicate în «Luceafărul» din 1906 (Inceputurile poporului românesc, — Românii din stânga Dunărei până la întemeierea Principatelor, — Istoria Statelor române până la 1526).

«Toate acestea sunt lucrări bazate pe izvoare de întâia mână, lucrări cari aduc materiale și soluțiuni nouă la chestiunile arătate în ele. Mai însemnate sunt însă lucrările de istorie antică și de epigrafie ale d-lui Pârvan.

«Iată cele mai cunoscute din acestea:

1. Câtevà cuvinte cu privire la organizația provinciei Dacia-Traiană, cu prilejul unei nouă cărți asupra acestei chestiuni («Conv. Lit.», 1906).

2. Salsovia («Conv. Lit.», 1906).

3. Die Nationalität der Kaufleute im römischen Kaiserreiche. Eine historisch-epigraphische Untersuchung, Breslau 1909.

4. M. Aurelius Verus Caesar și L. Aurelius Commodus. A. D. 138—161. București 1909.

5. Contribuții epigrafice la Istoria creștinismului daco-roman. București 1911.

«Lucrările acestea au fost bine apreciate de specialiști, în țară și în străinătate. N'are decât să citească cinevà dările de seamă ale d-lui Iorga din «Sămănătorul» și din «Neamul Românesc», notițele bibliografice și recensiunile din «Byzantinische Zeitschrift», din «Jahresberichte der Geschichtswissen-

schaft», din «Revue Archéologique», din «Berliner Philologische Wochenschrift», din «Archiv fur Papyrusforschung», spre a se convinge, că dela întâiele lucrări de istorie antică, d-l Pârvan a arătat nu numai cunoştinţe profunde în această specialitate, ci şi putinţa de a găsì soluţiuni nouă. Eduard Meyer în «Kleine Schriften» (Halle 1910) citează teza de doctorat a d-lui Pârvan, ca una din cele mai însemnate scrieri de istorie economică antică, în anii din urmă.

«Asupra scrierii «M. Aurelius Verus Caesar şi L. Aurelius Commodus» vă aduc aminte de raportul colegului nostru d-l Onciul, în urma căruia Academia a votat d-lui Pârvan un premiu în sesiunea trecută (v. *Analele*, ser. II, tom. XXXII, p. 324 sq.).

«Ultima scriere a d-lui Pârvan a fost foarte favorabil apreciată de d-l A. Xenopol în «Noua Revistă Română» şi de d-l N. Iorga în «Neamul Românesc Literar». «Contribuţiile epigrafice la istoria creştinismului daco-roman» sunt într'adevăr nişte studii foarte erudite asupra uneia din cele mai grele chestiuni ale istoriei noastre vechi. Cum foarte bine a observat d-l Xenopol în recensiunea sa, d-l Pârvan a dat în scrierea aceasta tot ce se poate da astăzi ca rezultate ale erudiţiunii moderne. D-sa s'a arătat a fi un specialist de prima mână în epigrafie şi în istoria antică; dela d-sa ne putem aşteptà la lucrări însemnate în aceste domenii.

«Pentru aceste merite ştiinţifice sunt de părere să-l alegem membru corespondet al Secţiunii istorice.»

Se procede la vot, al cărui rezultat este: votanţi 26; voturi pentru 25, contra 1.

— D-l Preşedinte arată că propunerea a întrunit două treimi şi proclamă ales pe d-l V. Pârvan membru corespondent în Secţiunea istorică.

D-l *I. Kalinderu* ceteşte următoarea expunere despre d-l I. Nistor, propus a fi ales membru corespondent în Secţiunea istorică:

«D-l *Dr. Iancu I. Nistor*, din Vicovul de sus, Bucovina, după terminarea liceului Statului din Rădăuţi, a urmat 4 ani cursurile de istorie, geografie şi filologie modernă la Universitatea din Cernăuţi.

«Dela 1903, când a trecut examenul de capacitate din istorie şi geografie, a funcţionat ca profesor la liceele din Cernăuţi şi Suceava, până la 1908, când, obţinând un concediu de trei ani, a plecat pentru urmarea studiilor la Viena, Munchen, Lipsca, Berlin şi Bucureşti. In 1909 a fost promovat de Universitatea din Viena doctor în filozofie.

«D-sa a tipărit în 1910: *Die Moldauischen Anspruche auf Pokulien* (Pretenţiunile Moldovei asupra Pocuţiei), iar în anul acesta: *Die auswartigen Handelsbeziehungen der Moldau im XIV, XV und XVI Jahrhundert.*

«In prima lucrare, după ce vorbește despre situația geografică, populațiunea și bogăția Pocuției, arată cele dintâi legături ale Domnilor Moldovei cu Polonii și face istoricul Pocuției, începând dela Petru I Mușat. Are și un capitol, cel dela sfârșit, despre cele din urmă încercări ale Moldovenilor de a recăpătà Pocuția, în a doua jumătate a veacului al XVI-lea, cum și despre renunțarea definitivă a Domnitorilor Moldovei din această vreme.

«In a doua lucrare, d-l Nistor se ocupă cu: Condițiile de desvoltare ale comerțului, Comerțul Moldovei cu celelalte țeri, comerțul cu Transilvania, Participarea Moldovei la comerțul Mării Negre. Acesta nu e un studiu complet asupra comerțului Moldovei, ci numai partea generală. Autorul anunță însă în prefață, că pregătește și partea specială privitoare la vămi, monete, mărfuri, etc.

«Afară de acestea, începând din anul 1904, a condus revista bucovineană «Junimea Literară», în coloanele căreia a publicat numeroase articole și recensii cu cuprins istoric și literar. A colaborat și la revista «Școala», cum și la «*Jahrbuch des Bukowiner Landesmuseums*» (Anuarul Muzeului Bucovinei), în care a tipărit un studiu intitulat: «*Zur Moldauisch-Pokutischen Grenzfrage*» (Contribuție la chestiunea graniței dintre Moldova și Bucovina).

«In cele două scrieri rezumate aci, d-l Nistor se folosește de un întins material istoric, dovedind cu prisosință că cunoaște metoda istorică. Calitățile d-sale au fost apreciate de altfel și de învățații germani, căci lucrarea primă a ieșit întâiu în: *Archiv fur Oesterreichische Geschichte.* Publicând apoi studiile în limba nemțească, d-sa aduce un îndoit folos istoriei noastre prin răspândirea cunoașterii ei, mai ales în cercurile germane.»

Se procede la vot, al cărui rezultat este: votanți 26; voturi pentru 25, contra 1.

— D-l Președinte, anunțând rezultatul votului, proclamă membru corespondent în Secțiunea istorică pe d-l I. Nistor.

D-l *I. Kalinderu* cetește următoarele despre d-l N. Dobrescu, propus a fi ales membru corespondent în aceeaș Secțiune:

«D-nul N. Dobrescu e profesor de Istoria Bisericii române la Universitatea din Capitală. D-sa este absolvent al Seminarului central, al cursului liceal, licențiat al Facultății de teologie, absolvent al Facultății de litere din București, Doctor în litere (specialitate Istoria) dela Universitatea din Viena.

«D-sa a început a tipări lucrări de prin 1905, când a dat la lumină:

«1. *Studii din Istoria Bisericii române contimporane,* în cari servindu-se de documente, scrieri și ziare, arată fazele de desvoltare, prin cari a trecut biserica română dela 1850—1859, dela 1859—1866 și dela 1866—1895.

«De atunci a mai publicat, în ordinea în care au apărut:

«2. *Fragmente privitoare la Istoria Bisericii române.* Aceasta e o lucrare

cu un cuprins destul de variat. Intr'însa e mai întâiu vorba de un episcopat românesc în sec. XI—XII, asupra căruia d-l Dobrescu atrage cel dintâiu atențiunea. Conține apoi: mai multe documente inedite, cari scot la lumină episcopi de ai Românilor de peste munți în sec. XVI și XVII; o privire inedită asupra clerului și poporului român din Ardeal, înainte de unire, cum și corespondența Episcopului Inocențiu Clain, găsită în arhivele din Viena.

«3. *Intemeierea Mitropoliilor și a celor dintâi mânăstiri*, 1906, în care se ocupă îndeosebi cu întemeierea mitropoliilor române și cu a celor mai vechi mânăstiri românești. Secolul ce interesează această lucrare este al XIV-lea.

«4. *Istoria Bisericii române din Oltenia în timpul ocupațiunii Austriace*, 1906. Această scriere e împărțită în două: In prima parte se face istoricul amănunțit al bisericii din Oltenia în timpul ocupațiunii austriace, iar în a doua parte sunt publicate documentele inedite la cari se referă. Aceste documente sunt în număr de 220, astfel că lucrarea are și caracterul unui material istoric de mare însemnătate.

«5. *Documente și regeste privitoare la Constantin Brâncoveanu*, 1907 — în colaborare cu d-l C. Giurescu, membru corespondent al Academiei.

«6. *Privire istorică asupra calendarului bisericesc*, 1908. In această lucrare se arată structura și desvoltarea calendarului bisericesc, sfinții introduși la popoarele ortodoxe și moaștele sfinților aduse în diferite timpuri la noi.

«7. *Lecția de deschidere a cursului de istorie a Bisericii române*, 1908. E o profesiune de credință a d-lui Dobrescu în privința acestui studiu, meritând să fie relevată partea în care d-sa arată că înțelege să facă Istoria Bisericii române în mod științific, adică utilizând izvoarele istorice, folosindu-se de ele în mod critic, sistematizând materia, etc.

«8. *Introducerea Creștinismului la Români*, 1910, în care, după ce combate unele din părerile cari au circulat până acum, cu privire la introducerea creștinismului la Români, ajunge la concluzia, că creștinismul nu s'a introdus dintr'odată și la o anumită epocă, ci încet, treptat, în decurs chiar de câtevà veacuri. La această concluzie d-l Dobrescu ajunge studiind atât mărturiile istorice și argumentele filologice, cât și rezultatele ultime ale istoricilor noștrii, cu privire la originea și formațiunea poporului român.

«9. *Antim Ivireanul*, 1910, în biblioteca Societății culturale «Steaua», cuprinzând vieața și activitatea acestui mare păstor și mitropolit.

10. *Din istoria Bisericii române*, secolul XV, 1910. Scrierea aceasta e o urmare a celei despre Intemeierea Mitropoliilor. In partea întâia se studiază Istoria Bisericii române în secolul al XV-lea în Țara-Românească, și în partea a doua Moldova. In fiecare din aceste părți autorul vorbește despre eparhii, episcopi, mitropoliți, mânăstiri, egumeni, cum și despre cultura promovată de biserică; iar pe baza cercetărilor înlătură multe lucruri, în car

se crezuse până acum, referitoare la unii mitropoliţi cari nu au existat în acest veac.

«Deosebit de aceasta a mai scris în reviste şi mai cu seamă în «Convorbiri Literare» diferite articole, ca: *Un memoriu al Mitropolitului Stamate, Episcopul Melhisedec, Mitropolitul Andreiu Şaguna, Rolul Bisericii în trecutul românesc, Reprezentanţii a două curente în biserica din Ţara-Românească la începutul secolului al XVI-lea.* Aceste articole, pe cari le-a scos şi în broşuri, vădesc asemenea conştiinţiozitatea cu care d-l Dobrescu le-a studiat.

«D-l Dobrescu s'a folosit în lucrările sale nu numai de tot ce a apărut, privitor la fiecare subiect, dar şi de izvoarele timpului, pe cari le-a cercetat minuţios în colecţiile Academiei Române, cum şi în arhivele din Budapesta (Liber regius), Viena şi în actele Patriarhiei Constantinopolitane. In multe din ele publicând numeroase şi preţioase documente inedite, dă dovezi că posedă nu numai pregătirea necesară pentru studiile istorice, ci şi aptitudini de cercetător al arhivelor.

«*Istoria Bisericii române din Oltenia, în timpul Ocupaţiunii Austriace,* a fost editată chiar de Academie, care, apreciind meritele autorului, a dat d-lui Dobrescu o încurajare, care l-a însufleţit, dovadă numeroasele sale lucrări dela anul 1906 încoace.»

Se procede la vot, al cărui rezultat este: votanţi 25; voturi pentru 23, contra 2.

— D-l Preşedinte arată că propunerea a întrunit două treimi şi proclamă membru corespondent în Secţiunea istorică pe d-l N. Dobrescu.

Se procede la alegerea membrilor corespondenţi străini, propuşi de Secţiunea literară.

D-l *I. Bianu* ceteşte următoarele despre d-l Mat. Friedwagner:

«D-l Mat. Friedwagner este un distins filolog romanist din şcoala lui Mussafia dela Viena, unde — pe lângă filologia romanică — a studiat şi pe cea germanică. Studiile romanice şi le-a completat prin călătorii în ţerile latine şi prin ascultarea cursurilor fruntaşilor filologiei romanice din Paris. Dela 1900 a ocupat catedra de filologie romanică la Universitatea din Cernăuţi, de unde a plecat în luna Aprilie trecut, fiind chemat la Academia de ştiinţe sociale şi de comerţ din Francfort pe Main.

«Inainte de 1900 a publicat studii şi scrieri de valoare deosebită asupra unor vechi monumente ale limbii şi literaturii franceze; a publicat într'o ediţie critică scrierile lui Raoul de Houdane, scriitor din secolul XII.

«Aceste studii şi publicaţiuni au fost primite cu multă laudă de cele mai înalte autorităţi ale filologiei romanice.

«Dela sosirea sa în Bucovina, d-l Friedwagner şi-a îndreptat toată atenţiunea spre poporul românesc al provinciei şi asupra activităţii filologice româneşti.

«A publicat dări de seamă critice despre lucrări de filologie românească de ale d-lui Pericle Papahagi, tipărte de Academie, şi G. Weigand, despre traducerea germană a Pastelelor lui Alecsandri făcută de d-l K. Richter. Aceste dări de seamă arată că d-l Friedwagner a urmărit cu deplină competinţă şi cu viu interes mişcarea filologică la Români.

«D-l Friedwagner a fost însă cu totul cucerit de frumuseţile poeziei poporale româneşti. La 1905 d-sa a publicat în volumul de omagiu adus bătrânului şi marelui romanist Mussafia un studiu despre: *Cântecele poporului românesc din Bucovina*, în care se arată nu numai interesul şi analiza pătrunzătoare a omului de ştiinţă, dar şi adânca simpatie — pot zice adevărată iubire — pentru sufletul şi felul de simţire manifestat în doina Românului.

«La Congresul Filologilor germani, ţinut în Graz la 1909, a făcut o călduroasă comunicare iar despre poezia poporală românească; iar în vara aceluiaş an a ţinut tot acolo cursuri de vacanţă despre poporul românesc şi poezia lui.

«La 2 Decemvrie anul trecut, la solemnitatea primirii rectoratului Universităţii, şi-a făcut discursul festiv asemenea despre poezia noastră poporală, din care a adunat însuş o bogată culegere, de peste 10.000 cântece.

«D-l Friedwagner, în cei zece ani, cât a lucrat la Cernăuţi, pe vechiul pământ românesc al Bucovinei, a dat multe şi statornice dovezi de iubire şi de prietenie pentru neamul nostru.

«Secţiunea literară, pentru aceste motive, crede bine a stabili între năzuinţele culturale româneşti, reprezentate de Academia Română, şi d-l Friedwagner legături statornice, alegându-l membru corespondent.»

Se procede la vot, al cărui rezultat este: votanţi 21; voturi pentru 21.

— D-l Preşedinte arată că propunerea a întrunit unanimitatea voturilor şi proclamă pe d-l Mat. Friedwagner membru corespondent în Secţiunea literară.

D-l *I. Bianu* ceteşte următoarea expunere despre d-l Kr. Sandfeld-Jensen:

«K. Sandfeld Jensen este distins romanist danez ieşit din şcoala lui Kr. Nyrop dela Universitatea din Copenhaga. După terminarea studiilor universitare, sub conducerea maestrului său, celebru pentru siguranţa metodelor sale şi prin opera sa clasică despre: *Gramatica istorică a limbii franceze*, d-l Sandfeld Jensen a lucrat lângă mai mulţi din fruntaşii filologiei romanice din Europa.

«D-sa şi-a îndreptat chiar dela început toată atenţiunea asupra regiunii romanice orientale, adică asupra limbii române şi a relaţiilor ei cu limbile balcanice.

«A studiat limba românească nu numai din cărţi, dar a petrecut de câtevà ori cu lunile între Români în România şi în ţerile vecine, la oraşe şi la sate, şi a câştigat o adâncă cunoştinţă ştiinţifică şi practică a limbii noastre şi a limbilor balcanice.

«La 1895 a publicat un studiu despre: *Limba română şi cea albaneză* (Rumænsk og albanesisk), cu ocaziunea unor scrieri de M. Gaster şi B. P. Hasdeu. La 1900 a început o serie de *Studii româneşti* (Rumænske Studier), din cari a apărut un volum, cuprinzând un studiu comparativ despre Infinitivul verbelor în limba română şi în cele balcanice.

«La 1904 a publicat, în *Grundriss der romanischen Philologie* a lui G. Gröber, un studiu despre: *Elementele nelatine în limba română.*

«Pe lângă aceste lucrări, d-l Sandfeld Jensen a publicat prin revistele speciale numeroase dări de seamă despre scrieri filologice privitoare la limba noastră, note, etimologii, cari toate arată nu numai o adâncă cunoaştere a acestei limbi, dar o stăruinţă neadormită în studiarea ei. Astfel chiar în zilele trecute a publicat în *Revue de dialectologie romane,* care apare la Bruxelles, o luminoasă dare de seamă despre *Atlasul linguistic al limbii române*, întocmit de d-l G. Weigand şi publicat cu ajutorul bănesc al Academiei noastre.

«Acestea sunt titlurile, pe temeiul cărora Secţiunea literară propune să fie ales d-l Kr. Sandfeld Jensen membru corespondent».

— Se procede la vot, al cărui rezultat este· votanţi 22; voturi pentru 22.

D-l Preşedinte anunţă că propunerea de alegere a întrunit unanimitatea voturilor şi proclamă ales membru corespondent în Secţiunea literară pe d-l Sandfeld Jensen.

Se ceteşte următoarea propunere:

«Subsemnaţii avem onoare a propune ca membri onorari ai Academiei Române:

«pe d-l Prof. Dr. Paul Ehrlich dela Francfort, unul din cei mai geniali experimentatori pe terenul medicinei, care a făcut descoperiri epocale şi de cea mai mare importanţă practică, pe terenul terapiei specifice asupra tuberculozei, tripanosomiozei şi sifilisului. Cercetările sale asupra boalelor sângelui, etc., vor rămâneà în totdeauna manifestaţiuni din cele mai ingenioase ale spiritului scrutător şi ne îndreptăţesc a privì pe Ehrlich ca aparţinând binefăcătorilor umanităţii;

«pe d-l Prof. Dr. Ch. Bouchard, Preşedintele Academiei de ştiinţe din Paris, ilustru patologist, conducătorul şcoalei moderne patologice franceze, mare prieten al Românilor, încurajând pe tinerii medici români şi studenţimea medicală română din Franţa, care îi păstrează o profundă recunoştinţă.

«*Dr. V. Babeş, Sp. Haret, St. C. Hepites, Dr. G Marinescu, L. Mrazec, P. Poni, N. Teclu.*»

Punându-se la vot această propunere, rezultatul este: d-l Dr. Paul Ehrlich întruneşte 20 voturi pentru, contra 1; d-l Dr. Ch. Bouchard întruneşte unanimitatea de 21 voturi pentru.

— D-l Preşedinte proclamă membri onorari ai Academiei pe d-nii D-ri Ehrlich şi Bouchard.

Se ceteşte procesul verbal al Secţiunii istorice pentru şedinţa dela 16 Maiu, prin care se arată că Secţiunea a decis a se pune următoarele subiecte pentru premii:

a) pentru premiul Năsturel de 5 000 lei din 1916: *Administrația austriacă în Oltenia, Banat și Transilvania până la pacea de Belgrad;*

b) pentru premiul Eliade-Rădulescu de 5.000 lei din 1916: *Relațiile noastre cu Turcia dela pacea dela Chiuciuc-Cainargi până la proclamarea independenței;*

c) pentru premiul Alexandru Bodescu de 1.500 lei din 1914: *Revoluția din 1821 în țerile noastre;*

d) pentru premiul Cuza de 6.000 lei din 1916: *Istoria breslelor în Principatele române.*

— Se ieau spre cunoştinţă.

Se cetesc procesele verbale ale Secţiunii ştiinţifice pentru şedinţele dela 13, 16 şi 17 Maiu, prin cari se arată că Secţiunea a luat următoarele deciziuni:

a) a acordat premiul Lazăr de 5.000 lei lucrării în manuscris despre: *Animalele domestice în România*, cu deviza: «Hrană, hrană şi iar hrană», ai cărei autori s'a constatat că sunt d-nii N. Filip şi G. Manolescu.

b) a acordat premiul Anastasie Fătu de 3.000 lei lucrării prezentate la concurs: *Harta geologică a județului Mehedinți*, cu deviza: «Dunărea albastră», al cărei autor s'a constatat a fi d-l G. M. Murgoci;

c) a împărţit premiul Adamachi de 5.000 lei în cinci părţi egale de câte 1.000 lei pentru lucrări tipărite, după cum urmează:

1. d-lui Căpitan St. N. Burileanu pentru: *Teoria generală a calculului probabilităților și aplicațiunile ei la studiul și practica tragerilor de infanterie și de artilerie.* Bucureşti 1910;

2. d-lor A. Babeş şi P. Oceanu pentru serierea: *Capra (Vaca săracului).* Bucureşti 1910;

3. d-lui Dr. N. Leon pentru: *Studii asupra Culicidelor din România.* Bucureşti 1910;

4. d-lui Nicolae Mazere pentru: *Harta etnografică a Transilvaniei,* cu *Suplement* la această hartă. Iaşi 1909;

5. d-lui Dr. G. Z. Petrescu pentru: *Studiu asupra cauzelor lățirii și stării actuale a sifilisului în România. Sifilisul la țară.* Bucureşti 1910.

— Deciziunile Secţiunii se ieau spre cunoştinţă.

D-l *N. Quintescu* ocupă fotoliul prezidențial.

D-l *I. Kalinderu* cetește următorul raport al Comisiunii Fondului Agarici despre lucrările făcute în 1910—11:

«*Domnilor Colegi*,

«Școala de agricultură Ioan Costache Agarici funcționează astăzi cu 30 elevi, dintre cari 13 în anul I, 8 în anul II și 9 în anul III, toți interni, fii de săteni, preoți și învățători.

«Personalul didactic este acelaș din anul precedent și se compune dintr'un director, doi ajutori ai directorului, absolvenți ai școalei noastre, un maiestru lemnar și unul fierar.

«La sfârșitul anului trecut a terminat școala o nouă serie de absolvenți în număr de 10, din cari 7 sunt practicanți la fermele și pepinierele Statului, iar 3 s'au întors în sânul familiilor la gospodăriile lor proprii.

«Terenul de care dispune școala este acelaș din anul trecut, adică 60 hectare pământ arabil, 10 hectare imaș, 5 hectare fâneață și 3 hectare vie. După ce s'au îndestulat trebuințele școalei pentru hrana elevilor și nutrimentul vitelor, și după ce s'au pus la o parte semințele pentru anul agricol curent, s'a incassat din vânzarea recoltelor rămase disponibile suma de lei 3.237,50, iar din produsul viei suma de lei 2.058; în total deci terenurile școalei au dat un venit bănesc de lei 5.295,50. Aceste terenuri sperăm că vor produce din ce în ce mai mult, pentrucă direcțiunea îngrijește, pe cât timpul și mijloacele îi permit, să facă îngrășăminte pe suprafețe de cel puțin două hectare, cum s'a făcut anul trecut. Anul acesta se va face experiență de îngrășământul a 3 hectare de teren mai slab cu salpetru de Chili, ceeace va fi și pentru elevi o nouă învățătură.

«In grădina de pomi s'au plantat peste 120 de pomi altoiți, peste 80 arbori de ornament; s'au plantat 1.000 puieți de meri, peri și pruni, spre a se altoì. S'au pus peste 5.000 butași de plop și viță, precum și 5.000 puieți de rosa canina ca port-altoi pentru trandafiri. S'a făcut și o școală de seminţe, semănându-se pruni, cireși, glădiță, lemn câinesc.

«In grădina de zarzavat s'au semănat toate legumele necesare gospodăriei, iar în parc s'au plantat 50 brazi și arbori de ornament și s'au făcut garduri vii de lemn câinesc și liliac, precum s'au făcut în curte garduri vii de glădiță.

«Suntem de părere să se institue o comisiune, care să studieze împrejurările locale, și ținând seamă și de necesitățile învațământului, să verifice planul de organizarea exploatației, sau să-l întocmească din nou, stabilind sistemul de cultură și de creșterea vitelor, adică:

1. Asolamentul şi rotaţia plantelor de cultivat.
2. Vitele de muncă, de producţie şi de prăsilă, hotărîndu-se rassa şi numărul lor.

«Comisiunea se va pronunţà şi asupra uneltelor şi maşinelor necesare încă, precum şi asupra tuturor îmbunătăţirilor de adus terenului şi clădirilor.

«Comisiunea v'a arătat anul trecut, că una din dispoziţiunile testamentului răposatului Agarici, anume aceea care prescrià aducerea izvoarelor dela vie în ograda şcoalei, va aveà să se îndeplinească în cursul anului. In adevăr lucrările începute înaintea sesiunii generale trecute au fost terminate, şi astăzi şcoala şi satul Moara-Grecilor au apă bună la îndemână. Aducerea apei a costat suma de lei 33.200 şi 47 bani.

«Tot în raportul din anul trecut vă arătam că se făcuse în 1909 reparaţiunile învelitoarei caselor mari, în cari sunt acum dormitoarele şi locuinţa directorului, şi se construise o magazie de producte, şi exprimam speranţa că în vara anului 1910 se vor aduce şi alte îmbunătăţiri la imobilele şcoalei. După propunerea Comisiunii, Delegaţiunea a făcut să se execute în vara trecută o nouă clădire pentru clasele şi dormitoarele elevilor — clădire care va fi terminată cu totul anul acesta.

«Pentru ca şcoala să aibă o instalaţiune cuviincioasă şi definitivă, urmează să se mai construească în vara anului curent grajdurile pentru vite şi atelierele pentru fierărie şi lemnărie. Comisiunea Domniilor voastre studiază planurile şi devizele pentru aceste lucrări şi va face Delegaţiunii, chiar în cursul acestei sesiuni, propunerile ei în acest scop.

«Membrii Comisiunii: *Dr. Antipa, St. C. Hepites, I. Kalinderu.*»

— Raportul se iea spre cunoştinţă şi se aprobă.

Se procede la alegerea Comisiunii Fondului Agarici pentru 1911—12.

— Sunt realeşi d-nii: *Gr. Antipa, St. C. Hepites, I. Kalinderu.*

ŞEDINŢA DELA 19 MAIU 1911.

Preşedinţa d-lui *I. C. Negruzzi.*

D-l Preşedinte *I. C. Negruzzi* zice: Văd cu plăcere în mijlocul nostru pe d-l *General Gr. Crăinicianu,* pe care îl salut şi îl felicit, pentrucă a fost chemat, pot zice, cu aproape unanimitatea voturilor în Academie, unde de mult erà indicat să vină prin valoroasele sale scrieri.

D-l *General Gr. Crăinicianu* zice: Domnule Preşedinte, onoraţi

Colegi, ați binevoit a mă alege membru activ al Academiei Române. Aceasta este o onoare nemărginită pentru mine. Vă mulțumesc din suflet și vă asigur de recunoștința mea nețărmurită.

Dar socotesc, sunt sigur chiar, că nu atât meritele mele militare v'au îndemnat la aceasta, cât patriotismul care vă încălzește, cât marea stimă și marea iubire ce aveți pentru armata română. Aceasta prețuește mai mult pentru mine, căci armatei datorim gloria neamului și neatârnarea patriei.

Onorați colegi, lumina este vieața și vieața este lumina. In lumină dar omul și societatea vor găsì vieața lor.

Lumina este știința, fie ea literară, fie istorică, fie științifică propriu zis.

Dacă *literatura* și *istoria* (secțiile I-a și a II-a ale Academiei) sunt hrana sufletului, dacă acestea ne întăresc inima și ne alinează marile dureri pământești, dacă ne ridică mintea și moralul și ne îndreptează cu resemnare pe calea vieții, dacă într'un cuvânt literatura și istoria ne întrețin vieața morală,—*științele* (Secția a III-a), la rândul lor, ne îmbunătățesc în deosebi vieața materială.

Acest templu de lumină, în care mă găsesc, reprezentă dar întreaga vieață morală și materială a cetățeanului și a neamului românesc.

Cu smerenie și cu frică pătrund în el, și făgăduesc că voiu face totul spre a merità și a fi demn de strălucirea lui și de colegii mei.

Incă o dată vă mulțumesc.

Membrii Academiei primesc cu colegiale simțiminte cuvântarea d-lui General Crăinicianu.

D-l Președinte aduce aminte că în sesiunea generală viitoare este a se acordà Premiul militar Carp, pentru care este pus la concurs subiectul: *Cum a fost și ce a fost armata pentru națiunea română dela colonizarea Daciei și până la desființarea oștirilor pământene.* Lucrările au să fie judecate, conform regulamentului Fondului Carp, de o comisiune compusă din trei militari numiți de M. S. Regele, și doi membri ai Academiei, din cari unul va fi președintele Comisiunii. D-l Președinte propune ca cei doi membri ai Academiei să fie d-nii *General Gr. Crăinicianu* și *N. Iorga.*

— Propunerea d-lui Președinte se aprobă.

D-l *Sp. Haret* cetește următoarea propunere:

«D-l Emil Picard, membru al Institutului Franței și profesor la Sorbona, este, împreună cu d-l H. Poincaré, cel mai strălucit reprezentant al științei franceze și al filozofiei științifice. Lucrările sale au avut o covârșitoare influență

asupra progresului științei moderne a matematicilor, precum și asupra părții din filozofie care se ocupă cu cele mai delicate probleme pe cari le ridică știința contimporană.

«Ca atare, socotim că alegerea d-lui Emil Picard ca membru onorar al Academiei Române ar fi un meritat omagiu pentru un om de știință, care face onoare cugetării omenești.

«*Sp. Haret, St. C. Hepites, Dr. C I. Istrati, Dr. G. Marinescu L. Mrazec, P. Poni, N. Teclu* »

Se cetește procesul verbal al Secțiunii științifice pentru ședința dela 18 Maiu, prin care se arată că Secțiunea a ales în Comisiunea, care va aveà să examineze lucrările ce se vor prezentà la premiul Adamachi din 1912, cu subiectul: *Cercetări originale asupra Pelagrei*, pe d-nii: *Dr. V. Babeș, Dr. C. I. Istrati* și *Dr. G. Marinescu.*

D-l *Duiliu Zamfirescu* aduce aminte că în ședința sesiunii generale dela 7 Maiu anul trecut, s'a prezentat o propunere subscrisă de d-sa și de d-nii Dr. V. Babeș, I. Bogdan și I. Bianu, pentru a se face o adaogere la art. 15 din Regulamentul premiilor, în sensul ca, în caz când Secțiunile sau Comisiunea premiului Năsturel decid că nici una din operele prezentate de autori la concurs nu merită premiul, atunci fiecare din membrii lor va aveà dreptul să prezente pentru premiare și alte opere, cari n'au fost prezentate de autorii lor. Propunerea a fost discutată în ședința dela 14 Maiu, luând parte la ea d-nii: Caragiani, Poni, Negruzzi, Zamfirescu, Quintescu, Dr. Babeș și Gane. S'au adus propunerii mai multe obiecțiuni, între cari și aceea că un autor, care n'a solicitat premiul, și va fi respins dela premiare în urma propunerii unui membru, va aveà tot dreptul să ceară socoteală că a fost pus în discuție și criticat fără voia lui. In cele din urmă, după propunerea d-lui Poni, chestiunea a fost amânată, fără să i se fi dat o soluțiune. Ea este trecută în programa lucrărilor din această sesiune și cred că este timpul să o discutăm și să o rezolvăm într'un fel sau altul. Amintește cele susținute anul trecut, că, prin această propunere, nu se tinde la răsturnarea normelor actuale pentru acordarea premiilor, dar se caută numai a se îndreptà o situațiune de fapt, care de multe ori a atins prestigiul Academiei, anume că nu totdeauna s'au acordat premiile adevăratelor valori, cari ori din modestie, ori din timiditate, n'au solicitat dela Academie încoronarea lor. Regulamentul actual în dispozițiunile lui, dela art. 1 până la art. 15, pare a pune tocmai piedică atingerii scopului ce se urmărește cu decernerea premiilor, căci în el se prevede terminul fatal de 31 Decemvrie pentru închiderea înscrierilor, se cer 15 exemplare, cari trebuesc neapărat aduse odată cu cererea de înscriere, și altele. Aceste dispozițiuni se vor mănțineà totuș, dar trebue să aducem corectivul propus anul trecut. S'a mai adus obiecțiunea că, prin susținerea

de către un membru a unei opere, pe care o propune la premiare, s'ar aduce stăpânirea unuia asupra Secției sau Comisiei. Aceasta nu se poate susțineà, întrucât multe din lucrările noastre, între cari chiar alegerea de membri corespondenți, tot după susținerea și pe cuvântul unui coleg le votăm. Și cred că e mult mai importantă alegerea unui membru decât acordarea unei sume de bani pentru o lucrare.

La întâia obiecțiune, că autorul propus de un coleg, dar nepremiat, ar fi jicnit, se poate obvià prin următorul adaos la propunerea din anul trecut:

«Propunerile și discuțiunile ce se vor face în fiecare secție sau în Comisia premiului Năsturel, și cari vor fi fost respinse, nu se vor publicà».

D-l Zamfirescu crede că această propunere intră și în vederea colegilor cari au semnat anul trecut alăturea de d-sa, și de aceea se roagă să fie luată în considerațiune.

D-l Președinte *I. C. Negruzzi* atrage atențiunea d-lui Zamfirescu că chestiunea ridicată de d-sa este foarte importantă, căci tinde la modificarea regulamentului premiilor, deci de aceea trebue să fie bine studiată. De aceea e bine să se pună la ordinea zilei într'o ședință viitoare, pentru ca fiecare din membri să reflecteze asupra ei.

D-l *D. Sturdza* zice că, aflându-ne spre sfârșitul sesiunii și fiind încă multe lucrări de făcut, ar fi mai bine ca chestiunea să se amâne pentru anul viitor, pentru ca ea să fie bine studiată, deoarece admițându-se, s'ar suprimà o dispozițiune capitală a decernerii premiilor.

D-l *Duiliu Zamfirescu* se unește cu părerea d-lui Sturdza, dar se roagă ca la anul viitor propunerea să fie negreșit discutată și rezolvată.

— Se decide a se amânà discuția pentru sesiunea generală viitoare.

Se procede la vot asupra propunerii de a se alege membru onorar d-l Emil Picard.

Rezultatul votului este: votanți 24; voturi pentru 24.

— D-l Președinte arată că propunerea a întrunit două treimi și proclamă ales membru onorar al Academiei pe d-l Emil Picard.

ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 20 MAIU 1911.

Președința d-lui *I. C. Negruzzi.*

D-l Președinte *I. C. Negruzzi* aduce la cunoștință că Maiestatea Sa Regele va binevoì să prezideze ședința Academiei de Miercuri 25 Maiu, la ora $2^1/_2$, când dorește să se pună la ordinea zilei dis-

cursul de recepţiune al d-lui M. Sutzu despre: *Numismatica română* cu *Răspunsul* d-lui D. Sturdza.

D-l *Dr. V. Babeş* ceteşte comunicarea sa: *Studii critice asupra actualei organizaţiuni sanitare. II. Legislaţiunea sanitară în ce priveşte lupta în potriva boalelor infecţioase indigene.*

D-l *Dr. G. Marinescu* ceteşte comunicarea sa: *Cercetări nouă despre structura şi funcţiunile centrilor cerebrali.*

Şedinţa publică se ridică şi Academia îşi urmează lucrările în şedinţă intimă.

Se ceteşte procesul verbal al Secţiunii ştiinţifice pentru şedinţa dela 19 Maiu, prin care se arată că Secţiunea:

1) a ales în Comisiunea premiului Năsturel din 1912 pe d-nii: *General Gr. Crăinicianu, Sp. Haret, A. Saligny, I. Simionescu.*

— Se iea spre cunoştinţă.

2) a decis să propună a fi aleşi membri corespondenţi în locurile vacante d-nii: I. Atanasiu, profesor de fiziologie la Universitatea din Bucureşti, şi Dr. I. Cantacuzino, profesor de medicină experimentală la aceeaş Universitate.

— Se decide a se pune la ordinea zilei în şedinţa de Marţi 24 Maiu.

ŞEDINŢA SOLEMNĂ DELA 21 MAIU 1911.

Preşedinţa d-lui *I. C. Negruzzi.*

D-l Preşedinte *I. C. Negruzzi,* deschizând şedinţa zice: Văd în mijlocul nostru pentru întâia oară pe colegul ales Miercurea trecută, d-l Ion Simionescu. Ii aduc salutul Academiei şi îi prezent felicitările acestei Instituţiuni, care l-a chemat în sânul ei, apreciind frumoasa activitate şi valoroasele lucrări ştiinţifice ale noului coleg. Academia îl roagă prin glasul meu să continue a lucrà şi de acì înainte cu aceeaş râvnă şi cu aceeaş dragoste în ogorul bogat al ştiinţei.

D-l *I. Simionescu,* ocupând loc între membrii Secţiunii ştiinţifice, zice:

Domnule Preşedinte,
Domnilor membri şi stimaţi Colegi,

Adânc mişcat de alegerea D-voastre, nu aş puteà găsì cuvinte, oricât de sincere le-aş căutà, să vă exprim deplina mea recunoştinţă.

Dându-mi seamă de modesta mea activitate de până acum, nu mi-e permis a crede că hărăzirea celei mai însemnate distincțiuni, la care puteam râvnì vreodată, se datorește numai roadelor ieșite din îndeplinirea unei datorii. Sunt convins că prin atențiunea îndreptată către mine, ați căutat să aduceți un nou omagiu Universității din Iași, care numără printre D-voastre atât de demni reprezentanți fie dintre profesorii ei, fie dintre foștii elevi, dar și un omagiu memoriei acelui binefăcător ieșan, din a cărui liberalitate — e dreptul prin o binechibzuită și părintească administrare a Fondului — mulți tineri și-au găsit un câmp de activitate spornică.

De aceea nu voiu socotì distincțiunea ce mi s'a dat, numai ca răsplata unei munci de scurtă vreme, ci ca un nou și puternic îmbold la lucru, pentru ca să fiŭ, cât mai mult, demn de înalta Instituție culturală, în care am fost chemat, îndeplinind totodată, cât mai bine, ultima dorință sfântă și demnă de pilduit, a lui V. Adamachi.

— Membrii Academiei primesc cu însuflețire cuvintele d-lui Simionescu.

D-l *T. V. Stefanelli* cetește discursul d-sale de recepțiune despre: ***Istoricul luptei pentru drept în vechiul ocol al Câmpulungului moldovenesc (în Bucovina).***

D-l ***D. Onciul*** cetește ***Răspunsul*** la discursul d-lui Stefanelli.

ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 23 MAIU 1911.

Președința d-lui *I. C. Negruzzi.*

Dela d-l V. Pârvan se primește scrisoare de mulțumire pentru alegerea sa de membru corespondent.

D-l Președinte felicită pe d-l Pârvan, care e prezent la ședință, și-i urează succese și mai mari în viitor.

D-l Președinte *I. C. Negruzzi* amintește că anul trecut s'au împlinit 50 de ani dela înființarea Universității din Iași și că sărbătorirea acestui eveniment s'a amânat din diferite cauze pentru anul acesta. Cu această ocaziune d-l *A. Naum* a scris un poem în versuri și a rugat pe d-l Negruzzi să-l cetească în locul d-sale.

D-l *Negruzzi* dă cetire poemului d-lui *A. Naum* în următoarea cuprindere:

Imn pentru serbarea de 50 de ani dela înfiinţarea Universităţii din Iaşi.

— Di, probos mores, docili juventae,
— Di, senectuti placidae quietem
Romulae genti date remque, prolemque
Et decus omne.
(Horaţiu)

I.

Din bruma dimineţii o rază blând apare,
Treptat lumina creşte, sub ceruri se întinde
Şi bronzul, în zăstâmpuri, vesteşte 'n depărtare
O zi de bucurie ce inimile aprinde.

II.

Şi zorii se iviră pe culmi neapropiate,
Ce glas măreţ s'aude? Ce freamăt în cetate....
Sub boltă-a răsunat?...
S'adună-acum poporul gătit de sărbătoare,
Cum s'adună odată mulţimea la altare
Cu sufletul curat!

III.

Căci astăzi este ziua de amintire sfântă,
Când cugetele noastre spre tine se avântă,
O Domnitor mărit!
Care-ai sădit aice, pe-această temelie
Altarul de vieaţă şi de lumină vie
Poporului iubit!

IV.

Panatenea mare a României noastre,
Cu imnurile sfinte, sub cerurile-albastre,
Să ne însufleţească;
Şi mândră, generoasă şi vrednică în toate
Să fie iubitoare de bine, de dreptate
Suflarea românească!

V.

Şi sus să se înalţe cântările măririi,
Să piară neştiinţa şi glasul amăgirii
Să nu s'audă aici;
Iar tu, o Românie! păşeşte înainte; —
Pe-a gloriei trecute mult falnice morminte,
Tu falnic te ridici!

VI.

Divinități prielnice! Cerești nemuritoare!
A patriei iubite de veacuri protectoare,
Noi azi vă invocăm,
Sub ochiul vostru ager, și-al vostru splendid scut,
Trecutul nostru mare sub care ne-am născut
Noi vouă-l închinăm!

VII.

Veniți, copii! veniți în grabă, cununi de roze împletiți!
Aduceți flori, aduceți imnuri, altarele împodobiți
Voi, cu stâlpări nemuritoare!
Voi, conștiinți neprihănite, voi, inime și frunți curate,
Podoabele Cetății noastre cu-a voastre mâni nevinovate
Aduceți lauri, voi, fecioare!

VIII.

Zei! Dați bătrâneței odihna dorită,
Dinastiei noastre pururea iubită
Viitor mărit!
Tinerimii mândre de patime ferită
Curate moravuri, patria 'ntregită,
Pieptul oțelit!

IX.

Pe-a Istrului țărmuri, pline de mari fapte,
Și râuri de miere și râuri de lapte
Să curgă la soare,
Pacea, 'nțelepciunea, conștiinți senine,
Albe săcerișuri, grânarele pline,
Corn de îmbelșugare!

X.

Divinități prielnice! Cerești nemuritoare!
A patriei iubite de veacuri protectoare,
Noi azi vă invocăm,
Sub ochiul vostru ager și mândru scutul vostru
Trecutul nostru vrednic și viitorul nostru
Noi vouă-l închinăm!

D-l *N. Iorga* ceteşte comunicarea sa despre: ***Partea Românilor din Ardeal şi Ungaria în cultura noastră modernă.***

Şedinţa publică se ridică şi Academia îşi urmează lucrările în şedinţă intimă.

D-l *I. Kalinderu* ceteşte următorul raport al Comisiunii Dicţionarului despre lucrările din 1910—11:

«*Domnilor Colegi,*

«In sesiunea trecută v'am arătat reorganizarea ce făcuse Comisiunea Dicţionarului, în înţelegere cu d-l Sextil Puşcariu, pentru accelerarea lucrării. Se întocmise două grupe de colaboratori, spre a se puteà redactà şi tipărì astfel două tomuri deodată, publicându-se patru fascicole de câte 5 coale (adică 20 coale) pe an, în loc de două fascicole de 10 coale, ca în trecut.

«Speranţele puse în această nouă întocmire nu s'au putut realizà: în anul trecut dela 1 Maiu 1910 până la 1 Maiu 1911 s'au putut redactà şi tipărì numai coalele 29—34 din tomul I, mergând până la cuvântul *Berc*, şi 5—9 din tomul II, mergând până la cuvântul *Fluerar*, adică în total 11 coale.

«Chiar în cursul acestei sesiuni, Comisiunea a revizuit şi aprobat coala 35 din tomul I şi coala 10 din tomul II, cu cari se va încheià câte o fascicolă din fiecare tom.

«In cursul verii trecute redactorii lucrării s'au întrunit toţi la Bran, unde au lucrat mai mult timp împreună, spre a ajunge la o cât mai deplină uniformitate de redactare şi pentru a face toate prescurtările posibile, ca astfel să înainteze cât mai iute redactarea şi tipărirea Dicţionarului.

«D-l Puşcariu a prezentat în Septemvrie trecut un amănunţit raport asupra rezultatelor câştigate prin conlucrarea şi consfătuirile dela Bran, şi a făcut unele propuneri, asupra cărora Comisiunea a deliberat în câtevà şedinţe. La una din aceste şedinţe (cea dela 29 Decemvrie) a fost chemat şi d-l Sextil Puşcariu. D-sa prin raport scris a declarat că a ajuns la convingerea că nu este în stare să se ţină de făgăduinţa dată de a redactà şi tipărì 20 coale pe an cu ajutorul celor două serii de colaboratori, şi s'a rugat să fie deslegat de această promisiune, cerându-se numai minimul de 12 coale pe an; promite însă, în numele d-sale şi al colaboratorilor, că va da mai mult — crede 15 coale.

«Comisiunea Dicţionarului s'a crezut nevoită a admite această propunere, stăruind ca redactarea să fie prescurtată, astfel ca coalele să cuprindă cu o treime mai mult material lexic decât coalele anterioare. Comisiunea şi-a dat toate silinţele a pune în aplicare cu toată stăruinţa această prescurtare a redacţiunii în coalele următoare, cari toate au fost cu minuţiozitate examinate.

«Strângându-se astfel redacțiunea și simplificându-se gruparea materialului lexic, din care se vor reproduce numai elementele principale și caracteristice, lucrarea va puteà înaintà cu pași mai grăbiți — dacă nu în mulțimea coalelor tipărite — de sigur în înregistrarea cuvintelor și a exemplelor menite a lămurì înțelesul lor.

«Greaua situație financiară a lucrării Dicționarului, asupra căreia d-l Președinte Saligny a făcut, în sesiunea trecută, la 22 Maiu, o expunere amănunțită și pe care Academia a luat-o în discuțiune, s'a ameliorat mult. Această situație se crease prin cheltuelile de tipărire și prin înființarea seriei a doua de colaboratori, căci înainte de aceasta, remunerarea personalului pentru redactare și corectură erà de lei 1.450 pe lună, lei 17.400 pe an; acuma ea este de 2.290 lei pe lună, 27.480 lei pe an, adică mai mult cu lei 10.080 pe an. Comisiunea a mai acordat la 17 Septemvrie — după cererea d-lui Pușcariu — creșterea cu câte 50 lei pe lună pentru doi colaboratori dela Octomvrie încoace, creștere de 1.200 lei pe an, care — din cauza strâmtorării de mijloace bănești — a fost până la încheierea anului curent bugetar acoperită cu suma de 800 lei, dăruită de d-l I. Kalinderu.

«Acuma însă situația financiară a lucrării s'a îmbunătățit — cum vi s'a arătat și prin raportul d-lui Secretar general — prin urcarea dotațiunii M. S. Regelui dela lei 14.000 la lei 22.000 pe an, prin ajutorul de 30.000 lei dat de Ministerul Instrucției și prin 5.000 lei prevăzuți în bugetul anual al Academiei.

«In aceste împrejurări, lucrarea Dicționarului va înaintà, învingând pe încetul greutățile ce-i stau în cale.

«Comisiunea nu poate încheià această expunere, fără a exprimà adânca recunoștință M. S. Regelui pentru însemnatele sacrificii și îndelunga răbdare, cu care urmărește greaua înălțare a acestui monument, care din îndemnul Său se ridică limbii noastre naționale. Comisiunea exprimă asemenea cele mai călduroase mulțumiri d-lui Ministru al Instrucției C. C. Arion, pentru bunăvoința luminată cu care a dat puternic ajutor acestei opere naționale.

«Membrii Comisiunii: *St. Hepites, I. Kalinderu, I. C. Negruzzi, N. Quintescu, D. Sturdza.*»

— Neluând nimenea cuvântul, raportul se iea spre cunoștință și se aprobă.

Se procede la alegerea Comisiunii Dicționarului pentru 1911—12.

— Sunt realeși d-nii: *St. C. Hepites, I. Kalinderu, T. Maiorescu, I. C. Negruzzi, N. Quintescu, D. Sturdza.*

Se cetește procesul verbal al Delegațiunii No. 919 dela 23 Maiu, prin care se arată că la unele articole din bugetul de cheltueli al Academiei și al Fondului Tache Anastassiu pe anul 1910—11 au rămas sume necheltuite, pe când la alte articole s'a cheltuit peste prevederile bugetare și anume:

a) în bugetul Academiei:
din 20 articole a rămas disponibilă suma de . . . . Lei 14.336,95
la articolul «Cărți și legatul lor» s'a cheltuit mai mult cu . . » 12.552,56
b) în bugetul Tache Anastassiu:
din 7 articole a rămas disponibilă suma de . . . . Lei 10.264,60
la 2 articole, sumă cheltuită peste prevederile bugetare . . . » 4.164,60

Delegațiunea propune să se rectifice bugetul în sensul ca asupra sumelor disponibile să se deschidă credite extraordinare, din cari să se achite sumele cheltuite peste prevederile bugetare.

— Propunerea Delegațiunii se aprobă.

ȘEDINȚA DELA 24 MAIU 1911.

Președința d-lui *I. C. Negruzzi.*

D-l Președinte *I. C. Negruzzi* amintește că mâine se împlinesc 25 zile prevăzute de Statute pentru durata sesiunii generale. Lucrările nu sunt însă terminate și este trebuință probabil de două zile de prelungire, adică până Vineri 27 Maiu, în care zi să se țină ședință solemnă pentru proclamarea premiilor acordate.

— Se admite.

D-l Președinte comunică cererea făcută de Președința Adunării Deputaților de a se dărui pentru biblioteca ei cărți din dubletele Bibliotecii Academiei. Delegațiunea a aprobat cererea, dar pentru a fi executată trebuește aprobarea Academiei în sesiune generală, coform art. 31 din Regulamentul Bibliotecii.

— Se aprobă.

Dela d-l N. Dobrescu se primește scrisoare de mulțumire pentru alegerea sa de membru corespondent.

Se cetește următoarea propunere:

«Subsemnații, membri ai Academiei din Secțiunea științifică, ne permitem a propune Academiei ca membri de onoare pe d-nii Roux și Metchnicoff dela Institutul Pasteur.

«Lucrările lor originale, de prima însemnătate, precum și sentimentele lor filoromâne, ne îndeamnă a face această propunere.

«*General Crăiniciann, Sp. Haret, St. C. Hepites, Dr. C. I. Istrati, Dr. G. Marinescu, L. Mrazec, P. Poni, I. Simionescu, N. Teclu.*

— Se decide a se pune la ordinea zilei în ședința de astăzi.

D-l Preşedinte aminteşte că în sesiunea generală din 1909 s'a luat deciziunea de a se publicà un *Buletin* al Academiei în limbi străine, care să cuprindă în rezumat comunicările admise de Secţiuni. D-l coleg Dr. Babeş a prezentat încă din sesiunea trecută următoarea propunere:

«Se înfiinţează un buletin in-octavo al Academiei Române, în care se vor tipărì într'una din limbile străine, prevăzute la art. 36 din Regulament, comunicările cetite în şedinţele publice sau publicate în *Anale* în întregimea lor sau în rezumat, după cererea autorilor şi după aprobarea Secţiunii respective.

«Traducerile, ca şi rezumatele, se vor face sau de autori sau sub îngrijirea lor şi vor fi remunerate ca şi lucrările originale. Autorii vor primì câte 50 exemplare tipărite separat, imediat după tipărire.

«La sfârşitul anului acest buletin va formà 2 volume, unul pentru Secţiunile literară şi istorică şi celălalt pentru Secţiunea ştiinţifică.

«*Dr. V. Babeş, Gr. Antipa, I. Bianu, St. C. Hepites, Dr. C. I. Istrati, Dr. G. Marinescu.*»

D-l Preşedinte crede că ar fi bine să se pună în aplicare deciziunea luată la 1909 şi să nu se modifice înainte de a se vedeà rezultatele pe cari le va da. Ar urmà deci ca discuţiunea asupra propunerii d-lui Dr. Babeş să se amâne fără termin.

— Propunerea d-lui Preşedinte se aprobă.

D-l *T. V. Stefanelli* ceteşte următorul raport al Comisiunii însărcinate cu examinarea lucrărilor din cursul anului:

«*Domnilor Colegi,*

«Comisiunea aleasă de d-voastre pentru cercetarea lucrărilor făcute în 1910—1911 are onoarea a vă înaintà următorul raport:

«Constatăm cu multă bucurie şi plăcere că mult onoratul nostru Secretar general d-l D. A. Sturdza, după o întrerupere de două sesiuni, în care a fost silit să-şi caute sănătatea, s'a restabilit pe deplin şi a venit iarăş în mijlocul nostru, reluând vechea şi mult apreciata sa activitate, pe care cu multă stăruinţă şi jertfă o pune dela anul 1884 încoace în serviciul Academiei noastre. Când ştim cât sunt de grele datoriile serviciului de Secretar general şi cu câtă abnegaţiune şi scrupulozitate le îndeplineşte d-l D. A. Sturdza, este o deosebită mângâere pentru noi, că-l vedem reluând în deplină putere cu vechea-i şi probata-i vervă lucrările oficiului său. Vă rugăm deci, Domnilor Colegi, să vă uniţi cu noi în urarea ca bunul Dumnezeu să-l ţină încă mulţi ani în deplină sănătate, spre binele, folosul şi înflorirea Academiei noastre.

«Comisiunea D-voastre a constatat cu deosebită mulţumire, că Delegaţiunea,

după propunerea d-lui Președinte I. C. Negruzzi, a întocmit un memoriu și l-a prezentat M. S. Regelui, d-lui Ministru-Președinte Carp, și tuturor celorlalți domni Ministri, memoriu în care se atrage atențiunea Guvernului asupra stării în care se află Biblioteca Academiei din cauza lipsei unui local potrivit. Cu multă cunoștință de cauză și cu expuneri foarte amănunțite se arată în acest memoriu primejdia ce s'ar puteà naște, din cauză că localul actual este neîndestulător, nepotrivit și mai cu seamă nesigur, precum și greutățile ce sunt împreunate cu așezarea cărților și cu consultarea lor de către public, și se roagă cu cea mai mare stăruință, ca Guvernul să pună la dispozițiunea Academiei suma de lei 3.000.000 pentru clădirea și instalațiunea Bibliotecii Academiei Române, dimpreună cu colecțiunile ce ea conține în cărți, documente, manuscripte, monete și medalii, portrete și hărți geografice. Comisiunea D-v. împărtășește pe deplin convingerea Delegațiunii, că starea actuală de lucruri nu mai poate dăinuì și că în interesul întregului neam românesc se impune în mod imperios clădirea unui nou local, în care să fie adăpostită neprețuita comoară a istoriei și mișcării noastre naționale. Comisiunea D-v. are ferma speranță că Guvernul M. S. Regelui va aduce cât mai în grabă la îndeplinire rugămintea Delegațiunii noastre și va satisface această mare și grăbnică necesitate a țării și a neamului nostru.

«In cursul anului trecut, Academia a avut durerea să piardă pe colegii Dr. D. Grecescu și Gr. Ștefănescu și pe membrii corespondenți Nic. Densușianu și Julius Jung. Raportorul a făcut o amănunțită dare de seamă asupra activității literare și științifice a decedaților, pentru care-i exprimăm mulțumirile noastre, iar Academia și-a împlinit dureroasa datorie de a onorà memoria lor și a le aduce omagii de recunoștiință pentru munca și meritele lor.

«Și în anul trecut, ca și în ceilalți ani activitatea științifică a Academiei s'a mănținut la aceeaș înălțime. D-l N. Iorga a făcut în decursul anului patru comunicări istorice, iar d-nii A. D. Xenopol, Dr. V. Babeș și Dr. G. Marinescu câte una. D-l D. A. Sturdza, în patru ședințe consecutive, a expus întâiele patru părți ale lucrării sale despre: «Insemnătatea Divanurilor ad-hoc din Iași și București în istoria Renașterii României.»

«Cu multă satisfacțiune a luat Comisiunea D-v. la cunoștință, că publicațiunile Academiei, urmând regulat și cu mare activitate, au sporit în anul trecut și că s'au publicat lucrări de mare importanță științifică, ceeace—și mai cu seamă comunicările membrilor — ridică prestigiul Academiei.

«Dicționarul limbii române, acest făt al dragostei și al durerilor Academiei, care se naște de atâta timp și cu atâtea greutăți, în urma hotărîrilor nimerite ale Comisiunii Dicționarului, va luà, sperăm, în apariția sa, pe baza noului mod de redactare, accelerația dorită de Academie și de Augustul ei Protector, M. S. Regele, care în înalta sa solicitudine pentru această lucrare,

pe care o subvenționează de atâtea decenii, a binevoit a sporì subvențiunea acordată dela lei 14.000 la 22.000 lei anual.

«Veți fi, Domnilor Colegi, cu toții de acord, ca pentru acest act mărinimos și pentru această repetată dovadă de înaltă bunăvoință ce M. S. Regele a arătat-o Academiei noastre, să-i exprimăm adânca și respectuoasa noastră gratitudine, și să-i urăm din adâncul inimii noastre, ca binecuvântata Sa Domnie, care a contribuit atât de mult la creșterea prestigiului acestei Instituțiuni, să dăinuească încă mulți, mulți ani, spre fericirea României și spre sincera bucurie a acestei Academii.

«Asemenea suntem adânc mulțumitori și d-lui Ministru de Culte C. C. Arion, care, la rugarea Delegațiunii, a acordat Academiei pentru acelaș scop o subvențiune de 30.000 lei.

«Cu deosebită mulțumire am constatat și însemnata sporire a colecțiunilor științifice ale Academiei, căci acestea s'au îmbogățit în anul expirat cu 7.014 volume și broșuri, și cu 2.790 de documente. Asemenea trebue să menționăm cu bucurie, că numărul cetitorilor în sala de lectură a cărților tipărite a crescut la 12.643, iar din documente au fost cercetate 39.708 de către 414 cetitori. Ușor putem prevedeà cât de mult va sporì numărul cetitorilor, când Academia, precum o dorim cu toții, va fi în stare să adăpostească pe cetitori în încăperi mai mari și mai potrivite, căci colecțiunile Academiei sunt unicul izvor deosebit de bogat în țară, la care se pot adăpà cei doritori de știință și cei ce cercetează trecutul și istoria neamului nostru. Cu multă recunoștință trebue să constatăm că Bibliotecarul Academiei d-l I. Bianu, cu toate greutățile date din cauza insuficienței localului, a știut să țină aceste colecțiuni în cea mai bună ordine posibilă.

«Cu această ocaziune, Comisiunea D-v. exprimă dorința ca miile de documente, ce zac la Academie netipărite, să se publice cât de curând în volume ușor de mânuit și de consultat, căci numai așà va fi cu putință ca și acei cercetători și scrutători, ce nu locuesc în Bucureșți, să le poată consultà cu ușurință și fără spese, cee-ce astăzi nu e cu putință, pentrucă nu mulți doritori a cercetà documentele și manuscrisele Academiei pot cheltuì timp și bani spre a venì din provincie la București, și jeluirile în această privință sunt pe cât de dese, pe atât de îndreptățite.

«Privitor la fonduri, donațiuni și legate, constatăm că administrarea lor s'a făcut conform regulamentelor speciale și în acord cu dispozițiunile donatorilor.

«Cu cea mai vie bucurie și satisfacțiune salutăm sistemul inaugurat de Academie în căutarea moșiilor sale, adică închirierea pământului în loturi deadreptul și individual la săteni, sistem care a dat și în anul expirat cele mai bune rezultate, atât pentru fondurile Academiei, cât și pentru țărani.

«Delegaţiunea Academiei a deslegat cu mult devotament şi muncă toate chestiunile administrative şi Comisiunea D-v. îşi împlineşte numai o plăcută datorie, dacă vă roagă, Domnilor Colegi, să-i exprimăm adâncile noastre mulţumiri.

«Propunem ca raportul d-lui Secretar general asupra lucrărilor făcute în 1910—1911 să se iea spre ştiinţă.

«Membrii Comisiunii: *Dr. C. I. Istrati şi T. V. Stefanelli.*»

— Necerând nimenea cuvântul, raportul se aprobă.

La ordinea zilei se pune alegerea membrilor corespondenţi români propuşi de Secţiunea ştiinţifică.

D-l *Dr. G. Marinescu* ceteşte următoarea expunere despre activitatea d-lui I. Atanasiu:

«D-l I. Atanasiu, profesor de fiziologie la Facultatea de ştiinţe din Bucureşti şi la Şcoala de medicină veterinară s'a născut în 1868.

«După ce a terminat studiile de medicină veterinară, el a plecat la Paris spre a se consacră studiului fiziologiei animale: a lucrat mai mulţi ani în laboratorul lui Ch. Richet, unde a devenit elevul preferat al acestuia, apoi la Bonn în laboratorul celebrului fiziologist Pfluger, şi mai târziu în Institutul internaţional de fiziologie al lui Marey. Numeroasele sale lucrări, aproape toate de domeniul fiziologic, pot fi împărţite în modul următor:

«I. Circulaţiunea sângelui.

«1. *La propeptone comme agent anticoagulant du sang.* Travail du Laboratoire de Physiologie de la Fac. de médicine de Paris. Compt., rend. Soc. Biol. 1896, 526. In colaboraţiune cu d-l I. Carvallo.

«2. *Action de la peptone sur les globules blancs du sang.* Travail du Lab. de Physiol. de la Faculté de médicine de Paris. Compt. rend. Soc. Biol., 1896, 328—330. In colaboraţiune cu d-l Carvallo.

«3. *Recherches sur le mécanisme de l'action anticoagulante des injections intraveineuses de peptone.* Travail du Lab. de Phys. de la Faculté de médicine de Paris. Arch. de Physiologie, 1896, 866—881. In colaboraţiune cu d-l Carvallo.

«4. *Remarques sur le ferment fibrué et l'alcalinité du plasma peptonic.* Travail du Lab. de Physiol. de la Faculté de méd. de Paris. Arch. de Physiologie, 1897. In colaboraţiune cu d-l Carvallo.

«5. *De la suppléance des tissus dans le phénomène de la coagulation sanguine.* Travail du Lab. de Physiol. de la Faculté de méd. de Paris. Compt. rend. Soc. Biolog., 1896, 1.094—1.095. In colaborare cu d-l I. Carvallo.

«6. *Contribution à l'étude de la coagulation du sang.* Travail du Lab. de Physiol. de la Faculté de méd. de Paris. Compt. rend. Académie des Sciences, 1896. In colaborare cu d-l I. Carvallo.

«7. *La résistence des animaux homesthermes aux injections très chaudes intraveineuses.* Travail du Lab. de Phys. de la Faculté de méd. de Paris. Compt. rend. Soc. Biologie, 1897. In colaborare cu d-l Carvallo.

«8. *Action des hautes températures sur le coeur de la tortue.* Travail du Lab. de Physiol. de la Faculté de méd. de Paris. Compt. rend. Soc. Biologie, 1897. In colaborare cu d-l I. Carvallo.

«9. *L'action des hautes températures sur le coeur in vivo.* Travail du Lab. de Physiol. de la Faculté de méd. de Paris. Archives de Physiol., 1897. In colaborare cu d-l I. Carvallo.

«10. *Le travail musculaire et le systhème du coeur.* Travail du Lab. Phys. de la Faculté de méd. de Paris. Archives de Physiol., 1898, I-er mémoire, 347—362; 2-ème mémoire, 352—367. In colaborare cu d-l I. Carvallo.

«11. *Numărul globulelor roşii la cal.* Lucrare făcută în Laboratorul de fiziologie al Şcoalei superioare de medicină veterinară din Bucureşti. Teză pentru obţinerea titlului de Medic veterinar, 1889.

«II. Circulaţiunea limfei.

«12. *Effets des injections de peptone sur la constitution morphologique de la lymphe.* Travail du Lab. de Physiologie de la Faculté de médicine de Paris. Compt. rend. Soc. Biol., 1896. In colaborare cu d-l I. Carvallo.

«13. *L'action des toxines sur la sécrétion de la lymphe.* Travail du Lab. de Physiol. de la Faculté de méd. de Paris. Compt. rend. Soc. de Biol., 1897. In colaborare cu d-nii Charrin şi Carvallo.

«III. Respiraţiunea.

«14. *Ueber den Respirationswechsel des Frosches in den verschiedenen Jahreszeiten.* Aus dem physiologischen Laboratorium der thierärztlichen Hochschule zu Bukarest. Arch. f. d. gesammte Physiol., 1900, Bd. 79, 400—442.

«IV. Căldura animală.

«15. *La polypuée thermique centrale et son mécanisme de production.* Travail du Lab. de Phys. de la Faculté de méd. de Paris. Arch. de Physiol., 1898, 95—103. In colaborare cu d-l I. Carvallo.

«16. *Action de la chaleur sur les êtres vivants.* Dictionnaire de Physiol. de Ch. Richet, 1898, 61. In colaborare cu d-l I. Carvallo.

«V. **Secrețiuni.**

«17. *Du rôle du foie dans la destruction de la substance surrénale.* Travail du Lab. de Physiol. de la Faculté de méd. de Paris. Compt. rend. Soc. Biol., 1897. In colaborare cu d-l P. Langlois.

«VI. **Nutrițiuuea.**

«18. *Die Erzeugung von Fett im thierischen Körper unter dem Einfluss von Phosphor.* Aus dem phys. Laboratorium der Univers. Bonn. Arch. f. d. gesammte Physiol., 1899, 1—50.

«19. *Ueber den Gehalt des Froschkorpers an Glycogen in den verschiedenen Jahreszeiten.* Aus dem Physiol. Institut der Universität zu Bonn. Arch. f. d. gesammte Physiol., 1899, 1—9.

«20. *L'excrétion de l'Azote pendant l'inanition chez les différentes espèces d'animaux.* Travail du Lab. de Physiol. de l'École supérieure de méd. vétérinaire de Bucarest. La Roumanie médicale, 1900, 1—11.

«VII. **Locomoțiune.**

«21. *Recherches sur le fonctionnement des muscles antagonistes dans les mouvements volontaires.* Travail du Lab. de Physiol. de l'École supérieure de méd. vétérinaire de Bucarest. Compt. rend. de l'Académie des Sciences, 1902.

«VIII. **Sistem nervos.**

«22. *La structure et l'origine du nerf dépresseur.* Travail du Lab. de Physiol. de l'École supérieure de méd. vétérinaire de Bucarest. Journal d'Anatomie et de Physiol., 1901, 265, 269.

«IX. **Fiziologie comparată.**

«23. *Chien.* Dictionnaire de Physiol. de Ch. Richet, 1898, 476—552. In colaborare cu d-l I. Carvallo.

«24. *Chat.* Dictionnaire de Physiol. de Ch. Richet, 1898, 328—343. Aceeaș normă ca în articolul *Chien.*

«X. **Farmacodinamie.**

«25. *Action des sels de cadmium et de zinc sur le sang.* Travail du Lab. de Physiol. de la Faculté de méd. de Paris. Compt. rend. de la Soc. de Biol., 1895, 719—722. In colaborare cu d-l Langlois.

«26. *Action comparée des sels de cadmium et de zinc.* Travail du Lab. de Physiol. de la Faculté de méd. de Paris. Arch. de Physiol., 1896. In colaborare cu d-l Langlois.

«27. *Cadmium.* Dictionnaire de Physiol. de Ch. Richet. 1897. In colaborare cu d-l P. Langlois.

«28. *Sur les effets du protargol en injection intraveineuse.* Travail du Lab. de Physiol. de l'École supérieure de méd. vétérinaire de Bucarest. Journal de Physiol. et de pathologie générale, 1901, 163—166. In colaborare cu d-l Cuparencu.

«XI. Patologie experimentală.

«29. *Empiemul pulsatil experimental.* Comunicare făcută la Societatea științelor medicale, 1900. In colaborare cu d-l Pârâianu.

«XII. Publicațiuni diverse.

«30. *Considerațiuni asupra vidului pleural.* Revista de medicină veterinară, 1902.

«31. *Considerațiuni generale asupra funcțiunii sistemului nervos. Act reflex, act instinctiv și act intelectual.* Convorbiri Literare, 1902.

«32. *Specializațiuni funcționale la animale.* Agrarul, 1901.

«33. *Invățământul medicinei veterinare în România.* Buletinul Societății de științe, 1902.

«XIII. Lucrări dela 1902 până la 1911.

«1. *Méthode graphique.* Travaux de l'Association de l'Institut Marey, 1905, II. Aci sunt arătate lucrările făcute în Institut dela 1902—1904, în cari sunt cuprinse și cercetările sale asupra aparatelor cronostilografice, din punctul de vedere al exactității indicațiunilor ce dau, precum și un aparat nou de cronofotografie, care permite să se iea până la 140 de imagini pe secundă.

«2. *Recherches espérimentales. Sur l'intervention des nerfs et des muscles antagonistes dans la production des mouvements du pied.* Compt. rend. de la Soc. de Biologie, 1907, tom. 63. Se demonstrează că Secțiunea nervului peronier nu modifică întru nimic forța mușchilor inervați de nervul tibial, contrar celor ce s'au susținut.

«3. *La distribution de la graisse dans le corps dela grenouille pendant l'hiver. — Infiltration graisseuse normale.* Compt. rend. de la Soc. de Biologie (Réunion biologique de Bucarest), 1908. In colaborare cu d-l I. Drăgoiu. Se arată că în unii mușchi dela broască grăsimea se depune în cantitate însem-

nată; pătrunzând în interiorul substanței contractile, ea alcătuește cu siguranță materialul combustibil întrebuințat de aceste organe în timpul hibernației.

«4. *La circulation artificielle dans les muscles. Action de l'adrenaline sur l'endothélium vasculaire.* Compt. rend. de la Soc. de Biologie (Réunion biologique de Bucarest), 1908. In colaborație cu d-l A. Grădinescu. Se demonstrează că adrenalina împiedică infiltrația, care se produce în țesutul conjunctiv interstițial în timpul circulației artificiale, cu lichide izotonice în plasma sângelui, în mușchii scoși din organism. Ea lucrează probabil asupra endoteliului vascular mărind tonicitatea lui.

«5. *Ueber die Wanderung des Fettes im Froschkörper in Verhältniss zur Jahreszeit.* Archiv für die gesammte Physiologie, 1910, Bd. 132. In colaborare cu d-l I. Drăgoiu. In această lucrare se arată că parte din grăsimea care se infiltrează în timpul iernii în fibrele musculare dela broască trece primăvara din nou în sânge și se elimină, în parte cel puțin, prin urină.

«6. *Hibernation.* Dictionnaire de Physiologie par Ch. Richet, 1909. Monografie asupra modificărilor ce suferă diferite funcțiuni la organismele vegetale și animale ce cad în hibernație.

«7. *Les capsules surrénales et les changes entre le sang et les tissus.* Compt. rend. de l'Académie des Sciences, Paris 1909, tom. 149. In colaborare cu d-l A. Grădinescu. In urma extirpării capsulelor suprarenale, s'a constatat o foarte mare concentrare a sângelui în globulele roșii. Numărul lor crește la câine dela 6 milioane la 13 milioane pe mmc, — ceeace face foarte anevoioasă circulația sângelui. — Cauza acestei concentrări este trecerea plasmei sângelui în țesuturi, din cauză că endoteliul vascular în lipsa capsulelor suprarenale nu mai poate prezidà la schimbările ce se fac între sânge și țesuturi. Această opiniune este confirmată și prin lucrarea dela No. 4.

«8. *Hémoragie.* Dictionnaire de Physiologie par Ch. Richet. Monografie asupra modificărilor funcționale și organice în urma extragerii sângelui în cantități diferite.

«9. *Les tissus élastiques des muscles lisses.* Compt. rend. de la Soc. de Biologie (Réunion biologique de Bucarest), 1910. In colaborare cu d-nii Drăgoiu și Ghinea. Se demonstrează că fibrele musculare netede sunt învelite de membrana fibrilară elastică. Aceste membrane se anastomozează între ele, formând o rețeà continuă în toată grosimea mușchiului.

«10. *Ergographe double à bille.* Travaux de l'Association de l'Institut Marey, 1910, tom. II. Acest aparat, bazat pe un principiu diferit de al celorlalte ergografe, permite să se înregistreze și să se măsoare travaliul muscular la om și animale în condițiuni superioare acelora oferite de aparatele întrebuințate mai înainte. Descrierea acestui aparat a fost tradusă în limba germană în revista «Der Mechaniker» de către d-l Dr. A. Grandenwitz.

«11. *Association des éléments élastiques et contractiles dans les muscles lisses et striées.* Compt. rend. de l'Académe des Sciences, Paris, 1910. In colaborare cu d-l I. Drăgoiu. Invelitoarea fibrei musculare striate este alcătuită dintr'un amestec de țesut conjunctiv și elastic. Ea este în continuitate cu discurile luminoase din substanța contractilă, cari sunt deci de natură elastică. In fibra striată elementul elastic nu se oprește la periferie ca în cea netedă, ci pătrunde în însăș substanța contractilă sub formă de păreți transversali (Discuri luminoase și strii intermediare ale lui Hensen).

«12. *Sur le mécanisme fonctionnel des fibres musculaires lisses et strieés.* Compt. rend. de l'Académie des Sciences, Paris 1910. Asociarea elementului elastic la fibra musculară netedă și striată lămurește mai bine funcțiunea lor. El constitue resortul antagonist al substanței contractile. Dela forma și puterea lui depinde viteza contracțiunii musculare — mică în mușchii netezi, foarte mare în cei striați — și travaliul mecanic produs de mușchi.

«13. *Association des éléments élastiques et contractiles dans le cœur des mamifères.* Compt. rend. de la Soc. de Biologie (Réunion biologique de Bucarest), 1911. In colaborare cu d-l I. Drăgoiu. In miocardul dela mamifere există un țesut conjunctiv elastic, ordonat după cel muscular. El formează un sac reticular, care este cuprins în ochiurile rețelei formate de fibrele musculare.

«14. *Sur le tissu conjonctif dans le myocard de la grenouille. Rôle du tissu élastique dans le myocard.* Compt. rend. de la Soc. de Biol. (Réunion biologique de Bucarest). In colaborare cu d-l I. Drăgoiu. Contrar celor susținute până acum, se demonstrează că în miocardul de broască există o rețeà conjunctivo-elastică, închisă în rețeaua musculară ca și în cordul mamiferelor.

«Soliditatea științifică a numeroaselor lucrări ale d-lui Prof. I. Atanasiu, comunicate în mare parte la Academia de științe sau la Societatea de Biologie din Paris, precum și activitatea fără preget a d-sale în domeniul fiziologic, au decis pe ilustrul Marey ca să-i încredințeze postul de subdirector al Institutului internațional de fiziologie din Paris, onoare pe care puțini Români au putut-o aveà în vieața lor. D-l Atanasiu a ocupat cu demnitate acest înalt post științific până la întoarcerea sa în țară, când a fost numit profesor de fiziologie la Facultatea de științe și director al Școalei de medicină veterinară. Fără îndoeală că d-sa este un învățat din cei mai bine reputați din țară și fizioligistul nostru cel mai de seamă. Profesor conștiințios, el a făcut din această misiune un apostolat; bun organizator, el a dat un nou impuls studiului de medicină veterinară; experimentator abil și tehnician ingenios, a ridicat studiul fiziologiei la un nivel necunoscut până azi în țara noastră, și iată motivele pentru cari Secțiunea științifică și-a făcut o adevărată datorie de a-l propune ca membru corespondent al Academiei.»

Se procede la vot, al cărui rezultat este: votanţi 26; voturi pentru 26.
— D-l Preşedinte anunţă că propunerea a întrunit unanimitatea voturilor şi proclamă ales membru corespondent la Secţiunea ştiinţifică pe d-l I. Atanasiu.

D-l *Dr. V. Babeş* ceteşte următoarea expunere asupra activităţii d-lui Dr. I. Cantacuzino:

«D-l Dr. Ioan Cantacuzino, născut în anul 1863, şi-a făcut studiile la Paris. După ce a luat licenţa în ştiinţele naturale, a făcut şi doctoratul în medicină.

«Numit profesor de Zoologie la Universitatea dela Iaşi, după 2 ani de activitate, se retrage, intrând la Institutul Pasteur dela Paris, unde lucrează timp de 9 ani, fiind numit asistent benevol al Institutului. In laboratorul lui Metschnicoff s'a ocupat de preferinţă cu chestiunea fagocitozei şi în lucrările sale asupra holerei, asupra spirilozei, caută să aducă probe doveditoare pentru a susţineà această teorie, precum şi importanţa fagocitozei în imunitate. Studiază rolul macrofagilor şi găseşte asemenea fapte importante, indicând splina ca organul principal pentru distrugerea unor microbi prin macrofagi. Publică experienţe importante asupra tuberculozei şi arată calităţile toxice şi imunizante ale unor substanţe extrase din culturile bacilului tuberculozei.

«Impreună cu Riegler, arată că se poate provocà o boală toxică prin ingestiunea bacililor morţi de răpciugă.

«Se ocupă cu succes cu digestiunea stomacală şi găseşte reacţiuni interesante şi studiază natura precipitărilor din albumină sub influenţa sucului gastric. Menţionăm aici încă cercetările interesante ale d-lui Dr. Cantacuzino asupra cistolizinelor, hepatolizinelor şi precipitinelor.

«Lucrările originale importante ale d-lui Dr. Cantacuzino, în număr de 34, publicate în revistele franceze cele mai de seamă, vor fi înşirate la sfârşitul acestui raport.

«Cea mai importantă descoperire a d-lui Cantacuzino este aceea făcută în anul acesta şi publicată în Buletinul Societăţii de Biologie dela Paris, asupra transmisibilităţii scarlatinei la maimuţe inferioare. D-sa arată că dacă injectăm, mai cu seamă, sub pielea maimuţelor sânge dela scarlatinoşi, sau din organele oamenilor morţi de scarlatină pură, o parte din animale (4) după 8—30 zile au căpătat febră, o roşeaţă pronunţată la figură, împreună cu tumefacţiunea ganglionilor limfatici; după câtevà zile febra scade şi apare o jupuire a părţilor cari au fost atinse. In acelaş timp s'a produs în unul din cazuri un edem trecător. Şi sângele prezentă în timpul erupţiunii acelaş caracter ca şi în scarlatină, adică leucocitoza polinucleară, urmată în cazurile experimentate de o casinofilie.

«Aceste constatări sunt de cea mai mare importanţă. S'a produs şi mai înainte scarlatina la maimuţe superioare, experienţele nu erau însă atât de

doveditoare și nu s'au tras din aceste experiențe consecințele necesare; mai departe maimuțele inferioare sunt mult mai ușor de procurat și cercetările făcute de d-l Cantacuzino lămuresc multe puncte esențiale în etiologia boalei.

«Inaintea cercetărilor d-sale, mulți autori credeau că streptococul găsit în sângele sau în organele scarlatinoșilor ar fi microbul boalei, pe când nici materialul cu care d-l Cantacuzino a produs inoculările, nici organismul maimuțelor atinse, nu conțineau streptococi. Mai departe, s'a arătat că timpul de incubațiune a scarlatinei este mai lung decât se credeà; poate să treacă până la o lună dela infecție înainte de a apăreà boala.

«O particularitate a scarlatinei experimentale este adenita generalizată mult mai pronunțată decât în scarlatină, și edemul care poate să apară în această boală, imediat după scăderea febrei.

«Puține săptămâni după aceste comunicări, au apărut apoi confirmări din partea institutelor de boale infecțioase dela Berlin și anume din partea d-lor Landsteiner și Levaditi, lucrări independente de aceea a d-lui Cantacuzino, și cari au contribuit și ele mult pentru cunoștința etiologiei aceștei boale, care este de cea mai mare importanță pentru țara noastră.

«Deci dacă d-l Dr. Cantacuzino n'ar fi publicat decât numai această lucrare, ar face onoare științei române și ar merità să fie ales membru al Academiei noastre.

«Dr. Cantacuzino are merite însemnate și pentru popularizarea cunoștințelor sanitare. D-sa fiind specialist în științele sanitare și inspirat de cel mai nobil sentiment umanitar și patriotic și de cea mai vie dorință de a ridicà starea sanitară și socială a populațiunii, a desfășurat o activitate însemnată pentru realizarea acestui scop.

«D-sa încă în timpul șederii d-sale la Paris a făcut conferințe bine apreciate pentru popularizarea științelor, dar mai cu seamă în țară a ținut și a organizat serii de conferințe în acest scop. Anume conferințele d-sale asupra tuberculozei și activitatea d-sale, întreprinsă cu mari sacrificii personale pentru prevenirea și combaterea acestei boale, sunt demne de toată lauda.

«D-l Cantacuzino, venind în țară, a organizat laboratorul său în mod admirabil și a știut să se înconjoare de medici tineri și muncitori, înființând *Revista Științelor medicale,* publicație periodică pe cât de îngrijită, pe atât de valoroasă. Din laboratorul d-lui Cantacuzino, afară de lucrările d-sale, a ieșit un număr însemnat de lucrări originale asupra chestiunilor celor mai importante ale medicinei experimentale, mai cu seamă în ce privește studiul serologiei moderne.

«Secțiunea științifică, pe baza acestor considerațiuni, propune cu unanimitate de voturi alegerea d-lui profesor Dr. Ioan Cantacuzino ca membru corespondent al Academiei Române.

«Lucrările originale ale d-lui Prof. Dr. Ioan Cantacuzino.
(Lucrările de organizație sau de critică au fost lăsate la o parte).

1. Sur un syndrome hystérique simulant la sclérose en plaques. (Médecine moderne, 1891, p. 178).

2. Note sur les propriétés colorantes de l'oxychlorure de ruthinium ammoniacal. (C. R. Biol., 1893, p. 353). (In colaborare cu M. Nicolle).

3. Propriétés colorantes de l'oxychlorure de ruthinium ammoniacal. (Ann. Inst. Pasteur, 1893, VII, p. 331). (In colaborare cu M. Nicolle).

4. Recherches sur le mode de destruction du vibrion cholérique dans l'organisme (1894, Paris. Steinheil, éditeur. — Cu 4 stampe în colori).

5. Organes phagocytaires observés chez quelque annélides marines. (C. R. Acad. Sc., 1897).

6. Nouvelles recherches sur le mode de destruction des vibrions dans l'organisme. (Ann. Inst. Pasteur, 1898, XII, p. 273).

7. Appareils et fonctions phagocytaires dans le règne animal. (Année biologique, 1896, II, 294).

8. Recherches sur la spirillose des oies. (Ann. Inst. Pasteur, 1899, XIII, p. 529. — Cu 2 stampe în colori).

9. Sur les variations quantitatives et qualitatives des globules rouges provoquées chez le lapin par des injections de sérum hémolytique. (Ann. Inst. Pasteur, 1900, XIV, p. 378).

10. Recherches sur le mode de résorption des cellules hépatiques injéctées dans l'organisme. (Ann. Inst. Pasteur, 1902, XVI, p. 522. — Cu două stampe în colori).

11. Sur l'acido-résistance des cultures jeunes des bacilles du Timothée. (C. R. Biol., 1905, LIX, 384).

12. Recherches sur l'infection expérimentale par les bacilles paratuberculeux (bac. du Timothée). (C. R. du Congrès internat. de la tuberculose. Paris 1905).

13. Recherches sur la maladie toxique produite par l'inoculation des bacilles tuberculeux dégraissés (în colaborare cu D-rul Irimescu). (C. R. du Congrès internat. de la tuberculose. Paris 1905).

14. Phénomènes d'intoxication produits chez les cobayes par l'injection intrapéritonielle de bacilles tuberculeux dégraissés. (C. R. Biol., 1905, LIX, p. 314).

15. Des certaines réactions cellulaires provoquées par l'inoculation expérimentale de bacilles paratuberculeux (bac. du Timothée). (C. R. Biol., 1905, LIX, 383).

16. Essais d'immunisation contre l'action toxique des bacilles tuberculeux dégraissés. (C. R. Biol., LIX, 1905, p. 316).

17. Recherches sur la maladie expérimentale provoquée par les bacilles tuberculeux dégraissés. (Ann. Inst. Pasteur, XXIII, 1905).

18. Sur le mécanisme de la dégénérescence des fibres musculaires cardiaques dans un cas de myocardite aigüe (în colaborare cu Dr. Slătineanu). (C. R. Biol., LX, 1906, 586).

19. Phénomènes toxiques observés à la suite de l'injection par voie stomacale de bacilles morveux tués (în colaborare cu P. Riegler). (C. R. Biol., LXI, 1906, 231).

20. Pénétration des microbes morveux tués à travers le paroi intestinal. (C. R. Biol., LXI, 1906, 618).

21. Infection expérimentale à streptocoques par voie intestinale. Localisation pulmonaire. (C. R. Biol., LXI, 1906, 73). (In colaborare cu Dr. M. Ciuci).

22. Apparition de précipitines dans le sang consécutivement à l'introduction de sérum normal par la voie stomacale. (C. R. Biol., LXIII, 1907, 345).

23. Sur la formation de substances précipitantes pour les sérums chez les lapins qui ont reçu une injection d'alemone dans le péritoine. (C. R. Biol. LXIII, 1907, 429).

24. De la maladie toxique provoquée par l'injection intrastomacale de bacilles morveux tués. (In colaborare cu P. Riegler). (Ann. Inst. Pasteur., XXI, 1907, 194).

25. Sur l'origine des précipitines. (C. R. Biol., LXIII, 1907, 393).

26. Recherches sur l'origine des précipitines. (Ann. Inst. Pasteur., XXII, 1908, 54).

27. De l'action empêchante du sérum sur la digestion par la pepsine. (In colaborare cu Dr. Ionescu-Mihăieşti). (C. R. Biol., 1908, 273).

28. De l'action précipitante du sérum sur les solutions de pepsine. (In colaborare cu Dr. Ionescu-Mihăieşti). (C. R. Biol., 1908, 271).

29. Sur la présence d'anticorps spécifiques dans le sérum des lapins immunisés contre la pepsine. (In colaborare cu d-l Ionescu-Mihăieşti). (C. R. Biol., 1908, 53).

30. Action du suc gastrique artificiel sur divers organes ches le lapin normal et chez les lapins immunisés contre la pepsine. (C. R. Biol., 1908, 51).

31. Inoculation de la scarlatine aux singes inférieurs. (C. R. Biol., LXX, 1911, 403).

32. Observation de quatre singes atteints de scarlatine expérimentale. (C. R. Biol., 1911, LXX, 405).

Se procede la vot, al cărui rezultat este: votanţi 26; voturi pentru 26.

— D-l Preşedinte anunţă că propunerea a întrunit unanimitatea voturilor şi proclamă pe d-l Dr. I. Cantacuzino membru corespondent în Secţiunea ştiinţifică.

Se procede la vot asupra propunerii de a se alege membru onorar d-l Dr. E. Roux.

Rezultatul votului este: votanţi 25; voturi pentru 24, contra 1.

— D-l Preşedinte arată că propunerea a întrunit două treimi şi proclamă membru onorar pe d-l Dr. Roux.

Se procede la vot asupra propunerii de a se alege membru onorar d-l Dr. Metchnikoff.

Rezultatul votului este: votanţi 25; voturi pentru 22, contra 3.

— D-l Preşedinte anunţă că propunerea a întrunit două treimi şi proclamă membru onorar pe d-l Dr. Metchnikoff.

ŞEDINŢA SOLEMNĂ DELA 25 MAIU 1911.

Preşedinţa d-lui *I. C. Negruzzi.*

D-l Preşedinte *I. C. Negruzzi* aduce cu părere de rău la cunoştinţă că Maiestatea Sa Regele nu poate veni să prezideze şedinţa solemnă de astăzi, după cum binevoise a înştiinţă, din cauza unei uşoare indispoziţiuni. Urează Maiestăţii Sale în numele Academiei ca această indispoziţie să fie scurtă şi trecătoare.

Dela d-l Dr. Iancu I. Nistor se primeşte scrisoare de mulţumire pentru alegerea sa de membru corespondent.

D-l *M. C. Sutzu* ceteşte discursul d-sale de recepţiune despre *Numismatica romană.*

D-l *D. Sturdza* ceteşte *Răspunsul* la discursul d-lui M. C. Sutzu.

ŞEDINŢA DELA 26 MAIU 1911.

Preşedinţa d-lui *I. C. Negruzzi.*

Se ceteşte procesul verbal al Secţiunii ştiinţifice pentru şedinţa dela 26 Maiu, prin care se arată că Secţiunea şi-a constituit biuroul pentru 1911—12, realegând preşedinte pe d-l *N. Teclu* şi vicepreşedinte pe d-l *Dr. V. Babeş.*

— Se iea spre cunoştinţă.

D-l Preşedinte *I. C. Negruzzi* prezentă spre aprobare deciziunea Delegaţiunii, prin care se anulează rămăşiţe de credite din bugetul curent al In-

stitutului Otteteleșanu în sumă de lei 8.252,17, deschizându-se asupra acestei sume credit extraordinar, din care sunt a se plăti cheltueli făcute peste prevederile bugetare.

— Se aprobă.

Ședința se suspendă, iar la redeschidere se procede la alegerea Delegațiunii pentru anul 1911—12.

Se procede la alegerea Președintelui.

— D-l *I. C. Negruzzi* întrunește 25 voturi, fiind și 1 abținere (d-l Negruzzi).

D-l *I. C. Negruzzi* mulțumește pentru onoarea ce i se face și zice că va căută și în viitor să conducă în acelaș spirit de liniște și împăciuire desbaterile Academiei ca și până acum și că va face tot ce-i va sta în putință spre a contribuì la ridicarea prestigiului ei.

Se procede la alegerea Vicepreședinților.

— Sunt realeși d-nii: *N. Quintescu*, *I. Bogdan* și *St. C. Hepites*.

Se cetește procesul verbal al Secțiunii literare pentru ședința dela 26 Maiu, prin care se arată că Secțiunea a luat următoarele deciziuni:

a) a ales pe d-nii *A. Bârseanu*, *I. Bianu*, *Al. Philippide* și *N. Quintescu* în Comisia premiului Năsturel din 1912.

b) propune să se tipărescă în *Anale* lucrarea d-lui N. Docan: *O povestire în versuri până acum necunoscută despre Domnia lui Nicolae Vodă Mavrogheni.*

c) Și-a reales biuroul pentru anul 1911—12: Președinte pe d-l *I. Caragiani*, Vicepreședinte pe d-l *N. Gane.*

d) A reales Secretar pe 7 ani (1911—1918) pe d-l *N. Quintescu.*

— Deciziunile Secțiunii se ieau spre cunoștință și se aprobă.

Comisiunea premiilor Năsturel și Craiovean aduce la cunoștință că a acordat premiul Năsturel de 4.000 lei d-lui Dr. Vasile Bianu pentru scrierea sa: *Doctorul de casă sau Dicționarul sănătății* și premiul Craiovean de 1.500 lei autorilor asociați, d-nii C. Kirițescu și A. Popovici-Bâznoșanu, pentru cărțile didactice de clasele secundare: *Zoologie*, *Botanică*, *Anatomia și Fiziologia omului.*

— Se iea spre cunoștință.

Se cetește procesul verbal al Secțiunii istorice pentru ședința dela 26 Maiu, prin care se arată că Secțiunea a luat următoarele hotărîri:

a) A ales biuroul pentru 1911—12: Președinte pe d-l *D. Onciul*, Vicepreședinte pe d-l *M. Sutzu.*

b) A ales pe d-nii *I. Bogdan, N. Iorga*, *I. Kalinderu* și *T. V. Stefanelli* în Comisiunea premiului Năsturel din 1912;

c) A ales în Comisiunea care să examineze lucrările ce se vor prezentà la premiul Cuza de 20.000 lei din 1912 pentru ***Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor*** pe d-nii: ***N. Iorga, D. Sturdza, A. D. Xenopol.***

d) A ales în Comisiunea. care să cerceteze lucrările ce se vor prezentà la premiul Eliade de 5.000 lei, cu subiectul: ***Starea Principatelor Române înainte de Domnii fanarioți*** pe d-nii: ***N. Iorga, At. M. Marienescu, D. Onciul.***

Deciziunile Secțiunii se ieau spre cunoștință.

Se procede la votarea bugetului pentru anul 1911—12.

D-l ***I. Bianu*** cetește proiectul de buget al veniturilor în sumă totală de lei 1.076.405,92.

— Se pune la vot și se aprobă.

D-l ***I. Bianu*** cetește proiectul de buget al cheltuelilor în sumă de lei 1.076.075,32, lăsând un excedent de lei 330,60.

— Se pune la vot și se aprobă.

D-l Președinte ***I. C. Negruzzi*** zice că funcționarii Academiei au dat o cerere de a li se mări onorariile în fața marei scumpete a traiului și cu deosebire a chiriilor. Situația actuală a bugetului nu a permis satisfacerea acestei cereri, dar în anul viitor toți funcționarii vor aveà creșterea de 10% prevăzută în Regulament; iar când mijloacele bugetare vor permite, Academia va face și mai mult.

ȘEDINȚA SOLEMNĂ DELA 27 MAIU 1911.

Președința d-lui *I. C. Negruzzi.*

Dela d-nii Dr. I. Cantacuzino și I. Atanasiu se primesc scrisori de mulțumire pentru alegerea de membri corespondenți.

Dela D-l Em. Kretulescu se primește o notă despre un sarcofag antic cu inscripție, descoperit la Hotărani în Romanați.

— Se recomandă Secțiunii istorice.

D-l Președinte *I. C. Negruzzi* zice:

Domnilor Colegi,

In sesiunea acestui an, Academia aveà de acordat pentru lucrări literare, istorice și științifice 11 premii în valoare totală de *66.500 lei.*

Patru din aceste premii, în sumă de 20.500 lei, erau destinate a se da autorilor de opere publicate în anii din urmă, iar șapte aveau să fie date autorilor unor lucrări despre subiecte puse la concurs prin hotărîrile Secțiunilor Academiei.

La premiile pentru opere publicate s'au prezentat concurenți în număr destul de însemnat: la premiul Năsturel de 4.000 lei 9 concurenți; la premiul Adamachi de 5.000 lei, care, fiind divizibil, are o atragere totdeauna mai mare, s'au prezentat 14; la premiul Eliade-Rădulescu de 5.000 lei numai 2 concurenți; iar la premiul didactic al Asociațiunii Craiovene de 1.500 lei 17 autori sau asociații de autori au prezentat 35 volume de manuale didactice.

Cu deosebită părere de rău constată Academia an după an, că la premiile puse la concurs pentru subiecte alese de Secțiunile ei se prezentă foarte puțini concurenți. Din cele șapte premii de acest fel ale acestui an numai la două s'au prezentat concurenți și am avut plăcerea ca lucrările să fie meritorii și amândouă premiile să poată fi date.

Secțiunile Academiei și Comisiunea specială însărcinată cu decernerea premiului universal Năsturel și a celui didactic al Asociațiunii Craiovene au examinat lucrările prezentate, au ascultat rapoartele amănunțite asupra lor și au hotărît următoarele:

1. Premiul Năsturel de 4.000 lei a fost acordat d-lui Dr. V. Bianu din Buzău pentru «Dicționarul sănătății», lucrare ale cărei calități au fost arătate în raportul d-lui coleg Dr. G. Marinescu.

2. Premiul didactic al Asociațiunii Craiovene a fost dat autorilor asociați, d-nii Constantin Kirițescu și A. Popovici-Bâznoșanu, pentru «Zoologie, «Botanică» și «Anatomia și Fiziologia omului». Raportor a fost d-l coleg I. Simionescu.

3. Secțiunea literară a judecat că nici una din cele două scrieri prezentate nu merită premiul *Eliade-Rădulescu.*

4. Premiul *Adamachi* a fost împărțit de Secțiunea științifică în cinci părți egale de câte 1.000 lei între d-nii:

A. Babeș și *P. Oceanu* pentru scrierea *Capra,* a cărei valoare a fost arătată de d-l Dr. G. Marinescu.

Căp. St. N. Burileanu pentru *Teoria generală a calculului probabilităților,* care a fost cercetată de d-nii Sp. Haret și General Crăinicianu.

Dr. N. Leon pentru *Studii asupra Culicidelor,* a cărei valoare a fost arătată de d-l Dr. V. Babeș.

N. Mazere pentru *Harta etnografică a Transilvaniei*, al cărei merit a fost arătat de d-l P. Poni.

Dr. G. Z. Petrescu pentru *Studiul asupra cauzelor lăţirii sifilisului în România*, lucrare analizată de d-l Dr. G. Marinescu.

5. Secţiunea ştiinţifică a acordat premiul Lazăr de 5.000 lei unei lucrări asupra subiectului pus de ea la concurs, despre *Animalele domestice din România*, întocmită de d-nii N. Filip şi Gh. Manolescu, pe temeiul raportului favorabil al d-lor Antipa, Babeş şi Istrati.

6. De asemenea a fost dat premiul Anastasie Fătu de 3.000 lei pentru *Harta geologică a judeţului Mehedinţi*, întocmită de d-l G. Murgoci, lucrare a cărei valoare a fost arătată de d-nii colegi L. Mrazec şi P. Poni.

In numele Academiei proclam premiate lucrările arătate; felicit pe autorii lor, dorindu-le încă multe asemenea succese în viitor.

Dau cuvântul d-lor raportori spre a cetì rapoartele speciale asupra lucrărilor premiate.

D-l *Dr. G. Marinescu* ceteşte raportul d-sale special asupra scrierii d-lui Dr. Vasile Bianu.

D-l *I. Simionescu* ceteşte raportul d-sale asupra cărţilor didactice ale d-lor C. Kiriţescu şi A. Popovici-Băznoşanu.

D-nii *Sp. Haret* şi *General Gr. Crăinicieanu* cetesc rapoartele asupra scrierii d-lui Căpitan St. N. Burileanu.

D-l *P. Poni* ceteşte raportul asupra lucrării d-lui N. Mazere.

D-l *Dr. G. Marinescu* ceteşte rapoartele d-sale asupra cărţilor d-lor Dr. G. Z. Petrescu, — A. Babeş şi P. Oceanu.

D-l *Dr. V. Babeş* ceteşte raportul asupra scrierii d-lui Dr. N. Leon.

D-l *Dr. C. Istrati* ceteşte raportul Comisiunii asupra lucrării în manuscris a d-lor N. Filip şi G. Manolescu.

D-l *P. Poni* ceteşte raportul Comisiunii asupra lucrării d-lui G. Murgoci.

D-l Preşedinte *I. C. Negruzzi* zice că, terminându-se cetirea rapoartelor asupra lucrărilor premiate, mai rămâne să se asculte expunerea sumară făcută de d-l Secretar General asupra lucrărilor cari au ocupat sesiunea acestui an.

D-l Secretar General *D. Sturdza* ceteşte următorul raport:

«*Domnilor Colegi*,

«Incheiem astăzi a 45-a sesiune generală a Academiei dela înfiinţare, a 33-a dela reorganizarea ei, ca Institut Naţional, prin legea dela 1879.

«Lucrările noastre au fost și în acest an urmărite de Maiestatea Sa Regele, cu acel interes viu și binevoitor, pe care îl cunoaștem și care a contribuit atât de mult la înălțarea morală și materială a acestei Instituțiuni. Numai o indispozițiune neașteptată a împiedecat pe Augustul nostru Președinte de onoare și Protector să prezideze ședința noastră de alaltăieri.

«Sesiunea acestui an a fost cea mai bogată în ședințe publice, cari au fost în număr de 10, dintre cari trei au fost ocupate cu solemnitatea discursurilor de recepțiune ale d-lor N. Iorga, T. Stefanelli și M. Sutzu.

«Celelalte ședințe publice au fost ocupate de comunicări științifice.

«Așà în ședința dela 6 Maiu s'au cetit comunicările d-lor: *I. Pușcariu* despre: *Munții Tămaș și Tămășel* și *Dr. At. M. Marienescu* despre: *Dinastia lui Radu Vodă Negru în Ungro-Vlahia (între Olt și Siret) și Dinastia Basarabilor (începând în Oltenia)*.

«La 11 Maiu d-l *Sp. Haret* a expus comunicarea sa despre: *Mecanica Socială*.

«In ziua de 12 Maiu, d-l *Dr. C. I. Istrati* a dat cetire unei comunicări: *Despre impresiunile de călătorie la Românii din Macedonia*.

«In ședința publică dela 13 Maiu, d-l *Duiliu Zamfirescu* a desvoltat comunicarea sa despre: *Metafizica cuvintelor și Estetica literară*.

«Ședința dela 20 Maiu a fost ocupată de comunicarea d-lui *Dr. V. Babeș* despre: *Studii critice asupra actualei organizațiuni sanitare și a Legislațiunii sanitare în ce privește lupta împotriva boalelor infecțioase indigene;* și de comunicarea d-lui *Dr. G. Marinescu* despre: *Cercetări nouă asupra structurii și funcțiunilor centrilor cerebrali*.

«In ziua de 23 Maiu, d-l *N. Iorga* a cetit o comunicare despre: *Partea Românilor din Ardeal și Ungaria în cultura noastră modernă;* iar d-l Președinte *I. C. Negruzzi* a dat lectură unui imn al colegului nostru *A. Naum*, compus cu prilejul împlinirii a 50 de ani dela întemeierea Universității din Iași.

«Eu însumi am continuat seria comunicărilor mele asupra *Insemnătații Divanurilor ad-hoc din Iași și București*, cetind, în ședința dela 16 Maiu, memoriul despre: *Căimăcămia din Moldova a domnilor Ștefan Catargiu, Vasile Sturdza și Anastasie Panu*.

«In cursul acestei sesiuni ați luat mai multe hotărîri, a căror îndeplinire va formà obiectul preocupațiunilor noastre pe viitor.

«Astfel în ședința dela 9 Maiu, când am avut onoarea să vorbesc

despre: *Insemnătatea întreitei sărbători naționale a zilei de 10 Maiu,* ați admis propunerea ce v'am făcut de a se tipări Cuvântările M. S. Regelui adresate Academiei.

«Ați aprobat, la 13 Maiu, propunerea Secțiunii literare, de a se publică colecția de arii românești, adunate dela Românii din Bihor de d-l profesor Bartók din Budapesta și a se ţineà la dispoziția d-lui D. Kiriac, profesor la Conservatorul din București, suma de 1.000 lei pentru culegerea ariilor populare din țară.

«Ați aprobat, în ședința dela 13 Maiu, propunerile Comisiunii alese de D-Voastre pentru regulamentarea Fondului Demostene Constantinide, de a se da un premiu de 4.000 lei anual, pe rând, pentru fiecare din cele trei Secțiuni.

«Inițiativa luată în anii trecuți de fostul nostru Președinte *A. Saligny,* ca membrii Academiei să facă excursiuni în locurile vrednice de văzut ale țerii, s'a continuat și de rândul acesta sub președința d-lui *I. C. Negruzzi.* Astfel Sâmbătă, 7 Maiu, a fost organizată o frumoasă preumblare la Curtea de Argeș.

«Vi s'au adus la cunoștință lucrările Secțiunilor și ale Comisiunii premiului Năsturel și premiului didactic Craiovean asupra scrierilor intrate la concursuri, iar hotărîrile luate vi s'au expus prin rapoartele cetite la începutul acestei ședințe.

«Ați luat cunoștință de subiectele puse la concursurile premiilor din anii următori de Secțiuni și Comisiuni:

«De Secțiunea literară:

Pentru Premiul *Adamachi* de 5.000 lei din 1916 subiectul: *Studiu asupra formațiunii numelor de familie la Români.*

«De Secțiunea istorică:

Pentru premiul *Alexandru Bodescu* de 1.500 lei din 1914 subiectul: *Revoluția din 1821 în țerile noastre.*

Pentru premiul *Năsturel* de 5.000 lei din 1916 subiectul: *Administrațiunea austriacă în Oltenia, Banat și Transilvania până la pacea dela Belgrad.*

Pentru premiul *Eliade-Rădulescu* de 5.000 lei din 1916 subiectul: *Relațiile noastre cu Turcia dela pacea dela Chiuciuc-Cainargi până la proclamarea Independenței.*

Pentru premiul *Alexandru Ioan Cuza* de 6.000 lei din 1916 subiectul: *Istoria breslelor în Principatele Române.*

«Pentru judecarea lucrărilor cari se vor prezentà la premiile anului viitor, Secțiunile au ales comisiunile trebuitoare, iar de plenul Academiei s'a ales Comisiunea specială, care va aveà să judece lucră-

rile ce se vor prezentà la premiul militar Carp din 1912 de 7.000 lei despre subiectul: *Cum a fost și ce a fost armata pentru națiunea română dela colonizarea Daciei și până la desființarea oștirilor pământene?*

«Comisiunile alese de D-Voastre în sesiunea generală trecută și cele alese în cursul sesiunii actuale v'au prezentat rapoartele lor.

«In ședința dela 2 Maiu vi s'a cetit și ați aprobat raportul Comisiunii Fondurilor Ioan Fătu și I. Scorțeanu asupra lucrărilor din 1910, iar în Comisiunea pentru anul viitor ați reales pe d-nii: *Sp. Haret, I. C. Negruzzi* și *D. Onciul.*

«In aceeaș ședință ați ascultat și încuviințat raportul Comisiunii financiare asupra mișcării fondurilor Academiei în anul bugetar 1 Iunie 1909—31 Maiu 1910, iar în Comisiunea pentru viitorul an bugetar ați ales pe d-nii: *Sp. Haret, Dr. C. I. Istrati* și *D. Onciul.*

«La 11 Maiu vi s'a cetit și a obținut aprobarea Domniilor Voastre raportul Comisiunii Fondului Otteteleșanu despre activitatea ei în 1910—11, ați luat cunoștință de deziderattele pentru modificarea programului de studii și ați încredințat și pentru anul viitor conducerea lucrărilor Comisiunii compuse din d-nii: *St. C. Hepites, I. Kalinderu* și *I. C. Negruzzi.*

«In aceeaș zi vi s'a adus la cunoștință raportul Comisiunii Fondului Tache Anastassiu asupra lucrărilor din anul trecut, pe care l-ați aprobat și ați reales în Comisiunea pentru 1911—12 pe d-nii: *St. C. Hepites, I. Kalinderu* și *P. Poni.*

«Tot atunci ați luat cunoștință și de raportul Comisiunii Fondului Adamachi asupra lucrărilor săvârșite în 1910—11 și l-ați aprobat împreună cu propunerile făcute printr'însul. In Comisiunea anului viitor ați reales pe d-nii: *Sp. Haret* și *P. Poni,* pe lângă Secretarul D-Voastre general.

«In ziua de 14 Maiu ați ascultat și aprobat raportul Comisiunii permanente a Bibliotecii pentru lucrările făcute în 1910.

«In ședința dela 18 Maiu vi s'a cetit și a obținut aprobarea Domniilor Voastre raportul asupra lucrărilor Comisiunii Agarici despre mersul școalei de agricultură dela Moara-Grecilor în 1910—11, iar în Comisiunea anului viitor ați reales pe d-nii: *Gr. Antipa, St. C. Hepites* și *I. Kalinderu.*

«La 23 Maiu ați ascultat și ați aprobat raportul Comisiunii *Dicționarului;* iar pentru anul viitor ați reales aceeaș Comisiune, ca să se îngrijească de continuarea lucrării.

«In ședința dela 24 Maiu vi s'a cetit raportul Comisiunii alese

pentru a examinà lucrările din cursul anului trecut și despre cari ați luat cunoștință prin raportul de deschidere al acestei sesiuni generale.

«Pentru completarea locurilor vacante de membri activi în Secțiunea științifică ați ales pe d-nii: *General Gr. Crăinicianu* și *I. Simionescu;* iar ca membri corespondenți români la aceeaș Secțiune pe d-nii I. Atanasiu și Dr. I. Cantacuzino.

«Ați ales membri corespondenți în Secțiunea istorică pe d-nii: V. Pârvan, I. Nistor și N. Dobrescu; ca membri corespondenți străini în Secțiunea literară pe d-nii Mat. Friedwagner și Kr. Sandfeld-Jensen; iar ca membri onorari pe d-nii: Ch. Bouchard, Dr. Paul Ehrlich, Dr. Metchnikoff, Emil Picard și Dr. Roux.

«Pentru continuarea lucrărilor în anul viitor și pentru bunul lor mers, ați votat bugetele și ați reales Delegațiunea compusă din d-nii: *I. C. Negruzzi* președinte, *N. Quintescu, I. Bogdan* și *St. C. Hepites,* vicepreședinți.

«Incheind această sesiune, putem aveà conștiința liniștită că ne-am îndeplinit datoria față de înalta menire culturală a acestei Instituțiuni, care a făcut un pas înainte în organizarea și încurajarea muncii pentru înălțarea culturii naționale.»

D-l Președinte *I. C. Negruzzi* zice: Suntem la sfârșitul lucrărilor noastre din această sesiune și nu-mi rămâne decât să vă urez tuturor să vă întoarceți cu bine acasă și doresc din inimă să ne vedem cu toții sănătoși la anul viitor. Constat cu mulțumire că desbaterile noastre au decurs în toată liniștea și în deplină armonie și că prestigiul Academiei noastre se înalță din ce în ce mai mult. O singură părere de rău avem, aceea că ne lipsește local propriu, pentru a adăpostì și a pune în siguranță bogata colecțiune pe care am strâns-o aici. Să nădăjduim însă că Guvernul Regatului va îndeplinì și această mare trebuință a Instituțiunii noastre, care e scumpă tuturor Românilor.

Declar sesiunea generală închisă.

SECŢIUNEA LITERARĂ

ŞEDINŢA DELA 3 MAIU 1911.

Preşedinţa d-lui *I. Caragiani.*

Se ceteşte următorul raport al d-lui Al. Philippide:

«*Palia dela Orăştie*, de Iosif Popovici, e o lucrare foarte importantă, care trebue numai decât publicată. Mi-am permis să fac oarecari îndreptări din punct de vedere al limbii, pe cari sper că autorul le va admite. Am mai pus apoi vreo câtevà semne de întrebare ori cu privire la limbă, ori cu privire la cuprins, de cari autorul va ţineà socoteală, dacă va găsì de cuviinţă.

«*Arhimandritul Vartolomeiu Măzereanu*, de Dimitrie Dan. Şi aceasta e o lucrare importantă, care merită să fie publicată.

— Secţiunea decide a se publicà în *Anale:* 1) lucrarea d-lui Iosif Popovici despre *Paliia* dela Orăştie — 1582, atrăgându-se atenţiunea autorului asupra unor scăderi de stil, spre a le îndreptà la tipărire; 2) scrierea d-lui Dim. Dan despre: *Arhimandritul Vartolomeiu Măzereanu.*

ŞEDINŢA DELA 4 MAIU 1911.

Preşedinţa d-lui *I. Caragiani.*

Se ceteşte următoarea scrisoare primită dela d-l D. G. Kiriac, profesor la Conservatorul de muzică din Bucureşti:

«Privitor la scrisoarea Academiei Române cu No. III. 7.129 din 1 Iunie 1910, prin care mi se face cunoscut că Academia a aprobat propunerea făcută de subsemnatul, din partea d-lui A. Bartók dela Conservatorul de muzică din Budapesta, de a publicà ariile populare româneşti culese de d-sa, şi prin care scrisoare se cereà a se şti care este suma de restituit ca fiind jumătate din

cheltuelile făcute de d-l Bartók pentru această culegere de melodii, — am onoare a vă aduce de astădată răspunsul d-lui Bartók şi în această privinţă.

«Culegerile făcute de susnumitul domn până acum sunt următoarele:

«1) *350 melodii (cu textul lor) din despărţământul Bihorului*, cari au costat 180 lei (probabil fiorini) şi pentru cari Academia noastră ar trebui să plătească *90 lei*.

«2) *98 melodii din Banat (Torontal)* costă 70 lei şi revin Academiei *35 lei*.

«3) *110 melodii din «Câmpie»*, *Gherla şi despărţământul Clujului* costă 80 lei şi revin Academiei *40 lei*.

«4) *330 melodii din Câmpeni*, *Abrud*, *Zlatna şi împrejurimi* costă 220 lei şi revin pentru Academie *110 lei*.

«In total *888 melodii cu poeziile lor* au costat ca cheltueli de drum 550 lei, din cari s'ar cuveni ca *Academia noastră să dea suma de 275 lei*.

«Autorul culegerii doreşte a şti dacă Academia va tipări întreaga colecţie făcută până acum (cele 888 melodii sus menţionate) sau numai cele 350 melodii din Bihor.

«Dacă se admite tipărirea întregei colecţiuni, este de părere să se facă *monografii folkloristice muzicale*, în felul următor: Să se reunească într'un volum numai melodii ce aparţin unui singur ţinut, melodii destul de numeroase, din cari să se poată vedea caracterul muzical al acestei părţi din ţară, un fel de dialect (jargon) muzical.

«Aşà s'ar puteà începe cu colecţiunea din Beiuş, care s'ar puteà intitulà: *Muzica populară românească din partea de sus a Crişului Negru* (Crişul Repede — Fekete Korös). Apoi s'ar procedà la alt volum: *Cântecele Moţilor* (Câmpeni, Zlatna, etc.), ş. a. m. d.

«D-l Bartók se însărcinează să rânduească el însuş materia 1-iului volum pentru tipar, clasificând melodiile după caracterul şi uzajul lor, şi în acelaş timp însemnând şi observaţiunile ce va crede de cuviinţă cu privire la melodii sau la text.

«Din parte-mi mai pot adaoge următoarele:

«1. Precum am spus şi în alte ocazii, găsesc interesantă colecţiunea d-lui Bartók şi cred că este de folos să o avem şi noi.

«2. Imi ieau însărcinarea de a face corectura părţii muzicale, când se va începe tipărirea lucrării acesteia, şi

«3. Imi permit a-mi exprimà părerea, că în ce priveşte tiparul notelor dela cântecele imprimate de Academie până acum, modul cum s'a făcut imprimarea lasă de dorit: tiparul nu este nici clar, nici frumos; cred că s'ar puteà găsì un mod mai bun de imprimare de note, chiar la noi în ţară.

«In ceeace priveşte partea a 2-a a scrisorii D-voastre, prin care mi se comunică, că mi se pune la dispoziţie suma de 1.000 lei, pentru a organizà

culegeri de arii şi cântece populare româneşti, mă simt foarte măgulit de încrederea ce mi se dă prin această însărcinare şi sunt dator a-mi arătà aci viile şi sincerele mele mulţumiri. Primesc bucuros a lucrà în această direcţiune, însă cum ocupaţiunile mele personale nu-mi permit de a părăsì Capitala anul acesta, vă rog să binevoiţi a dispune, dacă este posibil, ca suma aceasta să se păstreze anul viitor, când, înainte de a începe lucrarea, voiu arătà printr'un raport detaliat, cum cred că va trebuì să se facă culegerea şi de cine va trebuì să fiu întovărăşit în această lucrare.

«Promit însă de pe acum, că dela 1 Octomvrie voiu începe 1-a culegere, anume partea privitoare la melodiile cu caracter semi-religios: *colinde, cântece de stea şi altele*, care lucrare socotesc că o voiu puteà terminà în Aprilie anul viitor.»

— Secţiunea, reamintind discuţiunea urmată în şedinţele ei dela 15 şi 18 Maiu 1910, şi deciziunile dela 18 Maiu 1910, hotăreşte:

1. A se primì propunerea d-lui Bartók recomandată de d-l Kiriac şi a se face publicarea ariilor româneşti culese în modul arătat de dânşii.

2. A se mănţineà în bugetul anului viitor suma de 1.000 lei (prevăzută în bugetul acestui an, dar necheltuită) la dispoziţia d-lui Kiriac pentru culegere de arii poporale din ţară.

La ordinea zilei se pune premiul *Eliade-Rădulescu*, care este a se acordà de Secţiunea literară şi la al cărui concurs s'au prezentat două lucrări: *In întunerec* de d-l I. Agârbiceanu şi *Studii de folclor*, vol. I, de d-na Elena Niculiţă-Voronca.

D-l *A. Naum* ceteşte raportul despre cartea d-lui I. Agârbiceanu.

— Concluziunea raportului se aprobă în unanimitate.

Se ceteşte raportul d-lui *A. Bârseanu* despre cartea d-nei Niculiţă-Voronca.

— Concluziunea raportului se aprobă în unanimitate.

Nedându-se premiul nici unuia dintre concurenţi, urmează ca el să fie capitalizat la Fondul Eliade-Rădulescu, căruia aparţine.

ŞEDINŢA DELA 5 MAIU 1911.

Preşedinţa d-lui *I. Caragiani.*

După deliberarea urmată, Secţiunea decide a se pune la concursul premiului Adamachi din 1916 subiectul: *Studiu asupra formaţiunii numelor de familie la Români.*

ŞEDINŢA DELA 9 MAIU 1911.

Preşedinţa d-lui *I. Caragiani.*

Secţiunea decide cu unanimitate a se propune spre a fi aleşi membri corespondenţi străini:

1) D-l Dr. Mat. Friedwagner, fost profesor de filologia romanică la Universitatea din Cernăuţi, acuma la Academia din Francfort pe Main; 2) d-l Kr. Sandfeld Jensen, docent de filologia romanică la Universitatea din Copenhaga.

Expunerea activităţii amânduror celor propuşi se va face de d-l *I. Bianu.*

Raportul d-lui Al. Philippide despre:
„Cimilituri române, Anexă la «Despre cimilituri»“, de G. Pascu,— aprobat de Secţiune la 14 Maiu 1911.

Am onoare a vă trimite manuscriptul d-lui G. Pascu: *„Cimilituri române, Anexă la «Despre cimilituri»“*, pe care mi l-aţi trimis spre cercetare. Această colecţie de cimilituri este de dorit să se publice nu numai pentru valoarea ei intrinsecă, ci mai ales pentru faptul că d-l G. Pascu, în lucrarea sa *«Despre cimilituri»*, publicată în *Analele* Academiei, se raportează necontenit la dânsa, astfel că lipsa ei împiedică priceperea şi utilizarea de către lector a lucrării *«Despre cimilituri»*.

ŞEDINŢA DELA 26 MAIU 1911

Preşedinţa d-lui *I. Caragiani.*

Secţiunea alege pe d-nii: *A. Bârseanu, I. Bianu, Al. Philippide* şi *N. Quintescu* spre a face parte din Comisiunea pentru premiul Năsturel din 1912.

Se ceteşte următorul raport al d-lui *I. Bianu* despre lucrarea d-lui N. Docan: *O povestire în versuri până acum necunoscută despre Domnia lui Nicolae Vodă Mavrogheni:*

«In ultimele 2—3 decenii ale secolului XVIII s'au scris la noi mai multe povestiri în versuri despre evenimentele însemnate ale timpului. Această li-

teratură versificată, dar lipsită cu totul de poezie, s'a produs în amândouă Principatele.

«Mai multe din compunerile cari o formează sunt cunoscute. Domnia lui Nicolae Mavrogheni în Ţara-Românească (1786—1790) a fost obiectul unor asemenea povestiri, dintre cari este de mult cunoscută a Pitarului Hristache. Aceasta nu a fost singură. D-l N. Docan a găsit una până acuma necunoscută şi asupra ei a făcut amănunţitul studiu, pe care îl prezentă spre publicare. Atât textul de 1328 versuri, cât şi studiul d-lui Docan, care-l însoţeşte şi-l explică, sunt de valoare deosebită pentru istoria literaturii româneşti şi astfel publicarea lor în *Anale* se impune.»

— Concluziunea raportului de a se publică în *Anale* lucrarea d-lui N. Docan se primeşte.

— Se procede la alegerea Secretarului Secţiunii pe 7 ani (1911 — 1918) şi se realege cu unanimitate d-l *N. Quintescu.*

— Se procede la alegerea biuroului Secţiunii pentru anul viitor şi sunt realeşi: Preşedinte d-l *I. Caragiani*, Vicepreşedinte d-l *N. Gane.*

Premiul Eliade-Rădulescu.

I. Agârbiceanu, *In întunerec.* Bucureşti 1910. — *Raport de* **A. Naum.**

Titlul, mai întâiu, pare ciudat: Ce poate cinevà să vadă prin întunerec? Ce poate simţì? Ce poate spune?

Autorul îşi mărgineşte imaginaţia sa de nuvelist numai în lumea boarilor, a pădurarilor, a vânătorilor din codrii întunecaţi, a căutătorilor de comori, a ucigaşilor din răsbunare, a babelor alcoolice, a sinucigaşilor. Fiinţele cari se strecoară sub ochii cetitorilor din lumea aceasta sunt sdrenţoase, slute, mute, hidoase: unele se spânzură, altele sunt luate de şivoaiele apelor. Unele din aceste nenorocite fiinţe inspiră un fel de simpatie absurdă, altele nici atâta. Unele din nuvele au o sancţiune morală, altele nu. Unele sunt de un realism scandalos.

Voiu expune două din aceste nuvele, ale căror concluzii pun pe gânduri pe bietul cetitor; este adevărat că autorul nu dă concluzia, dar ea este dată dela sine şi arătată limpede.

Iată cea dintâi:

Soţia tânără, frumoasă şi elegantă a unui prea bogat baron ungur,

vânătoare pasionată, se înamorează de Gheorghe, pădurarul baronului, bun vânător, şi român, — aceasta se înţelege, pe care baroneasa îl atrage în dragoste fără multă ceremonie, chemându-l noaptea la dânsa în cameră, oferindu-i ţigări cu tutun bun şi punându-l lângă dânsa pe patul pe care ea erà culcată, după ce mai întâiu se sculase mai goală, ca să dea lui Gheorghe ţigări şi chibrituri.

Afară lupii urlă pe la ferestre. Baroneasa se teme, măcar că este îndrăzneaţă vânătoare; pentru aceasta a chemat pe Gheorghe.

Transcriu scena:

Baroneasa: Ai încuiat uşa, Gheorghe? iar au venit lupii.
Gheorghe: Ba, nu, n'au să mai vie.
Baroneasa: Tu eşti tare brav fecior, Gheorghe! dar de mine nu ţi-e frică?
Gheorghe: Da' de ce să-mi fie frică?

Atunci baroneasa ne mai putându-şi stăpânì frica, cuprinde grumazii lui Gheorghe cu braţul ei alb şi moale; iar de aici înainte adaoge autorul, «baronul a trăit mai mult singur, iar baroneasa simţià o patimă deosebită pentru vânat şi trebuià să vină la munte. Spun bătrânii că Gheorghe a trăit vreo 5 ani într'un vis, iar după moartea acestuia a rămas frumoasa unguroaică să-l jălească şi să-i ducă dorul; iar oamenii o pomenesc şi acum cu pietate, zice părintele Agârbiceanu, ca pe o mamă bună la inimă. Ei avem să-i mulţumim noi Românii de pe aici tot binele ce-l avem: ea ne-a dat pădurile cu păşunatul, ea ne-a lăsat vânatul nouă, săraca; i-a plăcut tare de Românii noştri. (Vezi nuvela «O poveste din sat»).

Cealaltă nuvelă se rezumă astfel:

O bandă de hoţi români, sub comanda lui Manoli haiducul, ucide pentru a prădà pe Şloim, orăndarul din sat. Citez textul:

Acolo în mijlocul casei — spune nuvelistul — pe spate a stat Şloim o săptămână încheiată cu limba atârnând afară, cu ochii deschişi, în cari încremenià groaza nebună a morţii. Balabusta, copiii nu erau nicăiri. N'o fi găsit comoara, zice un Român, şi pentrucă n'au avut vreme s'o caute, pe copii cu mama i-au dus ca ei s'o afle; iar pe Şloim a venit un popă jidovesc şi nişte târtani bătrâni l-au luat cu ei şi s'au dus blestemând în patru colţuri ale lumii.» (Vezi nuvela «Vedenia», pag. 79—89).

Ei bine! In locul acestor povestiri, obositoare de un realism revoltător, adesea trivial şi anormal, care caută cu dinadinsul ceeace e rău, diform, hidos şi imoral în natura sufletului şi a corpului

omenesc, nu erà mai bine să ne dea autorul nuvele împărtăşite de raza idealului?

Scriitor al Ardealului, preot unit, ce n'ar fi spus simţitoarea noastră compătimire din acea ţară? Câte întâmplări dureroase? Câte nedreptăţi suferite cu curaj, câte împrejurări vrednice de a fi puse în cărţi? Eroismul femeilor, vieaţa simplă, aspră şi sănătoasă a săteanului, episoadele mişcătoare ale revoluţiilor, aspiraţiunea viitorului, visul întregirii patriei?.... sau să-şi împodobească povestirile sale câmpeneşti cu noţiuni ştiinţifice atât de trebuitoare şi atât de folositoare tinerelor generaţii din satele noastre.

Talentul de nuvelist al d-lui Agârbiceanu este real, are o limbă vie, vânjoasă, ferită de amestec străin, deşi împestriţată adesea cu vorbe locale. Cu aceste daruri, scoţându-ne din «Intunerecul» său, ar fi îndreptat imaginaţiunea cetitorului spre zări mai luminoase, spre pacea sufletească, spre liniştea inimii, ceeace se cere dela un scriitor şi numai decât dela un preot.

Pentru aceste motive, înlătur premiarea cărţii «In Intuneric» a părintelui I. Agârbiceanu.

Elena Niculiţă-Voronca, *Studii în folclor*. Vol. I. Bucureşti 1908. — *Raport de* **A. Bârseanu.**

Studiile de mitologie comparativă, pe cât de interesante, pe atâta sunt de complicate şi grele de urmărit. Pe lângă cunoştinţa credinţelor şi obiceiurilor popoarelor, ele pretind cunoştinţe profunde istorice şi lingvistice, precum şi un simţ puternic de critică, fără de care cel ce încearcă a face asemenea studii, foarte uşor e ademenit pe terenul nesigur al fantaziei şi expus a se pierde în combinaţiuni amăgitoare, frumoase la părere, dar fără nici un temeiu real.

Până acum la noi s'a scris foarte puţin în această direcţie. Scriitorii noştri din timpul mai nou s'au mulţumit deocamdată a adunà literatura poporală şi a studià credinţele, datinele şi felul de vieaţă a poporului, lăsând pe mai târziu şi pentru persoane anume pregătite cercetarea critică a materialului folcloric adunat, asemănarea lui cu folclorul popoarelor învecinate şi al popoarelor mai vechi, cari au putut aveà vreo influenţă asupra noastră, căutarea originei diferitelor credinţe şi obiceiuri, şi ca concluziune: stabilirea unei mitologii poporale române.

Dar chiar şi pe terenul adunării materialului folcloristic încă nu s'a făcut tot ceeace trebuià şi ceeace trebue neapărat să se facă.

Aşà d. e. nici chiar sărbătorile noastre poporale nu sunt cunoscute pe deplin. Răposatul şi mult regretatul Sim. Fl. Marian a studiat sărbătorile de iarnă şi de primăvară, zelosul folclorist d-l Tudor Pamfile a pregătit un studiu despre sărbătorile de vară, pe când despre restul sărbătorilor avem numai informaţii fragmentare.

D-na Voronca, cunoscută printr'o mare colecţiune de datini şi de credinţe ale poporului român (*Datinele şi credinţele poporului român, adunate şi aşezate în ordine mitologică.* Vol. I: Părţile 1—5. Cernăuţi 1903), s'a simţit îndemnată a face un pas mai departe şi a cercetà în studiul de faţă originea sărbătorilor şi a obiceiurilor principale de iarnă şi de primăvară, punându-le în paralelă cu sărbătorile şi credinţele celor vechi, în deosebi cu mitologia greco-romană.

Anume, în această lucrare, dânsa tratează în deosebi despre credinţele şi obiceiurile relative la Crăciun, la Bobotează, la Trif şi la Stratenie (începutul lui Fevruarie), precum şi la sărbătorile din Martie şi Aprilie; apoi sub titlurile: «Romanii şi Românii» şi «Eroii neamului» arată câtevà tradiţii, obiceiuri şi persoane, cari crede că sunt aceleaşi la noi şi la Romani.

Din paginele cele dintâi ne putem încredinţà că autoarea este pe deplin convinsă că întreagă vieaţa noastră religioasă-superstiţioasă este adânc pătrunsă de credinţele celor vechi şi că religiunea poporului nostru nu este altcevà decât o travestire creştină a credinţei celei vechi greco-romane.

Aş merge prea departe, dacă aş analizà fiecare capitol cu toate analogiile sale complicate — nici nu mă simt în stare a judecà lucruri aşà de grele de urmărit, — ci mă voiu mărginì a aduce numai câtevà exemple, din cari se poate vedeà modul de judecată al autoarei şi procedura sa la stabilirea analogiilor române şi romane.

Aşà de ex. în obiceiul «caprei» dela Anul Nou (un fel de ţurcă sau turcă), autoarea vede capra Amaltea, care a alăptat odinioară pe copilul Jupiter (pag. 22). In jocul «corăbiasca» bănueşte că s'au putut conservà jocurile pentaterice ale lui Nero (pag. 43). Vâscul, care se pune împrejurul lumânării Iordanului, arată după d-sa, «că Romanii ce s'au aşezat aici (în Dacia) făcuse dejà cunoştinţă în campaniile din Galia cu obiceiurile acestui popor (gallic), pe care în parte se vedeà că şi le-au fost apropriat» (pag. 50 şi 51). Cuvântul latin «pagani» îl pune în legătură cu «pogonarii» («Aceasta se făceà în 15 Ianuarie de «pagani», proprietari ai pământului: «pogonari», cum s'ar zice pe româneşte». Pag. 51). Numele «Siva», capul de

porc purtat la Anul Nou de Ţigani, e derivat dela «Sive deo, sive deae», «Si deus, si dea», formula zeilor ascunşi sau necunoscuţi (pag. 57), iară povestea Ţiganilor, cari şi-au mâncat biserica, e adusă în legătură cu cultul lui Marte-Silvan (pag. 59).

In participarea armatei la serbarea Bobotezei din Bucureşti, în stropirea cailor cu apă sfinţită şi în slobozirea puştilor şi a tunurilor, autoarea vede o sărbătoare a lui Marte (pag. 97), în aruncarea crucii în apă aruncarea fulgerului lui Jupiter (dto), iară umblatul cu icoana la Crăciun şi cu crucea la Bobotează se pune în paralelă cu umblarea Salilor cu scutul prin Roma (pag. 98).

In capitolul «Bradul la nuntă», numele: Chircă, Chirică, Chiriţă, Chiriţescu, Chiriac se trag dela Quirinus, Romulus Quirin (pag. 101); iar despre «Crucea din Prund» din Scheii Braşovului, în jurul căreia joacă «Junii» la Paşti, se zice: «Crucea din Prund», unde se dă serbarea, va fi fost un loc în câmpul lui Marte, lângă Tibru (pag. 103).

In Sf. Dimitrie-Basarabov, ale cărui moaşte se păstrează în Mitropolia din Bucureşti, autoarea vede pe însuş Jupiter, vorbind astfel: «Sf. Dumitru, ca sfânt de iarnă, arată pe un zeu bătrân — astfel că Românii, în jindul lor de sute de ani, şi l-au putut închipuì drept vechiul lor zeu suprem, iar mâna ce i-o sărută, pe aceea purtătoare de fulgere şi care împărţià binefacerile la toţi. — In cazul acesta am aveà: In Maica Domnului cu copilul în braţe, ce e patroana judeţului Bucureşti, pe Juno, care de asemeni erà adorată şi în afară de Roma, iar în Sf. Ecaterina pe Minerva, cari toţi la un loc ne dau treimea capitolină» (pag. 110 şi 111).

Iar despre Sf. Ecaterina = Minerva zice: In Bucureşti cred că o găsim ca «Maricuţă», la mânăstirea «Mărcuţa», care e situată pe marginea bălţii Colentina. Aici a fost până la 1820 tipografie şi fabrica de testimele (basmale tipărite cu flori). Tot aici se află şi cea mai vestită apă, a cişmelelor Mărcuţei, de unde se aduceà pentru domni şi boieri. Mânăstirea Mărcuţa mai apoi a devenit ***azil de nebuni***. — Numele bălţii se spune că e format dela «Colea'n tină», iar «tina» se va fi trăgând dela Atina. Un loc băltos de lângă Cernăuţi se numeşte «Tini-seuca». Pământurile acestea mlăştinoase vor fi corespuns pământurilor de lângă mare, ale Aticăi — după cum am văzut. Cât despre apa cea renumită, deasemenea corespunde atribuţiunilor ei: Atena scoteà din pământ izvoare întăritoare — deosebit că apa erà elementul ei (pag. 113).

Tot despre Sf. Dumitru, pe care la pag. 119 îl numeşte direct

«Sf. Dumitru-Jupiter», afirmă (pag. 115): «Se află în Bucureşti o biserică a lui Sf. Dumitru, numită «Biserica de jurământ». Acesta e Jupiter «Jurarius» al vechilor Romani». In podul dela Grozăveşti de lângă Cotroceni bănueşte pe vechiul «pons sublicius» (pag. 118); iar la pag. 145 exclamă cu convingere: «In câmpia Filaretului, în arenele romane, am asistat şi noi înfrăţiţi, Români din 3 ţeri, la jocul Sabinelor, în ziua de 27 August 1906, fără să ştim că aicia din vechime erà locul destinat pentru înfrăţiri, din cauza poziţiei înalte se vede. Capitolinul Jupiter-Dimitrie al mitropoliei îşi va fi avut aice proprietatea sa albană».

In cunoscutele versuri poporale:

Aşà-mi vine câte-odată
Să mă suiu la munţi cu piatră,
Să-mi văd mamă, să-mi văd tată,

autoarea vede pe Jupiter şi Juno; iară în continuarea acestor versuri:

Aşà-mi vine uneori
Să mă suiu la munţi cu flori,
Să-mi văd fraţi, să-mi văd surori,

«pe fraţii Apolon şi Minerva, ce se aflau pe Capitol» (pag. 146).

«Târgul fetelor» de pe muntele Găina din Munţii Apuseni ai Ardealului se aduce în combinaţie cu sărbătoarea legăturii latine de pe muntele Alban (pag. 150); apostolii Petru şi Pavel sunt «de sigur» Apollo şi Poseidon (pag. 152); în «Valea busuiocului» şi «Constantinul puilor» dintr'o legendă din comuna Hurez (Râmnicul-Vâlcei) «avem păstrată legenda poienei laurului şi a găinii Iuliilor, la Românii de lângă Olt» (pag. 159).

In «Iulia» (Iulea) dintr'o colindă poporală autoarea vede pe Julius Caesar sau cel puţin pe un împărat din gintea Juliilor (pag. 161); Sf. Impăraţi Constantin şi Elena, patronii Mitropoliei Bucureştilor, reprezentă deasemenea neamul Juliilor (pag. 163); în Mitropolia din Bucureşti sunt «acumulate» amândouă templele: al treimei Capitoline şi al lui Mars cu Venerea. Sfinţirea Mitropoliei s'a făcut la «Dumineca Tuturor Sfinţilor», «care corespunde cu ziua de 7 Martie a Romanilor, când aveà loc sărbătoarea lui Jupiter Veiovis în tovărăşie cu Marte»... «Iată pentru ce şi la sfinţirea Mitropoliei noastre soldaţii petreceau atât de veseli împrejurul bisericii. Cu trei sute de ani în urmă ei vor fi ştiut încă şi jocurile ce în atari cazuri erau în uz la Romani» (pag. 164).

In capitolul «Romanii şi Românii», familia Bălăcenilor reprezentă

neamul Juliilor, Aga Bălăceanu e numit «vechiul neam al lui Enea», iar Constantin Brâncoveanu e la popor «Octavian August al Romanilor» (pag. 166 şi 167).

La pag. 193, vorbindu-se despre legenda naşterii lui Ioan Huniade, se zice: «Ioan Hunyade din marcă sau Voivodul Iancu, cum îi ziceà poporul, e tânărul Esculap; *pe moşia acestuia ştim că se află apa minerală «Bitter Wasser»*.... Aşà ni se arată.... Cine vor fi fost celelalte personaje nu ne mai batem capul. Cât despre numele tatălui său: Voicu Buthi, acesta îl va fi subînţelegând pe tovarăşul lui Apolon: Bah».

Numele de câine «Tudan» e adus în legătură cu «genius Tutanus» (pag. 206); Radu Negru sau «Voevodul Negru» dintr'o legendă de C. R. Neubauer e de bună seamă Marte. «Calificarea de «negru» a lui Marte, de sigur e cauza şi a numirii principelui» (pag. 209). Lucrul acesta se susţine şi la pag. 211. — Chiar şi numele popular al ursului, «Martin», e adus în combinaţie cu Marte (pag. 210).

Numele Maramureşului e derivat dela Marmar sau Marmor, numele lui Marte din cântecul Arvalilor, în pasajul dela pag. 226.

In capitolul «Eroii neamului», vorbindu-se despre Enea = «Dragoş», după ce ni se spune la pag. 234, că Dragoş descălecă pe Valea Uţei, unde făcù o cetăţue numită «Fortăreţ», mai târziu «Porcăreţ», autoarea continuă astfel: «Tot prin acele părţi se află două văi: Cainovăţ şi Surupana, spre miazăzi a satului, care trebue să însemne: Scila cu ai săi câni şi Caribdis. Numai puţin şi Porcăreţul ne arată pe scroafa cu 30 purcei, unde a făcut Enea Lavinium, şi care totodată arătà cele 30 de colonii de mai apoi ale Albei-Longa. Aici dar ne e Metropola noastră cea veche romană sau troiană, a Bucovinei, căreia noi până azi i-am dat puţină atenţiune... ***Cine se va duce pe calea aceasta, va puteà descoperì legenda tuturor nu mirilor;*** pentru moment măcar atâta».

Jocul «de-a leuca» se aduce în legătură cu insula Leuca, unde poposise Enea (pag. 240); numele Cernăuţilor se derivă nu dela slavicul cerno-negru, ci dela «Larenţia: Ciorna, derivat dela cer, cerus, dela care apoi au căpătat numirea şi Cernăuţii, adică: poporul închinător al larilor celor doi Romul şi Remul» (pag. 251).

In capitolul dedicat lui Hercules, obiceiul vechiu de a jurà pe coada vacii se deduce dela jurămintele romane pe Hercule: «Jurămintele acestea aveau loc cu deosebită pompă, înaintea altarului său din Ara Maxima pe Forum *boarium*: de unde vine de sigur şi

obiceiul cel vechiu al Românilor de a jurà pe coada vacii; precum şi proverbul invocat de Moldoveni, când vreau să-şi ateste origineà: «*Moldovean getbeget, coadà vacii*», *adică sabin getbeget*» (pag. 253.)

Biserici de astăzi se aduc în legătură cu templele acestui semizeu: «Am spus că un templu al lui Heracles se află în for. Acum putem pricepe de ce în Bucureşti Sf. Gheorghe se află în mijlocul pieţei, pe când în Botoşani chiar hala de vândut ***carne de vită*** se află alipită de locul bisericii Sf. Gheorghe» (pag. 254). — Până şi abatoriul din Bucureşti e o amintire a vechiului erou. «In Bucureşti, cu privire la acest zeu, mai avem: Câmpia Vitanului, unde păşteau vitele orăşeneşti, aşezată pe cursul Dâmboviţei în jos, întocmai precum erau posesiunile lui la Tibru. Apoi vedem tot pe aici câmpul Văcăreşti, unde se află şi abatoriul» (pag. 255).

Relativ la solemnitatea, cu care se primiau mai de mult în capitală Domnii, cari veniau cu ferman de întărire, şi la staţiile pe cari le făceau, înainte de a intrà în Bucureşti, autoarea scrie: «Toate aceste staţiuni trebue să aibă înţelesul lor. Am văzut consulii şi dictatorii romani ce drumuri făceau pe la Metropolele lor: Alba-Longa, Lavinium şi Numicius, iar regii cei vechi la cetatea lui Picus. Aceeaş însemnătate are dusul la noi pe la diferite localităţi, precum şi prezenţa banului de Olt şi a pârcalabilor Târgului-Vestei şi Câmpului-lung. Cât priveşte închinarea la Văcăreşti, aici se arată simbolul puterii împărăteşti a lui Hercules, venind domnul nou să i se închine, solicitându-i protecţia şi totodată şi a părintelui suprem, în templul sf. Treimi», (pag. 256).

Numele localităţii Baia se derivă dela Bajae din Italia (pag. 258).

La pag 270 se citează ca izvor cronica lui Hurul, dovedită ca falsificat: «In cronica sa Hurul mai vorbeşte despre mai multe cetăţi de apărare ce ar fi făcut Românii la începutul republicei lor, despre care republică astăzi nu vor să creadă».

La pag. 272 aflăm anacronismul: «Despre măciuca lui minunată, care omorà totul, se ştie, ca şi despre pielea sa de leu, ***ce nu lăsà niciun glonţ să treacă prin ea***».

Mai jos pe aceaş pagină se aduce în legătură numele târgului Hârlău cu Hercule.

Capitolul acesta despre Hercule se încheie cu cuvintele: «Deci Heracles, care apărà atâtea popoare de plagele cari le bântuiau, este acela în care Românii şi-au pus toată nădejdea, că are să vie să-i scape! Avem destui care se trag din neamul lui!» etc. (pag. 273).

Aceste exemple vor ajunge, ca să se poată vedeà spiritul, ce domneşte în întreagă lucrarea.

Convingerea mea este că autoarea, voind să dovedească romanitatea credinţelor noastre, a făcut prea mari concesiuni fantaziei.

De aceea, cu toată consideraţia ce o am pentru zelul d-sale, nu mă aflu în plăcuta poziţie de a-i puteà recomandà «Studiile sale în folclor» pentru premiul «Eliade Rădulescu».

SECŢIUNEA ISTORICĂ

ŞEDINŢA DELA 13 MAIU 1911

Preşedinţa d-lui *A. D. Xenopol.*

In urma convocării, membrii Secţiunii istorice, întrunindu-se în şedinţă, au procedat mai întâiu la alegerea membrilor corespondenţi, şi după sfătuirile avute prealabil, au ales următoarele persoane:

a) Pe d-l V. Pârvan, profesor universitar din Bucureşti, în urma recomandării în scris a d-lui *I. Bogdan*, care i-a schiţat activitatea sa istorică. — După aceea membrii prezenţi, în număr de opt, au votat prin bile şi d-l Pârvan a întrunit 7 (şapte) voturi pentru, şi a fost declarat ales de Secţiune.

b) Pe d-l I. Nistor, profesor din Bucovina, în urma recomandării în scris a d-lui *I. Kalinderu;* apoi procedându-se la vot tot prin bile, d-sa a întrunit unanimitatea voturilor.

c) In fine, pentru al treilea membru corespondent, tot d-l *I. Kalinderu* a recomandat în scris pe d-l N. Dobrescu, profesor de istoria Bisericii române la Universitatea din Bucureşti, după care a urmat iarăş votarea prin bile şi rezultatul a fost: 6 bile pentru şi 2 contra, şi a fost admis de Secţiune ca ales.

ŞEDINŢA DELA 16 MAIU 1911

Preşedinţa d-lui *A. D. Xenopol*

In şedinţa de astăzi, Secţiunea istorică a hotărît, cu unanimitatea de voturi ale membrilor prezenţi, subiectele următoare pentru premii:

1. Pentru premiul *Alexandru Bodescu* de 1.500 lei din 1914: ***Revoluţia din 1821 în ţerile noastre.***

2 Pentru premiul *Năsturel* de 5.000 lei din 1916: ***Administraţia austriacă în Oltenia, Banat şi Transilvania până la pacea de Belgrad.***

3. Pentru premiul *Eliade-Rădulescu* de 5.000 lei din 1916: *Relaţiile noastre cu Turcia dela pacea dela Chiuciuc-Cainargi până la proclamarea independenţei.*

4. Pentru premiul *Cuza* de 6.000 lei din 1916: *Istoria breslelor în Principatele Române.*

ŞEDINŢA DELA 26 MAIU 1911.

Preşedinţa d-lui *A. D. Xenopol.*

Se alege biuroul Secţiunii pe anul viitor: Preşedinte *D. Onciul*, Vicepreşedinte *M. Sutzu.*

Se aleg 4 membri în Comisiunea premiului *Năsturel* din 1912, d-nii: *I. Kalinderu, I. Bogdan, T Stefanelli, N. Iorga.*

Se aleg 3 membri în Comisiunea premiului *Cuza* de 20.000 lei pentru: *Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor*, d-nii: *D. Sturdza, A. Xenopol* şi *N. Iorga*

Se aleg 3 membri în Comisiunea premiului *Eliade-Rădulescu* de 5.000 lei pentru: «*Starea Principatelor Române înainte de Domnii Fanarioţi*», d-nii: *At. Marienescu, D. Onciul* şi *N. Iorga.*

SECŢIUNEA ŞTIINŢIFICĂ

ŞEDINŢA DELA 3 MAIU 1911.

Preşedinţa d-lui *N. Teclu.*

Deschizând şedinţa, d-l Preşedinte aduce omagii regretatului Secretar al Secţiunii *Gr. Ştefănescu*, în memoria căruia membrii, după propunerea Preşedintelui, se scoală în picioare; aduce de asemenea omagii celuilalt membru regretat *Dr. D. Grecescu.*

— Pentru alegerea de Secretar al Secţiunii pe o perioadă de 7 ani (1911—1918), Secţiunea în unanimitate alege, după propunerea d-lui Preşedinte, pe d-l *St. C. Hepites.*

ŞEDINŢA DELA 3 MAIU 1911.

Preşedinţa d-lui *N. Teclu.*

Secţiunea, procedând la cetirea rapoartelor asupra lucrărilor prezentate la premiul Adamachi, hotăreşte a se da mai întâiu cetire acelor rapoarte cari conchid la nepremiare.

D-l *Gr. Antipa* ceteşte raportul său relativ la cartea d-lor Knechtel: *Insectele vătămătoare din România şi mijloacele de combaterea lor.*

— Concluziunea de nepremiare este votată cu unanimitate.

D-l *St. C. Hepites* dă cetire raportului prezentat de membrul corespondent d-l General Crăinicianu asupra cărţii d-lor Colonel Panaitescu şi Lt. Fometescu: *Cursul de fortificaţie al şcoalei militare de infanterie*, Partea: *Comunicaţiuni*, pe care raportorul o recomandă la premiare.

— La vot concluziunea este primită cu 7 voturi contra şi 1 pentru.

D-l *Sp. Haret*, raportorul cărții Căpitanului Burileanu: ***Teoria generală a calculului probabilităților și aplicațiunile ei la studiul și practica tragerilor de infanterie și artilerie***, cere ca, pe lângă raportul ce prezentă d-sa, să se trimită cartea unei alte persoane, care să se pronunțe asupra originalității lucrării, cu privire la «limpezirea chestiunilor referitoare la tragerile de infanterie și artilerie».

— Secțiunea decide a se rugă membrul său corespondent d-l General Crăinicianu să binevoească a completă asupra acestui punct raportul d-lui Haret.

ȘEDINȚA DELA 12 MAIU 1911.

Președința d-lui *N. Teclu.*

D-l Președinte zice că Secțiunea este chemată să procedeze la alegerea de membri activi în locurile vacante ale regretaților Dr. Grecescu și Gr. Ștefănescu.

După descuțiunea meritelor candidaților propuși, se pune la vot alegerea d-lui I. Simionescu, membru corespondent al Secțiunii și profesor la Universitatea din Iași. D-sa este desemnat cu șapte voturi din 8 votanți spre a fi propus alegerii Academiei în locul regretatului Gr. Ștefănescu. D-l Mrazec este rugat a prezentă Academiei raportul asupra lucrărilor d-lui Simionescu.

Procedându-se apoi la alegerea celui de al doilea membru propus, d-l General Gr. Crăinicianu, membru corespondent al Secțiunii științifice, d-sa întrunește unanimitatea de opt voturi spre a fi propus alegerii Academiei în locul regretatului coleg Dr. Grecescu. D-l Hepites este însărcinat a face raportul asupra lucrărilor d-lui General Crăinicianu.

ȘEDINȚA DELA 12 MAIU 1911.

Președința d-lui *N. Teclu.*

Se procede la continuarea cetirii rapoartelor asupra lucrărilor prezentate la premiul Adamachi.

D-l *A. Saligny* dă cetire raportului asupra cărții d-lui Amedeu Hainrich cu titlul: ***Calendarul maritim.***

— Concluziunea de nepremiare este votată de unanimitate.

D-l *Dr. G. Marinescu* ceteşte raportul asupra cărţii d-lui D. Negru intitulată : *Cum ne naştem? Cum trăim? Cum murim?*

— Concluziunea de nepremiare este votată de unanimitate.

D-l *Dr. V. Babeş* ceteşte raportul asupra lucrării d-lui Pastia: *Opsoninele şi metodica opsonică în febra tifoidă.*

— Nepremiarea este votată cu unanimitate.

D-l *Dr. C. Istrati* dă cetire raportului său asupra cărţilor d-lui Gavril Todică cu titlul: *Studii ştiinţifice.*

— Concluziunea de nepremiare este admisă cu unanimitate.

ŞEDINŢA DELA 13 MAIU 1911.

Preşedinţa d-lui *N. Teclu.*

La ordinea zilei fiind cetirea raportului relativ la manuscrisele prezentate la premiul Lazăr de 5.000 lei asupra: *Animalelor domestice din România,* d-l *Dr. C. Istrati* ceteşte raportul întocmit de Comisiunea compusă din d-nii: *Gr. Antipa, Dr. V. Babeş* şi d-sa, relativ la cele două manuscrise ce s'au prezentat având respectiv drept motto: *Sever* şi *Hrană, hrană şi iar hrană: iată întreaga ştiinţă a creşterii şi îmbunătăţirii animalelor.*

— După discuţiunea urmată, punându-se la vot acordarea premiului Lazăr de 5.000 lei manuscrisului cu motto: *Hrană, hrană şi iar hrană,* ea este primită cu majoritatea de 7 voturi din 8 votanţi.

Desfăcându-se apoi plicul cu acest motto, se găseşte că autorii manuscriptului premiat sunt d-nii: Nicolae Filip, medic veterinar şi profesor de zootehnie la Şcoalele veterinară şi de agricultură, şi Gh. Manolescu, medic veterinar, şeful biuroului de epizootie şi statistică din Direcţiunea generală a Serviciului sanitar.

ŞEDINŢA DELA 13 MAIU 1911.

Preşedinţa d-lui *N. Teclu.*

Secţiunea procedează la continuarea cetirii rapoartelor relative la lucrările prezentate la premiul Adamachi.

D-l *St. C. Hepites* dă cetire raportului — suplement la raportul d-lui *Haret* —

relativ la cartea Căpitanului Burileanu: *Teoria generală a calculului probabilităţilor şi aplicaţiunile ei la studiul şi practica tragerilor de infanterie şi de artilerie*, care s'a cerut d-lui General Crăinicianu, membru corespondent.

— Punându-se la vot concluziunile de premiare ale ambelor rapoarte, ea este primită cu 7 voturi din 8 votanţi.

D-l *St. C. Hepites* ceteşte apoi raportul cerut d-lui General Crăinicianu asupra cărţii Colonelului Panaitescu, intitulată: *Cetirea Hărţilor.*

— Concluziunea de premiare este respinsă cu 6 voturi din 9 votanţi.

D-l *Dr. G. Marinescu* ceteşte raportul asupra cărţii d-lor A. Babeş şi Oceanu, cu titlul: *Capra* (Vaca săracului).

— Concluziunea de premiare este primită cu 6 voturi din 9 votanţi.

ŞEDINŢA DELA 16 MAIU 1911.

Preşedinţa d-lui *N. Teclu.*

Se procede la cetirea raportului asupra lucrării manuscrise prezentate la premiul Anastasie Fătu de 3.000 lei, destinat a se decerne celei mai bune lucrări relative la *Harta geologică amănunţită a unuia din judeţele Suceava, Tulcea sau Mehedinţi.*

S'a prezentat o singură lucrare relativă la judeţul Mehedinţi cu motto «Dunărea albastră».

Raportul prezentat este semnat de d-nii *P. Poni* şi *L. Mrazec*, căci cel de al treilea membru al Comisiunii erà regretatul Gr. Ştefănescu.

D-l *Mrazec* dă cetire raportului, care conchide la premiare.

— După discuţiunea urmată şi sub condiţiunea ca autorul lucrării să aducă modificările cerute de raportori, se pune la vot premiarea, care este primită în unanimitate de 7 votanţi.

Deschizându-se apoi plicul se găseşte numele d-lui G. M. Murgoci, geolog la Institutul geologic al ţerii, căruia se atribue premiul Anastase Fătu de 3.000 lei.

ŞEDINŢA DELA 16 MAIU 1911.

Preşedinţa d-lui *N. Teclu.*

La ordinea zilei este continuarea cetirii rapoartelor asupra cărţilor prezentate la premiul Adamachi.

D-l *Dr. V. Babeş* ceteşte raportul său asupra cărţii d-lui Leon, cu titlul: *Studii asupra Culicidelor din România.*

— Concluziunea de premiare este primită cu 7 voturi din 8 votanţi.

D-l *St. C. Hepites* ceteşte raportul său asupra cărţii Maiorului Angelescu, intitulată: *Tehnica şi efectul armelor de foc în genere.*

— Concluziunea de premiare este respinsă cu 6 voturi din 9 votanţi.

D-l *P. Poni* ceteşte raportul său asupra cărţii d-lui Mazere, cu titlul: *Harta etnografică a Transilvaniei* şi *Suplement.*

— Concluziunea de premiare este primită cu 6 voturi din 7 votanţi.

ŞEDINŢA DELA 17 MAIU 1911.

Preşedinţa d-lui *N. Teclu.*

La ordinea zilei este continuarea cetirii rapoartelor prezentate la premiul Adamachi.

D-l *L. Mrazec* ceteşte raportul său asupra cărţii d-lui Gold, intitulată: *In munţii Sinaei, Rucărului şi Branului.*

— Concluziunea de premiare este respinsă cu 5 voturi din 8 votanţi.

D-l *Dr. V. Babeş* ceteşte raportul prezentat de d-l *Dr. G. Marinescu* asupra cărţii d-lui Dr. G. Petrescu, intitulată: *Studiu asupra cauzei lăţirii şi stării actuale a sifilisului în România.*

— Concluziunea de premiare este primită cu 7 voturi din 8 votanţi.

Terminându-se cetirea tuturor rapoartelor, Secţiunea constată că următoarele 5 cărţi au întrunit numărul necesar de voturi pentru a fi premiate:

Căpitan Burileanu, *Teoria generală a calculului probabilităţilor şi aplicaţiunile ei la studiul şi practica tragerilor de infanterie şi artilerie.*

Dr. A. Babeş şi Oceanu, *Capra* (Vaca săracului).

Dr. Leon, *Studiu asupra Culicidelor din România.*

N. Mazere, *Harta etnografică a Transilvaniei* şi *Supliment* la această hartă.

Dr. G. Z. Petrescu, *Studiu asupra cauzei lăţirii şi stării actuale a sifilisului în România.*

— Secţiunea decide ca premiul Adamachi să fie divizat în 5 părţi egale, atribuindu-se câte una mie lei fiecărei din aceste cărţi, cari se declară premiate.

ŞEDINŢA DELA 18 MAIU 1911

Preşedinţa d-lui *N. Teclu.*

La ordinea zilei este alegerea Comisiunii de trei membri pentru cercetarea lucrărilor cari se vor prezentà în 1912 la premiul Adamachi de 5.000 lei: *Cercetări originale asupra pelagrei.*

— Secţiunea alege pe d-nii: *Dr. V. Babèş*, *Dr C. Istrati* şi *Dr. G. Marinescu.*

ŞEDINŢA DELA 19 MAIU 1911.

Preşedinţa d-lui *N. Teclu.*

Secţiunea ştiinţifică alege în Comisiunea premiului Nàsturel din 1912 pe d-nii *General Gr. Crăinicianu, Sp. Haret, A. Saligny* şi *I. Simionescu.*

Procedându-se apoi la desemnarea a doi membri corespondenţi pentru a fi aleşi de Academie în locurile devenite vacante în Secţiunea ştiinţifică, prin alegerea de membri activi a d-lui General Crăinicianu şi a d-lui Simionescu. Secţiunea, în urma propunerilor fácute şi a discuţiunilor urmate, a desemnat cu unanimitatea celor 9 membri prezenţi pe d-nii: I. Atanasiu, profesor de fiziologie la Universitatea din Bucureşti, şi Dr. I. Cantacuzino, profesor de medicină experimentală la aceeaş Universitate.

D-nii *Dr. G. Marinescu*, pentru cel dintàiu, şi *Dr. V. Babeş*, pentru cel din urmă, au fost însărcinaţi a expune Academiei motivele pe cari s'a bazat Secţiunea pentru a-i recomandà alegerii sale.

ŞEDINŢA DELA 26 MAIU 1911.

Preşedinţa d-lui *N. Teclu.*

Secţiunea, procedând la alegerea biuroului său pentru anul 1911—12, desemnează în unanimitate pe d-nii: *N. Teclu* ca preşedinte şi *Dr. V. Babeş* ca vicepreşedinte.

Maiorul Paul Angelescu, *Tehnica şi efectele armelor de foc în general.* Curs profesat la Şcoala superioară de Răsboiu I—II. Bucureşti 1909—1910. *Raport de* **St. C. Hepites.**

Aceste două mari volume, cari însumează peste 600 de pagine, cuprind cursul ce autorul profesează la Şcoala superioară de Răsboiu.

Ca în oricare curs predat unor elevî pentru perfecţionarea cunoştinţelor lor, nu trebue să căutăm nici într'acesta descoperiri nouă, ci o înlănţuire sistematică a diferitelor subiecte cari formează cursul, o expunere exactă a faptelor, o critică cumpănită a diferitelor idei sau explicaţiuni emise, şi în fine trebue ca el să fie în curentul celor din urmă descoperiri sau perfecţionări.

Din toate aceste puncte de vedere, lucrarea autorului trebue lăudată, cu atât mai mult, cu cât, adresându-se unor ofiţeri de provenienţe diferite — artilerie, geniu, infanterie, cavalerie — şi prin urmare cu cunoştinţe generale şi speciale deosebite, profesorul a ştiut să-şi trateze subiectul aşà fel, ca să fie interesant pentru ofiţerul artilerist care, în şcoala specială de artilerie, a studiat în mod desvoltat tehnica şi efectele armelor de foc, şi profitabil ofiţerilor de infanterie şi cavalerie cari, în şcoalele lor speciale, n'au urmat asupra acestui subiect un curs atât de întins ca cei dintâi. Buna măsură este păstrată pretutindeni şi concluziunile, cari se găsesc trase la finele fiecărui subiect mai important, vor fi de cel mai mare folos tuturor celor cari vor studià cursul de care ne ocupăm.

După cum tehnica armelor de foc de o parte, şi efectul acestor arme de alta, sunt bazate pe însuşirile pulberilor de foc, de cari se poate dispune, este natural ca începutul cursului să fie consacrat studiului acestor pulberi. In *Istoricul sumar al pulberilor şi substanţelor explozibile*, autorul, în 26 de pagine, trece în revistă în ordine cronologică diferitele pulberi şi substanţe explozibile cunoscute până astăzi, insistând asupra însuşirilor fiecăreia dintr'însele.

Insistă, natural, mai mult asupra pulberilor moderne şi, vorbind între altele de stabilitatea pulberilor fără fum, care, după unii autori, ar fi datorită, în Germania, faptului că ele sunt reînoite la fiecare doi ani, găsim următoarele cuvinte asigurătoare cu privire la pulberile noastre:

«In ceeace ne priveşte pe noi, nu trebue măcar să ne gândim la lipsa de stabilitate a pulberilor noastre fără fum, căci putem afirmà că fabricarea lor se face cu o stricteţă şi o îngrijire superioară tuturor fabricaţiunilor străine şi după cele mai nouă metode.

«Aceasta este cu atât mai adevărat, cu cât față de stocul nostru de răsboiu, și deși reînoirea pulberii se face după 7 ani, cu toate acestea n'am avut de înregistrat nici un accident».

După acest prim capitol, care formează introducerea cursului de *Tehnica și efectele armelor de foc*, cursul în sine cuprinde — atât cât a fost tipărit până acum — 7 părți, pe cari le vom trece succesiv în revistă:

In prima parte, *Noțiuni teoretice și practice de balistică*, se studiază mai întâiu *Balistica interioară*, adică acțiunea pulberii în armă și traiectul proiectilului în țeavă, și apoi *Balistica exterioară*, care se ocupă cu mișcarea proiectilului dela gura țevii până unde el atinge pământul.

Exemplele numerice ce se întâlnesc la fiecare pas înlesnesc foarte mult înțelegerea faptelor expuse.

Este învederat că, față de marile presiuni ce se exercită în interiorul țevii de gazele cari provin din combustiunea pulberii, nu s'ar fi putut construì țevi, cari să reziste, dacă nu ar fi fost cunoscute calități superioare de oțeluri și dacă nu s'ar fi luat precauțiuni speciale pentru mărirea rezistenței țevilor; erà deci natural ca studiul acestor precauțuni să preocupe pe autor, ceeace a și făcut.

Partea a doua, intitulată *Principii și noțiuni asupra ochirii*, căreia autorul a consacrat 138 de pagine, este cea mai importantă pentru buna utilizare a unei arme. Oricât de excelentă ar fi o armă și orice calități superioare ar aveà pulberea întrebuințată, ea nu va puteà fi de un real folos decât atunci, când ochirea va fi executată conform preceptelor raționale și pe cari autorul le expune destul de amănunțit. Printre aparatele de ochire ale tunului modern cu tragere repede, autorul studiază în amănunte înălțătorul cu lunetă al Colonelului Ghenea și goniometrele cu principiul miimei. Dacă introducerea goniometrelor constitue unul din cele mai mari progrese ale artileriei, noțiunea miimei, și apoi cunoștința corespondenței dintre grade și mimi din lungimea brațului, a rezolvit problema derivei tunului directiv pe câmpul de luptă.

Partea a treia, care termină primul volum al tratatului de care ne ocupăm, este consacrată *studiului împrăștierii loviturilor*. Se știe că traiectoriile descrise de mai multe proiectile trase cu aceeaș armă, în cele mai identice condițiuni, nu se suprapun, ci formează un mănunchiu, al cărui vârf este la gura țevii. Arma împrăștie deci proiectilele și este de o importanță capitală studiul acestei împrăștieri. După ce arată cauzele împrăștierii și definește diferitele

abateri, autorul dă legea împrăştierilor şi consecinţele acestei legi.

După cum, pe de altă parte, din cauza fenomenului împrăştierii, nu se poate vorbì în tragere de certitudinea de a atinge un punct al ţintei, ci numai de probabilitatea de a-l atinge, este natural ca autorul să fie condus de a da câtevà *Noţiuni de calcul de probabilitate*, pe cari le aplică, într'un chip elementar, la diferite exemple şi probleme referitoare la trageri.

Primul volum se termină cu legea împrăştierii punctelor de spargere în tragerea cu şrapnele.

Al doilea volum începe cu descrierea armelor de foc speciale. In 88 de pagine autorul studiază succesiv: Mitrailezele, Pistoalele şi Armele automate, Tunurile automate de mic calibru, Artileria de munte şi călăreaţă, Artileria grea de armată şi Obuzierele de câmp, în fine importanţa introducerii Artileriei grele de armată şi importanţa Obuzierelor uşoare de câmp.

Chestiunea artileriei grele de armată este astăzi în plină evoluţiune, căci ridică o mulţime de probleme cu privire la organizarea şi întrebuinţarea ei. Concluziunea la care ajunge autorul merită să fie citată:

«Dacă artileria grea de armată are proprietăţi speciale, dacă ea este foarte indispensabilă, când circumstanţele îi vor da ocaziune să pună la contribuţie proprietăţile sale, ea va fi însă inutilă şi jenantă, dacă nu chiar periculoasă, când va fi întrebuinţată fără rost, adică confundată cu artileria de câmp şi considerată că se poate interschimbà cu ea».

In partea a cincea a cursului, se studiază, într'o sută de pagine, *Efectul proiectilelor diferitelor arme de foc*. Efectele glonţului sunt mai întâiu studiate asupra diferitelor corpuri inerte şi apoi asupra fiinţelor vieţuitoare. Efectele proiectilelor de artilerie, rezumându-se în distrugere, incendiare şi omorîre, se studiază în parte fiecare din aceste efecte după scopul urmărit. Efectele şrapnelului sunt mai cu seamă studiate. Chestiunea proiectilului unic este bine discutată. Studiul focoaselor termină această parte a cursului.

Ultimele două părţi ale volumului se ocupă respectiv de tragerile cu diferitele arme de foc şi de eficacitatea şi vulnerabilitatea formaţiunilor. Ambele aceste importante chestiuni sunt tratate cu seriozitatea ce comportă.

Scrisă într'un stil sobru, perfect compatibil cu subiectul, de a cărui posesiune dă autorul dovadă la fiecare moment, şi, neglijând neologismele terminilor tehnici imposibil de înlocuit în starea ac-

tuală a limbii noastre, lucrarea Maiorului Angelescu prezentă reale calităţi şi am onoare a o propune spre a fi premiată cu o parte din premiul divizibil Adamachi, la care concurează.

A. Babeş şi **P. Oceanu,** *Capra (Vaca săracului).* Bucureşti 1910. — *Raport de* **Dr. G. Marinescu.**

Această lucrare, cuprinzând 84 de pagini şi ilustrată cu numeroase figuri originale, este sinteza mai multor cercetări, comunicate de autori la diferitele societăţi ştiinţifice din ţară şi străinătate. Dintre aceste comunicări, cea prezentată la Academia de ştiinţe din Paris a dat loc la discuţiuni interesante în mai multe reviste ştiinţifice, mai ales veterinare, din Europa.

Autorii, după ce descriu diferitele rasse şi varietăţi de capre, trec la studiul proprietăţilor laptelui acestor animale, dând analize chimice amănunţite. Aruncă apoi o privire generală asupra ovariotomiei şi asupra foloaselor economice ale acestei operaţiuni la animalele domestice în general, dând tablouri sinoptice comparative între compoziţiunea chimică a laptelui animalelor castrate şi necastrate. Un alt capitol descrie tehnica operatorie, cu figuri instructive în această privinţă.

Autorii trec apoi la descripţiunea efectelor biologice ale castraţiunii la capră, arătând modificările ce sufere laptele ei în urma castraţiunii din punct de vedere fizic, organoleptic, crioscopic şi chimic, dând tablouri sinoptice ale numeroaselor lor examene, ceeace a cerut multă muncă autorilor.

Este de reţinut din aceste date cantitatea mai mare de lapte ce-l dau caprele castrate. Aşà, pe când una normală a dat în timp de 14 luni 242 litri de lapte, o capră castrată a produs în acelaş interval de timp 389 de litri. Compoziţia chimică a laptelui este de asemenea influenţată în bine de această operaţiune, căci secreţiunea maximă de grăsime pentru laptele acestor capre este cu 64.7% mai mare decât la animalele necastrate, ceeace ridică în mod însemnat valoarea nutritivă a laptelui.

Autorii mai studiază foloasele economice, ce le-ar puteà aduce castraţiunea caprelor, prin faptul că laptele şi carnea îşi pierd mirosul particular, devenind mai gustoase, că durata lactaţiunii este prelungită (15—18 luni) şi că animalul se ingraşe. Profesorul Dechambre din Franţa, care a repetat operaţiunea propusă de autor, a ajuns la aceleaşi rezultate, ceeace a făcut ca în Franţa şi Elveţia

să se practice castrațiunea caprelor pe o scară destul de mare. Autorii încheie lucrarea lor, arătând cu date statistice foloasele ce castrațiunea caprelor le-ar produce populațiunii noastre rurale.

Având în vedere că autorii sunt cei dintâi, cari au întrebuințat castrațiunea la capră, că această operațiune a dat până acum rezultate practice destul de însemnate la noi în țară, că au practicat numeroase analize, din cari reiese, în mod netăgăduit, valoarea acestor experiențe, și că pe de altă parte cercetările de control făcute în Franța și Elveția au confirmat rezultatele lor, suntem de părere a li se atribuì o parte din premiul Adamachi.

Căpitanul St. N. Burileanu, *Teoria generală a calculului probabilităților și aplicațiile ei la studiul și practica tragerilor de infanterie și de artilerie.* București 1910. — *Raport de* **Sp. C. Haret.**

Cartea d-lui Căpitan Burileanu constitue un curs elementar de calculul probabilităților, al cărui obiect principal este aplicarea acestui calcul la chestiunile militare, și anume tragerea în țintă pentru infanterie și artilerie, și supravegherea fabricației cartușelor de infanterie.

Lucrarea este precedată de un scurt capitol preliminar, care enunță noțiunile de matematici indispensabile pentru înțelegerea cursului. Aceste noțiuni, destul de elementare, sunt enunțate fără demonstrație, ca simplă aducere aminte. In adevăr, după cum însuș autorul arată în prefața sa, cartea este destinată cu deosebire tinerilor ofițeri, pentru cari nu este de prisos a împrospătà asemenea cunoștințe în momentul de a întreprinde studiul calculului probabilităților.

Partea teoretică, care urmează, este împărțită în două capitole, intitulate respectiv: *Partea abstractă* și *Partea concretă*. Aceste numiri nu ni se par destul de potrivite; căci dacă scopul lor a fost ca prin ele să se desemneze partea pur teoretică și cea a aplicațiilor la exemple practice, aceste două părți anevoie se pot separà una de alta, întrucât asemenea exemple fac parte integrantă din orice teorie. De altfel chiar în carte se găsește legea lui Gauss, pusă în *partea concretă,* iar teorema lui Bernoulli în cea *abstractă,* deosebire care nu este justificată.

Trecând peste această observație, care privește forma, capitolele I și II expun cu destulă îngrijire teoria probabilităților, așà cum este în deobște cunoscută, însă sub o formă redusă, atâta cât este

necesar pentru ofiţerii de artilerie şi infanterie, pentru buna cunoaştere a profesiunii lor. Singurul lucru de observat în partea aceasta este modul cum este prezentată teorema lui Bernouilli, despre care autorul spune că «a demonstrat-o şi a discutat-o în aşà fel, încât cetitorul să-şi poată da bine seama de obiecţiunile ce se pot aduce acestei formule». Cu toate acestea, credem că şi demonstraţiunea dată de Bertrand nu lasă nimic de dorit în privinţa rigorii şi a clarităţii.

Fiecare din capitolele I şi II sunt urmate de câte un rezumat, cari vor fi foarte utile mai ales ofiţerilor de infanterie, cari în şcoala lor nu au făcut cunoştinţă destul de aproape cu teoria probabilităţilor.

Având în vedere categoria specială de lectori căreia este adresată, cartea d-lui căpitan Burileanu trece sub tăcere mai multe grupe de chestiuni, cari de regulă figurează în tratatele de calculul probabilităţilor. Astfel sunt acele privitoare la asigurările de diverse feluri, la probabilitatea vieţii, la riscurile jocului de noroc. In schimb însă chestiunile de natură militară ocupă un loc preponderent, cam jumătate din întinderea totală a volumului. Tragerea în ţintă cu tunul şi cu puşca este studiată de aproape, cu ajutorul a numeroase exemple, după care urmează câtevà pagine privitoare la supravegherea fabricaţiunii cartuşelor. Partea aceasta este cea principală a cărţii, dacă avem în vedere scopul pentru care a fost scrisă; ea va fi preţioasă pentru instrucţia tinerilor ofiţeri. Ea dă cărţii întregi caracterul său propriu de scriere militară, care face chiar întrucâtvà anevoioasă cetirea ei pentru cei străini de meseria armelor, din cauza numeroşilor termini tehnici de ştiinţă militară pe cari-i cuprinde.

In partea aceasta, autorul spune, în prefaţă, că «principala parte de originalitate a cărţii este acea relativă la limpezirea tuturor chestiunilor teoretice şi aplicative, referitoare la studiul experimental şi la practica tragerilor de infanterie şi de artilerie». Dacă este aşà, fără îndoeală că lucrarea Căpitanului Burileanu are un însemnat merit, pe care vor şti să-l preţuească acei chemaţi a se îngriji de buna instrucţie profesională a corpului nostru ofiţeresc. Nouă însă ne lipseşte competinţa necesară, pentru a ne da o părere în această privinţă.

Ceeace însă ne face să credem că scrierea d-lui Căpitan Burileanu este bine preţuită în lumea militară, este că ea a fost admisă a face parte din *Encyclopédie scientifique*, publicată sub direcţiunea d-lui Dr. Toulouse.

O observaţiune de formă, pe care trebue încă să o facem, priveşte limba în care este scrisă cartea. Se găsesc într'însa, între altele, destule neologisme neadmisibile, precum: ***ansamblu*** (pag. 55), ***jerbă*** (p. 74), ***ambutisări*** (p. 203), şi altele. Este indispensabil ca la o nouă ediţie, asemenea cuvinte să dispară.

In rezumat, lucrarea d-lui Căpitan Burileanu are merite, cari nu se pot trece cu vederea, şi cari o recomandă buneivoinţei şi încurajărilor Academiei Române.

Raportul d-lui **General Crăiniceanu** despre aceeaş carte.

Tragerea cu puşca sau cu tunul este factorul cel mai important la răsboiu.

Regulele tragerii în ţintă sunt bazate pe numeroase calcule şi observări experimentale foarte delicate. Ele sunt aşezate sub formă de articole în Regulamentele de tragere în ţintă, aproape ca nişte formule empirice.

Noul regulament de tragere al artileriei noastre este tradus în mare parte după regulamentul francez, aşà că dacă ne-am mărginì la aceasta, atunci, la cea mai mică deosebire în elemente, noi nu am puteà modificà acele regule sau formule empirice şi nu am puteà executà tragerea.

Este adevărat, că în şcoalele noastre militare se învaţă oarecari calcule superioare şi se demonstrează tragerile, dar nu pe scara înaltă a deducţiunilor, căci nu toţi ofiţerii sunt chemaţi a stabilì regulamente

D-l Căpitan Burileanu, doctor în matematici şi profesor la Şcoala noastră de artilerie şi geniu, demonstrează în cartea sa tehnica noului regulament al artileriei noastre, precum şi unele chestiuni din regulamentul infanteriei. Astfel :

1) Vechiul regulament al infanteriei prevedeà, ca pe ţintele tragerilor de instrucţie şi de concurs să se deseneze o serie de dreptunghiuri, iar noul regulament (1905) înlocueşte dreptunghiurile printr'un sistem de 7 cercuri concentrice, pentru tragerile de instrucţie, şi de 24 cercuri, pentru tragerile de concurs.

Autorul demonstrează că ambele sisteme sunt nejustificate şi propune a fi înlocuite cu un sistem de elipse de egală probabilitate (p. 111 şi 190), adăogând (pag. 130), că ne putem mulţumì cu elipsa probabilă, construind câte o asemenea curbă pentru fiece distantă din sută în sută de metri. Acest procedeu a fost admis dejà la şcoala de tragere a infanteriei şi va fi reglementat.

2) Autorul demonstrează (p. 201), că regulamentul complică în chip nefolositor felul de apreciare al trăgătorilor, prin felul cum se numerotează cele 24 cercuri și se face suma punctelor dobândite la concurs. El arată că procedeul prevăzut de regulament revine pur și simplu la considerarea distanței mijlocii a punctelor de impact față cu centrul țintei și că este mult mai comod de a clasifică pe concurenți, după cum distanța mijlocie a punctelor este mai mică.

3) Autorul stabilește (p. 129), cu toată preciziunea, felul cum trebue să se experimenteze o armă nouă, făcând o deosebire fundamentală între studiul acestui fel de tragere și tragerile de instrucție sau de concurs cu o armă dejà experimentată.

4) In scop de a stabilì un principiu pentru determinarea limitei superioare a distanțelor de tragere, în țintele de diferite dimensiuni, autorul introduce noțiunea distanței de tragere maximă utilă, adică distanța la care se poate sperà, ca din 4 lovituri 1 să nemerească ținta (p. 151). Se concretizează acest principiu și prin aplicațiunea lui (p. 199) se stabilește, că în tragerile de instrucție, limita superioară a distanței de tragere asupra unui trăgător în picioare sau în genuchi este de 600 m., iar asupra unui călăreț de 900 m. Pentru tragerile de răsboiu, ambele distanțe sunt reduse la jumătate și se demonstrează, deducându-se dinstanțele de 300 și 450, pe cari tacticianii le dau mai mult în mod empiric.

5) Regulamentul artileriei, nehotărînd numărul de salve ce se poate acordà unui comandant de baterie, până să ajungă la încadrarea de front a unei ținte, autorul, bazându-se pe teoria probabilităților, stabilește (pag. 153) că, la distanțele mijlocii, se poate acordà un număr de 4 salve, cu cari se ajunge la o primă încadrare.

6) Autorul demonstrează (p. 156) prevederea regulamentului, că dacă din 4 lovituri observate, 2—3 sunt lungi (sau scurte), se păstrează atunci înălțătorul pentru tragerile ulterioare. Insă pentru distanțe mai mari de 3 000 m., trebue a se modificà înălțătorul.

7) Pe baza principiului stabilit la tragerea cu pușca pentru determinarea limitei distanțelor de tragere, autorul stabilește că tragerile de demontare cu tunul nu trebuesc a se face decât cu începere dela maximum 2.500 m. (p. 166).

8) Autorul demonstrează că obuzierele de calibru mare (obuzierul francez de 150%) nu sunt practice în luptele de artilerie (p 168), ci sunt preferabile obuzierele de calibru mic.

9) Regulamentul nu vorbeşte nimic de loviturile percutante, cari se pot produce într'o tragere fuzantă bine regulată, şi adesea asemenea lovituri sunt atribuite nedibăciei comandantului de baterie. Autorul stabileşte (p. 179) că, în tragerile bine regulate la înălţimea tip, un procent de aproape 5% din lovituri nu numai că poate fi, dar chiar trebue să fie percutante.

10) Regulamentul prescrie câtevà regule (p. 85) pentru corectarea înălţimilor de spargere. Autorul demonstrează, pentru prima oară, toate aceste regule (p. 182, 184 şi 185) si arată că ele se potrivesc mai ales pentru distanţele vecine de 2.500 m., etc., etc.

Cartea Căpitanului Burileanu este plină de idei şi propuneri originale, în partea ei militară. Preciziunea şi justeţea demonstraţiunilor sale sunt remarcabile. Autorul poate produce adevărate curente de progres în ştiinţa tragerilor de instrucţie şi de răsboiu. El merită toată lauda şi încurajarea Academiei Române pentru serviciul ce aduce armatei şi ţerii noastre.

Mihai Gold, *In munţii Sinaiei, Rucărului şi Branului. Călăuză practică şi descriptivă a munţilor şi localităţilor cuprinse între ei.* Bucureşti 1910.— *Raport de* **L. Mrazec.**

In prima parte a cărţii se dau foarte multe indicaţiuni şi sfaturi necesare într'o călăuză practică şi bine făcută. Deoarece drumurile de excursiune ating şi teritoriul transilvănean, se începe cu un mic vocabular român-german-unguresc, care este urmat de numele şi adresele călăuzelor celor mai pricepute, sfaturi referitoare la igiena, echipamentul, alimentaţia turistului, etc.

Călăuza propriu zisă e împărţită în două părţi: 1) *Drumuri şi localităţi*, 2) *Excursiuni mari în munţi.*

In partea întâia sunt cuprinse drumurile: Bucureşti-Predeal, Târgovişte-Sinaia, Predeal-Braşov-Câmpulung-Târgovişte; se descrie drumul pe calea ferată, unde este, apoi pe şoseaua naţională. In mersul pe aceste drumuri, autorul dă date interesante despre toate localităţile ce întâlneşte, insistând asupra însemnătăţii economice şi culturale a fiecăreia; arată hotelurile, birturile, locurile unde se pot găsì cai şi călăuze, etc. La fiecare localitate se indică punctele din împrejurimi, unde se pot face excursiuni. E prea natural ca, din toate localităţile întâlnite în aceste drumuri, autorul să insiste mai mult asupra Sinaiei, despre care vorbeşte foarte amănunţit.

In partea a doua, «Excursiuni mari în munţi», se dă: 1) o scurtă

dar bună descriere geografică a massivelor de munți din jud. Prahova și Dâmbovița și a clinei lor transilvănene; 2) indicațiunile necesare pentru zece excursiuni principale, arătându-se la fiecare variante, sau excursiuni secundare ce se pot ramificà dintr'însa.

La sfârșitul cărții găsim: 1) *O listă bibliografică* a publicațiunilor ce se referă la geografia, geologia, flora, etnografia, etc., a regiunilor percurse. 2) *Harta Sinaiei cu împrejurimile ei,* o schiță pe care găsim unele indicații foarte bune în ceeace privește poteci și drumuri, dar constatăm cu părere de rău lipsa reprezentării reliefului topografic, atât de necesar într'o regiune așà de muntoasă. Se simte tot astfel și lipsa unei hărți generale a Carpaților dintre Dâmbovița și Prahova, care este necesară pentru a puteà face cartea și mai folositoare.

Cartea este împodobită cu 25 ilustrațiuni frumoase și bine alese, cari ne dau unele priveliști încântătoare din munții nostri.

Această interesantă călăuză, unică, cât știu, în felul ei, în literatura noastră, bogată în date nu numai curat turistice, dar chiar și economice, e scrisă într'un stil simplu și destul de îngrijit. Autorul în excursiunile sale caută să sancționeze numirile localnice, date mai ales de ciobani, înscriindu-le toate în călăuza aceasta.

Călăuza aceasta făcută cu multă îngrijire poate fi de un folos real și merită o încurajare, fie cât de mică, din partea Academiei.

Amedeu Hainrich, *Calendarul Maritim. — Raport de* **A. Saligny.**

Conform însărcinării D-voastre, am examinat «Calendarul Maritim» de d-l Amedeu Hainrich, prezentat la premiul Adamachi.

Cartea conține multe lucruri interesante, dar ca orice calendar, este numai o compilațiune fără nici o valoare științifică.

Prin urmare nu pot recomandà la premiare calendarul d-lui Amedeu Hainrich.

W. Knechtel și W. C. Knechtel, *Insectele vătămătoare din România și mijloacele pentru combaterea lor. — Raport de* **Dr. Gr. Antipa.**

Lucrarea intitulată «Insectele vătămătoare din România și mijloacele pentru combaterea lor», pe care d-nii W. Knechtel și W. C. Knechtel au prezentat-o la premiul Adamachi, este un raport, pe care autorii l-au prezentat Ministerului Agriculturii și care a fost publicat în «Buletinul Ministerului Domeniilor». Autorii l-au extras apoi în broșură separată spre a-l pune la îndemâna persoanelor in-

teresate în combaterea insectelor vătămătoare, îndeplinind prin aceasta o necesitate bine simţită, mai cu seamă de agricultorii noştri, viticultori, pomologi, etc.

După o scurtă prefaţă, autorii arată într'un capitol special mijloacele generale întrebuinţate pentru combaterea insectelor vătămătoare, pe cari le împarte în: mijloacele mecanice, insecticide şi distrugerea insectelor prin răspândirea artificială a boalelor epidemice. In acest capitol se arată în scurt câtevà din mijloacele principale şi se dau câtevà reţete cunoscute pentru distrugerea insectelor, amintindu-se foarte pe scurt şi de încercările făcute pentru distrugerea omizilor de Nonă, prin răspândirea între ele în mod artificial a unei boale epidemice.

După acest capitol general, autorii încep descrierea insectelor vătămătoare din ţară, arătând pentru fiecare specie descrisă caracterele specifice, desvoltarea şi mijloacele de distrugere.

Insectele descrise le împart în 6 categorii diferite, pe cari le tratează în capitole separate, şi anume: Insectele vătămătoare culturilor de câmp, insectele vătămătoare plantelor şi arborilor de grădini, insectele vătămătoare viilor, insectele pustiitoare de păduri, insectele vătămătoare de locuinţă şi alte construcţii, insectele vătămătoare cari nasc în apă.

Pentru fiecare din aceste categorii, autorii ne spun că au studiat numai acele specii, «cari s'au ivit până acum în ţară în număr aşà de mare, încât pagubele cauzate au fost foarte simţite, ba câte odată enorm de mari».

In general însă, faţă de vastitatea subiectului, numărul speciilor descrise este cu mult prea mic, şi dacă pentru unele capitole, cum sunt cele despre insectele vătămătoare culturilor de câmp şi arborilor de grădină ni se dă cel puţin descrierea speciilor celor mai răspândite, pentru altele, ca d. e. pentru păduri, nu ni se descriu decât foarte puţine specii, iar pentru «insectele supărăcioase de locuinţă şi alte construcţii» lipseşte orice indicaţiune pentru speciile cele mai comune ca: Dermestes, Anthrenus, Cimex, toate speciile de molii, etc. In fine pentru speciile de «insecte vătămătoare cari nasc în apă», autorii nu ne descriu decât pe *Simulia Columbatzensis*, deşì tocmai aicea ar fi trebuit să descrie un număr foarte mare de insecte, între cari şi foarte numeroasa grupă a insectelor vătămătoare pisciculturii.

Aşà dar lucrarea prezentată este de sigur cu totul o lucrare elementară şi incompletă faţă de titlul ei.

Lucrarea este provăzută și cu o serie de figuri, cuprinse parte în text, parte în 3 tabele colorate. Figurile sunt reproduse în cea mai mare parte din diferite tratate străine de entomologie, fără indicațiunea autorilor.

In totul putem zice că, dacă lucrarea de față nu este o operă științifică bazată pe cercetări originale, ea este un bun manual de popularizare, care poate aduce bune servicii practice agricultorilor, pomologilor, etc. Ea necorespunzând însă scopului acestui premiu, cred că nu poate fi admisă.

Prof. Dr. Leon, *Studiu asupra Culicidelor din România.* Bucureşti 1910.— *Raport de* **Dr. V. Babeş.**

Lucrarea e împărțită în mod sistematic în capitole despre terminologia, despre morfologia, despre oecologia și corologia țânțarilor, despre clasificarea lor, despre hematozoarul paludismului, despre tehnica cercetărilor și despre profilaxie.

Studiul culicidelor, adică al țânțarilor, ne interesează cu deosebire, din cauză că țânțarii transmit malaria. Astfel și Academia a instituit un premiu mare pentru studiul culicidelor și al malariei. Lucrarea d-lui Leon este întocmită din însărcinarea și cu spesele Direcțiunii generale a Serviciului sanitar. Numai grație acestui sprijin, d-l Dr. Leon a fost pus în pozițiune să publice frumoasele sale cercetări, documentate cu o serie de desemnuri și fotografii, cari arată că d-l Dr. Leon posedă la perfecție tehnica cercetărilor asupra culicidelor, precum și aceea a fotografiei științifice. Faptul că cunoscând bine literatura străină a chestiunii, ignorează însă oarecari lucrări anterioare făcute în țară, nu poate in nimic micșora valoarea cercetărilor originale ale autorului.

Pe când datele și cercetările autorului asupra malariei propriu zise, precum și asupra vindecării boalei sunt incomplete, și natural nu sunt nouă, studiul țânțarilor, adică obiectul principal al lucrării este executat în mod remarcabil, aducând mai multe fapte nouă, și ilustrând în mod superior chiar faptele cunoscute.

D-sa a știut prin călătorii întreprinse înadins, precum și prin circulări bine formulate și urmărite, să-și procure un material bogat de țânțari și de toate stadiile desvoltării lor. Cu acest material a întreprins cercetări experimentale amănunțite, verificând desvoltarea diferitelor feluri de țânțari și a paraziților malariei din corpul lor. O altă specie de insecte foarte apropiate țânțarilor, adică si-

mulia, care produce o mortalitate mare la vite în anumite ținuturi ale țerii, a fost asemenea cuprinsă în cadrul acestor cercetări, aceea ce este cu atât mai meritos, cu cât aceste insecte erau până la cercetările d-sale puțin studiate.

Utilitatea acestei cărți nu se mărginește însă la descrierea acestor insecte importante, ci prin descripțiunea amănunțită și prin ilustrațiunile multiple constitue un manual tehnic, util de consultat pentru acei cari doresc să urmeze aceste cercetări.

Este deci neîndoios, că cartea d-lui Leon este o lucrare de valoare reală și că merită de aceea să fie recompensată prin acordarea premiului Adamachi, rămânând întrebarea dacă la acest premiu nu s'au prezentat încă alte lucrări de valoare și meritând premiare, în care caz propun acordarea cel puțin a unei părți din acest premiu d-lui Dr. Leon pentru monografia sa.

N. Mazere, *Harta etnografică a Transilvaniei.*—*Suplement la Harta etnografică a Transilvaniei.* Iași 1909. — *Raport de* **P. Poni.**

Se știe că numirile românești ale comunelor și în general ale localităților din țerile românești supuse Ungariei au fost înlocuite cu numiri unguresti. In toate hărțile geografice nefiind trecute decât aceste numiri străine, ai crede că nu se mai află acolo nici popor, nici limbă românească.

Până acuma nu există nici o hartă, care să dea numirile românești ale localităților din aceste țeri, și din această cauză numirile unguresti erau singure întrebuințate, nu numai în literatura străină, dar, deseori, chiar în cărțile publicate în România.

D-l profesor Mazere a îndeplinit în lucrarea sa această lacună pentru Transilvania.

Se știe pe de altă parte, că populația acestor țeri, compusă din Români, Săcui și Sași, este foarte amestecată. D-l Mazere ne dă putința să cunoaștem, în fiecare localitate, situația acestor trei naționalități.

Lucrarea d-lui Mazere e compusă din două părți deosebite:

1. Harta etnografică a Transilvaniei, și

2. Suplement la Harta etnografică a Transilvaniei.

Harta este desemnată după Harta marelui Stat major austriac.

Impărțirea administrativă este luată după hărțile comitatelor, editate de Ministerul Instrucțiunii publice din Budapesta.

Pentru stabilirea numirilor românești, d-l Mazere s'a servit:

a) de schematismele românești,

b) de scrierile lui E. A. Bielz, ale lui Dvorzsák Ion și ale lui Jékelfalusi Iosef.

c) și în fine de cercetări personale și de informațiuni culese dela un mare număr de persoane din Transilvania.

In privirea etnografică există o hartă etnografică a Austro-Ungariei editată de Institutul H. Kiepert din Viena. Intr'însa deosebitele naționalități, cari locuesc în majoritate într'o regiune, sunt însemnate cu colori deosebite. In acest sistem de reprezentare este evident că nu ne putem da seama nici de existența, nici de însemnătatea naționalităților, cari se află în minoritate în acea regiune.

Pentru a înlătură acest inconvenient, d-l Mazere reprezentă comunele prin cercuri colorate în mod diferit pentru fiecare naționalitate. Dacă o comună este locuită de diferite naționaltăți, cercul e împărțit în sectoare colorate fiecare cu coloarea naționalității.

Pentru ca semnele cari reprezentă comunele să ne poată da cel puțin o idee aproximativă de numărul populației care locuește în acea comună, autorul a adoptat, pentru comunele rurale, trei feluri de semne, și anume unul mai mic pentru comunele cari au mai puțin de 1.000 locuitori, altul cevà mai mare pentru acelea cu 1.000—5.000 de locuitori, și în fine altele mai mari pentru acelea cari au mai mult de 5.000 de locuitori. In acelaș mod a procedat și pentru orașe.

Autorul a întâmpinat foarte mari dificultăți în stabilirea numărului de locuitori dintr'o comună aparținând fiecărei naționalități.

Statisticile oficiale unguresti sunt intenționat greșite.

Schematismele bisericești sunt și ele defectuoase. Pe lângă că nu sunt făcute în acelaș an pentru diferitele eparhii, dar unele protopopiate înseamnă în ele numărul familiilor, pe când altele numărul sufletelor; în alte protopopiate se confundă credincioșii filiilor cu acei ai materelor.

In Suplement d-l Mazere ne dă numele românești, unguresti și germane ale tuturor comunelor din Transilvania, grupate în cercuri și comitate. In dreptul fiecărei comune este trecut numărul populațiunii de fiecare naționalitate, astfel cum rezultă din statistica maghiară, numărul locuitorilor români uniți și ortodoxi, luat din schematismele bisericii române, și în fine numărul locuitorilor germani, luat din schematismele germane.

După statistica maghiară, în anul 1900 ar fi fost în Transilvania 1.416.652 Români, 814.994 Unguri și 233.014 Germani. E probabil

că aceste cifre sunt mai mari decât realitatea pentru Unguri și mai mici pentru Români și Germani.

Suplementul se termină cu trei indicatori alfabetici, din cari cel dintâiu dă numirile românești, al doilea pe cele unguresti și al treilea pe cele germane ale tuturor comunelor din Transilvania. Pentru fiecare comună se arată care este comitatul și cercul în care ea se află.

In rezumat lucrarea d-lui Mazere este foarte importantă prin subiectul ce tratează. Dintr'însa putem aflà cari sunt numirile românești ale localităților din Transilvania și care este situația reală a Românilor din acea țară.

Criticile ce i s'ar puteà aduce, în privirea desemnului hărții și în privirea unor greșeli de ortografie, sunt prea puțin însemnate, pentru ca să insist asupra lor.

O recomand prin urmare Secțiunii pentru a-i acordà o parte din premiul Adamachi, exprimând dorința ca autorul să completeze cât mai curând opera sa prin lucrări analoage asupra Timișanei, Crișanei și Maramureșului.

Dimitrie Negru, *Cum ne naștem? Cum trăim? Cum murim?—Raport de* **Dr. G. Marinescu.**

Intr'un volum de 272 de pagine, autorul încearcă să vulgarizeze cunoștințele actuale de embriologie, anatomie și fiziologie umană.

In prima parte, intitulată: Cum ne naștem? descrie după Duval ovulațiunea și desvoltarea intrauterină a embrionului.

Partea a doua, care poartă titlul: Cum viețuim?—cuprinde anatomia diferitelor sisteme ale omului: osos, muscular, circulator, nervos; organele simțurilor, aparatul digestiv și respirator. Intr'alt capitol vorbește de modul cum s'au format aceste diferite organe, face apoi studiul funcțiunilor corpului uman, începând cu cele de nutrițiune, trecând în revistă constituțiunea și valoarea alimentelor și modul cum se face digestiunea și absorpțiunea lor. Studiază apoi funcțiunile glandelor cu secrețiune externă și internă, această parte lasă însă de dorit din punctul de vedere al exactității.

Partea a treia: Cum murim?—nu cuprinde decât câtevà pagine, fără ca să discute cauzele morții, ci indică numai că încetarea diferitelor funcțiuni, sau desfacerea vieții generale, cum se exprimă autorul, constitue moartea unui organism.

Cartea în întregimea ei este o lucrare de vulgarizare, utilă pentru a da noțiuni de biologie mulțimii, insuficientă însă pentru a mulțumì

pe un om cult. Afară de aceasta nu cuprinde aproape nimic original, iar titlul primelor două părți nici nu corespunde destul de bine cu conținutul lor, așà că nu sunt de părere ca această carte să fie premiată.

Colonel Sc. Panaitescu și **Locotenent C. Fometescu,** *Cetirea Hărților* și *Comunicațiuni.* București 1909—1910.—*Raport de* **General Gr. Crăiniciann.**

Am examinat cu luare aminte aceste două scrieri și asupra fiecăreia am constatat cele ce urmează:

a) *Cetirea Hărților.*

Cetirea hărților este o știință foarte importantă; este o parte din știința cetirii în general.

In adevăr, harta este cartea specială a pământului sau a unei părți din pământ. Omul care trăește și lucrează pe pământ va fi tot atât de înlesnit, în unele activități ale sale, dacă știe să citească o hartă, precum este omul care știe să citească în cărți, în orice ramură a activității omenești.

Cetirea hărților este necesară nu numai militarului, dar oricărui om, care se mișcă pe pământ, căci harta îi arată mai dinainte pământul și-i permite a-și regulà și hotărî mai dinainte mișcările și activitățile sale, cari sunt în legătură cu acest pământ.

Astfel, lucrarea colonelului Panaitescu, deși poartă un titlu modest și face parte dintr'un curs militar sau de inginerie (Topografia), totuș ea are un câmp nemărginit și face parte din știința sau cultura generală a omului. Bine zice dar autorul, când scrie că «azi întrebuințarea hărților trebue să fie la îndemâna oricui, căci harta este ca și busola, și chiar mai mult».

In țara noastră, în care principala activitate a locuitorilor este cultura pământului, pe suprafețe mai întinse decât acelea ale fabricelor, cetirea hărților este cu mult mai importantă decât în țerile industriale. Cât este de înlesnită cultivarea unei moșii cu planul ei în mână, plan planimetric, parcelator și chiar altimetric!

In privința învățăturii cetirii hărților, drept zice autorul, când afirmă, că «Literatura noastră asupra cetirii hărților este foarte săracă, prin faptul că sau se tratează această chestiune elementar și arid, sau se înglobează în alte chestiuni».

Este adevărat totuș, că subiectul în sine este foarte arid, tot așà de arid ca și învățătura cetirii și scrierii.

Dar cu atât mai mare este meritul autorului de a se fi aplicat la un studiu atâta de arid, deoarece autorul a făcut atâtea înalte studii ştiinţifice în ţară şi în străinătate şi a explorat în scop ştiinţific şi cu micile lui mijloace mai toate ţerile din Europa.

Ca literatură — şi încep cu aceasta, căci ea este întâia unealtă a oricărui studiu — cartea Colonelului Panaitescu se prezentă în bune condiţiuni: gramatica, sintaxa, punctuaţiunea, ortografia Academiei, stilul, logica, metoda, analiza, sinteza, etc., toate sunt foarte bine observate. Această constatare are importanţa sa în ţara noastră, unde — şi cu deosebire în armată — nu prea se dă mare atenţiune literaturii române!

Nu aş puteà imputà autorului decât unele nologisme, ca «ansamblu», «înglobare», etc., cari nu prea intră în geniul limbii noastre.

Ca fond ştiinţific, cartea Colonelului Panaitescu se prezentă în excelente condiţiuni: idei şi concepţiuni originale, comparaţiuni de sisteme şi deducţiuni logice şi întemeiate, cercetări şi cunoştinţe pozitive culese la faţa locului din instituţiunile sau congresele ţinute în diferite ţeri, cu privire la studiul geografiei, precum în Finlanda, Italia, etc.

In *capitolul I*, autorul stabileşte mai întâiu principiile redactării hărţilor şi ale întocmirii alfabetului sau abecedarului cetirii hărţilor, sub numele adoptat de: *Atlas de semne convenţionale*. Acest nume mi se pare mai puţin nimerit decât acela al autorului, de: *Alfabet sau abecedar cartografic*. Principiile sunt lămurite, precise şi pline de caracterul aplicaţiunii şi practicei.

In *capitolul II*, autorul studiază cartografia *planimetrică* română şi străină, pe cari le compară şi deduce concluziuni foarte interesante şi folositoare. Cu deosebire, cunoştinţa cartografiei hărţilor ţerilor cari ne înconjoară, ca Rusia, Austro-Ungaria, Bulgaria şi Serbia, ne este de mare folos, mai cu seamă din punct de vedere militar.

Autorul a trebuit să pună mare răbdare şi stăruinţă, pentru ca să cetească o mulţime de foi din hărţile noastre şi din cele străine, pentru ca să poată găsì caracteristica lor în raport cu principiile cartografiei, stabilite în capitolul I, şi cu Atlasele cartografiei române.

In *capitolul III*, autorul studiază cartografia *altimetrică* sau *figuratul terenului*, atât în hărţile noastre, cât şi în cele străine, ceeace ne procură cunoştinţa completă a cetirii hărţilor ţerilor cari ne înconjoară. In acest capitol, Colonelul Panaitescu dă dovadă de

o întinsă cunoştinţă tehnică a hărţilor noastre şi celor străine, demonstrând bunurile şi defectele cartografiei altimetrice întrebuinţate şi propunând principii şi regule originale de o valoare însemnată.

Astfel, în privinţa cartografiei altimetrice a hărţilor orometrice, autorul propune un diapazon de curbe, pentru toate scările, care să îndeplinească următoarele condiţiuni:

«Să nu se schimbe după scară însemnătatea valorii diferitelor curbe;

«Să se dea destulă plasticitate reprezentării terenului;

«Să se satisfacă şi nevoile tehnico-cartografice;

«Să se înlăture curbele cu cote fracţionare;

«Să se înlăture desenul prea multor curbe cu linii punctate;

«Să se înscrie atâtea cote pe hartă, cât să nu fie nevoie a se consultă necontenit valoarea echidistanţei în josul hărţii».

In *Capitolul IV* se tratează amănunţit despre *scrisul* hărţilor, atât la noi, cât şi în ţerile străine. Se compară din acest punct de vedere diferitele *Atlase cartografice*, întrebuinţate în ţară dela 1874 până acum, şi se studiază în mod critic aplicarea lor în o mulţime de foi din hărţile noastre.

In *Capitolul V*, autorul studiază *Atlasul cartografic* în vigoare la noi, publicat de Serviciul geografic al armatei în 1902 (vol. I) şi în 1907 (vol. II).

In *Capitolul VI*, cel din urmă, se examinează metoda de studiu a terenului în corpurile armatei noastre şi în şcoalele militare. Autorul expune această metodă şi o critică în mod foarte nefavorabil, după cum merită. Apoi, bazat pe principiile unei pedagogii raţionale, pe cari le stabileşte precis, autorul propune, pentru studiul terenului şi cetirea hărţilor, o nouă metodă, care se impune nu numai în armată, dar tuturor şcoalelor din ţară.

Din cele expuse până aci, rezultă că cartea Colonelului Panaitescu, *Cetirea hărţilor*, este de o valoare ştiinţifică adevărată şi merită premiul la care concurează.

b) *Comunicaţiuni.*

Această a doua lucrare, prezentată de Colonelul Panaitescu şi Locotenentul Fometescu este foarte bine scrisă.

Cu toate acestea, scrierea nefiind decât un curs teoretic rezumat asupra comunicaţiunilor, fără multă originalitate sau critică com-

parativă și deductivă, socotesc că nu se găsește în condițiunile de a fi recomandată Onor. Academii, pentru premiare.

Dr. Constantin C. Pastia, *Opsoninele și metoda opsonică în febra tifoidă*. Teză pentru doctoratul în medicină. — *Raport de* **Dr. V. Babeș.**

Opsoninele sunt substanțe găsite în sânge, cari slăbesc microbii, astfel încât ei pot fi înglobați în leucocite. In imunitate, atari corpuri sunt îmmulțite. Nu este însă rațional de a numì toate atari substanțe opsonine, precum o face școala franceză și autorul, căci e vorba de substanțe cu caracter cu totul diferit.

Autorul zice că aceste substanțe au fost prevăzute de Metschnikoff, sub numele de stimuline, însă nu este așà, căci numele de stimuline se referă la leucocite, cari ar fi îndemnate de aceste substanțe de a atacà și a mâncà microbii. Atari substanțe, dacă în adevăr există, nu sunt opsonine, căci opsoninele nu stimulează leucocite, ci slăbesc numai microbii. Wright a creat o metodă pentru a măsurà cantitatea opsoninelor și a constat că în imunitate cantitatea opsoninelor crește, pe când dacă boala merge spre rău, ea diminuă. Pe când această metodă se aplică cu folos în unele boale, tratamentul lui Wright, bazat pe această metodă, n'a dat rezultate și n'a fost adoptat pentru cele mai multe boale infecțioase. Autorul a găsit că adaogerea de chinină și de opiu produce asemenea o diminuare a opsoninelor, și conchide ca în boalele infecțioase să ne ferim a administrà atare substanțe. Noi credem însă că lupta organismului în contra infecțiunilor nu se petrece numai între opsonine și microbi, ci că sunt și multe alte momente cari intervin și a căror influențare în bine prin opiu sau prin chinină poate să fie mai importantă decât influențarea în rău prin diminuarea opsoninelor.

Autorul posedă bine tehnica cercetărilor opsonice și-și propune a controlà cercetările lui Breton și Petit, lui Milhit și Chantemesse asupra opsoninelor în febra tifoidă. Și autorul a găsit că în febra tifoidă opsoninele sunt îmmulțite; n'a putut însă găsì un indice sigur pentru a puteà diagnosticà boala cu ajutorul opsoninelor și nu poate deci stabilì vreun procedeu bazat pe întrebuințarea opsoninelor pentru diagnosticul, prognosticul sau pentru tratamentul boalei.

In adevăr modul cum lucrează opsoninele în febra tifoidă nu este bine lămurit. Este adevărat că opsoninele sau substanțele analoge sunt îmmulțite în febra tifoidă, însă ele sunt tot atât de îmmulțite în

cazuri uşoare, ca şi în cazuri grave, mai departe leucocitele par că nu joacă un rol mare în această boală, căci sunt împuţinate în febra tifoidă. In această boală există probabil alţi factori necunoscuţi încă, cari decid de soarta bolnavului.

Lucrarea d-lui Pastia este bine documentată, scrisă într'un stil ştiinţific, neapărat în această limbă plină de galicisme, cari au câştigat la noi drept de cetăţenie, mai cu seamă în lucrările de medicină ştiinţifică.

Constat cu regret nenumărate erori de tipar cari îngreuează cetirea lucrării.

Abstrăgând dela aceste incoveniente, partea experimentală a lucrării e bine îngrijită şi stabileşte fapte util de cunoscut în domeniul opsoninelor.

Cred însă că faţă cu numărul însemnat de lucrări de mare valoare, cari s'au prezentat în acest an la premiul Adamachi, lucrarea d-lui Pastia este mai puţin aptă să fie premiată.

Dr. G. Z. Petrescu, *Studiu asupra cauzelor lăţirii şi stării actuale a sifilisului în România. Sifilisul la ţară.* Bucureşti 1910. — *Raport de* **Dr. G. Marinescu.**

Lucrarea aceasta constitue un volum de 244 de pagine, cu o hartă a ţerii indicând topografia sifilisului şi cu foarte multe tablouri statistice, rezultatul unor studii laborioase.

Autorul începe printr'un interesant istoric, în care menţionează toate actele şi publicaţiile din ţara noastră relative la această boală. Reproduce chiar multe din aceste documente, arătând toate fazele prin cari au trecut statisticile şi măsurile luate altă dată în contra sifilisului. Face apoi raportul anchetei întreprinse de d-sa în 1909, cu ajutorul medicilor de plasă, asupra răspândirii sifilisului la ţară. Iea pe rând toate judeţele, indicând cazurile de sifilis din fiecare comună şi încheie cu o reprezentaţiune grafică a proporţiei la mia de locuitori de cazurile de sifilis activ pe judeţe. Rezultă din aceste date că judeţele limitrofe, unde contactul cu străinii este mai frecvent, sunt şi cele mai bântuite de sifilis, aşà sunt judeţele Suceava şi Mehedinţi. De asemenea sunt mai infectate judeţele, unde s'au creat industrii mari, deci unde sunt şi mulţi lucrători străini. Numărul total al sifiliticilor dela ţară este de 13.653, ceeace revine 2.4 la mie, deci pustiirile făcute de această boală nu sunt atât de grozave, precum se crede în general.

In alt capitol tratează despre cauzele şi mijloacele de lăţire ale sifilisului la ţară. Autorul consideră ca atari:

1. Immulţirea şi îmbunătăţirea căilor de comunicaţiune, acestea favorizând contactul dintre ţărani şi orăşeni.

2. Lucrările tehnice mari, prin întrebuinţarea lucrătorilor străini.

3. Armata — aceasta fiind un factor foarte important în răspândirea sifilisului, şi autorul indică un număr însemnat de comune, unde această boală a fost cu siguranţă introdusă prin intermediul oştirii. Citează din acest punct de vedere un raport al d-lui Dr. V. Buşilă, asupra contaminării cu sifilis a comunei Măţău (27 cazuri), cu ocaziunea trecerii regimentului Muscel No. 30 în manevre

4. Slujbaşii trimişi din oraşe la ţară.

5. Ţiganii, prin vieaţa lor nomadă, transportă deasemenea sifilisul dela un loc la altul.

Autorul descrie apoi modul cum se tratează actualmente sifilisul la ţară, insistând asupra insuficienţei acestui tratament. In urmă propune câtevà măsuri, ce trebuesc luate pentru profilaxia sifilisului la ţară, indicând şi descriind măsurile legale şi administrative necesare, apoi pe cele medicale şi morale. Printre măsurile legale şi administrative propune vizita medicală obligatorie pentru unele categorii de locuitori dela ţară, ca mici slujbaşi de căi ferate, poste, telefoane, şosele, agenţi sanitari, revizori de vite, forestieri, etc., precum şi soldaţi şi servitoare întorşi din oraşe.

Autorul îşi termină interesanta sa lucrare, scrisă în mod limpede şi cu foarte multă competenţă, insistând asupra rolului moral al medicului la sate, rol care este considerabil şi care totuş se poate rezumà în două lucruri: exemplul şi cuvântul.

Sunt de părere ca să se decearnă autorului acestei lucrări o parte din premiul Adamachi, în cazul când membrii Secţiunii ştiinţifice nu văd un neajuns în faptul că ea a fost scrisă în urmà unei însărcinări din partea Direcţiunii Serviciului sanitar, şi că este în prima linie o lucrare de statistică, ce nu permite autorului să dea toată măsura ştiinţei sale.

Gavr. Todică, *Studii ştiinţifice»*, fasc. I—II (III—IV). Orăştie 1910. — *Raport de* **Dr. C. I. Istrati.**

D-l Gavril Todică, contabil din Geoagiu (Algyógy în Transilvania), a prezentat Academiei spre premiare publicaţiunea sa din 1910, intitulată «Studii ştiinţifice», în 4 fascicole.

D-sa, după cum singur o spune, în prospectul său din Martie a. tr., a publicat în aceste fascicole, de câte 3 — 4 coale, octav, fiecare, mai multe articole şi foiletoane atingătoare de ştiinţă, şi pe cari, după cum ne arată, le publicase dejà în mai multe reviste şi ziare.

Sunt fericit a puteà aduce laude d-lui Todică pentru năzuinţa sa de a vulgarizà ştiinţele, pentru cari d-sa are o deosebită aplicare, şi despre cari, adesea, se exprimă nu numai cu entuziasm, dar şi cu o frumoasă formă literară.

Literatura română erà lipsită de o astfel de publicaţiune, pe care o îndeplineşte în mod meritoriu, în Bucureşti, ziarul *Natura*, în jurul căruia s'au adunat oameni de o adevărată valoare, cari caută să răspândească în publicul român şi mai ales în lumea şcolară adevărurile cucerite de ştiinţă.

Nimeni însă la noi nu a ajuns pe neuitatul Dr. Baraş, care a scris admirabile pagine, cu deosebire în importanta sa lucrare: «*Minunile Naturii*» şi suntem încă în aşteptarea adevăraţilor vulgarizatori, ca Louis Figuier sau Emile Gautier, şi alţii din străinătate.

Cele 2 prime fascicole ale d-lui Todică conţin variate dări de seamă asupra a 14 chestiuni ştiinţifice, iar ultimele 2 sunt o monografie asupra atmostferei.

In general d-sa scrie plăcut şi dovedeşte nu numai numeroase cunoştinţe ştiinţifice, dar şi literare. Din toate se vede că este un sârguitor autodidact.

In primul articol, care e scris în anul 1904, intitulat: *Ne trebue cultură ştiinţifică*, d-sa o dovedeşte aceasta cu prisosinţă, mai ales când zice:

«Dar ştiinţa e chiar ea însăş poezie. Oamenilor de ştiinţă li se deschid orizonturi imense, acolo unde ignoranţii nu văd nimic».

Tot astfel când scrie:

«Un fizician, un chimist, un astronom din zilele noastre sunt fără precurmare în contact cu sublimul, ce întrece, incomparabil, sublimul cântat sub diferite forme, de Omer, Dante, Shakespeare, Ariosto, Milton».

Am de observat însă că adesea d-sa întrebuinţează expresiuni străine ca: *frapează* (pag. 9), *instrua* (pag. 10), *neglijem* (pag. 11), *estinse* (pag. 67), *neexcepţionabil* (pag. 81), *pardonaţi* (pag. 105), *quotientu* (pag. 105), *promenadă* (pag. 106), *grasat* (pag. 110), *manuarea cu otrăvuri* (pag. 134), *căthău* (pag. 136), *Ovidiu des-*

mântă (pag. 136), *strangulată* (pag. 138), *madamele* (pag. 139), *claustru* (pag. 143), *cocoane* (pag. 148), *privire fugitivă* (pag. 151), *pudre* (pag. 163), *difundează* (pag. 9, fasc. ult.), *oxidaţiile repentine* (pag. 12 f. u.), *gimnastica plumânilor* (pag. 13 f. u.); se precipită *uluite* de propria lor greutate (pag. 23 f. u.); să *eruăm* cu ajutorul unui microscop (pag. 23 f. u.); oxigenul uscat este *impotent* faţă de minerale (pag. 26 f. u.); urechia *aficiată* de mişcările undulatorice (pag. 28 f. u.); au fost *smâncite* şi aruncate (pag. 43 f. u.) şi aşà mai departe.

Sunt chiar unele pasaje, pe cari nu le cred tocmai exacte, astfel:

«Abià sunt doi secoli, de când idea religioasă, liberată de idololatri şi mitologii de tot soiul de superstiţiile ignoranţei primitive, s'a putut înălţà în cadrul evoluţiunii ştiinţifice moderne» (pag. 9).

«Grandioasa arhitectură a *cerurilor*» (pag. 11).

Sunt chiar părţi scrise destul de slab, cum e capitolul VII; uneori şi erori ştiinţifice:

«Capacul sticlelor de sifon (Soda-Wasser) e din plumb» (pag. 163); «iar mai *anii trecuţi* Claisher din Anglia» (pag. 5 f. u.), — când de atunci au trecut mai multe decenii»; «angajează *tot* oxigenul şi azotul din raionul lor» (pag. 13 f. u.).

Vorbind de bioxidul de carbon zice:

«Disolvat în apă de ploaie, disolvat în apa solului: crapă blocuri de piatră, distruge stânci uriaşe, macină pietrişul şi în genere el este motorul ascuns, că ici se formează văi, colo se formează prăpăstii, ici svâcneşte câte un cutremur de pământ, colo tresare câte un vulcan» (pag. 27 f. u.), şi aşà mai departe.

Găsim chiar expresiuni curioase ca: *sborul locomotivelor* şi: *alergăm pe oceane cu corăbii* (pag. 12); mulţimea *pestriţă* (pag. 64); *don telegrafistul* (pag. 96); *pentru a mă uşurà la conştiinţă* (pag. 106); *uzină datorită epidemiei* (pag. 110); *fiuviul electric* (pag. 113); *cadavre sucombate în holeră şi în ciumă* (pag. 149); *şi catapulte, cadavre sucombate în ciumă* (pag. 150).

Tot astfel:

«Orgoliul, ambiţia oarbă, trufia, susţin încă *în tălpi* o sumă însemnată de obiceiuri *leit-poleit* sălbatice» (pag. 155)...; «nu odată otrăvurilor *li se vine* actul din urmă» (pag. 156)... «Nu e rar simptom şi canibalism» (pag. 160) (!)... «Unde omul trece şi se petrece (pag. 3 f. u.)... *Aerul o iea la fugă peste câmpii... aerul sboară pe calea norilor*» (pag. 34 f. u.), şi aşà mai departe.

D-l Todică în prima fascicolă se ocupă şi de mişcarea ştiinţifică

dela noi, pe care 'o descrie, cam după mijloacele de cari a dispus, spre a fi informat.

In general însă lucrarea sa, mai ales când ne gândim cu câte greutăţi s'a făcut, cu câte sacrificii a dat-o la lumină şi în ce mediu apare, merită toată lauda şi atenţiunea noastră.

Din punctul de vedere ştiinţific, lucrarea, neavând nimic original, *nu poate fi recomandată spre premiare.*

Dacă am arătat însă mai sus micile erori sau curiozităţi găsite, aceasta am făcut-o, pentru ca d-l Todică, pe viitor, să puie şi mai multă îngrijire în publicaţia sa, căci cu siguranţă atunci când fascicolele sale vor reprezentà o muncă de câţivà ani, de sigur că Academia va puteà să le răsplătească, ţinând seamă numai de caracterul lor de vulgarizare, care este foarte meritoriu, în ce priveşte ridicarea culturală în general şi cu deosebire a fraţilor noştri din Ungaria.

COMISIUNEA PREMIILOR NĂSTUREL ŞI AL ASOCIAŢIUNII CRAIOVENE DIN 1911.

ŞEDINŢA DELA 21 IANUARIE 1911.

Preşedinţa d-lui *M. C. Sutzu.*

Comisiunea îşi constitue biuroul, alegând Preşedinte pe d-l *M. C. Sutzu* şi Secretar pe d-l *Gr. Antipa.*

Comisiunea iea apoi cunoştinţă de cărţile intrate la concursul premiilor Năsturel şi Craiovean şi, în urma părerilor schimbate, se procede la împărţirea între membri, pentru facerea rapoartelor speciale asupra acestor cărţi, precum urmează:

La premiul Năsturel:

Bianu (Doctorul Vasile), Doctorul de casă sau Dicţionarul sănătăţii. Buzău 1910	d-lui	*Dr. G. Marinescu.*
Buzila (Ştefan), Monografia comunei Sâniosif, comitatul Bistriţa-Năsăud. Sâniosif 1910	»	*A. Bârseanu.*
Craioveanu (Arhiereul Sofronie), Noul Testament. Partea întâia. Evangheliile. Ediţia a II-a. Bucureşti 1910	»	*C. Erbiceanu.*
Dimitrescu (Marin), Şcoalele secundare din Frankfort a/Main. Bucureşti 1910	»	*A. Bârseanu.*
Dragomirescu (T.), Stăpâni şi slugi. Studiu comparativ între stăpâni şi slugile din străinătate şi cei dela noi. Bucureşti 1910	»	*A. D Xenopol.*
Ionescu (D. Gh.), Nopţi învinse. Constanţa 1911 .	»	*I. C. Negruzzi.*
Leonte (Angelina) şi Maior S. Leonte, Calendarul cultural al României. 1911. Bucureşti	»	*I. Caragiani.*
Popescu (Diaconul Ştefan S.), Câtevà observaţiuni referitoare la decadenţa catolicismului şi la uneltirile lui în România. Craiova 1910	»	*D. Onciul.*

Rosetti (Radu D.), La capătul pământului. Note de călătorie. Bucureşti 1910 . . . . » *Duiliu Zamfirescu.*

La premiul Asociaţiunii Craiovene:

Boeriu (Gheorghe B.) şi Gheorghe Codrea, Metodul fonomimic aplicat la învăţătura cetitului şi scrisului românesc. Făgăraş 1908 . . . . . . » *A. Bârseanu.*

Boieriu (Gheorghe B.), Abecedar întocmit pe baza metodului fonomimic. Făgăraş 1910 . . . » » »

Densuşianu, *Candrea*, *Caracostea*, Curs de limba română. Bucăţi de lectură şi gramatică pentru clasa I-a secundară. Bucureşti 1910 . . . . » *D. Onciul.*

» — pentru clasa a II-a secundară. Bucureşti 1910 . . . . » » »

» — pentru clasa a III-a secundară. Bucureşti 1910 . . . . » » »

Dimitrescu (Vasile T.), Istoria popoarelor vechi pentru clasa I secundară. Bucureşti 1910 . . . » *M. C. Sutzu.*

Dragu (Căpit. Constantin), Educaţiunea morală în armată. Noţiuni de pedagogie. Bucureşti 1910 . » *A. D. Xenopol.*

Ionescu (D.), Conducător pentru predarea gimnasticei în şcoalele secundare de băieţi şi de fete. Bucureşti 1909 . . . . » *Dr. V. Babeş.*

» — în şcoalele primare şi normale de băieţi şi de fete. Bucureşti 1910 . . . . . » » »

Kiriţescu (Const.) şi A. *Popovici Bâznoşanu*, Zoologia pentru clasa I-a secundară. Ediţia a II-a. Bucureşti 1910 . . . . » *Gr. Antipa.*

» Botanică pentru clasa a II-a secundară. Bucureşti 1910 . . . . » » »

» Anatomia şi fiziologia omului, cu aplicare la Higienă pentru clasa a IV-a secundară. Bucureşti 1909 . . . . » » »

Léauteÿ (C. A.), La langue française en I-ère année (garçons). Bucureşti 1910 . . . . » *Duiliu Zamfirescu.*

» — (filles). Bucureşti 1910 . . . . . » » »

» — en 2-ème année (garçons). Bucureşti 1910 . . . . » » »

» — en 2-ème année (filles). Bucureşti 1910 . . . . » » »

Léautey (C. A.), La langue française en 3-ème année. Bucureşti 1910	d-lui *Duiliu Zamfirescu.*
» Les écrivains français du XVII-e siècle. Classe VI. Bucureşti 1906	» » »
Pacu (Moise N.), Manual de explicarea evangheliilor, conform programei în vigoare, pentru clasa a II-a liceală şi gimnazială. Ediţia a II-a. Galaţi 1910.	» *C. Erbiceanu.*
» Elemente de morala creştină, alcătuită după programa în vigoare, pentru cursul şcoalelor secundare. Ediţia a IV-a. Galaţi 1910 . .	» » »
Popa-Burcă (I.), Carte elementară de geologie pentru clasa a IV-a secundară. Bucureşti 1910 .	» *L. Mrazec.*
Popa Lisseanu (G.), Cultura romană în lectură ilustrată. Manual pentru studiul limbii latine. Clasa a IV-a gimnazială. Bucureşti 1910 . .	» *I. Bogdan.*
Simionescu (Dr. Ion), Noţiuni de geologie pentru şcoalele secundare inferioare, cât şi pentru cei ce vor să înveţe fără profesor. Ediţia a IV-a. Bucureşti 1910	» *L. Mrazec.*
» Elemente de geologie. Ediţia I. Bucureşti 1908	» » »
Stăncescu (Elena I.), Istoria popoarelor vechi pentru clasa I-a secundară de fete, alcătuită după programa cea nouă. Ediţia I-a. Craiova 1910 . .	» *M. C. Sutzu.*
Suchianu (I.) şi M. Stroescu, Carte de citire şi gramatică pentru clasa I-a secundară. Bucureşti 1909.	» *I. Bianu.*
Suchianu (I.) şi M. *Stroescu*, Carte de citire şi gramatică pentru clasa a II-a secundară. Bucureşti 1909	» » »
Suchianu (I.) şi M. *Stroescu*, Citire şi gramatică pentru clasa a III-a secundară. Bucureşti 1910.	» » »
Şpan (Dr. Petru), Lecţii de pedagogie. Sibiiu 1908.	» *D. Onciul.*
» » » Lecţii de psicologie. Sibiiu 1906.	» » »
» » » Lecţii de didactică. Sibiiu 1906.	» » »
» » » Noul Abecedar. Ediţia a II-a. Sibiiu 1906	» » »
» Carte de cetire. Ediţia a II-a. Sibiiu 1907 . .	» » »
Tănăsoiu (Victor), Aritmetică practică pentru meseriaşi. Ediţiunea I. Bucureşti 1910—11 . . .	» *Sp. Haret.*
Teodoru (D. A.) şi I. A. *Candrea*, Cours de langue française. Quatrième livre. Bucureşti 1910 . .	» *Duiliu Zamfirescu.*

ŞEDINŢA DELA 17 MAIU 1911.

Preşedinţa d-lui *M. C. Sutzu.*

D-l Preşedinte propune ca în locul d-lui Gr. Antipa, Secretarul Comisiunii, care lipseşte din ţară, să fie ales alt secretar.

— Se alege d-l *D. Onciul.*

Comisiunea procede la cetirea rapoartelor speciale asupra cărţilor intrate la concurs.

D-l *I. C. Negruzzi* ceteşte raportul d-sale asupra scrierii d-lui D. Gh. Ionescu, *Nopţi învinse*, prezentate la concursul premiului Năsturel.

— Concluziunile de a nu se acordà premiul se aprobă cu unanimitate.

D-l *A. D. Xenopol* ceteşte raportul d-sale asupra scrierii d-lui T. Dragomirescu, *Stăpâni şi slugi*, prezentată la acelaş premiu.

— Raportul, care conchide la nepremiare, se aprobă cu unanimitate.

D-l *D. Onciul* ceteşte raportul d-lui *C. Erbiceanu* asupra scrierii P. S. Sale Arhiereului Sofronie Craioveanul, *Noul Testament, Partea întâia, Evangheliile.* Ediţia II, prezentată la acelaş premiu. Prin concluziunile raportului se lasă la apreciarea Comisiunii acordarea premiului.

— Se respinge cu unanimitate acordarea premiului.

Se ceteşte raportul d-lui *A. Bârseanu* despre scrierea d-lui M. Dimitrescu, *Şcoalele secundare din Frankfort a/Main*, înscrisă la acelaş premiu.

— Concluziunea de a nu se acordà premiul se admite cu unanimitate.

Se ceteşte raportul d-lui *Sp. Haret* asupra scrierii d-lui Victor Tănăsoiu: *Aritmetică practică pentru meseriaşi*, prezentată la concursul premiului Asociaţiunii Craiovene.

— Concluziunea de a nu se acordà premiul se admite cu unanimitate.

Se ceteşte raportul d-lui *A. Bârseanu* asupra cărţilor didactice prezentate la acelaş premiu: *Metodul fonomimic aplicat la învăţătura cetitului şi scrisului românesc* şi *Abecedar întocmit pe baza metodului fonomimic* de Gheorghe B. Boieriu şi Gheorghe Codrea.

— Raportul, care conchide la nepremiare, se aprobă cu unanimitate.

ȘEDINȚA DELA 21 MAIU 1911.

Președința d-lui *M. C. Sutzu.*

Se cetește raportul d-lui *A. Bârseanu* asupra scrierii prezentate la premiul Năsturel: Buzila Ștefan, *Monografia comunei Sâniosif, comitatul Bistrița-Năsăud.*

— Concluziunea de a se acordà premiul se respinge cu unanimitate.

Se cetește raportul d-lui *Dr. V. Babeș* asupra scrierilor prezentate la premiul Craiovean: D Ionescu, *Conducător pentru predarea gimnasticei în școalele secundare de băieți și de fete* și *Conducător pentru predarea gimnasticei în școalele primare și normale de băieți și de fete.*

— Concluziunea de a nu se acordà premiul se admite cu unanimitate.

D-l *I. Caragiani* cetește raportul său asupra *Calendarului cultural al României, 1911,* de Angelina Leonte și Maior S. Leonte.

— Propunerea de premiare se respinge cu 5 voturi, contra 2.

D-l *D. Onciul* cetește raportul său asupra lucrării prezentate la premiul Năsturel: *Câtevà observațiuni referitoare la decadența catolicismului și la uneltirile lui în România,* de Diaconul Ștefan Popescu.

— Concluziunea de a nu se acordà premiul se primește cu unanimitate.

ȘEDINȚA DELA 24 MAIU 1911.

Președința d-lui *M. C. Sutzu.*

Se cetește raportul d-lui *Duiliu Zamfirescu* asupra scrierii prezentate la premiul Năsturel: Rosetti Radu D., *La capătul pământului. Note din călătorie.*

— Propunerea de premiare întrunește 4 voturi pentru, 3 contra, fiind și 1 abținere.

D-l *Dr. G. Marinescu* cetește raportul său asupra scrierii d-lui Dr. V. Bianu, prezentată la premiul Năsturel: *Doctorul de casă sau Dicționarul sănătății.*

— Propunerea de a se acordà premiul se admite cu 7 voturi pentru, contra 1.

Se cetește raportul d-lui *Duiliu Zamfirescu* asupra celor șase manuale didactice, prezentate de d-l C. A. Léautey la premiul Asociațiunii Craiovene.

— Propunerea de nepremiare se admite cu unanimitate.

Se ceteşte raportul d-lui *I. Bianu* asupra celor trei cărţi de cetire, prezentate la acelaş premiu de d-nii I. Suchianu şi M. Stroescu. Concluziunea raportului lasă la apreciarea Comisiunii acordarea premiului.

— Premiarea se respinge cu unanimitate.

ŞEDINŢA DELA 26 MAIU 1911

Preşedinţa d-lui *M. C. Sutzu.*

Se continuă cetirea rapoartelor asupra cărţilor didactice prezentate la premiul Asociaţiunii Craiovene.

D-l *M. Sutzu* ceteşte raportul asupra cărţii: Elena I. Stănescu, *Istoria popoarelor vechi.*

— Propunerea de premiare se respinge cu 7 voturi, contra 2.

D-l *M. Sutzu* ceteşte raportul asupra cărţii d-lui V. Dimitrescu, *Istoria popoarelor vechi.*

— Concluzia de a nu se acordà premiul se admite cu unanimitate.

D-l *C. Erbiceanu* ceteşte raportul asupra cărţilor: Moise N. Pacu, *Manual de explicarea Evangheliilor* şi *Elemente de morală creştină.*

— Propunerea de premiare se respinge cu 7 voturi, contra 2.

Se ceteşte raportul d-lui *L. Mrazec* asupra *Cărţii elementare de geologie* a d-lui I. Popa-Burcă.

— Propunerea de premiare întruneşte 2 voturi pentru, contra 7.

D-l *A. D. Xenopol* ceteşte raportul asupra *Educaţiunii morale în armată* de Căpitan Constantin Dragu.

— Propunerea de premiare întruneşte 3 voturi pentru, contra 6.

Se ceteşte raportul d-lui *I. Bogdan* despre *Cultura romană în lectură ilustrată* de d-l G. Popa Lisseanu.

— Propunerea de premiare se respinge cu 8 voturi, contra 1.

D-l *D. Onciul* ceteşte raportul asupra *Cursului de limba română pentru clasele I, II şi III secundare* de d-nii Densuşianu, Candrea şi Caracostea.

— Propunerea de premiare întruneşte 4 voturi, contra 5.

Se ceteşte raportul d-lui *I. Simionescu* asupra *Zoologiei*, *Botanicei* şi *Anatomiei* de d-nii Const. Kiriţescu şi A. Popovici Bâznoşanu.

— Concluziunea de a se acordà premiul se admite cu 8 voturi, contra 1.

D-l Preşedinte *M. Sutzu* declară premiaţi pe d-nii Kiriţescu şi Popovici Bâznoşanu.

ŞEDINŢA DELA 26 MAIU 1911.

Preşedinţa d-lui *M. C. Sutzu.*

Comisiunea, rezumând lucrările sale din cursul sesiunii generale, aduce la cunoştinţa plenului că a acordat premiul Năsturel de 4.000 lei d-lui Dr. Vasile Bianu pentru scrierea sa: *Doctorul de casă sau Dicţionarul sănătăţii* şi premiul *Asociaţiunii Craiovene* de 1.500 lei autorilor asociaţi, d-nii Const. Kiriţescu şi A. Popovici Băznoşanu pentru cărţile didactice: *Zoologie pentru clasa I secundară, Botanică pentru clasa II secundară* şi *Anatomia şi Fiziologia omului pentru clasa IV secundară.*

Premiul Năsturel.

Dr. Vasile Bianu, *Doctorul de casă sau Dicţionarul sănătăţii.* — *Raport de* **Dr. G. Marinescu.**

D-l Dr. Bianu a căutat prin lucrarea sa să umple un gol, de mult simţit la noi, adică să dea într'o formă simplă, dar exactă, noţiunile necesare pentru îngrijirea sănătăţii noastre şi pentru cunoaşterea diferitelor boale. Lucrarea aceasta este scrisă pe înţelesul tuturora, deci la nivelul cunoştinţelor marelui public. Pentru a-şi ajunge scopul său, a adoptat forma de dicţionar, ca cea mai apropiată şi utilă.

Lucrarea d-lui Dr. Bianu formează un volum de 808 pagine, pe două coloane, şi e provăzută cu numeroase figuri (315), intercalate în text.

Dela început se înţelege că sarcina ce şi-a luat autorul eră destul de grea, căci trebuià să împace nevoile omului cult, ale studentului în medicină sau ale tânărului medic, cu acelea ale publicului mai puţin instruit, deşì Dicţionarul sănătăţii se adresează în prima linie acestuia din urmă.

Metoda adoptată de d-l Dr. Bianu este următoarea: Cuvântul tehnic al fiecărei boale, organ, tratament sau măsură igienică este explicat în termini populari, accesibili la toată lumea, şi apoi dă o descripţiune, mai mult sau mai puţin completă, acestor termini tehnici. In general aceste descrieri sunt destul de exacte, deşì s'au strecurat pe ici, pe colo, oarecari greşeli ştiinţifice, precum se constată la explicaţiunea şi la descripţiunea eclampsiei, a tetaniei, a torticolisului, a afaziei, etc., totuş d-sa posedă cunoştinţe destul de întinse şi de precise de medicină şi este un bun cunoscător al psicologiei poporului

nostru. Dă sfaturi luminate cetitorului, cum se vede, de pildă, între altele la cuvântul «abstinenţă», unde se ridică, cu drept cuvânt, contra posturilor prea mari şi inoportune, ce se prescriu în religia noastră.

Autorul mai adaoge, pe ici, pe colo, zicători, proverbe, chiar cântece, ale poporului nostru, acolo unde ocaziunea se prezentă. De asemenea indică numele popular al fiecărei boale, aşà încât cetitorul nepreparat se poate orientà; astfel tetanos=fălcariţa; epilepsia = boala copiilor, ducă-se pe pustii, etc.; tuberculoza = oftică; diaree=urdinare; cefalalgie=durere de cap, etc. Cu prilejul descrierii fiecărui organ, descrie şi boalele şi leziunile lui; nu este însă totdeauna consecinte, căci, de pildă, descrie boala lui Bazedow la cord şi nu la glanda tiroidă.

Tratamentele indicate de autor sunt îndestulătoare şi în curent cu cunoştinţele noastre actuale, dar şi acì găsim câte odată lacune, şi ca probă n'aş aveà decât să citez la tratamentul guşei exoftalmice, că autorul nu indică decât tratamentul lul Dieulafoy, care este cel mai puţin însemnat din tratamentele cunoscute astăzi, ca dând rezultate bune în această boală.

După cum am zis, autorul are intercalate în text mai multe figuri, unele originale, dar cele mai multe după dicţionarul lui Galtier. Reproducţiile lasă uneori de dorit, cum este de pildă aceea relativă la creier, unde se observă o lipsă de claritate; cifrele fiind prea mici, cu greu se poate distinge însemnătatea lor.

Autorul mai ţine seamă şi de staţiunile noastre balneare, ale căror izvoare, ca şi compoziţia chimică, sunt îndestulător indicate.

In rezumat, Dicţionarul d-lui Dr. Bianu nu este pur şi simplu o prelucrare sau o compilaţiune după mai mulţi autori; deşi a făcut numeroase împrumuturi dela aceştia, totuş se recunoaşte uşor, că d-sa însuş este un bun cunoscător al patologiei şi că posedă cunoştinţe destul de frumoase de terapeutică. Cum este prima lucrare de acest fel şi cum pe de altă parte autorul a depus o muncă însemnată în efectuarea acestui dicţionar, care este menit să aducă reale servicii marelui public, scriindu-l totodată într'o limbă curat românească şi întrebuinţând ortografia Academiei, sunt de părere ca să i se acorde premiul Năsturel.

Preotul **Ştefan Buzila**, *Monografia comunei Sâniosif — comitatul Bistriţa-Năsăud.* Sâniosif 1910. — *Raport de* **Andreiu Bârseanu.**

Părintele Ştefan Buzila, preotul comunei Sân-Iosif sau Poiana, un sat de pe valea Ilvei din comitatul Bistriţa-Năsăud, voind a face

cunoscut trecutul și relațiunile prezente ale comunei conduse duhovnicește de dânsul, s'a simțit dator a scrie această monografie; sau cum se exprimă dânsul în introducerea la lucrarea sa: «N'am scris această monografie, pentru ca să dobândesc recunoștință dela cinevà, ci pentru ca să-mi îndeplinesc o datorință a oficiului meu față de comuna ce o conduc».

In adevăr însă părintele Buzila merită toată recunoștința pentru felul cum și-a înțeles problema sa și pentru chipul cum a căutat s'o rezolve. Dânsul n'a cruțat nici o osteneală, ca să lumineze trecutul comunei sale, o comună grănițerească, despărțită în partea a doua a veacului XVIII de comuna Maier, și să arate cu deamăruntul relațiunile în cari trăesc fiii săi duhovnicești în timpul de față, stăruind în deosebi asupra silințelor Poienarilor de a-și susțineà cele două instituții culturale ale lor: *biserica* și *școala*.

După un scurt capitol introductiv despre poziția comunei, dânsul tratează despre originea, fundarea și numele comunei, trece apoi la genealogia familiilor din comună, împărțite în: familiile așezate în Poiana înainte de regularea comunei, cele așezate cu ocaziunea regulării (a despărțirii de Maier) și după regulare, și în fine cele așezate în comună după desființarea graniței.

Cu o răbdare de benedictin autorul urmărește în acest capitol, care cuprinde aproape jumătate lucrarea (pag. 8—156), pe temeiul actelor parohiale și al tradițiunii, originea diferitelor familii, descendența și ramificațiunile lor, soarta diferiților membri ai familiilor, tradițiunile — unele foarte interesante — păstrate în feluritele familii, etc.

Urmează apoi împărtășirile despre parohie și bisericile vechi, despre edificarea și prevederea cu cele de lipsă a bisericii celei nouă (la ceeace însuș părintele Buzila a avut rolul de căpetenie), despre averea bisericii și despre administrarea ei, despre arhiva parohială, cimitir, preoții, curatorii (epitropii), cantorii și feții (crâsnicii, eclisierii) bisericii.

Un capitol aproape tot așà de mare tratează despre școala din Sân-Iosif, arătându-se istoricul înființării ei, mijloacele ei de susținere în trecut și astăzi, caracterul ei (mai întâiu grănițeresc și apoi confesional) și autoritățile, cărora a fost și este supusă, salariul învățătoresc în trecut și astăzi, localul școalei, mobilierul ei și mijloacele de învățământ, învățătorii și frecvența școalei.

Se vorbește apoi despre persoanele mai însemnate, ieșite din comună, despre familiile trecute în Moldova sau în altă parte, despre

participarea Poenarilor, ca grăniceri, şi după desfiinţarea graniţei, la diferitele răsboaie sub steagul Habsburgilor, arătându-se cu numele cei ce au luat parte la diferitele campanii şi cei ce au rămas pe câmpul de luptă.

Capitolul următor se ocupă cu comuna politică, vorbindu-se despre autorităţile administrative în diferite timpuri, despre membrii comitetului comunal, despre primarii, notarii, colectorii şi cassierii comunei, despre cvartirul oficerilor pe timpul graniţei, despre cancelaria comunală şi despre locuinţa parohului; se arată apoi hotarul comunei cu numirile părţilor lui, productivitatea pământului, apele hotarului, locuinţele sătenilor, modul de clădire şi întocmirea internă a caselor (dându-se numirile tuturor obiectelor mai de frunte), drumurile comunei şi ale hotarului, proprietăţile şi preţul pământului, muntele comunei (Ineuţul), părţile, apele şi plaiurile lui, precum şi modul lui de folosire, averea mişcătoare a comunei, numărul, soiul şi preţul vitelor ţinute de locuitori.

In fine se tratează despre mişcarea poporaţiunii dela anul 1812 încoace, despre ocupaţiunea locuitorilor, despre portul lor (arătându-se cu deamăruntul felul şi numele vestmintelor bărbăteşti şi femeieşti şi a părţilor lor), despre negoţ şi meserii, precum şi despre diferitele calamităţi, prin cari a trecut comuna (foamete, esundări, epidemii, furturi şi focuri), despre numele şi extensiunea pădurilor comunei şi despre modul lor de folosinţă.

Cum vedem, monografia părintelui Şt. Buzila este o icoană amănunţită a trecutului şi a prezentului comunei păstorite de dânsul. Ea va interesà de bună seamă deopotrivă pe istoric, pe etnograf şi pe economist, şi mai ales va fi un izvor de îmbărbătare pentru fiii comunei, al cărei bine îi zace aşà de mult la inimă autorului.

Deşì se extinde pe 350 pag. octav mare, ea nu este completă, căci după cum spune însuş autorul în «Introducere», dânsul ar fi voit să trateze încă şi despre bucătăria poporului, despre uneltele economice, despre pornirile spre bine şi despre scăderile parohienilor săi, despre starea materială a fiecărei familii în parte; n'a făcut-o însă, temându-se ca lucrarea sa să nu iea extindere prea mare. Deasemenea lipsesc părţile relative la vieaţa sufletească a poporului (obiceiuri, credinţe, jocuri şi cântece, etc.).

Cu toate aceste lipsuri şi cu toate că stilizarea lucrării pe alocurea este greoaie şi plină de latinisme şi provincialisme, totuş ea este o lucrare de valoare care merită toată lauda şi care ar fi vrednică chiar şi de un premiu aşà de mare, cum este premiul Năsturel de 4.000 lei.

Arhiereul Sofronie Craioveanu, *Noul Testament. Partea întâia. Evangheliile.* — *Raport de* **C. Erbiceanu.**

Din titlu se vede clar că editorul acestei prea însemnate cărți nu este autorul ei. De aceea riguros nici n'ar puteà această carte fi prezentată pentru premiile Academiei. Să vedem însă care este munca și osteneala depusă de editor și să-i apreciem meritul. Chiar Prea Sf. Sa în introcere zice: «Incă de pe când mă aflam preot slujitor la catedrala din sfânta Mitropolie a Ungro-Vlahiei, am început a luà părți din Sfânta Scriptură a Noului Testament și încet, încet a face celor patru Evangheliști, Mateiu, Marcu, Luca și Ioan, mici introduceri, traduse sau prelucrate, cari s'au tipărit la vreme în ziare și cari se găsesc acum în această carte, puse la începutul fiecărui Evanghelist. După aceea urmând rândueala, așà întocmai cum sunt tipăriți Evangheliștii în ediția Noului Testament a Sfântului Sinod, am despărțit fieștecare Evanghelist în Evangheliile — de rând — cele de toate zilele, înlăuntrul cărora s'au scris cu litere mici, pentru înțelesul deosebitor fieștecăruia, începuturi și sfârșituri ale Evangheliilor în text». Iată dar lucrarea proprie a Prea Sf. Sale în editarea evangheliștilor, utilizând Evanghelistarul pentru pericopele de peste an și la sărbători, etc.

Lucrarea Prea Sf. Sale este și tratatul despre tradiție și despre fiecare evanghelist aparte asupra evangheliei sale. Apoi pentru a impresionà mai mult pe cetitor, a introdus pe alocurea în text și icoane, cari reprezentă istorisirea concretă a pericopei zilei; a mai pus încă și concordanța textelor din evanghelii. Cam aceasta e osteneala editorului acestui imprimat. Nu este însă de tăgăduit că intreprinderea Prea Sf. Sale de a răspândì în public învățătura Noului Testament este prea laudabilă și meritorie. Formatul ediției este 4°, dar care nu poate servì de carte ritualistică, ci e numai pentru folosul particular al creștinilor. Cartea e un imprimat de lux și executată cu multă îngrijire; pe lângă muncă și cheltueală însemnată. Dar pentru cuvântul că publicația e o reproducere, ci nu o scriere originală, deși cartea e de cea mai mare valoare în creștinism, eu las la apreciarea Comisiunii de a se pronunțà asupra recompensei meritului editorului.

Marin Dimitrescu, *Școalele secundare din Frankfort a./Main.* București 1910. — *Raport de* **Andreiu Bârseanu.**

Cărticica aceasta (102 pag. in-8°), care face parte din «Publicațiunile Casei școalelor» și probabil dintr'o lucrare mai mare, cuprinde

observările și reflexiunile autorului asupra școalelor secundare din Frankfurt a./M., observări și reflexiuni făcute cu prilejul cercetării bogatului oraș de pe țărmurile Mainului.

Ea conține următoarele materii: După o introducere, în care se vorbește de edificiile școalelor secundare din Frankfurt (licee clasice și reale, clasice reformate și reale reformate), de întocmirea lor internă și de ordinea ce domnește într'însele, se arată programele diferitelor soiuri de licee, stăruindu-se în deosebi asupra celor reformate (în privința programei de materii, se înțelege) și făcându-se asemănare între programa acestor licee și programa mai nouă (din 1898) a școalelor secundare din România. După aceea autorul trece la expunerea observărilor făcute la cursurile, la cari a asistat, și anume: la limba latină, limba greacă, limbile moderne (limba franceză, germană, și engleză), istorie și geografie, științele naturale și fizice, desen, lucru manual, gimnastică, și încheie cu o călduroasă împărtășire asupra excursiunilor școlare, urmată de o scurtă concluzie.

Autorul e un bun observator și un admirator entuziast al ordinei ce domnește în școalele secundare germane, al relațiunilor prietenești dintre profesori, elevi și părinții elevilor, al spiritului de muncă și de împlinirea datoriei, ce se învață în aceste școale.

Expunerile sale vor fi cetite cu interes și cu folos de ori și cine urmărește cu tragere de inimă mersul învățământului secundar și cu deosebire de profesorii școalelor secundare, pentru care este menită această lucrare în prima linie, — deși trebue să constatăm, în unele locuri, stilizarea este cam pripită, dând loc la propozițiuni neclare sau rău construite, și deși lucrarea puteà fi mai ferită de greșelile de tipar, ce se întâlnesc pe fiecare pagină, mai cu seamă în citațiunile și numirile reproduse în limba germană.

Așà de ex. la pag. 10 întâlnim propozițiile: «Directorul dela școala reală, Sachsenhausen, îmi spuneà, că de când s'a introdus această măsură biblioteca profesorilor este cu mult mai folosită decât erà înainte, când cheia se păstrà numai la bibliotecar pe care nu-l întâlniam (cine?), când aveam nevoie de dânsul. In cazul când ar lipsì vreo carte, fiecare profesor e dator să cotizeze spre a cumpărà (cine?) cartea pierdută».

La pag. 17 aflăm pasajul: «Din această simplă enumerare de fapte se vede că școala secundară germană, căci peste tot domnește acelaș spirit de ordine, îmbrățișează întreaga manifestare a vieții școlarilor, iar corpul profesoral nu se socotește ca niște simpli func-

ţionari al căror rol se reduce numai la ora reglementară. Mintea şi inima lui (?) cuprinde întreaga vieaţă sufletească a elevilor.

Pe aceeaş pagină, cevà mai jos, se zice: «Profesorii cari îndrumează cu tragere de inimă pe şcolarii lor şi pe un ton prietenesc e cu neputinţă să nu le câştige sufletul».

La pag. 27 întâlnim fraza: «Spre a se pune capăt acestui neajuns s'a căutat să se introducă rotaţia printre profesorii de latineşte, însă s'a dat peste un rău şi mai mare: *elevii, cari au parte de un profesor slab în timp de nouă ani de zile în acest caz învăţământul lor clasic este cu desăvârşire compromis*».

La pag. 35: «De aceea rezultatele programei generale sunt păgubitoare şi din punctul de vedere al sănătăţii şcolarilor, *care* (?) *după câţivà ani de studiu, în loc de a face pe elevi mai vioi şi mai energici, din contră ei sunt obosiţi şi par chiar adormiţi.*»

Şi mai încolo pe aceeaş pagină: Şcoala nu trebue să piardă din vedere nici o clipă, că menirea ei de căpetenie constă în desvoltarea deopotrivă trupească şi sufletească a copiilor. Programele, cari nu ţin seamă de acest adevăr elementar comit un mare păcat naţional. *Afară de asta, în rânduirea materiilor s'a ferit* (cine?) *de a se grămădì studiul limbilor străine unele lângă altele, în aceeaş clasă, ci s'au distanţiat potrivit cu vârsta şi cultura şcolarilor*». — Aici este o evidentă lipsă de legătură între idei.

Pag. 40: «E de dorit însă, ca şi la noi, ca pretutindenea în statele civilizate, asemenea reforme să fie pregătite din vreme de corpul profesoral, care trebue să se ţină în curent cu îmbunătăţirile şcolare impuse de timp, căci introducerea lor în şcoale poate da *roadele pe deplin dorite,* numai prin consimţământul luminat al întregului corp didactic».

La pag. 98 întâlnim următoarea asemănare: «Intr'adevăr, *ce erà marea pentru Grecii din vechime şi pentru englezii de astăzi, tot atât de mult preţuieşte poporul german pădurea* pe care o socoteşte cu drept cuvânt, ca isvorul dătător de vieaţă».

In «concluzie» (pag. 100) se vorbeşte de un «*scop săpat în ziduri*» («Acest scop de altfel săpat în zidurile şcoalelor în versuri de felul acesta»: — Urmează citaţiunea), iar la pag. 102 se spune de un edificiu, care se adapă: «*Din aceste două isvoare curate* (e vorba de deprinderea de a muncì cu plăcere şi cu rânduează, şi de simţul datoriei) *se adapă întreg edificiul intelectual şi moral al şcoalei germane*».

La pag. 95 se face amintire de «fabrici de mine» şi ni se spune

că o parte din elevii liceului real Musterschule au vizitat în anul 1906—7 «chiar şi două *torpede* române, cari veniau din Anglia pe Rhin şi Main spre a merge spre Dunăre». — Cred că aici e vorba de *torpiloare*, pe cari autorul în fuga condeiului le numeşte torpede.

De asemenea cred că cu puţină băgare de seamă se puteau evità evidente greşeli gramaticale, ca cele următoare: «Profesorii au la îndemână în biblioteca şcoalei întreaga literatură ştiinţifică şi literară, de cari au nevoe»... (pag. 10). «Timpul vacanţ*ii*» (pag. 12). «Dacă, un şcolar se poartă rău, profesorul diriginte împreună cu Directorul pofteşte pe părinţi la şcoală spre a se înţelege asupra măsurilor ce sunt de luat în privinţa purtării fiului *său*» (pag. 12 şi 13). «Astfel, numai printr'o deplină încredere reciprocă şcoala şi familia *poate* pregătì cu temeiu tinerimea şcolară ce-i este încredinţată» (pag. 14 şi 15), etc.

Dar autorul numeşte însuş la pag. 100 lucrarea sa: «aceste notiţe şi aşà prea lungi». Fiind astfel, nu mă pot simţì îndreptăţit a o recomandà spre a fi premiată cu premiul Năsturel de 4.000 lei, cu toată stima ce o am pentru persoana d-lui autor.

T. Dragomirescu, *Stăpâni şi slugi.* Studiu comparativ între stăpânii şi slugile din străinătate şi cei dela noi. Bucureşti 1910. — *Raport de* **A. D. Xenopol.**

Este o alcătuire sui generis, greu de analizat, dar prea uşor de apreciat. Cartea este dedicată copiilor autorului: Constantin, George, Marioara şi Margareta-Eleonora, «ca îndrumare pe calea muncii şi a cinstei». Păcat că nu are tablă de materii, căci simpla ei reproducere ne-ar arătà ce soiu de amestec înfăţişează. Neputând însă urmărì pe autor în toate subiectele ce tratează şi din cari multe nu au nici un raport cu chestia slugilor, ne vom mulţumì a arătà câtevà exemple de modul cum el încheagă gândirea şi cari exemple ne vor lămurì pe deplin cu ce soiu de minte avem a face.

Chiar rândul întâiu cu care începe textul conţine o neexactitate; d-sa spune că «*miliardele* de oameni cari împopulează pământul». Pe pământ nu sunt mai multe miliarde de oameni, ci cel mult, după calcule bine înţeles aproximative, *un singur miliard* şi câtevà sute de milioane.

Intr'un loc, autorul spune că «condiţia slugilor s'a schimbat astăzi cu desăvârşire. Astăzi sluga doreşte să aibă odaie pe seama ei, să nu mai fie întrebuinţată la toate, să i se dea tain, Duminicile şi

sărbătorile să i se dea libertate spre a petrece, precum și a fi lăsate a merge singure în piață, să târguească, ca astfel bine înțeles să aibă mijlocul de unde ciupì pe stăpân. *Toate aceste* provin din cauză că slugile sunt lipsite absolut de ceeace spuneam, de lipsa de educațiune». Mai întâiu în fraza: «slugile sunt lipsite de *lipsa* de educațiune» este un non sens. Dar apoi cum se poate pune la un loc cereri drepte ale slugilor datorite propășirii conștiinței lor de om, ca libertatea de Duminică, odaia separată și la care au dreptul, cu ciupitul dela coșniță, și care din aceste provin din *lipsa lipsei* de educațiune?

Aiurea găsim următoarea afirmare fără nici un rost: «Se știe de toată lumea că slugile trăesc în relațiuni de dragoste cu indivizi, cari adesea nu au nici o ocupație. Cu toată atenția ce o au servitoarele față de amanții lor, aceștia abuzează de sinceritatea lor și le trădează cu altele, așà că cele trădate își pierd cu desăvârșire rostul slujbei lor și supunerea către stăpâni, și sfârșesc prin a ajunge pe drumuri bolnave, alcoolice și în cele din urmă moarte în vreun spital». In ce legătură stau aceste idei, cine ar puteà-o spune!

Altă dată autorul ne asigură că «*multe* din aceste slugi, fiind înzestrate cu daruri frumoase dela natură, prin diferite împrejurări au devenit agreabile și favoritele unor bărbați cu poziție înaltă, unele din ele au devenit chiar soțiile lor. Odată ajunse aici, ele duc o vieață din cele mai luxoase și sunt mai pretențioase decât cele de altă condiție socială. Așà că să nu vă mire când le vedeți pe la Nizza sau la Paris dându-și aere cari le trădează la moment originea. Ele mai ales sunt cele mai aprige importatoare de mode și cele mai iubitoare de petreceri, chiulhanuri. Ar zice cineva că însoțirea bărbaților sus puși cu servitoarele lor este regulă în țara noastră!!»

Cât de ridiculă este o asemenea constatare nu avem nevoie a mai notà.

In alt loc autorul arată cum slugile, în loc să lase biurourile cele pline de cărți și de note fără a se atinge de ele, când curăță, «îndată ce pleacă stăpânul, ele închid cărțile și turbură notele *în ciuda stăpânului,* crezând că prin aceasta face *un serviciu trebuincios și-l îndatorează*». Apoi una din două: sau sluga, când închide cărțile, crede că face bine, sau o face în ciuda stăpânului. Amândouă nu pot merge împreună. Cum cugetă autorul? cu capul sau cu picioarele?

Aiurea iarăş aceeaş lipsă de cugetare: «In familii cunoaştem slugi vechi cari, deşì plătite modest, totuş muncesc din greu, cum d. e. sunt slugile dela avocaţi, doctori. Slugilor le convine cu toate acestea, iar explicaţia şi-o are în bacşişurile ce ele primesc dela vizitatorii casei unde slujesc», apoi atunci cum se poate spune că aceste slugi sunt plătite modest şi de ce să le laude pentru abnegaţia lor?? — Pe lângă că şi gramatical frazele lasă foarte mult de dorit.

Autorul se ocupă, nu înţelegem pentru ce, de caracterul diferitelor rasse de oameni; apoi iea în cercetare educaţia la toate popoarele din lume, chip pentru. a caracterizà pe servitori. Spre a vedeà modul însă cum o face, să repetăm cele ce spune despre Francezi: «In nici o parte a lumii femeia nu alunecă mai uşor pe povârnişul petrecerilor galante. Femeia onestă cade în cursa Don-Juanilor, graţie existenţei a o mulţime de sporturi, stabilimente de petreceri, precum şi a desvoltării într'un grad exagerat a modei». Când se caracterizează un popor, nu se face lucrul după straturile lui uşoare, ci după massa naţiunii şi de sigur că femeia din burghezia şi din ţărănimea franceză muncitoare nu este nici luxoasă, nici plecată spre povârnişul petrecerilor galante. Apoi autorul, după ce afirmă că slugile din oraşele Franţei au toate aceleaşi porniri sufleteşti, ca şi stăpânele lor, nu vede că se contrazice, când adaoge că slugile franceze sunt econoame şi că rareori se pot vedeà slugi, cari să nu aibă strânse mici economii. Cum se pot împăcà asemenea însuşiri contrazicătoare, numai autorul ar puteà să ne spună. Apoi mai jos autorul spune că «la Francezi ambii soţi muncesc pentru existenţă; aşà flăcăul muncitor, când se însoară, întreabă pe părinţi ce meserie ştie şi cât câştigă fata lor; cu alte cuvinte nu întreabă ca la noi, ce zestre are fata». Avem o caracterizare obştească, care nu se potriveşte nici cu toate clasele, nici cu celelalte caractere atribuite de autor poporului francez. Sapienti sat!

Cartea nu poate fi premiată.

D. G. Ionescu, *Nopţi învinse*. Constanţa 1911. — *Raport de* **I. C. Negruzzi.**

Nopţi învinse este titlul unui mic volum de 112 pagine ce cuprinde 61 de poezii. Autorul, d-l D. Gh. Ionescu, pare a fi un tânăr cu bune intenţii, dar e de sigur cu un talent restrâns.

El crede probabil că în versuri, sub cuvânt de licenţe poetice, ar fi iertate cele mai mari incorectitudini de limbă şi de gramatică. De exemplu, el pune adesea subiectul la plural şi verbul la singular.

In agonie par'că luptă, *moare*
Intregi oștiri în toiul desperării (p. 11)

sau

Zorii zilei în curând *are* să vină (p. 30)

sau

Ochii tăi de cicoare..
Are intr'înșii poezie (p. 44)

sau greșeli de declinație:

și compasul astei *vreme*,

pe când genetivul este *vremi.*

Adesea d-l Ionescu întrebuințează cuvinte improprii sau neologisme, de sigur inadmisibile, mai ales în poezie:

Printre păreții casi-mi triști
In *hruba* mea cea mică (pag. 4).

El pare a crede că *hrubă* însemnează o cameră sau odăiță mică, pe când sub *hrubă* se înțelege o încăpere îngustă, săpată sub pământ: habitation, galerie, souterraine.

Mai am și niște cari în pod
Ce fac *ravaj* prin scânduri (pag. 4).

Ce neologism neiertat!

Poetul pune câteodată accentul tonic pe o silabă greșită, pentru a-și creà o rimă:

Mâhnit deschid o carte,
Dar stau la primul capi*tôl*
. . . .
Căci pe la ușă dă târcol.

Cap*í*tolul e una, Capit*ó*lul e alta.

Tot de hatârul rimei se creează cuvinte din nou: Ca să rimeze cu *rapăd* se zice:

Pe crucea mea ar fi *prăpăd* (pag. 31)

în loc de prăpădenie.

Ca să rimeze cu *întinsul,* se creează substantivul *ninsul,* în loc de *zăpadă,* omăt, ninsoare:

Luna plină pe *întinsul*
Mării Negre-și varsă *ninsul.*

Tot așà de grave, ca greșelile de limbă și gramatică, sunt com-

paraţiile ciudate şi ideile prozaice ce d-l Ionescu întrebuinţează prea des în versurile sale:

Par'că văd a vieţii barcă
Luptând din greu *cu braţe ostenite.*

E greu să se personifice o barcă, dându-i braţe sau alte membre.

Pentru a nu lungì, mai citez numai următoarele strofe dela pag. 23:

Mă liniştesc şi iau o carte
Ş'încerc ca să citesc cevà
Nu pot, căci toate *par'că cearcă (!)*
Să râdă de durerea mea!

Ş' încredinţat atunci că totul
Ce fac pentru urît e fleac,
Pe mâna dreaptă-mi aplec tâmpla,
Mă fac cuminte apoi şi tac

Asta nu-i poezie, ci proză curată, ba chiar o trivialitate.

De n'ar cădeà decât în unul din păcatele ce am însemnat, încă poeziile d-lui D. Gh. Ionescu nu-mi par a fi de recomandat pentru un premiu al Academiei Române.

Angelina *şi* **Maior S. Leonte,** *Calendarul cultural al României.* Bucureşti 1911. – *Raport de* **I. Caragiani.**

I. Acest calendar pe anul 1911 are forma calendarelor de părete, cuprinzând 365 de file, menite a fi desprinse câte una pe fiecare zi a anului. De aceea autorii lui l-au editat, aplicat la mijlocul unei plăci mari de carton, provăzută cu un laţ sus pentru a fi atârnat de părete, şi pe carton figurează în colori:

1) Sus de tot la mijloc portretul în bust al lui Mihai Viteazul şi al lui Ştefan cel Mare, ţinând la mijloc o coroană.

2) Portretul călare al Regelui Carol, având la dreapta sa un general român, iar la stânga pe Prinţul Ferdinand, asemenea călări, lângă cari figurează în stânga la un tun montat câţivà soldaţi români cu steagul ţerii ridicat. Toţi aceştia, reprezentaţi ca întorcându-se dela răsboiul Independenţei ţerii, sunt întâmpinaţi în mersul lor într'o câmpie de un număr de fete şi neveste îmbrăcate în costum naţional, trăgând hora înaintea lor.

3) Mai jos la marginile din dreapta şi din stânga figurează două bătălii, una între Români şi Unguri, şi alta între Români şi Turci.

4) Jos de tot iarăş figurează alte două portrete în bust, din cari unul, la stânga, este al lui Decebal, iar celălalt, la dreapta, al lui Traian.

5) Iar mai sus de mijloc spre dreapta figurează Cuza Vodă, întinzând cu mâna sa aripa dreaptă a mantiei sale asupra a două femei îmbrăcate în costum național, cari se îmbrățișează, simbol al unirii Principatelor Române Moldova și Valahia, subt domnia lui Cuza Vodă.

II. Autorii calendarului spun în prefață, că deoarece calendarul lor are o alcătuire diferită de cele apărute până acuma, găsesc nemerit de a reamintì:

A) Câtevà date istorice asupra calendarului în general și în urmă a da:

B) Câtevà deslușiri asupra celui întocmit de ei.

III. La punctul *A*) autorii, după ce arată originea cuvântului *calendar*, dau explicări asupra calendarului Iulian, zis *vechiu* și asupra celui Grigorian, zis *stil nou*, adăogând în ce stă diferința lor.

IV. Iar la punctul *B*) autorii dau deslușirile următoare asupra materiilor cuprinse în calendar și a grupării lor:

1) In fiecare zi se dau versuri din Biblie și vieața sfântului prăznuit.

2) Duminica se deslușește înțelesul Evangheliei dela Sf. Liturghie și se mai dă un sfat de munca câmpului și un episod din istoria patriei.

In restul zilelor săptămânii se dau alte sfaturi și însemnări, precum urmează:

3) *Luni*. Agricultură și gospodărie.
4) *Marți*. Constituția țerii și chibzueala casnică.
5) *Miercuri*. Oaste și publicitate din gazete străine.
6) *Joi*. Statistică, Economie națională și casnică.
7) *Vineri*. Ingrijirea vitelor și istorioare morale.
8) *Sâmbătă*. Despre sănătate și educație.

V. După ultima filă a calendarului urmează altă filă intitulată *Note*, în care cetim următoarele:

«Prescurtările din viețile sfinților sunt alcătuite după scrierile P. S. Arhiereu și Episcop al Dunărei de Jos Nifon. — Explicările Evangheliilor, după scrierile Părintelui Arhimandrit Scriban, Directorul Seminarului Central, și după alți cuvioși părinți. — Notele din istoria patriei, după scrierile d-lor profesori Xenopol, Iorga și alții. — Agricultura și îngrijirea vitelor, după d-nii N. O. P. Lupa, V. S. Moga și după diferite alte scrieri străine.

VI. Prin deslușirea dată de autori în fila din urmă de tot a calendarului, intitulată *Note*, ei declară că nu sunt originali, în ceeace privește diferitele categorii de materii cuprinse în calendarul lor, ci niște spicuitori din cărți cu autoritate și nici nu se puteà altfel; ei însă sunt originali în ceeace privește concepțiunea unui astfel de calendar și executarea ei, alegerea diferitelor categorii de materii, distribuirea și gruparea lor în fiecare filă din calendar, dar mai presus de toate în faptul că autorii au avut în vedere a instruì cu cele mai trebuitoare cunoștințe, indispensabile oricărui Român, fie el ca creștin, fie ca cetățean, fie ca civil, fie ca militar, fie ca meseriaș, fie ca agricultor, fie ca crescător de vite, fie ca gospodar, etc., și în privința aceasta, după o cetire minuțioasă și cu mare interes a calendarului, m'am convins că autorii lui și-au ajuns și au să-și ajungă scopul, pentrucă în adevăr au lucrat cu mare pricepere și zel și au depus foarte multă muncă spre a fi utili patriei lor.

Rezervându-mă dar la cetirea acestui raport a face citațiunile necesare spre a convinge și pe colegii mei din Comisiunea premiilor despre valoarea morală și instructivă a materiilor tratate în «Calendarul cultural al României», subsemnatul propun a se decerne autorilor acestui calendar premiul Năsturel de 4.000 lei.

Diaconul Ștefan S. Popescu, *Câtevà observațiuni referitoare la decadența catolicismului și la uneltirile lui în România*. Craiova 1910. — *Raport de* **D. Onciul.**

In această broșură de 57 de pagine, prezentată la premiul Năsturel pentru cea mai bună carte apărută în cursul anului, autorul a retipărit articolele sale polemice din revista bisericească «Luminătorul».

Despre publicația sa, autorul însuș zice în prefață: «Să nu se aștepte nimeni la cevà desăvârșit și sistematic... Ceeace fac acum pornește mai mult dintr'o îndreptățită revoltă sufletească contra tendințelor papistășești și tuturor renegaților, nu atât din dorința *autorlâcului*. Dacă nu scriu după toate regulele tehnice și literare ale unei scrieri, în schimb dau semnalul de luptă, strigătul de alarmă, și caut, în marginile posibilului, *să mă lupt lupta cea bună*, ca un adevărat român ce-și iubește legea și moșia. Socotesc că conținutul acestei lucrări nu prea va fi *digerat* de cei vizați, dar noi nu suntem de vină».

In text găsim afirmațiuni ca acestea: «De fapt declinul bisericii papistășești *începe din secolul al II-lea*» (pag. 9). «Celibatul erà alt factor de degradare *al* clerului catolic, care trăià într'un concubinaj oficial și pentru care sanctitatea căsătoriei nu valorà nimic... Instrucția se considerà ca periculoasă. Clerul erà incult» (pag. 13). Așà se apreciază «situația bisericii catolice în secolul XIV și XV», când școalele ei mânăstirești erau în înflorire și când clerul catolic a dat științei și literaturii opere nepieritoare.

Nu mai e de nevoie să citez și altele din numeroasele greșeli de fapte, date inexacte, nume rău scrise, etc., spre a ajunge la concluzia că premiile Năsturel nu sunt înființate pentru astfel de scrieri.

Radu D. Rosetti, *La capătul pământului.* Note de călătorie. — *Raport de* **Duiliu Zamfirescu.**

Nimic mai greu decât de a spune unui om de talent, că drumul la Capul Nord nu duce totdeauna la glorie, sau că duce mai târziu, când sufletul scoate, din adâncimile unei amintiri de artist, emotivitatea ce astăzi îi lipsește.

Lucrarea «La capătul pământului» este un șir de impresiuni de călătorie ale unei persoane ce se duce vara la aer curat. Scrise într'o limbă curgătoare, aceste impresii se cetesc dela început până la sfârșit, fără a lăsà nici o emoție, nici plăcere, nici durere, cum trec ceasurile unei femei care coase sau ale unei vrăbii ce sboară. Se pare că așà se cuvine să se scrie astăzi impresiile de călătorie.

Din punctul nostru de vedere, personalitatea artistului trebue totuș să apară în cevà, fie în puternica sensibilizare a lumii din afară, fie în aprinderea lumii sale lăuntrice, fie în răceala ironică a umorismului concentrat. Cevà din această ultimă notă se găsește în lucrarea d-lui Rosetti, dar atât de bine ascunsă, încât, evident, autorul nu o mărturisește.

Defectul lucrării este acesta: lipsa de personalitate; calitatea sa limba, — o limbă vie și sănătoasă, cu care s'ar puteà face lucruri mari.

Dacă premiul Năsturel este divizibil, propun să se iea în considerație calitățile limbii și să se acorde o parte a premiului lucrării d-lui Rosetti, — cu atât mai mult, cu cât celelalte opere, afară de Dicționarul d-lui Dr. Bianu (care este o lucrare de compilațiune), nu fac nici atât.

Adaog că dacă premiul nu este divizibil, propun să se acorde în întregime lucrării d-lui Rosetti, care este totuș cea mai bună din cele prezentate.

Premiul didactic Craiovean.

Gheorghe B. Boeriu şi **Gheorghe Codrea**, a) *Metodul fonomimic, aplicat la învăţarea cetitului şi scrisului românesc.* Făgăraş 1908; b) *Abecedar întocmit pe baza metodului fonomimic pentru clasa I a şcoalei primare.* Făgăraş 1909. — *Raport de* **Andreiu Bârseanu.**

Intre mijloacele întrebuinţate pentru uşurarea învăţării cetitului şi scrisului este şi imitarea sunetelor din natură şi folosirea unor semne făcute cu mâinile sau gesturi ale feţei. Prin întrebuinţarea acestor mijloace de intuiţiune s'a dat naştere metodului fonomimic, despre care tratează prima din aceste cărţi şi pe care îl pune în aplicare a doua.

«*Metodul fonomimic*» este o carte metodică, scrisă pe seama învăţătorilor şi menită a arătà superioritatea acestui metod şi a îndrumà pe învăţători la punerea lui în aplicare. Prelucrată în parte după izvoare ungureşti, ea tratează mai întâiu despre metodele mai vechi, folosite la învăţarea cetitului şi scrisului, caută a dovedì avantajele noului metod şi apoi arată cum trebue purces pe acest metod la deprinderea cetitului şi scrisului diferitelor sunete.

Expunerea materialului e destul de sistematică, stilizarea însă cam greoae; ici-coleà greşeli gramaticale, dintre cari unele pot fi privite şi ca greşeli de tipar (aşà d. e. în «Prefaţă» se folosesc: «procedura», «dragoste frăţiască», «ve-ţi ajunge»; în «Introducere»: «cetitul împreună cu scrisul *e* mijlocul cel mai important», «ca elevii să-şi înţeleagă», în loc de: «să şi înteleagă»; pag. 16, şi peste tot «literile»; pag. 50: «să vadă, ce i-*sa* întâmplat», «îşi *vârî-se* corniţele»; pag. 51:«des*ă*mnăm»; pag. 92: «metodelor ce *iau* premers»; pag. 93: «recerinţelor şi legilor fireşti *a* desvoltării spiritului omenesc», în loc de: «ale desvoltării» etc.); neconsecinţe ortografice şi greşeli de interpuncţiune.

«*Abecedarul*» constă din trei părţi: învăţarea şi deprinderea literelor mici, a celor mari, şi piese de cetire. Material nou e foarte puţin. Multe piese sunt reproduse din alte cărţi de cetire, fără a se arătà izvorul. Aşà d. e. piesele: 3, 7, 14, 22, 28, 36, 49, 52.

Deşì cărţile d-lor Boieriu şi Codrea sunt lucrate cu diligenţă şi pot fi întrebuinţate cu folos la învăţarea cetitului şi scrisului, totuş, având în vedere valoarea celorlalte cărţi prezentate la premiul «Asociaţiunii Craiovene pentru desvoltarea învăţământului public», nu le pot recomandà spre premiare.

Densușianu, Candrea și **Caracostea,** *Curs de limba română. Bucăți de lectură și gramatică pentru clasele I-a, II-a și III-a secundare.* București 1910. — *Raport de* **D. Onciul.**

Autorii dau în aceste trei volume o alegere foarte nemerită de bucăți de cetire din autori români, cum și unele traduceri din autori străini, și lecțiuni de gramatică, conform programelor în vigoare.

Bucățile de cetire au în vedere atât îmbogățirea cunoștințelor, cât și cultivarea sentimentelor, cum și formarea gustului literar al elevilor. In orânduirea lor s'a ținut seamă și de celelalte materii de învățământ, așà ca lecturile ce ating acele materii să coincidă, pe cât se poate, cu lecțiunile asupra lor. Mai multe ilustrațiuni bine alese și bine executate însoțesc textul.

In partea gramaticală, regulele sunt desvoltate din exemple și formulate clar și precis. Definițiunile sunt tipărite cu caractere deosebite și încadrate roșu, înlesnind astfel învățarea lor.

Cărțile se mai disting și prin un tipar foarte îngrijit. Ele însemnează un progres îmbucurător în literatura noastră didactică.

Pentru aceste motive, sunt de părere că ele merită a li se decerne premiul Asociațiunii Craiovene pentru cea mai bună carte didactică.

Elena I. Stăncescu și **Vasile T. Dimitrescu,** *Istoria popoarelor vechi* pentru clasa I secundară. — *Raport de* **M. C. Sutzu.**

Cărțile pe cari mi le-ați dat spre studiare, adică «Istoria popoarelor vechi» de d-na Elena Stăncescu și «Istoria popoarelor vechi» de d-l Vasile Dimitrescu sunt ambele didactice. Alcătuite după anume programe și lucrate cu conștiință, ele au fost cu drept cuvânt aprobate de autoritatea competinte și constituesc pentru profesori și elevi călăuze folositoare. In ambele cărți autorii s'au încercat prin figurațiuni de monumente și de reprezentațiuni antice, cari le ilustrează, să înlesnească elevilor înțelesul istoriei din trecut. In general faptele arătate sunt exacte; aprecierile nemerite, dar nici una, nici alta nu se deosebesc printr'o originalitate specială, fie în modul de învățământ, fie în concepțiunea generală a istoriei trecutului. Ambele ar merită însă încurajare, și dacă premiul Asociațiunii Craiovene ar fi divizibil, l-aș fi împărțit între ele.

Rezumatele istoriei Egiptului antic și al popoarelor asiro-chaldeene ale d-lui V. Dimitrescu fiind prea de tot sumare, opera d-nei Elena Stăncescu mi se pare de preferat, dacă într'adevăr ar trebuì să optăm între ele.

Căpitan Constantin Dragu, *Educaţiunea morală în armată.* Noţiuni de pedagogie. Bucureşti 1910.—*Raport de* **A. D. Xenopol.**

După o introducere foarte caldă asupra valorii armatei pentru existenţa Statelor şi a popoarelor, autorul mănţine acelaş ton şi în cursul lucrării lui, ceeace este o bună notă, deoarece dovedeşte sinceritate şi convingere în părerile ce le rosteşte. Se înţelege că orice simţimânt este expus la exagerări şi în acest păcat cade şi d-l Dragu. Aşà, bunăoară, când susţine că «nu din cauza pierderilor în răsboaie au pierit popoare şi s'au stins ţeri, ci din cauza pierderii virtuţilor morale şi cetăţeneşti». Principiul acesta nu se adevereşte totdeauna. Vom cità numai exemplul Dacilor, şterşi din istorie de spada romană, tocmai în momentul când ei erau arătaţi de înşişi poeţii romani ca o pildă de moravuri curate decăzutului popor roman. Nu este bine de întemeiat o teorie pe principii neexacte, căci acestea o slăbesc; şi nu este de nevoie a se exclude cu totul nedreapta fatalitate din jocul lucrurilor lumeşti pentru a sprijinì adevărul, că «forţele morale sunt factorii cei mai puternici în luptă», ceeace iarăş este o exagerare, căci fără număr şi putere materială iarăş nu se câştigă izbânzi, dovadă Boerii din Africa, căzuţi faţă cu Englezii.

Adevărat este din contră al doilea principiu sprijinit de autor, că «calităţile morale nu se pot pune în practică în armată decât ajutate de puteri fizice şi intelectuale puternice şi chiar de cunoştinţe profesionale (militare), înrădăcinate adânc prin practică».

Pentru întărirea corpului, Căpitanul Dragu recomandă mai ales gimnastica suedeză. Ar fi trebuit însă să întindă condiţiile mai departe: la igienă, la hrana, locuinţa şi îmbrăcămintea omului ce va fi menit a devenì soldat; căcí oricât s'ar îmbunătăţì această stare prin petrecerea în armată cu hrană şi îngrijire bună, tot nu poate da toată virtutea trebuitoare unui organism slăbit, când intră în oştire. Prin urmare chestiunea educaţiei fizice este mult mai vastă şi ea trebue pusă în legătură cu îmbunătăţirea vieţii în deobşte a straturilor de jos ale poporului nostru.

Pentru a aveà o armată bună se cer însă educatori buni, adică un corp ofiţeresc bine pregătit ca fizic, inteligenţă şi moral. Fiindcă exemplul este cel mai puternic mijloc de educaţiune, apoi ofiţerul trebue să ştie a executà cu precizie toate mişcările, pe cari este însărcinat a le învăţà soldaţilor puşi sub a lui comandă. In privirea intelectuală ofiţerul nu trebue să se mulţumească numai cu ce a

învăţat în şcoală, ci să înveţe necontenit singur, «fiindcă cel mai preţios capital e cel câştigat prin noi înşine, muncind cu rânduеală şi hotărîre». Moralul educatorului militar trebue întărit prin cunoaşterea istoriei neamului. In privirea aceasta d-l Dragu pare a mărginì imboldul moral numai la exemplele de fapte răsboinice, pe cari trecutul le desfăşoară. Noi credem că ofiţerul trebue să cunoască întreaga desvoltare a trecutului, pentru a-şi scoate îmbărbătarea lui nu numai din paginele de glorie, ci şi din acele de restrişte ale neamului, prin reacţiunea firească în contra înjosirii lui.

Cum foarte bine o arată d-l Dragu, mai greu de îndeplinit este rolul moral al ofiţerului, căci el trebue să facă din trupa ce o comandă o adevărată familie, pe care să o iubească, pentru a fi la rândul său iubit de dânsa. Pentru aceasta trebue, înainte de toate, să fie drept, cinstit, înzestrat cu un puternic simţimânt al datoriei, să nu se teamă de încărcarea cu răspundere şi să aibă simţimântul adevăratei discipline Ofiţerul trebue apoi să mai fie înzestrat sau să se silească a dobândì virtuţile răbdării, stăpânirii de sine, statorniciei, şi să poseadă un spirit de observare şi cercetare.

Nu numai atâta: educatorul militar mai trebue să fie convins că rolul său este al unui apostol, să fie bine echilibrat fiziceşte, să fie inteligent, să aibă cunoştinţe nu numai speciale şi tehnice, ci şi generale: sociale, filozofice şi istorice. In sfârşit să fie înzestrat cu puternice calităţi sufleteşti, cu mari doze de voinţă, cu energie şi putere de a convinge pe alţii.

Educatorul militar, zugrăvit aşà de d-l Dragu, nu credem să se poată întâlnì în realitate decât doar în foarte rare excepţiuni. D-l Dragu a făurit un tip model, cum ar trebuì să fie, pentru ca acest model să fie ţinta, după care să aspire tinerii ce se apucă de greul rol al ofiţerului. Cu aceasta d-l Dragu a făcut un bun serviciu armatei, arătând ce trebue să fie acei cari sunt puşi în capul ei.

Pe aceste teme se învârteşte cartea d-lui Dragu, de altfel nu prea sistematic alcătuită şi înfăţişând adeseori repetări de prisos.

Ea urmăreşte ca ţintă desvoltarea în soldat, şi a fortiori în educatorii lui, a simţimântului iubirii de neam, de ţară şi de dinastie, asupra acestui aşezământ din urmă, temelia vieţii noastre de Stat şi garanţia existenţei noastre ca popor. Mai multe pagine sunt consacrate viteazului nostru Rege, îndurătoarei noastre Regine şi familiei princiare. Multe ilustraţii sunt menite a îmbogăţì prin ochi învăţăturile minţii, aşà că lucrarea d-lui Dragu se înfăţişează nu numai ca un studiu de pedagogie militară, ci şi ca o îmmănunchiare

de îmboldiri patriotice, precum nu puteà fi altfel o carte de pedagogie militară, deoarece armata este întruparea vie a patriotismului unei ţeri.

Suntem de părere a se premià această bună carte.

D. Ionescu: 1) *Conducător pentru predarea gimnasticei în şcoalele primare şi normale de băieţi şi de fete.* Bucureşti 1909; 2) — *în şcoalele secundare de băieţi şi de fete.* Bucureşti 1910. — *Raport de* **Dr. V. Babeş.**

Cele două volume, conducător pentru predarea gimnasticei, unul pentru şcoalele normale şi primare, celălalt pentru şcoalele secundare, sunt alcătuite după programa analitică oficială.

Autorul care, timp de 25 ani, a desfăşurat o muncă energică şi continuă pentru a propagà necesitatea educaţiunii fizice a tinerimii şcolare, indică în aceste 2 volume cum trebue executată programa oficială, în ce priveşte gimnastica raţională.

Stilul întrebuinţat şi modul de expunere sunt destul de clare, cu toate că se găsesc ici-colo definiţiuni greşite (spre ex. p. XV «la corpul omului distingem trei feluri de axe», etc.) şi construcţii obscure şi neexacte; astfel la pag. XII: «Exerciţiile la aparate, chiar când n'are la îndemână numai un singur fel de aparat, se va căutà a se racomodà felul exerciţiului cu înălţimea aparatului şi înălţimea mijlocie sau chiar mai puţin de mijlocie a elevilor, în aşà mod ca el să se execute cu cel puţin doi elevi în acelaş timp. Aceasta însemnează că aceeaş mişcare să se facă pe cât va fi posibil de cei doi elevi şi ca mod de executare şi ca iuţeală de o potrivă fără a se pierde din vedere fie începutul, fie sfârşitul exerciţiului.»

In ce priveşte metoda întrebuinţată şi împărţirea lucrării, acestea sunt de bună seamă prescrise prin programul analitic, şi este de sine înţeles că exerciţiile nu se vor face în acelaş rând şi în ziua exactă, pentru care sunt fixate în cărţile autorului, cu toate că autorul ţine la executarea exactă a exerciţiilor în zilele indicate.

Autorul a căutat să înceapă cu exerciţii mai uşoare, şi ajunge încet cu încetul la exerciţii mai grele, având şi grijă ca treptat să se desvolte prin exerciţii diferitele grupe de muşchi şi organe.

Aş observà numai că ele fiind scrise pentru profesori, ar fi fost mai bine să se insiste mai mult asupra anatomiei, asupra muşchilor anume, şi sistemelor, în loc de a se mulţumi să vorbească în termini generali asupra desvoltării lor.

Ar fi trebuit înainte de toate a se insistà asupra individualizării,

asupra clasificării elevilor la aceste exerciții. Anume nu toate exercițiile se potrivesc pentru toți școlarii unei clase. Sunt elevi slabi, cari nu supoartă exercițiile prescrise, dar pentru cari exerciții mai ușoare ar fi foarte utile.

Ar fi trebuit să se insiste mai cu seamă asupra necesității ca, din când în când, medicul școlar să asiste la exerciții pentru a aprecià dacă nu sunt elevi, pentru cari exercițiile sunt primejdioase. De altă parte sunt elevi, a căror constituție supoartă exerciții mult mai grele. Neapărat ar fi o greșeală de a forțà elevii, dar cred ca elevii dibaci și tari să găsească în gimnastică un teren, unde să-și poată desvoltà forțele și perfecționà îndemânarea.

Cred deci ca într'un manual pentru profesorii de gimnastică să nu lipsească nici noțiuni anatomice mai precise, atât de utile mai cu seamă pentru gimnastica suedeză, nici partea igienică, nici individualizarea, nici controlul medical.

Ar fi fost de dorit ca manualul d-lui Ionescu să se ocupe și de gimnastica pe băncile școlare, foarte recomandată în timpul din urmă mai cu seamă în Germania, și pentru școale cărora le lipsesc localuri acoperite pentru gimnastică.

In fine într'un manual de gimnastică pentru profesori trebue insistat mai mult și ilustrat prin figuri modul cum trebue asistați elevii în timpul exercițiilor.

Nu vreau prin această observațiune să micșorez valoarea manualelor prezentate, în ce privește gimnastica. Au meritul de a enumărà și a explicà o serie de exerciții în ordinea în care se pot executà cu folos. Pe lângă aceste exerciții sunt menționate și explicate în aceste manuale și jocurile școlare.

Neapărat că nu e nevoie de atâtea jocuri câte sunt explicate și prescrise în acest manual. Ar trebuì să se explice că nu este necesar și chiar nici bine, ca elevii să facă în timpul anului și la anume epocă anumite jocuri prescrise. Este, după părerea mea, chiar mai bine dacă se restrânge numărul jocurilor; căci unul din scopurile, la cari țintim în organizarea jocurilor, este perfecționarea în aceste jocuri. Dacă, spre exemplu, se prescrie că jocul aruncării cu piciorul, care nu e altcevà decât «football» englez (ar fi bine ca la jocurile străine să se menționeze și originea și numele original), să se joace o singură dată pe an; elevii nu vor pricepe acest joc, nu-l vor puteà chiar jucà. In Englitera și în cele mai multe state, jocului foot-ball i se dă preferință în tot timpul anului și elevii capătă o mare perfecțiune în acest exercițiu.

Se pune însă altă întrebare, de o importanţă care nu este ventılată în acest manual. Anume sunt jocuri sănătoase şi altele vătămătoare sănătăţii, şi tocmai jocul de foot-ball este un joc primejdios, care din această cauză a fost interzis în mai multe ţeri ca joc şcolar. Tot aşà şi aruncarea acestei mingi — mare şi tare — cu pumnul, şi care este prescrisă în manual într'o serie de lecţiuni, nu este fără pericol.

Din cele expuse reiese că manualul, redactat de un profesor de mare merit, prezentă părţi bune, pe lângă unele slăbiciuni şi omisiuni; însă părţile slabe putându-se îndreptà, cred că manualul, revizuindu-se şi ţinându-se seamă de aceste observaţiuni, va deveni o bună călăuză pentru profesorii de gimnastică.

Cred deci că autorul merită toată încurajarea pentru stăruinţele sale pe terenul gimnasticei şcolare; cele două manuale însă, numai după ce vor fi completate cu cele recomandate, vor puteà aspirà la premiul la care concurează.

Const. Kiriţescu şi **A. Popovici-Bâznoşanu,** *Zoologie* pentru clasa I secundară. Ediţia II. Bucureşti 1910. — *Botanica* pentru clasa II-a secundară. Bucureşti 1910. — *Raport de* **Dr. I. Simionescu.**

Ambele aceste două cărţi pot fi luate în seamă împreună, căci deşi se ocupă cu materii deosebite în fond, pentru clase diferite, totuş principiul călăuzitor în metodă este acelaş, ca şi aranjarea capitolelor, precum şi chipul de redare. Cărţile fiind făcute pentru primele clase secundare, întinderea şi puterea faptelor ştiinţifice nu joacă rolul principal, ci felul cum cunoştinţele elementare sunt introduse în mintea elevilor.

Drept aceea, examinarea fondului ştiinţific poate fi lăsată la o parte, mai ales că autorii înşişi sunt o chezăşie, iar cărţile au trecut încă odată prin comisiunea de aprobare a cărţilor didactice, de pe lângă Ministerul de Instrucţiune publică. Rezerva aceasta făcută, nu mă voiu ocupà decât de tratarea materiei, ca formă şi metodă.

Principiul metodic întrebuinţat de autori e cel biologic, făcut cunoscut la noi pentru întâiaş oară de subsemnatul, care cu satisfacere are ocazia de a constatà înrâurirea ce au avut cărţile sale didactice asupra alcătuirii cărţilor examinate aici. Influenţa, mai mult decât aparentă, se constată fie din introducerea bucăţilor de cetire, din înlăturarea terminologiei neînţelese, punerea în relief a vieţuitoarelor ce trăesc în regiunile noastre, ori chiar din alegerea figurilor (d. ex. fig. 100 din Zoologie).

Luându-se ca principiu de conducere «explicarea vieții», adică nepunându-se mare temeiu numai pe descrierea formelor izolate, cărțile examinate s'ar puteà mai bine numi cărți de cetire cu subiecte științifice. In această privință autorii nu au dat greș, achitându-se conștiințios.

Nu voiu pune mare temeiu pe unele expresiuni nepotrivite, scăpate de sigur din fuga condeiului și prinse în treacăt din repedea examinare a cărților (1), ori pe unele abateri dela regulele acordului (p. 28, rândul 11 de jos, p. 35, rândul 16 de jos—Zoologie), greșeli de cari de altfel nu pot fi scutite scrierile cele mai îngrijit corectate. In întregime luate însă, cărțile sunt scrise cu multă atențiune, într'un stil apropiat elevilor din primele clase secundare, cu fraze scurte, neobositoare, într'o limbă curățită de neologisme ori termini străini.

Materia e tratată în acelaș chip în ambele cărți. Fiecare tip stabilit de programele în vigoare e descris în capitole, cari au ca titlu anumite fenomene vitale, împărțirea fiind mult aducătoare aminte de acea cuprinsă în tratatele clasice ale lui *Schmeil*.

Impărțirea în capitole are marele bun de a nu osteni mintea copilului, de a pune în evidență anumite conformațiuni morfologice, în raport cu condițiunile de traiu.

Figurile numeroase—cele colorate, puse mai mult de încercare, fiind prea puține spre a aduce deplin folos — sunt cu băgare de seamă alese, redând fie momente biologice, fie tipuri șematizate, spre a scoate în relief părțile esențiale.

Executarea tehnică nu lasă nimic de dorit.

In întregime luate, după o scurtă examinare, cărțile se prezentă corecte ca fond științific, îngrijite ca formă, fiind corespunzătoare minții iubitoare de descrieri a elevilor din cele dintâi clase secundare.

Osteneala ce și-au dat autorii—ușurată în mare parte prin preexistența altor cărți scrise în acelaș sens—merită toată încurajarea Academiei și de aceea ajung la propunerea de a fi socotite printre acele cărți prezentate, cari au toate calitățile spre a fi premiate.

Const. Kirițescu și **A. Popovici-Bâznoșanu**, *Anatomia și fiziologia omului cu aplicare la Higienă*. București 1909.—*Raport de* **Dr. I. Simionescu.**

Am considerat această carte de o parte, pentrucă atât materia tratată, cât și clasa pentru care e făcută, cer o altă alcătuire în

1) Cărțile mi-au fost înmânate spre examinare cu două zile înainte de datarea acestui raport.

fond şi formă. Dacă pentru cărţile precedente fondul e pe planul al doilea, aici capătă aceeaş importanţă ca şi forma. Cu părere de bine pot referì că autorii au ştiut să îmbine ambele motive, aşà încât, sub o formă plăcută, uşoară la cetit şi deci uşoară de reţinut, să învălue cunoştinţe de un nivel mai ridicat. Chestiuni cevà mai complicate, precum sunt: fagocitoza, hematozoarii, seroterapia, au fost redate pe înţelesul tuturor, fără ca noţiunea ştiinţifică să piardă. Partea centrică în tratarea unei materii, boalele cari sunt mai răspândite în ţara noastră, a fost scoasă în relief cu succes. Terminii ştiinţifici, implicit mai numeroşi, au fost cuminte aleşi, spre a nu da tratatului un aer de mozaic, format din străinisme greu de reţinut.

Asupra formei, am avut impresia că autorii şi-au dat mai mare osteneală decât în cărţile precedente, ajungând să învălue datele ştiinţifice, mai numeroase aici şi mai speciale, într'un ţesut de stil, care să le facă accesibile elevilor, fără a deformà înţelesul lor şi a prea simplificà cunoştinţele.

In întregime, cărţile sus pomeniţilor autori, prezentate spre premiare, merită toată încurajarea serioasă din partea Academiei, nu numai spre a răsplăti munca conştiinţios întrebuinţată, ci spre a îmboldì şi alte elemente dintre profesorii noştri secundari, ca prin o *concurenţă cinstită* şi *demnă*, să îmbogăţească literatura noastră didactică cu cărţi din ce în ce mai bune, venind astfel în folosul real al răspândirii culturii ştiinţifice.

C. A. Léautey, *La Langue française* en I-ère année (garçons; — filles). Bucureşti 1910; en 2-ème année (garçons; — filles). Buc. 1910; en 3-ème année. Buc. 1910; *Les écrivains français du XVII-e siècle.* Classe VI. Buc. 1906.— *Raport de* **Duiliu Zamfirescu.**

Cărţile d-lui profesor Léautey, prezentate la premiul Asociaţiunii Craiovene pentru desvoltarea învăţământului public, alcătuesc un tot organic, căruia s'ar cuvenì cea mai aproape luare aminte, dacă o chestiune prealabilă nu s'ar înfăţişà dela sine, şi anume: pentru noi Românii, desvoltarea învăţământului public urmează să îmbrăţişeze şi metodele de învăţământ al limbilor străine? Sau deocamdată e vorba de limba noastră? Evident că a aveà la îndemână cea mai bună metodă de a învăţà pe un Român limba franceză e foarte important; dar a aveà metoda de a-l învăţà propria sa limbă e şi mai important.

Căci, dela început, trebue să nu uităm că lucrările pedagogice în fiecare ramură a învățământului sunt atât de înaintate în țerile străine, încât un «Curs de limba franceză» bunăoară e mult mai ușor de întocmit decâte un «Curs de limba română»; o «Carte de cetire» românească e lucrul cel mai delicat de alcătuit,—pe câtă vreme *Les écrivains français du XVII-e siècle* sunt cunoscuți, așezați, catalogați de nenumărate crestomatii franceze.

Socotesc dar că o chestiune de interpretare de program trebue să fie rezolvată mai întâiu: când avem lucrări ca ale d-lor Densușianu, Candrea etc., și ale d-lor Suchianu și Stroescu, relative la limba și literatura românească, sau lucrări ca *Zoologia* și mai cu seamă *Botanica* d-lor Kirițescu-Bâznoșeanu, în cari compilațiunea rămâne pe planul al 2-lea, iar nomenclatura în stilul românesc iea locul întâiu, — atunci nu putem intrà în cercetarea unor lucrări didactice în limbi străine (chiar când aceste limbi sunt obligatorii în școalele noastre), decât după ce vom fi îmbogățit literatura didactică a limbii noastre cu toate manualele de cari are nevoie.

Acelaș lucru despre lucrarea d-lor Teodoru și Candrea, *Cours de langue française.*

M. Pacu, *Manual de explicarea evangheliilor,* conform programei în vigoare pentru clasa a II-a liceală și gimnazială. Ediția II. — *Raport de* **C. Erbiceanu.**

Broșura e mică, de 60 de pagine, dar corespunde în totul programei oficiale. Cartea e aprobată de Ministerul Instrucției și de Sf. Sinod. Deși mică broșura, dar este întocmită admirabil pentru scopul ce urmărește școala. In ea se explică foarte lămurit toate parabolele din sf. evanghelii, din cari explicații elevul poate să se folosească mult, aplicându-le în vieață. Limba e clară și populară și ușor înțeleasă.

Este acelaș autor ce a compus și «Manualul de morală creștină» pentru școalele secundare, aprobat de Ministerul Instrucției. Este un talent special al d-lui M. Pacu de a se exprimà limpede și lămurit în manualele sale școlare. Am observat în tot textul explicațiilor parabolelor, că autorul face dese aplicații practice pedagogice asupra școlarilor, făcându-i atenți a se folosì la ocazii de aceste învățături parabolice din evanghelii, d. e. pag. 44, pag. 15, pagina 29, pag. 37, etc., etc. Așà fiind, d-sa face și o educație morală prin explicările parabolelor la școlari. Parabolele sunt în număr de 29 în toate evangheliile, ce ni s'au conservat de evangheliști. Toate

acestea sunt foarte bine explicate de autor. După parabole, mai tratează manualul și următoarele învățăminte creștine, ca: abnegația, judecata de apoi, cine vrea să fie mai mare, să fie tuturor slugă, supunerea la legi și recunoștința ce o datorim binefăcătorilor noștri. Acesta e cuprinsul în scurt al manualului. Cartea e de merit. Dar pentru cuvântul că am recomandat spre premiare manualul de morală al d-lui M. Pacu, socotesc că e deajuns pentru autor a i se recunoaște meritul premiindu-se o singură lucrare, mai ales că premiul este mic, iar manuale de școală la premiare numeroase.

Moise Pacu, *Elemente de morală creștină*, alcătuită după programa în vigoare, pentru cursul școalelor secundare. — *Raport de* **C. Erbiceanu.**

Am cetit cu multă atențiune acest mic tratat de morală creștină, lucrat după programa Ministerului Școalelor. Manualul este împărțit în două părți principale. Partea I-a cuprinde în scurt teoriile morale creștine, adică legea morală, divină, umană și naturală; după aceea legea mozaică și creștină, cum și superioritatea legii evangelice predicate de Isus Hristos; conștiința morală și explicarea fericirilor evangelice. Urmează apoi ce e virtutea și ce e vițiul, virtuțiile teologice, credința, dragostea și nădejdea; virtuțile morale. Ultim despre păcat și vițiu, răsplata și pedeapsa în vieață. Aicea se termină partea I.

Partea II cuprinde în rezumat: Datoriile omului către Dumnezeu, după sf. Scriptură și natură; adorarea lui Dumnezeu, venerarea sfinților și icoanelor; despre cultul divin, intern și extern, public și privat, folosul și însemnătatea cultului public; despre rugăciune, foloasele și felul rugăciunilor; jurământul și însemnătatea lui; datoriile către sine, către suflet și trup în special; datoriile către aproapele, privitoare la vieața, onoarea și averea lui; despre familie și obligațiile părinților către fii și ale fiilor către părinți; apoi către rude, către cei mai bătrâni, către profesori și către cei ce reprezentă autoritatea în Stat; datoriile către patrie, către biserică și către Șeful Statului. Acesta e cuprinsul părții II.

Stilul în care-i scris manualul este foarte plăcut și chiar atrăgător, pe lângă o limbă curată, limpede și înțeleasă. Chestiunile tratate în manual sunt toate cu multă atențiune expuse și potrivite cu nivelul culturii elevilor, bine clasificate și rezolvite după învățătura creștinismului. Cam rar se pot găsi manuale școlare așa de desăvârșit lucrate și bine reușite. Aceasta e calitatea excelentă a scriitorului ma-

nualului şcolar, pentru care merită, după toată dreptatea, încurajare. In partea practică a moralei, autorul face adesea îndemnuri elevilor de a imità virtuţile expuse în text şi a se ferì de viţii, cari duc cu siguranţă la pieire. Deşi scurt acest manual, cuprinde însă în el un miez esenţial de învăţătură sănătoasă şi adevărat creştinească. De aceea pentru frumoasele calităţi, ce întruneşte acest manual, eu îl recomand spre premiare, cu toată convingerea, ce mi-am format din cetirea şi cuprinsul manualului, cu suma de cel puţin 300 lei. Dacă autorul nu s'a întins mai mult în desvoltarea acestei materii importante, cauza e, se vede, că el a fost restrâns de prescripţiile programei oficiale, căreia a trebuit să i se supună autorul. Manualul însă a atins scopul ce se urmăreşte în şcoale prin predarea moralei creştine.

I. Popa-Burcă, *Carte elementară de geologie* pentru clasa IV secundară. Bucureşti 1910. — *Raport de* **L. Mrazec.**

Ea este împărţită în 4 capitole:

Cap. I, «*Alcătuirea scoarţei pământului*», în care descrie principalele roce cari ieau parte la alcătuirea coajei globului şi, cât este posibil, modul lor de formaţiune.

Cap. II, «*Interiorul pământului*»: se vorbeşte de fenomenele şi rocele ce stau în strânsă legătură cu natura acestuia şi cu mişcările coajei pământului.

Cap. III, «*Modificările exterioare ale scoarţei pământului*», este o expunere scurtă a cauzelor cari o modifică azi, şi

Cap. IV, «*Trecutul pământului*» dă o ochire asupra trecutului geologic al globului pământesc, adăogându-se la sfârşit şi un capitol referitor la trecutul geologic al României.

Cartea de geologie a d-lui I. Popa-Burcă este fără îndoeală una din cele mai bune, având în vedere subiectul şi scopul pentru care a fost scrisă; ea are bunul de a fi scrisă într'o limbă curată, uşoară, precisă, cu fraze scurte, astfel că prin aceste calităţi ajută mult la înţelegerea nouălor cunoştiinţe ce se desvăluesc şcolarului.

De altfel descrierile acestea sunt documentate cu exemple clasice în majoritate din România şi ilustrate cu desenuri şi fotografii de o claritate exemplară.

Atât împărţirea materìei, cât şi modul de tratare, denotă că d-l Burcă cunoaşte bine şi elevul, căruia se adresează, cât şi modul cum să-i dea nouăle cunoştinţe.

Recomand prin urmare cartea d-lui I. Popa-Burcă să fie distinsă prin acordarea unei părți din premiul Asociațiunii Craiovene.

G. Popa Lisseanu, *Cultura romană în lectură ilustrată.* București 1910.— *Raport de* **I. Bogdan.**

Cartea d-lui G. Popa Lisseanu, prezentată la premiul Asociațiunii Craiovene pentru desvoltarea învățământului public, este un manual de limba latină pentru clasa IV secundară.

Ținând seamă de nouăle programe dela 1908, prin bucățile primite în cartea sa și prin modul lor de interpretare, autorul vrea să ajungă la dublul scop, de a inculcà întâiu elevilor convingerea despre originea romană a naționalității noastre, și al doilea de a-i familiarizà, pe cât e posibil în cl. IV de gimnaziu, cu vieața și cultura romană. Părăsind metoda veche gramaticală, care a dat și la noi și în alte părți rezultate neîndestulătoare, autorul se servește de metoda așà zisă directă sau mixtă, ori metoda orală, de care se servesc astăzi profesorii de limbile moderne. Se înțelege că aceasta nu e o metodă nouă. Meritul autorului este de a o fi aplicat bine la învățământul limbii latine în cl. IV.

Manualul d-lui Popa se distinge, din pricina aceasta, prin multele ilustrații privitoare la vieața privată și publică a Romanilor, ilustrații foarte bine alese și însoțite de texte potrivite, scoase în parte din scriitorii clasici. Intre acestea sunt câtevà privitoare la vieața romană din Dacia.

In legătură cu aceste texte, manualul d-lui Popa cuprinde mai multe excurse morfologice și didactice, pe cari le cred mai utile decât o expunere sistematică a gramaticei, care neputând fi decât abstractă, nu lasă aproape nimic în mintea elevilor. La sfârșitul textelor se dă un vocabular complet.

Manualul de față, corespunzând nouălor programe și fiind bine alcătuit, sunt de părere să i se acorde autorului premiul Asociațiunii Craiovene, cu atât mai mult cu cât d-sa e unul din cei mai distinși profesori secundari de limba latină și și-a câștigat merite recunoscute pentru învățământul acestei limbi.

Dr. Ioan Simionescu, 1) *Noțiuni de geologie* și 2) *Elemente de geologie.* — *Raport de* **L. Mrazec.**

In ceeace privește 1) ***Noțiuni de geologie*** și 2) ***Elemente de geologie,*** cărți prezentate de d-l Dr. Ioan Simionescu, profesor la

Universitatea din Iaşi, cred că nu mai pot fi considerate ca concurente pentru premiul *Asociaţiunii Craiovene*, deoarece d-l Simionescu a fost ales membru al Academiei Române în şedinţa dela 18 Maiu 1911.

I. Suchianu şi **M. Stroescu**, *Carte de cetire şi gramatică pentru clasele I, II şi III secundară*. Bucureşti 1909—10. 3 volume.—*Raport de* **I. Bianu.**

De când avem pentru şcoalele secundare programe analitice amănunţite, cari arată nu numai scopurile pe cari trebue să le urmărească fiecare carte şi acţiunea instructivă şi educativă, pe care trebue s'o aibă asupra elevilor, dar arată în amănunte şi felul bucăţilor de cetire, cari trebuesc adunate în cărţile de cetire, iniţiativa autorilor didactici este aproape cu totul înlăturată, deci şi meritul şi valoarea proprie a cărţilor compuse de dânşii. In această situaţiune se găseşte şi cartea, despre care vorbim.

Autorii, fiind profesori secundari cu experienţă didactică şi cu cunoştinţe literare, au umplut cu pricepere cadrul indicat de programa analitică a celor trei întâi clase gimnaziale. Bucăţile alese spre acest scop au trecut prin cercetarea unei comisiuni oficiale şi cărţile au primit aprobarea Ministerului, apoi au fost tipărite binişor în câte 6.000 exemplare cele 2 dintâi şi în 3.000 a 3-a, cartonate — conform regulamentului — şi înzestrate cu timbrele ministeriale, cari le arată preţul de vânzare îngrozitor de mare — de Lei 3,10 (I), 3,20 (II) şi 3,50 (III). Este evident că la fixarea acestor preţuri, organele ministeriale au uitat că sunt în ţara aceasta mii de elevi săraci, ai căror părinţi nu pot da numai pentru cartea de cetire acest preţ, care pentru toate cărţile unei clase gimnaziale se urcă la 50—60 lei şi mai sus!

Fiind cărţile în acest fel făcute, rămâne de tot puţin loc pentru meritul autorilor ca muncă personală, care singură poate formà un titlu pentru premiul Academiei.

Autorii explică în note cuvintele străine, provincialismele sau arhaismele, dar unele explicaţiuni sunt greşite şi chiar regretabile, aşà:

Cl. I, p. 23: *Milady*=nume dat de Francezi doamnelor engleze din lumea bună.

Cl. II, p. 32: puţuri arteziane=fântână *îngustă*.
38: centru de gravitate=echilibru.
39: cu humor=rău dispus.

Câte odată eşti surprins de greşeli ca acestea:

Cl. I, p. 206 — ca *o* viezure.

Toate trei volumele au — conform programei — și câte un tratat de gramatică, întocmit cu scopul de a sistematiză în mințile școlarilor cunoștințele gramaticale pe cari inconștient le au din vorbirea zilnică și din bucățile cetite. Aceste lucrări sunt bine întocmite, deși prea minuțioase. Este însă cu totul fără rost ca partea despre *Sintaxă* și *Morfologie* să se repețească cu foarte mici deosebiri în cărțile de cl. II (pag. 172—263) și a III-a (p. 164—309). O asemenea repețire a peste o sută de pagine de tipar crește numai volumele și urcă fără trebuință prețul lor.

Acestea fiind observațiile ce am de făcut asupra manualelor didactice, cari mi s'au dat spre cercetare, și necunoscând pe celelalte prezentate la concurs, spre a puteà face o judecată comparativă, rămâne ca să o facă Comisiunea și să hotărască dacă o carte alcătuită în aceste condițiuni merită — față de cele cu cari se află în concurență — să i se dea premiul Asociațiunii Craiovene.

Victor Tănăsoiu, *Aritmetică practică pentru meseriași.* Bucureștı 1910—1911.—*Raport de* **Sp. Haret.**

Cartea aceasta este o lucrare foarte elementară de aritmetică, care cuprinde scrierea și cetirea numerelor, cele patru operații cu numerele întregi și zecimale și cu fracțiile ordinare, sistema de măsuri și greutăți și ridicarea la pătrat și la cub, precum și extragerea rădăcinilor pătrate și cubice. La fine are o tablă care dă pătratul, cubul, rădăcina pătrată și rădăcina cubică a numerelor întregi dela 1 până la 1.000.

Lucrarea aceasta nu împlinește nici una din condițiile pedagogice cerute dela o carte, care se adresează unor oameni presupuși că acum pentru întâia oară fac cunoștință cu aritmetica.

Ca să dovedim această afirmație, este destul să dăm câtevà exemple:

1. Chiar dela prima linie, se cere:

«Să se scrie următoarele cifre:

. . . .

Nouă milioane șase sute de mii cincizeci și trei».

Meseriașul încă nu știe ce va să zică zecimea, el abià știe să facă cifrele, și i se cere să scrie numere de milioane!

In clasificarea ordinelor de mărimi, care vine imediat în urmă, tot pe prima pagină, el merge până la sutele de miliarde, numere de cari oamenii puțin cultivați nici nu-și fac idee.

2. Nicăeri nu este nici o ordine şi nici o sistemă. Aşà, la adunare şi la scădere se dă deadreptul regula pentru adunarea şi scăderea numerelor de mai multe cifre, fără a se spune mai întâiu cum se operează cu cele de câte o cifră.

La îmmulţire, se începe aşà: «Immulţirea a două numere de câte o singură cifră se face în gând». Şi se impune imediat învăţarea tablei lui Pitagora. Dar ce este îmmulţirea şi ce scop are, nu se spune decât pe urmă, sub formă incidentală, prin o frază strecurată între două regule. Immulţirea numerelor de mai multe cifre este explicată prin două exemple, în cari lămuririle sunt departe de a fi clare şi suficiente.

Aceleaşi observaţii şi pentru împărţire.

3. La numerele zecimale se încearcă a se da o explicaţie foarte confuză, pentru ce o zecimală nu se schimbă, dacă i se adaoge sau i se suprimă la fine un număr de nule. Cele patru operaţii sunt tratate în modul cel mai sumar, aproape fără nici o explicaţie.

4. La fracţiile ordinare, — ca şi la cele zecimale, de altfel, — nu se găseşte o definiţie a lor. Operaţiile sunt abià indicate.

Cu un cuvânt, cartea d-lui Tănăsoiu nu întruneşte nici una din calităţile pedagogice, cari se cer azi dela cărţi de asemenea natură şi nici chiar calităţile de sistemă şi claritate, cari se găsiau în vechile cărţi de aritmetică practică. Aşà fiind, ea nu poate fi recomandată pentru premiare.

Bugetul Academiei pe anul 1911—12.

Veniturile pentru anul 1911—12 se prezentă cu următoarele deosebiri față de ale anului precedent 1910 — 11:

	In plus		In minus	
§ I. **Excedent** din 1909—10			5.154	22
§ II **Marele premiu Năsturel din 1913,** sald din 1910—11	3 000	—		
§ III **Marele premiu General Carp,** sald din 1910--11	2.333	30		
§ IV. **Remunerarea funcționarilor,** sald din 1910—11	4.080	—		
§ V. **Fonduri cu destinațiune generală.**				
art. 2. *Fondul Zappa*, spor din cupoane de Banca Națională	1.461	25		
» 3. *Fondul economiilor*, spor din cupoane dela efectele capitalizate și cupon de Banca Națională	48	50		
» 4 *Fondul Ioan Fătu*, (fond general) spor din cupoane dela efectele capitalizate și din cupoanele Băncii Naționale	363	70		
» 6 *Fondul Macinca*, a scăzut venitul prin vânzarea casei din Craiova			297	—
» 7. *Fondul Elena Dr. N Turnescu*, crescut prin cupoanele dela efectele capitalizate	11	90		
» 8 *Fondul Donici*, spor din exploatarea a 2 parchete din pădurea de pe moșia Radiana	6 648	95		
» 10. *Prelevări 15%*, a crescut prin creșterea veniturilor fondurilor.	6.715	25		
§ VI. **Fonduri cu destinațiune specială și cu cheltuieli anuale:**				
art. 12. *Dotațiunea pentru Dicționarul limbii române*, spor dela Ministerul Instrucției și Cultelor	29.500	—		
» 14 *Subvențiunea dela Stat* pentru Documente istorice Hurmuzaki a scăzut ne mai fiind sald în numerar disponibil			37 571	73
» 15. *Fondul Năsturel* a crescut prin venitul dela islazul moșiilor	227	32		
» 17 *Fondul Ioan Fătu* (fond epecial) a crescut prin cupoane dela efectele capitalizate și prin sporul la cuponul Băncii Naționale	1.236	50		
» 18 *Fondul Lecomte du Nouy,* spor prin cupoane la efectele capitalizate	3	35		
» 20 *Fondul Agarici*, spor din productele dela școala Agarici	771	68		
» 21. *Fondul Princesa Alina Știrbei*, spor din cupoane la efectele capitalizate	33	65		
» 22. *Fondul Carp,* spor din arenda moșiei Olteni, venitul dela islaz.	408	—		
» 23. *Fondul Demostene Constantinide,* fond nou venit în cursul anului 1910—11	3 917	20		
» 24. *Fondul de rezistență al moșiilor*, fond nou format în cursul anului 1910—11	1 178	10		
» 25. *Fondul de pensiuni,* spor din cupoane dela efectele capitalizate, din rețineri 5% și din prelevări 1%	2 072	85		
» 26. *Fondul Adamachi*, diferența în minus provenită din excedentul mai mic din 1909—10 (Venitul dela cupoane, proprietăți și dobânzi a crescut)			21.287	07
» 27. *Fondul Otteteleșanu*, creștere prin cupoane dela efectele capitalizate, prin arenda moșiilor și altele	12 559	06		
» 28. *Fondul Tache P. Anastassiu*, venitul bugetar scăzut prin excedentul din 1909—10 și prin Fondul pentru înființarea școalei dela Țigănești, ale cărui efecte s'au vândut. (Venitul dela cupoane, proprietăți și extrabugetar a crescut).			48.654	09
Transport . . .	76.570	56	112 964	11

	In plus		In minus	
Report . . .	76 570	56	112.964	11
art 29. *Fondul Anastasie Stolojian*, fond nou	3.600			
» 30. *Fondul Obedenaru*, cu nuda proprietate, pentru prima oară se pune în buget	11 708	25		
» 31. *Fondul Ion Ghica*, cu nuda proprietate, idem.	2.375	—		
» 32 *Fondul Cuza* a scăzut cu suma ce se adăogase în anul trecut din venitul capitalizat pentru premiul de Lei 6 000			6 000	—
» 35. *Fondul Neuschotz,* în minus suma ce se adăogase în bugetul 1910—11 din venitul capitalizat, pentru completarea premiului de Lei 2 000			268	20
». 36. *Fondul Bodescu* creștere din cupoane dela efecte capitalizate	50	50		
» 37 *Fondul Craiovean* în minus suma adăogată în anul trecut din venitul capitalizat pentru completarea premiului de Lei 1.500			948	40
» 38. *Fondul Chițu*, scădere prin prelevările de 1% și 15%			2	80
» 39. *Fondul Lazăr*, spor din cupoane dela efectele capitalizate și de Banca Națională	52	55		
» 40. *Fondul Eliade-Rădulescu*, spor idem	236	05		
» 41. *Fondul Hagi-Vasile*, spor prin adăogarea din venitul capitalizat pentru completarea premiului de Lei 5 000	3.823	75		
» 42 *Fondul Ionel C. Istrati*, spor din cupoane dela efecte	18	05		
» 43. *Fondul Aristia Anghelescu*, spor idem.	50	45		
» 44. *Fondul Sofia Canecïu,* spor idem.	50	50		
» 45. *Fondul Dacia-România*, spor din cupoane dela efectele capitalizate și din suma adăogată din venitul capitalizat pentru completarea premiului de Lei 1.308,10	908	40		
Total Lei . . .	99 444	06	120 183	51
Diferința în minus între bugetul 1910—11 și bugetul 1911 —12	— 20.739,45			

VENITURILE PENTRU ANUL 1911—1912.

Nr.		1910—11	1911—12	Diferințe în plus	Diferințe în minus
	I **Excedent** din 1909—10 și din 1910—11 de	10.090 01	4.935 79		5 154 22
	II. **Marele premiu din 1913**, sald din 1909 10 și 1910—11 . . .	3 000 —	6.000 —	3 000 —	
	III. **Marele premiu General Ioan Carp și Maria Carp**, idem . .	2.333 30	4.666 60	2.333 30	
	IV. **Remunerarea funcționarilor** din sporul de 10% pentru 1912—13, sald din 1910—11		4.080 —	4 080 —	
	V. **Fonduri cu destinațiune generală:**				
1	*Subvențiune dela Stat* (Legea dela 27 Martie 1879)	20 000	20 000		
2	*Fondul Zappa*, din cupoane	37 936 80	39 398 05	1.461 25	
3	*Fondul Economilor*, din cupoane și vânzare de publicațiuni .	6.357 55	6 406 05	48 50	
4	*Fondul Ioan Fătu* (fond general) .	2.963 55	3.327 25	363 70	
5	*Fondul rentei viagere a d-nei Ecaterina Fătu*	3 000 —	3.000 —		
6	*Fondul Macinca*, ...	2 970 —	2.673 —		297 -
7	*Fondul Elena Dr. N. Turnescu*, din cupoane	928 10	940 —	11 90	
8	*Fondul Donici*, din cupoane, moșia Radiana și pădurea . . .	14.362 65	21.011 60	6 648 95	
9	*Imobilul din Calea Victoriei No 133*, chiria dela Minist. de justiție	11.880 —	11.880		
10	*Prelevați 15%* din venitul fondurilor speciale	100 094 10	106 809 35	6 715 25	
	VI **Fonduri cu destinațiune specială și cu cheltueli anuale**:				
11	*Subvențiune dela Stat pentru bibliotecă* (Legea dela 11 Aprilie 1901)	25.000	25.000		
12	*Dotațiunea M S Regelui* pentru Dicționar . . . . L. 18.000,— *Dela Administrațiunea Domeniului Coroanei*. . . » 4.000,— *Din vânzarea publicațiunii* . . . . » 500,— *Dela Ministerul Cultelor* . . . . » 30.000,—	23.000	52.500 —	29.500 —	
13	*Dotațiunea Statului* Premiile Lazăr și Eliade din 1912 . . .	10 000 —	10 000 —		
14	*Subvențiune dela Stat pentru Documente Hurmuzaki*	57 571 73	20 000 —		37 571 73
15	*Fondul Năsturel*, moșiile Năsturel și Lămotești și din cupoane	27.525 05	27.752 37	227 32	
16	*Fondul Daniel*, din cupoane	544 85	544 85		
17	» *Ioan Fătu* (special), din cupoane	10 076 05	11.312 55	1 236 50	
18	» *I Lecomte du Nouy*, din cupoane	479 65	483 —	3 35	
19	» *I. Scorțeanu*, din cupoane	799 45	799 45		
20	» *Agarici*, moșia Moara-Grecilor, pădure, producte dela școala Agarici și burse dela Fondul Adamachi .	47.307 92	48.079 60	771 68	
21	» *Princesa Alina Știrbei*, din cupoane	8 665 15	8.698 80	33 65	
22	» *Maria General I Carp*, moșia Olteni, cupoane, dobânzi și amortisment din împrumut	38.121 80	38 529 80	408 —	
23	*Fondul Demostene Constantinide* din cupoane		3 917 20	3 917 20	
24	» *de rezistență al moșiilor* din cupoane		1 178 10	1.178 10	
25	» *de pensiuni*, din cupoane . . . . L. 10.225,25 rețineri 5% din salariile funcționarilor » 5 450,40 prelevări 1% din venitul brut al fondur. » 8 645,—	22.257 85	24.330 70	2 062 85	
26	*Fondul Adamachi*, din excedentul anului 1909—10 L. 14.199,77 Cupoane diferite . . . . » 108.056,25 Moșiile Roșiori, Călimănești, pădurea dela Roșiori și moara dela Roșiori . . . . » 26.280,— Amortisment din împrumuturi . . . . » 3.000, Dobânzi la sume împrumutate . . . . » 4.699,35 Suma . L. 156.235,37 Se scad prelevări 1% pentru pensii și 15% p. Academ. » 24 287,80	153 234 64	131.947 57		21 287 07
	De transportat . .	640 500 20	640 201 68	64 011 56	64.310 02

VENITURILE PENTRU ANUL 1911 1912.

Nr.		1910—11	1911—12	Diferințe în plus	Diferințe în minus
	Transport . .	640.500 20	640 201 68	64.011 56	64.310 02
27	*Fondul Otteteleșanu*, din cupoane . . . . . L. 15 016,25 Moșiile Fundu-Chiselet, Moara dela Fundu-Chiselet, pescuitul bălții de pe moșie, moșiile Măgurele, Ottetelîș, Bătășani, Bălcești, Moara dela Măgurele, Hanul dea Măgurele, Imobilul din Calea Victoriei . . . . L 157.055,91 *Fondul Elena Dr N. Turnescu*, din cupoane . . » 1.472,50 » *pentru înzestrarea absolventelor Institutului* » 700,— *Venituri extrabugetare* dela moșii . . . . . » 1.000,— Suma . . . » 175 244,66 minus 1% prelevați pentru pensiuni și 15% pentru Academie . . . . » 22 427,20	140.258 40	152.817 46	12 559 06	
28	*Fondul Tache P. Anastassiu:* Excedent din 1909—10 . . . . L 8.292,90 Venituri extrabugetare din 1909—10 și 1910—11 din păduri, etc . . . . » 27.492,40 Cupoane diferite . . . . » 63 973,— Moșiile Țigănești și Călmățui, Viile dela Țigănești și Călmățui, pădurea Balta . . . . » 166 778,68 Suma . . . L. 266 536,98 minus prelevați 1% pentru pensii și 15% p Academie » 42.246,10	272 944 97	224 290 88		48 654 09
29	*Fondul Anastasie Stolojian*, din cupoane.		3 600 —	3 600	
30	*Fondul Obedenaru*, din cupoane		11 708 25	11 708 25	
31	» *Ioan Ghica*, din cupoane		2.375 —	2 375 —	
32	*Fondul Cuza*, din cupoane și venit capitalizat	26 000	20 000		6 000
33	» *Anastasie Fătu*, din cupoane și venit capitalizat . . .	3 000 —	3.000		
34	» *San-Marin*, din cupoane	746	746 —		
35	» *Neuschotz*, din cupoane	2 000	1 731 80		268 20
36	» *Bodescu*, din cupoane	469 35	519 85	50 50	
37	» *Craiovean*, din cupoane	1.500	551 60		948 40
38	» *Chițu*, din cupoane	293 30	290 50		2 80
39	» *Lazăr*, din cupoane	4.170 50	4.223 05	52 55	
40	» *Eliade-Rădulescu*, din cupoane	2.604	2 840 05	236 05	
41	» *Hagi Vasile*, din cupoane și venit capitalizat . . .	1 176 25	5 000 —	3 823 75	
42	» *Ionel C. Istrati*, din cupoane	74 75	92 80	18 05	
43	» *Aristia Anghelescu*, din cupoane	380 40	430 85	50 45	
44	» *Sofia A Canecin*, din cupoane	627 55	678 05	50 50	
45	» *Dacia-România*, din cupoane și venit capitalizat . .	399 70	1.308 10	908 40	
	Total . .	1 097.145 37	1 076.405 92	99 444 06	120 183 51
				— 20.739,45	

DESVOLTAREA VENITURILOR PE 1911—12.

Nr.		Sumă	Val nominală		Venituri		Totaluri	
	I. **Excedentul** din 1909—10 a fost de	L 14 715,29						
	s'a votat în bugetul pe 1910—11	» 10 090,01			4 625	28		
	Suma votată cu încheierea bugetului pe 1910—11				310	51	4.935	79
	II. **Marele premiu Năsturel din 1913** Sald, a 4-a parte din L. 12.000 pe 1909—10 și 1910—11 a Lei 3.000						6 000	—
	III. **Marele premiu general Ioan Carp și Maria Carp din 1912.** Sald, a 3-a parte din L. 7 000 pe 1909—10 și 1910—11 a L. 2 333,30 . .						4.666	60
	IV. **Remunerarea funcționarilor,** $^1/_2$ din sporurile de 10% pe 1912—13, sald din 1910—11						4.080	—
	V. **Fonduri cu destinațiune generală**:							
1	*Subvențiunea dela Stat* (Legea dela 27 Martie 1879)				20 000	—		
2	**Fondul Zappa:**							
	Cuponul rentei amortizabile 4%	L. 12 900,—	322.500	—				
	» dividend la 164 acțiuni de Banca Națională a L 164	» 26 896,—	82 000	—				
	Total . . .	L. 39 796,—						
	minus 1% prelevați pentru pensiuni	» 397,95			39 398	05		
3	**Fondul Economiilor**							
	Cuponul rentei amortizabile și obligațiuni comunale 4%	L. 4.200,—	105 000	—				
	» funciar urban 5%	» 1 165,—	23 300	—				
	» dividend la 1 acț. de Banca Națională . . .	» 164,—	500	—				
	Produsul din vânzarea publicațiunilor	» 1 000,—						
	Total . . .	L. 6.529,—						
	minus 5% impozitul Statului la L. 1.165,—	» 58,25						
	Rămân . . .	L. 6.470,75						
	minus 1% prelevați pentru pensiuni	» 64,70			6.406	05		
4	**Fondul Ioan Fătu** (fond general).							
	Din venitul anual de	L. 20.134,—						
	după scăderea a 5% impozitul Statului	» 299,50						
	Rămân . .	L 19 834,50						
	după scăderea a 1% prelevați pentru pensiuni	» 198,35						
	Rămân . . .	L 19 636,15						
	după scăderea rentei viagere de	» 3 000,—						
	Rămân . . .	L 16 636,15						
	după scăderea a 15% prelevați la 4 părți (L. 13.308,90)	» 1 996,35						
	Rămân . . .	L 14 639,80						
	scăzând 4 părți la fondul special	» 11 312,55			3.327	25		
5	*Fondul rentei viagere a D-nei Ecaterina Fătu*				3.000	—		
6	**Fondul Macinca:**							
	Dobânda 5% la suma de Lei 54 000 împrumutată fondului Agarici	L 2 700,—						
	minus 1% prelevați pentru pensiuni	» 27,—			2 673	—		
	De transportat . . .		533 300	—	74.804	35	19.682	39

DESVOLTAREA VENITURILOR PE 1911—12.

Nr.			Sumă	Val. nominala		Venituri		Totaluri	
	Transport . .			533.300	—	74 804	35	19 682	39
7	**Fondul Elena Dr. N. Turnescu:**								
	Cuponul funciar rural 5%		L 750,	15 000	—				
	» obligațiuni comunale Iași 4 $^1/_2$ %		» 225,—	5 000	—				
	» » » București 4% . . .		» 12,—	300					
	Total . .		L. 987,—						
	minus 5% impozitul Statului la Lei 750.		» 37,50						
	Rămân . . .		L. 949,50						
	minus 1% prelevați pentru pensiuni		» 9,50			940	—		
8	**Fondul Donici:**								
	Cuponul rentei perpetue 5%		L 1 937,50	38.750	—				
	Moșia Radiana, arenda pe 26 Octomvrie 1911 . . .		» 6 286,35						
	Via dela Radiana, arenda pe 23 Aprilie 1912. . . .		» 6.000,—						
	Pădurea Corbu, 2 pachete		» 7 000,—						
	Total .		L. 21 223,85						
	minus 1% prelevați pentru pensiuni		» 212,25			21.011	60		
9	*Imobilul din calea Victoriei No 133*:								
	Chiria dela Ministerul de justiție pe 1 an		L. 12 000,—						
	minus 1% prelevați pentru pensiuni		» 120,—			11 880	—		
10	*Prelevați 15%* (art. 35 din Statute) dela					106 809	35	215 445	30
	Fondul Adamachi	din Lei 151 703,02	L. 22 755,45						
	» *Otteteleșanu* .	» » 137 831,71	» 20 674,75						
	» *Tache Anastassiu*	» » 263.871,63	» 39 580,75						
	» *Cuza*	» » 3 369,45	» 505,40						
	» *Năsturel*	» » 32 649,82	» 4 897,45						
	» *Daniel* . .	» » 641,—	» 96,15						
	» *Anastasie Fătu* . .	» » 1.108,55	» 166,30						
	» *Lazăr*	» » 4 968,30	» 745,25						
	» *Eliade-Rădulescu*. .	» » 3 341,25	» 501,20						
	» *San-Marin*	» » 877,65	» 131,65						
	» *Neuschotz*	» » 2 037,40	» 305,60						
	» *Bodescu*	» » 611,60	» 91,75						
	» *Ioan Fătu*	» » 13 308,90	» 1 996,35						
	» *Princesa Alina Știrbei* . .	» » 10.233,90	» 1 535,10						
	» *Chițu*	» » 341,75	» 51,25						
	» *Craiovean* . . .	» » 648,95	» 97,35						
	» *I Lecomte du Nouy* . .	» » 568,25	» 85,25						
	» *I. Scorțeanu*	» » 940,50	» 141,05						
	» *Agarici*	» » 40 211,30	» 6.031,70						
	» *Hagi-Vasile*	» » 1 542,20	» 231,30						
	» *Maria General Carp* .	» » 33 446,69	» 5 017,—						
	» *Aristia Anghelescu* .	» » 506,90	» 76,05						
	» *Sofia Canecin*	» » 797,90	» 119,65						
	» *Dacia-România* . . .	» » 509,85	» 76,45						
	» *Demostene Constandinidi*.	» » 4 608,45	» 691,25						
	» *de rezistență a moșilor* .	» » 1 386,—	» 207,90						
	Total . .	din Lei 712 062,92	L 106 809,35						
	De transportat . . .			592.350	—			235.127	69

DESVOLTAREA VENITURILOR PE 1911—12.

			Val nomiuala	Venituri	Totaluri
	Transport . . .		592.350 —		235 127 69
	VI. Fonduri cu destinațiune specială și cu cheltueli anuale.				
11	*Subvențiunea dela Stat pentru bibliotecă* (Legea dela 11 Aprilie 1901)·				
	pentru personal	L. 12.500,—			
	pentru cărți și legatul lor	» 12.500,-		25.000 —	
12	*Dotațiunea M. S. Regelui pentru Dicționar*	L. 18 000,—			
	Dela Administrația Domeniului Coroanei	» 4 000,—			
	Din vânzarea publicațiunii	» 500,—			
	Dela Ministerul cultelor (adresa No 397/1911)	» 30 000,—		52.500 —	
13	*Dotațiunea Statului*: Premiile Lazăr și Eliade din 1912			10.000 —	
14	*Subvențiunea dela Stat pentru Documente istorice Hurmuzaki* . .			20.000 —	
15	**Fondul Năsturel:**				
	Venitul moșiei Năsturel, pe 1 an	L 18.500,—			
	» » *Lămotești*, idem	» 6 000,—			
	Jumătate din venitul rentei (L 122 155) pentru islaz . .	» 3 053,87			
	Cuponul rentei amortizabile și comunale București 4%	» 1 460,—	36 500 —		
	Cuponul funciar urban 5%	» 1 585,—	31 700 —		
	» dividend la 15 acțiuni de Banca Națională a lei 164,—	» 2 460,—	7.500 —		
	Total . . .	L 33.058,87			
	minus 5% impozitul Statului la L. 1.585,—	» 79,25			
	Rămân . . .	L. 32 979,62			
	minus 1% prelevați pentru pensiuni	» 329,80			
	Rămân . . .	L. 32 649,82			
	minus 15% prelevați	» 4 897,45		27.752 37	
16	**Fondul Daniel:**				
	Cuponul rentei amortizabile 4%	L. 600,—	15 000 —		
	» funciar urban 5%	» 50,—	1 000 —		
	Total . .	L. 650,—			
	minus 5% impozitul Statului la L. 50,—	» 2,50			
	Rămân . . .	L. 647,50			
	minus 1% prelevați pentru pensiuni	» 6,50			
	Rămân . .	L. 641,—			
	minus 15% prelevați	» 96,15		544 85	
17	**Fondul Ioan Fătu** (fond special).				
	Cupoane comunale București 4%	L. 40,—	1 000 —		
	» funciare urbane București și Iași 5%	» 5 990,—	119.800 —		
	» dividend la 86 acțiuni de Banca Națională a L. 164	» 14.104,—	43.000 —		
	Total . . .	L. 20.134,—			
	minus 5% impozitul Statului la Lei 5 990,— . L. 299,50				
	» 1% pentru pensiuni . . . . » 198,35				
	» renta viageră . . . . » 3 000,—				
	» a 5-a parte . . . . » 3 327,25				
	» 15% prelevați la L 13 308,90 . . . . » 1 996,35	L 8 821,45		11 312 55	
	De transportat . .		847 850 —	147.109 77	235.127 69

DESVOLTAREA VENITURILOR PE 1911 12.

			Val nominala	Venituri	Totaluri
	Transport . . .		847 850 —	147.109 77	235 127 69
18	**Fondul I. Lecomte du Noüy:**				
	Cuponul obligațiuni comunale București 4%	L. 4,—	100		
	» funciar urban 5%	» 600,—	12 000 —		
	Total . . .	L. 604,—			
	minus 5% impozitul Statului la L 600	» 30,—			
	Rămân .	L. 574,—			
	minus 1% prelevați pentru pensiuni	» 5,75			
	Rămân	L. 568,25			
	minus 15% prelevați	» 85,25		483	
19	**Fondul Ioan Scorțeanu:**				
	Cuponul funciar rural 5%	L. 1,000,—	20 000 —		
	minus 5% impozitul Statului	» 50,—			
	Rămân . .	L. 950,—			
	minus 1% prelevați pentru pensiuni	» 9,50			
	Rămân . .	L. 940,50			
	minus 15% prelevați	» 141,05		799 45	
20	**Fondul Agarici:**				
	Moșia Moara-Grecilor, (anexa 1, pag. 290) . L. 51 135,—				
	minus 10% incassări dubioase . . . . » 5 113,50	L. 46 021,50			
	Pădurea Merieni, parchet III	» 2 000,—			
	Producte dela școala Agarici	» 3 000,—			
	Suma . . .	L. 51 021,50			
	minus 1% prelevați pentru pensiuni	» 510,20			
	Rămân . .	L 50 511,30			
	minus 15% prelevați la L. 40 211,30	» 6 031,70			
	Rămân .	L. 44 479,60			
	Burse dela Fondul Adamachi pentru 10 elevi la Școala Agarici, a L 360,—, anual	» 3 600,—		48 079 60	
21	**Fondul Princesa Alina Știrbei:**				
	Cuponul rentei amortizabile și comun. București 4% . .	L. 9 164,—	229 100		
	» funciar urban 5%	» 1 235,—	24 700 —		
	Total . . .	L 10 399,—			
	minus 5% impozitul Statului la L. 1 235,—	» 61,75			
	Rămân . .	L. 10 337,25			
	minus 1% prelevați pentru pensiuni	» 103,35			
	Rămân . .	L. 10 233,90			
	minus 15% prelevați	» 1 535,10		8 698 80	
22	**Fondul Maria General I Carp:**				
	Venitul moșiei Olteni (anexa 2, pag 291) L. 35 247,11				
	minus 10% incassări dubioase . . . . » 3 524,71	L 31 722,40			
	De transportat. Suma . .	L 31.722,40	1.133 750 —	205 170 62	235.127 69

DESVOLTAREA VENITURILOR PE 1911—12.

			Val nominala	Venituri	Totaluri
	Transport . . . Lei	31.722,40	1.133 750 —	205 170 62	235.127 69
	Cuponul obligațiuni comunale București 4% . . . . »	284,—	7 100 —		
	» funciar rural și urban 5% . . . . »	4 045,—	80 900 —		
	» rentă perpetuă 5% . . . . »	6.637,50	132 750 —		
	Dobânda 5% la împrumutul rămas de lei 21 180 pentru construirea școalei dela Olteni . . . . »	1 059,—			
	Amortisment din acest împrumut pe a c . . . . . »	441,—			
	Total L	44 188,90			
	minus 5% impozitul Statului la L 4 045,— . . . . »	202,25			
	Rămân . . . L	43 986,65			
	minus 1% prelevați pentru pensiuni . . . . »	439,85			
	Rămân L.	43 546,80			
	minus 15% prelevați la L. 33 446,69 »	5 017 —		38 529 80	
23	**Fondul Demostene Constantinide:**				
	Cupoane funciare rurale 5% . . . . L.	4 900,—	98 000 —		
	minus 5% impozitul Statului . . . . »	245,—			
	Rămân . L	4.655,—			
	minus 1% prelevați pentru pensiuni . . . . . . »	46,55			
	Rămân . . L	4 608 45			
	minus 15% prelevați . . . . »	691,25		3 917 20	
24	**Fondul de resistență al moșiilor:**				
	Cuponul obligațiuni comunale București 4% . . . L.	1 400,	35.000 —		
	minus 1% pentru pensiuni . . . . »	14,—			
	Rămân . . L	1.386,—			
	minus 15% prelevați . . . . »	207,90		1.178 10	
25	**Fondul de pensiuni:**				
	Cuponul rentei amortizabile și comunale București 4% L.	5 100.—	127.500 —		
	» funciar rural 4% . . . . »	1 600,—	40.000 —		
	» » urban 5%. . . . . »	3.795, –	75 900 —		
	Total . . . L	10.495,—			
	minus 5% impozitul Statului la L 5 395 — . . . . . . »	269,75			
	Rămân . . . L	10.225,25			
	5% din salariul funcționarilor plătiți de Academie				
	1) funcționarii Academiei la . . L. 97 848,— L. 4 892,40				
	2) profesorii dela Institutul Otteteleșanu . . . . » 8 160,— » 408,—				
	3) idem dela Școala Agarici . . . » 3 000,— » 150, –L	5 450,40			
	Suma . . . L.	15.675,65			
	Prelevări 1% (Deciziunea dela 25 Martie 1904) . . . . . »	8 655,05		24.330 70	
	și anume, din venitul brut dela:				
	Fondul Adamachi . . . . din Lei 153.235,37 L	1 532,35			
	» *Otteteleșanu* . . . . » » 173 072,16 »	1.730,70			
	» *Elena Dr. N. Turnescu* . . . » » 1 472,50 »	14,75			
	» *Inzestrarea absolventelor dela Institutul Otteteleșanu* . . . » » 700,— »	7,—			
	De transportat . . . . . . L. 328.480,03 L	3 284,80	1.730.900 —	273 126 42	235.127 69

DESVOLTAREA VENITURILOR PE 1911—12.

				Val nominala	Venituri	Totaluri
	Transport L. . .	din Lei 328 480,03	L 3 284,80	1.730 900 —	273 126 42	235 127 69
	Fondul Tache P. Anastassiu . .	» » 266 536,98	L. 2 665,35			
	» *Zappa*	» » 39.796,—	» 397,95			
	» *Economiilor*	» » 6 470,75	» 64,70			
	» *Macinca*.	» » 2 700,—	» 27,—			
	» *Elena Dr. N Turnescu* .	» » 949,50	» 9,50			
	» *Donici*	» » 21 223,85	» 212,25			
	Imobilul din Calea Victoriei 133 . .	» » 12 000,—	» 120,—			
	Fondul Năsturel.	» » 32 979,60	» 329,80			
	» *Daniel*	» » 647,50	» 6,50			
	» *Ioan Fătu*	» » 19 834,50	» 198,35			
	» *I. Lecomte du Nouy* . .	» » 574,—	» 5,75			
	» *Ioan Scorțeanu*	» » 950,—	» 9,50			
	» *Agarici*	» » 51 021,50	» 510,20			
	» *Princesa Alina Știrbei* .	» » 10 337,25	» 103,35			
	» *Maria General Carp* . .	» » 43.986,65	» 439,85			
	» *Demostene Constantinidi* .	» » 4,655,—	» 46,55			
	» *de rezistență al moșiilor* .	» » 1 400,—	» 14,			
	» *Cuza*	» » 3.403,50	» 34,05			
	» *Anastasie Fătu* . .	» » 1 119,75	» 11,20			
	» *San-Marin* .	» » 886,50	» 8,85			
	» *Neuschotz* . .	» » 2 058,—	» 20,60			
	» *Bodescu*. . .	» » 617,75	» 6,15			
	» *Craiovean*. . .	» » 655,50	» 6,55			
	» *Chițu*	» » 345,25	» 3,50			
	» *Lazăr*	» » 5 018,—	» 50,20			
	» *Eliade-Rădulescu* .	» » 3 375,—	» 33,75			
	» *Hagi-Vasile*	» » 1.557,75	» 15,55			
	» *Ionel C. Istrati* . .	» » 93,75	» 0,95			
	» *Aristia Anghelescu*. .	» » 512,—	» 5,10			
	» *Sofia Caneciu*	» » 805,75	» 8,05			
	» *Dacia-România*	» » 515,—	» 5,15			
	Total general . . .	din Lei 865 506,61	L. 8 655,05			
26	**Fondul Adamachi:**					
	a) *Excedent* din 1909—10 a fost de . . . L.	52 172,16				
	s'a votat în bugetul pe 1910—11 . . »	37 972,39	L. 14.199,77			
	b) *Cupoane* rentă amortizabilă, comunale București și scrisuri funciare rurale 4% . . . . . L.	26 508,—		662 700		
	Idem comunale Iași 4 ½ % . . . . . »	450,—		10 000 —		
	Idem scrisuri funciare urbane și rentă perpetuă 5% . . . . »	49 070,—		981 400		
	Idem 209 dividende de Banca Naț a 164 »	34 276,—		104 500		
	Suma . . L.	110 304,—				
	minus 5% impozitul Statului la scris. func. rural 4%. (L 400), 5% (L 40.785), urbane 5% (L. 3.770) Total Lei 44.955 . »	2 247,75	» 108.056,25			
	c) *Proprietăți*					
	Moșia Călimănești, arenda pe 1 an . . L.	7 000,—				
	» Roșiori, (anexa 3, pag 21) L 19 200 minus 10% încassări dubioase » 1 920 »	17 280,—				
	Pădurea dela Roșiori . . . . . »	1.500,—				
	De transportat . . L.	25 780,—	L. 122 256,02	3 489 500 —	273 126 42	235 127 69

DESVOLTAREA VENITURILOR PE 1911—12

Nr.		Val nominala	Venituri	Totaluri
	Transport . . L. 25 780,— L 122 256,02	3.489 500 —	273 126 42	235 127 69
	Moara de la Roşiori pe 1 an . . . . . L. 500,— » 26 280,—			
	d) *Dobânzi*			
	Dobânda 5 % la împrumutul Donici de L. 65 428,70 . . . . » 3 271,45			
	Idem dela fondul Agarici la L 19.038,68: restanţa pe 1 Dec 1910—31 Maiu 1911 în sumă de . . . . L. 475,95			
	şi pe anul curent 1911—12 . » 951,95 » 1 427,90 » 4 699,35			
	e) *Amortisment* din împrumutul Donici de L 68 428,70 » 3 000,—			
	Total . . L 156 235,37			
	minus 1% prelevaţi pentru pensiuni la L. 153 235,37 » 1 532,35			
	Rămân . . . L 154 703,02			
	minus 15% pentru Academie la L. 151.703,02 . . . » 22 755,45		131 947 57	
27	**Fondul Otteteleşanu:**			
	a) *Cupoane* rentă amortizabilă şi comunale Bucureşti 4% . . . . L 6 800,—	170 000 —		
	Idem comunale Iaşi 4½% . . . . » 225,—	5.000 —		
	Idem rentă perpetuă şi scris. func. rur 5% » 5 625 —	112 500 —		
	Idem 15 dividende de Banca Naţ. a L. 164 » 2 460.—	7 500		
	Suma . . . L. 15.110,—			
	minus 5% impozitul Statului la L. 1 875, cupoane rurale 5% . . . . » 93,75 L. 15.016,25			
	b) *Proprietăţi*:			
	Moşia F.-Chiselet, (anexa 4, p 293) L. 92 205,—			
	minus 10% incassări dubioase » 9 220,50			
	Rămân . . . L. 82 984,50			
	minus suma ce s'a votat în 1910—11 . . . . » 18 000,— » 64 984,50			
	Moara dela moşia Fundu Chiselet . . . » 1.050,—			
	Pescuitul pe moşia Fundu-Chiselet . . » 7 022,—			
	Moşia Măgurele, (anexa 5, p. 294) L. 31.087,23			
	minus 10% incassări dubioase » 3 108,72 » 27 978,51			
	Moşia Otteteliş, arenda pe 1 an . . . . » 15 546,90			
	» Bătăşani idem . . . . » 3 574,—			
	» Bălceşti idem . . . . » 2.050,—			
	Moara dela Măgurele, arenda pe 1 an . » 4 050,—			
	Hanul de pe moşia Măgurele, idem . » 800,—			
	Imobilul din Calea Victoriei, 49 . . . » 30.000,— » 157,055,91			
	c) *Fondul Elena Dr. N. Turnescu.*			
	Cupoane func. rur şi urbane 5% pe 1 an » 1.550,—	31 000 —		
	minus 5% impozitul Statului . . . . . » 77,50 » 1.472,50			
	d) *Fond pentru înzestrarea absolventelor institutului.*			
	Cupoane rentă amortizabilă şi comunele Bucureşti 4% . . . . » 700,—	17.500 —		
	e) *Venituri extrabugetare dela moşii* . . . . » 1 000,—			
	De transportat, Total . . L 175.244,66	3 833.000 —	405 073 99	235.127 69

DESVOLTAREA VENITURILOR PE 1911—12

Nr.		Val nominala	Venituri	Totaluri
	Transport . . . L. 175 244,66	3 833 000 —	405.073 99	235.127 69
	minus 1% prelevaţi pentru pensiuni (la L 173 072,16 Fond propriu, la L 1 472,50 Fond Turnescu şi la L 700 Fond de înzestrări) . . . . L 1 752,45			
	Rămâne . . . » 173.492,21			
	minus 15% prelevaţi la L. 137.831,71 . . . . » 20 674,75		152 817 46	
28	**Fondul Tache P. Anastasiu:**			
	a) *Excedentul* din 1909—10 a fost de . L. 23 634,77			
	s'a votat în anul 1910—11 suma de . » 15 341,87 L. 8 292.90			
	b) *Venituri extrabugetare* din 1909 10 şi 1910—11 din păduri şi altele . . . . » 27 492,40			
	c) *Cupoane* rentă amortizabilă, comunale Bucureşti şi scrisuri funciare rurale 4% . . . . . L 15 780,—	394 500		
	Idem comunal Iaşi 4½% . . . . » 21 159,—	470.200		
	Idem scris funciare rurale, urbane Bucureşti, Iaşi şi rentă perpetuă 5% . . . . » 26 145,—	522 900 —		
	6 dividende de Banca Nat a L. 164 . . . » 984,—	3 000 —		
	15 » dela acţiile «Naţionala» a L 45 » 675,—	3 000		
	Suma . . L 64 743,—			
	minus 5% impozitul Statului la func. rurale 4% (L. 1 600), 5% (L 1 645), la func. urbane Bucureşti 5% (L 11 425) şi Iaşi 5% (L 730). Total L. 15.400 . . . . » 770,— L 63 973,—			
	d) *Proprietăţi:*			
	Moşia Ţigăneşti, (anexa 6, p 295) L. 111 265,20			
	minus 10% încas. dubioase » 11 126.52 L 100 138,68			
	Moşia Călmăţui, (anexa 7, p. 296) L. 63 600,—			
	minus 10% încas dubioase » 6 360, » 57.240,—			
	Via dela Ţigăneşti . . . . » 3 500,—			
	» » Călmăţui . . . . » 1.400,—			
	Pădurea Balta . . . . » 4 500,— L 166 778,68			
	Total . . L. 266.536,98			
	minus 1% prelevaţi pentru pensiuni . . . . . . » 2 665,35			
	Rămâne . . . L. 263 871,63			
	minus 15% prelevaţi . . . . » 39 580,75		224 290 88	
29	**Fondul Anastasie Stolojian:**			
	Cupoane bonuri Casa Rurală	72 000 —	3 600	
30	**Fondul Obedenaru** (cu nuda proprietate):			
	Cupoane funciare rurale şi urbane 5% . . . . . . L. 2.775,—	55 500 —		
	» rentă amortiz. şi comunale Bucureşti 4% . » 2 512,—	62 800 —		
	» dividende la 40 acţ de Banca Naţ. a 164 . » 6.560,—	20 000 —		
	Suma . . . L. 11.847,—			
	minus 5% impozitul Statului la L. 2.775 . . . . . » 138,75		11.708 25	
31	**Fondul Ioan Ghica** (cu nuda proprietate).			
	cupoane funciare urbane 5% . . . . » 2.500,—	50 000 —		
	minus 5% impozitul Statului . . . . » 125,—		2 375	799 865 8
	De transportat . . .	5.486..900 —		1 034.993 27

DESVOLTAREA VENITURILOR PE 1911—12.

Nr.			Val. nominala	Venituri	Totaluri
	Transport . . .		5.486 900 —		1 034.993 27
	VII **Fonduri speciale și cu cheltueli periodice:**				
32	**Fondul Cuza:**				
	Cuponul rentei amortizabile și comunale București 4% L	1 760,—	44 000 —		
	» funciar urban și rural 5% L	1.730,—	34.600 —		
	Total L.	3 490,—			
	minus 5% impozitul Statului la L 1 730 »	86,50			
	Rămân . L	3 403,50			
	minus 1% prelevați pentru pensiuni . . . . . . »	34,05			
	Rămân . . L.	3 369,45			
	minus 15% prelevați . . . . . . »	505,40			
	Rămân . . . L.	2 864,05			
	Pentru împlinirea sumei de L 20 000,—, premiul din 1912 (din venitul capitalizat—, deciz. din 5 Aprilie 1900 și 23 Martie 1904) . . . . L.	17 135,95		20 000 —	
33	**Fondul Anastasie Fătu:**				
	Cuponul rentei amortizabile 4% . . . . L.	640,—	16 000 —		
	» funciar urban 5% . . . . »	505,—	10 100 —		
	Total L	1 145,—			
	minus 5% impozitul Statului la L 505,— . . . . . . »	25,25			
	Rămân L.	1 119,75			
	minus 1% prelevați pentru pensiuni . . . . »	11,20			
	Rămân . L	1 108,55			
	minus 15% prelevați »	166,30			
	Rămân L.	942,25			
	Pentru împlinirea sumei de lei 3.000, înscrisă la cheltueli pentru tipărirea lucrării premiate în 1911 (din venitul capitalizat) . . . . L.	2 057,75		3 000 —	
34	**Fondul San-Marin:**				
	Cuponul rentei amortizabile 4% . . . . L.	440,—	11.000 —		
	» funciar urban 5% . . . . »	470,—	9.400 —		
	Total . . L.	910 —			
	minus 5% impozitul Statului la L. 470 . . . . »	23,50			
	Rămân . . L.	886,50			
	minus 1% prelevați pentru pensiuni . . . . . »	8,85			
	Rămân . . L.	877,65			
	minus 15% prelevați »	131,65		746 —	
35	**Fondul Neuschotz:**				
	Cupon funciar urban 5% L	2 040,—	40 800 —		
	» obligațiuni comunale București 4% . . . . »	120,—	3.000 —		
	Total L	2 160,—			
	minus 5% impozitul Statului la L 2 040 . . »	102,—			
	Rămân . . L.	2.058,—			
	minus 1% prelevați pentru pensiuni . . . »	20,60			
	Rămân . L	2 037,40			
	minus 15% prelevați . . . »	305,60		1 731 80	
	De transportat . . .		5.655 800 —	25.477 80	1.034.993 27

DESVOLTAREA VENITURILOR PE 1911—12.

Nr.			Val nominală	Venituri	Totaluri
	Transport		5.655.800 —	25.477 80	1.034 993 27
36	**Fondul Bodescu:**				
	Cuponul obligațiuni comunale București 4% L	100,—	2 500		
	» funciar urban 5% . . . . »	545,—	10.900 —		
	Total . . . L	645,—			
	minus 5% impozitul Statului la L. 545 . . »	27,25			
	Rămân . . L.	617,75			
	minus 1% prelevați pentru pensiuni . . . . »	6,15			
	Rămân . . L.	611,60			
	minus 15% prelevați . . »	91,75		519 85	
37	**Fondul Craiovean:**				
	Cuponul rentei amortizabile și comunale București 4% L.	280,—	7 000 —		
	» funciar urban 5% . . . . »	50,—	1 000 —		
	» divid. la 2 acțiuni de Banca Națională a L. 164,— . »	328,—	1.000 —		
	Total . . . L.	658,—			
	minus 5% impozitul Statului la L 50 . . . . »	2,50			
	Rămân . . . L.	655,50			
	minus 1% prelevați pentru pensiuni . . . . »	6,55			
	Rămân . . . L.	648,95			
	minus 15% prelevați . . »	97,35		551 60	
38	**Fondul Chițu:**				
	Cuponul obligațiunii comunale București 4% L	40,—	1.000 —		
	» obligațiuni comunale Iași 4½% . . . . . . »	22,50	500 —		
	» funciar urban 5% . . . . »	125,—	2 500 —		
	» dividend la 1 acțiune de Banca Națională . »	164,—	500 —		
	Total . . . L.	351,50			
	minus impozitul Statului la L. 125,— . . . . »	6,25			
	Rămân . L.	345,25			
	minus 1% prelevați pentru pensiuni . . . . . »	3,50			
	Rămân . . L	341,75			
	minus 15% prelevați . . . . »	51,25		290 50	
39	**Fondul Lazăr:**				
	Cuponul rentei amortizabile și comunale București 4% L.	1.160,—	29 000 —		
	» funciar rural și urban 5% . . . . »	3 630,—	72 600 —		
	» dividend la 2½ acț. Banca Națională a 164,— . . . »	410,—	1 250 —		
	Total . . L.	5 200,—			
	minus 5% impozitul Statului la L 3 630,— . . . . . . »	181,50			
	Rămân . . L.	5 018,50			
	minus 1% prelevați pentru pensiuni . . . . »	50,20			
	Rămân . . . L.	4 968,30			
	minus 15% prelevați . . . . »	745,25		4 223 05	
	De transportat		5.785.550 —	31 062 80	1.034 993 27

DESVOLTAREA VENITURILOR PE 1911—1912.

Nr.		L.	Val nominala	Venituri	Totaluri
	Transport . .		5 785 550 —	31 062 80	1 034 993 27
40	**Fondul Eliade-Rădulescu:**				
	Cuponul rentei amortizabile şi comunale Bucureşti 4% L.	680,—	17 000 —		
	» funciar rural şi urban 5% . . . . »	2 060,—	41 200 —		
	» dividend la 4½ acţiuni Banca Naţ a L 164,— . »	738,—	2 250 —		
	Total . . L	3 478,—			
	minus 5% impozitul Statului la L. 2 060,— . . . . »	103,—			
	Rămân . . . L.	3 375,—			
	minus 1% prelevaţi pentru pensiuni . . . . »	33,75			
	Rămân . . L	3 341,25			
	minus 15% prelevaţi . . . . . . »	501,20		2 840 05	
41	**Fondul Hagi-Vasile:**				
	Cuponul obligaţiuni comunale Bucureşti 4% L	280,—	7.000 -		
	» funciar urban 5% . . . . »	1 345,—	26 900		
	Total . L	1 625,—			
	minus 5% impozitul Statului la L 1.345,— . . . . . »	67,25			
	Rămân . L	1.557,75			
	minus 1% prelevaţi pentru pensiuni . . . . »	15,55			
	Rămân . . L.	1 542,20			
	minus 15% prelevaţi . . . . . . »	231,30			
	Rămân . . . L	1.310,90			
	Rest până la împlinirea sumei de L 5 000 premiul din 1912 (din venitul capitalizat) înscris la cheltueli . . L.	3 689,10		5 000 —	
42	**Fondul Ionel C. Istrati:**				
	Cuponul obligaţiuni comunale Bucureşti 4% . . . . . L.	20,—	500 —		
	» funciar urban 5% . . . . »	25,—	500 —		
	» dividend la 5 acţiuni Banca Comerţului din Bacău . . . . »	50,—	500 —		
	Total . . L	95,—			
	minus 5% impozitul Statului la L 25 . . . . »	1,25			
	Rămân . L.	93,75			
	minus 1% prelevaţi pentru pensiuni . . . . . . »	—,95		92 80	
43	**Fondul Aristia Anghelescu:**				
	Cupoane comunale Bucureşti şi renta amortizabilă 4% L	512.—	12.800 —		
	minus 1% prelevaţi pentru pensiuni . . . . »	5,10			
	Rămân . L.	506,90			
	minus 15% prelevaţi . . . . . »	76,05		430 85	
44	**Fondul Sofia A Caneciu:**				
	Cuponul obligaţiuni comunale Bucureşti 4% L	60,—	1 500 —		
	» funciar urban Iaşi 5% . . . . »	785,—	15 700 —		
	Total . . L.	845,—			
	minus 5% impozitul Statului . . . . »	39,25			
	Rămân . . . L	805,75			
	De transportat . . L.	805,75	5.911.400 —	39.426 50	1.034.993 27

DESVOLTAREA VENITURILOR PE 1911—12

Nr.		L.	Val. nominala	Venituri	Totaluri
	Transport . L	805,75	5 911.400 —	39 426 50	1 034 993 27
	minus 1% prelevaţi pentru pensiuni . . »	8,05			
	Rămân . . L.	797,70			
	minus 15% prelevaţi . . . »	119,65		678 05	
45	**Fondul Dacia-România:**				
	Cuponul obligaţiuni comunale Bucureşti 4% L	40,—	1.000 —		
	» funciar urban 5% . . . . »	500,—	10 000 —		
	Total . L	540,—			
	minus 5% impozitul Statului la L. 500 . . . . . . »	25,—			
	Rămân L.	515,—			
	minus 1% prelevaţi pentru pensiuni . . . . . »	5,15			
	Rămân . L	509 85			
	minus 15% prelevaţi . . . . »	76,45			
	Rămân . L	433,40			
	Pentru premiul şi tiparul de L 1.308,10 din 1912 (din venitul capitalizat pe 2 ani) regulament art 2 . . . »	874,70		1 308 10	41 412 65
	Suma . .		5 922 400 —		1 076 405 92

Anexa 1.

FONDUL AGARICI

Moşia Moara Grecilor pe 1911—1912.

(Deleg. No. 572 dela 28 Martie 1911.)

I. Venituri:

1) 944 ha. 3.000 m. p.	teren arabil	calitatea I	a lei 38	ha. .	35.883,—
2) 371 »	» »	» II	» 30	» .	11.130,—
3) 64 » 7.000 »	fâneaţă		60	» .	3.882,—
4) 3 »	grădini de zarzavat		80	» .	240,—
1.383 ha.				Total Lei	51.135.—

II. Cheltueli:

1) Leafa administratorului a 150 lei lunar, pe un an . .	Lei	1 800,—
2) Remiza de 10% a administratorului din incassările brute ce trec peste Lei 35.000	Lei	1.613,50
3) Un logofăt pe un an a 60 lei lunar	»	720,—
4) Patru pândari pe 9 luni a 40 lei lunar	»	1.440,—
5) Un pândar pe un an a 40 lei lunar	»	480.—
6) Un vizitiu pe un an a 40 lei lunar	»	480,—
7) Registre, imprimate, hârtie, etc.	»	150,—
8) Potcovitul cailor, reparaţia trăsurii, etc.	»	150,—
9) Medicamente	»	100,—
10) Reparaţia ecaretelor şi diverse cheltueli	»	1.166,50
Total	Lei . .	8.100,—

Venituri brute	Lei	51.135,—
minus 10% incassări dubioase	»	5.113,50
venituri	Lei	46.021,50
se scad cheltuelile de administraţie	»	8.100,—
râmâne venit net	Lei	37.921,50

Anexa 2.

FONDUL CARP

Moşia Olteni pe 1911—12.

(Deleg. No. 572 dela 28 Martie 1911).

I. Venituri:

1)	779 ha. 3.434 m. p.	teren arabil calitatea I-a	a 40	lei ha	Lei	31,173,73
2)	65 » 5 503 »	» » II-a	a 36	» »	»	2.359,80
3)	6 » 5 000 »	grădini de zarzavat . .	a 100	» »	»	650,—
4)	15 » 0.780 »	fâneaţă	a 46	» »	»	693,58
5)	6 »	teren băltos	a 20	» »	»	120,—
6)	2 » 5 000 m. p.	lucernieră	a 100	» »	»	250,—
	874 ha. 9.717 m. p.	. . . .			Total Lei	35.247,11

II. Cheltueli:

1)	Leafa administratorului 150 lei lunar, pe un an . . .	Lei	1.800,—
2)	Remiza administratorului de 10°/₀ din incassările brute ce trec peste Lei 20.000	Lei	1.524,71
3)	Un logofăt pe un an a 60 lei lunar	»	720,—
4)	Un vizitiu pe un an a 30 lei lunar	»	360,—
5)	Un pândar pe un an a 40 lei lunar	»	480,—
6)	Doi pândari pe 9 luni a 40 lei lunar	»	720,—
7)	Registre, imprimate, hârtie, etc.	»	150,—
8)	Potcovitul cailor, reparatul trăsurii, etc.	»	150,—
9)	Construirea unui puţ de beton la conacul moşiei . .	»	300,—
10)	Seminţe pentru pepinieră şi întreţinerea ei	»	150.—
11)	Reparaţia ecaretelor	»	100,—
12)	Medicamente	»	100,—
13)	Cheltueli diverse	»	445,40
		Total Lei	7,000,11

Venituri brute	Lei	35,247,11		
minus 10°/₀ incassări dubioase	»	3,524,71	Lei	31.722,40
se scad cheltueli de administraţie			»	7.000,11
rămâne venit net			Lei	24.722,29

Anexa 3.

FONDUL ADAMACHI

Moşia Roşiori pe 1911 — 12

(Deleg. No. 572 dela 28 Martie 1911).

I. Venituri:

1)	192 ha.	9.418 m. p.	teren arabil calitatea	I-a	a 43 lei ha	Lei	8.296,49
2)	151 »	1.818 »	» » »	II-a	a 34 » »	»	5.140,18
3)	14 »	4 699 »	» » »	III-a	a 24 » »	»	347,27
4)	43 »	1 265 »	fâneaţă »	I-a	a 50 » »	»	2.156,32
5)	7 »	5.180 »	» »	II-a	a 40 » »	»	300,72
6)	19 »	1.098 »	» »	III-a	a 28 » »	»	535,07
7)	35 »		islaz calitatea	I-a	a 22 lei ha	»	770,—
8)	24 »		» »	II-a	a 20 lei ha	»	480,—
9)	8 »		grădini de zarzavat		a 84 lei ha . . .	»	672,—
	495 ha	3.478 m. p.					

10) Venituri extraordinare rezultate din închirierea localului de băcănie, arendarea poienilor din pădure, vânzarea recoltei de lucernă şi altele . . . . Lei 501,95

Total Lei 19.200,—

II. Cheltueli:

1)	Leafa administratorului 150 lei lunar, pe un an . . .	Lei	1.800,—
2)	Remiza administratorului de 10% din incassările brute ce trec peste 8 000 lei	Lei	1.120,—
3)	Un logofăt pe un an a 45 lei lunar	»	540,—
4)	Doi pàndari pe 8 luni a 30 lei lunar	»	480,—
5)	Un vizitiu pe un an a 30 lei lunar	»	360,—
6)	Registre, imprimate, hârtie, etc.	»	100,—
7)	Potcovitul cailor, reparatul trăsurii	»	150,—
8)	Medicamente	»	100,—
9)	Reparaţia ecaretelor	»	150,—
10)	Cheltueli diverse	»	300,—
	Total	Lei	5.100,—

Venituri brute	Lei	19.200,—		
minus 10% incassări dubioase	»	1 920,—	Lei	17.280,—
minus cheltuelile de administraţie			»	5.100,—
rămâne venit net			Lei	12.180,—

Anexa 4.

FONDUL OTTETELEŞANU

Moşia Fundu Chiselet pe 1911—12.

(Deleg. No. 572 dela 28 Martie 1911).

I. Venituri:

1)	175 ha. teren arabil calitatea I-a a 60 lei ha	Lei	10.500,—
2)	560 » » » » II-a a 48 » »	»	26.880,—
3)	1055 » » » » III-a a 45 » »	»	47.475,—
4)	34 » » » » IV-a a 30 » »	»	1.020.—
5)	3 » fâneaţă inundabilă a 30 » »	»	90,—
6)	250 » (aproximativ) islaz acoperit $^2/_3$ cu câtină şi ca 50 ha inundabil a 20 lei ha	»	5 000,—
7)	5 » grădini de zarzavat calitatea I-a a 120 lei ha .	Lei	600,—
8)	4 » » » » II-a a 100 lei ha	»	400,—
9)	4 » » » » III-a a 60 lei ha	»	240,—
	2.090 » . . . . Total	Lei	92.205,—

II. Cheltueli:

1)	Leafa administratorului 200 lei lunar, pe un an . . .	Lei	2 400,—
2)	Remiza administratorului de $10^0/_0$ din incassările brute ce trec peste 72.000 lei	»	2.020,50
3)	Un logofăt pe un an a 80 lei lunar	»	960,—
4)	Un pândar pe un an a 45 lei lunar	»	540,—
5)	Un păzitor de noapte pe un an a 30 lei lunar	»	360,—
6)	Şase pândari pe 9 luni a 45 lei lunar	»	2.430,—
7)	Un vizitiu pe un an a 40 lei lunar	»	480,—
8)	Registre, imprimate, hârtie, etc.	»	150,—
9)	Medicamente	»	150,—
10)	Cumpărarea a 2 cai, trăsură, hamuri, pături, ţesală, perie, etc.	»	2.200,—
11)	O cassă de bani	»	250,—
12)	Un dulap pentru registre, o masă, 4 scaune, 1 lampă, 1 călimară, etc.	»	200,—
13)	Repararea ecaretelor	»	300,—
14)	Diverse cheltueli	»	560,—
	Total	Lei	13.000,50

Venit brut . . . . Lei	92.205,—		
minus $10^0/_0$ incassări dubioase . . . . . »	9 220,50	Lei	82.984,50
minus cheltueli de administraţie		»	13.000,50
rămâne venit net		Lei	69.984,—

Anexa 5.

FONDUL OTTETELEŞANU

Moşia Măgurele-Otteteleşanu pe 1911—12.

(Deleg. No. 572 dela 28 Martie 1911).

I. Venituri:

1) 120 ha 1.940 m. p. teren arabil calitatea I-a a 90 lei ha	Lei	10.817,46
2) 157 ha 5.620 » » » » II-a a 70 » »	»	11.029,34
3) 79 ha » » » III-a a 50 » »	»	3.950,—
4) 4 ha 1.840 » fâneaţă a 120 lei ha	»	502,08
5) 49 ha 8.787 » islaz a 96 lei ha	»	4.788,35
410 ha 8.187 m. p. . . . . Total	Lei	31.087,23

II. Cheltueli:

1) Onorariu pentru administraţia specială a moşiei . . .	Lei	1.200,—
2) Un logofăt pe un an a 60 lei lunar	»	720,—
3) Doi pândari pe $8^1/_2$ luni a 35 lei lunar	»	595,—
4) Registre, imprimate, hârtie, etc.	»	45,—
5) Ovăz pentru hrana şi potcovitul calului, reparaţia brişcei şi altele	»	200,—
Total	Lei	2.760,—

Venituri brute	Lei	31.087,23		
minus 10% incassări dubioase	»	3.108,72	Lei	27.978,51
minus cheltueli de administraţie			»	2 760,-
rămâne venit net			Lei	25 218,51

Anexa 6.

FONDUL TACHE P. ANASTASSIU

Moşia Ţigăneşti pe 1911—12

(Deleg. No. 572 dela 28 Martie 1911).

I. Venituri:

1) 2102 ha teren arabil calitatea I-a a 45 lei ha . .	Lei	94.590,—
2) 203 » 3 500 m. p. » » » II-a a 37 » » . .	»	7.523,95
3) 23 » 6.800 » » » » III-a a 32 » » .	»	757,76
4) 258 » 1.390 » islaz a 30 lei ha	»	7.744,17
5) 4 » recoltă de lucernă a 80 lei ha	»	320,—
2.591 ha 1,690 m. p.		
6) Din triorat şi saramurat sămânţa de grâu, precum şi alte venituri întâmplătoare	»	329,32
Total	Lei	111.265,20

II. Cheltueli:

1) Leafa administratorului 200 lei lunar, pe an	Lei	2.400,—
2) Remiza administratorului de 10% din incassările brute ce trec peste 87.000 lei.	»	2.426,50
3) Doi logofeţi pe un an plătiţi cu câte 80 lei lunar . . .	»	1.920,—
4) Un pândar permanent a 50 lei lunar	»	600,—
5) Cinci pândari pe 9 luni a 50 lei lunar	»	2.250,—
6) Un vizitiu pe un an a 35 lei lunar	»	420,—
7) Registre, carnete, imprimate, etc.	»	150,—
8) Potcovitul cailor, reparatul trăsurii, hamurilor, etc. .	»	150,—
9) Facerea a două barăci de scânduri sau a 2 bordeie la cele 2 puţuri	»	200,—
10) Medicamente	»	100,—
11) Diverse cheltueli	»	583,50
12) Repararea şi transformarea hanului în locuinţă pentru administratorul moşiei şi repararea ecaretelor de pe deal ce servesc de locuinţă personalului de administraţie al moşiei	»	12.000,—
Total . . .	Lei	23.200,—

Venituri brute	Lei 111.265,20		
minus 10% incassări dubioase	» 11.126,52	Lei	100.138,68
minus cheltueli de administraţie		»	23.200,—
rămâne venit net		Lei	76 938,68

Anexa 7.

FONDUL TACHE P. ANASTASSIU

Moşia Câlmăţuiu pe 1911—12.

(Deleg No. 572 dela 28 Martie 1911).

I. Venituri:

1)	1390 ha	teren arabil calitatea I a 40 lei ha . . Lei	55.600,—
2)	10 » 8520 mp.	» » » II » 35 » » »	379,80
3)	16 »	» pentru pepeni » 56 » » . . »	896,—
4)	2 » 4400 „	» » grădina de zarzavat a 60 lei ha »	146,40
5)	2 » 5000 »	vânzarea recoltei de lucernă a 80 lei ha »	200,—
6)	68 »	fâneaţă a 60 lei ha . . . . »	4 080,—
7)	67 »	islaz . . . . »	2.010,—
	1556 ha 7920 m.p.		
8)	Din triorat şi saramurat sământa de grâu, precum şi alte venituri întâmplătoare . . . . »		287,80
		Total . . Lei	63.600,—

II. Cheltueli:

1)	Leafa administratorului 150 lei lunar, pe an . . . . Lei	1.800,—
2)	Remiza de 10% a administratorului din incassările brute ce trec peste 50.000 lei . . . . »	1.360,—
3)	Un logofăt pe un an a 60 lei lunar . . . . »	720,—
4)	Un pândar pe un an a 40 lei lunar . . . . »	480,—
5)	Un păzitor de noapte pe un an a 40 lei lunar . . . . »	480,—
6)	Trei pândari pe 9 luni a 40 lei lunar . . . . »	1.080,—
7)	Un vizitiu pe un an a 40 lei lunar . . . . »	480,—
8)	Registre, imprimate, hârtie, etc. . . . . »	150,—
9)	Potcovitul cailor, reparatul trăsurii, etc. . . . . »	150,—
10)	Medicamente . . . . »	100,—
11)	Reparaţia ecaretelor . . . . »	500,—
12)	Diverse cheltueli . . . . »	300,—
	Total . . . Lei	7.600, —

Venituri brute	Lei 63.600,—	
minus 10% incassări dubioase	» 6.360,—	Lei 57.240,—
minus cheltueli de administraţie		» 7.600,—
rămâne venit net		Lei 49 640,—

Cheltuelile pentru anul 1911—12 *se prezentă cu următoarele deosebiri faţă de ale anului precedent 1910—11:*

	In plus		In minus	
Capitalizările sunt conform regulamentelor, în plus . . .	11 142	30		
art. 6. *Remunerarea funcţionarilor* în plus prin 3 înaintări şi 2 funcţiuni nouă şi adăogirea spre completarea sporului de 10 % ce se va da în 1912—13 conform regulamentului	8 288	—		
» 11. *Spese de procese*, în minus			500	—
— *Protretele membrilor decedaţi*, în minus			4.000	—
— *Marele Premiu Năsturel* în plus pe a. c	3.000	—		
— *Premiul Craiovean*, în minus			1 500	
— » *Anastasie Fătu*, în minus			3 000	—
— » *Neuschotz*, în minus			2.000	—
— » *Cuza*, în minus			6 000	—
» 20. » *Lecomte du Nouy*, în plus prin creşterea venitului . .	3	35		
» 21. » *Hagi-Vasile*, în plus	5 000			
» 23 » *Dacia-Romănia*, în plus	1 308	10		
» 24. » *San-Marin*, în plus	500			
» 28 *Material pentru cataloagele bibliotecii* în plus fiind datorie din trecut	500	—		
» 30. *Dicţionarul limbii române*, în plus fiind datorie	34 500	—		
» 31. *Hurmuzaki, Documente*, în minus nemai fiind sald disponibil din anul trecut			37.571	73
» 34. *Erodot* în minus			500	—
» 35. *Titu Liviu*, mai puţin			500	—
Documente interne româneşti, în minus			1 000	—
» 38 *Din vieaţa poporului român*, idem			1.000	—
» 39 *Documente din fondul Princesa Alina Ştirbei*, spor prin creşterea venitului	33	65		
— *Manuscris premiat cu premiul San-Marin*, în minus . . .			2.000	—
— *Biografiile membrilor decedaţi*, în minus			2 000	—
» 40 *Ursu, Cronica Angiolello*, în plus, datorie din 1909—10 .	1.629	70		
» 41 *Industria casnică*, în plus, datorie din 1910—11	3 090	60		
» 42 *Manuscris premiat cu premiul G. Lazăr în 1911*, în plus . .	3 000	·		
» 44. » » » » *Anastasie Fătu* în 1911 . .	3 000	—		
47. *Culegeri de arii populare*, în minus			600	
» 45. *Manuscrisul Aug Bunea*, în plus	2 500	—		
» 46 *Contribuţiuni la chestiunea ţărănească*, în plus	2.000			
» 48 *Culegeri de arii populare din Ungaria*	2 500			
Cheltueli din fondul Ioan Fătu:				
— *Cheltueli la casele din str Sculpturii*, în minus			1 012	60
» 49. *Cărţi de şcoală din Fondul Ioan Fătu*, în plus prin creşterea veniturilor	1.236	50		
Cheltueli din fondul Agarici:				
» 53. *Anuitatea moşiei Moara-Grecilor*, în minus			800	—
» 54. *Fonciera, asigurări, pădurari*, în minus			2 000	
» 56. *Administrarea moşiei Moara-Grecilor*, în minus			300	—
» 57. *Şcoala Ioan Agarici*, în plus	1.035	—		
» 58. *Dobânzi 5%* la împrumuturile dela Fondul Macinca şi Fondul Adamachi, în plus	5 927	90		
» 59. *Construcţiuni la Şcoala Agarici*, în minus			3.091	22
Transport Lei . . .	90.195	10	69 375	55

		In plus		In minus	
	Report Lei . . .	90.195	10	69.375	55
	Cheltueli din fondul Donici.				
art 60.	*Dobânda* 5⁰/₀ minus prin descreşterea împrumutului dela Fondul Adamachi			613	75
» 62.	*Fonciera*, *reparaţiuni*, etc., a crescut prin cheltueli cu măsurătoarea pădurii Corbu	500	—		
	Cheltueli din fondul Carp:				
» 63	*Fonciera* moşiei Olteni, în plus	100	—		
» 64.	*Administraţia moşiei Olteni*, în minus			299	89
—	*Reparaţiuni*, în minus			500	—
» 65.	*Cheltueli neprevăzute*, reparaţii, etc, în plus	200	—		
» 70.	*Amortisment* din împrumut, în plus	21	—		
» 71	*Dobânzi* la împrumutul rămas, în minus			21	—
» 73.	*Marele premiu din 1912*, în plus suma votată pe a. c.	2.333	40		
	Cheltueli din Fondul Adamachi·				
» 75	*Capitalizări*, în minus			917	15
» 77.	*Asigurări*, în minus			50	—
—	*Construcţiunea Şcoalei dela Roşiori*, în minus			14 000	—
» 80	*Administraţia moşiei Roşiori*, în minus			100	—
—	*Prelevările 1⁰/₀*, în minus fiind socotite la venituri			1.506	50
—	*Prelevări 15⁰/₀*, idem			22 371	70
» 81.	*Burse şi cheltueli de şcoală*, în minus			5.832	97
» 88	*Publicaţiunile fondului*, în minus			586	95
» 90	*Indemnizarea juriilor examinatoare*, în plus	200	—		
	Cheltueli din Fondul Otteteleşanu:				
» 91.	*Moşia Fundu-Chiselet*, în plus cheltuelile făcute în 1910—11 pentru administraţie	3 238	60		
» 92	*Fond de înzestrări*, în plus din cupoane	198	—		
» 93	*Impozite*, în plus prin creşterea venitului dela moşii şi altele .	1.000	—		
» 94.	*Asigurări*, în plus	100	—		
» 95.	*Pădurari*, în minus			20	—
—	*Prelevările 1⁰/₀*, în minus fiind calculate la venituri			1.521	75
—	*Prelevările 15⁰/₀*, idem			19 395	60
» 97.	*Cheltueli de procese*, în minus			200	—
» 98.	» *neprevăzute*, în plus	500	—		
» 99	*Administraţia moşiei Măgurele*, în plus	210	—		
» 100.	*Administraţia moşiei Fundu-Chiselet*, în plus primul an . . .	13.000	50		
—	*Cheltuelile Institutului Otteteleşanu*, în minus.			4 128	—
—	*Excedent*, în minus			9.043	80
—	*Capitalizări*, în plus	7.703	76		
	Cheltueli din fondul Tache P. Anastassiu:				
—	*Moşiile Ţigăneşti şi Călmăţuiu*, în minus arenda rămasă neincassată din 1909/10 şi cheltueli făcute pentru moşii ca avans.			32.987	40
» 114	*Fonciera*, în minus			3 000	—
» 115.	*Asigurări*, în minus			100	—
» 121.	*Şcoala primară dela Călmăţuiu*, în minus			2.875	—
—	*Prelevările 1⁰/₀*, în minus socotite la venituri			2 443	85
—	» *15⁰/₀*, idem			36.291	30
» 124.	*Cheltueli neprevăzute*, în plus	2.000	—		
» 125	*Portrete pentru şcoale şi administraţiile moşiilor*, în plus . .	1.159	90		
» 126	*Administraţia moşiei Ţigăneşti*, în plus	11 200	—		
» 127.	» *Călmăţuiu*, în minus			900	—
	Transport Lei . . .	133.860	26	229.082	16

	In plus	In minus
Report Lei . .	133.860 26	229 082 16
art 128. *Şcoala de agricultură dela Ţigăneşti*, în plus	18 972 —	
— *Rest din avansul făcut d-lui Iancu Anastassiu*, în minus .		3 200
— *Localul şcoalei dela Ţigăneşti*, în minus sumele provenite din vânzare de efecte şi venit		97 057 57
» 129 *Construcţia şcoalei dela Ţigăneşti*, în plus	58 133 98	
» 130. *Fondul Obedenaru*, cupoane în plus, suma ce nu fusese prevăzută în anul trecut.	11 708 25	
» 131 *Fondul Ion Ghica*, idem	2 375 —	
Excedent în bugetul Academiei mai puţin ca în 1910—11 . .	20 09	
Total Lei . . .	225 069 58	329.339 73
Diferinţa în minus între bugetul 1910—11 şi 1911—12 este de Lei	— 104 270,15	

DESVOLTAREA CHELTUELILOR PE 1911—1912.

	I. Capitalizări în 1911—1912:				
	Procentele Fondului Demostene Constantinide		3 917 20		
	» » *de rezistență al moșilor*		1 178 10		
	» » *San-Marin*		246 —		
	» » *Neuschotz*		1 731 80		
	» » *Bodescu*		519 85		
	» » *Craioveanu*		551 60		
	» » *Chițu*		290 50		
	» » *Ionel C. Istrati*		92 80		
	» » *Aristia Anghelescu*		430 85		
	» » *Sofia A Caneciu*		678 05		
	» » *Anastasie Stolojan*		3 600 —	13 236 75	
	Procentele Fondului de pensiuni al personalului, plus prelevările de 1% dela fonduri și reținerile de 5% din salariul funcționarilor plătiți de Academie	24 330 70			
	minus pensia d-lui I Slavici pe 1 an	1 200		23 130 70	36 367 45
	II. Cheltueli proprii ale Academiei:				
	A. *Personal*				
1	*Diurnele sesiunii generale*		21 000 —		
2	» *ședințelor ordinare*		10.000 —		
3	» *a 4 membri delegați*		1.000 —		
4	» *Secretarului general pe 12 luni a L 200*		2 400 —		
5	» *a 3 Secretari de Secțiuni pe 11 luni a L 300*		3.300 —	37 700 —	
6	*Remunerarea funcționarilor* (statul, anexa 8, la pag 305)				
	a) Din bugetul Academiei	103 948 —			
	b) » subvențiunea de L. 25 000	12 500 —	116.448 —		
	Jumătate din L 6.440 sporul de 10% din 1912—13, votat în anul trecut 1910-11 . . . L. 4 080,—				
	și restul în anul curent 1911—12 . . . » 2 360,—		6 440 —	122 888 —	
7	*Serviciul Băncii Naționale*		600 —		
8	*Spese de cancelarie*	2 200 —			
	Imprimate	2 500 —			
	Combustibil	4.000 —			
	Iluminat, diverse	2 800 —	11 500 —		
9	*Ajutorul Epitropiei Sf Vineri*		400 —		
10	*Intreținerea și repararea localurilor Academiei*	5 500 —			
	Foncieră și asigurări	4 500	10.000 —		
	B *Material.*				
11	*Spese de procese*	1 000 —			
12	*Mobilier*	1 500 —			
13	*Spese neprevăzute*	2 500 —			
14	» *de expediție*	2 500 —	7.500 —	30 000 —	190.588 —
	De transportat				226 955 45

DESVOLTAREA CHELTUELILOR PE 1911—1912.

	Transport . . L.				226 955 45
	III. Premiile:				
15	*Premiul Lazăr* (publicație științifică)			5.000 —	
16	» *Eliade-Rădulescu* (subiect istoric dat)			5.000 —	
17	» *Năsturel* (publicație)			4 000 —	
18	» *Năsturel* (subiect literar dat)			5 000 —	
19	*Marele Premiu Năsturel din 1913*,—a 4-a parte din L 12 000 pe 1909—10 și 1910—11 a L. 3.000		6 000 —		
	și a 4-a parte pe 1911—12		3.000 —	9 000 —	
20	*Premiul I Lecomte du Nouy*			483 —	
21	» *Hagi-Vasile*			5 000 —	
22	» *Cuza* pentru «Istoria Românilor»			20.000 —	
23	» *Dacia-România*, și pentru tiparul a 5 coale aproximat			1.308 10	
24	» *San-Marin*, suma dată în plus d-lui Petrescu-Comnen peste premiul acordat în 1910, (Pr verb. 7.826)			500 —	55.291 10
	IV. Achizițiuni:				
25	*Monede, hrisoave, etc* (Fondul Daniel)		544 85		
26	*Cărți și legatul lor*		6 000 —		
27	» » » » din subvențiunea de L. 25 000,—		12 500		
28	*Material pentru cataloagele Bibliotecii*		1 000 —	20.044 85	
29	*Documente cumpărate* (a 6-a parte din Lei 63 494,95), rata a 5-a			10 582 50	30.627 35
	V Publicațiuni:				
30	*Dicționarul limbii române*, suma dela venituri	52 500 —			
	Din bugetul propriu al Academiei (Proces verbal No. 198)	5 000 —	57 500 —		
31	*Hurmuzaki, Documente privitoare la Istoria Românilor*		20 000 —		
32	*Anale* (datorie cu Proces verbal No. 446 L. 3 281,53)	18.000 —			
33	*Remunerarea autorilor pentru memorii* publicate în *Anale*, 90 coale (30 de fiecare Secție) a L 50 (art. 61 Reg.)	4 500 —	22.500 —		
34	*Erodot*		500 —		
35	*Titu Liviu*		2 000 —		
36	*Bibliografia românească*		3.000 —		
	Cataloagele manuscriptelor, documentelor, și cărților				
37	*Creșterea colecțiunilor bibliotecii în 1911—12*		2 000 —		
38	*Din vieața poporului român*		3.000 —		
39	*Documente din Fondul Princesa Alina Știrbei*		8 698 80		
40	*Ursu, Cronica Angiolello* (datorie din 1909—10, Proces verbal 6 882)		1.629 70		
41	*Industria casnică* (datorie, Proces verbal 7 404)		3 090 60		
42	*Animalele domestice, premiul Lazăr în 1911*		3.000 —		
43	*Harta geologică Mehedinți, premiul Anast. Fětu în 1911*		3 000 —		
44	*Romstorfer, Cetatea Suceava* (disponibil din 1910—11 lei 2 000)		2 000 —		
45	*Bunea, Istoria Românilor până la anul 1382* (Proces verb. 787)		2.500 —		
46	*Busuiocescu, Contribuțiuni la chestiunea țărănească*, (Pr verb 727)		2 000 —		
47	*Arii populare—Kiriac* (disponibil, din 1910—11 L. 600)		400 —		
48	*Arii populare românești din Ungaria (Bartók)*		2.500 —		
49	*Cuvântările Regelui către Academie*		1.000 —		140.319 10
	VI. Cheltueli din Fondul Ioan Fătu:				
50	*Cărți de școală*		11.312 55		
51	*Renta viageră a d-nei Ecaterina Fătu*		3.000 —		14.312 55
	VII. Cheltueli din Fondul I. Scorțeanu:				
52	*Cărți religioase*				799 45
	De transportat . L.				468.305 —

DESVOLTAREA CHELTUELILOR PE 1911—1912.

Nr.					
	Transport . . L.				468.305 —
	VIII Cheltueli din Fondul Agarici:				
53	*Anuitatea moşiei Moara-Grecilor*			2 200 —	
54	*Renta viageră Mihoc*			1 000 —	
55	*Foncieră, asigurări, pădurari,* etc.			4 500 —	
56	*Administraţia moşiei Moara-Grecilor* (anexa 1, pagina 290) .			8 100 —	
57	*Şcoala „Agarici“* (anexa 9, pagina 306)			21 535 —	
58	*Dobânzi* 5% la împrumutul de L. 54 000 dela fondul Macinca (Proces verbal No. 7.896) pe 1 Octomvrie 1910—31 Maiu 1911 .	1 800 —			
	idem 1911—12	2 700 —	4.500 —		
	Dobânzi 5% la împrumutul de L. 19 038,68 dela fondul Adamachi (Proces verb. No. 8 374) pe 1 Decemvrie 1910—31 Maiu 911 .	475 95			
	idem pe 1911-1912	951 95	1 427 90	5.927 90	
59	*Construcţiuni la şcoala Agarici.*			4.816 70	48.079 60
	IX. Cheltueli din Fondul Donici.				
60	*Amortisment* din împrumutul de L. 68.428,70 dela fondul Adamachi			3.000 —	
61	*Dobânda* 5% la împrumutul rămas de L. 65 428,70			3.271 45	
62	*Foncieră, reparaţiuni, călătorii şi măsurarea pădurii Corbu* (datorie, Proces verbal No. 7 710 L. 1.016,60)			4 000 —	10 271 45
	X. Cheltueli din Fondul Maria General Carp:				
63	*Fonciera moşiei Olteni*			3 100	
64	*Pădurari*			280 —	
65	*Administraţia moşiei Olteni* (anexa 2, pagina 291)			7 000 11	
66	*Cheltueli neprevăzute, asigurări, măsurarea pădurii Tinca* (datorie, Proces verbal No 7 710 L. 470,90)			1.200 —	
67	*Ajutoare şcolarilor săraci din Giurgiu*			2 000 —	
68	„ „ „ „ *Bucureşti*			2.000 -	
69	*Şcoala din comuna Olteni* pentru cărţi şi altele			500 —	
70	*Amortisment* din împrumutul de L. 21.180		441 —		
71	*Dobânda* 5% la acest împrumut pe 1 an		1 059 —	1 500 —	
72	*Intreţinerea bisericii din comuna Olteni*			500 —	
73	*Marele Premiu din 1912* de L 7 000,— a 3-a parte pe 1909—10 şi 1910 -11 a L. 2.333,30		4 666 60		
	şi a 3-a parte pe 1911—12		2 333 40	7.000 —	25 080 11
	XI. Cheltueli din Fondul de pensiuni·				
74	*Pensia d-lui I. Slavici* pe 1 an				1.200 —
	XII. Cheltulei din Fondul Adamachi:				
75	*Capitălizării* conform regulamentului (art. 5)		11.424 60		
	şi amortisment din împrumutul Donici		3 000 —	14 424 60	
76	*Foncieră.*		3.500 —		
77	*Asigurări.*		250 —		
78	*Reparaţiuni şi intreţinerea ecaretelor.*		1.000 —		
	De transportat . . .		4.750 —	14.424 60	552.936 16

DESVOLTAREA CHELTUELILOR PE 1911—1912

Nr.					
	Transport . . .		4.750 —	14.424 60	552.936 16
79	*Cheltueli cu îngrijirea imobilelor.*		1.200 —		
80	*Administraţia moşiei Roşiori* (anexa 3, pagina 292)		5.100 -		
81	*Burse şi cheltueli de şcoală* (art 6 reg)		72.661 22		
82	*Burse pentru 10 elevi dela Şcoala Agarici* a L. 360 (art. 12). . .		3.600 —		
83	*Masa dela Staţiunea Zoologică din Neapole* (art. 7).		3 800 -		
84	*Şcoala Adamachi din Iaşi şi grijile sufletului* (art. 3). . . .		5.000 —		
85	*Cheltueli de procese.*		500 —		
86	*Cheltueli neprevăzute* (art 4)		1 000 —		
87	*Două premii* din 1912 a L. 5.000 (art. 2)		10 000 —		
88	*Publicaţiile Fondului Vasile Adamachi* (art 5).		7.311 75		
89	*Parte pentru diurna directorului administraţiei.*		400 —		
90	*Indemnizarea membrilor din juriile concursurilor pentru burse.*		2.200 —	117.522 97	131.947 57
	XIII. Cheltueli din Fondul Otteteleşanu:				
91	a) *Moşiu Fundu-Chiselet,* cheltueli făcute în 1910—11 pentru administraţia în regie			3 238 60	
92	b) *Fondul pentru înzestrarea absolventelor Institutului* ·				
	Inzestrarea a 11 absolvente a L. 500.		5 500 —		
	Procentele fondului pentru înzestrări de L. 700 minus 1 % pentru pensiuni		693 —	6 193 -	
	c) *Cheltuelile fondului:*				
93	*Impozite*		18.000 —		
94	*Asigurări.*		1.900 —		
95	*Pădurari.*		2.000 —		
96	*Reparaţiuni* (Institut L. 6.000,— , canton Măgurele L. 100,—; moara L. 400,— şi alte pe la moşii L. 500,—).		7 000 —		
97	*Cheltueli de procese*		1 000 —		
98	„ *neprevăzute*		1 500 —		
99	*Administraţia Moşiei Măgurele* (anexa 5, pagina 294) . . .		2.760 —		
100	„ „ *Fundu-Chiselet* (anexa 4, pagina 293) .		13.000 50		
101	*Parte pentru diurna directorului administraţiei* . . .		400 —	47 560 50	
	d) *Cheltuelile Institutului Otteteleşanu.* (anexa 10, pagina 308)				
102	*Personalul didactic*	21.660 —			
	Economul şi servitorii.	16.468 —	38 128 —		
103	*Mâncare*		24.847 —		
104	*Iluminat.*		2 500 —		
105	*Incălzit*		8 250 —		
106	*Curte, grajd şi reparaţiuni.*		3.194 —		
107	*Atelier şi spălătorie.*		1.727 60		
108	*Instalaţiune*		847 —		
109	*Imbrăcăminte*		3 728		
110	*Cărţi şi tipărituri*		1.400 —		
111	*Diverse şi medicamente*		2 000 —		
112	*Intreţinerea parcului*		1 000 —		
113	*Excursiuni.*		500 —	88 121 60	
114	e) *Capitălizări*			7.703 76	152 817 46
	XIV. Cheltueli din Fondul Tache P Anastassiu:				
115	*Foncieră*			9 000 —	
116	*Asigurări*			1 100 —	
117	*Renta d-nei Elena P. Anastassiu*			24.000 —	
	De transportat . . .			34 100 —	837.701 19

DESVOLTAREA CHELTUELILOR PE 1911—1912

	Transport . .			34 100	—	837.701	19
118	*Renta d-lui Iancu P. Anastassiu*			12 000	—		
119	*Salariul personalului silvic dela Ţigăneşti*			3 600	—		
120	*Şcoala profesională de fete din Tecuciu*			10 000	—		
121	*Şcoala primară dela Călmăţuiu* (anexa 11, pagina 311) .			25 125	—		
122	*Biserica dela Călmăţuiu*			3 000	—		
123	*Parte pentru diurna directorului Administraţiei*			400	—		
124	*Cheltueli neprevăzute, procese, reparaţiuni, etc*	3 000	—				
	Bustul în sala de şedinţe	2 000	—				
	Crucea pe cavou la Călmăţuiu	2 000	—	7.000	—		
125	*Portrete pentru şcoli şi administraţii* (proc. verb 8401). . . .			1.159	90		
126	*Administraţia moşiei Ţigăneşti* (anexa 6, pagina 295)			23 200	—		
127	„ „ *Călmăţuiu* (anexa 7, pagina 296)			7 600	—		
128	*Şcoala de agricultură dela Ţiganeşti* (anexa 12, pagina 315) . .			38.972	—		
129	*Construcţii şi reparaţiuni la Ţigăneşti şi Călmăţuiu* (datorie Proces verbal No 8 048, 8 402, 4 408, 8.463, 8 483 şi 609 Lei 31.882,86 şi reparaţiuni votate pentru a c Pr. verbal No 751 L. 29.047,40 Total L. 60 290,26).			58 133	98	224 290	88
	XV. **Cheltueli din Fondul Obedenaru** (nudă proprietate)·						
130	D-nei Maria Obedenaru cupoane pe a. c.					11 708	25
	XVI **Cheltueli din Fondul Ian Ghica** (nudă proprietate)						
131	Princesei Alexandrina Ion Ghica cupoane pe a c					2 375	—
	Totalul cheltuelilor .					1 076 075	32
	Excedent					330	60
						1.076.405	92

Anexa 8.

PERSONALUL ACADEMIEI ROMÂNE IN 1911—12

I. — Funcţionarii:

a) *Serviciul Cancelariei:*

1 Şef de serviciu . . . . a	Lei 540,—	Lei 6 480,—	
1 Avocat . . . . »	» 500,—	» 6.000,—	
2 Corectori ai publicaţiilor a L. 420 »	» 840,—	» 10 080,—	
1 Arhivar-registrator . . . . . »	» 250,—	» 3 000,—	
1 Scriitor . . . . »	» 150,—	» 1.800,—	
1 Contabil . . . . »	» 420,—	» 5.040,—	
1 Ajutor-contabil . . . . . . »	» 240,—	» 2 880,—	
1 Cassier . . . . »	» 264,—	» 3.168,—	
1 Scriitor. . . . . »	» 150,—	» 1 800,—	Lei 40.248,—

b) *Serviciul bunurilor:*

Şef de serviciu . . . . a	Lei 540,—		» 6.480,—

c) *Serviciul Bibliotecii:*

1 Şef de serviciu . . . . a	Lei 600,—	Lei 7.200,—	
1 Ajutor . . . . »	» 420,—	» 5 040,—	
2 Ajutori a Lei 320,— . . . »	» 640,—	» 7.680,—	
1 Ajutor . . . . »	» 300,—	» 3 600,—	
3 Ajutori a Lei 250,— . . . . . . »	» 750,—	» 9 000,—	
2 Custozi » » 220,— . . . »	» 440,—	» 5 280,—	
1 Scriitor . . . . »	» 250,—	» 3.000,—	
1 Scriitor . . . . »	» 200,—	» 2.400,—	
Scriitori a Lei 180 . . . »	» 720,—	» 8 640,—	
1 Ajutor numismat . . . . »	» 220,—	» 2 640,—	» 54.480,—
		Suma	Lei 101 208,—

II. — Oamenii de serviciu:

2 Supraveghetori a Lei 110,— . . »	Lei 220,—	Lei 2.640,—	
4 Odăiaşi . . . » » 100,— . . »	» 400,—	» 4.800,—	
2 » . . . » » 90,— . . »	» 180,—	» 2 160,—	
3 » . . . » » 80,— »	» 240,—	» 2.880,—	
1 Rândaş . . . . »	» 70,—	» 840,—	
1 » . . . . »	» 60,—	» 720,—	» 14 040,—
		Total	Lei 115.248,—

III.—Diurna directorului administraţiei pe 6 luni a Lei 200,—	Lei 1.200,—
IV.—Rest din 6.440, — sporul de 10% la salariul tip în 1912—13	» 2 360,—
Se adaoge suma votată în 1910—11 din sporul de 10% la salariul pe 1912—13 a L. 6 440	» 4 080,—
Suma înscrisă în buget	Lei 122.888,—

Anexa 9.

FONDUL AGARICI

Cheltuelile Şcoalei de Agricultură «Ioan Costache Agarici» din Moara-Grecilor pe 1911—12.

No. curent	NATURA CHELTUELILOR	Cheltueli parţiale pe capitole Lei	B.	Totalul anual Lei	B.
1	*Personalul didactic şi oameni de serviciu.* Director, a Lei 250 lunar	3.000	—		
	Ajutor, şef de cultură şi ajutor la predarea cursurilor teoretice şi practice, a Lei 80	960	—		
	Ajutor, a Lei 60	720	—		
	Maestru lemnar, a Lei 50	600	—		
	» fierar, a Lei 50	600	—		
	Gardian de noapte, a Lei 30	360	—		
	Vizitiu, a Lei 35	420	—		
	Bucătar, a Lei 30	360	—		
	Spălătoreasa, a Lei 25	300	—		
	Vier (anual)	300	—		
	Cioban (anual)	200	—	7.820	—
2	*Menaj* Intreţinerea a 30 elevi câte 25 bani pe zi	2.737	50		
	Idem a directorului cu familia a 60 bani fiecare, pe zi	438	—		
	Idem a 2 ajutoare cu familia a 50 bani pe zi în total 4 persoane	730	—		
	Idem a doi maestri a 60 bani pe zi	438	—		
	Idem a 5 oameni de serviciu a 30 bani pe zi	547	50		
	Intreţinerea pe timpul lucrului câmpului a lucrătorilor cu ziua	50	—	4 941	—
3	*Imbrăcăminte şi încălţăminte* pentru elevi			1.500	—
4	*Luminatul*			350	—
5	*Incălzit*	1 000	—		
		125	—	1.125	—
6	*Atelıere* Cumpărarea celor necesare			300	—
7	*Cheltueli pentru cancelarie* şi cele necesare pentru învăţătura elevilor			200	—
8	*Instalaţiuni.* Diferite instrumente agricole pentru grădină, câmp şi gospodărie	300	—		
	Una maşină de semănat în rânduri sistem nou «Rudolf Sack»	700	—		
	Transport	1.000	—	16.236	—

No. curent	NATURA CHELTUELILOR	Cheltuelile parţiale pe capitole Lei	B	Totalul anual Lei	B.
	Report	1 000	—	16 236	—
	Una maşină de secerat nelegătoare sistem «Cormick»	500	—		
	Un clopot cu acoperământul său	250	—		
	Diverse pentru dormitoare, bucătărie, ateliere, grajd.	400	—	2 150	—
9	*Cheltueli de cultură* pentru terenul de cultură şi vie.			1.600	—
10	*Cheltueli pentru cumpărare de seminţe* pentru câmp, grădina de zarzavat, grădina de pomi, etc.			250	—
11	*Medic*			100	—
12	*Medicamente pentru elevi şi vite*			250	—
13	*Spălatul elevilor şi rufelor lor*			192	—
14	*Diverse:* var, piatră vânătă necesară stropitului viei, văruitului şi sulfatatului cerealelor, vamă pentru măcinat la moară, etc			300	—
15	*Cheltueli neprevăzute*			457	—
	Totalul general			21 535	—

Anexa 10.

FUNDAŢIUNEA OTTETELEŞANU

Cheltuelile Institutului Otteteleşanu pe 1911—12.

No. curent	NATURA CHELTUELILOR	lunar Lei	lunar B	anual Lei	anual B	total Lei	total B
	I Corpul didactic.						
1	Subdirectoare	310	—	3.720	—		
2	Profesoare de igienă şi medic al Institutului	180	—	2 160	—		
3	Profesor de religie	120	—	1 440	—		
4	Profesoare de ştiinţe naturale	120	—	1 440	—		
5	» » matematică	100	—	1.200	—		
6	» » pedagogie	100	—	1 200	—		
7	» » istorie şi limba română	100	—	1 200	—		
8	Maestru de muzică	100	—	1.200	—		
9	Maestră de caligrafie-desemn	60	—	720	—		
10	Conducătoarea gospodăriei	70	—	840	—		
11	Maestră de albituri	65	—	780	—		
12	» » croitorie	65	—	780	—		
13	» » bucătărie	65	—	780	—		
14	» » spălat şi calcat	50	—	600	—		
15	» » ţesut	60	—	720	—		
16	» » gimnastică	45	—	540	—		
17	» » grădina de copii	40	—	480	—		
18	Pedagogă la Clasa I	55	—	660	—		
19	» » Clasa II	45	—	540	—		
20	» » Clasa III	55	—	660	—	21 660	—
		1 805	—				
	II. Personalul de serviciu.						
1	Garderobieră	55	—	660	—		
2	Infermieră	50	—	600	—		
3	Dentist			1 000	—		
4	Econom	200	—	2.400	—		
5	Mecanic	120	—	1 440	—		
6	Grădinar	100	—	1 200	—		
7	Portar	75	—	900	—		
	De transportat	600	—	8.200	—	21.660	—

No. curent	NATURA CHELTUELILOR	lunar Lei	lunar B	anual Lei	anual B	total Lei	total B.
	Transport	600	—	8 200	—	21.660	—
8	Brutar	60	—	720	—		
9	Mecanic ajutor	60	—	720	—		
10	Tâmplar	40	—	480			
11	Vizitiu	40	—	480	—		
12	Rândaş la cai	30	—	360	—		
13	Argat la boi	30	—	360	—		
14	» » vaci	20	—	240	—		
15	Servitoare la castel	30	—	360	—		
16	» » clasa IV	30	—	360	—		
17	Spălătoreasă I	30	—	360	—		
18	» II	30	—	360	—		
19	» III	30	—	360	—		
20	Rândaş de curte	25	—	300	—		
21	» de curte şi ajutor la gradină	30	—	360	—		
22	» la bucătaria I	30	—	360	—		
23	» de curte şi ajutor la bucătăria I	30	—	360	—		
24	» la bucătăria II şi coşar	45	—	540	—		
25	» la bucătarie III	30		360	—		
26	Servitor la grădină	30	—	360	—		
27	Păzitor de noapte	30	—	360	—		
28	Găinareasă	9	—	108	—	16 468	—
		1 289	—				
	III Hrana.						
1	*Personalul cu economul*, 20 pers. a 80 b. pe zi; L. 16	480	—	5 840	—		
2	*Eleve 61*, a 50 b. pe zi; L 30,50.	915	—	11 132	—		
3	*Eleve 16* pe 10 luni, a 50 b pe zi; L. 8	240	—	2.400	—		
4	*Personalul de serviciu 30*, a 50 b. pe zi; L. 15.	450	—	5 475	—	24 847	—
	IV. Iluminatul						
1	Intreţinerea motorului cu vegolină, uleiu, petrol, etc şi a instalaţiunii electrice					2.500	—
	V. Incălzitul						
1	80 decasteri lemne a L. 100.			8 000	—		
2	Coks, 4 tone			250	—	8 250	—
	VI. Curte, grajd, mici reparaţiuni.						
1	24 $1/2$ hectolitri ovăz pe lună, a 5 lei hl.	122	50	1 470	—		
2	Potcovitul cailor şi boilor.	32	—	384	—		
3	Intreţinerea trăsurilor şi carelor	40	—	480	—		
4	Cosit şi strâns a 4 hectare trifoiu, de 3 ori			240	—		
5	Arat, semănat, cosit şi strâns 4 ha. meiu păsăresc şi un ha. mături.			220	—		
6	Diferite reparaţiuni mici, podina grajdului, învelişul staulului, etc.			400	—	3.194	—
	De transportat					76.919	—

No. curent	NATURA CHELTUELILOR	lunar Lei	lunar B.	anual Lei	anual B.	total Lei	total B
	Transport . . .					76.919	—
	VII. Atelier şi spălătorie.						
1	Aţă, ace, 50 b. de elevă pe lună.	38	50	462	—		
2	Reparaţia maşinilor de cusut			50	—		
3	Costul cumpărării unei maşine de cusut			160	—		
4	Material pentru atelierul de lucru manual			150	—		
5	Material pentru atelierul de ţesut			200	—		
6	Săpun de spălat	9	—	108	—		
7	Săpun de rufe, 56 kgr. pe lună, a 80 b. kgr. .	44	80	537	60		
8	Scrobeală, borax, cărbuni de călcat, etc.			60	—	1 727	60
	VIII Instalaţiuni.						
1	Perii, mături, făraşe, etc.			150	—		
2	Vase de înlocuit			300	—		
3	Saltele de refăcut						
4	Pânză pentru transparente, Gradel.			40	—		
5	Păpuri pentru atelier, 60 bucăţi a 1 leu			80	—		
6	Material pentru confecţionat preşuri			60	—		
				217	—	847	—
	IX. Imbrăcăminte.						
1	Rufărie, câte 2 rânduri, 77 eleve (pentru 41 bucăţi şifon gros a 25 lei bucata)			1.025	—		
2	Pentru 1 rând cearşafuri şifon mai gros (160 metri) a 2 lei metrul			320	—		
3	Rochii de iarnă pentru 16 eleve, a 4 metri rochia — 64 m a 4,75 metrul			304	—		
4	Şorţuri de clasă cu mâneci pentru 77 eleve câte 4 metri de şorţ, a 1 leu metrul			308	—		
5	Căptuşeală pentru rochii, 40 m., a 80 b. metrul . .			32	—		
6	Postav pentru berete, 9 metri, a 5 lei metrul . . .			45	—		
7	Incălţăminte 22 lei pentru elevă pe an			1.694	—	3 728	—
	X. Material de studii.						
	Cărţi, hărţi, tipărituri, material de scris, desenat, abonamente, etc					1.400	—
	XI. Diverse — medicamente.						
	Cheltueli pe un an					2.000	—
	XII. Intreţinerea parcului.						
	Cheltueli pe un an					1 000	—
	XIII. Excursiuni					500	—
	Total . . .					88.121	60

Anexa 11.

FUNDAŢIUNEA TACHE P. ANASTASSIU

Cheltuelile Şcoalei primare dela Călmăţuiu pe 1911 — 12.

NATURA CHELTUELILOR	Sume parţiale Lei	Sume parţiale B.	Sume totale Lei	Sume totale B.
I. Salariile				
a) *Personalul didactic*				
2 Institutori definitivi a 157 lei lunar	3.768	—		
1 Maestru de lucrul manual, a 50 lei lunar	600	—		
1 Maestră de lucru de mână, a 50 lei lunar	600	—		
1 Medicul şcoalei, a 50 lei lunar	600	—	5.568	—
b) *Personalul administrativ.*				
1 Diriginte-administrator a 50 lei lunar	600	—		
1 Grădinar, pe 8 luni, a 50 lei lunar	400	—		
1 Bucătar, pe un an, a 30 lei lunar	360	—		
1 Vizitiu pe un an, a 30 lei lunar.	360	—		
1 Gardian de noapte, a 30 lei lunar	360	—		
1 Rândaş, pe un an, a 30 lei lunar	360	—		
2 Odăiaşe pe un an, a câte 20 lei lunar, lei 40	480	—	2 920	—
II. Nutrimentul.				
Hrana de dimineaţă, de seara, pentru 40 elevi interni, pe 150 zile, a câte 40 bani de elev, pe zi	2 400	—		
Hrana de dimineaţa şi la amiază, pentru 40 elevi semi-interni, pe 150 zile, a câte 25 bani de elev, pe zi . .	1.500	—		
Hrana de dimineaţa, la amiază şi seara, pentru un pedagog şi şase servitori, pe 365 zile, a câte 50 bani pe zi.	1.277	50		
Hrana de dimineaţa, la amiază şi seara, pentru un grădinar, pe 245 zile, a câte 50 bani pe zi	122	50		
Hrana de dimineaţa, la amiază şi seara, pentru muncitorii cu ziua în grădină şi curte, aproximativ 600 zile a câte 50 bani pe zi	300	—		
Hrana de dimineaţa, la amiază şi seara, pentru doi institutori cu familie, pe 365 zile, a câte 2,50 lei pe zi .	1 825	—	7 425	—
III. Imbrăcămintea				
Haine şi încălţăminte pentru 80 elevi, socotindu-se câte 20 lei de fiecare elev			1 600	—
De transportat . . .			17.513	—

NATURA CHELTUELILOR	Sume parţiale Lei	B.	Sume totale Lei	B
Transport . . .			17.513	—
IV. Cărţi, rechizite, spese de cancelarie				
a. *Cărţi şi rechizite pentru elevi.*				
Cărţi şi rechizite pentru 20 elevi de cl. IV, a câte lei 7,50	150	—		
» » » » 20 » » cl. III » » lei 6,—	120	—		
» » » » 20 » » cl. II » » lei 4,50	90	—		
» » » » 20 » » cl. I » » lei 3,—	60	—	420	—
b. *Spese de cancelarie.*				
Registre de contabilitate, hârtie, plicuri, cerneală, etc.			100	—
V Incălzitul şi iluminatul.				
a. *Incălzitul.*				
25 stânjeni lemne din pădurea Ţigăneşti a 75 lei . . .	1 875	—		
Topoare, ferestrae, pile, călcătoare, etc.	30	—		
Plata unui om, care va trebui să dea ajutor la tăiatul lemnelor, în lunile de iarnă: Decemvrie, Ianuarie şi Fevruarie, a câte 30 lei lunar	90	—	1 995	—
b. *Iluminatul.*				
Petrol lampant.	200			
Lămpi mici de părete, etc	100	—	300	—
VI. Medicamente şi dezinfectante.				
Acid fenic, chinină, antipirină, oleu de ricină, tinctură de iod, acid boric, muştar, vaselină, etc.			200	—
VII. Mobilier şi material didactic.				
a. *Mobilier.*				
6 scaune pentru cancelarie, a 10 lei bucata	60	—		
1 perdea, cu draperie şi transparent, pentru fereastra cancelariei	30	—		
Reparatul şi văpsitul câtorvă bănci deteriorate . . .	20	—		
2 dulapuri în salele de clasă, pentru păstrat caietele şi rechizitele şcolarilor, a 40 lei bucata	80	—	190	—
De transportat . . .			20 718	—

NATURA CHELTUELILOR	Sume parţiale Lei	B.	Sume totale Lei	B.
Transport . . .			20.718	—
b. *Material didactic.*				
1 dulăpior, cu corpuri geometrice, pentru demonstraţie, cu raportor, metru, măsuri de capacitate şi greutate, etc	100	—		
1 glob terestru, mare, cu axa de 40 cm.	40			
Tablouri istorice mari, ediţia Casei şcoalelor	50	—		
Incadratul tablourilor istorice	60	—	250	—
VIII. Lucrul manual.				
Material pentru lucrul manual	50	—		
Instrumente pentru lucrul manual.	50	–		
Reparatul unui dulap mare pentru sala de lucrul manual şi facerea unui raft deschis, pentru conservatul obiectelor lucrate	40	—	140	—
IX. Vite, vehicule, nutreţ.				
1 pereche hamuri pentru doi cai	180	—		
Cultura a 3 Ha ovăz: 9 Hl. ovăz de sămânţă a 5 lei Hl . .	45	—		
Aratul şi grăpatul a 3 Ha loc	45	—		
Seceratul a 3 Ha ovăz	60	—		
Treieratul » » » »	90	—		
Căratul » » » »	50	—		
Recoltatul a 2 Ha fân: Cositul a 2 Ha fân	40	—		
Căratul » » »	40	—		
Potcovitul a 2 cai	76	—		
Ţesale, perii, lanţuri, unsoare de hamuri, de copite, etc. .	50	—		
Facerea unui tavan la grajdul cailor	100	—	776	—
X. Grădina şi Stupina.				
a. *Grădina.*				
Aratul grădinii, în suprafaţă de 3,50 Ha, a 16 l. Ha . .	56	—		
Costul a diferite munci cu ziua	650	—		
Unelte agricole şi de grădinărie	100	—		
Seminţe de pomi, zarzavaturi, legume şi flori	180	—		
Geamuri şi rogojini pentru răsadniţe	75	-	1.061	—
b. *Stupina.*				
5 kgr. faguri artificiali	40	—		
Rame şi secţiuni americane	20	—		
2 vase de tablă, cositorite, pentru conservatul mierei.	20	—	80	—
De trasportat			23 025	—

NATURA CHELTUELILOR	Sume parţiale		Sume totale	
	Lei	B.	Lei	B.
Transport .			23.025	—
XI. Intreţinerea gospodăriei.				
Zugrăvitul cancelariei şi a salei de oaspeţi	300	—		
Reparatul şi curăţitul sobelor şi coşurilor	100	—		
Curăţitul latrinelor	60	—		
Prefacerea gardului dintre curte şi cuhalm, 200 metri .	600	—		
Mături, cârpe, rogojini, perii pentru praf, etc.	100	—		
Var, bidinele, văruit, geamuri, săpun, etc.	200	—		
Abonamentul şi întreţinerea telefonului	90	—		
Diferite obiecte de bucătărie şi reparatul celor existente.	100	—	1.550	—
XII. Cheltueli neprevăzute.				
Fond pentru diferite cheltueli neprevăzute			550	—
Totalúl cheltuelilor . . .			25.125	—

Anexa 12.

FUNDAŢIUNEA TACHE P. ANASTASSIU

Cheltuelile Şcoalei inferioare de agricultură «Tache P. Anastassiu» dela Ţigăneşti pe 1911—12.

Şcoala cu începere dela 1 Septemvrie va aveà un număr de 40 elevi. Bugetul cuprinde cheltueli pentru inventar şi cheltueli anuale.

		Sume parţiale		Total	
	I. Inventarul mort.				
	A. *Maşini şi unelte*				
1	Una maşină de semănat în rânduri	575	—		
2	Una tocătoare pentru paie, coceni, etc.	180	—		
3	Două roabe	36	—		
4	20 hârleţe felurite	35	—		
5	20 sape	30	—		
6	5 târnăcoape	10	—		
7	5 furci de fier	10	—		
8	5 lopeţi de fier	8	50		
9	10 greble de fier	12	50		
10	10 coase	15	—		
11	10 seceri	12	—	924	—
	B. *Mobilier*				
	a) Dormitor				
1	22 paturi a 26 lei bucata	572	—		
2	22 pături militare.	440	—		
3	Pânza trebuitoare pentru 22 saltele şi 22 perini.	90	—		
4	350 metri pânză pentru cearşafuri	400	—	1.502	—
	b) Infirmeria				
1	2 paturi de fier.	52	—		
2	2 pături militare	40	—		
3	2 saltele şi perini.	10	—		
4	2 scuipători smălţuite	4	—	106	—
	De transportat . . .			2.532	—

		Sume parţiale	Total
	c) Bucătăria Transport . .		2.532 —
1	2 oale mari de tuciu	24 —	
2	Diverse oale, tingiri şi altele	30 —	54 —
	d) Sala de mâncare		
1	50 farfurii smălţuite	25 —	
2	6 duzini tacâmuri	36 —	
3	3 căni mari de apă	6 50	
4	25 căni pentru ceaiu	12 50	
5	80 şervete de masă (pânză groasă)	72 —	152 —
	e) Spălătoria		
1	2 bălii de brad	30 —	
2	30 metri frânghie de rufe	10 —	
3	2 căldări de zinc	4 —	44 —
	f) Clase		
1	Lemnăria pentru 10 bănci, catedră şi tablă . .	100 —	
2	Balamale ş. a.	20 —	
3	Scaun de catedră	5 —	125 —
	g) Cancelaria		
	Un birou şi 6 scaune		250 —
	h) Mobilarea a 2 odăi		
	1 pentru membrii, 1 pentru funcţionari		800 —
	i) Divers mobilier		
1	Un cântar decimal	120 —	
2	Lemnăria pentru mese, scaune, miere ş. a. . .	100 —	220 —
	II. **Inventar viu.**		
1	Două vaci cu lapte	400 —	
2	» perechi boi de muncă	900 —	
3	Un taur de prăsilă	400 —	
4	Trei porci mangaliţa (vier 2 şi scroafe)	150 —	1.850 —
	De transport . . .		6.027 —

		Sume parţiale	Total
	Transport .		6.027 —
	III. **Cheltueli anuale**		
	A. *Personal*		
1	Director-Institutor a L. 225 lunar+L. 50 diurnă.	3.300 —	
2	Institutor-conptabil » 150 » pe 9 luni. . .	1.350 —	
3	Şef de cultură » 150 »	1.800 —	
4	Grădinar-pomolog » 120 »	1.440 —	
5	Preot, instit. de relig. » 30 »	360 —	
6	Medic » 50 »	600 —	
7	Econom-magaziner » 75 »	900 —	
8	Maestru fierar » 60 »	720 —	
9	» lemnar » 70 »	840 —	
10	Bucătar » 40 »	480 —	
11	Vizitiu » 30 »	360 —	
12	Spălătoreasă » 25 »	300 —	
13	Odăiaş-sufragiu » 25 »	300 —	
14	5 servitori-argaţi » 25 » (lei 125). . .	1.500 —	14 250 —
	B. *Material*		
1	Nutrimentul a 20 elevi şi 13 oameni a 50 bani pe zi dela 1 Iunie—1 Sept. 1911	1.505 —	
2	Idem a 40 elevi şi 13 oameni a 50 bani pe zi dela 1 Sept. 1911—31 Maiu 1912	7.155 —	
3	Hrana directorului, institutorului, şefului de cultură, economului şi a doi maeştri, total 8,50 zilnic, pe 360 zile	3.060 —	
4	Spălatul şi reparatul rufelor	100 —	
5	Iluminat	350	
6	Incălzit, 25 stânjeni lemne, a 45 lei.	1 125 —	
7	Material didactic, muzeu.	500 —	
8	Microscop, lupă	500 —	
9	Medicamente şi desinfectante	100 —	
10	Spese de cancelarie	100 —	
11	Imbrăcămintea a 20 elevi noi, reparat şi pantaloni de lucru la cei vechi	2.000 —	
12	Reparaţia şi întreţinerea clădirilor	500 —	
13	Cheltueli neprevăzute	200 —	17.195 —
	C. *Cheltueli de cultură*		1.500 —
	Total general . .		38.972

CONCURSURI PENTRU PREMII.

1911.

A. Premii pentru cărți publicate.

I. Premii generale.

1. *Premiul Năsturel,* de 4.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din anul **1912,** unei cărți scrise în limba română, ***cu conținut de orice natură,*** care se va judecà mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decemvrie 1911.

Terminul depunerii la cancelaria Academiei, în 15 exemplare, a cărților propuse la concursul acestui premiu este până la **31 Decemvrie 1911.**

2. *Marele Premiu Năsturel,* de 12.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din **1913,** unei cărți scrise în limba română, ***cu conținut de orice natură,*** care se va judecà mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1909 până la 31 Decemvrie 1912.

Terminul depunerii la cancelaria Academiei, în 15 exemplare, a cărților propuse pentru acest premiu, este până **la 31 Decemvrie 1912.**

Notă. — In privința *Premiilor Năsturel* se pun în cunoștința publicului următoarele dispozițiuni din codicilul răposatului C. Năsturel-Herescu:

«In tot anul Societatea Academică Română va aveà a premià din veniturile Fondului *Năsturel* o carte tipărită originală, în limba română, care se va socotì de către Societate ca cea mai bună publicațiune apărută în cursul anului; însă aceste premii vor fi de două specii:

«1. In trei ani consecutivi, dearândul, se va decerne câte un premiu de patru mii Lei noi, No. 4.000 L. n., *minimum*, la cea mai bună carte apărută în cursul anului expirat.

«2. Iară în al patrulea an se va decerne un premiu fix de douăsprezece mii Lei noi, No. 12.000 L. n., carele se va numì *„Marele Premiu Năsturel“*, operei care va fi judecată ca publicațiunea de căpetenie ce va fi apărut în cursul celor patru ani precedenți. Acest premiu nu se va puteà decerne unei lucrări, care va fi obținut dejà unul din premiile anuale, decât defalcând dintr'însul valoarea premiului precedent.

«Operele, ce se vor recompensà cu această a doua serie de premii, vor tratà cu preferință despre materiile următoare:

„*a)* Scrieri serioase de istorie și de științele accesorii ale istoriei, preferindu-se cele atingătoare de istoria țerilor române;

„*b)* Scrieri de religiune ortodoxă, de morală practică și de filozofie;

„*c)* Scrieri de științe politice și de economie socială;

„*d)* Tratate originale despre științele exacte;

„*e)* Scrieri enciclopedice, precum dicționare de istorie și de geografie, în cari să intre și istoria și geografia Românîei, dicționare generale sau parțiale de științe exacte, de arte și meserii, de administrațiune și jurisprudență, și alte asemenea lucrări utile și bine întocmite;

„*f)* Cărți didactice de o valoare însemnată ca metod și ca cuprins;

„*g)* Dicționare limbistice în limba românească, mai ales pentru limbile antice și orientale, adică limba latină, elenă, sanscrită, ebraică, arabă, turcă, slavonă veche și altele;

„*h)* Publicațiuni și lucrări artistice de o valoare serioasă, adică relativ la artele plastice, arhitectura, sculptura, pictura, gravura și chiar opere muzicale serioase, pe cari aceste toate Societatea Academică Română le va puteà aprețià, atunci când își va întinde activitatea ei și asupra tuturor materiilor de bele-arte;

„*i)* Scrieri de pură literatură română, în proză și în versuri, precum poeme, drame și comedii serioase — mai ales subiecte naționale — și orice alte opere de înaltă literatură. Acestora mai cu seamă aș dorì să se acorde *„Marele Premiu Năsturel“*, când vor fi judecate ca având un merit cu totul superior, spre a se da astfel o încurajare mai puternică desvoltării literaturii naționale.»

3. *Premiul Asociațiunii Craiovene pentru desvoltarea învățământului public,* de 1 500 Lei, se va da, în sesiunea generală din **1914,** pentru *cea mai bună carte didactică* în limba română dintre cele tipărite dela 1 Ianuarie 1911 până la 31 Decemvrie 1913.

Terminul depunerii la cancelaria Academiei, în 15 exemplare, a cărților propuse pentru concurs este până la **31 Decemvrie 1913.**

II. Premiile Secțiunii literare.

4. *Premiul Adamachi,* de 5.000 Lei *(divizibil),* se va da, în sesiunea generală din **1912,** pentru scrieri de *literatură* sau de *filologie,* cu cuprins moral (în înțelesul că sunt excluse numai scrierile contrare moralei), cari se vor judecà mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1909 până la 31 Decemvrie 1911.

Terminul depunerii la cancelaria Academiei, în 15 exemplare, a cărților propuse pentru concurs este până la **31 Decemvrie 1911.**

5. *Premiul Demostene Constantinide,* de 4.000 Lei, se va da în sesiunea generală din **1914,** pentru o scriere de *literatură,* de *filologie* sau de *artă,* care se va judecà mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1911 până la 31 Decemvrie 1913.

Terminul depunerii la cancelaria Academiei, în 15 exemplare, a cărților propuse pentru concurs este până la **31 Decemvrie 1913.**

6. *Premiul Eliade-Rădulescu,* de 5 000 Lei, se va da, în sesiunea generală din **1915,** pentru o scriere de *literatură* sau de *filologie,* care se va judecà mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1911 până la 31 Decemvrie 1914.

Terminul depunerii la cancelaria Academiei, în 15 exemplare, a cărților propuse pentru concurs este până la **31 Decemvrie 1914.**

III. Premiile Secțiunii istorice.

7. *Premiul Hagi-Vasile,* de 5.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din **1912,** pentru scrieri privitoare la *comerțul român în trecut și în prezent* și publicate în timpul dela 1 Noemvrie 1905 până la 31 Decemvrie 1911.

Terminul depunerii la cancelaria Academiei, în 15 exemplare, a cărților propuse pentru concurs este până la **31 Decemvrie 1911.**

8. *Premiul Adamachi,* de 5.000 Lei *(divizibil),* se va da, în sesiunea generală din **1913,** pentru scrieri *istorice, economice, juridice, filozofice,* de cuprins moral (în înțelesul că sunt excluse numai scrierile contrare moralei), cari se vor judecà mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1910 până la 31 Decemvrie 1912.

Terminul depunerii la cancelaria Academiei, în 15 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs, este până la **31 Decemvrie 1912.**

9. *Premiul Eliade-Rădulescu*, de 5.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din **1913**, pentru scrieri *istorice, economice, juridice, filozofice*, cari se vor judecà mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1909 până la 31 Decemvrie 1912.

Terminul depunerii la cancelaria Academiei, în 15 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs este până la **31 Decemvrie 1912.**

10. *Premiul Demostene Constantinide*, de 4.000, se va da, în sesiunea generală din **1915**, pentru o scriere socială sau istorică, care se va judecà mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1912 până la 31 Decemvrie 1914.

Terminul depunerii la cancelaria Academiei, în 15 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs este până la **31 Decemvrie 1914.**

IV. Premiile Secţiunii ştiinţifice.

11. *Premiul Statului Lazăr*, de 5.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din **1912**, pentru o scriere *cu conţinut ştiinţific*, în înţelesul ştiinţelor exacte (matematică, fizică, chimie, istorie naturală, geografie, medicină, inginerie, industrie şi ştiinţele aplicate în general), care se va judecà mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1910 până la 31 Decemvrie 1911, sau pentru cea mai importantă *invenţiune ştiinţifică* făcută dela 1 Ianuarie 1910 până la 31 Decemvrie 1911.

Terminul depunerii la cancelaria Academiei, în 15 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs este până la **31 Decemvrie 1911.**

12. *Premiul Demostene Constantinide*, de 4.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din anul **1913**, pentru o scriere *cu conţinut ştiinţific*, care se va judecà mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1910 până la 31 Decemvrie 1912.

Terminul depunerii la cancelaria Academiei, în 15 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs este până la **31 Decemvrie 1912.**

13. *Premiul Adamachi*, de 5.000 Lei *(divizibil)*, se va da, în sesiunea generală din **1914**, pentru scrieri *cu conţinut ştiinţific* în înţelesul ştiinţelor exacte (matematică, fizică, chimie, istorie natu-

rală, geografie, medicină, inginerie, industrie şi ştiinţele aplicate în general), cari se vor judecà mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1911 până la 31 Decemvrie 1913.

Terminul depunerii la cancelaria Academiei, în 15 exemplare, a cărţilor propuse pentru concurs este până la **31 Decemvrie 1913.**

* * *

Notă. — Se pun în vederea concurenţilor următoarele articole din *Regulamentul pentru premiile literare, istorice şi ştiinţifice*, votat de Academie la 8 Martie 1906:

Art. 4. Operele publicate vor fi prezentate la concurs de autorii lor în câte 15 exemplare pe lângă o cerere scrisă, în care se va arătà totdeauna anume premiul la care concurează.

Un autor nu poate prezentà în acelaş an aceeaş scriere la mai multe premii, nici mai multe scrieri la diferite premii.

O scriere prezentată la un premiu nu mai poate fi mutată la altul după trecerea terminului de prezentare (31 Decemvrie), fixat în art. 3.

Art. 5. O scriere prezentată într'un an la un premiu şi nepremiată poate fi prezentată în anii următori la concursul aceluiaş sau al altui premiu, numai dacă este preînnoită în părţi esenţiale în nouă ediţiune, publicată de autor în vieaţă.

Art. 6. Operele publicate de Academie, făcute din iniţiativa sau cu ajutorul ei, nu pot fi admise la concursul premiilor. De asemenea nu pot fi admise la concurs opere postume.

Art. 7. La concursul premiilor poate fi admisă nu numai o operă întreagă, ci şi parte dintr'o operă, cu condiţiune ca această parte să fie completă.

Art. 8. La premiile Năsturel pot fi prezentate scrieri de orice natură; la premiul Eliade-Rădulescu scrieri de literatură, de filologie, de istorie, scrieri economice, juridice, filozofice; la premiul Lazăr scrieri cu conţinut ştiinţific în înţelesul ştiinţelor exacte (matematică, fizică, chimie, istorie naturală, geografie, medicină, inginerie, industrie şi ştiinţele aplicate în general); la premiul Adamachi scrieri cu cuprins moral de orice natură (în înţelesul că sunt excluse numai scrierile contrare moralei); la premiul Hagi-Vasile scrieri privitoare la comerţul român în trecut şi în prezent.

Art. 9. La premiile Năsturel — conform testamentului — pot fi admise numai scrieri în limba română; *la premiile Eliade-Rădulescu, Lazăr, Adamachi sunt admise şi opere scrise de autori români sau străini într'una din limbile latină, italiană, franceză, germană sau engleză, dacă întreg cuprinsul operei va tratà despre pământul sau neamul românesc, despre istoria, limba sau literatura românească.*

Art. 10. Traducerile din limbi străine în limba română pot fi premiate, numai dacă sunt făcute de pe opere clasice și, prin dificultățile învinse ale unei perfecte traduceri în versuri românești, vor constitui adevărate opere literare ale limbii române, ori — prin anexarea de explicări și note științifice cu totul proprii traducătorului — își vor fi însușit meritele unei lucrări originale în limba română.

Art. 11. Toate lucrările, fie tipărite, fie manuscripte, prezentate la vreunul din premiile Academiei, trebue să fie scrise cu ortografia Academiei.

Art. 12. Operele publicate anonime sau pseudonime vor puteà fi admise la concurs, iar autorii, spre a primì premiile acordate, vor trebuì să probeze proprietatea lor.

B. Premii pentru lucrări puse la concurs cu subiecte date.

I. Premiile Secțiunii literare.

1. *Premiul Năsturel,* de 5.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din **1912,** celei mai bune lucrări scrise în limba română despre: *Inrâuririle curentelor străine în evoluțiunea limbii și literaturii române în secolul XIX.*— (Deciz. 12 Aprilie 1907.)

Lucrarea se va face după următorul program:

Starea culturală a țerilor la sfârșitul secolului XVIII.

Elementul slavon și elementul grecesc în limba vorbită și scrisă.

Invățământul public și privat sub înrâurirea grecească.

Manifestarea curentului francez la noi în educațiunea claselor superioare.

Văcăreștii și poezia lor. Cum se învăță limba românească? Năzuința unor profesori de a deșteptà și cultivà conștiința națională la Români prin desfășurarea și lămurirea întâmplărilor din trecutul lor social cetățenesc, religionar bisericesc și cultural literar.

Mișcarea literară sub domnia lui Caragea Vodă. Teatrul dela Cișmeaua Roșie și Domnița Ralù.

Alexandru Suțu Vodă și eforia teatrelor din țară.

Gheorghe Asachi și Gheorghe Lazăr. Școala românească și începuturile ei.

Eliade-Rădulescu. Tipografiile române și cărțile bisericești și didactice. *Curierul românesc* și *Albina Moldovei.*

Societatea filarmonică din București și Iași. Eliade, Câmpineanu, Aristia, Asachi. Inceputurile teatrului român. Scriitori și traducători dramatici.

Limba oficială, limba literară și limba vorbită. Primii poeți și primele poezii.

Curierul de ambe-sexe. Teatrul străin şi teatrul român. Lupta pentru statornicirea progresului scenei naţionale. V. Alecsandri, C. Negruzzi, M. Kogălniceanu. Mişcarea literară în Moldova. Scrieri şi publicaţiuni.

Repertoriu. Actori. Rezultate obţinute.

Inrâurirea educaţiunii date tinerimii române în Franţa şi Germania asupra culturii naţionale.

Pruncul Român —Zimbrul.— Gazeta Moldovei.

Starea societăţii române la mijlocul veacului trecut. Limba şi literatura în şcoală şi societate

Sf. Sava şi Academia Mihăileană. Mişcarea de reînviere culturală.

Gazeta Transilvaniei. — Foaia pentru minte, inimă şi literatură.

Duelgiii şi Bonjuriştii. Influenţa franceză şi influenţa germană asupra spiritelor şi moravurile noastre sociale în acea epocă.

Teatrele (francez, german, italian). Cărţile didactice. Poeziile, romanele străine şi influenţa lor asupra noastră.

Profesorii ardeleni, bănăţeni şi bucovineni şi înrâurirea curentului germano-latin asupra culturii naţionale.

Terminul prezentării manuscriptelor este până la **31 Decemvrie 1911.**

2. *Premiul Adamachi,* de 5.000 Lei (divizibil), se va da, în sesiunea generală din **1913,** celei mai bune lucrări scrise în limba română despre:

Studiu despre superstiţiile poporului român în asemănare cu ale altor popoare vechi şi nouă. — (Deciz. 1 Aprilie 1908).

Terminul prezentării manuscriptelor este până la **31 Decemvrie 1912.**

3. *Premiul Eliade-Rădulescu,* de 5 000 Lei, se va da, în sesiunea generală din **1914,** celei mai bune lucrări scrise în limba română despre:

Arta religioasă şi arta casnică la Români (cu excluderea arhitecturii). — (Deciz. 23 Maiu 1909).

Terminul prezentării manuscriptelor este până la **31 Decemvrie 1913.**

4. *Premiul Năsturel,* de 5.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din **1915,** celei mai bune lucrări scrise în limba română despre:

Sufixele de formarea cuvintelor în limba românească, studiate din punctul de vedere al formei, al sensului şi al originii lor. — (Deciz. 19 Maiu 1910)

Terminul prezentării manuscriptelor este până la **31 Decemvrie 1914.**

5. *Premiul Neuschotz,* de 2.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din **1915,** celei mai bune lucrări scrise în limba română despre:

Cari industrii casnice țărănești ale Românilor s'ar puteà încurajà și perfecționà, și prin ce mijloace? (Deciz. 19 Maiu 1910).

Terminul prezentării manuscriptelor este până la **31 Decemvrie 1914.**

6. *Premiul Adamachi,* de 5.000 Lei (divizibil), se va da, în sesiunea generală din **1916**, celei mai bune lucrări scrise în limba română despre:

Studiu asupra formațiunii numelor de familie la Români.— (Deciz. 13 Maiu 1911).

Terminul prezentării manuscriptelor este până la **31 Decemvrie 1915.**

II. **Premiile Secțiunii istorice.**

7. *Premiul Alexandru Ioan Cuza,* de 20.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din **1912,** sau în oricare sesiune următoare, celei mai bune lucrări scrise în limba română despre:

Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor.—(Deciz. 5 Aprilie 1900 și 25 Martie 1904).

Punctele de căpetenie ale programului sunt cele următoare:

1 Teritoriul colonizațiunii romane în țerile din dreapta și din stânga Dunărei de jos.

2. Teoriile vechi și nouă despre originea și locuințele Românilor în cursul evului mediu

3. Migrațiunea popoarelor în țerile Dunărene și înrâuririle reciproce dintre barbari și elementul roman, dela părăsirea Daciei Traiane până la înființarea Imperiului bulgar.

4. Românii și Bulgarii în timpul Imperiului bulgar și al celui românobulgar și relațiunile lor cu popoarele din stânga Dunărei.

5. Originile Principatelor române.

Lucrarea va fi întemeiată pe un studiu cât mai amănunțit și conștiințios al izvoarelor antice și medievale: autori, inscripțiuni, documente și orice resturi ale vechimii, utilizându-se și toponimia, limba și în genere orice fântână ce ar puteà contribuì la lămurirea chestiunii.

Terminul prezentării manuscriptelor este până la **31 Decemvrie 1911.**

8. *Premiul Eliade-Rădulescu,* de 5.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din **1912,** celei mai bune lucrări scrise în limba română despre:

Starea Principatelor române înainte de Domnii Fanarioți.— (Deciz. 17 Aprilie 1907.)

Autorii se vor conduce după următorul program:

In Țara-Românească, dela 1672 până la 1715, sub Domnii: Duca, Șerban, Constantin Brâncoveanu și Ștefan Cantacuzin.

In Moldova, dela 1672 până la 1710, sub Domnii: Ștefan Petriceicu, Dumitrașcu Cantacuzin, Antonie Roset, Duca, Dumitrașcu Cantacuzin a doua oară, Constantin Cantemir, Constantin Duca, Antioh Cantemir, Constantin Duca a doua oară, Racoviță, Antioh Cantemir a doua oară și Dimitrie Cantemir.

Activitatea literară a Mitropoliților: Dosofteiu din Moldova, Teodosie și Antim Ivireanu din Țara-Românească.

Să se arăte starea materială a țerilor în acest răstimp, precum și situația locuitorilor. Dările și angaralele locuitorilor și raporturile lor față de proprietari.

Despre răzeși ori moșneni, originea și decăderea lor.

Din ce elemente se compuneà oștirea Principatelor, organizația și rolul ei. Dările ordinare și extraordinare către Poartă.

Cari sunt cauzele reale ale încetării domniei pământene și ale înlocuirii ei cu străinii Fanarioți?

Să se expună cu amănuntul domnia lui Constantin Vodă Brâncoveanu din toate punctele de vedere, precum și duplicitatea politicei sale.

Toate acestea, pe temeiu de documente interne și externe și pe cercetări originale.

Terminul prezentării manuscriptelor este până la **31 Decemvrie 1911.**

9. *Premiul Năsturel*, de 5.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din **1913**, celei mai bune lucrări scrise în limba română despre: *Domniile române sub Regulamentul Organic până la 1848.*— (Deciz. 7 Aprilie 1908.)

Lucrarea se va face după următorul program:

Regulamentul Organic a dat țerii prima întocmire pe baze moderne.

Se va arătà ce părți din acel instrument sunt desvoltări și precizări de instituțiuni ce existau în țerile române, și cari părți conțin inovațiuni.

Se va arătà cari sunt părțile lui dăunătoare pentru desvoltarea ulterioară a țerii și mai ales pentru situațiunea țăranilor.

Se vor deosebì părțile cari provin din instrucțiunile rusești, cele cari reprezentă vederi ale lui Kiselef sau ale lui Mințiaki, și părțile cari provin din colaborarea boierilor români.

Se va arătà de ce spiritele înaintate au fost ostile Regulamentului Organic.

Se va arătà desvoltarea ce a luat producțiunea și exportul țerii dela 1830 la 1848.

La Domniile regulamentare, adică în Muntenia Alexandru Ghica (1834—1842) și Gheorghe Bibescu (1842—1848), iar în Moldova Mihaiu Sturdza

(1834—1849), se vor desvoltà, afară de istoria diplomatică a acelei epoce, şi curenţii de idei ce s'au ivit şi s'au întărit în timpul perioadei regulamentare, producând mişcarea dela 1848, şi s'au formulat în mod definitiv în cerinţele Divanului ad-hoc.

Terminul prezentării manuscriptelor este până la **31 Decemvrie 1912.**

10. *Premiul Princesa Alina Ştirbei* se va da în sesiunea generală din **1914,** pentru cea mai bună scriere în limba română despre: *Principiile morale şi creştineşti de cari trebue să se conducă părinţii în educaţiunea copiilor lor.* — (Deciz. 6 Aprilie 1902.)

«Această scriere va arătà în mod metodic legile morale, cari trebue să conducă pe om în vieaţă şi mijloacele ce trebue întrebuinţate de părinţi şi de crescători, pentru ca germenii cerinţelor morale să fie desvoltaţi şi întăriţi treptat în inima copiilor şi a tinerimii, pentru ca voinţa acestora să fie îndrumată cu constanţă spre tot ce este bun şi virtuos, precum şi spre îndeplinirea datoriilor multiple ale omului; în fine pentru ca copiii şi tinerimea să fie de timpuriu astfel conduşi, ca germenii celor bune să nu fie slăbiţi într'înşii, iar germenii celor rele să nu fie oploşiţi şi încurajaţi». — (Din Actul de donaţiune).

Autorii vor aveà în vedere şi următorul program:

1. Mamele mai tuturor fiinţelor vieţuitoare de pe pământ îşi alăptează şi cresc singure puii lor. Aşà trebue dar să facă şi toate femeile cu copiii lor. Femeia, care nu-şi apleacă singură copilul, nu e mamă adevărată.

2. Copilul se poate încredinţà îngrijirii unei alte persoane, doicei, numai când mama e bolnavă şi nu-l poate alăptà singură fără pericol pentru sine sau pentru copil. Condiţiunile ce trebue să întrunească doica, anume ca să fie de aceeaş naţionalitate şi religiune, să fie pe deplin sănătoasă, morală, fără deprinderi rele, etc.

3. Părinţii trebue să privegheze neîntrerupt la creşterea copilului, care nu e bine să fie lăsat în seama doicei sau numai în a servitorilor. Simţul părintesc trebue ţinut totdeauna viu în mintea copilului.

4. Când copilul începe a pricepe şi a vorbì, părinţii îi vor insuflà iubirea şi respectul de tată şi de mamă, aducându-l în acelaş timp la cunoştinţa şi credinţa că, pe lângă ei, mai e un părinte, mai mare şi mai puternic, Dumnezeu, care ţine pe toţi. In legătură cu acestea şi treptat, vor învăţà pe copil să iubească şi să respecte şi pe crescătorii, învăţătorii şi binefăcătorii săi, precum şi pe toţi cei mai vârstnici decât el, de orice treaptă, numai de omenie să fie.

5. Nu-i vor permite niciodată şi sub nici un cuvânt fapte rele sau

vorbe reprobabile de morală şi de bună cuviinţă. Mustrările ce vor fi siliţi a-i face vor fi cumpătate; de asemenea pedepsele, cari nu vor fi dintr'odată aspre, ci treptate şi în raport cu greşeala.

6. Când copilul se va face mai mare, controlul va fi îndreptat şi asupra vieţii afară din casă.

7. Părinţii sunt datori a învăţà pe copil să fie cumpătat, strângător, filantrop şi cu durere şi milă faţă de cei nevoiaşi şi de instituţiunile de binefacere. Il vor învăţà preceptele Sf. Evanghelii şi respectul legilor.

8. Părinţii vor mai deprinde pe copil a vorbì la început numai limba maternă, învăţarea şi cultivarea altor limbi putându-se face mai târziu.

9. Il vor învăţà de asemenea să iubească pe semenii săi; să iubească patria, să o apere la nevoie şi să-i aducă servicii cât va trăì.

10. Pentru a izbutì însă în toate acestea, părinţii vor trebuì să premeargă cu exemple bune, să nu facă sau să vorbească nimic din ce ar puteà să fie dăunător copilului şi să aibă totdeauna în vedere, că iubirea şi respectul nu pot fi câştigate sau mănţinute, dacă nu sunt observate de amândouă părţile.

Premiul este de 8.500 Lei, în care sumă se cuprind premiul autorului şi cheltuelile de tipărirea scrierii (de *minimum* 30 coale de tipar *garmond*) în 1.000 exemplare, din cari 800 ale autorului şi 200 ale Academiei.

Terminul prezentării manuscriptelor este până la **31 Decemvrie 1913.**

11. *Premiul Adamachi*, de 5.000 Lei *(divizibil)* se va da, în sesiunea generală din **1914,** celei mai bune lucrări scrise în limba română despre:

Sentimentul religios în populaţia noastră rurală. — (Deciz. 28 Maiu 1909).

Lucrarea se va face după următorul program:

I.

1. Resturile păgâneşti în credinţa poporului român.
2. Inrâurirea creştinismului şi plăsmuirea sentimentului religios combinat din cele două elemente: păgânismul şi creştinismul.
3. Influenţele istorice asupra bisericii noastre.
4. Influenţa bisericii asupra istoriei noastre naţionale.

II.

5. Sentimentul religios în poezia populară şi în descântece.
6. Sentimentul religios în literatura basmelor şi poveştilor.

III.

7. Starea actuală a sentimentului religios, aşà cum rezultă din:

a) Raporturile ţăranilor cu biserica şi lucrurile sfinte.

b) Raporturile ţăranilor cu preoţii.

c) Raporturile ţăranilor cu Justiţia. Jurământul. Cu ce sentimente se prezentă ţăranul în faţa instanţelor la jurământ.

d) Raporturile sociale şi economice ale ţăranilor între ei, cari cad sub înrâurirea religioasă.

8. Şcoala şi sentimentul religios.

Concluzie. — Trebuinţa sentimentului religios pentru disciplinarea etică şi socială a ţărănimii române.

Terminul prezentării manuscriptelor este până la **31 Decemvrie 1913.**

12. *Premiul Alexandru Bodescu,* de 1.500 Lei, se va da, în sesiunea generală din **1914,** celei mai bune lucrări scrise în limba română despre:

Revoluţia din 1821 în ţerile noastre. — (Deciz. 18 Maiu 1911).

Terminul prezentării manuscriptelor este până la **31 Decemvrie 1913.**

13. *Marele Premiu General Ioan Carp şi Maria Carp,* de 7.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din **1915,** celei mai bune lucrări scrise în limba română despre:

Istoria culturii româneşti dela 1821 până în zilele noastre. Se va arătà desvoltarea culturii intelectuale în toate manifestările ei mai însemnate. — (Deciz. 26 Maiu 1910).

Terminul prezentării manuscriptelor este până la **31 Decemvrie 1914.**

14. *Premiul Alexandru Ioan Cuza,* de 6 000 Lei, se va da, în sesiunea generală din **1916,** celei mai bune lucrări scrise în limba română despre:

Istoria breslelor în Principatele române.—(Deciz. 18 Maiu 1911).

Terminul prezentării manuscriptelor este până la **31 Decemvrie 1915.**

15. *Premiul Eliade-Rădulescu,* de 5.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din **1916,** celei mai bune lucrări scrise în limba română despre:

Relaţiile noastre cu Turcia dela pacea dela Chiuciuc-Cainargi până la proclamarea independenţei. — (Deciz. 18 Maiu 1911).

Terminul prezentării manuscriptelor este până la **31 Decemvrie 1915.**

16. *Premiul Năsturel*, de 5.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din **1916**, celei mai bune lucrări scrise în limba română despre: *Administraţia austriacă în Oltenia, Banat şi Transilvania până la pacea de Belgrad.* — (Deciz. 18 Maiu 1911).

Terminul prezentării manuscriptelor este până la **31 Decemvrie 1915.**

III. Premiile Secţiunii ştiinţifice.

17. *Premiul Adamachi*, de 5.000 Lei *(divizibil)* se va da, în sesiunea generală din anul **1912**, celei mai bune lucrări scrise în limba română asupra subiectului:

Cercetări originale asupra pelagrei în vederea etiologiei şi combaterii boalei. — (Deciz. 7 Aprilie 1907.)

Lucrarea va cuprinde:

1. Izolarea paraziţilor şi materiilor toxice ale porumbului stricat.
2. Determinarea varietăţilor porumbului, a gradului de alteraţiune şi a altor condiţiuni având înrâurire asupra boalei.
3. Stabilirea acţiunii patologice şi legăturii cu pelagra a substanţelor vătămătoare şi a paraziţilor porumbului.
4. Studii experimentale asupra specificaţiei pelagrei şi asupra substanţelor specifice active în contra pelagrei.
5. Statistica pelagrei cât se poate de exactă după ani, regiuni, vârstă, starea economică şi sanitară, hrana şi formele boalei.
6. Propuneri practice amănunţite pentru prevenirea şi combaterea pelagrei.

Terminul prezentării manuscriptelor este până la **31 Decemvrie 1911.**

18. *Premiul Lazăr*, de 5.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din **1913**, celei mai bune lucrări scrise în limba română despre: *Starea ţăranului român din punctul de vedere antropologic, biologic şi patologic.* — (Deciz. 3 Aprilie 1908)

Lucrarea va fi întocmită după următorul program:

1. Să se arate, cu cercetări personale, antropometria ţăranului român, luându-se în seamă mai ales dimensiunile craniului, toracelui şi statura, având-se în vedere sexul şi etatea.
2. Să se studieze vigoarea lui, în diferitele faze ale vieţii: la munca câmpului, ca lucrător în fabrici şi în armată, precum şi aptitudinile şi inteligenţa lui.
3. Din punctul de vedere patologic să se arate cari sunt boalele principale cari minează vitalitatea ţăranului român, modul cum aceste boale

influenţează descendenţa lui şi neamul românesc în general; se va insistà asupra cauzelor acestor boale şi în special asupra factorului social în producţiunea lor. Incercări de profilaxie socială.

4. Studiu comparativ asupra natalităţii şi mortalităţii străinilor şi a Românilor în oraşe, indicându-se mijloacele de a face să predomine elementul indigen.

Terminul prezentării manuscriptelor este până la **31 Decemvrie 1912.**

19. *Premiul Neuschotz,* de 2.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din **1913,** celei mai bune lucrări scrise în limba română despre:

Cromatica poporului român, adică: modul de a vopsì (boì) ţesăturile de lână, mătase, bumbac, etc., precum şi pieile, lemnele, casele, ouăle de Paşti, sulimanurile sau substanţele alimentare. (Deciz. 3 Aprilie 1908.)

Candidatul va trebuì să indice cu exactitate:

1. Materiile prime ce se întrebuinţează, fie ele de natură animală, vegetală, minerală sau comercială (chimică). La toate acestea va indicà exact: numele în localităţile unde se uzitează, numele ştiinţific şi comercial, modul lor de procurare şi păstrare sau provenienţă.

2. Modul cum aceste substanţe sunt pregătite, lucrate, dospite, amestecate şi întrebuinţate, indicându-se şi fixatorul — mordantul — cu preciziune ca la No. 1, când este cazul.

3. Va indicà numirea românească din diferite localităţi pentru toate feţele — colorile şi nuanţele — ce se pot obţineà.

4. Va descrie orice aparate sau instrumente, întrebuinţate în acest scop.

5. Va anexà la studiul său pe cât mai multe mostre — eşantilioane — de materii prime, din acestea prelucrate, pentru vopsire, şi de fire sau substanţe diferite vopsite.

6. Va da părerea sa, în ce priveşte ceeace trebue făcut, pentru ca, pe viitor, să se asigure păstrarea celor mai bune mijloace de vopsire din cele cunoscute în prezent, precum şi ceeace trebue făcut spre a procurà materii colorante, durabile, sau lânuri vopsite gata, sătencelor noastre.

Terminul prezentării manuscriptelor este până la **31 Decemvrie 1912.**

20. *Premiul Năsturel,* de 5.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din **1914,** celei mai bune lucrări scrise în limba română cuprinzând:

Studiul ţânţarilor din România, ca propagatori ai malariei, şi cercetarea mijloacelor practice pentru stingerea acestei boale.— (Deciz. 23 Maiu 1909.)

Autorii se vor conduce după următorul program:

1. Un studiu amănunţit asupra ţânţarilor, cari la noi transmit malaria, examinându-se anume şi locurile unde ei se găsesc, când şi unde depun ouăle, perioadele desvoltării lor, când încep să sboare şi să înţepe.

2. Studiu asupra întinderii malariei şi a diferitelor forme ale boalei în toată ţara, pe baza examinării sângelui.

3. Malaria la copii în raport cu boala la adulţi şi cu rezistenţa împotriva boalei.

4. Un studiu critic asupra metodelor întrebuinţate în diferite ţeri pentru combaterea malariei, în vederea celor cari vor trebuì aplicate la noi.

5. Studiu amănunţit, pe baza experienţelor personale, al unor localităţi din cele mai bântuite, al măsurilor luate şi al rezultatului obţinut în combaterea boalei.

6. Un plan practic şi desvoltat în mod amănunţit pentru stârpirea boalei în România în oraşe şi la ţară.

7. Lucrarea va fi însoţită de fotografii şi preparate macroscopice şi microscopice originale ale ţânţarilor din ţară, precum şi ale paraziţilor malariei din interiorul ţânţarilor şi din sânge.

Terminul prezentării manuscriptelor este până la **31 Decemvrie 1913.**

21. *Premiul Adamachi,* de 5.000 Lei *(divizibil)* se va da, în sesiunea generală din anul **1915,** celei mai bune lucrări scrise în limba română cuprinzând:

Studiul chimic al lignitelor indigene şi aplicaţiunile lor în industrie. —(Deciz. 20 Maiu 1910.)

Autorii se vor conduce după următorul program:

Se va face studiul fizic şi chimic al lignitului, din cel puţin 10 localităţi principale din ţară. Va trebuì neapărat, ca unul din aceste lignite să fie din jud. Dâmboviţa, altul din Prahova şi al treilea din jud. Bacău.

Din punctul de vedere tehnic, se vor studià produsele obţinute prin calcinarea în vase închise pentru distilaţiunea uscată, a cel puţin 5 varietăţi din lignitele analizate.

Se va studià reziduul din retortă şi aplicaţiunile sale, precum şi produsele distilaţiunii, fie ele gazoase, lichide, sau solide, precum şi importanţa lor industrială.

Pentru părţile fenolice se va cercetà utila lor întrebuinţare pentru conservarea lemnelor prin injectare.

Cu aceleaşi 5 varietăţi de lignit, se va căutà a se face brichete, putând pentru aceasta a le amestecà între ele, sau cu anumite porţiuni de antracită, de păcuri groase, de cărbuni rezultând dela distilaţiunea uscată a lignitelor

cu smoalele rezultând dela aceeaş distilaţiune, sau cu alte substanţe ce se vor găsì necesare.

Se va căutà, de asemenea, a se încorporà în aceste brichete, şi mai ales în acele destinate încălzirii casnice, răzătură de lemne, sau măcinătură de ştiuleţi, sau de coceni de porumb, ori paie de cereale.

Brichetele obţinute vor fi analizate şi se va arătà câtă apă conţin, câtă cenuşe, cât sulf şi care va fi puterea lor calorifică.

Pe cât posibil, concurentul va indicà şi sobele cele mai practice pentru arderea lor, evitându-se — pe cât se poate — tuciul, sau, dacă nu vor fi posibile sobele de teracotă sau cărămidă, se vor indicà sobele de tuciu, căptuşite cu cărămizi.

Concurentul va indicà, cu oarecare preciziune, şi preţul tonei brichetelor obţinute.

Terminul prezentării manuscriptelor este până la **31 Decemvrie 1914.**

22. *Premiul Lazăr,* de 5.000 lei, se va da, în sesiunea generală din **1915,** celei mai bune lucrări scrise în limba română despre: *Politica agrară a României şi înrâurirea ce ea a avut asupra stării economice şi sociale a poporaţiunii rurale.* — (Deciz. 20 Maiu 1910.)

Lucrarea va cuprinde:

Expunerea pe scurt a stării ţăranilor înainte de 1742;

Legiuirile făcute în chestiunea ţărănească dela Constantin Mavrocordat şi până la Regulamentul Organic.

Regulamentul Organic în Moldova şi în Ţara-Românească.

Legiuirile regulamentare făcute în Moldova şi în Ţara-Românească dela 1834 până la 1847.

Măsurile luate de Guvernul provizoriu şi de Locotenenţa Domnească în 1848.

Legiuirile lui Grigorie Ghica şi ale lui Barbu Ştirbei.

Chestiunea ţărănească dela 1856 până la 1864.

Legea rurală din 1864 şi împroprietăriri ulterioare făcute în virtutea aceleiaş legi;

Aplicarea şi efectele legii rurale.

Studiu comparativ între legea rurală din 1864 din România şi legile de împroprietărire din Ungaria, Bucovina şi Rusia;

Legi de tocmeli agricole;

Legi de vânzare în loturi a bunurilor Statului;

Instituţii de credit ţărăneşti; credit agricol, bănci populare;

Legea obştiilor săteşti;

Răscoala țăranilor din 1907;
Ancheta agrară;
Legile cu caracter agrar din 1907 și 1908;
Aplicarea și efectele acestor legi.

Terminul prezentării manuscriptelor este până la **31 Decemvrie 1914.**

IV. Comisiuni speciale.

23. *Marele Premiu militar General Ioan Carp și Maria Carp*, de 7.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din **1912**, celei mai bune lucrări scrise în limba română asupra subiectului:

Cum a fost și ce a fost armata pentru națiunea română dela colonizarea Daciei și până la desființarea oștirilor pământene. — (Deciz. 7 Aprilie 1908.)

Terminul prezentării manuscriptelor este până la **31 Decemvrie 1911.**

24. *Premiul Dacia-România* se va da, în sesiunea generală din **1912**, celei mai bune lucrări scrise în limba română despre:

Istoria contractului de asigurare și în special a introducerii lui în România. Deosebirea între asigurările cu primă și asigurările mutuale. Avantajele asigurărilor contra daunelor elementare în țerile unde agricultura este principalul izvor de bogăție.

«Valoarea premiului va fi reprezentată prin venitul pe trei ani al fondului de 10.000 lei în efecte oferite de Societatea de asigurare «Dacia-România» din București și al capitalizărilor ce se vor puteà face eventual, micșorat acest venit cu prelevările prevăzute de art. 35 din Statutele Academiei și cu costul tiparului pentru maximum 5 coale de tipar.» (Art. 2 din Regulamentul special.)

Terminul prezentării manuscriptelor este până la **31 Decemvrie 1911.**

* * *

Notă.—Concurenților la această a doua serie de premii se pun în vedere următoarele articole din *Regulamentul* votat de Academie la 8 Martie 1906:

Art. 19. Manuscriptele se vor prezentà la concurs în terminul fixat în art. 3 (până la 31 Decemvrie), fără nume de autor, purtând o deviză sau *motto;* ele vor fi însoțite de un plic sigilat pe care va fi reprodusă deviza sau *motto* din fruntea manuscriptului și în care se va aflà închis numele autorului. Acest plic se va deschide numai dacă lucrarea va fi premiată

Manuscriptele cari nu vor fi scrise curat şi lizibil nu vor fi luate în cercetare.

Art. 21. Valoarea premiului acordat unei lucrări în manuscript se va numără autorului, numai după ce lucrarea premiată va fi tipărită.

Art. 22. Manuscriptele nepremiate vor fi restituite autorilor, cari le vor cere şi îşi vor dovedi proprietatea la cancelaria Academiei prin deschiderea plicului cu numele lor; manuscriptele nereclamate în timp de un an dela pronunţarea rezultatului vor rămâneà proprietatea Academiei şi vor fi incorporate în Bibliotecă, în colecţiunea manuscriptelor.

PERSONALUL

ACADEMIEI ROMÂNE

LA 27 MAIU 1911.

MEMBRII ACADEMIEI.

I. SECȚIUNEA LITERARĂ

Bârseanu *Andreiu* (Brașov). — Ales la 1 Aprilie 1908.
Bianu *Ioan* (București). — Ales la 3 Aprilie 1902.
Caragiani *Ioan* (Iași).— Numit la 22 Aprilie 1866.
Gane *Nicolae* (Iași). — Ales la 1 Aprilie 1908.
5. **Maiorescu** *Titu* (București). — Numit la 20 Iulie 1867.
Naum *Anton* (Iași). — Ales la 11 Martie 1893.
Negruzzi *Iacob C.* (București). — Ales la 26 Martie 1881.
Philippide *Alexandru* (Iași). — Ales la 1 Aprilie 1900.
Pușcariu *Ioan* (Bran). — Ales la 4 Aprilie 1900.
10. **Quintescu** *Nicolae* (București). — Ales la 14 Septemvrie 1877.
Sbiera *Ioan* (Cernăuți). — Numit la 11 Iunie 1866.
Zamfirescu *Duiliu* (București). — Ales la 1 Aprilie 1908.

II. SECȚIUNEA ISTORICĂ.

Bogdan *Ioan* (București). — Ales la 29 Martie 1903.
Erbiceanu *Constantin* (București). — Ales la 8 Aprilie 1899.
Kalinderu *Ioan* (București).—Ales la 13 Martie 1893.
Iorga *Nicolae* (Vălenii-de-Munte). — Ales la 26 Maiu 1910.
5. **Mangra** *Vasile* (Oradea-Mare). — Ales la 27 Maiu 1909
Marienescu *At. M.* (Sibiiu). — Ales la 26 Martie 1881.
Moldovanu *Ioan M.* (Blaj). — Ales la 11 Aprilie 1894.

Onciul *Dr. Dimitrie* (Bucureşti). — Ales la 11 Aprilie 1905.
Stefanelli *T. V.* (Cernăuţi). — Ales la 26 Maiu 1910.
10. **Sturdza** *Dimitrie A.* (Bucureşti). — Ales la 15 Septemvrie 1871.
Sutzu *Mihail C.* (Bucureşti).—Ales la 27 Maiu 1909.
Xenopol *Alexandru D.* (Iaşi).—Ales la 11 Martie 1893.

III SECŢIUNEA ŞTIINŢIFICĂ.

1. **Antipa** *Dr. Gr.* (Bucureşti). — Ales la 14 Maiu 1910.
Babeş *Dr. Victor* (Bucureşti). — Ales la 11 Martie 1893.
Crăiniceanu *General Gr.* (Bucureşti).—Ales la 18 Maiu 1911.
Haret *Spiru* (Bucureşti). — Ales la 31 Martie 1892.
5. **Hepites** *St. C.* (Bucureşti). — Ales la 3 Aprilie 1902.
Istrati *Dr C. I.* (Bucureşti). —Ales la 7 Aprilie 1899.
Marinescu *Dr. G.* (Bucureşti). — Ales la 9 Aprilie 1905.
Mrazec *L.* (Bucureşti). — Ales la 11 Aprilie 1905.
Poni *Petre* (Iaşi) — Ales la 30 Iunie 1879.
10. **Saligny** *Anghel* (Bucureşti) — Ales la 7 Aprilie 1897.
Simionescu *Dr. I.* (Iaşi). — Ales la 18 Maiu 1911.
Teclu *Nicolae* (Viena). — Ales la 2 Iulie 1879

MEMBRII ACADEMIEI DECEDAŢI.

Alecsandri (Vasile).—Numit la 2 Iunie 1867.—Decedat la 22 August 1890.
Aurelian (Petre S.)—Ales la 9 Sept 1871.—Decedat la 24 Ianuarie 1909.
Babeş (Vincenţiu).—Numit la 22 Aprilie 1866. Decedat la 21 Ianuar. 1907.
Bacaloglo (Emanoil) —Ales la 29 Iunie 1879.—Decedat la 30 August 1891.
5. **Bariţiu** (Gheorghe).—Numit la 22 Aprilie 1866.—Decedat la 21 Mart. 1893.
Brândză (Dr Dimitrie). —Ales la 30 Iunie 1879 —Decedat la 3 August 1895.
Bunea (Augustin).—Ales la 28 Maiu 1909.—Decedat la 18 Noemvrie 1909.
Chiţu (Gheorghe).—Ales la 27 Iunie 1879.—Decedat la 28 Octomvrie 1897.
Cipariu (Timoteu).—Numit la 22 Aprilie 1866.—Decedat la 22 August 1887.
10. **Cobălcescu** (Grigorie).—Ales la 29 Martie 1886.—Decedat la 21 Maiu 1892.
Cozacovici (Dimitrie).—Numit la 22 Aprilie 1866.—Decedat la 21 Aug. 1868.
Dimitrovici (Ambrozie).—Numit la 22 April. 1866.—Decedat la 3 Iulie 1866.
Eliade-Rădulescu (Ioan).—Numit la 2 Iunie 1867.—Decedat la 27 April. 1872.
Fălcoianu (Ştefan) —Ales la 13 Septemvrie 1876.—Decedat la 22 Ian. 1905.
15. **Fătu** (Dr. Anastasie).—Ales la 11 Sept. 1871.—Decedat la 3 Martie 1886.
Felix (Dr Iacob).—Ales la 30 Iunie 1879.—Decedat la 20 Ianuarie 1905.
Fontaninu (Gheorghe M).—Ales la 10 Sept 1870.—Dec. la 24 April. 1886.
Ghica (Ion). Ales la 13 August 1874. Decedat la 22 Aprilie 1897.

Grecescu (Dr. D.).—Ales la 17 Aprilie 1907 —Decedat la 2 Octomvrie 1910.
20. **Hasdeu** (Alexandru).—Numit la 22 Aprilie 1866. — Ales membru onorar la 12 Septemvrie 1870. — Decedat la 9 Noemvrie 1872.
Hasdeu (Bogdan P.). — Ales la 13 Sept. 1877. — Decedat la 25 August 1907.
Hodosiu (Iosif).—Numit la 22 Aprilie 1866.—Decedat la 28 Noemvrie 1880.
Hurmuzaki (Alexandru). — Numit la 22 Aprilie 1866.—Dec. la 8 Mart. 1871.
Hurmuzaki (Eudoxiu). — Ales la 2 August 1872.—Deced. la 29 Ianuar. 1874.
25. **Ionescu** (Nicolae). — Numit la 2 Iunie 1867. — Decedat la 24 Ianuarie 1905.
Kogălniceanu (Mihail). — Ales la 16 Sept. 1868. — Decedat la 20 Iunie 1891.
Kretzulescu (Nicolae). — Ales la 9 Sept. 1871. — Decedat la 26 Iunie 1900.
Laurian (August Treb.).—Numit la 2 Iunie 1867.—Decedat la 25 Fevr. 1881.
Maniu (Vasile). — Ales la 12 Septemvrie 1876. — Decedat la 10 Martie 1901.
30. **Marian** (Simeon Fl.). — Ales la 26 Martie 1881. — Decedat la 11 Aprilie 1907.
Massimu (Ioan C.). — Numit la 2 Iunie 1867. — Decedat la 2 Iunie 1877.
Melchisedec (Episcop). — Ales la 10 Sept. 1870. — Decedat la 16 Maiu 1892.
Mocioni (Andreiu). — Numit la 22 Aprilie 1866. — Ales membru onorar la 12 Septemvrie 1870. — Decedat la 23 Aprilie (5 Maiu) 1880.
Munteanu (Gavril). —Numit la 22 Aprilie 1866. — Decedat la 17 Dec. 1869.
35. **Negruzzi** (Constantin).—Numit la 2 Iunie 1867.—Decedat la 25 August 1868.
Odobescu (Alexandru).—Ales la 10 Sept. 1870.—Decedat la 11 Noemv. 1895.
Ollănescu (Dimitrie C.).—Ales la 11 Martie 1893.—Decedat la 20 Ian. 1908.
Papadopol-Calimach (Alex.).—Ales la 12 Sept. 1876.—Dec. la 18 Iunie 1898.
Papiu-Ilarianu (Alex.). — Ales la 16 Sept. 1868. — Decedat la 11 Oct 1878.
40. **Poenaru** (Petre). — Ales la 10 Sept. 1870. — Decedat la 2 Octomvrie 1875.
Popea (Nicolae Episcop).—Ales la 8 Aprilie 1899.—Decedat la 26 Iulie 1908.
Porcius (Florian). — Ales la 10 Martie 1882. — Decedat la 17 Maiu 1906.
Roman (Alexandru).—Numit la 22 Aprilie 1866—Decedat la 15 Sept. 1897.
Rosetti (Constantin A.).—Numit la 2 Iunie 1867.—Decedat la 8 Aprilie 1885.
45. **Sion** (Gheorghe). — Ales la 16 Sept. 1868. — Decedat la 1 Octomvrie 1892.
Stamati (Constantin).—Numit la 22 Aprilie 1866.—Decedat la 26 Maiu 1876.
Ştefănescu (Grigorie).—Ales la 12 Sept. 1876.—Decedat la 20 Fevr. 1911.
Străjescu (Ioan). — Numit la 22 Aprilie 1866. — Ales membru onorar la 12 Septemvrie 1870. — Decedat la 4 Octomvrie 1873.
Tocilescu (Gr. G.).—Ales la 22 Martie 1890.—Decedat la 28 Septemvrie 1909.
50. **Urechiă** (Vasile A.).—Numit la 22 Aprilie 1866.—Decedat la 23 Noem 1901.
Vasiciu (Dr. Paul). — Ales la 2 Iulie 1879 — Decedat la 20 Iunie 1881.
Vulcan (Iosif).—Ales la 30 Martie 1891.—Decedat la 26 August 1907.

MEMBRII ONORARI.

M. S. CAROL I, *Regele României,*

Protector al Academiei Române,

Preşedinte onorar.

(15 Septemvrie 1878.)

M. S. ELISABETA, *Regina României* (**Carmen Sylva**)

(30 Martie 1891.)

M. S. VICTOR EMANUEL III, *Regele Italiei.*

(6 Martie 1890.)

A. S. R. FERDINAND, *Principe al României.*

(15 Martie 1890.)

5. **Baccelli** *Guido* (Roma).— Ales la 22 Martie 1906.
Barozzi *General C.* (Bucureşti). — Ales la 9 Aprilie 1905
Beernaert *August M. F.* (Bruxelles). — Ales la 28 Martie 1906.
Bernát-Lendway *Dr.* (Bucureşti). — Ales la 4 Aprilie 1908.
Bormann *Eugen* (Viena). — Ales la 9 Aprilie 1897.
10. **Bouchard** *Ch.* (Paris). — Ales la 18 Maiu 1911.
Capellini *Cav. Ioan* (Bolonia). — Ales la 7 Septemvrie 1871.
Dahn *Felix* (Breslau). — Ales la 12 Aprilie 1894.
De Gubernatis *Angelo* (Roma). — Ales la 22 Martie 1895.
Domaszewski *Alfred de* (Heidelberg). — Ales la 9 Aprilie 1897.
15. **Ehrlich** *Dr. Paul* (Frankfurt a. M.).—Ales la 18 Maiu 1911.
Fröhner *Wilhelm* (Paris). — Ales la 9 Septemvrie 1871.
Gaudry *Albert* (Paris).—Ales la 23 Martie 1904.
Grădişteanu *Petre* (Bucureşti). — Ales la 2 Aprilie 1883.
Guillaume *Baron* (Bruxelles).—Ales la 16 Aprilie 1907.
20. **Haller** *Albin* (Paris).— Ales la 28 Maiu 1909.
Henry Louis (Louvain). — Ales la 28 Maiu 1909.
Hirschfeld *Otto* (Berlin). — Ales la 13 Aprilie 1894.
Jagić *Vatroslav* (Viena). — Ales la 23 Martie 1904.

Léger *Louis* (Paris). — Ales la 12 Aprilie 1894.
25. **Lipmann** *Gabriel* (Paris).— Ales la 28 Maiu 1909.
Ludwig *Dr. Ernst* (Viena). — Ales la 4 Aprilie 1908.
Metchnicoff *I.* (Paris) — Ales la 24 Maiu 1911.
Meyer-Lübke *W.* (Viena).—Ales la 28 Martie 1906.
Mihályi *Dr. Victor,* Arhiepiscop (Blaj). — Ales la 12 Aprilie 1894.
30. **Mironescu** *Atanasie* Mitropolit Primat (Bucureşti).—Ales la 25 Maiu 1909.
Petruszewicz *A. S.* (Lemberg). — Ales la 22 Martie 1890.
Picard *Emil* (Paris) — Ales la 19 Maiu 1911.
Picot *Emil* (Paris). — Ales la 31 Maiu 1879.
Poincaré *Jules-Henri* (Paris). — Ales la 28 Maiu 1909.
35. **Popovici** *Eusebie* (Cernăuţi).—Ales la 4 Aprilie 1908.
Rosetti *Teodor* (Bucureşti). — Ales la 26 Martie 1891.
Roux *Dr. E.* (Paris).—Ales la 24 Maiu 1911.
Schlumberger *G. L.* (Paris). — Ales la 28 Martie 1906.
Schuchardt *Hugo* (Graz). — Ales la 13 Septemvrie 1877.
40. **Stroescu** *Vasile* (Basarabia). — Ales la 24 Maiu 1910.
Sturdza-Scheianu *Dimitrie C.* (Bucureşti).—Ales la 16 Aprilie 1907.

MEMBRII ONORARI DECEDAŢI.

Adrian (General Gheorghe) —Ales la 13 Sept 1875.—Decedat la 15 Oct. 1889.
Ascoli (Graz. Isaia). — Ales la 13 Sept. 1877.—Decedat la Ianuarie 1907.
d'Avril (Baron Adolphe).—Ales la 7 Septemvrie 1871. — Decedat la 14 Octomvrie 1904.
Baillon (H.). — Ales la 28 Martie 1887. — Decedat la 7 Iulie 1895.
5. **Bataillard** (Paul).— Ales la 30 August 1872.—Decedat la 1 Martie 1894.
Béchamp (A.). — Ales la 28 Martie 1906. — Decedat la
Benndorf (Otto).—Ales la 12 Aprilie 1894.—Decedat la 20 Ianuarie 1908.
Berthelot (Marcellin P. E). — Ales la 28 Martie 1906. — Decedat la 5 Martie 1907.
Biondelli (Bernardino).—Ales la 7 Sept. 1871.—Decedat la 29 Iunie 1886.
10. **Boek** (Dr. Francisc). — Ales la 9 Sept. 1871. — Decedat la 19 Aprilie 1899.
Bosianu (Constantin).—Ales la 30 Iunie 1879.—Decedat la 21 Martie 1882.
Brătianu (Ioan C.) —Ales la 19 Martie 1885.— Decedat la 4 Maiu 1891.
Câmpeanu (Petre).—Ales la 10 Sept. 1871.—Decedat la 15 Aprilie 1893.
Cecchetti (Bartolomeo). — Ales la 22 Martie 1890. — Decedat la 4 Martie 1890.

15. **Chasles** (Philarète).—Ales la 9 Sept. 1871.—Decedat la 18 Iulie 1873.
Cihac (Alex).—Ales la 30 August 1872.—Decedat la 29 Iulie 1887.
Cihac (Dr. Iacob).—Ales la 30 August 1872.—Decedat la 17 Noem. 1888.
Crețianu (Gheorghe)—Ales la 22 Martie 1882.—Decedat la 6 August 1887.
Cuciureanu (Dr. Gheorghe).—Ales la 10 Sept. 1871.—Decedat la 10 Ianuarie 1886.
20. **Desjardins** (Ernest).—Ales la 9 Sept. 1871.—Decedat la 9 Oct. 1886.
Diefenbach (Lorenz).—Ales la 15 Apr. 1880.—Decedat la 16 Martie 1883.
Diez (Frederic).—Ales la 30 August 1872.—Decedat la 17 Maiu 1876.
Egger (Emil).—Ales la 7 Sept. 1871.—Decedat la 18 August 1885.
Gheorghian (Iosif) Mitropolit Primat al României. — Ales la 21 Maiu 1901. — Decedat la 24 Iunie 1909.
25. **Gonata** Ștefan.—Ales la 12 Septemv. 1870.—Decedat la 18 Septemv. 1896.
Grădișteanu (Grigorie).—Ales la 30 Iunie 1879.—Decedat la 28 Fevruarie 1892.
Grant Duff (Sir Mountstuart).—Ales la 12 Septemvrie 1875. — Decedat la 12 Ianuarie 1906.
Grecianu (Ștefan D.).—Ales la 9 Aprilie 1905.—Decedat la 1 August 1908.
Grigorescu (Nicolae)—Ales la 8 Aprilie 1899.—Decedat la 21 Iulie 1907.
30. **Haynald** (Cardinal Ludovic).—Ales la 2 Aprilie 1883.—Decedat la 4 Iulie 1891.
Hurmuzaki (Nicolae).—Ales la 2 Aprilie 1883.—Decedat la 19 Sept. 1909.
Ioanid (Gheorghe).—Ales la 10 Sept. 1871.—Decedat la 27 Decemv. 1888.
Ionescu (Ioan)—Ales la 1 Aprilie 1884—Decedat la 17 Decemvrie 1891.
Kotzebue (Wilhelm de).—Ales la 1 Aprilie 1884.—Decedat la 24 Octomvrie 1887.
35. **Kretzulescu** (Constantin).—Ales la 10 Sept. 1871—Decedat la 20 Martie 1884.
Krumbacher (Karl).—Ales la 28 Martie 1906.—Decedat la 29 Noemvrie (12 Decemvrie) 1909.
Lahovari (Gheorghe).—Ales la 25 Martie 1901.—Decedat la 13 Iunie 1909.
Lasteyrie (Comite Ferdinand de).—Ales la 9 Sept. 1871.—Decedat la 14 Maiu 1879.
Lepsius (Richard).—Ales la 30 August 1875.—Decedat la 10 Iulie 1884.
40. **Linas** (Charles de).—Ales la 9 Sept. 1871.—Decedat la 14 Aprilie 1887.
Longperrier (Adrien de). Ales la 7 Sept. 1871.—Decedat la 14 Ian. 1882.
Mangiuca (Simeon).—Ales la 22 Martie 1890.—Decedat la 22 Noemvrie 1890.
Marsy (Comite de).—Ales la 12 Aprilie 1894.—Decedat la 16 Maiu 1900.
Miklosich (Dr. Franz de).—Ales la 15 Aprilie 1880.—Decedat la 7 Martie 1891.

45. **Mommsen** (Teodor). — Ales la 3 Iulie 1879. — Decedat la 19 Octomvrie 1903.

Monlau (Filip).—Ales la 12 Sept. 1870.—Decedat la 16 Fevruarie 1871.

Müller (Max).—Ales la 12 Sept. 1875.—Decedat la 15 Oct. 1900.

Mureșiaau (Iacob)—Ales la 17 Sept 1877.—Decedat la 17 Sept. 1887.

Naniescu (Iosif) Mitropolit Moldovei.—Ales la 16 Aprilie 1888.—Decedat la 26 Ianuarie 1902.

50. **Polizu** (Dr. Gheorghe A.).—Ales la 10 Sept. 1871.—Decedat la 18 Oct. 1886.

Quinet (Edgar).—Ales la 15 Sept. 1869.—Decedat la 27 Martie 1875.

Rambaud (Alfred).—Ales la 22 Martie 1895.—Decedat la 10 Noem. 1905.

Sella (Quintino).—Ales la 2 Aprilie 1883.—Decedat la 15 Martie 1884.

Șiaguna (Mitropolitul Andreiu).—Ales la 7 Sept. 1871.—Decedat la 16 Iunie 1873.

55. **Silași** (Dr. Gr.).—Ales la 13 Sept 1877.—Decedat la 5 Ianuarie 1897.

Stanley of Alderley (Lord Henry)—Ales la 7 Sept. 1871.—Decedat la 10 Dec. 1903.

Steenstrup (Johannes Japetus Smith). Ales la 12 Sept. 1870—Decedat la 8 Iunie 1897.

Suruceanu (Ioan Cassian)—Ales la 11 Aprilie 1888.—Decedat la 18 Noem. 1897.

Szabo (Dr. Iosif). Ales la 30 August 1872.—Decedat la 15 Dec. 1874.

60. **Tobler** (Adolf). Ales la 30 August 1875.—Decedat la 5 Martie 1910.

Torma (Carol).—Ales la 22 Martie 1882—Decedat la 17 Fevruarie 1897.

Ubicini (A).—Ales la 9 Sept 1871.—Decedat la 15 Octomvrie 1884.

Uvaroff (Alexis S.).—Ales la 9 Sept. 1871.—Decedat la Fevruarie 1885.

Vegezzi-Ruscala (G.).—Ales la 15 Sept 1869.—Decedat la 17 (29) Dec. 1885.

65. **Virchow** (Rudolf). Ales la 6 Aprilie 1902—Decedat la 23 August 1902

White (Sir William A).—Ales la 17 Martie 1885.—Decedat la 16 Decemvrie 1892.

MEMBRII CORESPONDENŢI.

I. La Secţiunea Literară.

Români.

Bărbulescu *Ilie* (Iaşi).—Áles la 4 Aprilie 1908.
Basarabescu *I. A* (Ploeşti). — Ales la 25 Maiu 1909.
Bengescu *Gheorghe* (Bucureşti). — Ales la 2 Aprilie 1883.
Brătescu-Voineşti *I. Al.* (Târgovişte).—Ales la 25 Maiu 1909.
5. **Burada** *Teodor T.* (Iaşı). — Ales la 25 Martie 1887.
Coşbuc *Gheorghe* (Bucureşti).— Ales la 1 Aprilie 1900.
Dau *Dimitrie* (Straja, Bucovina) — Ales la 23 Martie 1904.
Densuşianu *Ovid* (Bucureştı). — Ales la 30 Martie 1903.
Hodoş *Enea* (Sibiıu) — Ales la 23 Martie 1904
10. **Mehedinţi** *S.* (Bucureşti) — Ales la 5 Aprilie 1908.
Murnu *Gheorghe* (Bucureşti).—Ales la 25 Maiu 1909.
Oniţ *Virgil* (Braşov). — Ales la 3 Aprilıe 1902.
Puşcariu *Sextil* (Cernăuţi). — Ales la 11 Aprilie 1905.
Speranţia *Teodor D.* (Bucureşti). — Ales la 31 Martie 1891.
15. **Ştefănescu-Delavrancea** *B.* (Bucureşti).—Ales la 4 Aprilie 1908.

Străını:

Friedwagner *Mat.* (Frankfurt a. Main). — Ales la 18 Maiu 1911.
Jarník *Dr. Ioan Urban* (Praga). — Ales la 28 Maiu 1879.
Lecomte du Noüy *A.* (Bucureşti). — Ales la 25 Martie 1887.
Rosny *Léon de* (Paris). — Ales la 13 Septemvrie 1877.
5. **Sandfeld-Jensen** *Kr.* (Cristiania) — Ales la 18 Maiu 1911.
Schrader *Otto* (Jena). — Ales la 30 Martıe 1891.
Weigand *Dr. Gustav* (Lipsca). — Ales la 31 Martıe 1892.

II La Secţiunea Istorică

Români

Broşteanu *Petre* (Reşiţa). — Ales la 1 Aprilie 1889.
Cuza *A. C.* (Iaşi). — Ales la 1 Aprilie 1903.
Dobrescu *N.* (Bucureşti). — Ales la 18 Maiu 1911.
Ghibănescu *Gh.* (Iaşi). — Ales la 11 Aprilie 1905.
5. **Giurescu** *C.* (Bucureşti). — Ales la 28 Maiu 1909.

Hârjeu *General C. N.* (Bucureşti). — Ales la 27 Maiu 1909.
Lăpĕdatu *Alexandru* (Bucureşti).—Ales la 26 Maiu 1910.
Longinescu *Ştefan* (Bucureşti). — Ales la 24 Maiu 1910.
Mihályi *Ioan* (Sighetul Maramureşului). — Ales la 25 Martie 1901.
10. **Nistor** *I.* (Cernăuţi). — Ales la 18 Maiu 1911.
Pârvan *V.* (Bucureşti). — Ales la 18 Maiu 1911.
Popovici *Gheorghe* (Lugoş). — Ales la 29 Maiu 1909.
Slavici *Ioan* (Bucureşti). — Ales la 22 Martie 1882.
Tanoviceanu *Ioan* (Bucureşti). — Ales la 9 Aprilie 1897.
15. **Ursu** *Ioan* (Iaşi). — Ales la 25 Maiu 1910.

Străini:

1. **Asser** *T. M. C.* (Haga). — Ales la 1 Aprilie 1903.
Ghedeon *Emanuel* (Constantinopole). — Ales la 2 Aprilie 1891.
Guillouard *Louis Vincent* (Caén). — Ales la 1 Aprilie 1903.
Kałuzniacki *Dr. Emil* (Cernăuţi). — Ales la 20 Martie 1890.
5. **Nys** *Ernest* (Bruxelles). — Ales la 1 Aprilie 1903.
Tamm *Traugott.* — Ales la 2 Aprilie 1891.

III. La Secţiunea Ştiinţifică.

Români:

Atanasiu *I.* (Bucureşti). — Ales la 24 Maiu 1911.
Cantacuzino *Dr. I.* (Bucureşti). — Ales la 24 Maiu 1911.
Climescu *C.* (Iaşi). — Ales la 31 Martie 1892.
Cosmovici *Leon* (Iaşi).—Ales la 11 Martie 1893.
5. **Culianu** *N.* (Iaşi). — Ales la 1 Aprilie 1889.
Levaditi *Dr. C.* (~~Paris~~).—Ales la 24 Maiu 1910.
Racoviţă *Emil* (Paris). — Ales la 11 Aprilie 1905.
Râmniceanu *Dr. Gr.* (Bucureşti). — Ales la 20 Martie 1890.
Râmniceanu *M.* (Bucureşti). — Ales la 23 Martie 1904.
10. **Riegler** *Dr. Em.* (Iaşi). — Ales la 23 Martie 1904.
Robescu *C. F.* (Bucureşti). — Ales la 10 Septemvrie 1871.
Suţu *Dr. Alexandru* (Bucureşti). — Ales la 11 Aprilie 1888.
Ştefănescu *Sabba* (Bucureşti). — Ales la 11 Martie 1893.
Teodorescu *Em. C.* (Bucureşti).—Ales la 25 Maiu 1909.
15. **Ţiţeica** *G.* (Bucureşti). — Ales la 25 Maiu 1909.

Străini:

Montandon *A. L.* (Bucureşti). — Ales la 11 Aprilie 1905.

MEMBRII CORESPONDENŢI DECEDAŢI.

1. **Assaky** (Dr. G.).—Ales la 20 Martie 1890.—Decedat la 22 Aprilie 1899.
Bamberg (Dr. Felix).—Ales la 2 Aprilie 1891—Decedat la 31 Ian. 1893.
Barcianu (Sava Popovici)—Ales la 15 Sept. 1869—Decedat la 17 Mart. 1879.
Boiu (Zaharia).—Ales la 13 Sept. 1877.—Decedat la 24 Octomvrie 1903.
5. **Brătianu** (General C. I.).—Ales la 10 Aprilie 1899.—Decedat la 6 Ian. 1910.
Codrescu (Teodor).—Ales la 2 Aprilie 1886.—Decedat la 22 Martie 1894.
Demetriescu (Anghel)—Ales la 6 Aprilie 1902.—Decedat la 22 Iulie 1903.
Densuşianu (Aron).—Ales la 13 Sept. 1877—Decedat la 4 Sept. 1900.
Densuşianu (Nicolae).—Ales la 6 Aprilie 1880.—Decedat la 25 Martie 1911.
10. **Esarcu** (Constantin).—Ales la 1 Aprilie 1884.—Decedat la 8 Iunie 1898
Gogu (Constantin).—Ales la 3 Aprilie 1889.—Decedat la 30 Ianuarie 1897.
Goldiş (Episcop Iosif).—Ales la 22 Mart. 1882.—Decedat la 23 Mart. 1902.
Ionnescu-Gion (G. I.)—Ales la 1 Aprilie 1889.—Decedat la 29 Iunie 1904.
Janka (Victor).—Ales la 22 Martie 1882. Decedat la 9 August 1890.
15. **Jung** (Dr. Julius).—Ales la 13 Septemvrie 1877.—Decedat la . . . 1910.
Kalinderu (Dr. N.).—Ales la 29 Martie 1890.—Decedat la 16 Aprilie 1902.
Kanitz (August).—Ales la 22 Martie 1882.—Decedat la 30 Iunie 1896.
Lambrior (Alexandru).—Ales la 2 Martie 1882.—Decedat la 20 Sept. 1883.
Laurian (D. Aug.).—Ales la 13 Sept. 1877—Decedat la 25 Oct. 1906.
20. **Legrand** (Emil).—Ales la 13 Sept. 1877.—Decedat la 15 Noemvrie 1903.
Mărgărit (Apostol).—Ales la 3 Aprilie 1889.—Decedat la 22 Iulie 1903.
Meşiota (Ioan).—Ales la 13 Sept. 1877.—Decedat la 19 Ianuarie 1878.
Negreanu (Dimitrie).—Ales la 11 Mart. 1893—Decedat la 30 Aprilie 1908.
Neniţescu (Ioan).—Ales la 18 Martie 1896.—Decedat la 23 Fevruarie 1901.
25. **Obedenaru** (Dr. Mihail G.).—Ales la 10 Sept. 1871—Decedat la 9 Iulie 1885.
Odhner (C. T.).—Ales la 20 Martie 1890.—Decedat la 1904.
Petrescu (Dr. Z.).—Ales la 18 Martie 1885—Decedat la 16 Dec. 1901.
Petrino (Dimitrie).—Ales la 17 Sept. 1877.—Decedat la 29 Aprilie 1878.
Pop (Gavril).—Ales la 7 Sept. 1871.—Decedat la 27 Maiu 1883
30. **Popescu** (Ioan).—Ales la 13 Sept. 1877.—Decedat la 3 Martie 1892.
Popovici (Gh.).—Ales la 11 Aprilie 1905.—Decedat la 12 Iulie 1905.
Roman (Visarion).—Ales la 13 Sept. 1877.—Decedat la 29 Aprilie 1885.
Saligny (Alfons).—Ales la 3 Aprilie 1902.—Decedat la 4 Maiu 1903.
Schuyler (Eugen).—Ales la 12 Martie 1885.—Decedat la 16 Iulie 1890.
35. **Şerbănescu** (Colonel T.).—Ales la 12 April. 1894.—Decedat la 2 Iulie 1901.
Vârgolici (Ştefan). — Ales la 25 Martie 1887. — Decedat la 29 Iulie 1897.
Vitzu (Dr. Alexandru N.). — Ales la 7 April. 1897. — Decedat la 25 Dec. 1902.

OFICIILE ACADEMIEI ROMÂNE IN ANUL 1911—1912.

A. PERSONALUL DELEGAȚIUNII.

Preşedintele Academiei Române . . . . **Negruzzi** *I. C.*
Asesori (Vicepreşedinţi) din *Secţiunea Literară* . **Quintescu** *N.*
din *Secţiunea Istorică* . **Bogdan** *I.*
din *Secţiunea Ştiinţifică* **Hepites** *St. C.*
Secretar general (pe 7 ani, 1905—1912) . . . . **Sturdza** *D. A.*

B. PERSONALUL SECȚIUNILOR.

I. SECŢIUNEA LITERARĂ.

Preşedinte . . . . **Caragiani** *Ioan* (Iaşi).
Vicepreşedinte . . . . **Gane** *Nicolae* (Iaşi).
Secretar (pe 7 ani, 1911—1918) . . . **Quintescu** *N.* (Bucureşti).
Membri: **Bârseanu** *Andreiu* (Braşov), **Bianu** *Ioan* (Bucureşti), **Maiorescu** *T.* (Bucureşti), **Naum** *Anton* (Iaşi), **Negruzzi** *I. C.* (Bucureşti), **Philippide** *Al.* (Iaşi), **Puşcariu** *Ioan* (Bran), **Sbiera** *Ioan* (Cernăuţi), **Zamfirescu** *D.* (Bucureşti).

II. SECŢIUNEA ISTORICĂ.

Preşedinte . . . . **Onciul** *D.* (Bucureşti)
Vicepreşedinte . . . . **Sutzu** *M. C.* (Bucureşti).
Secretar (pe 7 ani, 1909—1916) . . . . **Erbiceanu** *C.* (Bucureşti).
Membri: **Bogdan** *Ioan* (Bucureşti), **Iorga** *N* (Vălenii-de-munte), **Kalinderu** *I.* (Bucureşti), **Mangra** *V.* (Oradea-Mare), **Marienescu** *At. M.* (Sibiiu), **Moldovanu** *I. M.* (Blaj), **Stefanelli** *T. V.* (Cernăuţi), **Sturdza** *D. A.* (Bucureşti), **Xenopol** *A. D.* (Iaşi).

III. SECŢIUNEA ŞTIINŢIFICĂ.

Preşedinte . . . . **Teclu** *N.* (Viena).
Vicepreşedinte . . . . **Babeş** *Dr. V.* (Bucureşti).
Secretar (pe 7 ani, 1911—1918). . . . . . **Hepites** *St. C.* (Bucureşti).
Membri: **Antipa** *Gr.* (Bucureşti), **Crăiniceanu** *Gr.* (Bucureşti), **Haret** *Sp. C.* (Bucureşti), **Istrati** *Dr. C. I.* (Bucureşti), **Marinescu** *Dr. G.* (Bucureşti), **Mrazec** *Ludovic* (Bucureşti), **Poni** *P.* (Iaşi), **Saligny** *Anghel* (Bucureşti), **Simionescu** *Dr. I.* (Iaşi).

C. PERSONALUL COMISIUNILOR.

I. *Comisiunea permanentă a Bibliotecii:*

Membri: **Quintescu** *N.*, Secretarul Secţiunii literare.
Erbiceanu *C.* » » istorice.
Hepites *St. C.* » » ştiinţifice.

II. *Membru conservator al colecţiunii numismatice:* **Sturdza** *D. A.*

III. *Comisiunea pentru Premiul Năsturel* de 4.000 Lei din 1912.

Din Secţiunea Literară:
D-nii: **Bârseanu** *A.*, **Bianu** *I.*, **Philippide** *Al.*, **Quintescu** *N.*

Din Secţiunea Istorică:
D-nii: **Bogdan** *I*, **Iorga** *N.*, **Kalinderu** *I*, **Stefanelli** *T. V.*

Din Secţiunea Ştiinţifică:
D-nii: **Crăinicianu** *Gr.*, **Haret** *Sp.*, **Saligny** *A.*, **Simionescu** *I.*

IV. *Comisiunile pentru lucrările intrate la următoarele premii din 1912:*

a) *Alexandru Ioan Cuza* de 20.000 lei despre: *Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor:*
D-nii: **Iorga** *N.*, **Sturdza** *D. A.*, **Xenopol** *A. D.*

b) *Eliade-Rădulescu*, de 5.000 lei, despre: *Starea Principatelor române înainte de Domnii Fanarioţi:*
D-nii: **Iorga** *N.*, **Marienescu** *At. M.*, **Onciul** *D.*

c) *Năsturel*, de 5.000 lei, despre: *Inrâurirea curentelor străine în evoluţiunea limbii şi literaturii române în secolul XIX:*
D-nii: **Bianu** *I.*, **Negruzzi** *I. C*, **Phillipide** *Al.*

d) *Adamachi* (divizibil) de 5.000 Lei despre: *Cercetări originale asupra pelagrei:*
D-nii: **Babeş** *Dr. V.*, **Istrati** *Dr. C. I.*, **Marinescu** *Dr. G.*

e) *Marele Premiu militar General Ioan Carp şi Maria Carp,* de 7.000 lei, despre: *Cum a fost şi ce a fost armata pentru naţiunea română dela colonizarea Daciei şi până la desfiinţarea oştirilor pământene:*
D-nii: **Crăinicianu** *Gr.*, **Iorga** *N.*

f) *Dacia-România*, despre: *Istoria contractului de asigurare şi în special a introducerii lui în România:*
D-nii: **Hepites** *St. C.*, **Negruzii** *I. C.*, **Xenopol** *A. D.*

V. *Comisiunea financiară:*
D-nii: **Haret** *Sp.*, **Istrati** *Dr. C. I.*, **Onciul** *D.*

VI. *Comisiunea Fundaţiunii Adamachi:*
D-nii: **Haret** *Sp.*, **Poni** *P.*, **Sturdza** *D. A.*

VII. *Comisiunea Fundațiunii Otteteleșanu:*
D-nii: **Hepites** *St. C.*, **Kalinderu** *I.*, **Negruzzi** *I. C.*
VIII. *Comisiunea Fondurilor Ioan Fătu* și *Ioan Scorțeanu:*
D-nii: **Haret** *Sp.*, **Negruzzi** *I. C.*, **Onciul** *D.*
IX. *Comisiunea Fundațiunii Ioan Agarici:*
D-nii: **Antipa** *Gr.*, **Hepites** *St. C.*, **Kalinderu** *I.*
X. *Comisiunea Fundațiunii Tache Petre Anastassiu:*
D-nii: **Hepites** *St. C.*, **Kalinderu** *I.*, **Poni** *P.*
XI *Comisiunea Dicționarului:*
D nii: **Hepites** *St. C.*, **Kalinderu** *I*, **Maiorescu** *T.*, **Negruzzi** *I. C.*, **Quintescu** *N.*, **Sturdza** *D. A.*
XII. *Comisiunea pentru localul Bibliotecii:*
D-nii: **Bianu** *I.*, **Istrati** *C. I.*, **Kalinderu** *I.*, **Maiorescu** *T.*, **Poni** *P.*, **Saligny** *A.*, **Sturdza** *D. A.*
XIII. *Comisiunea pentru portretele membrilor răposați:*
D-nii: **Kalinderu** *I*, **Negruzzi** *I. C.*, **Zamfirescu** *Duiliu.*
XIV. *Comisiunea pentru monumentul lui V. Alecsandri:*
D-nii: **Bianu** *I.*, **Istrati** *C. I*, **Kalinderu** *I.*, **Negruzzi** *I.*, **Sturdza** *D. A.*

CUPRINSUL

PARTEA I.

ŞEDINŢELE ORDINARE DIN ANUL 1910—1911.

PARTEA II.

SESIUNEA GENERALĂ DIN ANUL 1911.

SECŢIUNEA LITERARĂ.

Premiul Adamachi.

COMISIUNEA PREMIILOR NĂSTUREL ŞI AL ASOCIAŢIUNII CRAIOVENE.

Premiul Năsturel.

Premiul didactic Craiovean.

A N E X E.